

𐭯𐭠𐭥𐭥 𐭯𐭠𐭥𐭥 𐭯𐭠𐭥𐭥

PAHLVI GRAMMAR

𐭯𐭠𐭥𐭥 𐭯𐭠𐭥𐭥 𐭯𐭠𐭥𐭥

GOVERNMENT OF INDIA

ARCHÆOLOGICAL SURVEY OF INDIA

CENTRAL
ARCHÆOLOGICAL
LIBRARY

ACCESSION NO. 39034

CALL No. 491.535/Sun

D.G.A. 79.

8

1910 2 18 2 01

E 1761

E 1761

PRESENTED
BY THE TRUSTEES OF THE PARSEE PUNCHAYET
FUNDS & PROPERTIES FROM THE SIR JAMSETJEE
JEJEEBHOY TRANSLATION FUND.

A

GRAMMAR

A. N.
89/62

OF THE

PAHLVI LANGUAGE

WITH QUOTATIONS AND EXAMPLES FROM ORIGINAL WORKS

AND

A GLOSSARY

39034

OF

WORDS BEARING AFFINITY WITH THE SEMETIC LANGUAGE

BY

PESHOTUN DUSTOOR BEHRAMJEE SUNJANA

PRINCIPAL OF SIR JAMSETJEE JEJEEBHOY

ZURTHOSTI MADRESSA,

491.535
Sun

BOMBAY:

PRINTED AT THE DUFTUR ASHKARA PRESS.

BY

BEHRAMJEE FURDOONJEE & Co.

THE ERA OF YEZDIJIRD 1240.

THE YEAR OF CHRIST 1871.

Registered under Act XXV. of 1867.

The Right of translation is reserved.

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL

LIBRARY NEW DELHI.

Acc. 39034

Date. 1.1.63

Call No. 491.535/Sun

To,

RUSTOMJEE JAMSETJEE JEJEEBHOY Esq.

SIR,

Permit me to dedicate this work to you in token of my humble appreciation of your valuable aid and laudable efforts towards the diffusion of religious education amongst our Community, and the dissemination of a thorough knowledge and understanding of the ancient Zend and Pehlvi works relating to the Religion of Zoroaster amongst the Parsee priesthood.

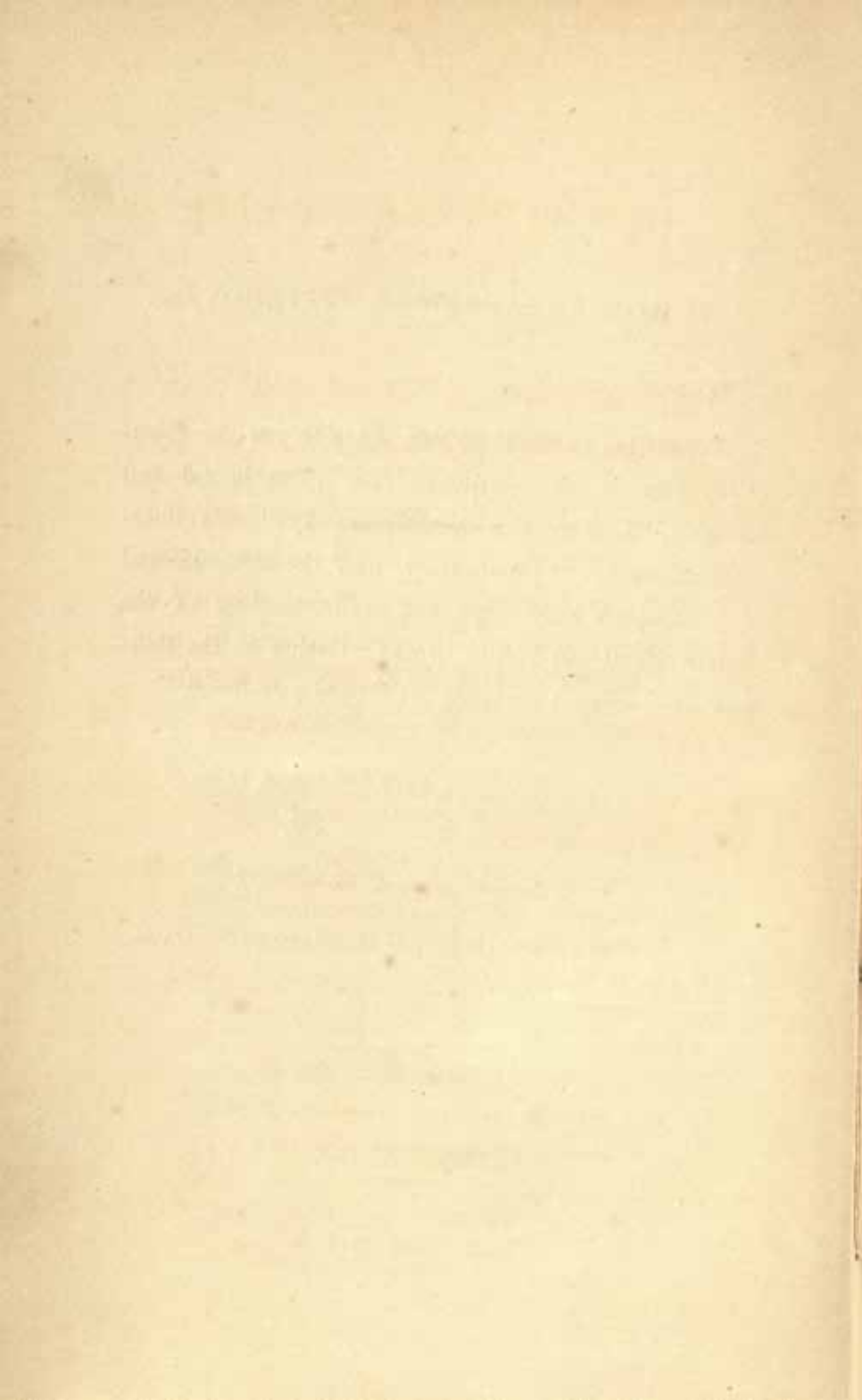
I have the honor to be

Sir,

Your admirer

PESHOTUN DUSTOOR BEHRAMJEE SUNJANA.

પેહલવી ભાષાનું વ્યાકરણ.

અસલ પુસ્તકોનાં દાખલાઓ તથા સેમીટીક
ભાષાને મલતા શબ્દોની ફરહંગ સાથે.

બ ના વ ના ર ,

પેશોતન દસતુર બેહરામજી સંજાણા,

સર જમશેદજી જીજીભાઈ જરતોમતી મદરેશાનો

મુખ્ય શીખશાયર.

મું બ ઈ ,

દફતર આશકારા છાપાખાના મધે

બેહરામજી ફરદુનજીની કુંપનીએ છાપીલેલું.

કોટ—બેહરામજી હોરમજી સીટ, નંબર ૬ તથા ૧૧.

સને ૧૨૪૦ યજ્ઞજરદી,

સને ૧૮૭૧ ઇસવી.

આ પુસ્તક મને ૧૮૧૭ ના ૨૫ મા આક્ટ પરમાણે રેજીસ્ટર
કરાવ્યું છે, અને તે ફરીથી છાપવા તથા તેના તરજુમા
કરવાનો હક એખલા બતાવનારનો છે.

માનવન્ત શેઠજી સાહેબ,

શેઠ રૂસતમજી સર જમશેદજી જીજીભાઈ,

જોગ.

જરતોશતી મજહુબને લગતી કેલવણીનો આપણા ટોલામાં વધારો થાએ, અને આપણા મજહુબને લગતાં કદીમ પુસતકો જે જ'દ અને પેહલવી ભાષામાં લખાએલાંછે તેહનો સહમજ સંપુરણ રીતે આપણા ટોલાના અથોરનાંનો મેલવે, તે વીથે તમે સાહેબે વખતે વખત જે ઉલટ બતલાવીછે, અને કીમતી મદદ કીધી છે, તેહની ઇઆદદાસતની એક જીજી નીશાંત તરીકે આએ પેહલવી ભાષાનાં વ્યાકરણતું પુસતક નમતતાઈ સાથે તમે સાહેબને અરપણું કરીને માંત મેલવવાની હું આએ જોગવાઈ લેઉં છું.

નેકનાંમ સાહેબ,

હું છેઉં તમારો હમેશનો દુઆગો,

પેશોતન દસતુર બેહરામજી સંભાળા.

THE HISTORY OF THE

REIGN OF
HAROLD GODWINSON
BY
JOHN G. RICHARDS
OF THE
MIDDLE TEMPLE
ESQ.
OF THE
BARR

LONDON:
PRINTED BY
JOHN JOHNSON, ST. PAULS CHURCH-YARD.
1841.

PREFACE.

I was led to think of undertaking this work on the Grammar of the *Pahlvi* language in the year 1853 from the following incident ;—

In that year, I was officially invited by Mr. Pestonjee Maneckjee, Secretary of the Sir Jamsetjee Jjeebhoy Parsee Benevolent Institution to join a Committee which was appointed to examine a small manual in *Pahlvi* which was prepared for publication for the use of beginners by Dustoor Jamsetjee Burjcrjee, Teacher of *Zend* and *Pahlvi* class in that Institution. The other Members of the Committee were Moonsee Mir Suruff Ali, Mr. Dossabhoy Sorabjee Moonshee, Dustoor Minocherjee Eduljee Jamasparasana, and Dustoor Cowasjee Dorabjee Meherjeeranana. In the course of our examination, we came to discuss the inflections *Dabooned* and *Daboond* and two of our number happened to differ materially as to their grammatical forms &c. As there was no available grammar or dictionary of the language at the time, no definite result could be arrived at, but I was so much impressed with the necessity of having such works of reference that I resolved as far as in me lay, to supply the desideratum. Accordingly in 1855 I finished a small elementary treatise on *Pahlvi* Grammar of about 225 pages which was kindly translated in English at my request by my friend Mr. Nowrojee Furdoonjee. It was my intention to have published that work for the use of my Zoroastrian brethren, but sometime after as my worthy friend Mr. Cursetjee Rustomjee Cama had just returned from Europe I submitted it for his opinion. He quite approved of the idea, and presented me with Professor Spiegel's *Pahlvi* Grammar and other German works relating to the subject which he had brought from Europe and I was led by his advice to think of enlarging my work by authoritative quotations from the original *Pahlvi*

works in support of the several rules laid down in my grammar. This revised plan involved much research and labor;—in fact it necessitated my rewriting the whole work, and the result is the present treatise the publication of which has been delayed fully six years owing to certain circumstances.

The first work published in Europe on *Pahlvi* Grammar was by Dr. Martin Haug in the German language in 1854. It was followed in 1856 by *Grammatik der Huzvar-Sprache* by Professor Frederick Spiegel of Erlangen. In the latter work, the learned author has confined his authorities only to *Yasna*, *Vendidad Visprad Khordeh Avesta* and *Boondesh*—which is not to be wondered at as European scholars then had no access to other works, in the *Pahlvi* language. I have enjoyed this advantage but how far I have availed myself of this good fortune, it is for the reader to say. If it be not taking too much on myself, however I must bear my humble testimony to the creditable manner in which Professor Spiegel has utilized his authorities.

In 1855 my worthy friend Mr. Dhunjeebhoy Framjee Patell published a small Gujerati work containing 80 pages entitled “Hujavearas or Grammar of the *Pahlvi* language”

After this my friend Ervad Cowasjee Nosserwanjee Kanga published a *Khordeh Avesta* with its *Pahlvi* translation in the beginning of which he has introduced conjugations of *Pahlvi* verbs with a *Pahlvi* vocabulary, arranged on the system of Persian *Amadan* and *Farsiast* and about which the aforesaid Erved submits the following explanation in his preface.

“A vocabulary of *Pahlvi* words is introduced in the beginning of this *Khordeh Avesta*, which has been taken from a book used by the late lamented Dustoorjee Shaeb Jamsetjee Burjorjee Suratwalla to teach the *Pahlvi* class in connexion with the Sir Jamsetjee Jijeebhai Institution and copies of which are now in the possession of most of the Dustoors.”

Last year (1870) I received from Dr. Martin Haug a copy of "*Pahlvi Pazand Glossary*" translated into English by Dustoor Hosangjee. In his Essay on the Pahlvi language prefixed to this work the learned Doctor has by means of comparative Philology traced several Semetic words used in ancient inscriptions to their origin and has expounded the meanings of others by means of the grammatical laws of the Hebrew and Chaldee languages. The work in short is a real help to Pahlvi scholars. Amongst the Zoroastrians the first work on Pehlvi Grammar was prepared in the Persian language in the year 1181 of the Yezdezard Era by my patron Dustoor Eduljee Dorabjee Rustomjee Sunjana the high priest of the Shenshai Zoroastrians. This work I have received from him with his library as a legacy. It is a small treatise of about 60 pages Octavo and has a preface in *Pahlvi* in which the learned Dustoor says ;—

"As there was no work on *Pahlvi Grammar* and
 "what there was had passed into the hands of professors
 "of other religion, I was led to undertake this work
 "by observing in a gathering of Zoroastrians on the new
 "year day of Hormuzd in Ferwerdin Month of the
 "present year 1181 Yezdezurd Era, that there was much
 "difference of opinion, rivalry and dissension in regard
 "to the meaning of a *Pahlvi* word and phrase and
 "although the controversy led to the exhibition of much
 "impatience of feeling, yet it led to neither party
 "succeeding against the other. I have therefore prepared
 "this small essay on Pahlvi Grammar for the use of
 "candid students of that language."

In the present work I have indicated the different parts of grammar by their Pahlvi equivalents and for such designations I alone am responsible.

In the appendix, I have given a Glossary of Semetic terms used in *Pahlvi* with their pronunciations in Goojerathi as handed down to us by the Dustoors of Iran and Hindoostan and I have added their generics from Hebrew, Chaldee, Samaritan, Syrian and Arabic. The pronunciations of Semetic terms as used by the Dustoors

of Iran and of India are founded on the well known authority of *Malik Nameh Assooree* which as will be mentioned hereafter is now more than 1200 years old and at the time when this work was written, the Pahlvi language was in its pristine use amongst the Zoroastrians of Iran. The modern orientalist of Europe, however, have modified such pronunciations but such modifications I do not feel justified in recommending to my Zoroastrian brethren.

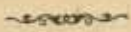
My original proposal in my advertisement was to give a Glossary of about 3,000 *Pahlvi* words-but as the work has outgrown the limit originally proposed (400 pages) I have had to content myself with only words of *semetic* derivation.

I am indebted to my worthy friend Mr. Sorabjee Shapoórjee Bengallee for first encouraging me to publish this work and since then for his valuable advice and assistance in regard to arrangements for its publication. Nor should I omit to profess my obligations to the Bombay Government and to the Trustees of Sir Jamsetjee Jeejibhoy Translation Fund and other elders of the Parsee Community for the kind patronage accorded to me.

PESHOTAN DUSTOOR BEHRAMJEE SUNJANA.

Bombay 20 April 1871.

INTRODUCTION.

The *Pahlvi* is the most difficult of the languages spoken in Iran or Ancient Persia. Being a compound of the *Irani* and the *Semitic* elements, some knowledge of these languages is necessary for the critical-understanding of the *Pahlvi* especially a knowledge of *Avesta*, *Sanskrit* and *Persian* under the former and *Hebrew*, *Chaldic* *Seriatic* and *Arabic* under the latter. The Zoroastrian Dustoors of India who were noted for their proficiency in *Pahlvi* possessed no knowledge of the *Hebrew*, *Chaldic* and the *Seriatic* languages, but their conversance with *Avesta* *Sanskrit*, *Persian* and *Arabic* stood them in much stead and enabled them to compare *Semitic* terms occurring in *Pahlvi* with their *Arabic* equivalents. The first text book used by *Pahlvi* students in those days was *Malik Namé Asoori* which was a collection of words after the manner of *Amdan* and *Farsiati* and as the little work contained a collection of *Semitic* words, infinitives, conjunctions, adverbs such as are found in *Pahlvi* works with their pronunciations and equivalents in *Pazund* it gave them a competent knowledge of the *Semitic* element of the *Pahlvi*. The famous Anquetil du Perron has embodied this *Malik Name Asoori* in his edition of the *Zend Avesta* published in 1771 (Vol. II p. 476 supra) and an English translation of the work under the style of *The Old Pahlvi, Pazund Glossary* prepared by Dustoor Hosangjee Jamasjee was brought out last year by Dr. Martin Haug under the auspices of the Bombay Government. The authorship of this work is ascribed to a Zoroastrian Dustoor of the time of the Sassanians. Another reason why a knowledge of the *Semitic* element of the *Pahlvi* language is necessary consists in the fact that the *Pahlvi* characters being all very nearly alike their decipheration is a work of difficulty even to the best of students and the pronunciation of any words

therefore could only be brought out from the text by a competent knowledge of the language. The *Pahlvi* is superior in its grammatical structure to the *Pazund* and the modern Persian, as it contains more inflections, affixes, prepositions, adverbs and other parts of speech. Its grammatical structure agrees in a great measure with the *Avesta* and the ancient *Cuniform* texts.

It is now difficult to assign the time when the *Pahlvi* language first began to be spoken in Iran but that it was current during our *Kyanian* kings, we have several reliable datas to believe. Modern researches have not elicited any plates or coins of the *Kyanian* times containing *Pahlvi* inscriptions but European travellers have brought to light certain *cuniform* inscriptions of the days of kings *Behmen* and *Dara* and these by no means tend to disprove that *Pahlvi* had no currency in those days. On the contrary *Mehomed Hosen Tubreji* the author of the well known Persian dictionary known as *Boor Hanae Kateh* informs us on the authority of ancient texts which he was able to glean that *Pahlvi* was the Court language during the reigns of the *Kyanian* kings :—

PEHLV means a country and *Pehlvi* means a native of the country. On the frontier of *Isphan* it means a courageous man. It also means a wise man and a man of high station *Rape Pehle* means worshippers of God of high rank. There is also a kingdom of the names of *Pehle* and *Pehlvi* denotes the language spoken there. Some authorities have affirmed that the *Pehlvi* language was the Court language of the *Kyanian* kings. Many are of opinion that the name of the Son of *Sam bin Nooh* is *Pehle* and *Parse* was the name of his Son's Son and the terms *Pehlvi* and *Parsee* have reference to them.

Although this is what may be called modern testimony, yet there is no reason to impeach its veracity. *Mohomood's* researches point to three things ; *first* that *Pehlvi* is the language contiguous to the Province of *Isphan*,—*secondly*, that it was spoken at the court of *Kyanian* kings, and *thirdly*, that it owes its origin to *Pehloo bin Sam*. The term *Pehloo* however is not the name of an individual. *Sam* is the name of a country and its language was called *Soorianee* known in modern times as the *Semetic*. This language having come in

course of time in contact with ancient Parsee language gave rise to *Pehlvi* and this is further borne out by the fact that the *Soorianee* language was current in Persia in the time of Emperor Hosung of the Pesdadian dynasty. The *Pazand* and the modern Persian also owe their origin to the *Pehlvi*.

That the *Pehlvi* language obtained currency in ancient Persia during the dynasty of the Kyanian kings will be apparent from the following :—

First. In the first part of the *Pehlvi* work "*Dinkard*" there is given at the conclusion an account of the origin of that book. From this it appears that the "*Dinkard*" was composed by a high disciple of Zoroaster and with his observations. The original book was ordered by king Gustasp to be deposited in the Royal Archives and copies of it were distributed amongst the believers. When Alexander conquered Persia, he got possession of the M. S. of the "*Dinkard*" and had the historical portion of it translated into Greek. When Ardesir Babekan came to power, finding the text of the "*Dinkard*" scattered throughout, he commissioned a learned Dustoor of the name of *Tosre* to collect the fragments and edit the work. This edition afterwards fell into the hands of *Adar Frobag Farrokhajadan* who flourished during the last dynasty of the Sassanian kings. This learned Dustoor added a second part to the "*Dinkard*" containing the history and tenets of the *Mazdiasna* religion during the times of Alexander and the Sassanian kings. To quote the original ;—

The *Dinkunte'* that is the "*Dinkard*" book is composed with a view to diffuse the merits of the *Majdeasna* religion. The original work contains a dialogue written by a high disciple of Zoroaster which took place between him and Zordoster regarding the tenets and merits of the *Majdiana* religion. King Gostasp of exalted dignity ordered the original M. S. to be deposited in the *Gunj Saspijan* or the Royal Archives and correct copies of it to be distributed amongst the believers. A copy was also sent and ordered to be preserved at *Dejnepest* that is at the castle of *Isatkhir*. When Alexander of evil fame carried destruction to the heavenly religion in Persia, the contents of *Dajne pest* or the castle of *Isatkhir* were destroyed by fire and the Greek possessed themselves of the Royal Archives and translations were made in Greek of works illustrating ancient history. When the Empire of Persia again flourished under the king of kings *Ardasir*

Babekan, he caused the scattered remains of the book to be collected and entrusted an elder professor of the religion, the pious *Torre*, with the preparation of complete edition of the book with a commentary in Avesta. *Torre* undertook the task and restored the text from the original M. S. This new edition was ordered by king Ardesir to be deposited in the Royal Archives and copies distributed for the edification of the public. In course of times when owing to religious persecutions on the part of the Emperors professing the religion * several provinces rose up in arms there was living another leading Dustoor of the family of the good *Aderbad* by name *Adar Frobag Furrokhjadan*. This Dustoor collected together the various copies of the book then extant and prepared another edition with the addition of some new matter and this was distributed amongst the followers of religion who were much edified with the new text explained with its commentary in the Avesta.

Secondly.—In the *Afreen* of *Ardafooros* which is used as an invocation of blessings for the dead, there are repeated the names of all the Persian kings from *Gaiomerrd* to *Bahman* from which it appears that this *Doaw* or blessing was composed in the time of *Behman* and is now extant both in Pehlvi and Pazund. This derives confirmation from the fact that *Afrin Punjun* which is commonly known amongst the Zoroastrians as *Rapithan Afrin* and which is supposed to be composed in the time of *Nosserwan Kobad* follows the same method and quotes the names of all the elders of religion terminating with the name of *Nosserwan*. The Pehlvi of the *Afreen Ardafooros* is as follows ;—

May the souls be at ease of Gaimurd, Hosang, Tehmoorusp, Jamshed, Furedoon, Meenochehr, *Bami* and *Jobin* Tehmasp—and likewise of Kekobad, Kekaooe, Seavuxa, Kekhosroo, Lohrasp, Gostasp—and Bahaman bin Aspundiari.

Thirdly. Recent European Travellers have brought to light several coins and seals bearing inscriptions in Pehlvi of the names of kings of the Seleucadae and *Askhanian* Dynasties. Count A. D. Gobineau the

* This word in the original Pehlvi is *Tajigan* which is followed by *Dinan*. *Tajigan* *Dinan* means leaders of religion or Zoroastrian Emperors. Thus in the Pazand Neerung of *Sarosse* Yeasts we read of *Tajigan* *Buste* *Kustian* which means emperors who put on the girdle of *Kusti*. This word *Tajigan*, however is used by Dustoor Moola Feeroze in *Avist* *Din* and by my friend Dr. Martin Hang in the *Zend-Pehlvi Glossary* as meaning *Arabs* which I do not think is borne out by the text—for the sequel of the above quotation goes on to state that the original edition of the "*Dinkard*" by *Adar Frobag* was found in the possession of one of his descendants by Dustoor *Atoon pat Adnigan* who flourished during the decline of Ancient Persia. In the year 359 Yezdezerd Era Atocupats copy came into the possession of one *Maharundad Romyans Vaheram* from an inhabitant of *Turku Aood* in Syreea by name *Aresoung Bagdad*. The modern edition of *Dinkard* is taken from the text of this copy.

French Consul at the Court of the Shah has published the *Pehlvi* texts of these inscriptions in his "*Method of reading Cuniform texts*" published in Bombay in 1865 under the auspices of the Zoroastrian Aborigines Protection Committee. Mr. Edward Thomas of the late E. I. Coy. Civil Service has also published in 1868 in London a work entitled *Early Sasanian inscriptions seals and coins* and in that book (page 125 to 134) he has inserted the texts of those seals and coins written in *Chaldi Pahlvi* with Hebrew characters and these also contain the names of some of the successors of Alexander viz. Mithradates *Dara* and *Ardesir Dara* also of *Asak* of the Askanian dynasty, which goes to prove that the *Pehlvi* was spoken before the Alexandrian Invasion. To quote some of the *Pehlvi* inscriptions on the coins.

𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 King Matardat (Mithrodates.)(a)

𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 { Arsak of exalted religion
king of kings. (b)

𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 Ardesir the son of king Dara

𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 { King Dara, son of king
Atardad.

Fourthly—There is a *Pehlvi* work come down to us containing an account of the miracles performed by Dustoor *Ardae Viraf* who flourished in Persia during the reign of the Greek Kings after the conquest of the country by Alexander. The preface to this work contains the following passage ;—

"The religion accepted and promulgated by Zoroaster continued in its pristine purity for 300 years during which the believers were loyal to it, when Alexander came to Iran he spread dissensions and animosity amongst the rulers of the land and when he died, the

(A) This personage lived about the year 363 of the Christian era and was one of the minor princes who succeeded to the dominions of Alexander.

(B) "*Early Sassanians inscriptions Seals and coins*" p. 125. I have not followed the translation of Mr. Thomas in the text. He pronounces the word "*Vulkes*" as "*Vulges*" and translates it as descended from "*Vulges*." But the obvious meaning of the term is to denote the religion of *Arsak* the king named. If it had been otherwise, the text would have used the term "*Bent*" or *Beri*.

"people were divided amongst themselves as there
 "was no leader of religion or elder or ruler over their
 "head and moreover they were becoming sceptics in
 "matters of religion. Upon this the Dustoors and
 "Mobeds of the religion called a meeting of the believers
 "at the fire temple of *Aderfrobug* though under great
 "dread from the persecuting rulers and after good deal
 "of conversation and discussion, it was determined to
 "depute some persons from them to the denizens of
 "heaven in order to ascertain whether the ceremonies
 "now performed in honor of the dead such as *Yejusnee*,
 "*Baaz*, *Afrungan*, *Kiria*, *Bursnoom* and such like are felt
 "amongst the *Izads* (inhabitants of heaven) or *Ders*
 "(inhabitants of hell) and whether the souls derive any
 "benefit from such ceremonies. This was determined
 "on as the only means of satisfying the believers.
 "Therefore, from amongst the assembled Dustoors, Mobeds
 "and others seven persons were unanimously selected
 "who were noted for the orthodoxy of their faith in the
 "divine religion. The Seven selected three from their
 "body and these three selected one by name *Viraf* x x x
 "The soul of *Viraf* returned after seven days and seven
 "nights and entered his body again x x x *Viraf* then
 "desired a wise and sagacious man to be sent for and
 "such a person was accordingly brought and he wrote out
 "cleanly and distinctly what *Viraf* dictated.

Fifthly. From biographies of Alexander written in Pahlvi it appears that this language was spoken in the country when it passed into the hands of that potentate *Nizami Gunnavi* the author of *Sekunder Nameh* gives the following account of his authorities.

I could get no connected account of this exalted king in any one book but was obliged to collect materials from different sources and these I have utilized in this Poem, particularly the works written in Greek, Hebrew and Pahlvi of the time of Alexander himself.

I hope I have now made it sufficiently plain that the Pahlvi language was current in the time of the kyanian kings in Persia and that as maintained by some authorities it does not owe its origin to the time of the Sassanian Dynasty.

Again in the *Mujmalol*, a well known Persian history written in 1126 of the Christian era, there are copious citations from *Tarekheh Tubree* and other authorities. In his account of *Istekhr* or *Persipolis* the historian quoting the trust-worthy authority of *Humzeh Isphani* says:—

The *Humzeh Isphani* in its account of *Koorsee* or *Tukhte Jamshid* says that in the Palace of *Tukhte Jamshid* there are Pehlvi inscriptions which at one time a Mobed was sent for to decipher. The inscriptions contained the date and month of the building of the Palace, but I could take down no further particulars from the inscription as the character could not be deciphered and the meaning could not be understood from the form of the letters.

The inscription here referred to has not come down to our days as Kerr Porter, Sir William Ousley and other modern travellers make no mention of it, but from the allusion made in the *Humze Isphani* the antiquity of the Pehlvi language could be traced to the time of the Pesdadian kings of Persia.

Passing allusion has been made above to the origin of the term *Pehlvi*. The opinions of antiquarians, however, are by no means unanimous on the subject. Some maintain, that *Pehlvi* means "side" or "frontier" and *Pehlvi* consequently is the name of the language spoken in the countries surrounding Persia. *Pehlvi* also means a bold man and a hero and hence some are of opinion that *Pehlvi* is the language of the ancient kings or Pahlvans of Iran. Again *Pehlloo* or *Pehlur* also means a country and *Pehlloo* therefore is identified as the vernacular language of that country. Professor Spiegel conjoins the word *Pehlur* with the *Avesta* word *Perethoo* which means large or capacious. Professor Max Muller says that *Pehlur* is derived from the Semetic term *Fursh* which means area or openness. Spiegel also connects *Pahlur* with the Pazand word *Pasoom* which by rules of euphony was pronounced *Pahloom* in Pehlvi. Dr. Haug taking into consideration the several senses in which the *Shah Nameh* uses the term *Pehlvi* is inclined to conclude that it means "relating to ancient Persians" by which he means the Pesdadians, Kyanian, Askanian and Sassanian. For my part I am inclined to think that *Pehlur* is derived from the *Avesta* word *Perethu* which in the second *Purgard*

of *Vendidad* means "road" or "way." According to Pehlvi orthography *th* can be converted into *h* and accepting this construction, *Pehlvi* can be taken to mean "relating to path or way" and the Pehlvi language as the vernacular language as contradistinguished from the Zend or avesta or religious language.

Abne Howcul an Arabic author who lived in Persia in the fourth century of the Hizree era in describing the languages spoken in that country thus speaks of the *Pehlvi* language on the authority of another learned author by name *Humzeool Isphahni*.

Phaluv or *Pahluv* is derived from *Phahlah*. It is the opinion of *Humzeool Isphani* that there were five ancient languages in Persia. *Pehlvi*, *Dari*, *Persian*, *Khojee*, and *Syrian*. Of these, the *Pehlvi* was spoken at the court of the Kings of Persia on the frontiers of *Phaluv* which contained *Isphan*, *Reh*, *Hamdan*, *Mahnehavund*, and *Azerbaezan*. The *Syrian* is the spoken language of the inhabitants of *Sawad* yet their written intercourse was carried on in the *Syrian Persian*.

The learned orientalists of Europe guided by the inscriptions found at *Tukte Jamshed*, *Nukse Rustom* and the valley of *Hajiabad*, have divided the *Pehlvi* language into two parts namely the *Chaldee Pehlvi* containing Semetic words and idioms and the *Sassani Pehlvi* which is a mixture of Persian idioms and terms with Semetic. The former is the same as the *Syriancee Farsee* mentioned in the above quotation from *Humze Isphani*.

We moreover learn from the trustworthy authority of *Anvareh Soheli* that the Seriani language was prevalent in Persia in the time of king *Hosang Pesdad*. This work quoting another Persian work called "*Culeelood dumneh*" relates the following circumstances connected with the discovery of a document written on behalf of *Hosang* found enclosed in a box which was picked upon a mountain ;

King *Dabelim* opened the box with his own auspicious hands and he found therein a piece of white silk cloth written over in the Seriac charac-

ters. Being desirous of learning the contents of the writing × × × a person was searched out who was versed in a knowledge of ancient writings and with the King's permission he was taken to his Majesty's presence. × × × The learned man deciphered every word of the writing with great difficulty and on thinking over the meaning for a long time said that this writing relates to the particulars of this treasure and is of advantage to the king. It is to the effect that this treasure is reserved by me, king Hosang for an exalted king of the name of Dabeelim and I am informed by divine inspiration that it is destined to be his fortune.

This also tends to show that the Semetic element in the Pahlvi language is not owing to the admixture of the Assyrian as maintained by some but that it is only a derivation from the Syrean or *Seriatic* language.

The Pahlvi language is also distinguished amongst European Orientalists by the name of the *Huzavarash* language the origin of which term has also taxed their critical skill. The learned Professor J. Muller identifies *Huzavarash* with *Hoojoorus* and ascribes its origin to the *Avesta* word *Hoojoothur* or "good zor." Professor Spiegel says that whether or not Professor Muller be correct in his derivation, there can be no doubt that *Huzavarash* and *Hoojoothur* are both of the same meaning. My learned friend Dustoor Hosangjee Jamaspjee in the preface to his *Zend Pehlvi Glossary* published in 1867 says as follows:

"This word which has been a great puzzle to the European Scholars can be explained in a very simple, and I think, satisfactory way. *Huzvaresh* means nothing, and can neither be explained from the Persian, nor from a Semitic language; it is simply a mispronunciation of *Huzvanash* which is to be divided in *huzva-nashi*. i. e. the language of *Ash*, which can be only Assyria; the full form may have been *Huzvan-ashar* which was afterwards shortened and corrupted. To this interpretation I was led by Dr. Haug who directed during our frequent conversations several times my attention to the fact that the Pahlavi was more closely related to the Assyrian than to any other Semetic language. As regards the Syllable *ân* in *Huzvanash*, it is to be remarked, that the Pahlavi *ân* is always changed to *âr*

"in Persian or Dari, as *metan* to *meher*, *âtan* to *adar*
 " *shatan* to *shahar* etc. Accordingly *huzvanash* became
 " *huzvarash*.—

Dr. Martin Haug in his learned and elaborate *Introductory Essay on the Pehlavi language* prefixed to Dustoor Hosangjee's *Pahlavi Pazand Glossary* takes up fully seven pages (37-43) to explain his views in regard to this point. He says that the meaning of the term *Huzvanash* which is frequently applied to Pehlvi is more difficult to settle and quotes the authority of *Aben Mokoofa* an Arabic author who flourished about 800 years ago from which it appears that the meaning of *Huzvaresh* as expounded to *Aben Mokoofa* by Parsee priests of those days was Orthography and Spelling. The Mobeds also informed the author that there were 1000 Semetic terms in *Zavaresh* or *Huzvaresh* from which Dr. Haug is led to infer that the Glossary of these 1,000 words must be the one known as the Sassanian Dictionary which is the same as the *Old Pahlvi, Pazand Glossary* translated by Dustoor Hosangjee. I am inclined to agree with Dr. Haug on this point, but he is of opinion from what *Aben Mokoofa* says that the term *Huzvaresh* can be referred to no language whatever. Referring however to Dustoor Hosangjee's rendering of the term Dr. Haug says :—

"Though there can now be little doubt as to the
 " meaning of *Huzvaresh* its etymology is by no means
 " easily discovered. *Destur Hoshengji* explains it as
 " *Huzvan-asor*, "the language of Assyria" an interpretation
 " which I had also adopted before examining the actual
 " use of the word ; but this can no longer be entertained.

The same authority also informs us that some antiquarians are disposed to take *Huzvaresh* as a derivation from *Huzvaren* which means "good zor." Dr. Haug himself attempts to resolve the term *Huz-varesh* into the Avesta *Ooz-vur* which means *open* or *explicit*. In this view the attempt made by my learned friend Dustoor Hosangjee to identify *Huzvaresh* with *Huzvanesh* cannot be reconciled with the received principles of ortho-

graphy of the Pehlvi language especially as in this language **R** is never changed into **N** except in certain terms in Persian of Pehlvi Origin.

Let it not be supposed that in alluding as above to the attempts made by such men as Muller, Spiegel, and Haug to account for the origin of the term *Huzvaresh* I mean in any way to reflect on their knowledge of ancient Persian literature. If, however, I can venture to put my own construction on the term it would be to the following effect;—

In Pehlvi this word is written in three ways 𐬰𐬀𐬭𐬀𐬭𐬀 𐬰𐬀𐬭𐬀𐬭𐬀 and 𐬰𐬀𐬭𐬀𐬭𐬀 and their phonetic renderings would be *Huzvaresh*, *Huzvarshen*, and *Huzvarine*. The last syllables of the second and third terms viz., 𐬭𐬀 and 𐬭𐬀 may easily be converted into *Khaldea* and the term would thus be *Huzve-khaldea* or *Huzve Chaldee* which means the *Chaldee* language or language of *Chaldea* an ancient kingdom situated between the Euphrates and the Tigris of which Babylon was the capital. Dr. J. Bunsen in his *Philosophy of Universal History* says:—

They are reduced to the Northern branch, spoken in the Euphrates and Tigris, Syria and Palestine ×××× The northern branch is represented, first by Hebrew (the language of the Ibri, men who came from Arapakhitis) fixed in Palestine (Canaan) and divided into Phœnician and Hebrew Proper; and, secondly, by popular Chaldee, or the common language of Babylon and Assyria (Elam and assue), and of Mesopotamia and Syria (Aram and probably Lud, or semetic Asia Minor.)

In further confirmation of this view we find the following passage with preface of *Sassanian Pehlvi Glossary* translated by Dustoor Hosangjee.

“Through the virtue of the auspicious name and “glory of the Supreme God, may this Persian translation of *Malik Name Assooree* or work of Assyrian Glossary be of use and advantage to the students “of *Khaldee* or *Chaldee* language.”

Again, no where throughout ancient *Pahlvi* writings do we find *Huzaveresh* used as a term of common acceptance but under the latter of the two words above quoted from *Malik Name Assooree* viz 𐬰𐬀𐬭𐬀𐬭𐬀 and 𐬰𐬀𐬭𐬀𐬭𐬀 the pronounciation is rendered in *Avesta*

character as *Hazvuresh* and hence it is I think that the word has obtained currency. Through ignorance of the meaning of the term we find some Pehlvi writers stating on the front page of their works. "I write this in the *Huzvuresh* or *Pehlvi* language." The ancient Dustoors of Iran however, were aware of the real meaning of the term thus defectively rendered, for we find *Anquetil du Perron* quoting a Pazand passage to the following effect.

"It is necessary to write this in *Avesta* or *Sewad* characters, which *Sewad* characters are of *Huzavaresh* or *Chaldee* language."^{*}

I have thus attempted to give the result of my reading and researches in connection with the literature of the Pehlvi language and although it is not for me to claim any very exaggerated value for my labours, yet I am free to confess that I have been actuated throughout with an humble desire to arrive at the truth to the best of my powers.—

The following is a list of the Works in the Pahlvi language written at different times during the sway of Persia by the Kyanian, Askanian, and Sassanian dynasties which have come down to us ;

* This passage is also quoted by Spiegel and Haug. The latter has translated *Sewad* into Chaldee and the context bears him out.

دینکونته	Dinkuntelh.
دینکونته دینی	Vüzer kuntelh Dini.
نیرونجستان	Neerungstân.
شایست-لا-شایست	Shâyest-lâ-Shâyest.
عروzbabâe Boondehsune.	Eruzbabâe Boondehsune.
زنده جاید سیدآداده	Zende Javid Sidâdâde.
زنده یاجشنا	Zende Yajshna.
زنده vespe Ratoo.	Zende vespe Ratoo.
زنده Hâdokht.	Zende Hâdokht.
زنده Dâmdâd.	Zende Dâmdâd.
زنده Avestâe Khoordeh.	Zende Avestâe Khoordeh.
دأدوستانه دینعه	Dâdustâne Dinee.
شعون غومانی وجر	Shecon Goomâni Vujâr.
بووندهشنه	Boondehshne.
مینوه کهرود	Minoe Kherud.
مادیگانه Goshtfuriân.	Mâdigâne Goshtfuriân.
وگامدهخا	Ogamdechâ.
جاماسپ بیتعه	Jâmâsp Beetâee.
مادیگانه Virâf.	Mâdigâne Virâf.
آندرجه آتونپات مانوسپندان	Anderje Atoonpât Mânuspundân.
کارنامه ارثستر پاپکان	Kârname Aruthster Pâpkân.
گنجه سآاегان	Gunjeh Sâaeegân.
سئآسنه عاهان	Setâesne Eahân.
مادیگانه Rucjom.	Mâdigâne Rucjom.
مادیگانه Ahoonver.	Mâdigâne Ahoonver.
مادیگانه Rucjatnân.	Mâdigâne Rucjatnân.
مادیگانه Khondad Jome Furverdin Binâ.	Mâdigâne Khondad Jome Furverdin Binâ.
مادیگانه Aivihnguno Tushkook.	Mâdigâne Aivihnguno Tushkook.
مادیگانه Madam cheme droon.	Mâdigâne Madam cheme droon.
مادیگانه Huft Amospund.	Mâdigâne Huft Amospund.
آندرجه Dânak Gubnâ.	Anderje Dânak Gubnâ.
زنده Vahooman yasht.	Zende Vahooman yasht.
مادیگانه Hoosrobe Kuvâdân.	Mâdigâne Hoosrobe Kuvâdân.

1215	1450	1450	Duhmâne Vehân Afneen.
1450	1450	1450	Nupeekinshne Purverde.
1450	1450	1450	Mâdigâne Durhut.
1450	1450	1450	Vâje Atoon Pâte Mânuspundân.
1450	1450	1450	Vujere deenee.
1450	1450	1450	Mâdigâne Dârooe Khonsundush.
1450	1450	1450	Mâdigâne Avâdushe Menyhân.
1450	1450	1450	Mâdigâne Atoon Furobuge Furkhunjâdân.
1450	1450	1450	Mâdigâne Gujuste Abâlesh.
1450	1450	1450	Vâjeh Mâligâneh Avustâk.
1450	1450	1450	Mâdigâneh Chutrung.
1450	1450	1450	Daroon Neerungee Pavun Zend.
1450	1450	1450	Cheedeh avustâ Gâsâne Afzoonce
1450	1450	1450	Neerunge yajshne.
1450	1450	1450	Yajshne chand Arj.
1450	1450	1450	Avestâe Daroone Faroharân yasht.
1450	1450	1450	Vishtasp yasht Puvun Neerung.
1450	1450	1450	Avestâe Zende Peerâmoone yasht.
1450	1450	1450	Mâleek Nâmeh Asooric Puvunch Pârsee.

بنام ایزد بخشنده بخششگر

દી બા ચો .

પાક દાદાર આહુરમજ્દનાં મોબારેક નામની સતુતી કરવા સાથે, તે મીનો તથા ગેતીના સરદારની જનાબમાં સર નખાવીને, અને તે સાહેબના મોકલેલા અશો પેગંમબર જરતોશત સપીતમાંનનાં પવીત્ર કુરોહુરની ઇઆદ કરીને આગ્યે પુસતકનો દીબાચો હું શરૂ કરું છું.

પેહલવી ભાષા ઇરાંન સરજમીનને લગતી ભાષાઓમાંની એક સરવેથી બિકટ ભાષા છે. એ ભાષાની રચના તેહેની અંદર ઇરાંની તેમજ સેમીટીક તત્વો ભેલાઈને તેના મેલાવરાથી થાએલી છે; તેથી એ ભાષાનાં પુસ્તકો વાંચવાનો પુખ્ત અભેઆશ કરનારાઓને ઉપલી બેહુ ભાષાઓને લગતી કેટલીએક ખાહેતગારી મેલવવી જોઈએ છે; તેમાં ખસુસન ઇરાંની ભાષાઓમાં અવસ્તા, શંઉસકરીત, અને ફારસી તથા સેમીટીક ભાષામાં હીબ્રુ, એઆલડી,* સીરીઆક, અને અરબી ભાષાનાં વે આકરણનાં મુલ તત્વો તથા શબ્દ કોશની સહમજ મેલવવી જોઈએ છે; કેમકે તે વગર એ ભાષામાં રચાએલાં પુસતકોની અભારતબંદી અને તેહેની મતલબ સંપુરણ રીતે સહમજાઈ સકતી નથી. આપણા હીંદુસતાંન ખાતે થાઈ ગએલા આગલા દશતુરો જ આગ્યે પેહલવી ભાષા સહમજવાની કીરતી મેલવી ગએઆ છે; તેઓ જોકે હીબ્રુ, એ

* આગ્યે ભાષાને ફેરલાએક ધરતથી 'એઆલડી' તથા 'મેલડી' કરી નેથી બિલે છે; માટે આગ્યે પુસતકમાં જાણીથી 'એઆલડી' અથવા 'મેલડી' કરીને લખાણ થાએલું હોએ તેહને 'એઆલડી' ભાષા જાણવી.

આલડી અને સીરીઆક ભાષાને લગતું કસું ગનેઆંન ધરાવતા નહી
 હતા, તોપણ તેઓએ અવસ્તા, શંઉસકરીત, ફારસી અને અરબી ભા
 ષાનો હીંદુસ્તાંન ખાતે સારો અભેઆશ કરેલો હતો; તેહેનાં બલધી તે
 ઓ પેહલવી ભાષાનાં પુસ્તકો વાંચીને સહમજ સકતા હતા, અને
 સેનેટીક ભાષાને લગતો બોલ જો પેહલવી પુસ્તકમાં તેઓને મલતો હ
 તો તો તેનો મુકાબલો તેઓ અરબી ભાષાના તેહેને મલતા આવનારા
 શબ્દની સાથે કરતા હતા. વધી તે સાથે ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ માલીકનામે
 અમુરી નામની એક નાધલી પેહલવી શબ્દકોશ, જે હાલમાં ફારસી ભા
 ષા સીખનાર અભેઆશીઓને સારૂ શરૂઆતમાં વપરાતી આમદન અ
 ને ફારસીઆતના આકારને મલતીછે, તેહેનો તેઓ પેહેલો અભેઆશ
 કરતા હતા, તેથી તેઓને સેનીટીક શબ્દોના અરથો સહમજવાની વ
 ધારે કઠિવત મલતી હતી; કેમકે આએ નાધલાં પુસ્તકની અંદર પેહલ
 વી પુશતકોમાં વપરાએલા સેનીટીક શબ્દો તથા સેનીટીક ધાતુઓ ઉપ
 રથી રચાએલાં સામાનય રૂપો તથા શબ્દયોગી અને કોરીયાવિશેષણ
 અવ્યયોનો એક મુખ્ય સંધરહ તેહેના પાનંદ ઉચ્ચાર અને અરથની
 સાથે આપેલોછે; અને તે પુસ્તક સાસાંનીઆંન દોરની હદમાં આપણા
 ટોલાના એક દસતુરની તરફથી રચાએલું ગણેઆમાં આવેછે; † મા
 ટે જીવી પેહલવી વીદ્યારથી જાંહાંવેર ઉપલી ભાશાઓની મદદ
 લઈને કોશેશ અને લાંમઆ વખતના માહાવેરાથી એ ભાષાનું ગને
 આન મેલવે નહી, તાંહાંસુધી તે એ ભાષામાં લખાએલાં પુસ્તકોને સુધ

† આએ પેહલવી શબ્દ કોશની એક નકલ શરમી અલેક, બે, ની ટીપ
 ના આકારમાં આંકુવીટીલ હુ પેરો નામના બાણીતા વીદવાંન પ્રેચ ગરથકારે
 સને ૧૭૭૧ ઇસવીનાં સાલમાં પોતાનાં પ્રેચ ભાષામાં છપાવી પરગટ કરેલાં
 Zend Avasta જેંદ અવસ્તા; એવે નામનાં પુસ્તકનાં બીજાં દશતરને ૪૭૬
 જે સરથી તેનાં અસલ ઉચ્ચાર અને અરથ સાથે પરગટ કરેલીછે; અને હાલ
 સને ૧૮૭૦ ઇસવીનાં સાલમાં એ શબ્દ કોશ તેહેના અસલ આકારમાં અલેક,
 બે, ની ટીપ સાથની એક શબ્દ કોશ સાથે મુખ્યધની નામદાર સરકાર તરફથી તે
 હેના ઇંગરેજ તરજુમા સાથે દસતુર હોશંગજી જામાસપજનાં લખાણ અને ડાક
 ઠર મારદીન હાજીગની તપાસ હેલ ધી ઓલડ પેહલવી પાનંદ ગલાસરી
 હુવા નામથી પરગટ થાએલીછે.

રીતે વાંચીને તેહેનો બરોબર તરજુમો કરવાને સક્તીવાંત થાએ નહીં. અને જો કોઈ વીદ્યારથી ઉપર તલેની થોડી ઘણી માહેતગારીથી તેમ કરવાની હુલસાઈ કરેતો ખચીત તેવો શખસ પેહલવી લખાંણની અસલ મતલબને શમજવામાં વારેવાર ભુલ ખાધા વના રહે નહીં. વલી આએ ભાષાના અક્ષરોની વલાંણ અને આકાર એકબીજાને મલતા આવવાને લીધે તેહેના ઘણા કાબેલ વીદ્યારથીનેબી કેટલાએક શખ્સો થોડોવાર વીચાર કરેઆ વગર સાધારણ નજરે જોતાંવાર ઉકલાવવાને બની સકે હેવું નથી. જોકે પેહલવી અક્ષરોની ઉત્પત્તિ અવસ્તાના હરફોના ટુંકા આકાર ઉપરથી થાએલીછે, તોપણ અવસ્તાના અક્ષરની વલાણ હવડાં સુધી એકબીજાથી જુદા આકારમાં રહેલીછે, તેથી અવસ્તા ભાષા સેહલાઈથી વગર અચકાવે વંચાઈ સકાએછે; પણ તેવી હાલત પેહલવી અક્ષરોની રહી નથી, તેહેને લીધે એ ભાષાનો દરએક શખ્સ વગર નીચ્છને તરેહવાર ઉચ્ચારથી વંચાઈ સકેછે; તેહેને તેના મેહલ ઉપર ઘટતી રીતે સહમજને વાંચવા સાફ એ ભાષાના પુરતા અભેઆશ અને માહવેરાની જરૂરછે.

પેહલવી ભાષા તેહેનાં વેઆકરણની બાંધણીમાં પાજંદ તથા હાલની ચાલુ ફારસી ભાષા કરતાં વધારે સરસ દરજ્જે ધરાવેછે; કેમકે તેહેની અંદર પાજંદ અને હાલની ફારસી કરતાં વધારે રૂપાખ્યાપણ, અર્થ, પ્રત્ય, ઉપસર્ગ, અવ્યયો અને વાક્યરચનાએછે. આએ ભાષામાં જ જાકરણરૂપી જોડણીએછે તે સઘલી જોડણીએ અવસ્તા અને કદીમ પારસી લેખો (Cuneiform Text.) ની સાથે મલતી આવેછે.

ધરાંત દેશમાં પેહલવી ભાષા કેહારથી શરૂ થાઈ તે વીસેનો ચોક્કસ વખત ચુકરર થાઈ સકતો નથી; પણ એ ભાષા આપણા કેઆંની પાદશાહએના વખતમાં ચાલુ હતી હેવું સીધ કરવાને કેટલાએક ભરોસો રાખવા જોગ દાખલાએ ઉપરથી આપણને બની આવેછે. જોકે કેઆંની પાદશાહએના વખતમાં આએ ભાષાની અંદર કોતરાએલા સીક્કાએ, તથા તખતીએ હાલમાં આપણને મલી આવતી નથી, અને પાદશાહ બેહમન, અને દારાને લગતી તખતીએ કદીમ પારસી ભાષા

માં ક્રોતશાએલી ધરોપીઅત મુસાફરોની સોધથી આપણને જાણાએલી છે, તે ઉપરથી હેવું તથી કરવું કે ધરાંત દેશમાં તે વેલા પેહલવી ભાષાનો રેવાજ હતો નહીં; કેમકે તે વેલા ધરાંતી પાદશાહઓનું રાજ મોઝેર પંચરાએલું હતું; તેથી તાંહાં ઘણીએક ભાષાઓ ચાલતી હતી, તેમાં પેહલવી ભાષા પણ હતી. આપણા કયાંતી પાદશાહઓના વખતમાં પેહલવી ભાષા તેઓની દરબાર ખાતે બોલાતી હતી; હેવું “જુર હાંને કાતેઅ” નામની તામીચી ફારસી ફરહંગના બતાવનાર મોહમદ હોસેન તબરેજીએ તેહેને મલેલી કદીમ ખુસતકોની દલીલો ઉપરથી જાણાવેલું છે. આએ કામેલ ગરંથ કરતાં મોતાનાં ખુસતકમાં પેહલવી ભાષા વીસે ત્રીસે જાણાવેઆ પરમાંજી લખે છે:—

پهلوی—بفتح لام شهر را گویند مطلقا چه پهلوی بمعنی شهری باشد و نواحی اصفهان را نیز گفته اند و مردم شجاع و دلور باشد و مردم بزرگ و صاحب حال را هم میگویند چه مراد از راه پهلوی راه بزرگان یزدانی است و نام ولایتی هم است که زبان پهلوی منسوب بان ولایت است و بعضی گفته اند که لغت پهلوی زبان بای تخت کیان بوده است و جمعی گویند نام پسر سام بن نوح است و پارس پسر او بوده و پارسی و پهلوی بدیشان منسوب است

“ પેહલવ—અગત કરીને દેશને કહે છે, કેમકે પેહલવીને અર “ થ દેસીના થાએ છે; તેમજ એસકહાંતની સરહદ તથા બાહાર અને “ દેલાવર માણસને (પેહલવ) કરીને બોલે છે. વલી જુઝેરગ અને ચ “ હડતે દરજ્જેનાં આદમીનીબી ‘ પેહલવ ’ કરીને કહે છે; કેમકે શહે “ પેહલવીની મતલબ ચહડતે દરજ્જેના પગદાંપરરુતોની છે. વલી એ “ ક મોલકનું નાંમબી પેહલવ કરીને છે, અને પેહલવી ભાષા તે મોલ “ કને લગતી છે. કેટલાએક લોકો હેવું કહી ગએઆ છે કે પેહલવી “ ભાષા કેઆંતી (પાદશાહ) ઓની દરબારને લગતી ભાષા છે. ઘણાએ “ ક લોકોનું મત છે કે સાંતબીન તુહના છોકરાનું નામ પેહલુ કરીને

“છે, અને પારસી તેહેનો છોકરો હતો, અને પેહલવી તથા પારસી તે
“એની સાથે સંબંધ રાખે છે.”*

જે કે આએ ફારસી ગરંથ કરતાએ તેહેને મલેલી વીગતો ઉપરથી
છેક પાછલા વખતમાં ઉપર લખેલો એહવાલ આપેઆછે; તોપણ તે કે
ઈબી પરકારે વાંધા ભરેલો નથી. ઉપલાં લખાણમાં તરણ મુખ્ય બાબ
ત આલેલીછે, તેમાં એક એજ પેહલવી ભાષા એસફહાનના પરાંતને લ
ગતી ભાષાછે, બીજું એજ તે કેઆંની પાદશાહએની ફરબાર ખાતે ખો
લાતી હતી, અને તરીજું એજ તેહેની ઉતપંતી પેહલુ બીન સાંમથી થા
એલીછે. આએ તરીજ બાબત ઉપરથી હેવું સીધ થાએછે કે પેહલવી જ
બાંનની ઉતપંતી સાંમના બેટા પેહલુથી થાઈછે, તે પેહલુ નાંમના કોઈ પુ
રૂશ નહી પણ “સાંમ દેશની *سوراني* સુરીઆની” જ્યાંન જે સેનેટીક
ભાષાને નામે હાલમાં ચોલખાએછે તેનું વપરાંણ કદીમ પારસી ભાષાની
સાથે બેલાઈ જવાથી પેહલવી ભાષાની તેમાંથી ઉતપંતી થાએલીછે, અ
ને એ વાત ખાતવા જોગછે, કેમકે સુરીઆની ભાષા પેશદાદીઆંન ટો
લાના પાદશાહ હોશંગના વખતમાં ઈરાંન ખાતે વપરાતી હતી; અને
તે ભાષાના લોગતો કદીમ પારસીમાં આમેજ થાઈને તારપછી પેહલવી
ભાષા જનમ પાંખીછે. તેમજ પેહલવી ઉપરથી પાનંદ અને હાલની
ફારસી ભાષાની ઉતપંતી થાઈછે.

હવે પેહલવી ભાષા કેઆંની ટોલાના પાદશાહએના વખતમાં ઈ
રાંન ખાતે ચાલુ હતી, તે વીસેની સાબેતીમાં જે દાખલાઓ હુમેને
મલી આલેઆછે, તે હુમે અતરે આપીએછે.

પેહલુ—“દીનકરદ” નામની પેહલવી ભાષામાં લખાએલી ખોતેબર
કેતાબનાં બે ભાગોમાંહેના પેહલા ભાગની સેવરે તે કેતાબનાં લખાણની ઉ
પજ નીપજનો એહવાલ આપેઆમા આલેઆછે, તે ઉપરથી આપણને જ
ણાએછે કે એ દફતર પેગમબર જરતોશતના વીચારથી તેહેના પેહેલે ફર
જજેના શાગેરદે લખેઈ હવું, અને તે અસલ કેતાબને કેઆંની પાદશા

* હુનેજ મલતો વીચાર “પરહંગે જેહાંગીરી” તથા “પરહંગે રેસીરી”
ના કાબેલ ખૂબર કરતાએએથી પોતાના પુસ્તકોમાં આપેલોછે.

હુ ગોશતાસપે પાદશાહી પુસતકખાનાંમાં મેલાવી હતી અને તે ઉપરથી બીજી સાફ નકલો કરાવીને તેહેનો (પરજાના લોકોમાં) ફેલાવો કરેઓ હતો, અને તેજ અસલ નકલ પાદશાહ સેકંદરને ઈરાંનનાં પાદશાહી દફતરખાનાંમાં મોકલી મળી હતી, તેહેની અંદરના તવારીખને લગતા કેટલાએક ભાગનો તેણે યુનાની (ગરીક) ભાષામાં તરજુમો કરાવેઓ હ તો. તેવાર પછી જરે પાદશાહ અરદેશીર બાબકાંનનું રાજ થાએઉં તા રે તે અસલ કેતાબ છુટી પડેલી હાલતમાં તે પાદશાહને મળી હતી; તેણે તે વખતના એક કાબેલ 'તોસર' નામના દસતુરની પાસે તે કેતા બને મેલવીને દફતર કરાવી હતી; અને તેહેની એક નકલ પાદશાહી પુસતકખાનાંમાં રાખવાનો તથા બીજી નકલોને જરતોશતીઓમા ફેલા વવાનો હુકમ કીધો હતો. એ પછી તે કેતાબની અસલ નકલ પાછ લથી “દીનકરદ” કેતાબનું બીજું દફતર લખનાર દસતુરાંન દસતુર આદરકરોબગ ફરરોખજદાંનને સાસાંનીઆન પાદશાહઓના છેલ્લા દોરમા મળી હતી. તે વેલા તેણે અસલ પુસતક ઉપરાંત સેકનદર અ ને સાસાંની પાદશાહઓના વખતમા બનેલા બીજા કેટલાએક મનદી પસનો દીનને લગતા બનાવોની વીગત જણાવવા સાથે જરતોશતી દીનને લગતાં કેટલાંએક ફરમાનોને લગતું પોતાની તરફથી લખાંણુક રેઉંછે. જે વીસેતું અસલ લખાંણુ આએ રીતનુંછે:—

“દીનકનતે (ઈઆને દીનકરદ કેતાબ) મનદીઅશની દીનને લ
 “ ગતી સઘલી કીમતી દાનાઈ પ્રસીધ કરવાની મતલબથી લખેઆમાં
 “ આવીછે, અને તેહેનું પેહેલું લખાંણુ પરથમ મળી દીનને કબુલ ક
 “ રનારાઓ મધેથી આરાધના કરવા જોગ ફરોહરના પેગમબર જરતો
 “ શત સપેંતમાનના પેહેલ્લે દરજજાનાં શાજેરદે તે યસત ફરોહર (ઈ
 “ આને પેગમબર જરતોશત) થી સવાલ જવાબો સાંભલીને, મળી દી
 “ નને લગતી દરએક બાબતની દાનાઈની સહમજ (તે) રોશની વાલાં
 “ મુલ (ઈઆને અશો જરતોશત) થી રોશનીની મીસાલે જાહેર કરવા
 “ સાડું કરેલુંછે; અને તે (લખાંણુ) ની શરૂઆત સવાલ અને (તેને
 “ લગતા) હુકમથીછે. બુજેરગ દરજજાના પાદશાહ કેઆંની ગુશતા
 “ સપે તે અસલ કેતાબ ઉપરથી નકલ કરવા તથા અસલને ગંબજે

“શસ્ત્રીગાન” (ધર્માને પાદશાહી દફતરખાતામાં) રાખવા અને સાફ
 “નકલોનો (લોકોમાં) ફેલાવો કરવાને ફરમાવેલું; અને તેવાર પછી
 “તેહની એક નકલ ૧૭૭૭ ગૃહ દેજે નવેશતે” (ધર્માને ઇસ્તેખરના

* દીનકરદનાં અસલ લખાણની અંદર ૫૩૭૭ ગૃહ “ગંગે શસ્ત્રીગાન”
 હુવી ઈખારત આવેલીછે, તેમાં લખાએલો “૫૩૭૭ શસ્ત્રીગાન” શબ્દ
 અવરતાના ૭૭૭ સંઘ, બોલ બપરથી બનેલાં સ્ત્રીલીંગ નામ “સસ્તી” બિ
 પરથી બનેલોછે, જેહનો અરથ ‘લેખ પત્ર’ અથવા ‘ગરંથ’ કરીને થાએછે.
 આએ શબ્દનો છેલ્લો અક્ષર ‘૫’ હોવાને લીધે તેહની સેવટે ‘૫’ આંન’ ને બદ
 લે ‘૫’ ગાન’ પ્રત્યય લગાડેઆમાં આવેલોછે, માટે ‘૫૩૭૭ ગૃહ’ ગંગે શ
 સ્ત્રીગાન’ નો અરથ ‘લેખ’ અથવા ‘ગરંથને લગતી શાલત’ નો થાએછે; તે
 બપરથી જેહાએ તેનો અરથ ‘પુસ્તકખાના’ નો કરેએછે; કેમકે બપલી ઈખા
 રતમાં આવેલા ‘ગંગ’ બોલની મોરાર ‘પુસ્તકના સંધરહ’ નીછે. ‘૫૩૭૭
 શસ્ત્રી’ બોલની શરૂઆતમાં અસલ દંતી ‘સ’ ને બદલે વપરાએલો ટાલુ
 ‘શ’, કાએદાથી બાલદી રીતે લખાએલો નથી; કેમકે પેહલવીમાં ૧૭૭૫ અં
 ગેશત, અથવા ૧૭૭૫ અંગેશત, “આગણું”. ૧૭૭૫ શારક, અથવા
 ૧૭૭૫ સારક, “મુલમુલ” હુવી રીતે દંતી અને ટાલુ ‘શ’, અવારનવાર વ
 પરાએલાછે. એ શીવાએ બપલા ઇમલામાં વપરાએલા ‘૫’, નો આકાર
 ‘૫’ ને બદલે ફરવાએલોછે.

† સર બીલીઅમ આબેસલી પોતાની ઇરાંનની મુશારરીના ગરંથનાં બીજાં
 દફતરને સર્વે ૩૪૪ મે તારીએ તબરીના આધાર બપરથી લખેછે કે:—

King Gushtasp deposited the Zend, or sacred Volume which
 Zerdusht (Zoroaster) had brought to him in a place at Istakhr
 called Dernebisht (156)

(156) **مطهر يقال له درنیش** فی موضع من آخیه نادرમાં
 આપેલા અરબી ફકરા વીસે આએ કાબિલ ગરંથકારે પોતાની તરફથી આએ
 રીતનો બોલાસો કરેએછે કે:—“આએ કીમતી ફકરો જે હુએ ટાંકી બતલાવે
 એછે તે બરીદીશ મીહુઅમની અંદર (Cotton. Lib. Vitell A. IV.)
 માં જલવાઈ રહેલોછે, અને તે (તારીએ) તબરીના અસલ અરબી પુસ્તકનાં
 બીજાં દફતરમાં ધર્માને તે પુસ્તકના આથા ભાગની અંદર સાચવી રાખેલોછે.”

વલી એજ ગરંથકાર બપલાંજ દફતરને ૩૪૪ મે સર્વે **مجمع** તારી
 એ મોઅમન નામની શરસી કેતાબનો ફકરો ટાંકીને તેહને આધારે લખેછે કે:—

گشتاسپ چون با مطهر مراجعت نمود بفرمود تا دخمه ساختند
و کتاب زندرا به تعظیمی تمام انجا بنهاد و گروهی را به محافظت
آن برگماشت

“Gushtasp on his return (from Balkh) to Istakhr caused a
 “dakhmah or vault to be made, in which he deposited with

“કીલ્લા) માં મોકલીને તેહેને તાંહાં જલવીને રાખવાની ચેતવણી
 “આપી. (તેવાર પછી) બુરી કીરતીવાલા સરદાર સેકનદરથી ધરાંન
 “શેહેરમાં ખોદાઈ દીનને મોકસાંન પોહાચેઈ, અને (તે વેલા) જ કાં
 “ઈ દેજેનપેશત (ધ્યાને એસ્તખરના કીલ્લા) માં હુતું તે બલી ગએ
 “ઉં, અને જ પાદશાહી દફતરખાનામાં હુતું તે રૂમી લોકોના હાથ
 “માં ગએઈ; તે ઉપરથી (તેઓએ) આગલી તવારીખથી વાકેફ થવા
 “સાડ તેહેનો યુનાની (ગરીક) ભાષામાં તરજુમો કીધો. + જરે ધરાં

“much reverential Ceremony the Book Zend, (composed by Zerdusht); and appointed a body of persons to guard it.”

“જરે ગોશતાસપ (ખલખથી) એશતેખરના પાછો આવેઆ તેઆરે એક
 “ટાપનુ અથવા ગુખખ બનાવવા સાડ રરખાવીછી; અને તેની અંદર તેણે
 “ઘણી ધજત ભરેલી રીતે (જરેતોશતે બનાવેલી) જંદની કેતાખને મેલી; અ
 “ને તેની તપાસ રાખવા સાડ કંટલાએક જણને રાખેઆ.”

+ પાદશાહી પુસ્તકખાનામાંથી મલેલાં પુસ્તકોનો પાદશાહ સેકનદરના હુકમથી ગરીક ભાષામાં તરજુમો થાએઆ હોતો તે વીસે પાદશાહ સેકનદરની તવારીખ લખનાર શાએર નીખમી ગંજનવીએ પોતાનાં બનાવેલાં સેકનદરનામાંની અંદર નીચે જણાવેઆ પરખાણેનું લખાણ કરેલુંછે:—

خود نامهارا زلفظ درمی بیونان زبان کرد کسوت گرمی

“(સેકનદર) એલખને લગતી કેતાખોનો દરી ભાષામાંથી ધજોનાંની (ગરીક) ભાષામાં તરજુમો કરાવેઆ.”

આએ જગોએ દરી ભાષાની મોરાદ પેહલવી ભાષાની સહખજવી જોઈએ છે; કેમકે પેહલવી ભાષા ધરાંનના કેઆંની તથા સાસાની પાદશાહઓની દરખા રી ભાષા હતી, તે ઊપરથી ઘણાએક શરસી લખાણ કરતાઓએ પેહલવી ભાષાને દરી ભાષાને નામે લખેલીછે.

પાદશાહ સેકનદરના હોકમથી અવસ્તા અને બીજાં પુસ્તકોનો ગરીક ભાષામાં તરજુમો કરેઆ પછી તે પુસ્તકોને પાદશાહી પુસ્તકખાનામાં એલાહેઈ રાખેઆ હતાં, તે વીસેની સામિતી સેકનદરનામાંની અંદર આવેલી નીચે લખી જણાવેલી વીગત ઊપરથી આપણને મલેછે.

چو زهره ببال در آمد نخست زهاروتیان جامی آن بوم شست
 بفرمود تا آتش موبدی کشد از هفرمندی و بخردی
 فسون نامه زندرا ترکند وگرنی بزندان دفتر کنند

“જેઆરે (સેકનદર) બાબુલ ખાતે બખતાવારી સાથે આવી પોહોએઆ, તારે તે જગોની સરખમીનને તાંહાંના પરહેજગાર લોકોથી સાશ કીધી; અને રરખાવીછી કે સહખ અને દાહાપણથી આતશપરસતીનો અટકાવ કરે, અને જ અવસ્તાનાં ધરત પુસ્તકોને ઘોઘ નાખે, અને જો તેમ નહીં અનેતો બીજાએ પુસ્તકખાનામાં તેહેને રાખે.”

“નનું” રાજ પાછું સારી હાલતમાં લાવવા સાડું પાદશાહુએના પાદ
 “શાહુ અરદેશર બાબકાનનો દોર પોહાએઓ, તેઆરે તેણે આએ
 “(દીનકરદનાં) લખાંણને છુટી હાલતમાંથી એકદું કરવા તથા તેહેને
 “લગતા ખોલાસાને અવસતાના ખોલાસા સાથે પાછો મેલવીને સમ
 “પુરણ કરવા સાડું દીનનો એક આગેવાન અશો “તોસરે” નામનો ધ
 “રમગુરુ હતો તેહેને ફરમાવેઉં, તે ઉપરથી તેણે તે (કિતાબ) ને (તેહના)
 “રોશન મુલ (ધંઆને અસલ નકલ) ઉપરથી ચલકાટ ભરેલી કોધી;
 “અને તેહેને પાદશાહી દફતરખાનામાં રાખવા તથા તેની સાફ નકલોનો
 “(પરખતા લોકોમાં) ફેલાવો કરવા સાડું (પાદશાહુ અરદેશરે) હુકમ
 “કીધો. તેયાર પછી દીનનેજ લગતા પાદશાહુએ * નો તરફની ખ
 “રાખીથી કેટલાએક મુલકોમાં ફીતનો ઉઠેઓ; તારે ભલી દીનના લો

* આએ ઊપલી પેહલવી એઆરતની અંદર ૧૦૦૦ તાજીગાન, બોલ
 વપરાએઓ, તે તેની પછી વપરાએલા ૧૦૦૦ દીનાન, શબ્દની સાથે સંખ
 ધ ધરાવેઉ; તેથી ૧૦૦૦ ૧૦૦૦ તાજીગાને દીનાન, નો અરથ “દીનને લગ
 તા તાજદારો” (ધંઆને જરતોશતી પાદશાહુએ) નો થાએઉ; જેમકે રાતનો
 સરોશ યશતની પછવાડે પઠવામાં આવતી પાઠ નીરંગમાં (જામી) રાજાવજી
 જામી, “તાજીઆને બરતે કુસ્તીઆન” હેવી એઆરત કુસ્તી આંધનાર પાદશા
 હુએને અરથે વપરાએલીઉ; માટે “અવીજેહ દીન” નામની કિતાબની અંદર
 મરદુમ દસતુર મુલાં શીરોજીએ તથા ‘જ’દ પેહલવી ગલાસરી’ માં હમારા કામિ
 લ નીતર કાકર મારદીન હાઊગે “તાજીગાન” બોલનો અરથ ‘અરથો’ નો
 કરેઓ, તે હંમેને ઘટતો અને વાજબી દેખાતો નથી; કેમકે ઊપલાં લખાંણની
 પછી આવેલી પેહલવી એઆરત ઉપરથી જણાએઉ કે “દીનકરદ” કિતાબની
 આદરશરખગ પ્રરોખાદ વાલી અસલ નકલ તે દસતુરની એલાદથી ઊતરતા
 આવેલા એક પેશવાની પાસેથી જરતોશતીઆ ઉપર પડેલા હાદેસાના વખતમાં
 (ધંઆને જરતોશતીઆની હુકમત ગએઆ પછી) ઘણી પુરાંની હાલતમાં તે વ
 ખતના દસતુર આગુનપાત આદમીગાનને મલી હતી; અને આગુનપાત આદમી
 ગાનની નકલ ધંઅજરદી સને ૩૫૬ માં સીરીઆ દેશને લગતી ફરખન
 આવાદ નામની જગાના એક રહેવાસી અરેશવંગ બગદાદ નામના ગરહ
 સથ પાસેથી માહુવનદાદ રામચાને વહેરામને મલી હતી, અને તેણે
 કરેલી નકલ ઉપરથી એકએક પછી થાએલી દીનકરદની નકલો હાલ આપણી
 પાસે જોણુદ રહેલીઉ.

મરદથી તે કેવળાંતી પાદશાહ બેહમન સુધીના ઇરાંનના ઇસ્લામીઓપરસ
ત પાદશાહઓના નામે વાપરેલાં છે, તે ઉપરથી જણાયે છે કે, તે કુવા
પાદશાહ બેહમનના વખતમાં જોડાયેલી હતી, (કેમકે આફરીને પંચજી
જેહને આપણા લોકો સાધારણ રીતે સ્વીકૃતિની આફરીને નામે
બોલે છે, તે પાદશાહ નોશરવાંન કોબાદના વખતમાં બનેલી છે, તેમાં પ
ણ ઉપલી જ રીતે કેવળાંતી પાદશાહ ગોશતાસપથી દીનને રેવાજ આપ
નારા જુલરગોનાં રવાંનોની ઇઆદ શરૂ કરી છે; અને પાદશાહ નોશર
વાંનનાં નામ આગલ આવીને તેને ખતમ કીધી છે.) અને તે પેહલવી
તેમજ પાન'દમાં લખાયેલી આપણી પાસે હાલ મોજુદ રહેલી છે, અ
ને તેની અસલ પેહલવી એબારત આપે રીતની છે :—

જોઈએ જોઈએ જોઈએ જોઈએ જોઈએ જોઈએ જોઈએ જોઈએ જોઈએ
જોઈએ જોઈએ જોઈએ જોઈએ જોઈએ જોઈએ જોઈએ જોઈએ જોઈએ
જોઈએ જોઈએ જોઈએ જોઈએ જોઈએ જોઈએ જોઈએ જોઈએ જોઈએ
* જોઈએ જોઈએ જોઈએ જોઈએ

“ દરૂદ હોજો ! ગઈઓમરદ, હોશંગ, તેહમુરસ, જમશેદ, ફરેકુન,
“ મીનાચહર બાંમી અને જોબીન તેહમાસપ તથા કેકોબાદ, કેકાઉશ,
“ કે સીઆવખશ, કેખશરો, કે લોહોરાસપ, કે ગોશતાસપ અને બેહ
“ મન બીન એસફંદીઆરના રવાંનને.”

તરીજી—ઈઉરોપખંડના કાબેલ મુસાફરોએ કરેલી હાલતી નવી
શોધ મુજબ સેકનદર પછીના મલેકુતવાએફ તથા અશકાંતીઆંન ટે
લાના કેટલાએક પાદશાહઓનાં નામથી ઇરાંનની જુદી જુદી સરહદો
માં કોતરાયેલા સીક્કાઓ તેઓને મલી આવેઆ છે; અને તે સીક્કા

* આપે એબારતજી પાન'દ વપરાંણ નીચે મુજબ થાયેલું છે :—

૧. ૬૦૫ ૧. ૬૦૬ ૧. ૬૦૭ ૧. ૬૦૮ ૧. ૬૦૯ ૧. ૬૧૦ ૧. ૬૧૧ ૧. ૬૧૨
૧. ૬૧૩ ૧. ૬૧૪ ૧. ૬૧૫ ૧. ૬૧૬ ૧. ૬૧૭ ૧. ૬૧૮ ૧. ૬૧૯ ૧. ૬૨૦
૧. ૬૨૧ ૧. ૬૨૨ ૧. ૬૨૩ ૧. ૬૨૪ ૧. ૬૨૫ ૧. ૬૨૬ ૧. ૬૨૭ ૧. ૬૨૮ ૧. ૬૨૯ ૧. ૬૩૦

કે ૬૩૧ ૬૩૨ ૬૩૩ ૬૩૪ ૬૩૫ ૬૩૬ ૬૩૭ ૬૩૮ ૬૩૯ ૬૪૦

ઉપલી એબારતનો તરજુમો.

દારાં પાદશાહ હતારદત (આતરદાદ) પાદશાહનો ખેટો.

ચોથું—દસતુર અરદાએવીરાફને લગતા એહવાલનું એક પેહલ વી પુસતક હાલમાં આપણી પાસે પેહલવી ભાષામાં લખાએલું મોજુ છે, તેની અંદર જણાવેછે કે તે પુસતક દસતુર વીરાફની હજુરમાં લખાયું હતું, અને દસતુર વીરાફે જે મોજેજા જરેલું કાંમ કરીઈ હતું તે પાદશાહ સેકનદર પછીના ઈરાંનનાં રૂમી હાકેમોના રાજમાં કરીઈ હતું. જે વીસેની અસલ એબારત તે પુસતકના દીબાચામાં નીચે જણાવેઆ મુજબ આવેલીછે.

“અશો જરતોશતની કચુલ કરેલી અને ફુતીઆમાં ફેલાએલી દી
“ ન ૩૦૦) વરસની આખેરીવેર નીરમલ રેહી, અને માંણસો તે ઉપ
“ ૨ વીસવાસુ રહેઆં. તેવારપછી સીકનદરરૂમી * * ઈરાંન શેહર
“ માં આવેઆ, તેને * * ઈરાંનના મોહોટા હાકેમોની અંદર એ
“ ક ખીજા વચએ વેર અને અદાવત નાખી અને પોતે ખરણ પામે
“ આ * * તેવારપછી ઈરાંન શેહરના લોકો એક ખીજા સાથે જઘ
“ હો કરવા લાગેઆ; કેમકે તેઓને માંથે કોઈ દીનનો એલમ ધરાવ
“ નારો દસતુર, વડીઅલ, હાકેમ, અને પાદશાહ હતો નહી; તેથી
“ ખોદાઈ (ઈઆને દીનને લગતી) બાબદ વીસે તેઓ શકમંદ થાએ
“ આ. * * તે વેલા જે કોઈ દીનના દસતુર મોખદો હતા તેઓએ જે
“ લા દીનના રાહજન હાકેમોથી ઘણા બીહીને ફતેહમંદ આદરકરોબ

મની આગલ હમેશા ગુફ મુગ્ફ મેજબુન * * * * * “મજદયસન બગી
અરથશતર મલકાઆન મલકા” ઈઆને “મજદીઅસની દીનવાલો બખતાવર
અરદેશર પાદશાહઓનો પાદશાહ” ઇતીયાદી આવેછે, તેમ ‘અરથક’ નાં નામ
ની આગલ ‘વલકેશ’ બાલ તે પાદશાહ કીઓ ધરમ પાલતો હતો તે બતલાવવા
ને સારૂ આવેલોછે. જે અરથકના બાપ અથવા વડીઅલનો સંબંધ બતલાવ
નારાં નામ તરીકે તે હતોતો અરથકના “મલકાઆન મલકા” ના ખિતાબની
આગલ વચમાં ૬) મેનમ, અથવા ૭) બરી, બાલ વપરાઈને તે આવતે, પણ
તેમ બનેલું નથી, માટે વલકેશ નો અરથ હમેઆ મીં થાંમસે આપેલા તરજુ
માની ઉપરાંત કરેઆછે અને તે હમેને વાજબી જણાએછે.

પાંચમું—પાદશાહ સેકનદર રૂખીના વખતમાં ઈરાન ખાતે પેહલવી ભાષાનું મલયુ હુતું; તે વીસેની સામેતી પાદશાહ સેકનદરની તવારીખ બીજી ભાષાએ સાથે પેહલવી ભાષાની અંદર લખાઈ હતી, તે ઉપરથી આપણને મલી આવેછે. જે વીસે સેકનદરનાખાના બનાવનાર શાએર નોજાંખી ગંજનવીએ પોતાની તરફથી લખેલા સેકનદરની તવારીખનાં પુસતકની અંદર નીચે બાણવેઆ પરમાણે વરણુન કરેછે:—

اثرهای آن شاه آفاق کرد
 سخنها که چون گنج آگنده بود
 زهر نسخه برداشتم مایها
 زیاده از تاریخهای نوی
 گزیدم ز هر نامه نغز او
 زبان در زبان گنج برداختم
 ندیدم نگارنده دریغ نور
 بهر نسختی در پراگنده بود
 برو بستم از نظم پیرایهها
 یهودی و نصرانی و پهلوی
 زهر پوست برداشتم مغز او
 وزان جمله سرجمه ساختم

હવે આપે ઉપર બતલાવેલી ભરોસા રાખવાનેગ દલીલો ઉપરથી વગર શકે સાબેત થાયેછે કે પેહલવી ભાષાનું વપરાંણ કેઆંની પાદ શાહુઓના વખતમાં હતું, અને જ્યો એ ભાષાની ઉત્પત્તી સાસાંની પાદશાહુઓના વખતમાં થાયેલીછે હેવું મત આપી ગયેઆછે, તે વાત આપે દાખલાઓથી રદ થાયેછે.

વલી ^{مجل التواريخ} મજમલોલ તવારીખ,* નામની ઘણી નામીથી અને પુરાતત્ત્વ ફારસી કેતાબમાં તેહનો બનાવનાર ^{اسطخر} એસ્તખર અથવા ^{پارسی پهلوی} પારસી પેહલીસનો એહવાલ આપતાં હુમજે એસફહાંનીનાં બનાવેલાં ભરોસા ભરેલાં ફારસી પુસ્તકનો આધાર બતલાવીને લખેછેકે:—

اندر حال کوسی در کتاب الاسفہانی همی گوید در روزگار موبدی را بیاورند که نبشتہ است بفہلوی و همی گوید کہ کروش این زمان چم بقلان ماہ و قلان روز بفہلوی نبشتہ است این کلمہای و بیاری دیگر و من از جهت نادانستن حروف آن نفوشتہ کہ از صورت غرضی بر نخیزد

“(હુમજે) એસફહાંનીની કેતાબમાં ફારસી (ધઆને તખતે જમશીદ) ના એહવાલની અંદર આપે રીતનું બયેઆંન કરેછે કે, તાંહાં (ધઆને તખતે જમશીદવાલા મેહેલમાં) પેહલવી ભાષાની અંદર લખાણેછે, જે વીસે હેવું કેહેછે કે એક વેલા એક મોબેદને તે (લેખો) વાંચવા સાડાં બોલાવેઓ હતા, તે લખાણની અંદર મતલબ એ હતી કે:—“આપે (મેહલની) બાંધણી જમશીદના વખતમાં “ફલાંણે રોજે અને ફલાંણે મહીને કરેલીછે.” આપે પેહલવી લખાણ ઉપરાંત બીજું ઘણુંએક લખેલું હતું; પણ તે અખશર નહીં સહમજ સકવાને લીધે હુએ તે લખી લીધું નહીં; કેમકે (દસ્તખત ના) આકાર ઉપરથી મતલબ સમજાતી નથી.”

જોકે આપે પેહલવી એબારત એક હજાર વરસની લાંમબી મુદત ગુનરી જવાને લીધે કેર, પોરટર તથા સર ઉલીઅમ આઉસલી, જવા

* આપે કેતાબ સને ૧૧૨૬ ઇશવીના સાલમાં બનેલીછે, અને તેહમાં “તારીખે તખરી” ના દાખલાઓ અખજ ઠાંકેઆમાં આવેલાછે.

નામીયા મુશાફરોના વખતસુધી જલવાઈ રહીતી નહી, ખાટે તેઓ તે હેની કસી નીશાંત આપી સકેઆ નથી; પણ હમજે એસકહાંની નું લખાંણુ જે આપણે કબુલ રાખીએતો, પેહલવી ભાષાનું પુરાતત્ત્વ છુ છેક પેશદાદીઆન પાદશાહઓના વખતની સાથે મલી સકેછે.

આએ ભાષાનું નામ પેહલવી કરીને સા ઉપરથી પડેઉંછે, તે વીસેની સોધ કરતાં જુદા જુદા કાબેલ ગરંથકારોએ આપેલા વીચાર ઉ પર આપણને ધેઆંત આપવું જોઈએછે.

એ વીસે જુદા જુદા ગરંથ કરતાઓનાં જુદાં જુદાં મતછે. કેટલાએક તવારીખ તથા કોશ લખનારાઓનું હેવું મતછે કે, પહલવ—સબ્દનો અરથ ‘તરક’ અથવા બાજુનો થાએછે; ખાટે ઇરાંતના દેશોની આસપાસ બોલાતી ભાષાનું નામ પેહલવી કરીનેછે. બીજું, બાહાદુર અથવા પેહવાંતને ‘પેહલવ’ અથવા પેહલવાંત કરીને કહે છે, તેથી પેહલવી અથવા પેહલવાંતની એ આગલા ઇરાંતી પેહલવાનો તથા પાદશાહઓને લગતી ભાષાછે. તરીજું, ‘પેહલુ’ અથવા પેહલવ શેહર અથવા દેશને કહેછે, ખાટે પેહલવી જખાંતનો અરથ દેશી ભાષાનો થાએછે. પરીફેસર સપીગલ ۱۵۰۰ પહલવ, બોલને અવસતાના ۱۵۰۰ પેરેથુ, શબ્દની સાથે મેલવેછે, જોનો અરથ “બોહલુ” અથવા ‘વીસતારવાલું’ હેવો થાએછે. પરીફેસર મેકસમુલર, ۱۵۰۰ પહલવ, બોલની ઉત્પત્તી સેમીટીક ۱۵۰۰ ફરશ, જોનો અરથ “બોલાસો” અથવા “વીસતાર” નો થાએછે, તે ઉપરથી થાએલી ગણેછે. વલી સપીગલે પાંજંદમાં ۱۵۰۰ શરુમ, ઉપરથી ۱۵۰۰ અશ, નો ۱۵۰۰ અહુલ, ખનીને રૂપ લીધેલા ۱۵۰۰ પહલુમ, બોલની સાથે પેહલવ ને મેલવે આછે. ડાકટર હાઉગે શાહનામા મધે વપરાએલા ۱۵۰۰ પેહલવી, બોલને લગતી સઘલી મતલબો ધેઆંતમાં લખને તે ઉપરથી ۱۵۰۰ પેહલવી, બોલનો અરથ “આગલા ઇરાંતીઓને લગતું” હેવો કરેઆછે. અને આગલા ઇરાંતીની મતલબ તેણે પેશદાદીઆંત, કેઆંતીઆંત, અશકાનીઆંત, અને સાસાંતીઆંત ટોલાને લગાડીછે. આએ સઘલો વીચાર ધેઆંતમાં રાખવા સાથે ખાહારો વીચાર હેવોછે કે ۱۵۰۰ પેહલવ, ની ઉ

તપંતી અવસતાના પેરેથવ, બોલ ઉપરથી થાઈ હોએ, હેવું જે આપણે માનીએતો, વંદીદાદની બીજી પરગરદમાં 'રસતા' અથવા 'મારગ' ને માટે પેરેથવ, શબ્દ વપરાએલોછે, અને તેમાં વપરાએલા થ, ને બદલે પેહલવીમાં કાએદાસર = હ, થાએલોછે; માટે એ ઉપરથી જે આપણ પેહલવી બોલનો અરથ કરીએતો તેહનો અરથ "રસતા (અથવા) મારગને લગતું" હોવા થાએછે, અને તેના આધાર ઉપરથી ખાલુ પેહલવી જ્યાંન, નો મોરાદી માએનો "રેવાજ અથવા ચાલુ ભાષા" નો થાઈ સકેછે, અને તે સહજન આપણને કબુલ રાખવા જોગ કરેછે; કેમકે જ્યારે જંદ અથવા અવસતાની ભાષા ધરમ પુસતકને લગતી સુકરર થાઈ હોએ, તારે ઈરાંનમાં રાજ દરબારી અથવા લોકોની ચાલુ ભાષા તરીકે વપરાતી જ્યાંનનું નાંમ એ લખને સાડું પેહલવી કરોને રાખેઆમાં આવીઈ હોએ.

એખન હકીકત + નામનો, એક અરબી ગરંથકાર ઈરાંનદેશમાં વપરાતી ભાષાએ વીશેનું વરણન આપતાં હુમજેલ એસફહાંની નામના એક કાબેલ ગરંથકારનાં રએલાં પુસતકના આધાર ઉપરથી પેહલવી ભાષા વીશે આએ રીતે લખેછે કે:—

"پهلوی کهنه، یعنی 'پهلوی' بول از 'پهلوی' دگر
" નીકલેલોછે. હુમજેલ એસફહાંનીનો કોલછે કે ઈરાંનની કદીમ
" ચાલુ ભાષા પાંચ હતી; પેહલવી, દરી, ફારસી, ખોજ, અને સ
" રીઆની, તેમાં પેહલવી ભાષા (ઈરાંનના) પાદશાહએની દરબાર
" ખાતે બોલાતી હતી અને તે ફહલહ † ની (સરહદને) લગતી હતી;
" તી; જ (સરહદ) ને લગતાં એસફહાંન, રએ, હુમદાંન, મા

+ આએ ગરંથકાર હીન્દી સનેની ગ્રાંથી સદીમાં ઈરાંનમાં થાઈ ગએઆછે.
† હુમજે એસફહાંનીના જણાવેઆ મુજબ ઈરાંનને લગતા એક મોહોરા પરાંતનું નાંમ આગલા વખતમાં پهلوی હેવાં નામથી જણાએલું હતું, અને તે વાતને શાહનામાના ખનાવનાર શાએર શીરદોસીગુસીના કોલથી વધારે ટેકો મલેછે; કેમકે આએ શાએરે પાદશાહ કાઠાશને લગતા એહવાલમાં રૂમ, અને ચીનના પરાંતોની સાથે પેહલવ નામના એક પરાંતનું નાંમ નીચે લખી જણાવેલી મેતની અંદર જણાવેલુંછે; જેમકે:—

همه بارشان دینے خسروی ز رومی و چینی و از پهلوی

“ હુનેહાવંદ, અને આનરબાઈજાન, નામનાં પાંચ શેહેરોછે. સીરી
 “ આની ભાષા સવાદના રેહેવાસીઓનીછે, તે પછી તાંહાં સીરીઆની
 “ પારસીમાં લખાણુનો વહીવટ ચાલતો હતો.”

ધરાંન ખાતે તખ્તે નમશેદ, નકશે રૂશતમ અને હાજઆબાદની
 ખીણ, અને પાહાડો ઉપર સાસાંની પાદશાહઓના વખતમાં તથા
 તેહની આગમન પેહલવી ભાષામાં કોતરાએલા લેખો તથા સીકાઓ
 નાં લખાણુ ઉપરથી ઇર્શોપખંડના ઉગમણુ પરાંતની ભાષાઓના અ
 ભેઆશ કરનારા કાબેલ વીદેઆરથીઓએ પેહલવી ભાષાનાં તે લખાં
 છોને બે ભાગમાં વેહેંચી નાખેલાછે, તેમાં જ પેહલવી લખાણુની અં
 દર સેમીટીક લખાણુની રીતીઓ તથા શબ્દો વપરાએલાછે, તેહને
 એઆલદી પેહલવીનું નામ આપેલુંછે; અને જ લખાણુની અંદર ઇ
 રાંની લટણુ તથા શબ્દોની સાથે કાંઈએક સેમીટીક બોલો વપરાએલાછે,
 તેહને સાસાંની પેહલવીનું નામ આપેલુંછે. તેમાંની એઆલદી પેહ
 લવી હમોએ ઉપલા ફકરામાં હુમજેહુ એસફહાનીના લખાણુમાં જ
 છાવેલી سرياني فارسى સરીઆની ફારસીછે.

સરીઆની ભાષાનું લખાણુ ધરાંનના મોલકમાં પાદશાહ હોશ
 ગ પેશદાદના વખતથી ચાલતું હતું, તેહની સાબેતી “ અનવારેસોહે
 લી ” નામની ભરોસો રાખવા જોગ ફારસી કેતાબ ઉપરથી આપણને
 મલેછે. આએ કેતાબમાં કલીલુલદમન નામની કેતાબને આધારે
 દાખશલીમ પાદશાહને એક પાહાડના અંદરથી મલેલા ખજાનામાં

* فهلـو—بـالفتح ثم السكون و لام يقال فهلـو قال حمزة الـافغانـي
 كان تـلام الفـرس قـديما يجـري عـلى خـمسة السـاتة الفـلوية و الدرية
 و الفارسية و الخـوزية و السـريانية فاما الفـلوية فكان يجـري بهـا تـلام
 الملوك في مجـالسم و هي نعتـه مـنـسوبة الي فهلـو و حوامم يقع
 علي خمسة بلدان اصـبهان و الري و همدان و مـاـلـانـهـانـد و اذربـيـجان
 و اما السـريانية فكان يتكلم بهـا عـل السـود و المـكـانية في نوع من اللغة
 بالسـريانية فارسي

પાદશાહ હોશંગની તરફથી લખાએલો એક દસતાવેન મલેએ હોતો, તે માં એક દાખડી તેમ મૂલી હતી, તે વીસેનું બુએઆન આપતાં નીચે જણાવેઆ પરમાણે લખેછે કે:—

“(દાખશલીમ પાદશાહે) પોતાને બખ્તાવર હાથે તે દાખડીને
 “ ઉઘાડી, (તેઆરે તેમાં) એક સફેદ રેશમી કટકો તે ઉપર સરીઆની
 “ લાખામાં લખેલાં કેટલાંએક લખાંણુ સાથેના નજર પડેઆ, તેમાં થું
 “ બાબતછે, તે જાંણવા સાફ પાદશાહ આતુર રહેઆ. * * તારે એ
 “ ક વીદવાંન શખસ જે કદીમ લાખાએ લખવા તથા વાંચવામાં પુ
 “ રતી ખાહેતગારી ધરાવતો હતો તેહની ખબર મેલવીને તેહેને પાદશાહ
 “ ની પરવાંનગીથી હજુરમાં લઈ ગએઆ. * * તે દાનેશમંદે પે
 “ લું લખાંણુ લઈને તેની અંદરના દરએક શબ્દને ઘેઆંન આપીને
 “ ઉકલાવેઆ, તેવાર પછી ઘણાએક વીચાર કરીને કહીઉં કે આએ
 “ લખાંણુ આએ ખજાનાની હકીકતને લગતું અને ઘણાએક કાએદા
 “ ભરેલુંછે; અને તેની મતલબ એછે કે આએ ગંજનામાને હું
 “ હોશંગ પાદશાહએ દાખશલીમ નામના એક બુજેરગી ભરેલા રાજ
 “ ને સાફ અમાંનત રાખેલોછે અને ખોદાઈ વસીલાથી હુંએ જાણે
 “ ઉંછે કે આએ ખજાના તેહેને નસીબે લાગશે.”†

આએ ઉપલા દાખલાએ ઉપરથી આપણને ખોલવી રીતે જણા

† بدست مبارک سر حقه باز کرد بارهٔ حریر سفید دید خطی
 چند بقلم سردانی بروی نوشته شاه متعجب شد که این چه چیز
 تواند بود * * تا از حکیم که در خواندن و نوشتن خطوط غریبه مهارتی
 تمام داشت خبر یافتند و بحکم عالی اندک وقتی را بجایهٔ سرب
 عالی حاضر کردند * * حکیم آن نوشته بستند و کلمات آنرا حرفاً
 حرفاً بنظر استفسار در آورد و بعد از تعمل بسیار فرمود که این مکتوب
 بیست مشتمل بر انواع فواید و گنج نامه بحقیقت همین تواند بود
 ملخص سخن آنست که این گنجنامه را منکه هوشنگ پادشاهم ردیعت
 نهاده ام برای رای عظم و پادشاه بزرگ که او را دابشلیم خوانند و
 بواسطه الهام الهی دانسته ام که این خزانه نصیب وی خواهد بود

એછે કે પેહલવી ભાષાની અંદર સેનેટીક બોલો વપરાયેલાછે, તે વીસે કેટલાએક સાહેબો હેવું ધારેછે કે, આસીરીઆંત લોકોનું રાજ ઇરાંતમાં થાએઆ પછી તેહેનું વપરાંણ થાએલુંછે, તે વાત બીલ કુલ ભરોસા ભરેલી કરતી નથી; પણ સેનેટીક બોલોનું વપરાંણ ઇરાંતની સરજમીન ઉપર કદીમ વખતથી વપરાતી સરીઆંતી અથવા સીરીઆક ભાષાના સંબંધને લીધે થાએલુંછે.

પેહલવી ભાષાને કેટલાએક ઇરોપખંડના વીદવાનો **જુજવારેશ** ભાષાને નામે બોલેછે, અને એ બોલને તેઓએ તરેહવાર રીતે બીજા બોલો સાથે મેલવીને સહજાવવાની કોશિસ કરીછે; તેમાં કાબેલ પેરોઈસર જે. મુલરનું હેવું મતછે કે **જુજવારેશ** તથા **જુજુરેશ** કરીને વંચાઈ સકેછે, અને તે અવસતાના **જુજુથર**, 'સારો જોર' હેવા શબ્દ ઉપરથી નીકલેલાછે. પેરોઈસર સપીંગલ કેહેછે કે જેમ પેરોઈસર જે. મુલર એ શબ્દને **જુજુથર** ઉપરથી નીકલેલો કેહેછે, તે વાત બનેલી હોએ કે નહી; તોપણ **જુજવારેશ** બોલ **જુજુથર** શબ્દને મલતો આવેછે હેમાંતો શક નથી. હમારા ફ્રાન્સેલ મીતર દશતુર હોશંગજી જામાસપજી જામાસપ આસાવાલાએ સને ૧૮૬૭ ઇસવીનાં સાલમાં મુંબઈની નામદાર સરકારના હુકમથી છપાવી પરગટ કરેલી જંદ પેહલવી મલાશરીના ઇંગરેજી પુસ્તકના દીપામ્બાને સદે તરીજ નોટમાં આએ **જુજવારેશ** બોલનો અરથ તથા બોલાસોનીએ જણાવેઆ પરમાંણે કરેઆછે.

“આએ (જુજવારેશ) બોલ જોણે ઇરોપખંડના વીદવાંનોને એક
 “ ઘણી ગુચવણમાં નાખેઆછે, તેહેનો બોલાસો ઘણી સેહેલાઈથી થાઈ
 “ સકેછે, હેવું હું ખાતરીથી વીચારું છું. **જુજવારેશ**, બોલ કસસી
 “ માએઆપુંજી ધરાવતો નથી, અને કોઈબી ઇરાંતી કે સેનેટીક ભા
 “ ષાની મારફતે તેહેનો બોલાસો થાઈ સકતો નથી; કારણકે તે માત
 “ રે **જુજવાંન** અશ, નો અમુક ઉચ્ચારછે, **જુજવાંનશ**, નો અરથ
 “ અશની જવાંનનો થાએછે, કે જે માતરે આશીરીઆ (દેશ) ની
 “ થાઈ સકસે; એનો પુરો આકાર 'જુજવાંન અશર' કરીને હો

“ વો જોઈએ, પણ પાછલથી તે દુકો અને ખરાબ થાએઓછે.
 “ આએ સહનજ ડાકટર હાઉગની મારફતે મહને મલીછે, કેમકે
 “ તેણે દર વખતની હુમારી સાથની વાતચીતમાં કેટલીએકવેલા આ
 “ એ બાબત ઉપર માહારૂં ઘેઆંત ખેંચેડું હુતું કે પેહલવીને અત
 “ લગના સંબંધ બીજી સેમીટીક ભાષાનાં કરતાં આશીરીઅત
 “ ભાષાની સાથે વધારેછે. હુઝવાનશ (બોલ) માં વપરાએલા
 “ આન, અશુર વીશે (માહારી તરફથી) બોલાસો કરેઆમાં આવે
 “ છે કે પેહલવી, આન, હુમેશાં ફારસી અથવા દરી ભાષામાં આર,
 “ થાએછે, જેમકે (પેહલવી) મતનનું મેહુર, આતનનું આદર, શતન
 “ નું શેહુર, ઇતીઆદી; તેમજ હુઝવાનશનું હુઝવરશ થાએલુંછે.”†

વલી આપણી ટાપુમાં પરખેઆત થાએલો ઉગમણુ પરાંતની ભાષા
 ઓનો કાબેલ વીદેઆરથી ડાકટર મારટીન હાઉગે હાલમાં “ An
 Introductory Essay on the Pehlavi language ” હેવે નામનો
 એક રેસાલો પેહલવી ભાષાની બાબતમાં ઘણીએક સોધ અને ચંચલા
 ઇથી લખેઓછે, અને તેહેને દસતુર હોશંગજીએ ઇંગરેજ ઉચઆર
 અને તરજુમા સાથે છપાવી પરગટ કરેલી Pahlavi Pazand

† This word which has been a great puzzle to the European
 Scholars can be explained in a very simple, and I think, satis-
 factory way. Huzvâresh means nothing, and can neither be
 explained from the Persian, nor from a Semitic language; it is
 simply a mispronunciation of Huzvânash which is to be divided
 in huzvânashî, i. e. the language of Ash, which can be only
 Assyria; the full form may have been Huzvân-Ashar which was
 afterwards shortened and corrupted. To this interpretation I
 was led by Dr. Haug who directed during our frequent conversa-
 tions several times my attention to the fact that the Pahlavi was
 more closely related to the Assyrian than to any other Semetic
 language. As regards the syllable 𐬀 in Huzvânash, it is to
 be remarked, that the Pahlavi 𐬀 is always changed to 𐬀r in
 Persian or Dari, as matan to meher, âtan to adar, Shatan to
 shahar etc. Accordingly huzvânash became huzvârash.—

Glossary ને મથાલે તેના દીપ્તિ તરીકે મેલેઆમાં આવેલો છે, તેહ માં આએ કાબેલ ગરહસથે ૫૭.૫૫.૫૫ હુન્વારેશ બોલને લગતી તકરા રમાં પોતાના રેસાલાના ૩૭ થીતે ૪૩) સુધીના સફાએ રોકેઆછે, તે ની અંદર આએ વીદવાંન ગરહસથ આએ રીતે લખેછે કે “હુન્વારે શ બોલનો અરથ વારેધીએ પેહલવી ભાશાને લાગુ પાડેઆમાં આવે છે; પણ તે સીધ કરવું ઘણું મુશ્કેલછે.” એ પછી ડાકટર હાઉગે ગ એઆ આઠસો વરસ ઉપર થાઈ ગએલા એબને મકુફા નામના એક મહમદીઅન અરબ ગરંથકારે ધરાંનના કાબેલ મોબદોથી ૫૭.૫૫.૫૫ હુન્વારેશ (એટલેજ હુન્વારેશ) બોલ વીસે મેલવેલો બોલાસો, તેહની અસલ એબારત અને તરજુમા સાથે પોતાના રેસાલામાં આપેઆછે; જેમાં બીજા બાબદો સાથે હુન્વારેશ બોલનો અરથ મોબદોની તરફથી તે ગરંથકારને “શબ્દોના વરણની જોડણી” નો સમજાવેઆમાં આવેઆછે. એ શીવાએ તે મોબદોની તરફથી ઉપલા ગરંથકારને જવારેશની અંદર એક હુન્નર સેનેટીક શબ્દોનું લખાણ થાએલું છે, હેવું પણ કેહેવામાં આવેલું હતું, તે ઉપરથી ડાકટર હાઉગ તરફ પોંઠાં માડીને પોતાની તરફથી જણાવેછે કે આએ એક હુન્નર બોલની શબ્દ કોશ તે સાસાનીઆન ફરહુંગને નામે એલખાતી ચોપડી હોવી જોઈએ, અને તે હાલમાં છપાઈ પરગટ થાએલી દસતુર હોશંગજી વાલી Old Pahlavi Pazand Glossary છે. (ડાકટર હાઉગનું આએ મત કોઈબી રીતે ખોટું નથી.) એબને મકુફાના વીચારોને લગતી સઘ લી તકરાર ઉપરથી ડાકટર હાઉગ કેહેછે કે હુન્વારેશ બોલનો અરથ કોઈબી ભાષાનો થાઈ સકતો નથી.

એ પછી ડાકટર હાઉગ દસતુર હોશંગજીએ કરેલા હુન્વારેશના અરથ વીસે પોતાની તરફથી આએ રીતે બોલાસો કરેછે કે:—

“જેકે હુન્વારેશનો અરથ હાલમાં બેશક તેહની શબ્દ સાધન “વીદેઆ એ કોઈબી રીતે સેહેલાઈથી સોધી કડાતો નથી; પણ દસતુર “હોશંગજી તેહેને હુન્વાન અસોર ઈઆને આસીરીઆની ભાષા “કરીને સહમજાવેછે; જે એક બોલાસો આએ શબ્દની ચોકસ તપા

“ સ કરવાની આગમન હુંએખી કચુલ રાખેઓ હોતો * પણ તેહેની
“ પરોણાગત ઘણો વખતમુધી યાદ સકતી નહી.”

એ પછી ડાકટર હાઉગ હુજવારેશ ખોલને બીજા વીદ્યારથીઓ
અવસતાના હુજવારેશ, શબ્દ ઉપરથી બનેલો વીચારેછે, અ
ને જોના અરથ “સારાં કહવત” નો થાએછે, તે જણાવીઉંછે; અને તેવા
ર પછી આએ કાબેલ વીદ્યારથીએ પોતાની તરફથી હુજવારેશ ખોલ
નો અરથ કરવાની તજવીજ કરીછે, તેમાં તેણે પેહલવી ૬મ હુજ, ને અ
વસતાના હુજ, ઉપસર્ગ સાથે, તથા વારેશને ૧મ વર, ધાતુ
સાથે મેલવીને, તેહેનો અરથ ‘ખોલણું’ અથવા ‘જાહેર’ હેવો કરેઓ
છે. હવે આએ સઘલા વીચારોને ધેઆંતમાં લેતાં હમારા કાબેલ મી
તર દસતુર હોશંગજીએ હુજવારેશના ઇમલાને હુજવાન-અશ,
કરીને વાંચેઓછે, તે વીસે હમારી તરફથી કાંઈએક ખોલાસો કરવાને
ઘટણું વીચારીએછે. સાદી નજરે જોતાં કોઈખી પેહલવી વીદ્યારથી
 હુજવારેશના ઇમલાને હુજવાનશ કરીને કદી વાંચી સકે નહી;
કેમકે હુજવાર ને હુજવાન કરીને વાંચણું, કાએદાની રૂ
એ નહી બની સકે હેવુંછે. તેમજ ઇશ, નું વંચાણ અશ, કરીને
મુતલક યાદ સકે નહી. દસતુર હોશંગજીએ પેહલવી ૧૨, ને ૧૩, સા
થે બદલ થવાના જ દાખલા આપેઓછે તે કેટલાએક ચોકસ પેહલવી
શબ્દો ઉપરથી બનેલા ફારસી ખોલોને લગતાછે, તેથી તે હુજવારેશ હે
વા પેહલવી શબ્દની સાથે કસો સંબંધ ધરાવતા નથી; માટે દસતુર
હોશંગજીએ કરેણું હુજવાનશનું ઉકલામન માહારાં મત પરમાંણે વા
જખી નથી, અને તેહેમાંથી કાહાડવા ધારેલો અરથ વગર હસતીનો ગ
ણાએ તેમાં થોડોજ શકેછે.

* હુજવારેશ એક ભાષાછે હેવું મત આપતાં હું આણુ વીચારને મલતો
થાએઓ હોતો, અને તેવાજ વીચારથી હુંએ તે ખોલાસાને વાજખી ગણેઓ હ
તો. શબ્દને ઉકલાવવાની જે સરવેથી સેહેલી રીતછે તેહેની મારશતે હુજવાન અસોરને બદલે અપવશટ થાએલો ખોલ (હુજવારેશ) માહારા
અને દસતુરના ધેઆંતમાં આપેઓ; પણ હુંતો સારીપકે જાણુતો હોતો કે અસલ
૧ ન, કદીખી ૧૨, સાથે બદલ થતો નથી. ડા. મા. હા.

કાબેલ પરોક્ષેસરો મેખશ મુલર, સપીગલ, અને હાઉમે હુજવારેશ ખેલને સાદી નજરે જમ વંચાઈ સકે તેમ વાંચીને તેહેને અવસતાના જુદા જુદા શબ્દો સાથે મેલવીને તેહેનો અર્થ કરવાની પોતાની તરફ થી જે કાશેશ કરીછે, તેમાં આમ્મે વીદવાનાની કસી કસુર હુમેને નજાતી નથી; કેમકે તેમ્મેને તે ખેલ લુલ ભરેલી હાલતમાં વંચામ્મેલા મલેમ્મે હુતો, અને અક્ષરોના એકસરખા આકારને લીધે તેહેને તેમ વાંચવા માગેતો તેમ પણ બની સકે, હેવું હાવાને લીધે તેમ્મેમ્મે કરવા ધારેલા હુજવારેશ, નો અર્થ ખરી રીતે તેમ્મે કરી સકેમ્મા નથી.

હવે માહારી પોતાની સોધ ઉપરથી જુજવારેશ, ખેલ સા ઉપરથી નીકલેલોછે, અને તેહેનું ઉકલાંમણુ પેહલવી અખશરના એકસરખા આકારને લીધે કેમ ફેરવામ્મેઉંછે; તેહેની વીગત અતરે નજાઉંછું.

પેહલવી લખાણોની અંદર જુજવારેશ, જુજવારેશ અને જુજવારેશ, હેવા તરણુ તરેહના ઈમલામ્મે વપરામ્મેલા આપણને મલેછે, તેહેને વગર વીચારે જે આપણે વાંચીએતો તેહેમાનો પેહેલો આકાર હુજવારેશ, બીજો હુજવારેશ, અને તરીજો હુજવારીને, કરી વંચાઈ સકેછે; પણ જે તે માહેના બીજા તથા તરીજા ઈમલામાં જુજવારેશની પછી વપરામ્મેલા જુ તથા જુ, ના આકારને જુ ને બદલે કાંઈ એક ફેરવાઈને બનેલા આકારો ગણીએતો તે બની સકે હેવુંછે, અને તે ઉપરથી જે જુજવારેશ અથવા જુજવારેશ ના ઈમલાને આપણુ હુજવે—ખલદીય, ઈમ્માને “ખાલદી ભાષા” કરીને વાંચીએતો તે વાંચવું ખરેખર અને વગર શકનુંછે; કેમકે આગલા વખતમાં એશીઆને લગતું ખલદય * નામનું એક મોહોટું પરાંત યુફરેટીસ, અને ટાઈગરીસ, ના મતી નદીઓ વચ્ચે વસેલું હતું; જેની રાજધાની બાબીલોનનું શહેર હતું.

* ડાક્ટર જી. લેખપરીઅરે સને ૧૮૨૦ ઈસવીના સાલમાં છપાવી પરગટ કરેલી Classical Dictionary માં લખેછે કે:—

Chaldea, a country of Asia between the Euphrates and Tigris. Its capital is Babylone, whose inhabitants were famous for their knowledge of Astrology.—

ડાકટર જી. બ્રુનશન “ધી ફીલાસફી ઓફ યુનીવરસલ હીસ્ટરી” નામનાં પુસ્તકનાં દક્ષતર બીજાંને સર્કે ૧૧) મે લખેછે કે:—
 “સેમીટીક ભાષાને લગતી ઓતર તરફની સાખાને નામે ઓલખા
 તી ભાષા યુફ્રેટીસ અને ટાઇગરીસ નદીની વચ્ચેના દેશોમાં વપ
 રાતી સીરીઆ અને પાલેસ્ટાઇનમાં બોલાતી ભાષાછે; અને * * તે
 ઓતર તરફની ભાષાને નામે ઓલખાતી પાલેસ્ટાઇનમાં મુકરર થાએ
 લી પેહલવી હીબ્રૂ ભાષાછે. અને તે ‘ફેએનીસીઆન’ તથા ‘મુધ હી
 બ્રૂ’ એ બે ભાગમાં વેહેચાએલીછે; અને બીજી સાધારણ લોકોની ખા
 લદી (Chaldee) અથવા બાબીલોન તથા આશીરીઆ, અને મેસો
 પોટેમીઆ તથા સીરીઆની સાધારણ ભાષાછે” †

એ ઉપરથી હવે સીધ થાએછે કે, આપણા ધરાંતી વડીઅલો સી
 રીઆની ભાષાને નામે જે બોલી ધરાંતમાં વાપરતા હતા, તે ઉપર જ
 છાવેલી ખાલદી (Chaldee) ભાષા હતી; (જેહને હાલમાં આપણ
 ‘ચેઆલડી’ ભાષાને નામે ઓલખીએછે), અને તેહની સાબેતી ‘સા
 સાંતી પેહલવી ફરહંગ’ ને નામે આપણા લોકોને જાણીતી “માલીક
 નામએ અમુરી” નામની, પેહલવી લખાણની અંદર વપરાએલા સે
 મીટીક બોલોની શબ્દ કોશ, ના દીબાચાનાં લખાણ ઉપરથી મલેછે.

‘માલીક નામએ અમુરી’ નામની શબ્દ કોશ † ના પેહલવી દી
 બાચામાં તેનો બતાવનાર લખેછે કે:—

† They are reduced to the northern branch, spoken in the
 Euphrates and Tigris region, Syria and Palestine, and * *
 The northern branch is represented, first, by Hibeew (the language
 of the Ibri, men who came from Arapakhitis) fixed in Palestine
 (canaan), and divided into Phoenician and Hibeew Proper; and,
 secondly, by popular Chaldee, or the common language of Babylon
 and Asyria (Elam and Assur), and of Mesopotamia and Syria
 (Aram and probably Lud, or Semitic Asia Minor).

† આએ શબ્દ કોશને આપણા જરતોશતી દસતુરો “સાસાનીઆન પેહ
 લવી ફરહંગ” ઇઆને સાસાની પાદશાહઆના વખતમાં બનેલી પેહલવી શબ્દ
 કોશને નામે ઓલખેછે, જે પુસ્તક તેહના ઇંગરેજ તરજુમા સાથે Pahlave
 Pazend Glossary “પેહલવી પાન્દ ગલાસરી” ને નામે દસતુર હોશાંજ
 તથા ડાકટર હાઝીમની તપાસ ઉપરથી હાલમાં પરગટ થાએછે.

“ તે બરદાશતના કરનાર દાદાર અહુરમઝદનાં (માબારેક) નામ,
 “ એલખ, અને સ્તુતી (ની બરકત) થી, આપ્પે ફારસી તરજુમા સા
 “ થનો ‘ માલીક નામએ અસુરી ’ ઈઆને ‘ આસીરીઆ શબ્દ કોશ ’
 “ ને લગતો રેસાલો, તે ખાલદી (એઆલડી) ભાષા સીખવામાં, નવા
 “ અમેઆશીએને ફાએદેમંદ, સારી બખશેસ કરનાર, અને સુભકા
 “ રક થજો ! ” *

આપ્પે ઉપર લખી જણાવેલા દાખલાઓ ઉપરથી વગર શકે આ
 પછી ખાતેરી થાએછે કે જને આપણુ હવડાં સુધી ગુજરાતી, હુજવારેશ,
 કરીને વાંચતા હતા તે શબ્દનું ખરૂં વાંચન અસલમાં હુજવે-ખલ
 દીઆ, કરીને હવડું, પણ જેમ કેટલાએક સેમીટીક શબ્દોના ઈમલાઓ
 ને સુધ રીતે વાંચવાની ઈઆદદાશત પાછલથી આપણા લોકો પાસે ન
 હી હોવાને લીધે, તેઓને અસુધ રીતે વાંચવાનો આપણામાં માહુવેરો
 પડેઓછે, તે સુજબ ગુજરાતી, હુજવે-ખલદીથનો ઈમલો હુજવારેશ,
 કરીને વાંચતો આવેઓછે.

આપ્પે ગુજરાતી, હુજવારેશ, બોલ આપણી પાસેનાં કદીમ પેહલ
 વી પુસ્તકોનાં લખાણની અંદર આપણને મલતો નથી; પણ હુમોએ
 ઉપર જણાવેલી “ માલીકનામએ અસુરી ” ઈઆને આસીરીઆ શબ્દ
 કોશની અંદર ગુજરાતી + તથા ગુજરાતી હેવા આકારનાં બે ઈમલાઓ
 આવેલાછે, તેમાંના છેલલા આકારની નીચે અવસતા અખશરે તેહે
 નો ઉચ્ચાર ગુજરાતી, હુજવારેશ કરીને કરેલોછે, અને હુમો ધારી
 એછે કે તેજ ઉપરથી આપ્પે બોલને વાંચવાના સખબની ઉતપંતીબી
 થાઇછે; અને તે ઉપરથી પાછલથી પેહલવી પુસ્તકોની નકલ કરનારા

* ગુજરાતી, હુજવારેશ, બોલ આપણી પાસેનાં કદીમ પેહલ વી પુસ્તકોનાં લખાણની અંદર આપણને મલતો નથી; પણ હુમોએ ઉપર જણાવેલી “ માલીકનામએ અસુરી ” ઈઆને આસીરીઆ શબ્દ કોશની અંદર ગુજરાતી + તથા ગુજરાતી હેવા આકારનાં બે ઈમલાઓ આવેલાછે, તેમાંના છેલલા આકારની નીચે અવસતા અખશરે તેહે નો ઉચ્ચાર ગુજરાતી, હુજવારેશ કરીને કરેલોછે, અને હુમો ધારી એછે કે તેજ ઉપરથી આપ્પે બોલને વાંચવાના સખબની ઉતપંતીબી થાઇછે; અને તે ઉપરથી પાછલથી પેહલવી પુસ્તકોની નકલ કરનારા

+ ગુજરાતી, હુજવારેશ, બોલ આપણી પાસેનાં કદીમ પેહલ વી પુસ્તકોનાં લખાણની અંદર આપણને મલતો નથી; પણ હુમોએ ઉપર જણાવેલી “ માલીકનામએ અસુરી ” ઈઆને આસીરીઆ શબ્દ કોશની અંદર ગુજરાતી + તથા ગુજરાતી હેવા આકારનાં બે ઈમલાઓ આવેલાછે, તેમાંના છેલલા આકારની નીચે અવસતા અખશરે તેહે નો ઉચ્ચાર ગુજરાતી, હુજવારેશ કરીને કરેલોછે, અને હુમો ધારી એછે કે તેજ ઉપરથી આપ્પે બોલને વાંચવાના સખબની ઉતપંતીબી થાઇછે; અને તે ઉપરથી પાછલથી પેહલવી પુસ્તકોની નકલ કરનારા

તથા તેહેનો અભેઆશ કરનારાઓને ^{અશર} હુજ્જારેશ ખોલના અ
રથ તેહેને લગતી પુરતી તપાસ કરવાનો સંજોગ નહી મળવાને લીધે
પેહલવી ભાષાનો સહમજાએઓછે; જે ઉપરથી તેઓએ કોઈ કોઈ પે
હલવી કેતાબોનાં મથાલાં ઉપર “આએ કેતાબ હું હુજ્જારેશ (ધઆને
પેહલવી ભાષા) ખાં લખું” કરીને લખેલું છે. તોપણ પાછલા વખ
તના ધરાંની દસતુરો આએ ખાંખી ભરેલી રીતે વંચાએલા હુજ્જારેશ
ખોલના અસલ અરથની તદ્દન વકુફ નહી ધરાવતા હોએ હેવું નહી
હવું, કેમકે આકુવીટીલ હુ પેરોં નામના ફરેંચ ગરંથકારે પોતાના
લખાંણની અંદર એક પાજંદ ફેકરો ટાંકેલો છે (જેની નોંધ ઇલોરોપખં
ડના કાબેલ પરોફેસરો ફરેડરીક સપીગલ, અને ડાક્ટર મારટીન હાઉ
ગે પોતાનાં પુસ્તકોમાં નોંધી લીધી છે *) તેમા લખેલું કે:—

၁။ ဟူ၍။ ဟူ၍။ ဟူ၍။ ဟူ၍။ ဟူ၍။ ဟူ၍။ ဟူ၍။ ဟူ၍။ ဟူ၍။ ဟူ၍။

اسکے لئے دعا ہے۔ وہ۔ دیوتا اور۔

“ તે અવસતાના અખશરે અથવા સેવાદના અખશરે લખવું સજાવાર છે, જે (સવાદના અખશર) ઉજવારેશ (ધ્યાને ચેઆલડી ભાષા) ના છે. ” ડાક્ટર મારટીન હાઉગે ઉપલા ફેકરાનો તરજુમો આ પતાં સેવાદનો અરથ (Chaldaea) ચેઆલડીઅ નો કરેએ છે, અને તેમજ ઉપલી પાનંદ એમારતમાં ‘ ખતે સેવાદ ’ ની મો રાદી માએની ઉજવારેશ (ધ્યાને-ચેઆલડી ભાષા) થી નજાવેલી છે.

પેહલવી ભાષામાં આપણા જરતોશતી મનહુખને લગતાં ઘણાં
એક પુસ્તકો કેઆંની, આશકાંની, અને સાસાંની પાઠશાહુઓ
ના જુદા જુદા વખતમાં લખાએલાં હતાં, તેહમાંથી જે પુસ્તકો, રેસા
લાએ, અને અવસતાના તરજુમાંએ આપણી પાસે હાલમાં મોજુદ
રહેલાંછે, તેહની એક ટીપ હું અતરે નીચે આપું છઉં.

* જીવો ડાકટર સ્ત્રીગલનાં બનાવેલાં હુજવારેશ ભાષાનાં વેચાકરણના દીવાચાને સરે ૨૨) ને તથા ડાકટર મારટીન હાહોને છપાવી પરગટ કરેલા An introductory Essay on the Pahlavi Language ને સરે ૪૨ ને.

- ૧૯૧૭ ૧૦ દીન કનતે.
 ૨૧૧૦ ૧૯૧૭ ૧૭૧ વજેર કનતે દીની.
 ૧૯૧૭ ૧૭૧ વીરેગશતાન.
 ૧૯૧૭ ૧૭૧ શાયસ્ત લા શાયસ્ત.
 ૧૯૧૭ ૧૭૧ હરજખ્યામે ખુનદેહશને.
 ૧૯૧૭ ૧૭૧ જંદે જાવીદ શીદાદાદે.
 ૧૯૧૭ ૨૧૬ જંદે હજિશને.
 ૧૯૧૭ ૨૧૬ જંદે વીરપે રતુ.
 ૧૯૧૭ ૨૧૬ જંદે હાદોસ.
 ૧૯૧૭ ૨૧૬ જંદે દામદાદ.
 ૧૯૧૭ ૨૧૬ જંદે અવસ્તામે ખુરદે.
 ૨૧૧૦ ૨૧૬ દાદસ્તાને દીની.
 ૧૯૧૭ ૨૧૬ શેકન શુમાની વજાર.
 ૧૯૧૭ ૨૧૬ ખુનદેહશને.
 ૧૯૧૭ ૨૧૬ મીનોએ ખેરદ.
 ૧૯૧૭ ૨૧૬ માદીગાને ગોશતફરીઆન.
 ૧૯૧૭ ૨૧૬ ઓગમદેઆ.
 ૧૯૧૭ ૨૧૬ જામારપ ખીતાઈ.
 ૧૯૧૭ ૨૧૬ માદીગાને વીરાફ.
 ૧૯૧૭ ૨૧૬ અનદરજે આપુનપાત માનસપન્દાન.
 ૧૯૧૭ ૨૧૬ કારનામએ અરથશતર પાપકાન.
 ૧૯૧૭ ૨૧૬ ગતજે શાહગાન.
 ૧૯૧૭ ૨૧૬ સેતાએશને યહાન.
 ૧૯૧૭ ૨૧૬ માદીગાને રકજોમ.
 ૧૯૧૭ ૨૧૬ માદીગાને અહુનવર.
 ૧૯૧૭ ૨૧૬ માદીગાને રક જાતનાન.
 ૧૯૧૭ ૨૧૬ માદીગાને ખાનદદ જોમે ફરવરદીન ખીના.
 ૧૯૧૭ ૨૧૬ માદીગાને અફવીઅંધનો તથકુક.
 ૧૯૧૭ ૨૧૬ માદીગાને મદમ એમે દરન.
 ૧૯૧૭ ૨૧૬ માદીગાને હફત અમહોસપન્દ.

- અનંદરજે દાનાક ગળ્યાના,
જન્દે વહુમન યશત.
માદીગાને હુમરોએ કવાદાન.
દહમાને પેહાન આહુનીન.
નપીકીતશને પરવરદે.
માદીગાને દરહત.
વાજે આપુન પાતે માનસપનદાન.
વજેરેદીની.
માદીગાને દારએ ખુનસન્દશ.
માદીગાને આવાદશે મેનદહાન.
માદીગાને આપુન ફરોખગે ફરખનજાદાન.
માદીગાને ગજસતે અપાલેશ.
વાજે માલીગાને અવરતાક.
માદીગાને અતરંગ.
દરેન નીરંગી પવન જન્દ.
ચંદિ અવરતાએ ગાસાને અફઝુની.
નીરંગે ઈજશને.
ઈજશને ચન્દ અરજ.
અવરતાએ દરેને ફરોહરાન યશત.
વીશતામપ યશત પવન નીરંગ.
અવરતા જન્દે પીરામુને યશત.
માલીક નામએ અસુરી પવનચ પારસી.

આએ પેહલવી ભાષાનુ વયાકરણ બનાવવાની શરૂઆત હુમોએ સને ૧૮૫૩ ઇસવીના સાલમાં કરી હતી; એ વેલાએ સર જમશેદજી જીજીભાઈ ઇનસટીટીયુશનનાં મકાંન ખાતે જરતોશતીએને પેહલવી અને જન્દ સીખવવાને સાડાં આપણા ટોલાના શખીતએ માનવંતા બુજેરગ અકાબર સાહેબ મરહુમ સર જમશેદજી જીજીભાઈ પેહેલા બા રોનેટના ખરચથી એક વરગ ઉંઘાડેઆમાં આવેઓ હતો, અને તાં હાં સુરતવાલા મરહુમ દસતુરજી જમશેદજી બરજેરજી ઉપલી ભાષાઓ

ને લગતી કેલવણી આપતા હતા; તેઓની તરફથી વીદ્યઆરથીઓને પેહલવી ભાષાની શરૂવાતમાં કેલવણી આપવા સાડું ફારસી 'આમદ નામે' ના આધાર ઉપરથી પેહલવી સામાન્ય રૂપોની ગરદાનો સાથે કાંઈએક પેહલવી વેઆકરણને લગતાં તત્ત્વો ફારસી કાએદાના આધાર ઉપરથી રચીને, તે વીસેનું એક પેહલવી વેઆકરણને લગતું નાધલું પુસ્તક દસતુર મજકુરે બનાવીઈ હતું.* તે પુસ્તક છપાવી પરગટ કરવાની આગમન તેહેની તપાસ કરવા સાડું તે વખતના સર જમશેદજી જીજીભાઈ ઈનસ્ટીટીયુશનના સેક્રેટરી મરહુમ શેઠ પેશતનજી મા જીજીએ એક સરકીલરની મારફતે મુનશી મીર અશરફઅલી, શેઠ ડોશાભાઈ સોહોરાબજી મુનશી, દસતુર મીનોચહરજી એદલજી જામા સપ આસાના, દસતુર કાઢિશજી દારાબજી મેહેરજીરાણાની સાથે હુમો ને પણ નોતરેઆ હતા. આએ મેલાવરાની અંદર જીજી 'દાયુનેદ' અને ડીજી 'દાયુનદ,' આએ બે શેગાઓ ઉપર ઉપલી મંડલીમાં હાજર થાએલા બે ગરહસથોને એકબીજામાં તકરાર ચાલી હતી, પણ આએ ભાષાનાં બે મુખીઅ હુથીઆર જે વેઆકરણ અને શબ્દકોશ, આએ તકરારને લગતા સુકાદાને સાડું જોઈએ, તે નહી હોવાથી, આએ તકરારનો એક તરીજ ગરહસથની તરફથી આપેલા વાનખી વીચાર છતાં પણ કસસો સુકાદો થાએઓ નહી. તે ઉપરથી એ પછી પેહલવી વેઆકરણનાં મુલ તત્ત્વને લગતું એક નાધલું (૨૨૫) સફાનું પુસ્તક તેહેની અંદર અસલ પુસ્તકોના દાખલાઓ જણાવેઆ વગર હુમોએ લખીને તઈઆર કીધું, અને તે પુસ્તકનો સને ૧૮૫૫—૫૬ ના સાલમાં હુમારા કાબેલ મીતર શેઠ નવરોજજી ફરફુનજીએ હુમારી એલતેમાસ ઉપરથી ઈંગરેજમાં તરજુમો કરેઓ હતો. તે બાદ હુમારો વીચાર ઉપલાં પુસ્તકોને છપાવી જરતોશતીઓમાં પરગટ કરવાનો હતો. એટલામાં હુમારા ચાલાક અને વીદ્યઆઅભેઆશી

* આએ કાએદો ભાઈ કાવશજી નોશેરવાનજી કાંગાએ શને ૧૮૫૬ ઈસવીનાં સાલમાં છપાવી પરગટ કરેલી મિરદે અવસતા બા માંએનીનાં પુસ્તકના આગલા ભાગમાં પરગટ કરેલોછે.

મીતર શેઠ ખુશોદ્દેશ રૂશતમજી કામાજી ઇંદોરોપ ખાતેથી અતરે આવી
આ, તેવજી સાથે એક બે વેલા હુમારી મુલાકાત થાઈ, તેહેમાં તેઓને
હુમોએ હુમારી તરફથી તઈઆર કરેલું પેહલવી વેઆકરણનું પુસતક
ખતલાવેઈ, તે કાંમ તેઓએ પસંદ કીધું, અને તારપછી તેઓએ હુમો
ને અરલાંગનવાલા કામેલ પરોફેસર સપીગલે ખતાવેલું હુજવારેશ ભા
ષાનાં વેઆકરણનું એક જરમન ભાષામાં છપાએલું પુસતક પોતાની
તરફથી બીજાં પુસતકો સાથે ભેટ કરેઈ, અને હુમારા વેઆકરણનાં પુ
સતકમાં દરએક બાબતને લગતા અસલ પેહલવી પુસતકોમાંથી દાખ
લાઓ ટાંકીને ખતલાવવાની હુમોને ભલાંમજી કીધી; તે ભલાંમજી આ
એ ભાષાના અભેઆશ કરનારા વીદેઆરથીઓના બાબમાં વધારે કા
એદાકારક હુમોને જણાઈ, તે ઉપરથી હુમોએ તેમ કરવાને કબુલ કી
ધું; અને તેમ કરવામાં હુમોને નવેસરથી અસલ પુસતક રચવા કરતાં
દાખલાઓ અસલ પુસતકો મધેથી સોધી કાઢાડીને તેની જગ્યાએ મેલ
તાં ઘણી મેહેનત અને વખત રોકવો પડેઓ હતો; અને તે ઉપરાંત
આએ પુસતક છપાતાં હુમોને વચ્ચે નડેલી ધોલને લીધે નનદીક છ
વરસની હદ ગુજરીછે.

સને ૧૮૫૪ ઈસવીનાં સાલમાં પેહલવી ભાષાનાં વેઆકરણને લ
ગતા ટુક સારનું એક નાધલું ચોપાંનીઈ ઇંદોરોપ ખાતે પેહલવેહેલાં ડા
ક્ટર મારટીન હાઉગની કલમથી જરમન ભાષામાં લખાએઈ હતું; તે
વાર પછી અરલાંગનનો “રાએલ કાલેજ” ના કામેલ પરોફેસર ડાક્ટર
ફ્રેડરીક સ્પીગલે સને ૧૮૫૬ ઈસવીના સાલમાં Grammatic der
Huzvâresche, હેવે નામનું એક પેહલવી વેઆકરણને લગતું પુસતક
જરમન ભાષામાં છપાવી પરગટ કરેઈછે. આએ પુસતકમાં ઉપલા
કામેલ પરોફેસરે પોતાની તરફથી પેહલવી વેઆકરણને લગતા જે દા
ખલાઓ લખી ખતલાવેઆછે તે ઇજશને, વંદીદાદ, વીસપેરદ અને
ખોરદેહ અવસતાનો પેહલવી તરજુમો તથા બુનદેહશને કેતાબ સેવા
એ બીજાં કોઈ પેહલવી પુસતકોના નથી, અને તેહેમાં આએ વીદવાં
ન ગરહસથની કસી કસુર નથી; કેમકે ડાક્ટર મારટીન હાઉગ અતરે

થી ઇંદ્રોપ ખાતે ગયેએ. તેહેની આગમન ઇંદ્રોપખંડ ખાતે પેહલ વી લખાણને લગતાં ઉપલાં પુસ્તકો સેવાએ બીજું કાંઈ હતું નહીં; તેથી જુદે જુદે વખતે લખાએલાં બીજાં પેહલવી પુસ્તકોની રચના અને તેહેનાં વપરાએલા વેઆકરણને લગતા ભાગોને લગતી તપાસ કરીને તેહેનું વરણન આપવાને તથા અસલ પુસ્તકોમાંના દાખલાઓ નોંધવાને ડાક્ટર ઇસ્પોગલને જોગવાઈ મલી તથી; પણ આપણી પાસે તે સઘલાં પેહલવી પુસ્તકો હાનર હોવાને લીધે હમોને હમારાં આએ પેહલવી વેઆકરણનાં પુસ્તકમાં તે કદીમ પુસ્તકોના દાખલાઓ બત લાવવા સાથે વેઆકરણને લગતી બીજી સોધો દાખલ કરવાને બની આવેઈછે. ડાક્ટર સ્પોગલનું ઉપલું પુસ્તક તપાસી જોતાં તેહેને મ લેલાં પેહલવી લખાણ ઉપરથી વેઆકરણને લગતા ભાગો ઉપજવી કા હડવામાં આએ ચંચલ જોહનતા વીદવાને વખાણવાજોગ મેહેનત કરીછે.

સને ૧૮૫૫ ઇસવીનાં સાલમાં હમારા લાએકીવાલા મીતર શેઠ ધનજીભાઈ ફરાંમજી પટેલે ‘હુનવરશ અથવા વીશેશ પેહલવી ભાષાનું વેઆકરણ’ હેવે નાંમનું ૮૦ સફાનું એક નાંધલું પુસ્તક ગુજરાતી ભાષામાં છપાવી પરગટ કરીઈ હતું.

એ પછી સને ૧૮૫૯ ઇસવીનાં વરસમાં હમારા મીતર એરવદ કાવશજી નોશેરવાંનજી કાંગાએ પેહલવી તરજુમા સાથે ખુરદેહ અવસ તાનું પુસ્તક છપાવી પરગટ કરીઈછે; તે પુસ્તકની શરૂઆતમાં ‘પેહલવી ફરહંગ’ ને નાંમે પેહલવી મસદરની ગરદાંન તથા શબ્દ કોશને લગતો ભાગ ફારસી ‘આમદન’ તથા ‘ફારસીઆત’ ની લદણ ઉપર રચેલો પરગટ કરેઓછે, અને તે વીસે મજકુર એરવદે પોતાનાં લખાણમાં નીચે જણાવેઆ પરમાંણે ખોલાસો કરેઓછે :—

“આ ખોરદેહ અવસતાના પેહલા ભાગમાં પેહલવી ફરહંગ મુ “કેલીછે તે શર જમશેદજી જીજીભાઈ ઇનશાદીઈશનને લગતો જે પે “હલવી કલાસ હતા તેમાં બેહેશતનશીન દસતુરજી સાહેબ જમશેદજી “અરજેરજી શુરતવાલા શીખવતા હતા અને જે હાલ ઘણાખરા દસ “તુરો પાસેછે તે ઉપરથી દાખલ કીધોછે.”

હમોએ બીજું જણાવવું જોઈએછે કે આએ ચાલતાં ઇસવી સ ને ૧૮૭૦ નાં વરસમાં હમારા વીદવાંન મીતર ડાક્ટર ખારટીન હાઉ

ગની તરફથી 'પેહલવી પાળ' ક' ગલાસરી ' નું દસતુર હોશંગજીની તરફથી કરેલા ઇંગરેજી તરજુમાનું એક પુસ્તક હોમોને ભેટ મલેઈ છે, તે પુસ્તકમાં આપ્તે કાબેલ ગરહસથે પેહલવી ભાષા વીરો પોતાની તરફથી લખેલા રેસાલામાં આપ્તે ભાષામાં કોતરાએલી તખ્તીઓમાં વપરાએલા કેટલાએક સેમીટીક બોલો તથા ધાતુઓની સરખામણી તેહની અસલ ભાષાના લોગતોની સાથે બતલાવી છે, તથા વેઆકરણને લગતા ભાગમાં કેટલાએક પેહલવી રૂપોને લગતા પ્રત્યયો જણાવેઆ છે; અને તે સાથે હીબરૂ તથા એઆલડી ભાષાનાં વેઆકરણમાં વપરાએલી રીત મુજબ પેહલવીમાં વપરાએલાં સેમીટીક ધાતુઓને જુદા જુદા આઠ વરગની અંદર વેહેચી નાખીને તેહને લગતા કેટલાએક અરથોની સહમત આપી છે, તે પેહલવી ભાષાના વીદેઆરથીઓને જાણવા જોગ બાબત છે.

આપણા જરતોશતીઓમાં પેહલવેહલાં પેહલવી ભાષાનું એક કુલ વેઆકરણ ફારસી ભાષામાં સને ૧૧૮૧ ઇમ્મનદજરદીનાં વરસમાં મુંબઈના શેહેનશાહી જરતોશતીઓના દસતુરાંત દસતુર એદલજ દારાબજ રૂશતમજ સનજાણાએ બનાવીઈ હતું; જે પુસ્તક તે હમારા મરહુમ મુરબીની તરફથી, તેઓનાં પુસ્તકખાંનાંમાં વારસા તરીકે હોમોને મલેલું હાલ હમારી પાસે મોજુદ છે. આપ્તે ફારસી નામલાં પુસ્તક નું કદ ડીમી કાગળના આઠમા ભાગના ૬૦ સફાનું છે. તે પુસ્તકનો દીપ્તિ પેહલવી ભાષામાં આપ્તે મરહુમ દસતુર સાહેબે રચેલો છે; તેમાં પણ તે દીનદાર અને કાબેલ દસતુરે પેહલવી વેઆકરણ નહી હોવાને લીધે તેઓના વખતમાં પેહલવી લેખોનું વંચાણ અવાર નવાર જુદી જુદી રીતે થવા વીસેની ફરીઆદ નીચે જણાવેઆ પરમાણે કરી છે.

“જેઆરે આપ્તે પેહલવી ભાષાનાં વેઆકરણનું પુસ્તક નહી હતું, અને જે કાંઈ હતું તે જુદીદીનોના હાથમાં ગએઈ, તેવાર પછી “કોઈએ તેવું પુસ્તક બનાવીઈતું નહી; તે ઉપરથી હમાણાં સને “૧૧૮૧ ઇમ્મનદજરદીનાં વરસમાં મોબારેક ફરવરદીન મહીનો અ

તથા ધાતુઓ ઉપરથી પેહલવી પુસ્તકોમાં વપરાયેલા શબ્દોની એક શબ્દ કોશ આપીએ, તે બોલોના ઉચ્ચાર જેમ આપણા ધરાંત તથા હિંદુસ્તાન ખાતેના દસતુર મોબદો કદીમ વખતથી કરતા આવેઆ છે, તે મુજબ હુમોએ તે અસલ બોલોની પાસે તેહેનો ગુનરાતી ભાષા માં ઉચ્ચાર આપેલોએ; તોપણ તે દરએક બોલ તથા ધાતુ સેમીટીક ભાષાને લગતી હીબ્રુ, એઆલડી, સેમરીટન, સીરીઆક, અને અરબી ભાષાના કોઆ બોલ અથવા ધાતુની સાથે મલેએ, તે હુમારી તરફતી સોધથી હુમોએ બતલાવેઈએ. સેમીટીક શબ્દો તથા ધાતુઓના અસલ ઉચ્ચારો કેટલાએક ચોકસ અક્ષરોના ફેરફારથી અતરેના તથા ધરાંતનાં દસતુર મોબદો કરતા આવેઆએ, તેના આધારમાં તેઓ પાસે “માલીક નામએ અસુરી” નામનું (૧૨૦૦) થી વધારે વરસ ઉપર લખાયેલું પુરાતન શબ્દ કોશનું પેહલવી પુસ્તકએ, અને જે વેલા એ પુસ્તક ધરાંત ખાતે લખાયેઈ, તે વેલા પેહલવી ભાષાનું વપરાંત ધરાંતના નરતોશતીઓમાં ઘણી આબાદ હાલતમાં હતું; મારે હાલમાં ઇઝિરોપખંડના વીદેઆરથીઓ પેહલવી પુસ્તકોમાં વપરાયેલા સેમીટીક શબ્દોના ઉચ્ચાર ઉપલી રીતથી જુદા પોતાની સહમજ પરમાણે કરેએ, તેમ આપણા નરતોશતીઓની તરફથી ઉચ્ચાર કરવાની હુમો નરતોશતી વીદેઆરથીઓને ભલામણ કરતા નથી. હુમો હેવું ધારીએએ કે જેમ અવસતાના બોલો અને ધાતુઓ ઉપરથી બનેલા પેહલવી શબ્દોના ઉચ્ચાર કેટલાએક ચોકસ અક્ષરોના ફેરફારથી કરવાનો કાએદો વપરાંતમાં આવેલોએ. જેમકે:— *gag* નું *gag* મહુલદ, *gag* નું *gag* ગમ, *gag* નું *gag* નમાગ, *gag* નું *gag* ફનાગ, *gag* નું *gag* માલ, *gag* નું *gag* પુશક, ઇત્યાદી, તેમ આગલા વખતમાં ધરાંતના પેહલવી વીદેઆરથીઓએ સેમીટીક બોલોની અંદરના કેટલાએક ચોકસ અક્ષરોના અસલ ઉચ્ચાર ફેરવીને તેહેનું વંમાં ન કરેઈએ, અને તે વપરાતા ઉચ્ચાર મુજબ “માલીક નામએ અસુરી” ના બતાવનારે પોતાનાં પુસ્તકમાં તે ઉચ્ચારો આપેઆએ, તે આપણા બુજેરગ નીઆગાનોની રીત પકડીને જે આપણુ નરતોશતીઓ સેમી

ટીક પેહલવી બોલોના ઉચ્ચારો કરેઆ જાઈએતો તેહમાં આપણુ વગર ચુક કરવે વાજબી મારગ ઉપર ચાલીએ છઈએ.

આએ વેચ્ચાકરણને લગતી જાહેર ખબરની અંદર હમોએ શેવટે આપવા ધારેલી પેહલવી શબ્દ કોશમાં ૩૦૦૦) પેહલવી લોગત તેના અરથ સાથે આપવાને જણાવીઉં હતું; અને એ પુસ્તકની હદ ૪૦૦) સફા સુધીની થશે હેવી કથુલત આપી હતી; પણ પાછલથી આએ પુસ્તકની ઉપલી હદ ઉપરાંત વધારે સફા રોકાવવાને લીધે, હ મોએ ફક્ત પેહલવી પુસ્તકોના અંદર વપરાએલા સાધારણ સેનીટીક બોલો આપીને, હમારી તરફની શબ્દ કોશ પુરી કીધીછે.

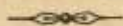
આએ પેહલવી વેચ્ચાકરણનું પુસ્તક છપાવી પરગટ કરવા નો હમોને ઉલટ આપનાર તરીકે તથા એ પુસ્તકને લગતી સઘલી સારી જોઠવણુ અને તે વીસે હમોને કરેલી નેક સુચનાઓ વીસે, હ મો હમારા લાએકીવાલા અને ભલા મીતર શેઠ શોરાબજી શાપુરજી ખંગાલીના ઘણા આભારી છઈએ.

સેવટે આએ પેહલવી ચાકર્ણને લગતું પુસ્તક, પેહલવી વીદીઆ થીએ, તેમજ બીજા એલમદારોને અગતનું અને ઉપીએગી હોવા છતાં, પેહલવી ભાષાને લગતા એલમનો વધારો કરવાનો ભલી ઉલટ અને સારી દીલસોજીથી, તેહને આપણી નાંમદાર સરકારે, તથા શર જમશેદજી જીજીભાઈ ટરાંસલેશન ફંડના માનવન્ત તરફટી સાહેબોએ, અને આપણા ટોલાના જુએરગ અકાબરો અને લાએકીવાલા ઘરસથો એ જ કીમતી મદદ અને આસરો આપેઓછે, તે વીસે હમો તે સાહે બોનો મોહટાં માંન સાથે ઉપકાર માંતીએછે.

રોજ ૧ લો માહ ૪ થો શને ૧૨૪૦ હમ્મનદરદી.

પેશોતન દસતુર બેહરાંમજી સંનાંણા.

આએ પુસ્તકમાં વપરાએલા સંક્ષેપ બોલોનો બોલાસો.

સંક્ષેપ શબ્દ.	બોલાસો.
અવ૦, અ૦	અવસ્તા.
પા૦	પાજ્ઞંદ.
ફા૦	ફારસી.
સં૦	સંસકરીત.
અર૦	અરબી.
દીન૦ ૩, ૪, ૫, ૬, ૭, ૮. ..	દીનકરદ ૩, ૪, ૫, ૬, ૭, ૮ સુંદર.
વીર૦	વીરાફ.
વન૦, વ૦ ૧, ૨, ૩, ૪, ૧૬, ૧૮, ૧૯, ૫, ૭, ૯, ૨૨, ૧૩, ૧૪, ૨૦, ૧૭. }	વનદીદાદની ઠત્યાદી પરગરદ.
કાર૦ (અથવા) કારના૦	કારનામે અરથશતર પાપકાન.
વન૦, પર૦	વનદીદાદની પરગરદ.
પુર૦	પુરદેહ અવસ્તા.
દાદ૦	દાદસ્તાને દીની.
દીન૦	દીનકરદ.
ઈ૦	ઈત્યાદી.
પુન૦	પુનદેહશને.
ઈજી૦ ૧,	{ ઈજીશને ૧, ૬, ૮, ૩૦, ૨૮, ૨૩, ૫, ૩, ૧૩, ૧૦, ૧૧, ૨૦, ૪૩, ૭, ૬૮ મો હો.
ઈજી૦, ઈ૦	ઈજીશને.
આત૦	આતશ.
અપ્પ૦	માદીગાનિ અપ્પત જાદુ.
ની૦	નીઆએશ.
અન૦ આદ૦, અન૦ આ૦ ..	અનદરજે આપુનપાત માનમપન્દાન.
વીર૦	વીરપેરદ.
પદ૦ નામે૦	પતવન્દ નામે.

૫૨૦	..	..	..	..	..	૫૨૦૨૬.
અન૦	..	..	..	..	..	અન૬૨૭.
અબુ૦	..	..	..	..	..	અબુરઅમેહર.
૬૬૦	..	..	..	..	..	૬૬૧૨.
આફ૦, આ૦	..	..	..	..	..	આફરીનગાન, (અથવા) આફરીન.
શ૦	..	..	..	..	..	શર૬.
મા૦	..	..	..	..	..	માદીગાન.
ગો૦	..	..	..	..	..	ગોશતપરીઆન.
અર૦	..	..	..	..	..	અરદાફઅશનું.
પુ૦	..	..	..	..	..	પુરસેશ.
૬૬૦	..	..	..	..	..	૬૬મ.
આ૦	..	..	..	..	..	આતુનપાત.
જામ૦	..	..	..	..	..	જામારપ ખીતાઈ.
અર૦	..	..	..	..	..	અરથશતર.
પા૦	..	..	..	..	..	પાશઅન.
મા૦ ૬૦ અમ૦	..	..	..	..	..	માદીગાનિ હફત અમારપ-૬.
૩૦ ૫૦	..	..	..	..	..	કદીમ પારસી, (cuniform texts)
Chald.	..	..	..	..	..	Chaldee, or Chaldy.
Syr.	..	..	..	..	..	Syriac.
Samar.	..	..	..	..	..	Samaritan.
Chald-Samar.	..	..	..	..	..	Chaldee-Samaritan.
Arab.	..	..	..	..	..	Arabic.
Hib.	..	..	..	..	..	Hibrew.
Rabbin.	..	..	..	..	..	Rabbinnical.
વિ૦	..	..	..	..	..	વિશેષણ.
કિ૦ વિ	..	..	..	..	..	ક્રિયાવિશેષણ.
ના૦	..	..	..	..	..	નામ.
કિ૦	..	..	..	..	..	ક્રિયાપદ.
સ૦	..	..	..	..	..	સર્વનામ.
દર્મ૦	..	..	..	..	..	દર્મક.

આએ કેતાળ આગમચથી ખરીદ કરનારા સાહેબોનાં નામ.

	નકલ.
મુંબઈની નામદાર સરકાર	૫૦
સર જમશેદજી જીજીભાઈ તરાંસલેશન કંડ	૩૦૦

અ

શેઠ અમરદેશરજી હોરમજી વાડીઆજી	૪૦
શેઠ અમરદેશરજી ખરશેદજી દાદીશેઠનાં	૧
શેઠ અમરદેશરજી ડોસાભાઈ મુનશી	૧
શેઠ અમરદેશરજી એદલજી ચીનાઈ.	૧
શેઠ એદલજી નોશેરવાંનજી શેઠના.	૨
શેઠ એદલજી રૂસતમજી સુનાવાલા	૨
શેઠ એદલજી કાવસજી મોદી	૧
શેઠ એદલજી બહુમતજી મારીસના	૧
શેઠ એદલજી સોહરાબજી કાલાભાઈ પટેલના.	૧
શેઠ એદલજી ફરાંમજીની કું'ડ	૧
શેઠ એદલજી ખરશેદજી બનાતવાલા	૧
શેઠ એદલજી રૂસતમજી મોદી	૧
શેઠ એદલજી રૂસતમજી રીપોરટર	૧
શેઠ એદલજી ખરશેદજી સુરતી	૧

ક

શેઠ કાવસજી જાંહંગીરજી રેડીમના શી. એશ. આઈ	૧૨૫
શેઠ કાવસજી નાનાભાઈ દાવર	૫
શેઠ કાવસજી જાંહંગીરજી નશાવાલા	૧

શેઠ કાવસજી નવરોજી બાંમજી	૨
શેઠ કાવસાહા પેસતનશાહા કામાનાં	૧
શેઠ કાવસજી તથા શેઠ પાલણીજી ધનજીભાઈના છોકરાઓ ..	૧

ખ

શેઠ ખરશેદજી ફરદુનજી પારખ	૫
શેઠ ખરશેદજી નોશરવાનજી કામાજી	૧૦
શેઠ ખરશેદજી કાવસજી માણેકજી.	૭
શેઠ ખરશેદજી રૂસતમજી કાંમાજી.	૫
શેઠ ખરશેદજી શોહરાબજી શેઠનાં	૧
શેઠ ખરશેદજી માણેકજી શેઠનાં	૧
શેઠ ખરશેદજી શોહરાબજી વાછાધાંધી	૧
શેઠ ખરશેદજી રૂસતમજી શેઠનાં	૧
શેઠ ખરશેદજી જાંહંગીરજી તારાચંદ	૧
શેઠ ખરશેદજી એદલજી બહુવેરી	૧
શેઠ ખરશેદજી સોહરાબજી વાડીઆજી	૧

ગ

ધી હાનરએબલ સર જમશેદજી જીજીભાઈ બારોનેટ શી. એશ. આઈ. ૨૦	
શેઠ જમશેદજી દોરાબજીની કુંપની	૨૦
શેઠ જમશેદજી કુંવરજી જશાવાલાનાં છોકરાઓ	૫
શેઠ જમશેદજી હોરમજી પેસતનજી બાટલીવાલા	૨
શેઠ જમશેદજી નોશરવાનજી દાદોશેઠનાં	૧
શેઠ જમશેદજી ધનજીભાઈ વાડીઆજી	૧
શેઠ જમશેદજી ધનજીભાઈ શેઠનાં	૧
શેઠ જમશેદજી પેસતનજી માડન	૧
શેઠ જમશેદજી ખરશેદજી બાટલીબાઈ	૧
શેઠ જાંહંગીરજી ફરાંમજી જસાવારા	૧

નકલ.

શેઠ જાંહંગીરજી રસતમજી મોદી.. .. .	૧
શેઠ જલભાઈ દોરાબજી ઉમરીગર.. .. .	૧

૮

શેઠ ટેમુલજી નમશેદજી દેશાઈ	૨
શેઠ ટેમુલજી પેશતનજી શેઠના	૧

૬

શેઠ ડોસાભાઈ હોરમજી કામાજી.. .. .	૧૫
શેઠ ડોસાભાઈ ફરાંમજી કરાકા	૧
શેઠ ડોસાભાઈ બેનનજી	૨
શેઠ ડોસાભાઈ હોરમજી પટેલ.. .. .	૧
શેઠ ડોસાભાઈ બહુમનજી મોટાભાઈ.. .. .	૧
શેઠ ડોસાભાઈ ધનજીભાઈ દીનસાહુ	૨

૬

શેઠ દીનશાહજી માણેકજી પીટીટી.. .. .	૫૦
શેઠ દાદાભાઈ હોરમજી કાંમાજી	૧
શેઠ દીનશાહજી દાદાભાઈ ઘાંધી.. .. .	૧
શેઠ દીનશાહજી એદલજી લાંમના.	૧
શેઠ દીનશાહજી તથા શેઠ ફરાંમજી ભીખાજી ખાંત.. .. .	૫
શેઠ દીનશાહજી શાપુરજી ડાલાસનાં	૧
શેઠ દોરાબજી નાનાભાઈ નવરોજી વાડીઆજી	૧
શેઠ દાદાભાઈ હોરમજી કમોદ.. .. .	૧

૬

શેઠ ધનજીભાઈ ફરાંમજી પટેલ	૧
શેઠ ધનજીભાઈ પેસતનજી મેહતા.. .. .	૧
શેઠ ધનજીશાહુ માણેકજી લાલકાકાના.	૧

ન

નકલ.

શેઠ નાશેરવાંનજ જાંહંગીરજ વાડીઆજ.. ..	૨૫
શેઠ નાશેરવાંનજ માંચેકજ પીટીટ	૧૫
શેઠ નાશેરવાંનજ બહુમનજ મોદીની કુંપતી	૨
શેઠ નાશેરવાંનજ રતનજ તાતા	૫
શેઠ નાશેરવાંનજ મનચેરજ પટલુ	૧
શેઠ નાશેરવાંનજ ફરાંમજ ધનજભાઈ	૧
શેઠ નાશેરવાંનજ અરદેસરજ અરશેદજ વાડીઆજ	૨
શેઠ નવરોજજ ફરદુનજ	૧
શેઠ નવરોજજ દોરાબજ સકલાતવાલા.	૨
શેઠ નવરોજજ બેનજજ ફકીરજ	૧
શેઠ નવરોજજ જાંહંગીરજ ગાંમડીઆ	૧
શેઠ નવરોજજ દાજભાઈ ઉનવાલા	૧

પ

શેઠ પેસતનજ કાવશજ શેઠના	૨૧
શેઠ પેસતનજ હોરમજજ કામાજ	૧૫
શેઠ પેસતનજ એદલજ સુખીઆશેઠનાં	૧
શેઠ પેસતનજ એદલજ સરાફ	૨
શેઠ પેસતનજ નવરોજજ દાવર	૧
શેઠ પેસતનજ ધનજભાઈ કુરલેવાલા	૧
શેઠ પોહોઆજ શોરાબજ પોહોઆજ	૧
શેઠ પેસતનજ દારાશાહા શેઠનાં	૧
શેઠ પેસતનજ નવરોજજ પોહોઆજ	૧
શેઠ પેસતનજ મનચેરજ ચીનગર	૧
શેઠ પેસતનજ હોરમજજ સનતોક	૧
શેઠ પેસતનજ નવરોજજ ખરાસ	૧

નકલ.

શેઠ પાલણુજી હોરમનજીનાં છોકરાઓ.	..	..	..	..	..	..	૧
શેઠ પાલણુજી દોરાબજી મેહરજીનાં છોકરાઓ..	..	..	..	..	..	..	૧

૫

શેઠ ફરાંમજી નોશરવાંનજી પટેલ..	..	..	..	..	..	..	૨૦
શેઠ ફરાંમજી બહુમનજી શેઠનાં	..	..	..	..	..	..	૫
શેઠ ફરાંમજી હોરમનજી..	..	..	..	..	..	..	૫
શેઠ ફરાંમજી એદલજી દાવર..	..	..	..	..	..	..	૧
શેઠ ફરાંમજી દાદાભાઈ કરાકા..	..	..	..	..	..	..	૧
શેઠ ફીરોજશાહ પેસતનજી મેહરજી..	..	..	..	..	..	..	૧

બ

શેઠ બહુમનજી જીજીભાઈ..	..	..	..	..	..	..	૧૦
ધી હોતરએબલ શેઠ બેહરાંમજી જીજીભાઈ..	..	..	..	..	..	..	૨૦
શેઠ બેહરાંમજી નોશરવાંનજી શીરવાઈ..	..	..	..	..	..	..	૧૦૦
શેઠ બહુમનજી માંણિકજી નમશેદજી મુલલાં	..	..	..	..	..	..	૨
શેઠ બહુમનજી મનચેરજી ધનજી મેહતાના..	..	..	..	..	..	..	૧
શેઠ બેહરાંમજી નોશરવાંનજી શંતજીજી..	..	..	..	..	..	..	૧
શેઠ બેહરાંમજી દાદાભાઈ રેજશટ્ટાર..	..	..	..	..	..	..	૧
શેઠ બેહરાંમજી કાવશજી બીશની	..	..	..	..	..	..	૧
શેઠ બેહરાંમજી હોરમનજી પટેલ.	..	..	..	..	..	..	૧
શેઠ બહુમનશાહ કાવશજી ભરૂઆ	..	..	..	..	..	..	૧
શેઠ બરજોરજી રૂશતમજી મુલલાં ફીરોજજીનાં	..	..	..	..	..	..	૨
શેઠ બેહરાંમજી ખરશેદજી ગાંધી..	..	..	..	..	..	..	૧
શેઠ બરજોરજી બહુમનજી પદમ..	..	..	..	..	..	..	૧

મ

બાઈ શાહેબે માણિકબાઈ તથા મોતલીબાઈ જાંહંગીરજી નોશરવાંનજી વાડીઆજી	..	..	..	..	..	..	૧૫
શેઠ મેહરવાંનજી માણિકજી શેઠનાં	..	..	..	..	..	..	૧૫

નકલ.

શેઠ મેહરવાંનજ કુશંમજ પાંડેના.		૧૦
શેઠ મનચેરજ કુશંમજ કાંમાજ..		૫
શેઠ મનચેરજ બહુમનજ પંથકી..		૧૦
શેઠ મનચેરજ પેશતનજ વાડીઆજ..		૧
શેઠ મનચેરજ હોરમનજ કાંમાજ.		૨
શેઠ મેહરવાંનજ દાદાભાઈ વાડીઆજ.		૨
શેઠ માણેકજ જાંમાશજ કાકા..		૧
શેઠ મનચેરજ કુશંમજ શેઠના		૧
શેઠ મનચેરજ નવરોજજ બનાંજ		૧
શેઠ મેહરવાંનજ જીજીભાઈના છોકરાવો		૧
શેઠ માણેકજ શોરાબજ હાશબરનર..		૧
શેઠ મેહરવાંનજ હોરમનજ આરીઆં		૨
શેઠ માણેકજ નવરોજજ જહુવેરી.		૧
શેઠ માણેકજ હોરમનજ પરબેજ..		૧
શેઠ માણેકજ આદરજ ડાકટર		૧
શેઠ માણેકજ બહુમનજ ગોરા		૧

૨

શેઠ રૂશતમજ નમશેદજ જીજીભાઈ..		૫
શેઠ રૂશતમજ હોરમનજ વાડીઆજ.		૧
શેઠ રતનજ એદલજ		૫
શેઠ રૂશતમજ હોશાભાઈ શેઠના..		૫
શેઠ રતનજ બહુમનજ નાદરશાહ		૫
શેઠ રૂશતમજ બેહરાંમજ ચીનાઈ		૧

૩

શેઠ લવજીભાઈ રૂશતમજ શેઠના.		૧
---------------------------	---------	---

૪

શેઠ શોહરાબજ નમશેદજ જીજીભાઈ.		૧૫
-----------------------------	---------	----

નકલ.

શેઠ શોહરાબજી શાપુરજી બંગાલી	૧૦
શેઠ શોહરાબજી નવરોજી વાડીઆજી	૧
શેઠ શાપુરજી જવાજી વાઘા.. .. .	૧
શેઠ શંતોજી તથા શેઠ ધનજીભાઈ શોહરાબજી શંતોજી. .. .	૧
શેઠ શોહરાબજી એદલજી ટાટા	૧
શેઠ શોહરાબજી વાઘાધાંધીના છોકરાઓ	૧

૬

શેઠ હીરજીભાઈ હોરમજી તથા શેઠ ફરાંમજી હોરમજી શેઠના..	૧૫
શેઠ હોરમજી તથા શેઠ જમશેદજી બહુમજી વાડીઆજી. ..	૧૫
શેઠ હોમજી ખરશેદજી દાદીશેઠના	૧
શેઠ હોરમજી મોટાભાઈ દલાલ.. .. .	૨
શેઠ હોરમજી જાંહંગીરજી દાદીશેઠનાં	૧
શેઠ હોરમજી દાદાભાઈ પલોડર.. .. .	૧
શેઠ હીરજીભાઈ મેહુરવાંનજી વાડીઆજી.. .. .	૧
શેઠ હોરમજી એદલજી.. .. .	૧
શેઠ હોરમજી પેશતનજી મોહવાલા.. .. .	૧
શેઠ હોરમજી ભીખાજી કરંજીઆ	૧

શ્રી પુણાં ખાતે ખરીદ કરનાર સાહેબોનાં નામ.

ખાંતબાહાદુર શેઠ પદમજી પેશતનજી.. .. .	૫
શેઠ દોરાબજી પેશતનજી ધાશવાલા	૫
શેઠ ધનંજીશાહા જમશેદજી.. .. .	૧
શેઠ પીરોજીશાહા પેશતનજી.	૧
શેઠ ટેમુલજી દાદાભાઈ મોદી.	૧
શેઠ દાદાભાઈ કાવશજી બુતી.	૧
શેઠ દારાબજીશાહા શોહરાબજી નરીમાનના	૧
શેઠ બહુમજી શોહરાબજી શેઠનાં	૧

પેહલવી ભાશાનું વ્યાકરણ.

સાધારણ વરણન.

૧. વ્યાકરણ તે એક વીદ્યા છે કે જેહની મારફતે વીદ્યારથી ઓને ભાશાનો તરીકો જાણેઆમાં આવેછે, અને તેથી તેઓ ભાશાનો વહીવટ તથા સુધ અને અસુધ જોરણી સહમજવાને સકતીવાંન થાએછે.

વરણ વીચાર.

૨. પેહલવી ભાશામાં ઓગનતીસ મુળાક્ષરોછે, તેહમાં છ સ્વર અને બાકી વ્યંજનછે. અને તેહનું લખવું તથા વાંચવું જમની તરફથીછે. તેઓના જુદા જુદા આકાર તથા ઊચ્ચારની સહમજનીએ લખી જણાવેલા કોઠા ઊપરથી વાંચનારને મલી આવસે. આજે કોઠામાં પેહલાં જંદ, પછી શરસી, અને તે પછી પેહલવી અખશરોનો આકાર લખેઆમાં આવેલોછે, તેહની મતલબ એછે કે પેહલવી અખશરના ઊચ્ચારની સહમજ તેહને મલતા જંદ અને શરસી અખશરો ઊપરથી વીદ્યારથીઓને મલી આવે.

પેહલવી ભાશાના મુળાક્ષરોનો કોઠો.

ગુજરાતી.	નંદ.	ફારસી	પેહલવી.	જોડાએલો આકાર.		
				આગલો.	વચ્ચલો.	છેલ્લો.
સ્વર.						
અ	ا	ا	ا (૧)	ا	ا	ا-ا
આ	آ	آ	آ	آ	آ	آ-آ
ફ-ઇ	د	ي	د د	د د	د-د	د د
ફ-ઈ	ذ		ذ د ذ-د	ذ د	ذ-ذ-ذ	ذ-ذ-ذ
ઉ	و	و	و		و-	و-
ઊ	و		و و		و-	و- و-
ચંચન.						
ક	ک	ک	ک	ک	ک-ک	ک-ک
ખ	خ	خ	خ	خ	خ	خ
ગ	گ	گ	گ د	گ د	گ-گ	گ-گ
ઘ	غ	غ	غ	غ	غ	غ-غ
ચ	ج	ج	ج	ج	ج	ج
જ	ج	ج	ج د د	ج د	ج-ج-ج	ج ج
ઝ	ز	ز	ز د	ز	ز-ز	ز-ز
ઞ	س	س	س	س	س	س
ત	ت	ت	ت	ت	ت	ت

(૧) * એ અખશરનો ઉચ્ચાર એ, તથા આ એ બેહુ રીતે કરેઆમાં આવેછે.

ગુજરાતી.	નંદ.	ફારસી.	પેહલવી.	જોડાએલો આકાર.		
				આગલો.	વચલો.	છેલ્લો.
દ	د	د	د (૨)	د د	د - د	د - د -
ન	ن	ن	ن	ن	ن	ن -
પ	پ	پ	پ	پ	پ	پ پ
ફ	ف	ف	ف	ف	ف	ف پ
બ	ب	ب	ب	ب	ب ب	ب ب
મ	م	م	م	م	م م	م م
ય	ی	ی	ی	ی	ی -	ی -
ર	ر	ر	ر (૩)	ر	ر -	ر - ,
લ	ل	ل	ل (૪)	ل	ل	ل
વ	و	و	و	و	و	و -
વ.	و	و	و	و	و پ	و پ
સ	س	س	س (૩)	س پ	س - پ	پ - س
શ	ش	ش	ش	ش پ	ش	ش
હ	ه	ه	ه	ه پ	ه -	پ - ه

(૨) , , , આએ અપ્પશરૌ ઉપર કેટલીએક વેલા ^ ની નીશાંત મેલેઆમાં આવેછે, અને કેટલીએક વખત નથી મેલેઆમાં આવતી.

(૩) , અને ۰ એ અચલ આકારછે, તે ઉપરથી ۱ અને ۰ બનેઆછે.

(૪) કેટલીએક વખત લખાંતમાં ۱ ની ઉપર ۰ નીશાંત નથી મેલેઆ માં આવતી.

ઊપલા કોઠામાં જણાવેલા અખશરોમાંના ૧૭ તેહની આગલ તથા પાછલથી ખીજા અખશરો સાથે જોડાઈને લખેઆમાં આવે છે. અને બાકીના અખશરો પ્રકત આગલથી જોડાયેછે, પણ તેહ ની પછી આવનારા કોઈખી અખશર સાથે જોડાતા નથી, તે વી સેની સહમજ નીચે લખી જણાવેલા અખશરોની વીગત ઊપરથી મલી આવશે.

પેહલુ તરફથી જોડાઈને લખાતા અખશરો.

— અ, — આ, ડ ઈ, ઝ ઊ ઝ ઈ, — ખ, ડ, ડ, ગ, ડ ડ, ડ જ, ડ જ, કે દ, ફ મ, ડ ય, ૧ ર, ૧ લ, ડ ઝ સ, ડ શ, — હ.

આગલથી જોડાઈને લખાતા અખશરો.

૧ ક, ૧ ઘ, ૭ ચ, જ, જ ત, ૧ ન, ૭ પ, ૧, — ખ, ૭ વ, ૧ વ.

પેહલવી ભાશાના આગતનીશ અખશરો ગણેઆમાં આવેછે, પણ તેઓમાંના ૨૭ અખશરો માતરે નીચે લખી જણાવેલા છ આકાર ઊપરથી વાંચેઆમાં આવેછે. જેમકે:—

૧ — ડ અ, આ, ઈ, ખ, હ,

૨ હ ચ, જ, જ, જ, પ, ૧, વ.

૩ જ ત, દ,

૪ ૧ કિ, ન, ર, લ, વ,

૫ ૧ ક, ઘ, હં, ઈ,

૬ ડ ડ ગ, જ, જ, દ, ઇ-દ,

આખશરોની જોરણીના દાખલાઓ.

	આગલો.	વચલો.	છેલ્લો.
અ, આ.	અરુમાઈ. આસમાન.	આતશ. ખુશાસ્પ.	અનશુતા.
આ.	આધ.	વરાગ. નીઆગ.	હમા.
દ - ડ ઈ.	ઈસ્તાદન. ઈસદવાસ્તર.	ઝેસમ. રીસ્તે.	શોદ. દખશે. કુનશને.
ઢ, ઢ, ઞ, ણ ઈ	ઈઆપ્તન. ઈવારે.	આસીઆવ. અઈખાર. દરાઈદન.	ખામી. ગેતી. ગાદૂઈ.

	આગલો.	વચ્ચલો.	છેલ્લો.
૧ ક.		𐭌𐭎 ખુન. 𐭌𐭎 પુસ.	𐭌𐭎 અખુ. 𐭌 હુ.
૧૧, ૧૨ ક.		𐭌𐭎𐭎𐭎𐭎 દારૂઈહા. 𐭌𐭎 રૂન.	𐭌𐭎 હનદૂ. 𐭌𐭎𐭎 ગાદૂ.
૧ ક.	𐭌𐭎 કારદ. 𐭌 કસ.	𐭌𐭎 નેગાન. 𐭌𐭎𐭎 અશકેમ.	𐭌𐭎 નીઆક. 𐭌𐭎 ખુશક.
૨ ખ.	𐭌 ખરદ. 𐭌 ખુદ.	𐭌𐭎 આખતર. 𐭌𐭎 હમખા.	𐭌 અખ.
૩ - ૪ ગ.	𐭌 ગોશ. 𐭌 ગાસ.	𐭌𐭎 પરગાન. 𐭌𐭎 સેહમગન.	𐭌 મજગ. 𐭌 ગોરગ.

	આગલો.	વચલો.	છેલ્લો.
૧ ધ.	૧૪૭૧૨ ધનશને.	૧૪૭૧ વધધન. ૧૧૭૧૬ મારધન.	૧૬ મધ. ૧૬૭૧૫ અહરમોધ.
૨ ચ.	૧૭૭ ચશમ.	૧૭૭૧૪૬ માનોશચેહર.	૭ ગચ.
૩, ૪, ૫ જ.	૧૭૭ જસ્ત. ૭૭ જહે.	૧૭૭ ૧૭૭ ગજાક. હંજાંમ. ૧૭ ૧૭૭ ઈજાંન. રોજાંન.	૭૭ દરજ. ૭૭ વરજ.
૬ જ.	૧૭૭ અમાન. ૧૭૭ જરદ.	૧૭૭ અમાન. ૧૭૭ હોજવાન.	
૭, ૮ જ.	૧૭૭ જા. નૂ.	૧૭૭ અવીજે. ૧૭૭૭ દુજા ખાને.	૭ દેજ. ૭ દુજ.
૯ ત.	૧૭૭ તંન. ૧૭૭૭ તેજે.	૧૭૭ દુખતર. ૧૭૭૭૭ ગોશતાસ્પ.	૧૭૭ સખત. ૧૭૭૭ તેસ્ત.

	આગલો.	વચ્ચલો.	છેલ્લો.
૩, ૩, ૧૦ દ.	ط દરાજ. مرد દસ્ત.	۱۳۵۲ દનદાંન. میرا બુનદે.	کدک મ્યજદ. کد સાજેદ. ۱۳۱ વાદ.
૧ ન.	۳۳۵۱۱ નોશોફ. گف નીમે.	۲۳۱۱ વનાસ. ۳۳۳ અનાક.	سپ રોખાન. ۱۱۱ વંન.
૭ પ.	۳۳۵۳ પાશને. ف પીમ.	کد۳ ગોસપંદ. کد ફરપદ.	کد કરપ. ۷ શપ. ۷ આપ.
૭ ફ.	کد ફરફુમ. کد ફનાન.	کد વફર. ۱۳۱ આફનીન.	کد ફાફ. کد

† ખાલની સેવરે અથવા વચ્ચે ૧ ન, ની આગલનો વ્યંજન ૧ માથે નો હોએતો ૧૧ લખેઆમાં આવેછે. જેમકે ۳۱૧ બંનદે "તામિદાર" ૧૧૧ વં ન, "શરીર".

	આગલો.	વમલો.	છેલ્લો.
ખ.	ખ.ખશ. ખૂમ.	હુંખાર. ઝારખરાંન.	સરોખ. ખાંખ.
મ.	મરદુમ. મીઆને.	આશમોઘ. ગોમાન.	પશમ. દામ.
ય, ર ય.	યજશને. યોશદાસ્તે.	અયોઘ. અયાશ્તન.	
ર.	રોશન. રદ.	દરંગ. કરપ.	વજર. દીવાર.
લ.	લોહરાસપ. લપ.	ખાલશને. ખાલા.	હમીમાલ. ચોહલ.

	આગલો.	વચલો.	છેલ્લો.
૧ વ.	૫૭ વેહ. ૥૥૫૫૫ વદાખતન.	૫૫ ખેવર. ૫૫ ઓરવર.	૫૫ સરવ. ૫ ગવ.
૭ વ.		૭૭ અવીજે. ૭૭ ગવર.	૭૭ આસીઆવ. ૭૭ સેવ.
૫ શ.	૭૭ શરમ. ૫૫૫૫ શાદી.	૫૫ હેશમ. ૫૫૫ દોશે.	૫૫ દરશ. ૫૫ કેશ.
૫, ૭ સ.	૫૫ સરદે. ૫૫૫ સતારે.	૫૫ પોસ્ત. ૫૫ અરુપ.	૫૫ ગાસ. ૫૫ રાસ.
૫ હ.	૫૫ હાસર. ૫૫ હીને.	૫૫ સોહર. ૫૫ ચેહર.	૫૫ પંજાહ. ૫૫ દેહ.

સ્વરોની આબતમાં.

૩. જેમ જંદમાં જુદાં જુદાં રૂપના ૧૨ સ્વરો મુખેઆછે, તેમ આએ ભાષામાં નથી. હેમાં અ, ઇ, ઓ, અને, ઈ, ઉવા ત રણુ હુસ્વછે. એ સ્વરો મધેથી નો ઊચ્ચાર અ, તથા આ, એ બેહનો થાએછે. જેમકે:—

મહાવિજય-“નીરમલ” પાંચમી સદી શા. ૫૦૦. અંદર-“મધે” “વચે” અવં ૬૦૦. આતશ-અવં ૬૦૦. આતરશ, ૫૦૦. આર-“ઉમેદ” ૫૦૦. વાદ-“પવન” અવં ૫૦૦.

૩-૧ નો ઊચ્ચાર ઈ, ફ, અને એ, નો થાય છે. જેમકે:-
 ઈસ્ટવાસ્તર—અવં ઈસ્ટવાસ્તર, ઈસ્ટવાસ્તર રીસ્તે—“ગુજ
 રેહું” અવં ઈસ્ટવાસ્તર. ઈસ્ટવાસ્તર—“લીટી” અવં ઈસ્ટવાસ્તર, ઈસ્ટવાસ્તર
 પાશને—“પગની એડી”, અવં ઈસ્ટવાસ્તર ઈસ્ટવાસ્તર. ઈસ્ટવાસ્તર
 તથે—“વાંસલો”, અવં ઈસ્ટવાસ્તર ઈસ્ટવાસ્તર. ઈસ્ટવાસ્તર
 ઈસ્ટવાસ્તર—“આપેહું”, અવં ઈસ્ટવાસ્તર ઈસ્ટવાસ્તર. ઈસ્ટવાસ્તર કરીને
 અથવા ૧ નો ઊચ્ચાર અવસતાની ફ-ફ, ના જેવો થાય છે, અને
 તે બોલની સેવટે અવસતાના અ અ, ને બદલે આવે છે તથા શરતી
 માં ૪ સાથે બદલ થાય છે.

૧ ઈ. નો ઊચ્ચાર ક-કિ, અને ઝો, નાં જેવો થાયછે. જેમકે:-
 ૧. અવગૂન-“વધારે”, પાં ۱۰۰۰۰۰ ۱۰۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰ ۱۰
 ૨. “સુકું”, અવં ۱۰۰۰ ۱۰۰ ۱۰ خشک. ૩. કોર-“આંધલો”
 પાં ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰, કેટલાએક ખેલોમાં ۱۰ આ, અથવા ۱ ૧, ની

આગલ ૧ લખેઆમાં આવેછે, પણ ખોલાતો નથી. જેમકે:—
 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 ખાસતે—“દોલત” 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥 ખેશ—“ધાતે-સગું”
 અવં 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥—પાં 𐭠𐭣𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥.

૪. પેહલવીમાં દીર્ઘ સ્વર ઊપલા સ્વરોનો ખેવણે આકાર થ
 વાથી બનેલાછે. જેમકે:—𐭠𐭣𐭥𐭥 મલીને 𐭠𐭣𐭥 આ, 𐭠𐭣𐭥 મલીને
 𐭠𐭣𐭥 ઈ, અથવા 𐭠𐭣𐭥 મલીને 𐭠𐭣𐭥 ઈ, અને 𐭠𐭣𐭥 અથવા 𐭠𐭣𐭥
 મલીને 𐭠𐭣𐭥 ઈઆ ॥ ઊ, તથા ઐ, થાએછે. જેમકે:—𐭠𐭣𐭥 હમા-
 “સંઘલું”, 𐭠𐭣𐭥 ખાના—અવં 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 ખોદા,
 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 આસીઆવ—“ધટ્ટી”, 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 અઈ
 ખાર—“મદદ કરનાર”, 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 નીઆન—“કંગાલીઆત”
 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 જીઆન—“નોકસાંન”, અવં 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥
 𐭠𐭣𐭥 ગેતી—“આએ દુનીઆ”, 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥
 ઈ, 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥
 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥
 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥
 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥

૫. એ સેવાએ 𐭠𐭣𐭥 અ, ની પાસે 𐭠𐭣𐭥 અથવા 𐭠𐭣𐭥 આવેઆથી 𐭠𐭣𐭥,
 અથવા 𐭠𐭣𐭥 એ, તથા ૧ આવેઆથી 𐭠𐭣𐭥 ઐ, થાએછે. જેમકે:—
 𐭠𐭣𐭥 એશાંન—“તેઓ” અવં 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 “તેઓનું” 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥
 𐭠𐭣𐭥 ઐગામ—અવં 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥
 𐭠𐭣𐭥; જેહારે ખોલની શરૂઆતમાં ઐ, અથવા એ, નો ઊચ્ચાર
 કરવાનો હોએછે, તેઆરે ઊપર જણાવેઆ પરમાણે ૧ ઈ, અને
 ૦ ઈ, ની આગલ 𐭠𐭣𐭥 અ, લખેઆમાં આવેછે. પણ વચ્ચે ૫કત ૧

લખેઆમાં આવેછે; જેમકે:—**𐭠𐭣𐭥** સ્તોર—“લોડ”, અવં
𐭠𐭣𐭥𐭥 શં **𐭠𐭣𐭥𐭥** ગોશવારે—“કાંનની ખાલી”, અવં
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 શં **𐭠𐭣𐭥𐭥** કોશ્વાર. **𐭠𐭣𐭥** ખેશ—“દુખ”, અવં
𐭠𐭣𐭥𐭥 શં **𐭠𐭣𐭥** બેશ્ન. **𐭠𐭣𐭥** પ્રેદુન—અવં **𐭠𐭣𐭥𐭥** પાં
𐭠𐭣𐭥 શં **𐭠𐭣𐭥** નોરેન.

૬. જંદ ભાશાના -હસ્ત ૦ ઈ, અથવા ૦ ઉ, થી શરૂ થતા બો
લો પેહલવીમાં વપરાતી વખતે તેહેની આગલ **𐭠** અ, ઊચ્ચારની
રોહલાઈને થકી વધારેઆમાં આવેલોછે, અને તે શરસીમાં પણ તે
મજ રહેલોછે. જેમકે:—

𐭠𐭣𐭥 એદર—“હીઆં-અતરે”, અવં **𐭠𐭣𐭥** શં **𐭠𐭣𐭥**.
𐭠𐭣𐭥 એદુન—“એ પરમાણે”, અવં **𐭠𐭣𐭥** શં **𐭠𐭣𐭥**. **𐭠𐭣𐭥**
ઓશતર—“ઊંઠ”, અવં **𐭠𐭣𐭥** શં **𐭠𐭣𐭥**. **𐭠𐭣𐭥** ઓરવર—
“જાડ”, અવં **𐭠𐭣𐭥** શં **𐭠𐭣𐭥**.

૭. આએ ભાશાના બોલોમાંથી ઘણા મોહલવેરાને લીધે નીકલી
ગએલા સ્વરોને જણાવ્યા સાડ, તથા શબ્દોમાં વપરાએલા ચંજ
નોનો સુધ ઊચ્ચાર કરવા થકી, સ્વરોની ઈધાંની દાખલ આગલા
વખતમાં (**𐭠**) **𐭠𐭣𐭥** અજપર, (**𐭠**) **𐭠𐭣𐭥** અજર, અને (**𐭠**)
𐭠𐭣𐭥 ખેશ, હેવી તરાણ નીશાંનો વપરાતી હતી. પણ તે આએ
ભાશાનો અભેઆશ કમ થવાને લીધે પાછલથી નીકલી ગેઈછે, તો
એ પણ એ પછીની શરસી જખાંનમાં તે નીશાંનો ચાલુ રહેલીછે.
આએ ઊપલી નીશાંનો પેહલવી **𐭠** અ, ૦ ઈ, અને ૦ ઉ, ના
આકારને ખરોખર મલતી આવેછે. હેમાંની પેહલવી નીશાંન હરફની
ઊપર મેલેઆમાં આવેછે; જેમકે **𐭠** ક, શં **𐭠**—તે ઊપરથી તે

હેને **𐭠𐭣𐭥** અજપર-“ઊપરથી”, અવ. **𐭠𐭣𐭥𐭠𐭣𐭥** **𐭠𐭣𐭥** શ. **𐭠𐭣𐭥** હે
 વું નાંમ આપેલુંછે. ખીલ નીશાંન હરફની નીચે મેલેઆમાં આવેછે;
 જેમકે **𐭠𐭣𐭥** શ. **𐭠𐭣** તે ઊપરથી તેહેને **𐭠𐭣𐭥** અજર-“નીચે” અવ.
𐭠𐭣𐭥 શ. **𐭠𐭣** નું નાંમ આપેલુંછે. અને તરીલ નીશાંન હરફની
 સામખે મેલેઆમાં આવેછે; જેમકે **𐭠𐭣𐭥** શ. **𐭠𐭣**, તે ઊપરથી તેહે
 ને **𐭠𐭣𐭥** પેરા-“આગલ” અવ. **𐭠𐭣𐭥𐭠𐭣𐭥** શ. **𐭠𐭣** નું નાંમ આ
 પેલુંછે. શરસી (**𐭠𐭣**) **𐭠𐭣** અને (**𐭠𐭣**) **𐭠𐭣** એ તરણ ની
 શાંન તથા નાંમો પેહલવી ઊપરથી લીધામાં આવેલાંછે, અને તે
 અસલ પેહલવી આકાર તથા યોલો સાથે સરખાવતાં એકમલતાં
 ઊતરેછે.

ઊપલી નીશાંનો પેહલવી **𐭠𐭣𐭥** **𐭠𐭣𐭥** **𐭠𐭣𐭥** **𐭠𐭣𐭥** **𐭠𐭣𐭥**
𐭠𐭣𐭥 હેવે નામનાં શરસી આમદં નાંમે, તથા શરસીઆતને
 મલતાં પુરાતંમ પુસતક મધે માહુરા જોએઆમાં આવેલીછે. એ સેવા
 એ ખીજાં કોઈ પુસતકમાં તે મલી આવતી નથી. પણ આએ વાત
 ચોકસછે કે ઊપર લખી જણાવેલી સ્વરોની નીશાંનો ઘણી પુરાત
 મછે, અને તે આગલા વખતમાં પેહલવી વાકરણ મધે વપરાતી હ
 તી, જે ઊપરથી તે શરસી ભાશાને વારસા તરીકે મલેલીછે; અને
 હવું ધારેઆમાં આવેછે કે તેહેને શરસી ઊપરથી અરખી વાકરણરથી
 જોએ અરખી જખાંનના કાએદામાં દાખેલ કરી હાએ. કેમકે અર
 ખી ભાશાનું વાકરણ મુસલમાનીના પેગાંમખર મહમદની પછી તેહે
 ના જોએનશીન અલીના વખતમાં પેહલવેલું ખનાવેગિં હવું, હવું
 અરખી જખાંનના વાકરણરથીઆ પોતે લખી ગીયાછે. અરખીમાં
 ઊપલી નીશાંનોને **𐭠𐭣𐭥**, **𐭠𐭣𐭥**, અને **𐭠𐭣𐭥** હેવાં નાંમો આપીને ઊ
 પલીજ શેકલોથી વાપરેલીછે.

આએ નીશાંનો જે પેહલવી ખોલમાંથી સ્વર નીકલી ગીએ હો એ તે સ્વરની આગલના અખશરને અથવા જે યંજનનો સ્વર સાથે લાંબખો ઊચ્ચાર કરવો હોએ તો તે અખશરને લગાડેઆમાં આવેછે. જેમકે :—

(૮) હજ અખશર—

ૐ કસ—“નાંદલું”, અવં 𐭌𐭎𐭐—𐭌𐭎𐭐 પરસ્તર—
અવં 𐭌𐭎𐭐𐭌𐭎𐭐 𐭌𐭎𐭐 𐭌𐭎𐭐, 𐭌𐭎𐭐 ગર્મ—“હાંતુ”, અવં
𐭌𐭎𐭐 𐭌𐭎𐭐 𐭌𐭎𐭐.

(૯) હજ અજર—

𐭌𐭎 નેગાન—“છુપીડિ”, અવં 𐭌𐭎𐭐 𐭌𐭎𐭐 𐭌𐭎𐭐. 𐭌𐭎 દેસ,
“શાહીખાનારું જાનવર”—અવં 𐭌𐭎𐭐 𐭌𐭎𐭐 𐭌𐭎𐭐, 𐭌𐭎 મેજદ—
“ખદલો”—અવં 𐭌𐭎𐭐 𐭌𐭎𐭐 𐭌𐭎𐭐.

(૧૦) હજ પેશ—

𐭌𐭎 આમેદ, “આસા”—𐭌𐭎 𐭌𐭎.

આએ ઊપલી અને તે સેવાએ ખીજી નીચે લખી જણાવેલી નીશાંનો હાલમાં જેમ પેહલવી પુસ્તકોમાં આપણા જોએઆમાં આવતી નથી, તેમજ તે નાંખીયાં શરસી અને અરખી પુસ્તકોમાંખી દેખાતી નથી. પણ માતરે શખદોનો દરએક અખશર સહી રીતે ખોલવા સારૂ એ ભાશાઓની લીખી મધે જોએઆમાં આવેછે.

(૧૧) હજ ગેરાંનીન—

૮. આએ નીશાંન એક શખદમાં એકજ સ્થાનના બે યંજનો

પાસે પાસે આવેઆથી એકનો લોપ થાએછે, તેહનો ઊચ્ચાર કરવા સાડ વાપરેઆમાં આવેછે. જેમકે :— $\text{જા} + \text{તર} = \text{જાતર}$ વત્તર, “ઘણું ખરાખ”, $\text{જા} + \text{પેરે} = \text{જાપેરે}$, “રાતે ઊડનાર”, $\text{અરડનતન} = \text{અરડનતન}$ — “ઘણું”; હેને અરખીમાં તશદીદ કરીને કેહેછે.

(૧) $\text{જા} + \text{પસકુન} =$

૮. આએ નીશાંન શખદની વચ્ચે અથવા છેડેના ચંચનને સ્વરની મદદ વગર સાદેન અથવા વિરામ બોલવા સાડ તેહની ઊપર મેલેઆમાં આવેછે. જેથી તે અખશરના ઊચ્ચારમાં કાપની થાએ છે, અને સ્વરનો ઊચ્ચાર તેહમાં બેલાઈ શકતો નથી. જેમકે :— $\text{જા} + \text{ચતરંગ} = \text{જાચતરંગ}$, અરખીમાં આએ નીશાંનને જમ કરીને કેહેછે.

અખશરોની તબદીલ.

૧૦. પેહલવી ભાશાનો મોહાએ ભાગ અવસતા અથવા જંદ ભાશા ઊપરથી નીકલેલા શખદોથી બનેલોછે. તેહમાં હરફોની એકસરખી વલણ તથા એકમલતા ઊચ્ચાર અને ખીજા શખબોને લીધે કેટલા એક પેહલવી અખશરોનો ઊચ્ચાર ફેરફાર થાએલોછે, તેથી એ ભાશાનો અભેઆશ કરનારાઓને તે ચોક્કસ કરવાને અને સુધ વાંચવાને વાસતે ઘણા સંધે રહેછે. આએ કારણસર પેહલવીનો દરએક અખશર જંદના કીણ કીણ અખશરોની સાથે બદલ થાએછે, તથા કીણ અખશરો વધારાનાછે, તેહની થોડીએક વીગત હમો અતરે આપીએછે.

અ, અથવા આ.

૧૧. પેહલવીમાં ખોલની શરૂઆતમાં તથા વચ્ચે આવેલો અ, અથવા આ, જંદના અ, તથા આ, સાથે ખદલ થાએ છે, અને તેમજ તે શરસીમાં પણ મળે છે. હેમાં પેહલવી ખોલની વચ્ચે લખાએલો જંદનો ઘણું કરીને “આ” ના ઉચ્ચારથી ખોલેઆમાં આવે છે, અને તેજ કાએલે શરસીમાંખી ચાલુ રહેલો છે. ખોલની સેવટે આવેલો અ, અથવા જંદની ઈ, સાથે ખદલ થાએ છે. જેમકે :—

પેહલવી.	જંદ.	શરસી.
અસપ	اسپ	ધાપે.
આપ	اپ	ખાંણી.
આતશ	اتش	આતશ.
ચારે	چار	એલાજ, ઊપાએ.
ગાસ	گاس	જગા.
ગાનું	گانو	ગોઠંણ.
ખખા	کک	ખાખુ.
દાના	دان	ગનેઆની.
ખાલા	کالا	ઊનચે.
નસા	نسا	લોથ.

૧૨. જંદનાં ખોલની અંદર આવેલો ફે પેહલવીમાં ગુના કે વરધી થાઈને વપરાએ છે. તેહમાં ખોલની શરૂઆતમાં ગુણની અ, લખેઆમાં આવે છે, પણ વચ્ચે લખાતી નથી. જેમકે :—

“વેશામ” અવં ૧૦ મિઝ. રૂપીશ—“ગુ” અવં ૧૦
 ૧૦ સ્પેશ ૧૦. ૧૦ જવીદ—“ગુ” અવં ૧૦ ૧૦
 ૧૦. ૧૦ વીસપ—“સંઘલુ” અવં ૧૦ ૧૦. ૧૦ તેશે—“વા
 સેલો” અવં ૧૦ ૧૦. ૧૦ તેશત—“થારી, રકા
 બી” અવં ૧૦ ૧૦. ૧૦ તશત અથવા તશત
 “લીટી” અવં ૧૦ ૧૦. ૧૦ કશ. બોલની સેવટે આવેલી ૧, ૨,
 ૩ અથવા ૪ જંદની ૧, ૨ અને ૩ સાથે બદલ થાયછે. જેમકે:
 ૧ જહે—“વેશીઆ, અથવા જનાકાર.” અવં ૧૦ ૧૦.
 ૨ બોફ—“વાસ” અવં ૧૦ ૧૦. ૩ પાફ અથવા
 ૪ પફ—“પગ” અવં ૧૦ ૧૦. ૫ બોફ—“પાણીની
 નેહર” અવં ૧૦ ૧૦. ૬ પાશને—“એડી” અવં
 ૭. ૮ ભાંત, કેસમ—“ભાંત, કેસમ” અવં
 ૯. ૧૦. ૧૧. ૧૨. ૧૩. ૧૪. ૧૫. ૧૬. ૧૭. ૧૮. ૧૯. ૨૦. ૨૧. ૨૨. ૨૩. ૨૪. ૨૫. ૨૬. ૨૭. ૨૮. ૨૯. ૩૦. ૩૧. ૩૨. ૩૩. ૩૪. ૩૫. ૩૬. ૩૭. ૩૮. ૩૯. ૪૦. ૪૧. ૪૨. ૪૩. ૪૪. ૪૫. ૪૬. ૪૭. ૪૮. ૪૯. ૫૦. ૫૧. ૫૨. ૫૩. ૫૪. ૫૫. ૫૬. ૫૭. ૫૮. ૫૯. ૬૦. ૬૧. ૬૨. ૬૩. ૬૪. ૬૫. ૬૬. ૬૭. ૬૮. ૬૯. ૭૦. ૭૧. ૭૨. ૭૩. ૭૪. ૭૫. ૭૬. ૭૭. ૭૮. ૭૯. ૮૦. ૮૧. ૮૨. ૮૩. ૮૪. ૮૫. ૮૬. ૮૭. ૮૮. ૮૯. ૯૦. ૯૧. ૯૨. ૯૩. ૯૪. ૯૫. ૯૬. ૯૭. ૯૮. ૯૯. ૧૦૦. ૧૦૧. ૧૦૨. ૧૦૩. ૧૦૪. ૧૦૫. ૧૦૬. ૧૦૭. ૧૦૮. ૧૦૯. ૧૧૦. ૧૧૧. ૧૧૨. ૧૧૩. ૧૧૪. ૧૧૫. ૧૧૬. ૧૧૭. ૧૧૮. ૧૧૯. ૧૨૦. ૧૨૧. ૧૨૨. ૧૨૩. ૧૨૪. ૧૨૫. ૧૨૬. ૧૨૭. ૧૨૮. ૧૨૯. ૧૩૦. ૧૩૧. ૧૩૨. ૧૩૩. ૧૩૪. ૧૩૫. ૧૩૬. ૧૩૭. ૧૩૮. ૧૩૯. ૧૪૦. ૧૪૧. ૧૪૨. ૧૪૩. ૧૪૪. ૧૪૫. ૧૪૬. ૧૪૭. ૧૪૮. ૧૪૯. ૧૫૦. ૧૫૧. ૧૫૨. ૧૫૩. ૧૫૪. ૧૫૫. ૧૫૬. ૧૫૭. ૧૫૮. ૧૫૯. ૧૬૦. ૧૬૧. ૧૬૨. ૧૬૩. ૧૬૪. ૧૬૫. ૧૬૬. ૧૬૭. ૧૬૮. ૧૬૯. ૧૭૦. ૧૭૧. ૧૭૨. ૧૭૩. ૧૭૪. ૧૭૫. ૧૭૬. ૧૭૭. ૧૭૮. ૧૭૯. ૧૮૦. ૧૮૧. ૧૮૨. ૧૮૩. ૧૮૪. ૧૮૫. ૧૮૬. ૧૮૭. ૧૮૮. ૧૮૯. ૧૯૦. ૧૯૧. ૧૯૨. ૧૯૩. ૧૯૪. ૧૯૫. ૧૯૬. ૧૯૭. ૧૯૮. ૧૯૯. ૨૦૦. ૨૦૧. ૨૦૨. ૨૦૩. ૨૦૪. ૨૦૫. ૨૦૬. ૨૦૭. ૨૦૮. ૨૦૯. ૨૧૦. ૨૧૧. ૨૧૨. ૨૧૩. ૨૧૪. ૨૧૫. ૨૧૬. ૨૧૭. ૨૧૮. ૨૧૯. ૨૨૦. ૨૨૧. ૨૨૨. ૨૨૩. ૨૨૪. ૨૨૫. ૨૨૬. ૨૨૭. ૨૨૮. ૨૨૯. ૨૩૦. ૨૩૧. ૨૩૨. ૨૩૩. ૨૩૪. ૨૩૫. ૨૩૬. ૨૩૭. ૨૩૮. ૨૩૯. ૨૪૦. ૨૪૧. ૨૪૨. ૨૪૩. ૨૪૪. ૨૪૫. ૨૪૬. ૨૪૭. ૨૪૮. ૨૪૯. ૨૫૦. ૨૫૧. ૨૫૨. ૨૫૩. ૨૫૪. ૨૫૫. ૨૫૬. ૨૫૭. ૨૫૮. ૨૫૯. ૨૬૦. ૨૬૧. ૨૬૨. ૨૬૩. ૨૬૪. ૨૬૫. ૨૬૬. ૨૬૭. ૨૬૮. ૨૬૯. ૨૭૦. ૨૭૧. ૨૭૨. ૨૭૩. ૨૭૪. ૨૭૫. ૨૭૬. ૨૭૭. ૨૭૮. ૨૭૯. ૨૮૦. ૨૮૧. ૨૮૨. ૨૮૩. ૨૮૪. ૨૮૫. ૨૮૬. ૨૮૭. ૨૮૮. ૨૮૯. ૨૯૦. ૨૯૧. ૨૯૨. ૨૯૩. ૨૯૪. ૨૯૫. ૨૯૬. ૨૯૭. ૨૯૮. ૨૯૯. ૩૦૦. ૩૦૧. ૩૦૨. ૩૦૩. ૩૦૪. ૩૦૫. ૩૦૬. ૩૦૭. ૩૦૮. ૩૦૯. ૩૧૦. ૩૧૧. ૩૧૨. ૩૧૩. ૩૧૪. ૩૧૫. ૩૧૬. ૩૧૭. ૩૧૮. ૩૧૯. ૩૨૦. ૩૨૧. ૩૨૨. ૩૨૩. ૩૨૪. ૩૨૫. ૩૨૬. ૩૨૭. ૩૨૮. ૩૨૯. ૩૩૦. ૩૩૧. ૩૩૨. ૩૩૩. ૩૩૪. ૩૩૫. ૩૩૬. ૩૩૭. ૩૩૮. ૩૩૯. ૩૪૦. ૩૪૧. ૩૪૨. ૩૪૩. ૩૪૪. ૩૪૫. ૩૪૬. ૩૪૭. ૩૪૮. ૩૪૯. ૩૫૦. ૩૫૧. ૩૫૨. ૩૫૩. ૩૫૪. ૩૫૫. ૩૫૬. ૩૫૭. ૩૫૮. ૩૫૯. ૩૬૦. ૩૬૧. ૩૬૨. ૩૬૩. ૩૬૪. ૩૬૫. ૩૬૬. ૩૬૭. ૩૬૮. ૩૬૯. ૩૭૦. ૩૭૧. ૩૭૨. ૩૭૩. ૩૭૪. ૩૭૫. ૩૭૬. ૩૭૭. ૩૭૮. ૩૭૯. ૩૮૦. ૩૮૧. ૩૮૨. ૩૮૩. ૩૮૪. ૩૮૫. ૩૮૬. ૩૮૭. ૩૮૮. ૩૮૯. ૩૯૦. ૩૯૧. ૩૯૨. ૩૯૩. ૩૯૪. ૩૯૫. ૩૯૬. ૩૯૭. ૩૯૮. ૩૯૯. ૪૦૦. ૪૦૧. ૪૦૨. ૪૦૩. ૪૦૪. ૪૦૫. ૪૦૬. ૪૦૭. ૪૦૮. ૪૦૯. ૪૧૦. ૪૧૧. ૪૧૨. ૪૧૩. ૪૧૪. ૪૧૫. ૪૧૬. ૪૧૭. ૪૧૮. ૪૧૯. ૪૨૦. ૪૨૧. ૪૨૨. ૪૨૩. ૪૨૪. ૪૨૫. ૪૨૬. ૪૨૭. ૪૨૮. ૪૨૯. ૪૩૦. ૪૩૧. ૪૩૨. ૪૩૩. ૪૩૪. ૪૩૫. ૪૩૬. ૪૩૭. ૪૩૮. ૪૩૯. ૪૪૦. ૪૪૧. ૪૪૨. ૪૪૩. ૪૪૪. ૪૪૫. ૪૪૬. ૪૪૭. ૪૪૮. ૪૪૯. ૪૫૦. ૪૫૧. ૪૫૨. ૪૫૩. ૪૫૪. ૪૫૫. ૪૫૬. ૪૫૭. ૪૫૮. ૪૫૯. ૪૬૦. ૪૬૧. ૪૬૨. ૪૬૩. ૪૬૪. ૪૬૫. ૪૬૬. ૪૬૭. ૪૬૮. ૪૬૯. ૪૭૦. ૪૭૧. ૪૭૨. ૪૭૩. ૪૭૪. ૪૭૫. ૪૭૬. ૪૭૭. ૪૭૮. ૪૭૯. ૪૮૦.

૧૬. એ સેવાએ પેહલવી ખોલોમાં ફેટલીએક વખત આવાજ
ની સેહલાઈને વાસતે ૦ ઈ, વધારા તરીકે લખેઆમાં આવેલીછે,
તે જ'દ ખોલમાં મલતી નથી. જેમકે:—
دیوار-अव
پستاق ۵۰ . پستان-अव
پستان ۵۰ " (શિલું) પેહલું " अव ۵۰
پستان .

૧૭. ૧ ઉ- આએ સ્વર બોલની શરૂઆતમાં મુતલક લખાતો નથી, પણ તેહની સાથે $\sim$ જોડાઈને $\sim$ બો, ના ઉચ્ચારથી લખે

આમાં આવેછે. જે વીસેના દાખલા હુમોએ આગલ આવેઆછે. એ
 સેવાએ એ સ્વર શખદની વચ્ચે અને સેવટે વાપરેઆમાં આવે
 લોછે, અને તે જંદના ૧, ૨, ૩, ૪, ૫ અને ૬ સાથે ખદલ થાએછે.
 જેમકે:—**خشک** શ. **خشک** અવ. **خوش** અવ. **خوش** શ. **خوش** શ.
خوش દુશ—“ખરાખ” અવ. **خوش** શ. **خوش** અથવા **خوش** શ.
 ર—અવ. **خوش** શ. **خوش** શ. **خوش** સ્તૂન—“થામ” અવ. **خوش** શ.
 શ. **خوش** અપુસ—“હમેલ” અવ. **خوش** શ. **خوش** શ.
خوش ખુરશને—“ખોરાક” અવ. **خوش** શ. **خوش** શ.
 સનુર—“કમાન” અવ. **خوش** શ. **خوش** શ. **خوش** શ. **خوش** શ.
 નાર” અવ. **خوش** શ. **خوش** શ. **خوش** શ. **خوش** શ.
 અવ. **خوش** શ. **خوش** શ. **خوش** શ. **خوش** શ.
 મ. જેમ **خوش** નો આકાર ફેરવાઈને પેહલવીમાં **خوش** અર, અથવા
 આર, થાએછે, તેમજ **خوش** ઊર, પણ થાએછે. જેમકે:—**خوش** શ.
 રદન—“લેઈજવું” અવ. **خوش** શ. **خوش** શ. **خوش** શ.
 “જવાંન” અવ. **خوش** શ. **خوش** શ. **خوش** શ. **خوش** શ.
 “પુછવું” નું **خوش** શ. **خوش** શ. **خوش** શ. **خوش** શ.
 શ. **خوش** શ. **خوش** શ. **خوش** શ. **خوش** શ.

૧૮. એ સેવાએ પેહલવી ખોલોમાં જંદના **خوش** ને મલતા **خوش** ખ,
 ની પાસે જેહરે **خوش** અ, અથવા આ, અને ૬ ઈ, આવેછે તેઆરે
 તેઓની વચ્ચે હુમેશ ૧ ઈ, વધારા તરીકે લખેઆમાં આવેછે, પણ તે
 હુનો ઊચ્ચાર કરેઆમાં આવતો નથી, અને તેજ કાએદો શરસી
 માંખી વપરાએલોછે. જેમકે:—**خوش** ખારશ—“સેહલાઈ” અવ.

શાં ૫. ૬૬ મઘ-“ખાડો” અવં 𐭪𐭭𐭮𐭭 ૫૦ ૬. ૧૧૦ તંન-અવં
𐭪𐭭𐭮 ૫૦ ૭. ૧૧૧ ખેરદ-“ખુધી” અવં 𐭪𐭭𐭮𐭭 ૫૦ ૮. ૧૧૨
૧૦ ખર-“પરવત” અવં 𐭪𐭭𐭮𐭭 ૫૦ ૯. ૧૧૩ ખૂમ-અવં 𐭪𐭭𐭮𐭭
૫૦ ૧૦ સં ૦ મૂમિ.

૨૨. જંદમાં જે ખોલની સેવરનો વંજન તેહેની આગલના ખી
ના વંજનની સાથે જોડાયેલો હોએચ અને ઊપલા કાએદા પરમા
હો તે ખોલ પેહલવીમાં વપરાતી વખતે તેહેની સેવરનો સ્વર નીકલી
ગએલો હોએચ, તેઆરે તે ખેમાંનો પેહલ્લો વંજન જખર સાથે ઈ
આને આખો ખોલેઆમાં આવેછે. જેમકે:—𐭪𐭭 વજર-“ગોરજ”
અવં 𐭪𐭭𐭮. 𐭪𐭭𐭮𐭭 ૫૨શોસ્તર-અવં 𐭪𐭭𐭮𐭭𐭮𐭭. ૩
૫૨૫૬-અવં 𐭪𐭭𐭮.

૨૩. જંદના જે ખોલમાં ૭ ની આગલ ૩ અથવા ૪ મેલે
આમાં આવેછે તે ખોલ પેહલવીમાં વાપરતી વખતે તેહેમાંથી ઊપલા
અખશરો કાણી નાંખેઆમાં આવેલાછે. જેમકે:—𐭪𐭭 વંધ
હુ-નું 𐭪𐭭 વહુ-“લહુ”. 𐭪𐭭 અંધહોશ-નું 𐭪𐭭 અહો
શ-“ખેમરગ”. 𐭪𐭭 𐭪𐭭 દંધહુ પફ્તે-નું 𐭪𐭭 ૬હી
ઓપદ-“પાદશાહ”.

વ્યં જ નો.

૨૪. કંઠસ્થાન-૧. ૧ ક, જેહારે આએ અખશર ખોલની શરૂ
આતમાં આવેછે તેઆરે તે જંદ ૭, તથા પાજંદ, અને શરસી ક
સાથે ખદલ થાએછે. જેમકે:—𐭪𐭭 કારદ-“છરી” અવં 𐭪𐭭
પાં ૫૧ ૫૦ ૭૪. ૨૦૩ કસ-“નાહલુ” અવં 𐭪𐭭 ૫૦ ૮૬.

𐭠𐭣 કામે—“મરણ” અવ. 𐭠𐭣𐭠𐭣, પા. 𐭠𐭣𐭠 𐭠𐭣𐭠, સં. ૦
કામ. જેહરે એ અખશર ખોલની વચ્ચે તેહેની આગલ આવેલા ક
ઘેર ચંચન સાથે નોપએલો હાએચ તેઆરે તે “ક” નાજ ઊચ્ચા
રથી ખોલેઆમાં આવેછે, અને જંદ તથા શરસીના તેજ અખશર
સાથે ખદલ થાએછે. પણ મૃદુ સાથે નોપએલો હાએચ તારે તેહેનો
ઊચ્ચાર 𐭠 𐭠, ના જેવો થાએછે, અને તે પાજંદ 𐭠 તથા શરસી
𐭠 સાથે ખદલ થાએછે. જેમકે:—𐭠𐭠𐭠𐭠𐭠 શકસતં ન—“લાંજવું”
અવ. 𐭠𐭠𐭠 પા. 𐭠𐭠𐭠𐭠 𐭠𐭠. 𐭠𐭠 નેગાન—“છુપી
ઊ” અવ. 𐭠𐭠𐭠 પા. 𐭠𐭠𐭠, 𐭠𐭠. 𐭠𐭠 આગાસ—
“ખખરદાર” અવ. 𐭠𐭠𐭠 પા. 𐭠𐭠𐭠 𐭠𐭠. 𐭠𐭠
કરગાસ—અવ. 𐭠𐭠𐭠, પા. 𐭠𐭠𐭠 𐭠𐭠. સેવટે ખો
લાતા 𐭠 ક, વીસે ચોકસ નીઅમ રાખવામાં આવેલો નથી. કેમકે
તેહેનો આકાર ફેટલાએક અખશરોની શેકલને એકમલતો આવવાને
લીધે જાંહાં તેહેનો ઊચ્ચાર “ક” નો નહી કરવો જોઈએ તાંહાં
તેહેને ઊપલા ઊચ્ચારથી ફેટલાએકોએ વાંચેલોછે. જેમકે 𐭠𐭠
દાના—આએ ખોલ જંદ 𐭠𐭠 ઊપરથી નીકલેલોછે, તેહેની સેવટે
આવેલો 𐭠 નો આકાર 𐭠 આ—ને ખદલે 𐭠 થાએલોછે, તે છતાં તે
હેને દાનાક, તેમજ 𐭠𐭠 ચારે, “એલાજ” એ ખોલ જંદ 𐭠𐭠
ઊપરથી નીકલેલોછે, તેહેને ચારક કરીને વાંચેછે. એ સેવાએ ફેટ
લાએક ખોલોની સેવટે આવેલો 𐭠 ક, જંદના 𐭠 સાથે ખદલ થાએછે
અને શરસીમાંખી તેમજ રહેલોછે. જેમકે:—𐭠𐭠 ખુશક—“સુકું”
અવ. 𐭠𐭠𐭠 𐭠𐭠. 𐭠𐭠 નીઆક—“ખપાવો” અવ.
𐭠𐭠 𐭠𐭠 અથવા 𐭠𐭠.

ખગમ ઓગામ-અવં 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 પાં 𐭠𐭣𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥. 𐭠𐭣𐭥
 𐭠𐭣𐭥 અંગોસ્ત-“આંગલું” અવં 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥;
 બોલની છેડે આવેછે તે અવસ્તાના 𐭠 𐭣, 𐭠 𐭣, અને 𐭠 𐭣 સાથે
 અને શરસી 𐭠 તથા 𐭠 સાથે બદલ થાયછે. જેમકે:— 𐭠𐭣 𐭠
 𐭠-“વર” અવં 𐭠𐭣𐭥 𐭠 𐭣. 𐭠𐭣 મર્ગ-“મોહત”
 અવં 𐭠𐭣𐭥 𐭠 𐭣. 𐭠𐭣 જંગ-“યગ” અવં
 𐭠𐭣. 𐭠𐭣 વર્ગ-“પાતર” 𐭠 𐭣. 𐭠𐭣 દરંગ-“લાંબી
 મુદત” અવં 𐭠𐭣 𐭠 𐭣. 𐭠𐭣 તીગ-“તલવાર” અ
 વં 𐭠𐭣 𐭠 𐭣. એ સેવાએ કેટલાએક બોલોની સેવડે 𐭠 𐭣,
 વધારા તરીકે વપરાયેલોછે. જેમકે:— 𐭠𐭣 વસ્તરગ-“કપડું”
 અવં 𐭠𐭣, સં 𐭠 𐭣; કેટલાએક બોલોની સેવડે 𐭠 𐭣, ની 𐭠
 𐭠 “ગ” વંચાયેલોછે. જેમકે:— 𐭠𐭣 સીલ-“હુખ દેનાર” તેહ
 નું, સીજગ, 𐭠 𐭣. હુખ, સખતી, 𐭠𐭣 હમપુનસેસ-“પુછ
 પરછ કરવી” તેહનું, હમપુનસગશ, 𐭠 𐭣; કેટલાએક અવસ
 તાના બોલોમાં સેવડે આવેલા 𐭠 ને બદલે પેહલવીમાં 𐭠 𐭣, વપરાયે
 લોછે. જેમકે:—અવં 𐭠𐭣-𐭠𐭣 નું 𐭠𐭣, નેરીઓ
 સંગ, 𐭠𐭣 નું 𐭠 𐭣 𐭠-“હમેલ તોડી પાડવાની દવાઈ”.

૪. ૧-૧ ઘ- આએ અખશરનો આકાર તથા ઊચ્ચાર અવ
 સતાના ૧ ને મલતોછે, અને તે અવસતામાં ઊપલાજ અખશર
 સાથે અને શરસીમાં 𐭠 સાથે બદલ થાયછે. જેમકે:— ૧ ઘન-
 “તે” 𐭠𐭣 ઘનશને-“માર” બોલની વચ્ચે. 𐭠𐭣 વધઘન-
 “માથું” અવં 𐭠𐭣 પાં 𐭠𐭣 𐭠 𐭣. 𐭠𐭣 અઘ

દીન—“ખરાખ ધરમ” અવં 𐭠𐭣𐭠𐭣𐭠𐭣𐭠𐭣𐭠; છેલ્લે. 𐭠𐭣 મધ—“ખા
 ડો” અવં 𐭠𐭣𐭠𐭣 𐭠𐭣 𐭠𐭣. 𐭠𐭣 વજઘ—“હેડો” અવં 𐭠𐭣𐭠𐭣𐭠
 𐭠𐭣 𐭠𐭣 અં 𐭠𐭣. 𐭠𐭣 અઈઓઘ—“ગુસરી” 𐭠𐭣 𐭠𐭣.

૨૫. તાલુરથાન. ૨-૧. 𐭠, આઐ અખશર ખોલની શરૂ
 આતમાં આવેછે તેઆરે હમેશ તે અવસ્તાના 𐭠 અને 𐭠 હ સાથે
 બદલ થાયછે. જેમકે:—𐭠𐭣 ચશમ—“આંખ” અવં 𐭠𐭣𐭠𐭣
 𐭠𐭣 𐭠𐭣. 𐭠𐭣 ચાહ—“કુઓ” અવં 𐭠𐭣𐭠𐭣 𐭠𐭣 𐭠𐭣. 𐭠𐭣
 ચારે—“ઓલાજ” અવં 𐭠𐭣 𐭠𐭣 𐭠𐭣. ખોલની અંદર જેઆરે ખે
 સ્વરોની વચ્ચે ઈઆ કોઈ મૃદુ અખશરની પછી તે સાથે જોડાયે
 લો આવેછે, તેઆરે તેહનો ઊચ્ચાર “જ” ના જેવો થાયછે, અને
 તે શરસી ; સાથે બદલ થાયછે, અને તેમ નહી હોય તો “ચ,”
 ના ઊચ્ચારથી ખોલેઆમાં આવેછે, અને તેમજ તે શરસી હ સાથે બ
 દલ થાયછે. જેમકે:—𐭠𐭣 રોજન્—“ખારી” અવં 𐭠𐭣𐭠𐭣
 𐭠𐭣 𐭠𐭣. 𐭠𐭣 તજેદ—“તે ચાલેચ” અવં 𐭠𐭣𐭠𐭣 𐭠𐭣
 𐭠𐭣 અથવા 𐭠𐭣. 𐭠𐭣 માનોશચેહર—“મીનોચેહર” અવં
 𐭠𐭣𐭠𐭣-𐭠𐭣 𐭠𐭣 𐭠𐭣. 𐭠𐭣 “તે ખરાખ કરેચ”
 અવં 𐭠𐭣𐭠𐭣 𐭠𐭣. ખોલની સેવટે ઘણું કરીને “જ” ના ઊ
 ચ્ચારથી ખોલાયછે, અને તે અવસ્તાના 𐭠 અને શરસી હ અથવા
 ; સાથે બદલ થાયછે. જેમકે:—𐭠𐭣 𐭠નાન્—“આગલ” અવં
 𐭠𐭣 𐭠𐭣 𐭠𐭣. 𐭠𐭣 પંજ—“પાંચ” અવં 𐭠𐭣𐭠𐭣 𐭠𐭣
 𐭠𐭣. 𐭠 અજ—“થી” અવં 𐭠𐭣𐭠 𐭠𐭣 𐭠𐭣. કેટલીએક વ
 ખતં પેહલવીમાં 𐭠 ને બદલે 𐭠 લખેઆમાં આવેલોછે. જેમકે:—

સંગેદ-“તે જાએચ” અવં 𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮, તેહને બદલે 𐭥𐭮 સંગેદ-આવેછે. તેમજ 𐭥𐭮 તજેદ-નું તજેદ-થએલુંછે.

૨. 𐭥-𐭮 જ-આએ અખશર બોલની શરૂઆતમાં આવેછે તે આરે તે અવસ્તાના 𐭥 અથવા 𐭮 સાથે અને શરસી 𐭮 સાથે બદલ થાએછે. જેમકે:—𐭥 જસતે-“યોહોયેલું” અવં 𐭥𐭮. 𐭥 જહે-“જનાકાર” અવં 𐭥𐭮 𐭥. 𐭥 જામા સ્થ-અવં 𐭥𐭮 𐭥 𐭥. 𐭥 જાદૂ-“બાદુઈ” અવં 𐭥𐭮 𐭥. 𐭥 જોઈઆન-“જવાંન” અવં 𐭥𐭮 𐭥. 𐭥 જમ-અવં 𐭥𐭮 𐭥, વચ્ચે આવેછે તેઆરે અવસ્તાના 𐭥, અને 𐭮 તથા શરસી 𐭮 અને 𐭮 સાથે બદલ થાએછે. જેમકે:—𐭥 હનજમંન-“મિલાવરો” “મજલસ” અવં 𐭥𐭮 𐭥. 𐭥 બાજા-“બાગુ” અવં 𐭥𐭮 𐭥. 𐭥 શરજાને-“દાંનેશમંદ” 𐭥 𐭥; બોલની સેવડે આવેછે તેઆરેબી ઊપલાજ અખશરો સાથે બદલ થાએછે. જેમકે:—𐭥 અરજ-“કીમત” અવં 𐭥𐭮 𐭥. 𐭥 બુજ-“બકરૂં” અવં 𐭥𐭮 𐭥. 𐭥 સીજ-“દુખ” અવં 𐭥𐭮 𐭥. એ સેવાએ અવસ્તાના 𐭮, અને 𐭮 સાથે બદલ થાએલો આપણને મલેછે. જેમકે:—𐭥 નું 𐭥 નોમજ-“નમસકાર” “સલામ” 𐭥. 𐭥 નું 𐭥 અજર-“નીચે” 𐭥.

૩. 𐭮-આએ અખશર બોલની શરૂઆતમાં અવસ્તાના 𐭮, 𐭥 અને 𐭮 સાથે અને શરસી 𐭮 અથવા 𐭮 સાથે બદલ થાએછે. જેમકે,

૧૫૬ જપ્પર-“મોહોડું” અવં 𐭪𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥 𐭥𐭥-ઝર-ઝર. ૧૫૭
 જને-“જન” અવં 𐭪𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥 𐭥𐭥. ૧૫૮ જરદ-“પીલું”
 અવં 𐭪𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥 𐭥𐭥. ૧૫૯ જનશને-“માર” અવં
 𐭪𐭥𐭥-“મારવું” 𐭥𐭥 𐭥𐭥. ૧૬૦ જપ્પર-“હોડું” અવં
 𐭪𐭥𐭥 𐭥𐭥 𐭥𐭥; ખોલની વચ્ચે આવેછે તેઆરે અવસ્તાના
 𐭥 અને શરસી 𐭥 સાથે બદલ થાયછે. જેમકે:—𐭪𐭥𐭥 𐭥𐭥
 વાન-“જલ” અવં 𐭪𐭥𐭥 𐭥𐭥 𐭥𐭥. ૧૬૧ વજધ-“દેડકો”
 અવં 𐭪𐭥𐭥 𐭥𐭥 𐭥𐭥. ૧૬૨-“ગુરજ” અવં 𐭪𐭥𐭥
 𐭥𐭥 𐭥𐭥.

૪. ૯-૭ જ-આએ અખશર અવસ્તાના 𐭥 અથવા 𐭥
 અને 𐭥 𐭥 અથવા 𐭥 સાથે બદલ થાયછે. જેમકે:—𐭪𐭥𐭥 𐭥
 નૂ-“ગોઠણું” અવં 𐭪𐭥𐭥 𐭥𐭥 𐭥𐭥. ૧૬૩ અવીજે-“નીરમલ”
 𐭥𐭥 𐭥𐭥. ૧૬૪ દુજખાને-“દોજખ”† અવં 𐭪𐭥𐭥-𐭥𐭥
 𐭥𐭥 𐭥𐭥. ૧૬૫ અજ-“સાંધ” અવં 𐭪𐭥𐭥 𐭥𐭥 𐭥𐭥.
 ૧૬૬ દુજ-“ખુર” અવં 𐭪𐭥𐭥 𐭥𐭥 𐭥𐭥.

૨૬. દંતરથાન. ૨-૧. ૧ ત, આએ અખશર અવસ્તાના 𐭥
 અથવા 𐭥 સાથે અને શરસી 𐭥 અથવા 𐭥 સાથે બદલ થાયછે. તે

† અવસ્તાના કેટલાએક ખાસ પેહલવીમાં વપરાતી વખતે અચલ એમલાની
 અંદર આવેલા અખશરો અવાર નવાર થયેલાછે. જેમકે:—𐭪𐭥𐭥 𐭥𐭥 ગેરેવ-
 “ગર્બ” નું 𐭥 𐭥 ગેવર, 𐭥𐭥 કરવ-“કીનારો” તેહનું 𐭥𐭥 કનાર-તેમજ
 𐭥𐭥 અહમ-નું 𐭥 અખુન-થવું જોઇએ તેહને બદલે 𐭥 અ, ને 𐭥𐭥
 𐭥, બદલાઈને 𐭥 ખાને, થયેઈછે, અને તે ખાલ ફારસીમાંની 𐭥𐭥 ફાર્સિ
 વપરાયેછે. પણ 𐭥 𐭥 ખાનની અંદર ફારસીમાંથી 𐭥 નીકલી ગઈછે
 અને 𐭥𐭥 ને બદલે અંખશ પાઠને 𐭥 𐭥 રહેલુંછે.

હમાં બોલની શરૂઆતમાં હમેશ “ત” ના ઊચ્ચારથી બોલેઆમાં આવેછે. જેમકે:— ۱۱۴ તંન—“શરીર” અવં ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰. ۱۱۴ તેજ—“તીખશન” અવં ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰. ۱۱۴ તનુર—“પદરખાંનું” અવં ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰. ۱۱۴ તેખશા—“કોશે શ” અવં ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰. બોલની વચ્ચે અથવા સેવટે જો તેહની આગલ કથેર ચંચન આવેલો હોએતો તેહનો ઊચ્ચાર “ત” નો થાએછે, અને મૃદુ હોએતો “દ” થાએછે. જેમકે:— ۱۱۴ શતર—“ઊઠ” અવં ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰. ۱۱۴ શતન—“શેહેર” અવં ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰. ۱۱۴ સ્તૂન—અવં ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰. ۱۱۴ જાદૂ—“જાદુઈ” અવં ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰. ۱۱۴ દાદે—“આપેલું” અવં ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰. છેલલો, ۱۱۴ હુશત—“સાત” અવં ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰. ۱۱۴ બખત—“ભા એગ” અવં ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰. ۱۱۴ રદ—“સરદાર” અવં ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰. ۱۱۴ જવીદ—“જુદું” અવં ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰. ۱۱۴ ગઈઆમરદ—અવં ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰ ۱۱۴۰. ۱۱۴ એ સેવાએ કોઈ વખતે પેહલવીમાં ۱ થ, નો ઊચ્ચાર કરવા સારૂ ۱ ત-અને ۱ હ-સાથે લખેઆમાં આવેછે. જેમકે:— ۱۱۴ અરથશતર—“અરદેશેર” ۱۱۴ ۱۱۴ ۱۱۴ ۱۱۴. પણ ۱۱۴ નો એમલો પેહલવીમાં લખતી વખતે ۱ અને ۱ પછી, ۱, ૩, મેલલો જોઈએ તાંહાંવચ્ચે મેલેઆમાં આવેલોછે. જેમ કે:— ۱۱۴ ۱۱۴ ۱۱۴ ۱۱۴.

૨. ۱ - ૩ - ૪ - ૫, આએ અખશરનો ૩ - ૪ આકાર બોલની શરૂઆતમાં આવેછે તેઆરે તે અવસતાના ۱ અને ۱ સાથે બદલ થા

એછે, અને શરસીમાં ૩ સાથે મલેછે. જેમકે:—
 “શતર” અવં 𐭠𐭣𐭠𐭣𐭠𐭣𐭠𐭣𐭠𐭣𐭠 𐭠𐭣𐭠. 𐭠𐭣𐭠 દાર-“લાકડું”
 અવં 𐭠𐭣𐭠 𐭠𐭣𐭠. 𐭠𐭣𐭠 દરૂન-“રોટી” “ખોરાક” અવં
 𐭠𐭣𐭠 𐭠𐭣𐭠. 𐭠𐭣𐭠 દોશે-“ઈદિયા” અવં 𐭠𐭣𐭠
 𐭠𐭣𐭠. 𐭠𐭣𐭠 દસ્ત-“હાત” અવં 𐭠𐭣𐭠 𐭠𐭣𐭠. 𐭠𐭣𐭠
 ધમાદ-“જમાઈ” અવં 𐭠𐭣𐭠 𐭠𐭣𐭠 𐭠𐭣𐭠; ખોલ
 ની વચ્ચે ૩-૩-૬, અવસ્તાના ૧૦ ત, ૯ અને ૭ સાથે તથા શરસી
 ૩ સાથે બદલ થાયેછે. જેમકે:—
 𐭠𐭣𐭠 અંદર-“મધે” “વચ્ચે” અવં
 𐭠𐭣𐭠 𐭠𐭣𐭠. 𐭠𐭣𐭠 દંદાન-“દાંત” અવં 𐭠𐭣𐭠
 𐭠𐭣𐭠. 𐭠𐭣𐭠 ગોશતદાન-“જીવાંમનું વાસંત” અવં
 𐭠𐭣𐭠. 𐭠𐭣𐭠 પદમ-“પદાન” અવં 𐭠𐭣𐭠 𐭠𐭣𐭠 𐭠𐭣𐭠.
 𐭠𐭣𐭠 વજદુર-“પરવરશી” અવં 𐭠𐭣𐭠; ખોલ
 ની સેવટે લખાયેલો ૩-૩-૧૬, અવસ્તાના ૫, ૧૦, ૯ અને
 ૭ સાથે બદલ થાયેછે. તેહમાં ૧ નો આકાર ઘણું કરીને અવ
 સ્તાના ૧ અથવા ૯ ને બદલે વપરાયેલોછે. જેમકે:—
 𐭠𐭣𐭠 અરવંદ-“તેલવાન” અવં 𐭠𐭣𐭠 𐭠𐭣𐭠. 𐭠𐭣𐭠 અંદ-
 “તેહલું” અવં 𐭠𐭣𐭠 𐭠𐭣𐭠. 𐭠𐭣𐭠 સજદ-“તે જાયેછે”
 અવં 𐭠𐭣𐭠. 𐭠𐭣𐭠 મેજદ-“બદલો” અવં 𐭠𐭣𐭠
 𐭠𐭣𐭠. 𐭠𐭣𐭠 ધમાદ-“જમાઈ” અવં 𐭠𐭣𐭠 𐭠𐭣𐭠 𐭠𐭣𐭠.
 𐭠𐭣𐭠 વાદ-“પવન” અવં 𐭠𐭣𐭠 𐭠𐭣𐭠. 𐭠𐭣𐭠
 𐭠𐭣𐭠 રોદ-“નદી” અવં 𐭠𐭣𐭠 𐭠𐭣𐭠.

૩. ૧ ન, આગે અખશર ખોલની શરૂઆતમાં આવેલો હોય

તે હમેશ અવસ્તાના ૧ અને શરસી ૭ સાથે બદલ થાય છે. જેમકે :—
 ૧૬૧ નીમે—“તરફ” અવ ૦ 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 ૧૦ 𐭠𐭣𐭥. ૧૬૨ નમદ—
 “ખીછાંનું” અવ ૦ 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 ૧૦ 𐭠𐭣. ૧૬૩ નીઆક—“અપાવો
 અથવા મમાવો” અવ ૦ 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 ૧૦ 𐭠𐭣; ખોલની વચ્ચે આવે છે
 તે અવસ્તાના ૧, ૨, અને ૩ તથા શરસી ૭ અને ૮ સાથે બદ
 લ થાય છે. જેમકે :—૧૬૪ પાને—“સંભાલ કરનાર” અવ ૦
 𐭠𐭣𐭥 ૧૦ ૭૫. ૧૬૫ અનદર—“મધે” અવ ૦ 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 ૧૦
 𐭠𐭣. ૧૬૬ ફનાજ—“આગલ” અવ ૦ 𐭠𐭣𐭥 ૧૦ 𐭠𐭣. ૧૬૭
 પુનસેદ “તે પુછેય” અવ ૦ 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 ૧૦ 𐭠𐭣; ખોલ
 ને છેડે આવે છે તે આરે પાણુ ઊપલાજ અખશરો સાથે બદલ થા
 એ છે. જેમકે :—૧૬૮ દનદાંન—“દાંત” અવ ૦ 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 ૧૦
 𐭠𐭣. ૧૬૯ રોખાન—“આતમા” અવ ૦ 𐭠𐭣𐭥 ૧૦ 𐭠𐭣. ૧૭૦
 શતન—“દેશ” અવ ૦ 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 ૧૦ 𐭠𐭣. ૧૭૧ મતન—
 “ખંદોખસત, કરાર” અવ ૦ 𐭠𐭣𐭥 ૧૦ 𐭠𐭣. એ સેવાએ ૧૭૨ દ
 રંગ—“લાંમખો વખત” એ ખોલની અંદર ખોલાતો ૧ ન, અવસ્તા
 ના ૬ ને બદલે આવેલો છે, કેમકે અવ ૦ 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 ખોલ ઊપરથી
 પેહલવી ૧૭૩ દરંગ, ખોલ નીકલેલો છે, અને તે શરસીમાંથી ૧૭૪
 કરીને વપરાયેલો છે. અવસ્તાના ૬ ને બદલે પેહલવીમાં ૧, ૭,
 થાય છે, અને ૧ ન, તથા ૧, ૭, નો આકાર એકસરખો હોવાને લી
 ઘે ઊપલો ફેરફાર થાયેલો છે.

૨૭. ઓષ્ઠસ્થાન—૪-૧. ૭ ૫, આએ અખશર ખોલની
 શરૂઆતમાં આવે છે તે આરે અવસ્તાના ૭ તથા શરસી ૫ અથવા

બ સાથે બદલ થાય છે. જેમકે :—**પુર**—“ભરેલું” અવં **પુર** શબ્દ. **પાશને**—“એડી” અવં **પાશને** શબ્દ. અથવા **પાશને**. **પુના**—“જવાંન પુરશ” અવં **પુના** શબ્દ; **ખોલની વચ્ચે** તથા **સેવટે** અવસ્તાના **પ**, તથા **પ** ને **પ** અથવા **બ** સાથે બદલ થાય છે. જેમકે :—**પર** રહે **પર**—“ગિજર” અવં **પર** શબ્દ. **પર**—“ધુંડી” અવં **પર**. **પર** સેવાહુપત—“લશકરનો સરદાર” શબ્દ. **પર** અર્થ—“ધોડો” અવં **પર** શબ્દ. **પર** કરપ—“કાલખુદ” અવં **પર** શબ્દ. **પર** શપ—“રાત” અવં **પર** શબ્દ.

૨. **પ** ૫, આએ અખશર અવસ્તાના **પ** તથા **પરસી** **પ** સાથે બદલ થાય છે. જેમકે :—**પર**—“પેહલું” અવં **પર** શબ્દ. **પર**—“આગલ” અવં **પર** શબ્દ. **પર**—“કાકમ” પાં **પર** શબ્દ; **ખોલની વચ્ચે** આવે છે તે આરેખી અવસ્તા અને **પરસી**ના **પ** અખશરો સાથે બદલ થાય છે. પણ તેહમાં આટલો ફેર છે કે અવસ્તાના કેટલાએક ખોલોમાં **પ** ની આગલ **પ** ૫, આવેલો છે તે પેહલવીમાં હમેશ “**પ**” ના ઊચ્ચારથી ખોલોમાં આવે છે, અને તેમજ તે **પરસી**માંથી વપરાયેલો છે. જેમકે :—**પર** વપર—“પર” અવં **પર** શબ્દ. **પર**—“ગિંડું” અવં **પર** શબ્દ. **પર**—“ગુનડો” અવં **પર** શબ્દ. **પર**—“રાત” અવં **પર** શબ્દ.

હનખમન-“મંડલી” અવં હનખમન શં. انجين
 ગોમાન-“શક” અવં ગોમાન શં. گمان
 આસમાન-“આકાશ” અવં આસમાન શં. آسمان
 માન-“વખત” “પુદાપો” અવં માન શં. زمان
 ખોલની સેવટે. کونام એસમ-“કાફી” અવં કોનમ શં. کوفی
 મ-“જગત” અવં મ શં. دامن
 પદમ-“પદાંત” અવં પદમ શં. پدم
 વરહરામ-અથવા. ورام
 “ખેહરામ” અવં વરહરામ શં. بهرام
 વીગિંગલમ-અવં વીગિંગલમ શં. ويگانگام

૨૮. અર્ધસ્વર-૫-૧. ૭ અથવા ૮ ય, એ અખશર અવસ્તાની
 અથવા સાથે અને શરસી સાથે બદલ થાયછે. જેમકે,
 યજત-“આરાધના વાલો” અથવા “ઈન્દ” અવં યજત શં. يجت
 આએ ખોલની સેવટે આવેલો ૧૬-અવસ્તાના ને
 બદલેછે, પણ તે ખોલાતો નથી. યાન-“પુનરગ” અવં
 યાન શં. يان
 ખોલની વચ્ચે. મયાન-“કમર” અ
 વં મયાન શં. میان
 અયાપત-“આએપત”
 અવં અયાપત શં. يانت
 ખોલને છેડે. સાય-
 “છાયો” અવં સાય શં. سای

૨. ૧ ૨, આએ અખશર અવસ્તાના ૧ અને શરસી ૨ સાથે
 બદલ થાયછે. જેમકે:— ૧ શેશંત-“ચલકાટ વાલું” અવં
 શેશંત શં. ريشانت
 ૨૬-“સરદાર” અવં ૧૯૦ શં. سردار
 ૧૧૯ શેજન-“ખારી” અવં ૧૧૯ શં. ريشانت

ખોલની વચ્ચે. **اَرز** અરજ-“કીમત” અવ. **اَرز** શ. **اَرز** .
اَرز પરદ-“અકલ” અવ. **اَرز** શ. **اَرز** . **اَرز** ગોરગ-“વ
 ર” અવ. **اَرز** શ. **اَرز** . ખોલની સેવટે. **اَرز** આ
 શતર-“ઊં” અવ. **اَرز** શ. **اَرز** . **اَرز** દર-“દૂર” અવ.
اَرز શ. **اَرز** . **اَرز** આશસ્તર-“ઊગમણ” અવ.
اَرز . **اَرز** દીવાર-“દીવાલ” અવ. **اَرز** શ. **اَرز** .
اَرز જરથુશ્તર-“જરતોશત” અવ. **اَرز** શ.
اَرز .

૩. **اَرز** લ, આએ અખશર અવસ્તામાં નથી, પણ પાછલથી તે
 પેહલવીમાં વપરાએલોછે, અને તે અવસ્તાના **اَرز**, **اَرز**, **اَرز**, **اَرز**
 અને **اَرز** સાથે અને શરસીમાં **اَرز** સાથે બદલ થાએછે. જેમકે:—
اَرز અલખોરજ-“અલખરજ પાણક” અવ. **اَرز** શ.
اَرز શ. **اَرز** . **اَرز** બુલંદ-“ઊંચો” અવ. **اَرز** શ. **اَرز** .
اَرز ખાલા-“ઊંચે” અવ. **اَرز** શ. **اَرز** . **اَرز** માલીદ
 ન-“મસલવું” અવ. **اَرز** શ. **اَرز** . **اَرز** હેલેદ-“તે છો
 રી દીએચ” અવ. **اَرز** શ. **اَرز** . **اَرز** હેલે-“ખેલું ખો
 લનાર” અવ. **اَرز** શ. **اَرز** . **اَرز** હમીમાલ-“શતર”
 અવ. **اَرز** શ. **اَرز** . **اَرز** પોહલ-“પુલ” અવ.
اَرز શ. **اَرز** અથવા **اَرز** . **اَرز** હજલ-“વાટપાડે” અવ.
اَرز શ. **اَرز** .

૪. **اَرز** વ, આએ અખશર અવસ્તાના **اَرز** અથવા **اَرز** તથા શર
 સી **اَرز**, **اَرز** અને **اَرز** સાથે બદલ થાએછે. જેમકે:—**اَرز** વેશ-“ધ

૨. ૬, આએ અખશર બોલની શરૂઆતમાં અવસ્તાના
 ૭ અથવા ૬ સાથે અને શરસી ૪ સાથે બદલ થાયછે. જેમકે:-
 ૬૭ હુજાર-“હુજાર” અવં ૬૭૭૭૭૭૭ ૬૦ ૬. ૬
 મ-“સાથે, એકસરખું” અવં ૬૭૭ ૬૦ ૬. ૭૭ હુજત-
 “સાત” અવં ૬૭૭૭ ૬૦ ૬. ૭૭ હોશ-“મોત” અ
 વં ૬૭૭ ૬૦ ૬. ૭૭ હુજત-“આઠ” અવં ૬૭૭૭
 ૬૦ ૬. ૭૭ હીમ-“આદત” અવં ૬૭૭ શરસીમાં ૬૦
 ને બદલે ૭૭ વપરાયછે. જેઆરે ૬, બોલની વચ્ચે અથવા
 સેવટે આવેછે, તેઆરે તે અવસ્તાના ૭, ૭, ૭, ૭ અને ૭ સા
 થે અને શરસીમાં ૪ અને કોઈજ વેલા ૬ સાથે બદલ થાયછે.
 જેમકે:- ૭૭ જહે-“જનાકાર” અવં ૭૭૭ ૬૦ ૬. ૭૭
 તહુમરપ-“તેહુમરસ” અવં ૭૭૭-૭૭૭ ૬૦ ૬. ૭૭
 ૭૭ હુજર-“પલીદી” અવં ૭૭૭ ૬૦ ૬. ૭૭
 ૭૭ સોહર-“રાતું” અવં ૭૭૭ ૬૦ ૬. ૭૭
 ૭૭-“પાંસલી” અવં ૭૭૭ ૬૦ ૬. ૭૭
 “સુરત” અવં ૭૭૭ ૬૦ ૬. ૭૭ ગેહાન-“દુનીઆં”
 અવં ૭૭૭ ૬૦ ૬. ૭૭ નેહાદન-
 “મેલવું” અવં ૭૭ ૬૦ ૬; બોલની સેવટે. ૭૭
 “પશુ” અવં ૭૭ ૬૦ ૬. ૭૭ દેહ-“દશ” અવં ૭૭
 ૬૦ ૬. ૭૭ સનાહ-“હુથીઆર” અવં ૭૭ ૬૦ ૬.

એ સેવાએ પેહલવીમાં ૭ હુર, અથવા હલ, હવો એમલો લ
 ખેઆમાં તથા બોલેઆમાં આવેછે, તે અસલ નથી પણ પછવાડેથી

પેહલવીમાં વગર ફેરફારે વપરાએલા સેમીટીક બોલો.

સેમીટીક.

પેહલવી.

શમ	“નામ”	અર. اسم	شَم શમ.
અબ	“બાપ”	અર. ابو, اب	اَبُ અબુ.
ખહ	“ભાઈ”	અર. اخ	اَخ ખહ.
શપીર	“લલુ”		شاپير શપીર.
આહર	“પછી”	અર. آخر	اَخر આહર.
ઈઆમ	“દીવસ”	અર. يوم	يوم નોમ- ઈઆમ.

બોલની શરૂઆતમાં વધેલા અખશરોનાં દાખલા.

સેમીટીક.

પેહલવી.

નપશ	“પોતે”	અર. نفس	نَفس નેનપશમન.
મહલ	“કેહવું”	અર. مَر	مَر મમહલુનતન.
શમઅ	“સાંભલવું”	અર. سمع	سَمع શમઅમુનતન.
શતઅમ	“ખાવું”	અર. طعم	طَعم શતઅમુનતન.

બોલની વચ્ચે વધેલા અખશરોના દાખલા.

સેમીટીક.

પેહલવી.

રાશ	“માથું”	અર. راس	رَاس રોઆશમન.
શમા	“આકાશ”	અર. سما	سَما શમીઆ.
લેલહ	“રાત”	અર. ليل	لَيل લેલીઆ.
તશઅ	“નવ”	અર. تسع	تَسع તશીઆ.

ગોલની સેવટે વધેલા અખશરોનાં લાખલા.

સેમીટીક.

પેહલવી.

યદ “હત” અર. ید

۱۶۰ યદમન.

ગદ “નસીખ”

۱۶۰ ગદમન- ગદમન.

રગલ “યગ” અર. رجل

۱۶۱ લગરમન.

ગમલ “ગિંઠ” અર. جمال

۱۶۲ ગમના.

કલખ “કુતરું” અર. كلب

۱۶۳ કલખા.

ગખર “પુરુશ” અર. نفرة

۱۶۴ ગખના.

દમ “લોહી” અર. دم

۱۶۵ દમીઆ.

ખશર “ગોશત” અર. بسر

۱۶۶ ખસરીઆ.

સુસ “ધોડો”

۱۶۷ સુસીઆ.

૩૧. એ સેવાએ પેહલવીમાં સેમીટીક બોલો થોડાએક અખશરો ના ફેરફાર ઊચ્ચારથી વાંચેઆમાં આવેછે. જેમકે :—અસર—“ખાં ધવું” અર. سر તેહનું પેહલવી ۱۱۱۱۱۱۱۱ આસરૂનતન. ખત્ત— “સીવું” અર. یت તેહનું પેહલવી ۱۱۱۱۱۱۱۱ અત્તુનતન. ગમલ—“ગિંઠ” અર. جمال તેહનું પેહલવી ۱۶۲ ગમના. રગલ—“યગ” અર. رجل તેહનું પેહલવી ۱۶۱ લગરમન. આએ વાંચવાનો ફેરફાર તરણ તરેહથી થએલો ધારેઆમાં આવે છે, તેહમાં એક પેહલવી અખશરોના એકસરખા આકારને લીધે પેહલવી વાંચનારોએ અખશરોને ભુલ લરેલી રીતે વાંચેઆ હોએ અને તેથી પાછલા વખતમાં આએ ફેરફાર થએલો હોએ. ખીજું, સેમીટીક બોલોનાં થોડાએક ચોકસ અખશરોને બદલ કરીને તેહને

આગલા વખતમાં પેહલવી વીદ્યારથીઓએ આએ ભાશામાં વાપરે આ હોએતો તેથી ઊપલો ફરક પડેઓ હોએ. અને તરીચું, સેમી દીક ભાશામાં ઊપલા બોલોનો અસલ ઉચ્ચાર પેહલવીને મલતો હોએ અને પછવાડેથી તેહમાં ફેરફાર થએઓ હોએતો તેથી પણ ઊપર જણાવેઆ જેવો ફેર પડેઓ હોએ.

શબ્દોત્પત્તિ:—શબ્દોત્પત્તિ.

૩૨. શબ્દોની ઉત્પત્તિ, એ છુટા શબ્દોના આકારમાં જે બેદ હોએચ તે ખતલાવેછે.

શબ્દો તરણ તરેહનાછે; સાદા, સમાસીક, અને સાધીત; તેહ માં જે શબ્દ ખીજા કોઈ શબ્દમાંથી નહીં ખનેઓ હોએ તેહને **શબ્દોત્પત્તિ** ઈઆને સાદો શબ્દ કહેછે. જેમકે:—**પરાત**—“ભાઈ”, **ભા** કોફ—“પાણી”, **ચીશ**—“વસ્તુ”; જે શબ્દ બે જુદા જુદા શબ્દોની મેલવણીથી ખનેલો હોએછે તેહને **સમાસીક** શબ્દ કહેછે. જેમકે:—**કતેખોદા**—“ધરધણી”, **કાઆગાસ**—“કાંમનો જાણનાર”, **દીન દોસ્ત**—“દીનને આહનાર”; જે શબ્દ કોઈ પ્રત્ય અથવા ઊપ સર્ગ જોડાઈને ખનેલો હોએછે તેહને **સાધીત** શબ્દ કહેછે. જેમકે:—

ઊગમન—“ઊગમન” તેહને **જોગમનનું**.

ખોલી “ખોલી” „ „ **ખોલનાર**.

હદ—“હદ” તેહની આગલ આવેઆથી **વગરહદનું**.

ફલ—“ફલ” „ „ **વગર ફલનું**.

૩૩. પેહલવી ભાશાના શબ્દો આઠ ભાગમાં વેહેવાએલાછે, જેહને mhmhm ગોખશને આઈનીનીહ. ઈઆને ભાશાના પ રકારો, કરીને કેહછે, અને તેઓનાં નાંમની વીગત આએ પરમાણુ છે. mhm શમ-નાંમ. ૨- hm ગોહર-વિશેષણ. ૩- hmhm - hmhm પાદદેહશનેશમ-સર્વનામ. ૪- hmhm કુનશને-ક્રિયાપદ. ૫- hmhm માલીકે કોનશને-ક્રિયાવિશેષણઅથ. ૬- hmhm માલીકે હમપતવંદ-શબ્દયોગીઅથ. ૭- hmhm માલીકે પતવંદ-ઊભેઆંનવધીઅથ. ૮- hmhm માલીકે અદવાજ-ફેલપ્રયોગીઅથ.

૧. નામ, એ હરકંઈ ચીજનું નાંમછે; જેમકે:— hmhm આદમી; hm અકલ; hm ઘોડો; hmhm દાહપણ.

૨. વિશેષણ, નાંમ જે વસ્તુને ખતલાવતું હોએ તે વસ્તુની અં દર જે ગુણ હોએ તે ખતલાવનાર શબ્દછે. જેમકે:— hmhm મોહોટી કેતાખ; hmhm નવો ખરીઆછે.

૩. સર્વનામ એક શબ્દછે કે જે નાંમની ખદલીએ મુકેઆમાં આવેછે. જેમકે:— hmhm hmhm hmhm hmhm અરદેશેરે ગોસ્થો કીધો અને તેણે અરદવાંનના છોકરાને કહીહાં.

૪. ક્રિયાપદ, તે શબ્દછે કે જે કોઈ તરેની ક્રિયા અથવા હસ્તી ખતલાવેછે. જેમકે:— hmhm hmhm ઘોડો દોડેછે; hmhm hmhm આદમી ભાએછે.

૫. ક્રિયાવિશેષણ અથ, એ શબ્દ વખત, જગા, અને રીતીની

કાંમમાં વાપડેલા છે તેહેને 𐭠𐭣𐭥𐭥. વરદશને—વીભક્તી અથવા રૂપ કે હે છે, અને ભાશાના મુખ્ય પરકારો નાંમ, વિશેષણ, સર્વનામ અને ક્રિયાપદ, એઓનેજ તે લગાડેઆમાં આવે છે. તેહમાં નાંમ, સર્વનામ અને વિશેષણના રૂપ આપવાને 𐭠𐭣𐭥𐭥 બનાવ—વિભક્તી લગાડવી કરીને કેહે છે, અને ક્રિયાપદના રૂપ આપવાને 𐭠𐭣𐭥𐭥, વરદનાક—ધાતુને રૂપ આપવું કરીને કેહે છે.

નાંમ:—𐭠𐭣

૩૫. જે ખેલ ઊપરથી ઈંદરીઓ અથવા વીચારની મારફતે હરેક ચીજ ઘેઆંનમાં આવી સકે તેહેને નાંમ કરીને કેહે છે, અને તે નાંમ ખે પરકારનાં છે, એક 𐭠𐭣𐭥 દુનસ્ત—વિશેષ, અને 𐭠𐭣𐭥𐭥 અવેદોનસ્ત—સામાન્ય; ખીજું 𐭠𐭣𐭥 ખરતે—સિદ્ધ, અને 𐭠𐭣𐭥𐭥 અવરદશતે—ભાવવાચક.

𐭠𐭣 𐭠𐭣𐭥—વીશેષ નાંમ, એક ચોકસ ચીજ અથવા શખ્સને લાગે છે; જેમકે:—𐭠𐭣𐭥, 𐭠𐭣𐭥𐭥, 𐭠𐭣𐭥𐭥.

𐭠𐭣 𐭠𐭣𐭥—સામાન્યનાંમ, આખા વર્ગમાથી કોઈખી ચીજને અથવા જે જાતની એકથી વધારે ચીજ હોય તેહેને લગાડેઆમાં આવે છે. જેમકે:—𐭠𐭣—નગર; 𐭠𐭣𐭥—માણસ; 𐭠𐭣—પેહલવાંન.

𐭠𐭣 𐭠𐭣—સિદ્ધનાંમ, જે ચીજને ઈંદરીઓની મારફતે આપણે જોઈ સકીએ અથવા તેહેનાં ગુણ આપણા ઘેઆંનમાં આવી સકે તેહેવી વસ્તુઓના નાંમને કેહે છે; જેમકે:—𐭠𐭣—આતશ, 𐭠𐭣—લાકડું, 𐭠𐭣—માણસ.

૫૭ ૧૬૭૫૭૭—ભાવવાચકનાંમ, કોઈખી ચીજનો ગુણ જેહને આપણે તે ચીજથી છુટો ધેઆંનમાં લેઈ સકીએછે તેહને કહેછે; જેમકે:— ૭૭૭૭—રોશની, ૭૭૭૭—સચાઈ, ૭૭૭૭—સુખ, ૭૭૭૭—ફતેહ.

૭૬. નાંમને ૭૭૭૭ સરદે—લિંગ, ૭૭૭૭ ઓશમાર—વચન, અને ૭૭૭૭ ચેગુની—વીલકતી, લગાડેઆમાં આવેછે.

લિંગ :— ૭૭૭૭.

૭૭. લિંગ તરણછે, ૭૭૭૭ ૭૭૭૭ જકરી સરદે—પુલિંગ, ૭૭૭૭ ૭૭૭૭ વકદી સરદે—સ્ત્રીલિંગ, અને ૭૭૭૭ ૭૭૭૭ સાદગી સરદે—નાન્યતરલિંગ.

૭૮. પેહલવી ભાશામાં નરજાતી નાંમો પુલિંગછે; જેમકે:— ૭૭૭—છોકરો, ૭૭૭ પુરૂશ. નારીજાતી નાંમો સ્ત્રીલિંગછે; જેમકે:— ૭૭૭—છોકરી, ૭૭૭—સ્ત્રી. જે નાંમો નર અને નારી એ બેહુ જાતીમાં નથી તેહને નાન્યતરલિંગમાં ગણેલાંછે; જેમકે:— ૭૭—છાતી, ૭૭૭—આંગલી, ૭૭—હાથ.

૭૯. પેહલવી ભાશામાં પુલિંગ તથા સ્ત્રીલિંગ પીછાંણવા સાડ ચેઆર રીત વાપરેઆમાં આવેલીછે, તેમધે પેહલવી રીતમાં ૫કત નાંમો ઊપરથીજ તેઓનાં લિંગ સહમજાએછે; જેમકે:—

પુલિંગ.	સ્ત્રીલિંગ.
૭૭૭ પુરૂશ.	૭૭૭ સ્ત્રી.
૭૭૭ છોકરો.	૭૭૭ છોકરી.
૭૭૭ બાપ.	૭૭૭ માએ.

પુલ્લિંગ.

પુલ્લિંગ. ઘોડો.

પુલ્લિંગ. ઘોડો.

પુલ્લિંગ. ઘણી.

સ્ત્રીલિંગ.

સ્ત્રીલિંગ. ઘોડી.

સ્ત્રીલિંગ. ઘોડી.

સ્ત્રીલિંગ. ઘણીઆંની.

૪૦. ખીલ રીતીમાં પુલ્લિંગ ખતલાવ્યા સાડ પગના, ૧૦૬ જકર, ૧ નર અને ૧૫૫ ગોશને, તથા સ્ત્રીલિંગ ખતલાવ્યા સાડ ૧૫૫ નેશમન, ૬૫ વકદ, ૧૫૫ માદે, અને ૧૫૫ દીનુતે, હવા શખદો સાધારણ નાંમની પાસે અથવા આગલ મેલેઆમાં આ વેછે; જેમકે:—

પુલ્લિંગ.

પુલ્લિંગ. હકુમત કરનારો.

પુલ્લિંગ. ચાકર.

પુલ્લિંગ. ગોધો.

પુલ્લિંગ. નર ઊંઠ.

પુલ્લિંગ. ખકરો.

સ્ત્રીલિંગ.

સ્ત્રીલિંગ. હકુમત કરનારી.

સ્ત્રીલિંગ. ચાકરડી.

સ્ત્રીલિંગ. ગાએ.

સ્ત્રીલિંગ. માદા ઊંઠ.

સ્ત્રીલિંગ. ખકરી.

૪૧. ઊપલી રીતીમાં છેલ્લાં તરણ નાંમો મધે જે સંબંધ ખત લાવનારી ૨, પેહલાં નાંમની પાસે મેલેઆમાં આવીછે તે ઊપલા ગો લો કાંઈ થી, ઈઆને પુલ્લિંગ તથા સ્ત્રીલિંગ ખતલાવનારા શખદો જે પછવાડેછે તે આગલ મેલેઆથી નોકલી જાયછે. જેમકે:—

પુલ્લિંગ. ગોધો, પુલ્લિંગ. ગાએ, પુલ્લિંગ. નર ઊંઠ, પુલ્લિંગ.

પુલ્લિંગ. માદા ઊંઠ, પુલ્લિંગ. ખકરો, પુલ્લિંગ. ખકરી.

૪૨. તરીલ રીતમાં નાંમને છેડે કાંઈએક અખશરોનો ફેરશર થએઆથી પુલ્લિંગ તથા સ્ત્રીલિંગ નાંમો ખતલાવે; જેમકે:—

પુલ્લિંગ.

સ્ત્રીલિંગ.

س آيا.

آيا مائے.

آيا छोकरो.

आया छोकरी.

आया भाई.

आया भेड़न.

आया साहेब.

आया शेकांणी.

आया पादशाહ. આયા, આયા રાણી.

૪૩. ચોથી રીતીમાં પુલ્લિંગ નામોને છેડે - ઈ, અથવા ઈ, વધારેઆથી સ્ત્રીલિંગ નામો બનેલાંછે; જેમકે:—

પુલ્લિંગ.

સ્ત્રીલિંગ.

आया घर धाली.

आया घर धालीआंनी.

आया બપાવો, મમાવો. આયા, આયા બપાઈ, મમાઈ.

आया { छोकरानो छोकरो,
दोहिनो.

आया { छोकरानी छोकरी,
दोहिनी.

आया पुश्त.

आया स्तरी.

૪૪. આમે ઊપલી ચેઆર રીતીઓમાંની બીજી રીતીમાં પુલ્લિંગ ગને વાસ્તે આ ગબના, તથા ઈ જકર, અને સ્ત્રીલિંગને સાડ ૧૫૦ નેશમન, તથા ઈ વકદ, બોલો વાપરેઆમાં આવેલાછે તે સેમીટીકનાછે, અને તે સેવાએ બીજા અવસ્તાને મલતાછે. પણ આ બોલ અવસ્તાના આ “માદા” ઊપરથી નીકલેલાછે તે છતાં તેહમાં સેમીટીકનાં કાએદા પરમાણે સ્ત્રીલિંગની નીશાંન બત લાગ્યા સાડ ૧૦૦ ત, દાખલ કરવામાં આવેલાછે. તરીજી રીતીમાં આવેલા સઘલા સેમીટીક લોગતોછે તેમથે સ્ત્રીલિંગ નામોમાં ૧૦૦ ત, વાપરેઆમાં આવેલાછે તે ઊપલી ભાશાના કાએદા પરમાણે વાજબીછે.

ચોથી રીતીમાં ખતલાવેલા સઘલા ખોલો અવસ્તાને મલતાછે, અને તેહમાં ખોલને છેડે સ્ત્રીલિંગને સાડ ૭ અથવા ૭ મેલેઆમાં આવે લીછે તે પણ અવસ્તાના કાચેદા પરમાણેછે.

વચન :— 𐭥𐭧𐭨𐭥𐭩𐭥𐭩.

૪૫. પેહલવી ભાશામાં એકથી વધારે ચીજને ખહુવચનમાં ગણેલીછે, અને તે ખતલાવવા સાડ ૫૦ વચનછે, 𐭥𐭧𐭨𐭥𐭩𐭥𐭩 તાકી—એક વચન, અને 𐭥𐭧𐭨𐭥𐭩 દુખતી—ખહુવચન. જેઆરે નાંમ એક વચનમાં હોએચ તેઆરે તેહને કોઈ નીશાંન લગાડેઆમાં આવતી નથી, પણ ખહુવચનમાં હોએચ તેઆરે તેહને છેડે 𐭥 અથવા 𐭥 આંન, અને 𐭥 યાહ, હેવા પ્રત્યે લગાડેઆમાં આવેછે, તેહમાં 𐭥 આંન, જાંનદાર તથા નીરજીવ એ ખેહુ જાતની વસ્તુઓના નાંમને લાગે છે, અને 𐭥 યાહ, ફક્ત નીરજીવ ચીજોનાં નાંમોને લગાડેઆમાં આવેલોછે. જેમકે :—

એકવચન.	ખહુવચન.
𐭥𐭧𐭨𐭥𐭩 આદમી.	𐭥𐭧𐭨𐭥𐭩 આદમીઆ.
𐭥𐭧𐭨𐭥𐭩 પાદશાહ.	𐭥𐭧𐭨𐭥𐭩 પાદશાહો.
𐭥 પુરુશ.	𐭥 પુરુશો.
𐭥 પવીત્તર.	𐭥 પવીત્તરો.
𐭥 દીવસ.	𐭥 દીવસો.
𐭥 રાત.	𐭥 રાતો.
𐭥 વરસ.	𐭥 વરસો.

૪૬. જે નાંમોની સેવડે અવસ્તાના ૭ ને ખદલે આવેલી ૭ ફ, અથવા ૭ ઈ, હોએચ, તેહને 𐭥 પ્રત્ય લાગતી વખતે ૭ નો ઊચ્ચા

મીચોએ ખરાબ આદતને પીછાંણવી. ૧૨૭૩ ૧૨૭૪ ૧૨૭૫ ૧૨૭૬
 ૧૨૭૭ ૧૨૭૮ ૧૨૭૯ ૧૨૮૦ ૧૨૮૧ ૧૨૮૨ ૧૨૮૩ ૧૨૮૪ ૧૨૮૫ ૧૨૮૬ ૧૨૮૭ ૧૨૮૮ ૧૨૮૯ ૧૨૯૦
 ૧૨૯૧ (વીર૦) ખીજા દીનના દસ્તુરો તથા મોખદો હતા તેઓ
 ઘાતકી હુકમોથી ઘાસ્તી ભરેલા હતા. ૧૨૯૨ ૧૨૯૩ ૧૨૯૪ ૧૨૯૫ ૧૨૯૬ ૧૨૯૭ ૧૨૯૮ ૧૨૯૯ ૧૩૦૦
 ૧૩૦૧ ૧૩૦૨ ૧૩૦૩ ૧૩૦૪ ૧૩૦૫ ૧૩૦૬ ૧૩૦૭ ૧૩૦૮ ૧૩૦૯ ૧૩૧૦ (વન૦ ૧)
 હું જે આહુરમઝદ છેલ્લાં તે મેં (તેહને) જગાઓ અને ગામો મધેથી
 ઘણુંજ સરસ પેદા કીધું. ૧૩૧૧ ૧૩૧૨ ૧૩૧૩ ૧૩૧૪ ૧૩૧૫ ૧૩૧૬ ૧૩૧૭ ૧૩૧૮ ૧૩૧૯ ૧૩૨૦
 ૧૩૨૧ (દીન૦ ૩.) વરસો, તથા મહીનાઓ, અને દીવસોની ઊ
 તપાંતી સુરચની ચાલ ઊપર (છે). ૧૩૨૨ ૧૩૨૩ ૧૩૨૪ ૧૩૨૫ ૧૩૨૬ ૧૩૨૭ ૧૩૨૮ ૧૩૨૯ ૧૩૩૦
 ૧૩૩૧ (દીન૦ ૪.) શેહેરોમાં પરગટ કરવા સાડે ફરમાવી
 ઊં. ૧૩૩૨ ૧૩૩૩ ૧૩૩૪ ૧૩૩૫ ૧૩૩૬ ૧૩૩૭ ૧૩૩૮ ૧૩૩૯ ૧૩૪૦ ૧૩૪૧ ૧૩૪૨ ૧૩૪૩ ૧૩૪૪ ૧૩૪૫
 ૧૩૪૬ ૧૩૪૭ ૧૩૪૮ ૧૩૪૯ ૧૩૫૦ ૧૩૫૧ ૧૩૫૨ ૧૩૫૩ ૧૩૫૪ ૧૩૫૫ ૧૩૫૬ ૧૩૫૭ ૧૩૫૮ ૧૩૫૯ ૧૩૬૦
 ૧૩૬૧ (વીર૦) સંઘલા અવસ્તાઓજંદ સાફ
 કરેલાં ગાઓનાં ચાંમડાંઓ ઊપર સુનેરી પાંણી (રોશનાઈ) થી લ
 ખીને કેતાબ તરીકે પાપકના સ્તંભરમાં મેલેઆ હતા.

૪૮. પેહલવી ભાશામાં ખહુવચનને સાડે ૧૦ અથવા ૧૧ આંત,
 પ્રત્ય વપરાયેઓછે તે અવસ્તાના ૭૦૦ અનહ (અથવા) અંધહ,
 ખોલ ઊપરથી નીકલેલોછે, કેમકે અવસ્તામાં ૭ કારાંત યુલ્લિંગનાં
 ખહુવચનની પેહલવી વીલકતી ફેલ્ડ અંધહો, છે. ૫૦૦ ચાહ,
 ખોલ અવસ્તાના ખહુવચનની પેહલવી વીલકતીનો પ્રત્ય ૭૦૦ અસ,
 છે તે ઊપરથી ખનેલો ધારેઆમાં આવેછે, અને જેમ ૧૦ આંત, ની
 આગલ કેટલાંએક નાંમોમાં ૭ ઈ, અથવા ૭ ગ, વધારા તરીકે દાખે

ક્ષ કરેઆમાં આવેલોછે, તેમ ઊપલા. ખોલમાં પણ તે વધારેઆમાં
 આવેલોછે, કેમકે અવસ્તાના ૩૩ નું પેહલવી ૫૫ આહ, થવું જો
 ઈએ, તેહને બદલે ૫૫ થાહ, થાએલુંછે. શરસીમાં બહુવચનને
 સાડ જે ૭, અથવા ૭ એ બે હરશે વપરાએલાછે, તે ઊપલાજ
 ખોલોપરથી લીધામાં આવેલાછે, પણ તેહમાં તજાવત માતરે એટલો
 છે કે શરસીમાં છેલ્લા ખોલની અંદર વધારાની ૭ ઈ, વાપરેલી ન
 થી, અને ૫૫ આહ, ને અખશરના એકસરખા આકારને લીધે
 ૭ હ, વાંચેલોછે.

વિભક્તી :— ૩મી)

૪૯. પેહેલવીમાં અવસ્તાની માફક નામ અથવા વીશેપણની સાથે વિભક્તીના સઘલા પ્રત્યો નોડાઈને આવતા નથી, પણ તે નામની આગલ અથવા પાછલ છુટા મેલેઆં આવેછે. માતરે નામની સેવરે પાંચમીને સાડ ૫૭ હા, અને છઠીને થકી ૧૫ આંન, હુમેશ નોડાઈને આવેછે.

૫૦. પેહેલવી વીલકતીને સારૂ કેઈ નીશાંન નથી, પણ હાલની ચાલુ ભાષાઓની માફક તેહને સારૂ બોલ્યો પોતેજ વપરાયછે. જેમ કે:-
 ૧) *وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ* (કારનાં) પાપક પા
 રસનો હાકમ તથા ઈગરદાર હતો.
 ૨) *وَلَا تَكُن مِّنَ الْمُنَافِقِينَ* (વીર.) પછી
 તે વીરાણે માજદીઅસનાંનોની આગલ અદમ બળલાવીને તેઓને
 કહીશિં.
 ૩) *وَلَا تَكُن مِّنَ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى الْفِتْنَةِ* (વન. ૧.) હું જે અહુરમઝદ છેશિં.

(વીર૦) નેક મનશનીએ કરી પેહલેલે કદમે, નેક ગવશનીએ કરી
ખીજે કદમે, અને નેક કોનશનીએ કરી તરીજે કદમે, ચીનવદ પુલ
ઊપર મહુને પોહાયાડેઓ. 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥
𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥
𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥
(દીન૦ ૪) હવી રીતે જે કાંઈ ધુરા પડેલા (અવ
સ્થા) હતા તે સંઘલાને બાબ ખંદ ગોઠવા સાડ તે પાદશાહીના પાદ
શાહ પાપકના અરદેશેરે તોસર. (નાંમના) એક સામ્યા દસ્તુરની મા
રફતે ચાહીઊં.

પર. ચોથીને સાડ 𐭠𐭡, 𐭠𐭡, અને 𐭠, એ ચેઆર હરશે વા
પરેઆમાં આવેલાછે, તેહમાં 𐭠 નાંમની પછી મેલેઆમાં આવેછે,
અને બાકીના નાંમની આગલ આવેછે. જેમકે:— 𐭠𐭡𐭣𐭥
𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥
𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥
(વીર૦) સાત મરદો
જે ખોદાઈ દીન વીસે ઘણા એકીનદર હતા. 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥
𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥
(વંન૦ ૨.) ઈઆને મેં દીનને સાડ
પેહલેલાં તે સાથે પુછપરછ કીધી. 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥
𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥
(વંન૦ ૧૯)
નહી તન, નહી જવના પેઆરને સાડ, નહી ઘણી જનદગીને સા
ડ (અને) નહી સારી જનદગીને સાડ. 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥
𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥
(વંન૦ ૨.) આલમના પેઆરને સાડ આએ
ચીજ કર. 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥
(વંન૦ ૩.) ગોએઆ તે અશો મરદને વાસતે નસા લેઈ ગીઆ હો
એ. 𐭠𐭡 𐭠𐭡 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥 𐭠𐭡𐭣𐭥

નાહ) માફ નહીં થાયે. 𐭮𐭥 𐭥𐭥 𐭮𐭥𐭥𐭥 𐭮𐭥𐭥𐭥 (દીન૦)
સંઘલી આલમને સંશર્ધથી સીનગારસે. 𐭮𐭥𐭥𐭥 𐭮𐭥𐭥 𐭮𐭥
𐭮𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥𐭥𐭥 (વીર૦) તુંએ જે કાંઈ જોઈશિં તે રાસતી
થી હમોને કહે.

૫૫. છઠી વીલકતીને સાડ 𐭮𐭥 આન, 𐭮𐭥 જકે, 𐭮𐭥 આને, અ
ને 𐭮 𐭮, એ એઆર હરશે વાપરેલાછે, તેહમાં પેહલ્લો હરફ નાંમ
ને છેડે જોડાઈને લખેઆમાં આવેછે, અને બાકીનાં નામની આગલ
મેલેઆમાં આવેછે. છેલ્લો હરફ જે નાંમની વચ્ચે મેલેઆમાં આવે
છે અને તે જે માંના પેહલ્લાં નાંમની સાથે જોડાઈને લખાયેછે. જે
મકે :— 𐭮𐭥 𐭮𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥𐭥𐭥 જરતોસતના આદરપાદે
કહીશિં. 𐭮𐭥𐭥𐭥 𐭮𐭥𐭥 𐭮𐭥𐭥𐭥 𐭮𐭥𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥 (દીન૦)
ફરોખબદનો આદરફરોખ બલી દીનનાઓનો આગેવાંન.
𐭮𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥 (વીર૦) મેં ક
હીશિંકે તું નેક કીહા સખીનું રવાંનછે. 𐭮𐭥𐭥 𐭮𐭥𐭥 𐭮𐭥
𐭮𐭥𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥 (વીર૦) સરોશજાઓ અને આ
દર ઈજદે માહુરો હાત પકડેએ. 𐭮𐭥𐭥𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥𐭥𐭥 𐭮𐭥
𐭮𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥 મેં બાંમદાદના વખત ઊપર
વાસ્તરીઓશ લોકોના રવાંનને જોએઆં. 𐭮𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥
𐭮𐭥𐭥𐭥 𐭮𐭥𐭥 𐭮𐭥𐭥 𐭮𐭥𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥 (પુર૦)
જે શખસ સવાખનું કાંમ કરવામાં મેહેનત લીએછે તેણે માહુરી
ખંદગી કીધીછે. 𐭮𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥 𐭮𐭥𐭥𐭥 𐭮𐭥
𐭮𐭥 𐭮𐭥 (પુર૦) ગાંમની ફરાખીને સાડ અને દેશની ફરાખીને

સા. રૂ. ૧૫૦૦ ગુજરાતી ફક્ લખાઈ ૧૫૦૦ ગુજરાતી ફક્ કોપીયા ફક્ ફક્
 (દીન) હું સા. ઉપર છેલ્લાં ખોટાની ચીજ ઉપર ઈશ્વા દેવોનાં
 ચીજ ઉપર. જ્યાં જ્યાં ૧૫૦૦ ૧૫૦૦ ૧૫૦૦ ૧૫૦૦ ૧૫૦૦ (કાર)
 સાચાને પોતાનો ભેદ હતો તે પાપક આગલ કર્યો. ૧૫૦૦ ફક્
 ૧૫૦૦ ૧૫૦૦ ૧૫૦૦ ૧૫૦૦ ૧૫૦૦ ૧૫૦૦ ૧૫૦૦ (વીર)
 આએ તે મરદનું સ્વામિયે કે જેણે એલી (આએ દુનીયાં) માં અ
 શા મરદને મારી નાંખેઓ.

પૃ. સાતમી વીભક્તીને સાડ છ દર, હવેા હર નામની આ
ગલ મેલેઆમા આવેછે. જેમકે:— ॥ ૧૫૦ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥
૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ (વીર૦) દુનીઆમાં ઊલ્લેખ વીચાર
જાહેર થાએગા. ॥ ૧૫૧ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥
૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ (દાદ૦) જેમ માએનાં પેટની અંદર
ખચ્ચું ઊધરેછે તે પરમાણુ વધેછે. ॥ ૧૫૨ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥
૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ (કાર૦) શેહરમાં દરએક
જણ સાસાનની આસપાસ ઊભા રેહીને તેહને સલામ કરેછે. એ
સેવાએ સાતમીના અરથને સાડ ૫ વર, અને ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥
હરશેને વાપરેલાછે. જેમકે:— ॥ ૧૫૩ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥
૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ (દીન૦) જેહનો સવાખ વધારે
તેહનો મારગ જેહશતમાં અને જેહનો ગુનાહ વધારે તેહનો મારગ
દેવખમાં. ॥ ૧૫૪ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ (વંન૦ ૧.)
ઈનસાફનું કામ પરથમ તે જગામાં જાહેર કીધું. ॥ ૧૫૫ ॥ ૫ ॥
૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ (વીર૦) તેહના જેહવે

[illegible]

૫૭. આઠમી વીભક્તીને સાડ પેહલ્લીની માફક કોઈ નીશાંન નથી, ફક્ત એખારતની મતલબ ઊપરથી તેહેનો અરથ જાણેઆમાં આવેછે. જેમકે:—
 (વંનં ૧) મેં પેદા કીધીઓ સચેતમાન જરતોશત ખુશી આ પવા વાલી જગોને.
 (વંનં ૨) જરતોસતે અહુરમજદથી પુછોઊં કે ઓ ગેખી વરધીના કરનાર અહુરમજદ. કેટલીએક વખત સંખોધનના અરથને સાડ અએ, હેવો કેવલ પ્રયોગી નાંમની આગલ મે લેઆમાં આવેછે, કે જે અવસ્તાના આફ, ખોલ ઊપરથી લીધા માં આવેલોછે. જેમકે:—
 (વંનં ૧૮) ઓ (અંધર મેનીઊ) જે તારીથી નહીં ખની સકે તે તું હુમને ફરમાવેચ !
 (વીરં) ઓ વીરાફ તું સલાંમત આવેઓછે !

વિભક્તી ૩૫.

આપ ગામના—મરદ.

એકવચન.

બહુવચન.

૧	આપ મરદ.	આપ મરદો.
૨	આપ } આપ } મરદને. આપ ૧	આપ } આપ } મરદોને. આપ ૧
૩	આપ ૧૧ મરદો.	આપ ૧૧ મરદોએ.
૪	આપ } આપ ૧૧ } મરદને સાડ. આપ ૧ આપ ૧૧	આપ } આપ ૧૧ } મરદોને સાડ. આપ ૧ આપ ૧૧
૫	આપ ૧૧ } મરદથી. આપ ૧૧	આપ ૧૧ } મરદોથી. આપ ૧૧
૬	આપ ૧૧ } આપ ૧૧ } મરદનું. આપ ૧૧	આપ ૧૧ } આપ ૧૧ } મરદોનું. આપ ૧૧
૭	આપ ૧૧ મરદમાં.	આપ ૧૧ મરદોમાં.
૮	આપ એ મરદ.	આપ એ મરદો.

જીવન મગોપત-ધરમગુર.

એકવચન.

બહુવચન.

૧	જીવન	ધરમ ગુર.	જીવન	ધરમ ગુરઓ.
૨	જીવન	ધરમ ગુરને.	જીવન	ધરમ ગુરઓને.
	જીવન		જીવન	
	જીવન		જીવન	
૩	જીવન	ધરમ ગુરઓ.	જીવન	ધરમ ગુરઓઓ.
૪	જીવન	ધરમ ગુરને
સાડ.	જીવન	ધરમ ગુરઓને
સાડ.
	જીવન		જીવન	
	જીવન		જીવન	
૫	જીવન	ધરમ ગુરથી.	જીવન	ધરમ ગુરઓથી.
૬	જીવન	ધરમ ગુરનું.	જીવન	ધરમ ગુરઓનું.
	જીવન		જીવન	
	જીવન		જીવન	
૭	જીવન	ધરમ ગુરમાં.	જીવન	ધરમ ગુરઓમાં.
૮	જીવન	ઓ ધરમ ગુર.	જીવન	ઓ ધરમગુરઓ.

વિશેષણ:—જીવન.

૫૮. વિશેષણ ગુણ અથવા સંખ્યા બતાવેછે. તેહમાં જે, નાંમ નો ગુણ બતાવેછે તેહને જીવન જીવન જીવન દખશે-ગુણ વિશેષણ કરીને કહેછે. જેમકે:—જીવન વેહ-સાડ; જીવન સ્પેદ-કીજડ;

સમ્પત-કઠણ; જે શબ્દ જથો અથવા સંખ્યા ખતલાવેછે તે હેને સમ્પત ગોહરે આશમાર-સંખ્યા વિશેષણ, કરીને કહે છે. જેમકે:—૩૭-ઘણા; ૧૫૫-એક; ૬૧૭૭-પેહલ્લું.

૫૯. વિશેષણનો નાંમની સાથે સંખંધ ખતલાવ્યા સાડ જેમ હાલની ચાલુ શરસી ભાશામાં ساز વપરાએછે, તેમ પેહલવીમાં ۵ ૬, વાપરેઆમાં આવેલીછે. જેમકે:—۱۱۵۵ ۵۵۵ ગખનાફ અ હોખ, અથો મરદ; ۵۵ ۵۵ દીને વેહ, ભલી દીન; કટલીએક વે હા ઘણા મોહલવેરાને લીધે એખાશતની ۵ નીકલી જાએછે. જેમકે:—۱۱۵۵ ۱۱۵۵ ۱۱۵۵ ۵۵۵ ۵۵ ۵۵ ۵۵ (વીર૦) હું સરોશ અથો અને આદર ઈજદની સાંમને પોહાયેઆ. જે એખાર તમાં વીશેષણ નાંમની આગલ આવેછે તેવારે એખાશતની ۵ મુતલક મેલેઆમાં આવતી નથી. જેમકે:—۵۵ ۵۵ ۵۵ ۵۵ (વીર૦) આએ રવાંન તે દોજખી મરદનુંછે. આએ કાએદો શરસીમાંખી વપરાએલોછે, અને તેહેને શરસી વ્યાકર્ણમાં ‘કલખે એખાશત’ ના નાંમથી લખેછે. વીશેષણને એક તથા ખહુવચન લગાડેઆમાં આવેછે, અને નાંમની માફક એક વચનને છેડે ۵ આન, પ્રત્ય જોડાએઆથી ખહુ વચન થાએછે. જેમકે:—۱۱۵۵ -અથો, અને ۱۱۵۵-અથોઆ.

૬૦. ગુણ વિશેષણના દરજ્જાને વાસતે તરાણ હદ વાપડેઆ માં આવેલીછે, તેહેને ۱۱۵۵ અંદાજશને, કરીને કહેછે, તેહમાં પેહલ્લી હદ ۱۱ યુન-મૂલકોટી; એ વીશેષણનો સાદો આકારછે. જેમકે:—۵۵ સાડ; ۶ થોડું.

રમંદ, કદમાં ઘણાજ મોહાઓ, મરતખામાં ઘણાજ ચઢતો (અને)
દેખાવમાં ઘણાજ નેક. ॥ ૪૪ ॥ ॥ ૪૫ ॥ ॥ ૪૬ ॥ ॥ ૪૭ ॥ ॥ ૪૮ ॥
૧૫૫ (વંનં પ.) વહી રસતામાં તે પશુઓ અને દોરો ઘણીજ
થોડી હીલચાલ કરે.

૬૩. પેહેલવી ભાષામાં તુલના કોટીને સાડ ૧૦૦ તર, પ્રત્ય અવસ્તાના ૫૦૦૦ તર, ઊપરથી લીધામાં આવેલો છે, અને પરાકાષ્ટા કોટીને સાડ ૬૧૦૦ તુમ, અથવા ૧૯૫૦ ઈસ્ત, અને ૧૯૫૦ સ્ત-પ્રત્યો અવસ્તાના ૫૦૦૦૦ તેમ, અને ૫૦૦૦૦ ઈસ્ત, પરથી લીધેલા છે. ૧૯૫૦ સ્ત, પ્રત્ય પેહેલવી વિશેષણના ખોલોની સાથે જોડાઈને આ વે છે તે જુદો પ્રત્ય નથી, પણ તે ૧૯૫૦ ઈસ્ત, માંથી ૦ ઈ, નીકલી જાઈને બનેલો છે.

૬૪. કેટલાંએક વિશેષણોને તુલના અને પરાકાષ્ઠ કોટીના પ્રત્યો
લાગતી વખતે તેહમાં કાંઈએક ફેરફાર થાયછે. જેમકે:—

मुल.	तुलना.	पराकाष्ठा.
सदश-“भराण”.	सरीतर.	सदशतोम.
वेङ्क-“साइ”.	पुपतर.	पावुम.
पादा-“डिंयु”.	पादातर.	पावेस्त.
भस-“भोटु”.	भेङ्कतर.	भेङ्कस्त.

૩૫. વિશેષણના દરજ્જાની હદ ખતલાવનાર ૧૦, ૬૧, અ
ને ૯૭૦, પ્રત્યે એખારતની અંદર જેમ વીશેષણના બોલો સાથે
જોડાઈને આવેછે તેમ નામ અને ક્રિયા વીશેષણ સાથે પણ જોડા
એછે. જેમકે :—

૧૯ (દાદ૦) સવાખનો ખલ્લો ઘણો વધારનાર અને ઘણી મોહોગ ઈ બહુર કરનાર. $\text{𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥}$ (વંન૦ ૭) તે પાંચરેલાં કપડાંઓ મધેથી ઘણું જ ઊપર નું અને ઘણું જ નીચેનું. $\text{𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥}$ (વંન૦ ૮.) આ એ જમીન મધે જે પાંણીથી ઘણી જ હલાએદી, બહાડ પાંનથી ઘણી જ હલાએદી, (ઘણી જ સોજલ જગો) અને ઘણી જ સુકી જગો હાએ. $\text{𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥}$ (ઈજ૦) સવાખથી ઘણી જ ઊંચ.

૬૬. કેટલીએક વેલા તુલના કોટીને સાડ નાંમની આગલ ઈઆ પછવાડે 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 વેશ, અને 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 શરેહુ, તથા પરાકાષ્ટા ને સાડ $\text{𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥}$ શરેહુસ્ત, અથવા $\text{𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥}$ (દાદ૦) ખેહુશતનાં શુખ અને આરામને વાસ્તે સાડ કાંમ કરવામાં ઘણી તસદી અને ડર છે). $\text{𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥}$ (વંન૦ ૩) જમીનનો શરેસતો ઘણો સુખી સાથી ? $\text{𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥}$ (દીન૦ ૫) ઘણા શવાખકારનો મારગ ખેહુશતમાં છે). $\text{𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥}$ (વંન૦ ૧) તે ગરમી હદ કરતાં ઘણી ખરાબ છે. $\text{𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥}$ (વંન૦ ૫.) તે ગુજરી ગએલાઓના નસા જે આએ જમીન ઊપર ઘણાજ છે. $\text{𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥 𐭥𐭭𐭮𐭥}$ (વંન૦ ૨) ઘણાજ ઊંચા પાહાડ ઊપર ઘણા

૧૯૫૫૬. ૧૭૭ (દાદ૦) કેમકે તમેએ પોતાના કરતાં મોહ્યા સર
 દારનું મહને નાંમ આપોગિંચ. ૧૯૭ ૧૯૭૭ ૧૯૭૭ ૬
 ૧૯૭૭ (અખ૦) સંખાવત કરનારાઓ કરતાં વધારે સંખાવત કર
 નાર તેશતર ઈજદ. ૬૬ ૭૭ ૭૭૭૭ ૭૭૭૭ ૬૬ ૬૬
 ૧૯૭૭ ૬ ૬૬ ૧૯૭૭૭ (દાદ૦) પુરાઓના કરતાં ભલાઓને
 વધારે હલાકી સા સાડ પોહોચેછે ? ૧૯૭૭ ૬ ૭૭૭૭ ૭
 (અખ૦) તાહારો વીચાર ખરફનાં કરતાં વધારે થંડે (છે).

૧૯૭૭ ૧૯૭-જથો ખતલાવનાર વિશેષણ.

૬૯. જથો ખતલાવનાર વિશેષણની અંદર સંઘલાં સંખ્યાવાચક
 વિશેષણો આવેછે. તેહમાં ૧૯૭૭ ૧૯૭૭ ૧૯૭ કેવલ સંખ્યા
 વાચક વિશેષણ, અને ૧૯૭૭ ૧૯૭ ૧૯૭ કમ સંખ્યા વાચક વિ
 શેષણ, હવા બે ભાગછે.

૭૦. જે શખદ ચીજોની સંખ્યા ખતલાવેછે, અથવા “કેટલા” ?
 એ સવાલનો જવાબ આપેછે તેહને કેવલ સંખ્યાવાચક વિશેષણ ક
 રીને કહેછે. જેમકે :—૧૯૭, એક ; ૫, બે ; ૬૬, ત્રણ.

૭૧. કેવલ સંખ્યાવાચક વિશેષણો બે રીતે લખેઆમાં આવેછે
 એક આંકડાઓથી અને બીજું અખશરોથી, અને તે નામની આ
 ગલ તથા પછવાડે બેહુ રીતે મેલેઆમાં આવેછે. જેમકે :—૧૯૭ ૫૭
 ૬ ૭ ૭ ૭ ૭ ૭ ૭ (દીન૦ ર.) વરસની અંદર ૧૨ મ
 હીના અને દરએક મહીનો ૩૦ દાહાડનો. ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬
 ૧૯૭ ૬૬ (વીર૦) હુમે સાત બેહુન ને આ એક ભાઈ (છે).
 ૧૯૭૭ ૬૬ ૫૫ ૧૯૭ ૧૯૭ ૧૯૭૭ ૬ (દીન૦) તેઓને સાડ ચુ

દા જુદા ૨૦૦૦ દેરમ મોકલેઆ. જેમ કેવલસંખિઆ વાચક વીશેષણો નાંમની આગલ તથા પછવાડે ખેહુ રીતે મેલેઆમાં આવે છે, તેમ કેટલીએક વેલા સંખિઆની ગોઠવણમાં ચહુડતો આંક આગ લ ઈઆ પછવાડે ખેહુ રીતે મેલેઆમાં આવેછે. જેમકે:—
 દો, અથવા س દોવાજદેહ, “બાર” س દેહસે, તેહનું س સીજદેહ, “તેર”. કેટલીએક વેલા સંખિઆના એમલામાં સરવેથી મોહોયો આંક સેવટે અને નાદલો આંક શરૂઆતમાં વાપડેલો આવે છે; અને તે કાએદો આપણી હાલની ચાલુ ભાશાઓના તરીકાથી જુદોછે. જેમકે:—
 ۱۰۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰ ۱۰ ۱ (૫૧૦ ૨૨) ૯ અને ૯૦ અને ૯૦૦ અને ૯૦૦૦ અને ૯૦૦૦૦ આબર.

૭૨. પેહલવી ભાશામાં સંખ્યાવાચક વીશેષણો અવસ્તા અને સેમીટીક એ ખેહુ ભાશા ઊપરથી લીધામાં આવેલાછે, જેઓની વીગ ત હમો અતરે આપીએછે.

કેવલસંખ્યા વિશેષણ.

અવસ્તાને લગતા.			સેમીટીકને લગતા.	
૧	۱	એક.	۱	۱
૨	۲	બે.	۲	۲
૩	۳	ત્રણ.	۳	۳
૪	۴	ચેઆર.	۴	۴
૫	۵	પાંચ.	۵	۵
૬	۶	છ.	۶	۶

અવસ્થાને લગતા.

સેમીટીકને લગતા.

૭	સ સ	૧૨૪	સાત.	સ
૮	સ સ	૧૨૫	આઠ.	સ
૯	સ સ સ	૧૨૬	નવ.	સ
૧૦	વ	૧૨૭	દસ.	સ
૧૧	ડ	૧૨૮	અગીઆર.	સ
૧૨	ઢ	૧૨૯ } ૧૩૦ }	બાર.	સ
૧૩	સ	૧૩૧	તેર.	સ
૧૪	ડસ	૧૩૨	ચૌદ.	સ
૧૫	સ સ	૧૩૩	પંદર.	સ
૧૬	સ સ	૧૩૪	સોલ્હ.	સ
૧૭	ડસ સ	૧૩૫	સતર.	સ
૧૮	ડસ સ	૧૩૬	અઠાર.	સ
૧૯	સ સ સ	૧૩૭	ઓગનીસ.	સ
૨૦	ડ	૧૩૮	વીસ.	સ
૨૧	ડ	૧૩૯ } ૧૪૦ }	એકવીસ.	સ
૨૨	ડ	૧૪૧	બાવીસ.	સ
૨૩	ડ	૧૪૨	તેવીસ.	સ
૨૪	ડ	૧૪૩	ચોવીસ.	સ
૨૫	ડ સ	૧૪૪	પચીસ.	સ
૨૬	ડ સ	૧૪૫	છવીસ.	સ

૨૭	સસ	૧૯૭૧૦૪	સતાવીસ.	૧૯૭૧૦૪
૨૮	સસ	૧૯૭૧૧૦૫	અઠાવીસ.	૧૯૭૧૧૦૫
૨૯	સસસ	૧૯૭૧૧૧	ઓગતીસ.	૧૯૭૧૧૧
૩૦	૭	૧૯૭૧૧૨	તીસ.	૧૯૭૧૧૨
૪૦	૭	૧૯૭૧૨૦	ચેઆલીસ.	૧૯૭૧૨૦
૫૦	૭૭	૧૯૭૧૩૦	પચાસ.	૧૯૭૧૩૦
૬૦	૭૭	૧૯૭૧૪૦	સાઠ.	૧૯૭૧૪૦
૭૦	૭૭૭	૧૯૭૧૫૦	સીતેર.	૧૯૭૧૫૦
૮૦	૭૭૭	૧૯૭૧૬૦	એંસી.	૧૯૭૧૬૦
૯૦	૭૭૭૭	૧૯૭૧૭૦	નેવું.	૧૯૭૧૭૦
૧૦૦	૭૭૭૭	૧૯૭૧૮૦	સો.	૧૯૭૧૮૦
૨૦૦	૭૭૭૭૭	૧૯૭૧૯૦	બસો.	૧૯૭૧૯૦
૧૦૦૦	૭૭૭૭૭૭	૧૯૭૨૦૦	હજાર.	૧૯૭૨૦૦

૭૩. એ સેવાએ બીજા સંખેઆ બતલાવનારા શખદો નાંમને ઠેકાંણે વપરાએછે; જેમકે:—૧૯૭૧ દોબત-જોડ; ૧૯૭૧ બેવર-દસ હજાર; ૧૯૭૧ પંગ, અથવા ૧૯૭૧ નીમે-હરધું.

ક્રમ સંખ્યા વિશેષણ.

૭૪. ક્રમ સંખ્યાવાચક વિશેષણો એક હારની અંદર, ઠેકાંણું અથવા સંખ્યાની હદ બતલાવેછે. જેમકે:—૧૯૭૧ પ્રથમ-પેહલવું; ૧૯૭૧ દ્વીગર-બીજું; ૧૯૭૧ સેદીગર-ત્રીજું.

૭૫. કેવલ સંખ્યાવાચકના કોઈબી બોલને છેડે ની ઉમ, પ્રત્ય નોડાએઆથી તે ક્રમસંખ્યા વાચક થાએછે. તેહમાં ૧૯૭૧ નખો

પરાએઓછે તે અવસ્તામાં ૫ કારાંત શખદને કેવલ સંખ્યાવાચક વિશેષણની નીશાંની ૫ લગાડેઆથી તેહેનો આકાર ૫૬૬ ફમ, થાએછે, તે ઊપરથી લીધામાં આવેલોછે. જેમકે :—અવસ્તા ૫૭૫૫ અશત-આઠ, તેહેનું ૫૬૬૫૫ અશતેમ-આઠમું, ૫૭૭૭ દસ-દસ, તેહેનું ૫૬૬૭૭ દસેમ-દસમું. શરસીમાં કમસંખ્યા વિશેષણની એલામાત તરીકે જે ૮ ઓમ, વપરાએછે તે ઊપલાજ પ્રત્ય ઊપરથી ખનેલોછે.

સર્વ નાં મ .

૭૮. સર્વનાંમો નાંમની જગોએ વાપરેઆમાં આવેછે, અને તે બોલનાર, સાંભલનાર અને જેહેને સારૂ કેહેવામાં આવતું હોએ તેહેવા પુરૂશ અથવા વસ્તુને ખતલાવેછે, અને તેઓ વચ્ચેનો સંખંધ દેખાડેછે.

૭૯. સર્વનાંમો નીચે લખી જણાવેલા પાંચ વરગમાં વેહેઆએલાંછે. ૧. ૫૭ ૫૭-૫૭૫૭ ૫૭૫૫ પુરૂષ વાચક સર્વનાંમ; ૨. ૫૭ ૫૭-૫૭૫૭ ૫૭૫૭૫૭ પ્રશ્નાર્થક સર્વનાંમ; ૩. ૫૭ ૫૭-૫૭૫૭ ૫૭૫૭ નામ વાચક સર્વનાંમ; ૪. ૫૭ ૫૭-૫૭૫૭ ૫૭૫૭ નામ વાચક સર્વનાંમ; ૫. ૫૭ ૫૭-૫૭૫૭ ૫૭૫૭ વિશેષણાર્થક સર્વનાંમ.

પુરૂષવાચક સર્વનાંમ :—૫૭ ૫૭-૫૭૫૭ ૫૭૫૫.

૮૦. જે સર્વનાંમો બોલનાર અથવા બોલનારાઓને ખતલાવેછે તેઓને પ્રથમ પુરૂષ સર્વનાંમ કેહેછે. જેઓ સાંભલનાર શખસ અથવા શખસોને ખતલાવેછે તેઓને દ્વિતીય પુરૂષ સર્વનાંમ કેહેછે, અને જેઓ જે શખસ અથવા વસ્તુને સારૂ ખએઆંત કરેઆમાં આવતું

હોએ તે શખસ અથવા વસ્તુને ખતાવેછે, તેઓને તૃતીય પુરુષ સર્વ નામ કહેછે.

પ્રથમપુરુષ સર્વનામ.

૮૧. પ્રથમપુરુષ સર્વનામ છ પરકારનાંછે અને તેઓની વીગત નીચે જણાવેઆ પરમાણેછે.

એકવચન.		બહુવચન.	
૧.	૧ ૨-“હું”.	જો	રોમન-“હો”.
૨.	જોમનમ.	જોમનીમ.	
૩.	જોમન.		
૪.	જોમ.	જોમાન.	
૫.	જોમ.	જોમાન.	
૬.	જોમ.	જોમાન.	

૮૨. ઊપલાં સર્વનાંઓ મધેનાં પેહલવાં એઆર સર્વનાંઓ સેમીટી ક ભાષાના એ સર્વનાંઓ સાથે મલતાં આવેછે. તેહમાં ૧ ૨-“હું” અને જો રોમન-“હો”, એ સેમીટીક ૧ લી, અને ૧ ૧ લવ, અથવા લો સાથે મલેછે; અને જોમનમ, જોમન, અને જોમ અવમ, એ જો અથવા જોમ સાથે મલેછે. પેહલવી ભાશા માં કહેલાએક સેમીટીક જોલો વાપરતી વખતે જેમ જોલની સેવટે જ વધારેઆમાં આવેલોછે, તે કાએદ પરમાંજો જો તથા જોમ ની અંદર જ વધેલોછે, અને તે ઊપરાંત તેહની સાથે પ્રથમપુરુષની ની શાંત તરીકે અવસ્તાને મલતો જ મ, જોડેઆમાં આવેલોછે.

† લી, અને લો, એ પ્રથમપુરુષ સર્વનાંઓ ઊપર જણાંમાં ખીજી ત થા છી વીભક્તીમાં વપરાએલાંછે, અને જો, અથવા જોમ પેહલવીમાંછે,

૮૩. આએ સર્વનાંમો મધે છતાં આંકવાલાં સર્વનાંમો નાંમ, વિશેષણ ક્રિયાપદ અને બીજા અયોની સાથે જોડાઈને લખેઆમાં આવેછે. જેમકે:—

દાખલા.

મગાગ લખા મગુપ લખ મગપફ લખ મગપ ફજિમ લે મગાગ લે
 ૧૧૭ લખ (વીર૦) તું સારા વીચાર, સારા વચન, સારી કરણી આ
 ને સારી દીનવાલા શખસની હૂં કરદાર છેછીં. ફજિલ મુક ૧૧૭
 મગપુ મગુલ મુક ૧૧૭ મુક ૧૧૭ લે ૧૧૭ લે તે પેહેલ્લી રાતે
 હું સરોશઅશોની હમુરમાં પોહાયેઓ. લે ૧૧૭ લે ૧૧૭ લે ૧૧૭
 મગપુ મગુલ મગુલ મગુલ મગુલ મગુલ મગુલ મગુલ (કાર૦)
 હવે માહારી ઘણી સખત સીખાંમાણ તુંને એજછે કે તું નમનતાર્થ
 અને શરમાંખરદારી કરજે. મગુલ મગુલ મગુલ મગુલ મગુલ મગુલ
 મગુલ ૧૧૭ મગુલ-૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭
 ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ (વીર૦) આએ આરાધના, દરૂન, આ
 શરીંગાંન, કીરીઆ, ચોખાઈ અને પવીતરાઈ જે આપણ કરવામાં
 લાવીએછે તે ઈજદોને પોહાયેછે કે દેવોને ? મગુલ મગુલ મગુલ
 મગુલ મગુલ મગુલ મગુલ મગુલ મગુલ મગુલ મગુલ મગુલ
 મગુલ મગુલ મગુલ મગુલ (દીન૦) આપણ આદમીઓએ હા
 શીઆર રહેતું (જોઈએ) કે આપણે ઈજદોની (તરફ) થી પાછા નહી
 રહીએ, અને દરૂનોની પુઠે નહી ચાલીએ. મગુલ મગુલ મગુલ
 મગુલ મગુલ મગુલ મગુલ (કાર૦) હમારી ખાહેશછે કે તું તેહને હ
 મારી દરખાર ખાતે મોકલે. ફજિલ મગુલ મગુલ મગુલ મગુલ મગુલ

[illegible]

ના દોઝખી દેવો માહારાં મોત વીસેની પુછપરછ કરેછે. ૭૫૫૫
 ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ (ઈજાં ૮) સંઘ
 લી હસ્તીવાલી દુનીઆમાં મેં વધારે નેક તુંને જોએચો. ૭૫
 ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ (વીરં) તુંએ મહને ઘણી નેક કીધી. ૭૫૫૫
 ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ (વીરં) કેમકે મેં તાહારા જેવી હરજેજ
 જોઈ નથી. ૭૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫
 (વનં ૨) એટલે જે પરથમ દીન વીસેની પુછપરછ મેં તે સાથે કી
 ધી. ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ (વનં ૧૮) કીહા સખુને કરી તું
 મહને મારસે. ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ (પુરં ૫૦)
 જો ખોદા મહને સારો વીચાર વધાર. ૫૫૫૫ ૫૫૫૫
 ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ (દીનં)
 જો તેહેને હમારીથી દુખ અને સખતી પોહીએ તો તેહેનો ઊપાએ
 કરે. ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫
 ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ (વનં ૧૮) જે સપેતમાંન જરતોશત (છે) તેનું મોહીત
 હોમોને નહી દેખાતું.

૮૪. ૫૫૫૫ આમનીમ, અને ૫૫૫૫ અમાન, એ સવનાંમો ઘણાં
 કમ વપરાએલાંછે તેથી તેહેને લગતા દાખલાઓ અતરે પરજટ કર
 વાને ખની આવેગી નથી. ૫૫૫૫ એ સર્વનાંમ અવસ્તાનાં પ્રથમપુરશ એક
 વચનના સર્વનાંમ ૫૫૫૫ ઊપરથી ખનેલુંછે, અને તેમજ ૫૫૫૫ ઊપરથી ૫
 મ, થાએલુંછે. અને ૫૫૫૫ અથવા ૫૫૫૫ એ અવસ્તાના ૫૫૫૫
 ખોલ ઊપરથી ખનેલું હોએ હવું ધારેઆમાં આવેછે. શરસીમાં ૫,
 અને ૫૫૫૫ એ સર્વનાંમો ઊપલા ખોલો ઊપરથી લીધામાં આવેલાંછે.

૮૫. એ સેવાએ જ મન, એ સર્વનાંમ ઈશનેના ૧૯ હામાં
અવસ્તાના છઠી એકવચન પુછ ને બદલે લખેઆમાં આવેલું છે. જે
મહે :—॥७॥ ॥७०॥ ॥७१॥ ॥७२॥ ॥७૩॥ ॥७૪॥ ॥७૫॥ ॥
॥७૬॥ * * ॥७૭॥ ॥७૮॥ * * ॥७૯॥ ॥૮૦॥ આ સપ્તમાન જ
રતોસત માહારો તે અહુનવરનો ભાગ વગર સુસ્તીએ અને વગર
અવાર નવાર પતે પદે.

द्वितीय पुरुष सर्वनाम.

૮૬. ખીજા પુરુષનાં સર્વનાંભો પાંચ ફેસમનાંછે, અને તેઓની વીગત નીચે જણાવેઆ મુજબછે.

	એકવચન.		બહુવચન.
૧.	૧ રક-“તુ”.	૧૧	રકોમ-“તમે”.
૨.	૨ ઝામની.	૧૨	ઝામનીત.
૩.	૩ અવત.	૧૩	અવતાન.
૪.	૪ અત.	૧૪	અતાન.
૫.	૫ ત.	૧૫	તાન.

૮૭. ઊપર લખી જણાવેલાં સર્વનાંમે મધે પેહેલા આંકવાલાં સર્વનાંમે સેમીટીક લક અથવા લકહ અને લકન અથવા લકમ ને મલતાંછે. તેમજ જ અને જજ સેમીટીક અતહ અથવા અત અને અતમ અથવા અતન ને મલતાં આવેછે. પણ આગે છેલાં સર્વનાંમે સેમીટીકમાંથી લીધામાં આવેલાં નથી, અવસ્તામાં પ્રથમ પુરૂષ એકવચનનું સર્વનાંમ જ છે તેહને છેડેનો સ્વર કાણ્ડી નાખી તેહની આગલ વધારાનો ા મેલેઆથી તે બનેલુંછે. જેમ અવસ્તા

જાણ્યો મુખ્યમુખ્ય ૧૧૧૩ રૂં જુલુ જુલુ (દીન ૭) ખાલેસી
 વાલો અશો જરતોસત આએ દુનીઆમાં પેદા થાશે, જે તમો દેવો
 છેઓ તે તમોને વગર આસાના કરશે. જી જીજી ૧૬ ૫
 જુલુ જુજીજી જુજીજી (વન ૨) આદમીઓમાંથી પેહ
 લાં કોણને તુંએ પુછપરછ કીધી. જુલુ જુજી ૧૬ (ઈજ ૯)
 કોણે તાણરો હોમ તઈઆર કીધો. મુજુ જુલુ જુજીજી
 જુલુ જુજી જીજીજી મુખ્યમુખ્ય ૧૧૧૪ જુજી જુલુ (ખુન ૦)
 તમો આદમીઓ દુનીઆના માખાપ તરીકે છેઓ, મેં તમોને ઘણો
 સંપુરણ વીચાર આપેઓછે. જીજી ૧૬ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭
 (વન ૧૯) કીણ કલાંમથી હું તુંને ઈઆદ કરું. જીજી ૧૧૧
 જીજી ૧૧૧ ૧૧૭ જુલુ (વીર ૦) હું નેક થાઈ તે તુંએ મહુને વ
 ધારે નેક કીધી. જુજી ૧૧૧ ૧૧૭ જુજીજી જુજીજી ૧૧૭ ૧૧૭
 ૧૧૭ જુજીજી જીજી ૧૧૧ ૧૧૭ જીજી ૧૧૭ (ખુન ૦) સેવટે હું
 તમોને પાછાં વગર દુખનાં અને તંનદરસત ખનાવસ, અને આખેર
 શ હું તમોને સંગલી રીતે અમરગ કરસ. જુજી જુજી ૧૧૭ ૧૧૭
 જીજી (વન ૪) તુંને જેઆરે જોઈરો તેઆરે હું આપસ. જુજી
 જીજીજી જુજીજી ૧૧૭ જુજીજી જીજી ૧૧૭ ૧૧૭ (દીન ૦)
 એક મરદની મારશ્તે સંધેસો મોકલેઓ કે તમો મેહનત ભરેલી રી
 તને માં પસંદ કરો. ૧૧૭ જી ૧૧૭ જુજીજી ૧૧૭ જુજીજી
 (વીર ૦) જે કાઈ તુંએ જોઈજીં તે સાચી રીતે હોમોને કેહ. જુજીજી
 જીજી ૧૧૭ જી ૧૧૭ જીજી ૧૧૭ જીજી (વીર ૦) તમોતો પ
 સંદ કરોય પણ મહુને નહી. પસંદ કરનાર મત નહી આપસે.

તૃતીય પુરૂષ સર્વનામ.

૮૮. તરીજો પુરૂષને સાડ નવ સર્વનામોછે, અને તેઓની વી ગત નીચે જણાવેઆ પરમાણેછે.

એકવચન.

બહુવચન.

૧. જો વરમન "તે".	જો વરમનશાન "તેઓ".
૨. અવશ.	અવશાન.
૩. આખશ.	આખશાન.
૪. અશ.	અશાન.
૫. અ શ.	અ શાન.
૬. જક.	જકશાન.
૭. વર.	
૮. આ.	
૯. ઘન.	

૮૯. ઊપલાં સર્વનામો મધેનું પેહલું સર્વનામ ઘણું કરીને પુરૂષને લાગેછે, અને તે તથા જ નું બહુવચન જો લાગેઆથી થાએછે. એ સેવાએનાં ખીજાં સર્વનામો પુરૂષ તથા ચીજ એ બેહુને લગાડેઆ માં આવેછે, તેહમાં આખશ, હમેશ ચોથી વિભક્તીમાં આવે છે. અને વર, આ, અને ઘન, એ તરણ સર્વનામો ઘણાં કમ વપરાએલાંછે, જેહમાંનું આ, અવસ્તાના દર્શક સર્વનામ અને શરસી ૩ ને મલતું આવેછે, અને અશ, અથવા અવશ, એ અવસ્તા મધે છઠી વિભક્તીમાં તરીજો પુરૂષ બહુવચનનું સર્વનામ આવેલુંછે તેહમાંથી છઠીની એલામાત ની કલી જાઈને બનેલું હોએ હેવું ધારેઆમાં આવેછે. શરસીમાં ૩

૧૧૫૫૫૫ ૬ ૭૫૫ ૧૧૫૫ (વીર૦) તેઓએ શ્વેતમંદ આદ
 ર શ્રોત્રગતી દરગાહમાં અંગુમન ખોલાવીશિં. ૭૫૫ ૬ ૭૫૫
 ૧૧૫૫૫૫ ૬ ૭૫૫ ૧૧૫૫૫૫ ૭૫૫ ૭૫૫ (વીર૦) તે તરીજ
 રાતની અંદર ફેટલુંએક સુખ અને નેકી તેહને મલેછે. ૧૧૫૫
 ૧૧૫૫ ૭૫૫ ૧૧૫૫ ૧૧૫૫ ૧૧૫૫ ૭૫૫ ૧૧૫૫ ૭૫૫ ૧૧૫૫
 (કાર૦) સરહુન અને પારસ અને તેહને લગતી સરહુદો ઘણીખરી
 અરદવાંન સરદારના હુતમાં હતી. ૬ ૭૫૫ ૬ ૭૫૫ ૭૫૫
 ૧૧૫૫૫૫ (દીન૦ ૬) તેહને તે ચીજ કધી નહી પોહાયે.
 ૧૧૫૫૫૫ ૧૧૫૫૫ ૭૫૫ ૧૧૫૫૫૫૫ (દીન૦ ૪) તેઓને વાસ્તે
 અજમાવવાનું જલદીથી તરક કીધું. ૬ ૭૫૫ ૬ ૭૫૫ ૬ ૭૫૫
 ૧૧૫૫૫ (વન૦ ૮) જાહુરે તે ખાએ નહી તેઆરે (તે) સકતીવાંન ન
 હી. ૭૫૫૫૫ ૭૫૫૫૫ ૭૫૫ ૭૫૫૫૫ ૧૧૫૫ ૭૫૫ (વન૦ ૧) તેહને
 તેઓ પાલેછે અને તેહનું લલું ચાહેછે. ૭૫૫૫ ૬ ૭૫૫૫૫ ૬ ૭૫૫
 ૧૧૫૫ ૧૧૫૫૫૫૫ ૧૧૫ ૭૫૫૫૫ ૭૫૫૫૫૫૫ ૭૫૫ ૭૫૫ ૧૧૫
 ૧૧૫૫૫૫ ૭૫૫૫૫૫ ૭૫૫૫૫૫ ૭૫૫૫૫ (ઈજ૦ ૮) જે પુરૂશો નુસક
 સીખનાર (ઈઆને ધરમની ફેલવાણી લેનાર) તરીકે હોએચ તેઓને
 હોમ દાંનાઈની જઆદતી ખખસેચ. ૬ ૭૫૫ ૬ ૭૫૫ ૭૫૫ ૬ ૭૫૫
 ૧૧૫૫૫ ૭૫૫ ૬ ૭૫૫૫ ૧૧૫૫૫ ૬ (દીન૦) જે કોઈ આએ ચે
 આર ચીજને સાડ સવાખ કરે તો તેહને સવાખ નહી પોહાયે.
 ૭૫૫૫ ૧૧૫૫ ૧૧૫૫૫૫ ૧૧૫૫૫ ૬ ૭૫૫૫ (વન૦ ૨) એટલે
 જે તેણે ગોસંપંદના યેલાને તથા આદમીઓને સારી રીતે રાખેઆં.
 ૧૧૫૫૫ ૬ ૭૫૫૫ ૧૧૫ ૭૫૫૫ ૧૧૫૫૫૫ (વીર૦) કેમકે તેઓ

[illegible]

(અનં આદં) સારી ખસલતનો તથા દરૂસ્ત અંદાંમનો અને અનુભવ વાલો પુરૂષ જો કયુ અદના હોએ તોએ પણ તું તેહને દામાદ કરએ. ۱ ۹۱-۹۲ ۱۹۳۳ ۱۹۴۴ ۱۹۵۵ ۱۹۶۶ ۱۹۷۷ ۱۹۸۸ ۱۹۹۹ (દાદં) જોકે તમોએતો તે દોસતીને અરથે લખેલુંછે તોપણ મહને (તે) કદાજ લાગેછે.

૯૦. પુરૂષ સર્વનાંમો મધે ۹۱, ۹۲, ۹۳, ۹۴, ۹۵, ۹۶, ۹۷, ۹۸ અને ۹۹ એ સર્વનાંમો વીલકતીને લગતા હરથે આસપાસ આવેઆ વગર સંઘલાં રૂપોમાં વપરાએછે.

પ્રશ્નાર્થક સર્વનાંમ :— ۹۱ ۹۲-۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹

૯૧. પ્રશ્નાર્થક સર્વનાંમો સવાલ પુછવાના કારણસર વાપરેઆ માં આવેછે, અને તેઓની વીગત નીચે જણાવેઆ પરમાણેછે.

૧. ۹۱ મવન—કોણ.
૨. ۹۲ કદામ—કોણ, કીહું.
૩. ۹۳ કદાર— ” ”
૪. ۹۴ મેમન—શું ?
૫. ۹۵, ۹۶ ચેમ—કાંએ ?
૬. ۹۷ આગ—કાંહાં ?
૭. ۹۸ અહમત—કહારે ?
૮. ۹۹ ચેગુન—કેમ, સી રીતે ?
૯. ۱૦૦ ચંદ—કેરું ?

૯૨. આએ સર્વનાંમો મધેનું પેહલું સર્વનાંમ પુરૂષને લાગેછે અને તે વાકય રચનામાં નાંમની આગલ ઈઆ પાછલ ખેહુ રીતે

મેલેઆમાં આવેછે. ખીજું અને તરીજું સર્વનાંમ પુરૂષ અને ચીજ
એ ખેહુને વાસતે વાપરેઆમાં આવેછે. ચોથું સર્વનાંમ ચીજને લ
ગાડેઆમાં આવેછે. પાંચમું કારણ અથવા સખખ ખતલાવ્યા સાડ
વાપરેછે. છઠું મકાંન અથવા કેકાંણું ખતલાવેછે. સાતમું વખતને
ખતલાવેછે. આઠમું રીત અથવા તરીકો ખતલાવ્યા સાડ વાપડેઆ
માં આવેછે, અને નવમું સંખ્યા અથવા હદ પુછવા સાડ લખેઆ અ
થવા ખોલેઆમાં આવેછે. જેમકે:—

દા ખ લા .

જ્યાજ્યા ૧૫ ૧૧ ૧૨ ૧૩ ૧૪ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦
૧૧૧૨ (વનં ૨૦) પરહેજ કરનારાં આદમીઓ મધેથી કોણે સારી
પરહેજ કરી જાણી? મુજી ૧૩૭૫ ૧૬ મુજી ૧૬ ૧૭ (વીરં)
અરે તું કોણછે અને કોણ સાથે સંબંધ રાખનારછે? ૧૬ ૧૭ ૧૮
૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ (વનં ૮) ઓ પેદાના કરનાર
દેવ કોણછે? અને દેવની આરાધના કરનાર કોણછે? ૨૬ ૨૭
૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ (દીનં) હું કોણ છેકાં? આદમી છે
કાં કે દેવ? ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ (વીરં)
આએ કેહી જગો અને આએ કીહાં માંણસોછે? ૪૫ ૪૬ ૪૭
૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ (કારં) તું કીહાં ખાંનદાંનની પુત્રીઆદનોછે?
૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ (પુતં) આગલ કોણને પેદા કી
ધું જવને કે ખદનને? ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ (વનં ૭) તે
હની સખ કેહીછે? ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪
૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦ (વનં ૭) ઓ અહુરમઝ

જાણ્યો જુઓ ગુણ (ઈજાં ૨૮) દરએક જાણ નેકીથી વાકેશકાર
 કેહ્યારે થશે? ફફ જાણાં જુલો કો જુઓ જુઓ કો જુઓ
 જુઓ (વનં ૭) તે ગુજરેલા પુરુશ ઊપર દરને નસશ કેહ્યારે દો
 કેહે? ફાફા જાણ જુઓ * * ફફ જાણ જુઓ (દીનં) હું
 કેહ્યારે આવેઓ અને કેહ્યારે જવસ? જાણ જાણ જાણ
 જાણ જાણ (વીરં) તું અશો સી રીતે આવેઓ? જાણ જાણ
 જાણ જાણ જાણ જાણ જાણ જાણ (વનં ૭) તે ખાવા
 નાં વાસણો સી રીતે પાક થાએ? જાણ જાણ જાણ
 જાણ જાણ જાણ જાણ જાણ (દાદં) ચીનવદ પુલ અને ચકાદે
 દાઈતીનો મારગ અશો લોકો અને તકસીરવારોને કેહવી રીતનોછે?
 જાણ જાણ જાણ જાણ જાણ (વનં ૯) તે ખાણથી ખીજો ખાણ
 કેરલો (દુર)? જાણ જાણ જાણ જાણ (વનં ૫) આતસથી કે
 રહું દુર?

૯૩. પ્રશ્નાર્થક સવનાંમો મધે જાણ, જુઓ અને જાણ એ તરાણ
 સર્વનાંમો સેમાટીક ભાશાને લગતાંછે, અને તે ભાશામાં એ સર્વનાંમો
 મન, અહમત અને મી અથવા મે હવા ઊચ્ચારથી બોલેઆ
 માં આવેછે. પેહલવીમાં છેહલ્લાં સર્વનાંમની સેવટે જ વધારા તરીકે
 મેલેઆમાં આવેલોછે. એ સેવાએ જાણ અથવા જાણ અવસ્તાના
 જાણ જાણ બોલ ઊપરથી નીકલેલુંછે, અને જાણ ની અંદર જ વ
 પરાએલોછે તે જાણ ની જગોએ બદલ થાએલોછે. જાણ અથવા જાણ
 અવસ્તાના જાણ ઊપરથી નીકલેલોછે, તથા જાણ અવસ્તાના જાણ
 અને જાણ એ બે બોલો બોલઈને બનેલુંછે, અને જાણ એ

અવસ્તાના 𐭥𐭭𐭮𐭬𐭮𐭭 𐭥𐭭 𐭥𐭭𐭮𐭬𐭮𐭭 લીધામાં આવેલું છે. ૫
રસીમાં જે 𐭥𐭭, 𐭥𐭭 અને 𐭥𐭭 હોવા બોલો વાપરેઆમાં આ
વે છે તે 𐭥𐭭માં સર્વનાંમો 𐭥𐭭𐭮𐭬𐭮𐭭 બનેલા છે. આ એ સર્વનાંમો એ
કવચન તથા બહુવચનની અંદર એકસરખી રીતે વપરાયે છે.
પણ 𐭥𐭭 ની સેવટે કોઈ વેલા બહુવચનને સાડ 𐭥𐭭 ઈઆંન, હોવા
પ્રત્ય જોડાઈને આવે છે.

અન્વિત સર્વનાંમ:— 𐭥𐭭 𐭥𐭭-𐭥𐭭 𐭥𐭭

૯૪. અન્વિત સર્વનાંમ એ સંખંધી સર્વનાંમને કહે છે, અને
તે સર્વનાંમ વાક્યની અંદર જે નાંમ આગલ ગએલું હોય તેહનો
સંખંધ દેખાડે છે, જેહની વીગત નીચે જણાવેઆ પરમાણે છે.

૧. 𐭥𐭭 મવન— જે.

૨. 𐭥𐭭 શ.

૩. 𐭥𐭭 જે.

૯૫. 𐭥𐭭માં અન્વિત સર્વનાંમો મધેનું પેહલું સર્વનાંમ છુટા
આકારથી લખેઆમાં આવે છે, બીજું 𐭥𐭭 અથવા 𐭥𐭭 “કે” અને
હોવાજ બીજા 𐭥𐭭નાન્વચીની સાથે જોડાઈને આવે છે, અને તરી
જું પુરૂષ સર્વનાંમોની સાથે આગલથી જોડાઈને લખેઆમાં આવે છે,
અને એ સર્વનાંમો (બીજા આંકવાલાં સર્વનાંમ સેવાએ) એકવચન
તથા બહુવચનમાં એકસરખી રીતે રહે છે. જેમકે:—

દાખલા.

𐭥𐭭 𐭥𐭭 𐭥𐭭 𐭥𐭭 𐭥𐭭 𐭥𐭭 𐭥𐭭 𐭥𐭭 𐭥𐭭 𐭥𐭭 𐭥𐭭 𐭥𐭭
𐭥𐭭 (દીન) જેહનો સવાખ વધારે તે બેહુશતમાં અને જેહનો

જાણુ-જાણુ ॥૭ ॥૭ જાણુ જાણુ * * જાણુ (વીર૦) મેં તે
 ઓરતોનાં રવાંનને જોએઆં કે જોએઆં ખાવંદને સરદાર તરીકે
 ગણેઆ હતા. ॥૭ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ
 જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ (દીન૦) મેં તેઓનાં રવાંન
 ને જોએઆં કે જોએઆં હમેશ દીનને ઈઆદ રાખી અને ખોદાની
 આરાધના કીધી તથા શરમાવી. જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ
 જાણુ (કાર૦) તે સપનો જે મેં જોએઆ તે સાચો થયેઆ. જાણુ
 જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ (વન૦ ૧૯) ઓ
 (અંધરેમેનીઓ) જે (કાંમ) તું પોતે નહી કરી સકે તે તું હમેને શ
 રમાવેછે. જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ (દાદ૦)
 તમારાં કાગજની અંદર જે લખી જણાવેગિંચ.

નાંમવાચક સર્વનાંમ :—જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ

૯૬. નાંમવાચક સર્વનાંમની અંદર પ્રસપવીચક સર્વનાંમોને
 ગણેલાંછે અને તે બે પરકારનાંછે, તેહમાં એક અવસ્તાને લગતાં અ
 ને બીજાં સેમીટીકને લગતાંછે, જેહની વીગત નીચે જણાવેઆ પ
 રમાણેછે.

૧. જાણુ ખુદ—પોતે.
૨. જાણુ ખેશ.
૩. જાણુ ખેનપશમન.
૪. જાણુ નપશમન.

૯૭. ઊપલાં સર્વનાંમો મધે જાણુ ખુદ, અને જાણુ ખેશ, એ
 અવસ્તાના ફજાણુ “પોતે” અને જાણુ જાણુ “પોતાનું” બોલો.

પ્રથમ પ્રકાર ૧૯૧ પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ (દીન૦)
 હોમોને તે રીત સારી લાગેછે કે આએ વસ્તુ હોમો પોતાની મેહનતથી
 પેદા કરીએ. પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ (દાદ૦)
 કેમકે તમોએ મહુને પોતાના કરતાં મોહોય સરદારનું નામ આપેછો
 છે. પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧
 પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ (દીન૦) હું પોતાને વાસ્તે જાણુંછેછો, કારણ કે આહુરમઝ
 ૬ ખોદાની તરફથી હું આવેલો છેછો.

૯૮. ઊપલાં સર્વનાંમો મધેનાં જાન ની પછવાડે ૪ થ, જોડા
 એઆથી તે સંબંધ ખતલાવનારું વિશેષણ થાયેછે, અને ૪૦૫
 ની જગોએ વાપરેઆમાં આવેછે. જેમકે:—પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ ૪૦૫ ૪૦૫
 પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ (દીન૦) તેહનું પોતાનું એક નામ આહુરમઝદ. ૪૦૫
 પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ (દીન૦) પોતાની જાતી કરણીએ
 પરહેજથી રેહવું. એ સેવાએ કેટલીએક વેલા ૪૦૫ અને પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧
 ને ખદલે ૧૧ પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ તથા ૧૧ ૪૦૫ વાપરેઆમાં આવેછે. જેમકે
 પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧
 પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ (કાર૦) પોતાની જુ
 જોરગીને નહી (જુજોરગી) હોએ તેમ ગણ. ૧૧ ૧૧ ૪૦૫
 પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ (૫૬૦ નામે૦) સાચવડે કરી પોતાને
 ખોલ્લો રાખજે. હુને મલતું શરસીમાં વાપરેઆમાં આવેછે.

૯૯. કેટલીએક વેલા પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ ખોલ તરીજા પુરૂષનાં સર્વનાંમ તરી
 કેખી વાપરેઆમાં આવેછે. જેમકે:—પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧
 પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧
 પ્રથમ ક્રમ ૧૯૧ (વીર૦) ખરસતરો માથાનું ભેજું ખાતાં હતાં અને વારેવાર

તેહનાં બદનને દાંતમાં પકડીને ગોશતને ગરી જતાં હતાં. 𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮
𐭥𐭮 𐭥𐭮𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮 (ઈજ૦) તેઓને હું ઈઆદ કરું તે
ઓનાં નાંમે કરી.

વિશેષણાર્થક સર્વનાંમ:—𐭥𐭮 𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮 𐭥𐭮𐭥𐭮

૧૦૦. વિશેષણાર્થક સર્વનાંમની અંદર દર્શક સર્વનાંમ, દર્શક
શબ્દો અને અનિયમિત સર્વનાંમો ગણેઆમાં આવેલાં છે.

દર્શક સર્વનાંમ.

૧૦૧. દર્શક સર્વનાંમ, જે વસ્તુ આપણી વીચાર સકતીથી અ
થવા ઈદ્રિઓની મારફતે આપણને દેખાએ છે તેહને ચોકસ ખતલા
વ્યા સાડ વાપડેઆમાં આવે છે, જેઓની વીગત નીચે લખી જણા
વેઆ પ્રમાંએ છે.

૧.	𐭥𐭮	રગોમન—એ, આએ,
૨.	𐭥𐭮	ગોમન— ”
૩.	𐭥-𐭮-𐭮	અફ, એ— ”
૪.	𐭥	એમ— ”
૫.	𐭥𐭮	અના— ”
૬.	𐭥	જક— તે.
૭.	𐭥	વરમન— ”
૮.	𐭥	હમે — ”

૧૦૨. ઊપલાં સર્વનાંમો મધે 𐭥𐭮, 𐭥𐭮, 𐭥-𐭮-𐭮, અને
𐭥 એ સર્વનાંમો નજદીકની ચીજ ખતલાવ્યા સાડ વાપડેઆમાં
આવે છે, અને 𐭥 એ નજદીક અથવા દુર એ ખેહુને લગાડેઆ
આમાં આવે છે. એ સેવાએનાં ખીળાં સર્વનાંમો દુરની વસ્તુ ખત

લાવ્યા સાડ લખેઆમાં આવેછે, જેહમાં જો ઘણું કરીને પુરુશને વા
સ્તે વાપરેઆમાં આવેછે અને બાકીનાં પુરુશ તથા ચીજ એ બેહુને
સાડ વપરાએલાંછે. જેમકે:—

દાખલા.

જાજીયુ જુ જાજીયુ ફ જી જી (દીન૦) એ દીવસે
(આજે) તેં ખાધું તે કાંઈથી ખાધું. જે ૩ ૫૭૫૭ જ * * ૧
જાજીયુ જુજીયુ જુ જુ જી જી જાજીયુ જુજીયુ જુ
(કાર૦) હું * * કેરમાંનની લડાઈથી હાર ખાઈને આવેઆ છેડાં,
માટે આએ દીવસ (ઈઆને આજનો દાહડો) મહુને ઊતારો આપ
વાને ફરમાવો. જાજીયુ જુજીયુ જુજીયુ જુજીયુ જુ
જુજીયુ * * જાજીયુ જુ જુજીયુ (દીન૦ ૪) આએ વેલા પાદશાહના
પાદશાહ ખોસરો (નાશરવાંન) કોબાદે * * દીનનો ખોલાસો કરવા
સાડ * * ફરમાવેડાં. જાજીયુ જુજીયુ જુજીયુ જુજીયુ (વન૦૨)
તેઆરે એ જમીન પસુઆથી પુર થાઈ. જાજીયુ જુજીયુ જુજીયુ જુજીયુ
જાજીયુ જુ જાજીયુ જુજીયુ જુજીયુ જુજીયુ જુજીયુ (દીન૦) આ
એ બદનને હવી રીતે રાખે કે બદનને વાસ્તે રવાંનને કાંઈ દુખ ન
હી પોહાયે. જાજીયુ જુજીયુ જુજીયુ જુજીયુ (વીર૦) આએ સંધે
સો દેલખાહીથી હું લેઈજાંડાં. જાજીયુ જુજીયુ જુજીયુ જુજીયુ
જાજીયુ જુજીયુ જુજીયુ (વન૦ ૨) કેમકે હું એ (ધરમની) ઊસ્તાદી તથા
શાગેરદી કરવાને અસકત છેડાં. જાજીયુ જુજીયુ જુજીયુ જુજીયુ
જાજીયુ જુજીયુ જુજીયુ જુજીયુ (ઈજ૦ ૧) એરવદી એકે દાંનાઈએ કરી
પોતાને લાએક કરવું. જાજીયુ જુજીયુ જુજીયુ જુજીયુ (દીન૦ ૩)

(દીન૦) હમારાં કરતાં વધારે લાએક (હાએ) તે શખસને તું આપ.
 ૧૧૮૭ ॥ ૭ ॥ ۱۱۸۷ * * ۱۱۸۷ ۱۱۸۷ ۱۱۸۷ ۱۱۸۷ ۱۱۸۷
 ૧૧૮૭ (દાદ૦) જો તે સવાખ તે ગુજરનારે પ્રમાવેલો નહીં હાએ,
 * * તો તે કાએદાસર નથી. ૧૧૮૭ ۱۱۸۷ ۱۱۸۷ ۱۱۸۷ ۱۱۸۷
 ૧૧૮૭ (વીર૦) હમો સાત બેહેન છઈએ અને તે એક ભાઈ (છે).
 ૧૧૮૭ ۱۱۸۷ ۱۱۸۷ ۱۱۸۷ ۱۱۸۷ ۱۱۸۷ ۱۱۸۷ (વીર૦) તે
 આદમીઓ કે જેઓનો સવાખ તથા ગુનાહ ખરાખર હતો. ૧૧૮૭
 ۱۱۸۷ ۱۱۸۷ ۱۱۸۷ * * ۱۱۸۷ ۱۱۸۷ ۱۱۸۷ ۱۱۸۷ (વન૦ ૪)
 તેઓના તે ગુનાહ અશોઈના તરીકાથી, કમ થાએ. ۱۱۸۷ ۱۱۸۷
 ۱۱۸۷ * * ۱۱۸۷ ۱۱۸۷ ۱۱۸۷ ۱۱۸۷ ۱۱۸۷ ۱۱۸۷ * * ۱۱۸۷
 (અન૦ વજોરગમતુંન) આએ કેતાખ * * તે પાદશાહોના પાદશા
 હ પુશરો (નોશીરવાંન) ના હાકમ આપવાથી * * ખનાવી.

૧૦૩. ઊપલાં સર્વનાંમો મધે ۱۱۸۷ રગોમન, અને ۱۱۸۷ ગોમ
 ન, એ સર્વનાંમો અવરતાને મલતાં નથી, પણ તેહેનો એમલો સે
 મીટીક દન “આએ” ને મલતો આવેછે. ۱, એ આકાર ગો,
 અથવા દન, એ બેહુ રીતે વંચાઈ સકેછે, અને તે ઊપરથી પરોષે
 સર સપીગલે તેહેને દનમન કરીને વાંચેલોછે. ۱۱۸۷, એ ۱۱۸۷ નો
 આગલો આકાર હાએ હેવું ધારેઆમાં આવેછે. ۱, ۱ અને ۱
 આએ સર્વનાંમનો આકાર અવસ્તાનાં દર્શક સર્વનાંમ ۱۱۸۷ અ
 થવા ۱۱۸۷ ઊપરથી નીકલેલોછે, જે ઊપરથી શરસીમાં બ
 હુવચનને વાસ્તે ۱۱۸۷ હેવો લોગત વાપરેઆમાં આવેછે. ۱ એ
 મ, એ સર્વનાંમ અવસ્તાના દર્શક સર્વનાંમ ۱۱۸۷ ઊપરથી પુલિલંગ

પેહલવી એકવચનને સાડ પનેલા pax ખોલનું પનેલુંછે, જે ઊપર થી શરસીમાં એજ મતલબને લગતું m અથવા u એ સર્વનાંમ વાપરેઆમાં આવેછે. m અના, એ સેમીટીક હન ને મલતુંછે, અને p , એ સેમીટીક જક અથવા દકને એકસરખી રીતે મલતું આવેછે. છેહલું સર્વનાંમ pax હમો, અથવા pax હમો, એ અવસ્તાના pax અથવા pax ખોલ ઊપરથી નીકલેલુંછે, જે ઊપરથી શરસી m અથવા u ખોલ પનેલોછે અને તે ઊપલા અરથને સાડ કાંઈએક તશાવતે વાપરેઆમાં આવેછે. જેમકે pax અથવા pax તેજ વેલા; pax , તેજ જગો;

દર્સક શબ્દ.

૧૦૪. આએ ભાષામાં નિયમિત દર્સક શબ્દ વાપરેઆમાં આવતો નથી, પણ અનિયમિત દર્સક શબ્દને સાડ નાંમની સેવડે m અને કોઈ વખતે m મુકયામાં આવેછે; જેમકે:— pax , એક મરદ; pax , એક આદમી.

અનિયમિત દર્સક શબ્દ સંખ્યાવાચક વિશેષણ pax ને મલતો છે, પણ તેમાં ફેર એટલોજછે કે તેના જેટલું જોર એ ખતલાવતો નથી.

દા ખ લા.

pax pax pax pax pax (વન ૫) જેઆરે એક મરદ ખાલવાનાં લાકડાં લાવ્યા સાડ જાએ. pax pax pax pax (વન ૫) જેઆરે (લાકડાંના) એક કટકા ઊપર નસા પોહોએ. pax pax pax pax pax pax pax pax pax pax

જાણી જાણી ૧૫ ૧૬ ૧૭ (અનં આ.) જેમ એક પરંતુ એક જાડ ઊપરથી ખીજાં જાડ ઊપર ખેસેછે તે પરમાણે આએ દુનીઆની દેલતછે. જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી (વીર.) હું એક જગો આગલ ગીચો તાંહાં હું એ એક મરદનાં રવાનને જોઈશું.

૧૦૫. જેમ પેહલવીમાં અનિયમિત દસક શબ્દને સાડ ૭ અથવા ૮ વપરાએલોછે, તેમજ શરસીમાં ૯ વપરાએછે.

અનિયમિત વિશેષણાર્થક સર્વનાંમ.

૧૦૬. અનિયમિત સર્વનાંમોની વીગત નીચે લખી જણાવેઆ પરમાણેછે.

૧	જાણી હરએક, દરએક.	૧૭	જાણી, જાણી સઘલું.
૨	જાણી "	૧૮	જાણી "
૩	જાણી કોઈ.	૧૯	જાણી "
૪	જાણી કાંઈ.	૨૦	જાણી ખીજું.
૫	જાણી કોઈ, ચીજ.	૨૧	જાણી "
૬	જાણી કોઈ, કાંઈ.	૨૨	જાણી "
૭	જાણી કાંઈ, કોઈ.	૨૩	જાણી ખેહું.
૮	જાણી દરએક, કોઈખી.	૨૪	જાણી "
૯	જાણી કોઈ પણ, કોઈખી.	૨૫	જાણી એટલું, કેટલું.
૧૦	જાણી "	૨૬	જાણી કેટલુંએક.
૧૧	જાણી દરએક, કોઈખી.	૨૭	જાણી કેટલુંએક.
૧૨	જાણી કોઈ પણ.	૨૮	જાણી "

૧૩	𐭥𐭭𐭮𐭭	કાંઈ પણ.	૨૯	𐭥𐭭𐭮𐭭	એખલું.
૧૪	𐭥𐭭𐭮𐭭	”	૩૦	𐭥𐭭𐭮𐭭	”
૧૫	𐭥𐭭𐭮𐭭	”	૩૧	𐭥𐭭𐭮𐭭	”
૧૬	𐭥𐭭𐭮𐭭	દરએક.	૩૨	𐭥𐭭𐭮𐭭	”

૧૦૭. ઊપલાં સર્વનાંમો મધેનું પેહલવું સર્વનાંમ 𐭥𐭭 કના-
 સેમીટીક કલ ને મલતું છે જેહનો અરથ “સંઘલું” અથવા “દર
 એક” નો થાયેછે. એને મલતું અરખીમાં 𐭥 અથવા 𐭥 છે.
 ખીનું સર્વનાંમ 𐭥 હર, વપરાણમાં ઘણું કમ આવેલું છે અને તે
 અવસ્તાના 𐭥 “સંઘલું” ખોલ ઊપરથી બનેલું છે, જે ઊપર
 થી હલની શરસીમાં ઊપલા અરથને વાસ્તે 𐭥 વપરાયેછે. તરી
 નું સર્વનાંમ 𐭥 અદશ, સેમીટીક અઈશ ને મલતું છે, સેમીટીક
 𐭥 નો ઊચ્ચાર ઘણું કરીને પેહલવીમાં 𐭥 સાથે બદલ થાયેછે. જેમ
 અઈશ ખોલ સેમીટીકમાં યુરશ, અથવા શખસ, ને અરથે વપરાયેલો
 છે તેમજ તે પેહલવીમાંખી રહેલો છે. ચોથું સર્વનાંમ 𐭥 સેમીટીક
 મનકુમને ખરોખર મલતું છે. પાંચમું સર્વનાંમ, 𐭥 ચેશ, વપ
 રાણમાં ઘણું કમ છે. એ સર્વનાંમ અવસ્તાના 𐭥 “કોઈ” ખોલ
 ઊપરથી બનેલું છે, જે ઊપરથી પાજંદમાં 𐭥 અને શરસીમાં 𐭥
 ખોલો ઊપલા અરથને સાડ વપરાયેલા છે. છઠ્ઠા આંકવાલું સર્વનાંમ
 𐭥 પાજંદ 𐭥 તથા શરસી 𐭥 ને મલતું છે. સાતમાં આંકવાલું
 સર્વનાંમ 𐭥 ચહુચ, 𐭥 𐭥, અને 𐭥 𐭥 એ બે ખોલો નો
 ડાઇને બનેલું છે. આઠમાં આંકવાલું સર્વનાંમ 𐭥 અવસ્તાના,
 𐭥 “દરએક” અથવા “હરકાંઈ” ખોલ ઊપરથી બ

સર્વનાંમ 𐭥𐭭 અથવા 𐭥𐭭 હુમા, “સદલું” અવસ્તાના 𐭥𐭭𐭥𐭭 ખોલ ઊપરથી નીકલેલું છે, જે ઊપરથી શરસીમાં 𐭥𐭭 અથવા 𐭥𐭭 એ ખોલો ઊપલાં સર્વ નાંમની જગાએ વપરાયે છે. વીસમું સર્વનાંમ 𐭥𐭭𐭥𐭭 આવાની, “ખીન્નું” અવસ્તાના 𐭥𐭭𐭥𐭭 ખોલ ઊપરથી બનેલું છે, જેહને મલતું પાજંદ 𐭥𐭭𐭥𐭭 છે. જે કાએદથી અવસ્તાનો ૧ પેહલવીમાં ૧ સાથે બદલ થાયે છે, તેજ કાએદથી 𐭥𐭭𐭥𐭭 ની અંદર ૧ ને બદલે, વપરાયેલો છે. એકવીસમા આંકવાલું સર્વનાંમ 𐭥𐭭𐭥𐭭 હાંન, અવસ્તાના 𐭥𐭭𐭥𐭭 અથવા 𐭥𐭭𐭥𐭭 ખોલ ઊપરથી નીકલેલું છે, જેહને હવું ધારેઆમાં આવે છે. બાવીસમા આંકવાલું સર્વનાંમ 𐭥𐭭𐭥𐭭 , સેમીટીક દર્શક સર્વનાંમ 𐭥𐭭 અને 𐭥𐭭 મલીને બનેલું છે. ચોવીસમા આંકવાલું સર્વનાંમ 𐭥𐭭𐭥𐭭 કનાદો, 𐭥𐭭 અને 𐭥𐭭 એ બે ભાગતોની જોરણીથી બનેલું છે. પચીસમા આંકવાલું સર્વનાંમ 𐭥𐭭𐭥𐭭 અંદ, અવસ્તાના 𐭥𐭭𐭥𐭭 ખોલ ઊપરથી નીકલેલું છે, અને તે ઊપરથી પાજંદ તથા શરસીમાં 𐭥𐭭𐭥𐭭 , 𐭥𐭭 , વપરાયે છે. છવીસમા આંકવાલું સર્વનાંમ 𐭥𐭭𐭥𐭭 અવસ્તાના 𐭥𐭭𐭥𐭭 ખોલને મલતું છે. શરસીમાં 𐭥𐭭𐭥𐭭 એવો ખોલ આએ સર્વનાંમની જગાએ વપરાયે છે તે ઊપલાજ ભાગત ઊપરથી લીધામાં આવેલો છે. સતાવીસમા આંકવાલું સર્વનાંમ 𐭥𐭭𐭥𐭭 અંદ ચંદ, પચીસ અને છવીસમા આંકવાલાં બે સર્વનાંમે જોડાઈને બનેલું છે, એજ પરમાણે અવસ્તામાંથી 𐭥𐭭𐭥𐭭 𐭥𐭭𐭥𐭭 એ ખોલો ઊપલા અરથને સાડ વપરાયેલા વારે ઘડીએ જોએઆમાં આવે છે. અઠવીસમું સર્વનાંમ 𐭥𐭭𐭥𐭭 અથવા 𐭥𐭭𐭥𐭭 વીચાર કરીને જોતાં 𐭥𐭭 “એક”, અને 𐭥𐭭𐭥𐭭 “કેટલું” એ

જાન્યારી (કારં) તે પુરુશના ૫૨૪ દેખાંનો કોઈ દુનીયાંની
 પાદશાહીએ પોહાયસે. ૧૨૪૫ જાન્યારી ૧૨૪૫
 ૧૨૪૫-૫ (વનં ૪) કોઈ શખસ તરણે (ગુનાહ) ની ગુનારેશ ક
 રેતો એકનીખી ધાસતી રાખવી નહી. ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫
 જાન્યારી ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ (અનં આં) જેમ જંગલમાં વા
 ઘ કોઈખી શખસથી ખીહીતો નહી તેમ. ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫
 ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ (અનં આં) જો તું ચાહતો હોએ કે કોઈથી ગાલ નહી સાંભલે
 તો તું કોઈને ગાલ દેતોમાં. ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫
 ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ (દાદં) વહી જેહમાં કાંઈ નથી તેહને હું આ
 એ રીતે પરતું મેલુંધું. ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫
 ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ (અનં આં)
 જેમ એક વિધવા ચોરત (કે) જેહની પાસેથી કોઈ શખસ કાંઈ ચીજ
 લીએ તેહને તે કાંઈજ કરી સકે નહી. ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫
 ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ (દીનં)
 આએ ખદનને એવી રીતે રાખે કે ખદનને વાસતે રવાંનને
 કાંઈ દુખ નહી પોહાયે. ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫
 ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ (વનં ૩) રોશંને
 કહેલુંછે કે કોઈ શખસ જાંણે કે સગદીદ થએલો નથી તો તેણે હો
 શીઆરી રાખવી ઘસારતછે. ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫
 ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ (ઈજં ૬) તું તેહને હરેક વસ્તુ આપવા જોગ આવેછે.
 ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫ ૧૨૪૫

જાણનારું લે જુજ (અનં આનં) કોઈ પણ રીતે કોલ કરાર તો
 હોતામાં કે તેહને લીધે તાહારી આખરને હાંની નહી પોહાયે.
 જાણનારું જાણનારું જાણનારું જાણનારું જાણનારું જાણનારું (દીનં ૪)
 અહુરમઝદની તરફથી જરેતોસને લાવેલા અવસ્તા આત્મ નીશાં
 ન તરીકે, તેહમાં કાંઈ જુદું, ખેહુદું અને દેવોની મતલબને લગ
 તું નથી. જાણનારું લે જુજ જાણનારું જાણનારું જાણનારું જાણનારું (પુરં)
 કોઈ શખસ ઊપર ખરાબ નજરથી નહી જોયે. જાણનારું જાણનારું
 જાણનારું લે જુજ જાણનારું જાણનારું જાણનારું જાણનારું (વનં ૬)
 કેટલી મુદતવેર આએ જમીન પરત રેહ? ઈઆને કોઈ કામમાં
 નહી વપરાઈ શકે? જાણનારું જાણનારું જાણનારું જાણનારું જાણનારું
 જાણનારું લે જુજ જાણનારું જાણનારું જાણનારું જાણનારું (વનં ૧૬) દસતાંનવાલી આરત
 ના ખાંનાંથી દુર રેહતું (કેમકે તે) કાંઈ કાંમનું નથી. જાણનારું જાણનારું
 જાણનારું જાણનારું જાણનારું જાણનારું જાણનારું જાણનારું (દીનં ૪)
 માહારી ઈદદા શએદા ભરેલાં જાહુર કાંમ કરનારા દરએક આગોને
 મલતી (છે). જાણનારું જાણનારું જાણનારું જાણનારું જાણનારું
 જાણનારું જાણનારું જાણનારું જાણનારું જાણનારું (વનં ૨) એટલા વાસતે તે વર્તુલને તું ખનાવ એ
 આરમાંની દરએક ગમથી ખોલલાં મેદાંન તરીકેનું. જાણનારું જાણનારું
 જાણનારું જાણનારું જાણનારું જાણનારું જાણનારું જાણનારું
 (ઈજં ૯) ખાપ અને ખેરો દરએક ઊધરભવમાં પંદર વરસની ઊ
 મરના હતા. જાણનારું જાણનારું જાણનારું જાણનારું જાણનારું
 (વનં ૧૬) ઘણામીનોને લગતાં કોઈખી ખરજસ્તરને મારે.

૧૦૮
 પેહલવી ભાશાનું વ્યાકરણ.
 ૧૦૮
 (વન ૨) તું જે જરતોસત છે તે તાહારીથી ખીળા તેહને મેં
 આએ અહુરમજદી અને જરતોસતી દીનને ખતલાવી. ૧૦૮
 ૧૦૮ ૧૦૮ ૧૦૮ ૧૦૮ ૧૦૮ (વન ૬) તે ખાણે
 ખીળા ખાણાથી કેટલા (દુર)? એક દગલાં જેટલા. કેટલીએક વે
 લા દસીક સર્વનાંમ ફની પાસે ને ખદલે અથવા “એક”
 ના અરથને વાસ્તે જોડાઈને આવેછે. જેમકે:— ૧૦૮
 ૧૦૮ ૧૦૮ (ઈજ ૬) તેમાંનો એક ચોરવાખશ દાવર હતો.
 ૧૦૮ ૧૦૮ ૧૦૮ ૧૦૮ ૧૦૮ ૧૦૮ ૧૦૮ ૧૦૮ ૧૦૮
 ૧૦૮ ૧૦૮ (વન ૨) હું જે જરતોસત છેછે તે સેવાએ
 ખીળા કોણને તુંએ આએ અહુરમજદી અને જરતોસતી દીન ખ
 તલાવી હતી. કેટલીએક વેલા ફની અથવા ૧૦૮ નું અનેકવચ
 ન ૧૦૮ કરીને લખેઆમાં આવેલુંછે. જેમકે— ૧૦૮
 ૧૦૮ ૧૦૮ ૧૦૮ (વન ૧૬) નમસ્કાર તે ખીળા પ
 વીતર લોકોને. ૧૦૮ ૧૦૮ ૧૦૮ ૧૦૮ ૧૦૮ (કાર ૧)
 વલી તેઓમાંથી ખીળો સરદાર આગલ આએઓ. ૧૦૮
 ૧૦૮ ૧૦૮ ૧૦૮ (અન ૧૬૦) દોલત અને
 હકુમત ખીળા ધણીને સવાધીન થાશે. ૧૦૮ ૧૦૮ ૧૦૮ ૧૦૮ ૧૦૮
 ૧૦૮ ૧૦૮ (વન ૭) એકખીળા સાથની મદદગારીથી. ૧૦૮ ૧૦૮
 ૧૦૮ ૧૦૮ ૧૦૮ (વન ૭) ખેહુ ફરમાંન વીસે
 તેઓ એકમલતા વીચારના થએલાછે. ૧૦૮ ૧૦૮ ૧૦૮ ૧૦૮ ૧૦૮
 ૧૦૮ ૧૦૮ (વન ૫) ખેહુ તરેહથી રીમન થાએ. કેટલીએક

વેલા જાણનો અરથ ખતલાવ્યા સારૂ ની જગોએ ખીજો
 વપરાએછે. જેમકે:— ફાખી ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ (વન ૦ ૫)
 ખેહુજાણનું શરીર ખરશનુમને લાએક. ૧૧૭ ૧૧૭ (૧૬) ફાજી
 ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭
 ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ (વીર ૦)
 તમે ગેતી (આએ જેહાંન) ની અંદર રહવું અને પીતવું
 હૃદયી જાણાયા માં કરતા, નહીતો આએ કેટલુંએક દુખ અને
 પીડા તમારાં ગુજરેલાં રવાંનને પોહાચશે. ૧૧૭ ૧૧૭ ગાફી
 ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ * *
 ૧૧૭ ૧૧૭ (વન ૦ ૧૬) દશતાંન વાલી ઓરત ખરસમ, તથા
 એવીઅંધન તથા જોર અને જવાંમ એ કેટલીએક વસતુને જોવા
 થી અપવીત્તર કરેછે. ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭
 ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭
 ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ (વીર ૦) કે તેઓનાં રવાંને
 તે પેહલવી તરાણ રાતમાં એટલી હલાકી અને દુખ દેખાડેકિં કે તેટ
 લું દુખ તેઓએ આએ દુનીઆમાં મુતલક જોઈકિંતું નહી. ૧૧૭
 ફાજી ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭
 કેટલીએક વસતુઓની નાપાએધારી વીસે ઘણો ખુબ સહુમજનાર.
 ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭
 ૧૧૭ ૧૧૭ (વીર ૦) કેટલાએક ધાંનાઈ અને હેકમતવાલા ઈ
 રાંન શેહરના દસતુર અને ઘવરોને મારી નાંખેઆ. ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭
 ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ (કાર ૦) કેટલાએક ધા

હાથ સુધી સારો ખોરાક આપવાથી ઘટતી રીતે પરવરશી કીધી.
કેટલીએક વેલા ડેમ “તેલું”, તથા ડેલ “જેલું” હવા અરથને
વાસતે પણ વપરાયેછે. જેમકે:—
સુડ ડેલ ડેલ ડેલ ડેલ (વનં ૮) આએ
જમીનમાં તરણ ખાડા ખોધે તે એટલા (દુર કે) આગલા ખાડાથી
તરણ દગ જેટલા. ફેલ ડેલ સુડ ડેલ સુડ ડેલ સુડ ડેલ
સુડ ડેલ સુડ ડેલ સુડ ડેલ (અનં અખું) હુંએ ખશસાંન આએ
દુનીઆની ઈઆદગારીને વાસતે આએ કેતાખમાં કેટલાએક ખોલા
સો લખેએછે. ડેલ ડેલ ડેલ ડેલ ડેલ ડેલ ડેલ
(વીરં) હુંએ કેટલાએક મરદ તથા કેટલીએક આરતોનાં રવાંનને
જોએઆં. ફેલ ડેલ ડેલ ડેલ ડેલ ડેલ ડેલ
ડેલ ડેલ ડેલ ડેલ ડેલ ડેલ ડેલ (વીરં) હું એક જગો આગ
લ ગીઓ. (તાંહાં) હુંએ કેટલાંએક માણસોનાં રવાંન જે એકકાં ઊભે
લાં હતાં (તેઓ) ને જોએઆં. ડેલ ડેલ ડેલ ડેલ ડેલ
ફેલ ડેલ ડેલ (વનં ૫) જેમ હું આગલ કેહુંછ તેલું નહી.
ડેલ ફેલ ડેલ ડેલ ડેલ ડેલ ડેલ ડેલ (વનં ૬) તે
સરવેથી મોહાટાં આંગલાંનાં ઊપલાં ખેટકાં જેલું. ડેલ ડેલ
ડેલ ડેલ ડેલ ડેલ ડેલ ડેલ ફેલ ડેલ ફેલ ફેલ ડેલ (વનં ૫)
જેઆરે બે (ખચ્યાં) હાએ તે બેમાંથી એખલું એક રેહુ અને બી
જું આવે તેહુંજ મરાણ પાંચે. ડેલ ડેલ ડેલ ડેલ ડેલ
ફેલ ડેલ (વીરં) દરએક સખસ એમ વીચારતો હતો કે
(હું) એખલો છેગે. ડેલ ડેલ ડેલ ડેલ ડેલ ડેલ

જાણીએ છું કે ૧૧૭ ૧૧૮ (અનં ૨) આ
 જીવ એખલો (રેહરે) અને મુએલું બદન એખલું એક જગોએ સ
 ગ અને પરંદાની હરીશર્ધમાં પડશે. ૧૧૭ ૧૧૮
 જાણીએ છું કે ૧૧૯ ૧૨૦ (કારં) અરદેશર પોતે ઘોડા
 ઊપર એખલો કમારગે ઊતરેઓ. ૧૧૯ ૧૨૦
 જાણીએ છું કે ૧૨૧ ૧૨૨ (વનં ૩) કોઈ માંણસ એખલું
 એક જાતથી ગુજરેલાંને નહીં લેઈજાએ. ૧૨૧ ૧૨૨
 જાણીએ છું કે ૧૨૩ ૧૨૪ (વનં ૪) એખલો (મુરદાંને) હીલવેતો બદન બ
 રશનુમને લાએક (થાએ). ૧૨૩ ૧૨૪
 જાણીએ છું કે ૧૨૫ ૧૨૬ (ઈજં) માંણસ જંગલમાં એખલું
 ફરફર કરેછે તે મેહર (ઈજં) ને લીધેછે. ૧૨૫ ૧૨૬
 જાણીએ છું કે ૧૨૭ ૧૨૮ (વીરં) પોતે એખલો દોજખને લાએક થ
 એઓછે. આએ ઊપર લખી જણાવેલાં સર્વનાંમો સેવાએ કેટલી
 એક વખત અનિયમીત સર્વનાંમનો અરથ ખતલાવ્યા ૯ ચ, કોઈ
 શબ્દની સાથે જોડાઈને આવેછે. જેમકે:— ૧૨૭ ૧૨૮
 જાણીએ છું કે ૧૨૯ ૧૩૦ (ઈજં ૬) જેમકે માહારી પછી દરએક
 શએદા ભરેલા લોકો સ્તુતી કરે. ૧૨૯ ૧૩૦
 જાણીએ છું કે ૧૩૧ ૧૩૨ (વનં ૪) જેહરે કોઈ હમદીનનો મર
 દ ભાઈ અથવા દોસત અતરે આવે. એ સેવાએ ઊપર જણાવે
 લાં સર્વ નાંમો મધેનાં કેટલાંએકને કોઈ વખતે બહુવચનની નીશાંની
 નો પ્રત્યક્ષ લખાડેઆમાં આવેછે. જેમકે:— ૧૩૧ ૧૩૨
 જાણીએ છું કે ૧૩૩ ૧૩૪ (વનં ૫) એખલો (મુરદાંને) હીલવેતો બદન બ

૧૧૧. પેહલવી ભાષામાં અવસ્તા અને સેમીટીક એ બેહુ ભાષા
નાં ધાતુ વાપરેઆમાં આવેલાંછે, તેહમાં જે ધાતુઓ અવસ્તા મધેથી
લીધેલાંછે તેઓને સામાન્યરૂપની હાલતમાં લાવવાને સારૂ બે રીત વા
પરેલીછે, એક અસ્તાનાં અસલ ધાતુનો લુતકરૂંદંત ખનાવીને તેહમાંથી
તે કરૂંદંતનો પ્રત્ય 𐭠𐭣 કાઢાડી નાંખી તેહને ખદલે સામાન્યરૂપનો પ્ર
ત્ય 𐭠𐭣 મેલીને તથા બીજું અસલ જંદનાં ધાતુને 𐭠𐭣 અથવા 𐭠𐭣
પ્રત્ય લગાડીને તેહનું સામાન્યરૂપ ખનાવેલુંછે. જેમકે:—અવસ્તા
નો લુતકરૂંદંત 𐭠𐭣𐭠𐭣 ખાંધેલું, 𐭠𐭣𐭠𐭣 જણેલું, 𐭠𐭣𐭠𐭣𐭠𐭣 ચાલે
લું; તે ઊપરથી પેહલવી સામાન્યરૂપ 𐭠𐭣𐭠𐭣 ખાંધેલું, 𐭠𐭣𐭠𐭣𐭠𐭣 જણેલું,
 𐭠𐭣𐭠𐭣𐭠𐭣 જલદીથી ચાલેલું, અથવા દોડેલું; તેમજ અવસ્તાનું ધાતુ-
 𐭠𐭣𐭠𐭣 તપેલું, 𐭠𐭣 આપેલું, 𐭠𐭣 થેલું, 𐭠𐭣𐭠𐭣 પુછેલું, 𐭠𐭣𐭠𐭣 એખ
તીઆર કરેલું; તે ઊપરથી પેહલવી સામાન્યરૂપ 𐭠𐭣𐭠𐭣 તપેલું,
 𐭠𐭣𐭠𐭣 આપેલું, 𐭠𐭣𐭠𐭣𐭠𐭣 પુછેલું, અને 𐭠𐭣𐭠𐭣𐭠𐭣 એખતીઆર કરેલું.

૧૧૨. કેટલાંએક ધાતુને સામાન્યરૂપની હાલતમાં લાવતી વખતે
ધાતુ અને સામાન્યરૂપનો પ્રત્ય 𐭠𐭣 ની વચ્ચે 𐭠𐭣 સ, વધારેઆમાં આ
વેલાંછે. જેમકે:— 𐭠𐭣𐭠𐭣 દોડ, તેહનું 𐭠𐭣𐭠𐭣𐭠𐭣 દોડેલું, 𐭠𐭣𐭠𐭣𐭠𐭣 ચાલ,
તેહનું 𐭠𐭣𐭠𐭣𐭠𐭣𐭠𐭣 ચાલેલું; વધી કેટલાંએક ધાતુઓને સામાન્યરૂપ
ની હાલતમાં લાવતી વખતે 𐭠𐭣 ની આગલ વધારાની 𐭠𐭣 ઈ, દાખલ
થાએલીછે. જેમકે:— 𐭠𐭣𐭠𐭣 ચાલ, તેહનું 𐭠𐭣𐭠𐭣𐭠𐭣𐭠𐭣 ચાલેલું, 𐭠𐭣𐭠𐭣
જાંણ, તેહનું 𐭠𐭣𐭠𐭣𐭠𐭣𐭠𐭣 જાંણેલું; એ સેવાએ થોડાંએક સામાન્ય
રૂપોમાં ધાતુ અને સામાન્યરૂપનું પ્રત્ય 𐭠𐭣 ની વચ્ચે 𐭠𐭣 સ, ને ખદલે
 𐭠𐭣 આ, વપરાએલો જોઆમાં આવેલો. જેમકે:— 𐭠𐭣𐭠𐭣 પડ,

એમાં અવસ્તાનું ધાતુ ૧૦૪ છે. અને તેહેની આગલ ૧૦ ઊપસર્ગ તરીકે આવેલો છે. તેહેનું ૧૧૯૫૦૪૫૦ પડવું, ૧૧૬૫ ઊભો રેહ, તેહેનું ૧૧૯૫૧૬૫ ઊભું રેહવું.

૧૧૩. જંદનાં ધાતુની સેવટે જો દંતસ્થાનનો કોઈ અક્ષર આવેલો હોય છે તો તેહેને સામાનીઅરૂપનો પ્રત્ય ૧૧૯ લાગતી વખતે તે બદલાઈને ૫ થાય છે. જેમકે:—و બાંધવું, તેહેનું ૧૧૯૫; و ઊગવું, તેહેનું ૧૧૯૫; و સુંદર બનવું, તે ઊપરથી ૧૧૯૫.

૧૧૪. જંદ ભાષાને લગતાં જે ધાતુની સેવટે કોઈખી સ્વર આવેલો હોય અને તેહેની પાસે જો વધારાનો ૫ દાખેલ થયેલો નહીં હોય તો, તે ધાતુને સામાનીઅરૂપનું પ્રત્ય ૧૧૯ લાગતી વખતે ૯ ત, નો ઊચાર બદલાઈને “દ” થાય છે. અને તેજ કાઢેલો જે ધાતુની સેવટે ૧૨, આવેલો હોય છે તેહેને પણ લગાડેઆમાં આવેલો છે. જેમકે:—અવસ્તા-و આપવું, و ઊભું રેહવું, و થવું, و લેઈ જવું, તે ઊપરથી પેહલવી સામાનીઅરૂપ ૧૧૯૫ દાદંન, ૧૧૯૫૫૫ ઈસ્તાદન, ૧૧૯૫ બુદન, અને ૧૧૯૫ બુરદંન; એ રીતે આવે છે.

૧૧૫. સેમીટીક ભાષાને લગતાં જે ધાતુઓ આવે ભાષામાં વાપરેલાં છે તે હવે રીતે છે કે જેમ અરબી જ્યાંનમાં હમણાં નાંમની સેવટે “و” و મેલેઆમાં આવે છે, તેમ અસલ ધાતુની સેવટે و તરીકે ૧૧ ઊન, લગાડીને પછી તેહેને સામાનીઅરૂપનું પ્રત્ય ૧૧૯ લગાડેઆમાં આવેલું છે. જેમકે:—કેઆલડી તમેર “ભાંજવું”, તેહેનું પેહલવી ૧૧૯૫; અને તે ઊપરથી પેહલવી સામાનીઅરૂપ ૧૧૯૫.

“લાંજવું” કરીને થાએછે; જેહને મલતું હીખરૂમાં સખેર અને અર ખીમાં ત્ર મલેછે; તેમજ હીખરૂ અલેપ “સીખવું” તેહનું પેહલવી ॥૭૧॥; અને તે ઊપરથી તેહનું મસદર ॥૭૨॥ “સીખવું” કરીને થાએછે.

૧૧૬. સેમીટીક ભાષાનાં જે ક્રિયાપદો પેહલવીમાં વપરાએલાંછે તે સાત તરેહનાંછે. તેહમાં એક તરણ વ્યંજનથી ખનેલાં ધાતુઓનું છે; જેમકે:—તખેર, લાંજવું; કતર ખોટી રેહવું; તે ઊપરથી પેહલવી ॥૭૩॥ લાંજવું, ॥૭૪॥ રેહવું, અથવા સખર કરવી; આએ વર્ગનાં કેટલાંએક ક્રિયાપદોમાં ધાતુના ખીજા અક્ષરની પાસે ઘણીએક વેલા ૭ ઈ, વધારેઆમાં આવેછે. જેમકે:—કતખ, લખવું; મકેર, તાએખે થવું; તે ઊપરથી પેહલવી ॥૭૫॥ લખવું; ॥૭૬॥ કખલ કરવું; આએ છેલલા શખદમાં આવેલી ૭ ઈ, ને કેટલાંએક સાહેખો કે વાંચેછે. ખીજા વર્ગમાં ધાતુનો પેહલ્લો અક્ષર ૧ ન, આવેછે, જેહને પેહલવીમાં ઘણું કરીને ૧ વ, ના ઊચ્ચારથી વાંચેઆમાં આવેલાંછે. જેમકે:—નશેલ, પડવું; નજેલ, જવું; નતેર, કાએમ રેહવું; તે ઊપરથી પેહલવી ॥૭૭॥ પડવું; ॥૭૮॥ જવું; ॥૭૯॥ કાએમ રેહવું; તરીજા વર્ગમાં ધાતુનો ખીજો વ્યંજન ખે વરાએલો હાએછે. જેમકે:—હરર, ધોવું; મેદલ, કેહવું; તે ઊપરથી પેહલવી ॥૮૦॥ ધોવું; તથા ॥૮૧॥ કેહવું; ચોથા વર્ગમાં ધાતુનો પેહલ્લો ઈઆ છેલ્લો અક્ષર કંઠસ્થાનનો હ, ઝ, અને દ, હાએછે. જેમકે:—હરક, ભાગ પાડવો; વેહચવું; હરમ, હુંગાવું, આરાંમ કરવો; હરેર, ખોંધવું; જેરઝ, જણમવું; તે ઊપરથી પેહલવી ॥૮૨॥

ભાગ કરવો; ખખશવું; ॥ભાજે॥ ખોઆખ કરવો; થવું; ॥ભાજે॥
ખોધવું; અને ॥ભાજે॥ જાણવું; પાંચમાં વર્ગમાં ધાતુનો પેહલ
હોયો અક્ષર ૭ હ, આવેછે. જેમકે—ઈહુખ, આપવું; ઈતખ, ખે
સવું; તે ઊપરથી પેહલવી ॥ભાજે॥ આપવું; ॥ભાજે॥ ખેસવું;
છઠા વર્ગમાં ધાતુનો ખીજો અક્ષર ૧ વ, આવેછે. જેમકે:—
કવમ, ઊભું થવું; મોત, મરણ પાંમવું; તે ઊપરથી પેહલવી
॥ભાજે॥ ઊભું રહેવું; ॥ભાજે॥ મરણ પાંમવું; સાતમાં વર્ગની
અંદર ધાતુનો છેલ્લો અક્ષર આ હોએય, તે ખદલાઈને ઈ થાએ
છે અને તેહની પાસે કાએય મુજબ ૯ દાખેલ થાએછે. જેમકે—
કરા, ખોલાવું; પુછવું; રમા, શેરી નાખવું; મહા, મારવું; તે ઊપર
થી પેહલવી સામાનીઅરૂપ ॥ભાજે॥ અથવા ॥ભાજે॥ પદવું;
॥ભાજે॥ શેરી નાખવું; ॥ભાજે॥ મારવું; પાણુ ૨૨ અથવા
ખ ખાહેશ કરવા, અથવા માંગવું; તેહને પેહલવી સામાન્યરૂપની
હાલતમાં લાવતી વખતે ૯ નીકલી જઈને ॥ભાજે॥ થાએલુંછે.
એ સેવાએ ॥ભાજે॥ આવું; સેમીટીક ૨૨ ઊપરથી લીધામાં
આવેલુંછે. પણ તેહમાંથી ધાતુનો છેલ્લો અક્ષર ૨ ને ખદલે થએ
લી ૭ નીકલી ગએલીછે. સેમીટીક ભાશામાં ધાતુને ૨૨૦ અથ
વા સામાનીઅરૂપની હાલતમાં લાવતી વખતે તેહમાં કેટલોએક શેર
ફાર કરેઆમાં આવેછે. તેહમાં એકતા એકે ધાતુની આગલ મ વ
ધારેઆમાં આવેછે; જેમકે—પકેદ મેલાખ, તેહનું મપકેદ મોલાકા
ત કરવી; ખીજું ધાતુના છેલ્લા અક્ષરની આગલ ઊ વધારેઆ
માં આવેજે. જેમકે:—કેતલ નું કલુલ મારીનાંખવું; તરીજું

ધાતુની સેવડે **અ** અથવા **હ** વધારેઆમાં આવેછે. જેમકે—ધાતુ
શકખ નું **શકખહ** હેઠે મેલવું; તેમજ આગ્રે તરણ રીત પેહલવી
માંખી વપરાએલીછે, અને તેહને મુલ ધાતુ તરીકે ગણેઆમાં આ
વેલીછે. જેમકે **એમન** મજખુત થવું; તે ઊપરથી પેહલવી
ખખખખ ઈમાંન લાવું, અથવા મજખુત થવું; એમાં ધાતુનો છેલ્લો
અક્ષર **ખ** મ, સેમીટીક **ખ**, ને ખદલે આવેલોછે. **કતુખ** લખવું,
તે ઊપરથી પેહલવી **ખખખખ** લખવું, એમાં **ક** ને ખદલે **ખ** ઈ
વપરાએલી ધારેઆમાં આવેછે. **શકખહ**, હેઠે મેલવું; તે ઊપરથી
પેહલવી સામાનીઅરૂપ **ખખખખખ** હેઠે મેલવું; એ સેવાએ કેટલાં
એક સેમીટીક ધાતુને પેહલવી ભાશામાં વાપરતી વખતે તેહની
આગલ **ખ** જ, વધારેઆમાં આવેલોછે. જેમકે:—**ખખખખ**
લખવું, **ખખખખ** ઊંચું રેહવું, **ખખખખ** મરણ પાંખવું. કેટલી
એક વેલા **ખ** જ, નો ઊચ્ચાર નરમ થાઇને **જ**, વાપરેઆમાં
આવેલોછે. જેમકે:—**ખખખખ** મારીનાખવું, તેહનું **ખખખખ**
આવેછે. કેટલાએક સાહુખો એ **ખ** જ, અક્ષરના એકસરખા આકા
રને લીધે તેહને, **દ**, ના ઊચ્ચારથી પણ વાંચેછે. કેટલીએક વેલા
સેમીટીક ધાતુનો પેહલ્લો અક્ષર **જ**, થી શરૂ થએલો હોએછે
તો તેહની આગમચ આવેલો **ખ** જ, “ઈ” ના ઊચ્ચારથી ખોલે
આમાં આવેછે. જેમકે:—**જખહ**, નું **ખખખખ** ઈઆદ કરવું;
જ.રેર નું **ખખખખ** લેઈજવું.

૧૧૭. મારે જણાવવું નોઈએછે કે જેમ અવસ્તા ઊપરથી ખને
લા કેટલાએક પેહલવી લોગતોમાં **ખ** ને ખદલે **ખ**, ન, વપરાએલો.

છે; જેમકે:— 𐭥𐭮𐭥𐭥 નું 𐭥𐭮𐭥 , 𐭥𐭮𐭥 નું 𐭥𐭮𐭥 , તેમજ સેમીટીક ભાષામાં આવેલા 𐭥 અથવા 𐭥 ને પેહલવીમાં 𐭥 સાથે ખદલ કરીને વાપરેલો છે. જેમકે:—કરા પદ્યું, બોલાવવું; તેહનું 𐭥𐭮𐭥𐭥𐭥 , હમર ઘમેરું, તેહનું 𐭥𐭮𐭥 , મસેલ, કેહવું; તેહનું 𐭥𐭮𐭥𐭥𐭥 , ગમલ કાંઠ, તેહનું 𐭥𐭮𐭥 .

૧૧૮. આપણે જાણીએછે કે અવસ્તા અને સંસકરીત ભાશાનાં ઘણાંએક સાદાં ક્રિયાપદોની આગલ તેહની ખુબસુરતી ખતલાવવા સાડ કેટલાએક ઊપસર્ગ વાપરેઆમાં આવેલાછે, તેમજ તે પેહલવી ભાશામાં ક્રિયાપદો અથવા નામની આગલ છુટા ઈઆ નોડાઈને આવેલાછે. તેમાં જે ઊપસર્ગ ક્રિયાપદથી એહલાએદા લખે આમાં આવેછે તે અગત કરીને શબ્દયોગીઅવ્યયછે. અને નોડાઈ ને આવેછે તે ક્રિયાપદના અસલ આકાર મધે ગણેઆમાં આવેલા છે. જેઓની વીગત નીચે જણાવેઆ પરમાણેછે.

અ—આએ ઊપસર્ગ વધારા તરીકે વપરાયેલોછે; જેમકે—અસલ અવસ્તા 𐭥𐭮𐭥 ઊપરથી પેહલવી 𐭥𐭮𐭥𐭥 અથડવું, લાગવું; 𐭥𐭮𐭥 ઊપરથી 𐭥𐭮𐭥𐭥 ઊગવું; 𐭥𐭮𐭥 ઊપરથી 𐭥𐭮𐭥 ઊપર; 𐭥𐭮𐭥 .

અ—આએ ઊપસર્ગ અવસ્તાના 𐭥𐭮𐭥 ઊપરથી ખનેલો છે, એનું 𐭥𐭮𐭥 અને 𐭥𐭮𐭥 ; જેમકે—અ 𐭥𐭮𐭥 𐭥𐭮𐭥 ઊપરથી 𐭥𐭮𐭥𐭥 સલગવું; 𐭥𐭮𐭥 𐭥𐭮𐭥 ; 𐭥𐭮𐭥 વધવું, તેહનું 𐭥𐭮𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭮𐭥 .

આ—આએ ઊપસર્ગ અ 𐭥𐭮𐭥 ઊપરથી ખનેલોછે. જેમકે

અં હૈઃ ઊપરથી ॥૧૦૫॥ અથવા ॥૧૦૬॥ દુખ દેવું; અં હૈઃ
પરથી ॥૧૦૭॥ ગુનાહ પાપસવો, માફ કરવું; એનું શં ૭૫૫
તથા ૭૫૬ છે.

૦ ઈ—આએ ઊપસર્ગ પાછલથી ઊચ્ચારની સેહલાઈને ખાત
ર વધારેઆમાં આવેલોછે. જેમકે—અં ૭૫૭ ઊલું રેહવું, તે
ઊપરથી ॥૧૦૮॥ શં ૭૫૮.

૫ ઓ—આએ ઊપસર્ગ અવસ્તાના ૭૫૯ ઊપરથી નીકલે
લો જણાએછે, અને તે શં ૭૬૦ થી લખેઆમાં આવેછે; જેમકે—
અવસ્તાનાં ૭૬૧ ધાતુ ઊપરથી ॥૧૦૯॥ પડવું; શં ૭૬૨;
અં ૭૬૩ ઊપરથી ॥૧૧૦॥ ઊલું રેહવું.

૫ અં—આએ ઊપસર્ગ અવસ્તાના ૭૬૪ ઊપરથી ખનેલો
છે, જેહનો અરથ એકદું, સાથે, નો થાએછે. એને મલતો પાં ૭૬૫
અને શં ૭૬૬ આવેછે. જેમકે—૭૬૭ એકદું કરવું; તેનું
પાં ૭૬૮ શં ૭૬૯; તેમજ અં ૭૭૦ અથવા ૭૭૧
અને ૭૭૨ ઊપરથી પેહલવા ૭૭૩ સાંભલવું.

૫ ખ—આએ ઊપસર્ગ વધારા તરીકે વપરાએલોછે, કદાચ
એ અ ને ખદલે ખ વંચાએઓ હોએ, પણ અવસ્તાનાં ૭૭૪
ધાતુ ઊપરથી ૭૭૫ ચાલવું; હેવું ક્રિયાપદ પેહલવીમાં વપરા
એલુંછે. જે ઊપરથી શં ૭૭૬ બોલ એજ અરથને સાડ વપરા
એલોછે.

૦ ગ—આએ ઊપસર્ગની વધારા તરીકે આવેલોછે, અને તે
શરસીમાં પણ મલેછે. જેમકે—અં ૭૭૭ ૭ તે ઊપરથી ૭૭૮

શક, વેહેમ, શા. کمان; ۱۰۰۰ તેણે કહીશું; તે ઊપરથી ۱۰۰۰
કેહેવું, શા. گفتن.

૭ જ—આએ ઊપસર્ગ વગર કારણે વધેલો છે. જેમકે—અ.
۱۰۰۰ જુદું, એહલાએહું; તે ઊપરથી પેહલવી ۱۰۰ અથવા
۱۰۰۰ શા. جد અથવા جدا.

૮ અથવા ۱۰—આએ ઊપસર્ગ અવસ્તાના ۱۰૦૦૦ બોલ
ઊપરથી નીકલેલો છે અને તે શરસીમાં ۱૦ અથવા ૫ થી વપરાયે
છે. જેમકે:—અ. ۱۰ ۱۰૦૦૦ ઊપરથી ۱۰૦૦૦ માપવું, તે
હેનું શા. ۱۰۰۰; ۱۰૦૦૦ અને ۱૦ ઊપરથી ۱۰૦૦૦ અથવા;
۱۰૦૦૦ લખાઈ, તેહેનું શા. ۱۰۰; ۱۰૦૦૦ ઊપરથી
۱۰૦૦૦ મલવું, સંખંધ થવો; શા. ۱۰; ۱۰૦૦૦ ઊપરથી
ઊપરથી ۱۰૦૦૦ સળ, શા. ۱۰; ۱۰૦૦૦ બદલો,
શા. ۱۰.

૧ ને—આએ ઊપસર્ગ અવસ્તાના ૧ અથવા ૫૦૦ બોલ ઊપ
રથી નીકલેલો દેખાયે છે. કેમકે અવસ્તા ૫૦૦ ૫૦૦ નીચે ખેસવું;
તે ઊપરથી પેહલવી ۱۰૦૦ અને શા. ۱૰ ખેસવું; તેમજ
۱૰ ઊપરથી ۱૰૦૦ મેલવું, શા. ۱૰ બનેલું છે.

૨ ૨—આએ ઊપસર્ગ અવ. ૨ બોલ ઊપરથી બનેલો
છે. અને તે શરસીમાં ૨ ના એમલાથી લખાયે છે; જેમકે:—
અ. ૨ ૨ ઊપરથી ۱૰૦૦ હાકમ કરવો; એનું શા. ۱૰.

૩ વ—આએ ઊપસર્ગ ૩૦૦૦ ઊપરથી સંખંધ થઈને નીકલે
લો છે, અને તે શરસીમાં ૩ ના એમલા સાથે મલે છે; જેમકે:—

અ. ૧૧૭. ગિપરથી પાંચરવું; તેહનું શ. ૭૭૭.

૧) વે—આએ ગિપસર્ગ ગિપરથી બનેલો ધારેઆમાં આવેછે. અને શરસીમાં તે ની સાથે મલેછે; જેમકે—અ. ૭૭૭ અને ગિપરથી આરાસતે થવું, સુંદર બનવું; એ શરસી સાથે મલેછે.

—૧૧૮. આએ ગિપલી વીગતમાં જણાવેલા ગિપસર્ગો સેવાએ બીજા ગિપસર્ગોછે તે ક્રિયાપદ સાથે જોડાઈને આવતા નથી, પણ છુટ્ટ આવેછે. અને તેઓનો એક નીઅમ નથી. કોઈવેલા અવસ્તા ને મલતા ગિપસર્ગો સેમીટીક ક્રિયાપદો સાથે અને સેમીટીક ગિપસર્ગો અવસ્તા ગિપરથી નીકલેલાં ક્રિયાપદો સાથે આવેછે. અથવા સેમીટીક ગિપસર્ગો સેમીટીક ક્રિયાપદો સાથે અથવા અવસ્તાના ગિપસર્ગો અવસ્તા ગિપરથી નીકલેલાં ક્રિયાપદો સાથે વાપરેઆમાં આવેલાં છે. જેમકે:—

૧) —આએ ગિપસર્ગ અવસ્તાના ગિપરથી નીકલેલોછે. એનો અરથ ‘ગિપર’ નો થાએછે. જેમકે:— ગિપર લખેલો, (દીન ૬૫૦ ૫). એને મલતું શરસીમાં અથવા છે.

૨) —આએ ગિપસર્ગ ને બદલે ઘણું કરીને વપરાએછે. જેમકે:— ગિપર લાએઓ, ગિપર લાએઓ, ગિપર લાએઓ, (વીર ૦). ગિપર લાએઓ, (વન ૦ ૫૨૦ ૭). ગિપર લાએઓ, (દીન ૬૫૦ ૬). કહેલેએક કહેલે “આ બલ” ના અરથને વાસતેળી વપરાએલોછે. જેમકે:—

જીવણ ૧૭ ઊપર લખેલાં, (દીન૦ ૬૧૦ ૫). ફેલીએક વખતે વગર અરથે પણ વપરાયે. જેમકે:—જીવણ ૧૭ ૥૧૬ તે કોટ તોડે. ૧૭ ઊપરથી શરસીમાં ૫૫ અથવા ૫૫ વપરાયેઓછે.

જીવણ—આએ ઊપસર્ગ ‘અંદર’ અથવા ‘આગલ’ ને વાસતે આવેછે. જેમકે:—જીવણ ૧૭ અંદર ફેરવેઓ, (વીર૦). ૥૧૬ ૧૭ અંદર જવું, (પુન૦ વન૦ ૫૨૦ ૪). જીવણ ૧૭ ૥૧૬ ૧૭ આગલ આવેલાં હવું, (દીન૦ ૬૧૦ ૭). આએ ઊપસર્ગ ઊપરથી શરસીમાં ૫૫ વપરાયેઓછે. ફેલીએક વેલા જીવણ વગર અરથે પણ વપરાયેછે. જેમકે:—જીવણ ૧૭ તે જાણે, તે સહજને, (વન૦ ૫૨૦ ૮).

જીવણ—આએ ઊપસર્ગ અવસ્તાના ૧૭૫૭ જોલ ઊપરથી નીકલેઓછે. અને તે ‘આસપાસ’ ના અરથને વાસતે વપરાયેઓછે. જેમકે:—જીવણ ૧૭ ૥૧૬ આસપાસ કશ ખેંચવો, (વન૦ ૫૨૦ ૧૮). જીવણ ૧૭ ૥૧૬ તેઓ આસપાસ ખેંચાં હતાં, (દીન૦ ૬૧૦ ૭).

જીવણ—આએ ઊપસર્ગ ‘સાંભળે’ અથવા ‘સાંભળે’ નાં અરથને વાસતે વપરાયેઓછે. જેમકે:—જીવણ ૧૭ ૥૧૬ તે સાંભળે આવેઓ, (વીર૦). જીવણ ૧૭ ૥૧૬ તે સાંભળે પોહાયે, (દીન૦ ૬૧૦ ૬).

જીવણ—આએ ઊપસર્ગ ૧૭ ની આગલનો ૫ નીકલી જાઈને ખનેઓછે. એનો અરથ ‘ઊપર’ નો થાયેછે; અને તે ઘણો કમ વપરાયેઓછે. જેમકે:—જીવણ ૧૭ ૧૭ ઊપર ઊભો, (દીન૦ ૬૧૦ ૭).

જીવણ—આએ ઊપસર્ગ અવસ્તાના ૧૭૫૭ જોલ ઊપરથી

𐭥𐭩𐭥 𐭥𐭩𐭥 કહીડિં, (વીરં). 𐭥𐭩𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭩𐭥 પીછાંનવું, (દીનં ૬૨૦ ૬).

𐭥𐭩𐭥—આએ ઊપસર્ગ સેમીદીક લુત ખોલ ઊપરથી નીકલેલો છે. અને તે સાથેના અરથને વાસતે વપરાયેલો છે. જેમકે:—

𐭥𐭩𐭥 𐭥𐭩𐭥 સાથે આયેડિં, (દીનં ૬૨૦ ૬). 𐭥𐭩𐭥𐭥 𐭥𐭩𐭥 તે સાથે રાખે, (વંનં ૫૨૦ ૪).

𐭥𐭩𐭥—આએ ઊપસર્ગ સેમીદીક રવીન ઊપરથી ખનેલો છે. અને તે ‘આગલ’ તથા ‘નજદીક’ ના અરથને વાસતે વપરાયેલો છે.

જેમકે:—𐭥𐭩𐭥 𐭥𐭩𐭥 𐭥𐭩𐭥 તેણીઓ નજદીક ગઈ, (વીરં).

𐭥𐭩𐭥𐭥 𐭥𐭩𐭥 તે આગલ રાખે, (દીનં ૬૨૦ ૬). 𐭥𐭩𐭥𐭥 𐭥𐭩𐭥 તે આગલ ગીઓ, (દીનં ૬૨૦ ૭).

𐭥𐭩𐭥—આએ ઊપસર્ગ અવસ્તાના મુગલમલ ખોલ પરથી નીકલેલો છે. અને તે ઊપલાજ અરથને સારૂ આવે છે. જેમકે:—

𐭥𐭩𐭥 𐭥𐭩𐭥 તે આગલ દોડી ગઈ, (દીનં ૬૨૦ ૭). આએ ઊપ

સર્ગ ઘણો કમ વપરાયેલો છે. એ ઊપરથી શરસીમાં 𐭥𐭩𐭥 ખોલ મુરવેજ છે.

𐭥𐭩𐭥—આએ ઊપસર્ગ આરમીક રારા ખોલને મલતો છે. અને તે ‘ઊંચે’ ના અરથને સારૂ વપરાયેલો છે. જેમકે:—

𐭥𐭩𐭥 𐭥𐭩𐭥 તે ઊંચે પરકાસેચ, 𐭥𐭩𐭥𐭥 𐭥𐭩𐭥 તે ઊંચે આવે, (દી

નં ૬૨૦ ૭). એ ઊપરથી શરસીમાં 𐭥𐭩𐭥 વપરાયે છે.

𐭥𐭩𐭥—આએ ઊપસર્ગ ‘તરફ’ ના અરથને સારૂ વપરાયે છે. જે

મકે:—𐭥𐭩𐭥 𐭥𐭩𐭥 ‘તરફ ખેચવું’ (દીનં ૬૨૦ ૬).

૧—આએ ઊપસર્ગ ‘તરફ’ અથવા ‘નજદીક’ અને ‘ઊપર’ ના

અરથને વાસતે વપરાયેછે. જેમકે:—જુલૅ ૭૧ તે તરફ કરે, જુલૅ ૭૨ તે તરફ મોકલેઓ, (દીન૦ ૬૧૦ ૬). જુલૅ ૭૩ તે ઊપર નાએચ, (ખુન૦). ફેટલીએક વેલા જુલૅ ૭૪, જુલૅ ૭૫ અને જુલૅ ૭૬ હેવા ખોલોની આગલ ૭૭ વગર અરથે ફક્ત કલાંમની જેખાએશને સાદુ વપરાયેછે. જેમકે:—જુલૅ ૭૮ જુલૅ ૭૯ તે આગલ થાએ, જુલૅ ૮૦ જુલૅ ૮૧ પકવાડે કીધું, જુલૅ ૮૨ જુલૅ ૮૩ તે સાંમણે લેઈ નાએ, (દીન૦ ૬૧૦ ૬).

જુલૅ ૮૪—આએ ઊપસર્ગ ‘વચે’ ના અરથને વાસતે વપરાયે છે. જેમકે:—જુલૅ ૮૫ જુલૅ ૮૬ વચે નાએડાં, (વીર૦). હુને મલતું શરસીમાં જુલૅ ૮૭ આવેછે. જુલૅ ૮૮ તે બદલે ફેટલીએક વખત જુલૅ ૮૯ વપરાયેછે. જેમકે:—જુલૅ ૯૦ જુલૅ ૯૧ તે વચે કરે, (દીન૦ ૬૧૦ ૫).

જુલૅ ૯૨—આએ ઊપસર્ગ ‘સાથે’ ના અરથને વાસતે વપરાયેલાંછે. જેમકે:—જુલૅ ૯૩ સાથે પુછપરછ કીધી, (વન૦ ૫૨૦ ૨). જુલૅ ૯૪ સાથે થવું, (દીન૦ ૬૧૦ ૭). શરસીમાં એને મલતો ખોલ જુલૅ ૯૫ મલખને વાસતે વપરાયેછે.

૧૨૦. આએ ઊપલા ઊપસરગો સેવાએ જુલૅ ૯૬, જુલૅ ૯૭ અને ફેઈ વેલા જુલૅ ૯૮ એ ઊપસરગો જેમ શરસીમાં વગર અરથે જુલૅ ૯૯ વપરાયેછે, તેમ ઘણે કોઠાંજી વપરાયેલાંછે. જેમકે:—જુલૅ ૧૦૦ તે ઢાંકે, જુલૅ ૧૦૧ તે ઘંજે, જુલૅ ૧૦૨ તે કરે, જુલૅ ૧૦૩ તે થાએ, જુલૅ ૧૦૪ તે સાંભલે, જુલૅ ૧૦૫ તે હાંસેલ કરે.

ક્રિયાપદોના વર્ગ.

૧૨૧. પેહલવી ભાશાનાં ક્રિયાપદ ગ્રમણ સજાક, સકર્મક—
ગ્રમણ અસજાક, અકર્મક—ગ્રમણ સહાયકારક, ગ્રમણ
ઉભયવીધ—અને ગ્રમણ પ્રયોજક, એવા પાંચ ભાગમાં વહેચાએ
લાંછે. તેમાં કરતાની મારફતે કાંમ ખીલ ચીજ ઉપર થાએ હવી
મતલબનાં જે ક્રિયાપદોએ તેહને ગ્રમણ કરીને કેહછે. જેમકે:—
||ગ્રમણ|| મારવું, ||ગ્રમણ|| સગ કરવી. અને કાંમ કરતા ઉપરજ જે
હુ તેહવી મતલબનાં ક્રિયાપદોને ગ્રમણ કરીને કેહછે. જેમકે:—
||ગ્રમણ|| ચાલવું, ||ગ્રમણ|| દોડવું.

૧૨૨. જે ક્રિયાપદો અરથ, કાલ, રૂપ, અને પુરુશ, ખતલાવ્યા
સાડ ખીજાં ક્રિયાપદોની સાથે મદદ તરીકે વાપરેઆમાં આવેછે, તે
ક્રિયાપદના ભાગને ગ્રમણ ઈઆને સહાયકારક, કરીને કેહછે.
અને તેઓમાં નીચે જણાવેલાં ક્રિયાપદો વપરાએલાંછે. જેમકે:—
||ગ્રમણ||, ||ગ્રમણ||, ||ગ્રમણ||, ||ગ્રમણ||, ||ગ્રમણ||, ||ગ્રમણ||,
||ગ્રમણ||, ||ગ્રમણ||, ||ગ્રમણ||, ||ગ્રમણ||, ||ગ્રમણ|| અથવા
||ગ્રમણ||, ||ગ્રમણ||, ||ગ્રમણ||, ||ગ્રમણ||.

૧૨૩. પેહલવીમાં નાંમ અથવા વીશેષણને ||ગ્રમણ|| નો પ્રત્ય
લાગવાથી, અથવા ||ગ્રમણ|| ઈઆ ||ગ્રમણ|| એવાં ક્રિયાપદો તેહની પા
સે મેલેઆથી, તે સકરમક ક્રિયાપદની હાલતમાં આવેછે. જેમકે:—
||ગ્રમણ|| શએદો, ||ગ્રમણ|| દુઆ, ||ગ્રમણ|| ચાલુ, ||ગ્રમણ|| ઉમેદવાર, ||ગ્રમણ||
ચલકવું; તે ઉપરથી ||ગ્રમણ|| શએદો કરવો, ||ગ્રમણ|| દુઆ
કરવી, ||ગ્રમણ|| ચાલુ કરવું, ||ગ્રમણ|| ઉમેદવાર કરવું,
||ગ્રમણ|| બહર કરવું; અને તેમજ ||ગ્રમણ|| છુપેશી, ||ગ્રમણ|| અતરા

૧૨૬. નાંમ અથવા વીશેપણને અકર્મક ક્રિયાપદનું રૂપ આપવા સાડ તેહને છેડે ॥૯ પ્રત્ય બોધાઈને આવેછે, અથવા ॥૧૦૧૦ ઈઆ ॥૧૧ ક્રિયાપદના શ્રેણીઓ તેહની પાસે મેલેઆમાં આવેછે. જેમકે:— ૭૫૧ નોકસાંન, ૫૫૫ જખમી, ૪૭૫૫૭ અતરંગ. તે ઊપરથી ॥૯૭૭૫ ખરાખ થાવું; ॥૯૫૫૫ જખમી થવું ॥૯૭૫૫૭ અતરંગ રહેવું; ॥૧૦૧૦ ૫૫ નેક થવું; ॥૧૧ ૫૫૧૫; ગુજરનાર થવું; ॥૧૦૧૦ ૫૫૫ અગ્રો થવું; જે વીસેના દાખલાઓ આપણને નીચે જણાવેઆ પરમાણે મેલેછે.

દાખલા.

૭૯૭૧ ૫૫ ૬ ૬ ૪૬ ૯૭૭૫ ॥૯૫૫ ૭૫૫૫૭ ૧૦૫૬ ૯૫૫૭ ॥૯૭૫૧ ૪૬૭૬ ૭૫૬ ૭૫૬ ૭૫૭ ૬ (દીનં ૭). પોરો શસપનો વીચાર હવી રીતે ખરાખ થએઓ કે તેહની તે ધાસતીને લીધે ખસુસાંન પોતે જાતે જરતોસતનું મરવું પસંદ કીધું; ૫૫૫૭ ॥૯૫૫૫૫ ૫૫૬ ૫૫ ૪૬૭૫૭૫ ॥૭ ૬૭૭ ૪૭ જાની ૫૫૬ ૫૫ ૫ ૫ * * (પુનં) તેથી ઘનામીનોને આકેખત તેહનાં નકાંમાં થવા વીસે તથા દેવોને જખમી થવા વીસે જણાવેઈ; ૭૯૭૭ ૬૭૭ ૬ * * ૯૫૧૯૫ ૪૭૫૫ ૭૫૫ ૫૫૫ ૯૬૭ ૫૫૭ (પુનં) સેવટ કેહવી રીતે અને કેટલાં હથીઆ રોની મારફતે સરંજાંમ પોહોચસે, તે સરવે ગનેઆંની અહુરમ જદ જાંણતો હોતો.

૪૭ ॥૧ ૫૭૭ ૪૭ ૯૫૧૬ ॥૧૧૯૬ ૬૬ ૫૫૫૫ ૫૭ ૬૫૭ ૫૬ ૬૫૭૭ ૫૬ ૪૭૭ ૪૭ ૬ ૯૭૫૫૭૭ (દીનં ૬). જેઆરે કોઈ આદમી ગુજરેલું હોએ, તેઆરે તેથી તે

સાડ નેકીને લાગેક નહી થવાને લીધે પીડાએલો થાએચ. ફફ
 ૧૭૧૧૭ ૧૭૧૩ ફફ ૧૧૧૧૧૧ (વીર૦). તમે હમારી
 ઊપર નાહકનો જોલમ કરેલા થાએચ. ૧૭૧૧૧ ૧૭ ૧૭૧૧૧૧
 ૧૭૧૧૧ ૧૭૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧ (દીન૦ ૫). આએ સખખને
 લીધે મજદીઅસની દીનની જે કાંઈ દાનાઈ હુમેને જાણાએલીછે.

ખીનું કર્મણી વાચકરૂપ અથવા ઊભયવીધ ક્રિયાપદ ખના
 વ્વા સાડ સકરમક ક્રિયાપદનાં થું જંદ કે સેમીટીક ધાતુને છેડે
 ૧૧૧૧૧ પ્રત્ય લગાડેઆમાં આવેછે, અને તેથી તેહનું સામાન્ય
 રૂપ બનેછે. આએ ૧૧૧૧૧ પ્રત્યમાં વપરાએલો ૫ અવગતતામાં
 કર્મણી વાચકરૂપ અથવા Passive Voice. ને સાડ ધાતુની પાસે
 આવનારા ૫૫ ઊપરથી લીધામાં આવેલોછે. પણ પેહલવી લખા
 નના એકસરખા એમલાને લીધે તેહનો ગિચ્ચાર ૫૫ ય, ને બદલે
 ૫ શ, થએઓછે. જેમકે:— ૧૧૧૧૧ સખ કરવી; તેહનું
 ૧૧૧૧૧ સખ થવી; ૧૧૧૧૧ સમારવું; તેહનું ૧૧૧૧૧
 સમારવું; ૧૧૧૧૧ લેઈ જવું, તેહનું ૧૧૧૧૧ લેઈ જવાવું; જે
 વીસેના દાખલાઓ આએ રીતે આપણને મલેછે.

૫૫૫ ૫૫૫ ૧૧ ૫૫૫૧૧ ૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૫૫ ૧૧૧
 ૧૧૧૧૧ * * (દીન૦ ૫). સઘલી આવમ જેહવી કે આપણી
 રોશનીને લગતી અસલ જાત, ખાલેસી અને પવીતરાઈએ કરી
 * * સમરસે; ૧૧ ૧૧૧૧૧૧ ૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧
 ૧૧૧૧૧ (દીન૦ ૫). સઘલી ધાત અને ખાપણુ ભલી પેદાએશ
 થી દુર લેઈ જવાસે; ૧૧૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧ ૧૧૧ * * ૧૧૧૧૧
 ૧૧૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧૧૧ (દીન૦ ૫). તેઓનો * * તે સઘલા

લેદ વિચાર.

૧૩૫. કોઈની મુલ ધાતુનાં રૂપમાં કાંઈએક શ્રેરશર થાઈને તેહ નો અસદ્ અરથ બદલાવાથી જે નવાં ક્રિયારૂપનો સખદ શીધ થા એછે તેહને લેદ વીચાર કરીને કહેછે. આએ ભાષામાં તે લેદ તરણુ તરેહનાછે તેહમાં એક ૭૧) ૧૧-મુલરૂપ લેદ, ખીજો ૭૨) ૧૨-પ્રયોગક લેદ, અને તરીજો ૭૩) ૧૩-કર્મણિવાચ્ય, અથવા શક્ય લેદ; જેમકે:—૭૪) ધાતુનો મુલ લેદ, ૭૫) ૧ હું એખતી આર કરંચ; પ્રયોગક લેદ, ૭૬) ૧ હું એખતીઆર કરાંજાંચ; કર્મણિવાચ્ય અથવા શક્ય લેદ ૭૭) ૧ હું મારીથી એખતી આર કરાએચ.

રૂપ વિચાર.

૧૩૬. આએ ભાષામાં બે પ્રકારનાં રૂપછે એક ૭૮) ૧૪-કરણુ રૂપ; અને ખીજું ૭૯) ૧૫-અકરણુ રૂપ; જેમકે:—૮૦) ૧, ૮૧) ૨, અને ૮૨) ૩ હું છેડાં; ૮૩) ૪, અથવા ૮૪) ૫ હું હતા; ૮૫) ૬ મેં કીધું; ૮૬) ૭, ૮૭) ૮, ૮૮) ૯ તે હશે; ૮૯) ૧૦ તે કરશે; એમાં ૧૧, ૧૨, ૧૩ અને ૧૪ એ ધાતુ ૭૮) ૧૪ ઈઆને કરણરૂપમાંછે; અને ૮૦) ૧, ૮૧) ૨, ૮૨) ૩ હું નથી; ૮૩) ૪ તે નથી; ૮૪) ૫ હું નહીં હતા; ૮૫) ૬ મેં કીધું નથી; ૮૬) ૭, ૮૭) ૮, ૮૮) ૯ તેથી પુરાઈ નથી; એમાં ૧૫, ૧૬, ૧૭, ૧૮ અને ૧૯ એ ધાતુ ૭૯) ૧૫ ઈઆને અકરણુ રૂપમાંછે. આએ ખીજાં રૂપમાં તરીજા પુરૂશ એકવચનના વરતમાનને સાડે ૮૦) ૧, ૮૧) ૨, ૮૨) ૩ અને ૮૩) ૪

ખોલો વપરાયેછે; તેમાં જો એ જોમ નહીં ઊપરથી ખનેલુંછે. આસાર્થ અથવા દુઆ અને શરતી વાક્યમાં આએ રૂપને સાડ 𐭥𐭩 ને બદલે 𐭥𐭩 વપરાયેછે; જેમકે:— $\text{𐭥𐭩𐭥𐭩 𐭥𐭩 તું માં કર; 𐭥𐭩𐭥𐭩 𐭥𐭩 તું માં પુછ; 𐭥𐭩𐭥𐭩 𐭥𐭩 તે જમીનને માં જો તો; 𐭥𐭩𐭥𐭩 𐭥𐭩 𐭥𐭩 કે તુહુને હામ ખાધે નહી; આએ અકરાણુ રૂપના 𐭥𐭩 અને 𐭥𐭩 ક્રિયાવિશેશણો સેમીટીક લા અને અલ અથવા હલ, ને મલતાંછે. અવસતામાં આએ ક્રિયાવિશેશણોને સાડ 𐭥𐭩 અને 𐭥𐭩 ખોલ વપરાયેલાછે; અને તે ઊપરથી પાજંદ અથવા શરતી ભાષામાં જોજ અરથને સાડ 𐭥𐭩 અને 𐭥𐭩 વપરાયેલાછે; પણ પેહલવી પુસ્તકોમાં તેહનું વપરાણુ થયેલું જણાતું નથી.$

અર્થ વિચાર.

૧૩૭. પેહલવી ભાષામાં સ્વાર્થ, આસાર્થ, શક્યાર્થ, સંકેતા અથવા સંસ્વાર્થ એવા મુખ્ય ચેઆર અરથછે; અને તેઓની ઓલખ તેઓની જુદી જુદી નીશાંનીઓથી થાયેછે. આએ અર્થો માંના પેહલવાને 𐭥𐭩𐭥𐭩𐭥𐭩 , ખીજાને 𐭥𐭩𐭥𐭩 , તરીજાને 𐭥𐭩𐭥𐭩 , અને ચોથાને 𐭥𐭩𐭥𐭩 , હેવું નાંમ આપેઆમાં આવેલુંછે.

૧૩૮. 𐭥𐭩𐭥𐭩𐭥𐭩 સ્વાર્થ-વીરો વધારે ખોલાસો કરવાની કાંઈ જરૂર નથી; કેમકે તે કોઈખી ખાખત છે કે નહી, તેજ માતરે ખ તલાવેછે; પછે તે વાક્ય કરાણુ રૂપમાં અથવા અકરાણુ રૂપમાં કે પ્રશ્નાર્થક કોઈખી હાલતમાં હાએ. જેમકે:— $\text{𐭥𐭩𐭥𐭩 𐭥𐭩 છેડો; 𐭥𐭩𐭥𐭩 𐭥𐭩 𐭥𐭩 તેહને ખોલાવેઓ નથી; 𐭥𐭩𐭥𐭩 𐭥𐭩𐭥𐭩 𐭥𐭩 શું અશો મરદો ઊઠસે? ઈં$

૧૩૯. 𐭥𐭩𐭥𐭩 આસાર્થ-જે ક્રિયાપદનાં રૂપમાંથી ખોલનાર

પેહલવીમાં તે વીશેના ઘખલા આપણને આગે રીતે મલેછે; જેમ કે:—
 ૧૪૩. ૧૪૩૫ ૧૪૩૫ ૧૪૩૫ ૧૪૩૫ ૧૪૩૫ ૧૪૩૫ ૧૪૩૫ ૧૪૩૫ ૧૪૩૫ ૧૪૩૫
 ૧૪૩૫ ૧૪૩૫ ૧૪૩૫ ૧૪૩૫ ૧૪૩૫ ૧૪૩૫ ૧૪૩૫ ૧૪૩૫ ૧૪૩૫ ૧૪૩૫ (વીર૦). પછી
 સરોશઅશો અને આદરઈજદે મારો હાત પકડેઓ અને કહીકિંકે
 તું આવ જે હુમો તુંને ખેહશત અને દોજખ દેખાડીએ.

૧૪૪. ખીન્ન પુરુશના બહુવચનને સાડ ૧૭ પ્રત્ય ધાતુને લગા
 કેઆમાં આવેલોછે. જેમકે:—
 ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫
 ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ (વન૦ ૫૨૦ ૧૮)
 તમે આદમીઓ કિછો, ગોત્તમ અશોઈની વખાણ કરો, અને દેઓ
 ને ધીકારો; —૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫
 ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ (વીર૦). તમે અરદાએવીસારને લેઈઓ, અ
 ને (તેહને) અશો લોકોનો નેક બદલો અને મકાંન દેખાડો;
 જે ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫
 ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ ૧૪૪૫ (કાર૦). હવે તમે એ
 જુઓ કે આગે કેરમ અને તેહના સવારોને નોકસાંન પાંમવા સાડ
 તેહનો ઊપાએ કેમ સોધી સકાએ.

૧૪૫. કેહલેએક ઠેકાણે ઈજતના કાએદાથી એક આખડદાર
 ઘરસથને આગા અથવા વીનનતી કરતી વખતે એકવચનને બદલે
 બહુવચનનો પ્રત્ય વાપરેઆમાં આવેછે; જેમકે:—
 ૧૪૫૫ ૧૪૫૫ ૧૪૫૫ ૧૪૫૫ ૧૪૫૫ ૧૪૫૫ ૧૪૫૫ ૧૪૫૫ ૧૪૫૫ ૧૪૫૫
 ૧૪૫૫ ૧૪૫૫ ૧૪૫૫ ૧૪૫૫ ૧૪૫૫ ૧૪૫૫ ૧૪૫૫ ૧૪૫૫ ૧૪૫૫ ૧૪૫૫
 ૧૪૫૫ ૧૪૫૫ ૧૪૫૫ ૧૪૫૫ ૧૪૫૫ ૧૪૫૫ ૧૪૫૫ ૧૪૫૫ ૧૪૫૫ ૧૪૫૫ (કાર૦). મોખદાંન મોખદે * * તેહને (અરદેશરને) કહી
 કિંકે તમે સુખી રેહો ! ફરમાવો કે મરગરજાંની ગુનેહગારોમાં

શીથી આએ મકાંનમાં ચાલે * * અને ખુશીથી આએ મકાંનમાં આશરવાદ દીએ.

૧૪૭. **શક્યાર્થ**—એ શક્યતા, સંભવતા, જરૂરીયત, અને અગત્યપાણું, ખતલાવેછે. એમાં શક્યતા અથવા સંભવતાનો અરથ ખતલાવ્યા સાડ કોઈખી ક્રિયાપદનાં સામાન્યરૂપ અથવા કાલ, વચન અને પુરૂશના સેગાઓની આગલ **જાણ**, **જાણી** અને **જાણ્ય** ક્રિયાપદના સેગાઓ તેહેના કાલ, વચન અને પુરૂશને લગતા અંત્યવાર્ણો સાથે મેલેઆમાં આવેછે; અને આએ ઊપર ખતલાવેલાં તરણ ક્રિયાપદોમાંનું પેહલું ક્રિયાપદ ખરીતાઈ અથવા ખેશકપણાના અરથને સાડ વપરાયેલુંછે; અને ખીજું તથા તરીજું સંધે અથવા શકમંદપાણું ખતલાવવાનાં કારણસર આવેલુંછે; જેમકે:—**જાણી** **જાણ્ય** **જાણ** **જાણી** **જાણ્ય** **જાણ** (વન ૫). જેઆરે તે (પાંણી) પાણું ફરી સકેતો તેહેને ફેરવવું; પાણુ જેઆરે નહી ફરી સકે તેઆરે તે પાણીને મથક આગલથી અટકાવું; **જાણી** **જાણ્ય** (કાર ૦). આએ કાંમ હું તમારી મદદે કરી સકસ; **જાણી** * * **જાણ્ય** **જાણ** **જાણી** **જાણ્ય** **જાણ**

† **જાણ** એ શબ્દ ઘણોખરો પુરૂશ, કાલ, અને વચનના પ્રત્યયો તેહેને લાગેઆ વગર વપરાયેછે; અને કોઈકોઈ વખત ભુતકાલને સાડ **જાણ્ય** અથવા **જાણી** એ ક્રિયાપદના સેગાઓ તેહેની પાસે મેલેઆમાં આવેછે, ઇઆ **જાણ** પ્રત્ય તેહેની સાથે જોડાઈને આવેછે. અને વરતમાનને સાડ **જાણી** અથવા **જાણી**, **જાણી** અથવા **જાણી**, **જાણી** અથવા **જાણી** અને **જાણી** અથવા **જાણી** અને **જાણી** એ તરણે પુરૂશને લગતાં સરવ નાંખો સેવટે જોડાઈને આવેછે, અથવા તે વાક્યના અમુક ક્રિયાપદની સાથે તે જોડાયેછે.

૧૧૧૧૧ (પુરં નીં). કે તેઓ ઘર મધે ગુનાહ અને ઘાત
 નહી કરી સકે; ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧
 ૧૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧૧ (દાદ૦). જેકાંઈ મહુને સવાલ કરેલા
 છે તે સઘલાનો જવાબ હું જેટલી ઘાંનાઈ અને સકતી ધરાંકિંચ તે
 મુજબ આપી સકુંચ; ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧
 ૧૧૧૧૧ (વનં ૧૮). જે (કાંમ) તું પોતે કરી સકતો નથી તે તું
 હમોને પ્રમાવેછે. જેઆરે વાકિય કર્મણિ વાચકની હાલતમાં રચા
 એલા હોએછે; તેઆરે અસલ ક્રિયાપદ આગલ આવેછે; અને
 ૧૧૧૧૧૧ ના સેગાઓ તેહની પછવાડે મેલેઆમાં આવેછે; જેમ
 કે:— ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧૧
 ૧૧૧૧૧ (વીરં). તેઓ (પોતાની) પીઠે કરી એક હુંગર ખેંચ
 તા હતા; પણ ખેંચી સકાતોતો નહી; ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧
 ૧૧૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧
 ૧૧૧૧૧ (કારં). અરદેશેર નાહસી ગીઓછે * * તે તરાણ દા
 હાડની હદમાં પકડી સકાસે; (પણ) તેવારપછી પકડી સકાવાનો ન
 થી; ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧
 ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧
 ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ (વનં ૧). એમ બનેકિં હોત કે તેઓનું
 (ઈઆને ખલકનાં લોકોનું તાંહાં) જવું નહી થઈ સકીકિં હોત; અ
 ને વલી એક ખાંડથી બીજા ખાંડમાં ઈજદોનાં પ્રોહર સેવાએ રેહ
 વાઈ સકાઈકિં નહી હોત; ૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧૧૧
 ૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ (વનં ૫). હવાકી પેદા કી
 થી હોએતો તે સારી કુશેશથી ઢંકાઈ સકે; આઓ કર્તરિ અને

કર્મણિ વાચ્યનો તશવત યુનદેહસને કેતાખના ખનાવનારે ઘણોજ થોડો રાખેલોછે, જાંહું વાક્ય કર્તરિ વાચ્યની હાલતમાં લખાએ લોછે તાંહું નોકે કાએદા પરમાણે ॥૧૪૫॥ ક્રિયાપદનો સેગો આગલ અને અસલ ક્રિયાપદ તેહની પછી આવ્યું નોકે, તેહને બદલે અસલ ક્રિયાપદ આગલ વાપરેલુંછે અને ॥૧૪૬॥ ના સે ગાઓ તેહની પછી વાપરેલાછે. જેમકે:— ગાફ ગમ્ ગૃહા જો ॥૧૪૭॥ ॥૧૪૮॥ ૬૬ ॥૧૪૯॥ ૬૬ ॥૧૫૦॥ ૬૬ (યુન૦). તે દોજખી ગનામીનો અથો મરદની ધાસતીને લીધે માંથું ઊંચકી સકેઓ નહી; ॥૧૫૧॥ ૬૬ ॥૧૫૨॥ ૬૬ ॥૧૫૩॥ ૬૬ ॥૧૫૪॥ ૬૬ ॥૧૫૫॥ ૬૬ ॥૧૫૬॥ ૬૬ ॥૧૫૭॥ ૬૬ ॥૧૫૮॥ ૬૬ ॥૧૫૯॥ ૬૬ ॥૧૬૦॥ ૬૬ (યુન૦). કેમકે જો (તે અહેવાલ) કહેઓ હોતતો દેવોએ ભેદને જાણેઓ હોત અને નોકસાંત કરી સકેઓ હોત; નોકે કાએદા પરમાણે ઊપલા વાક્ય થોમાં ॥૧૬૧॥ ૬૬ ॥૧૬૨॥ ૬૬ ॥૧૬૩॥ ૬૬ ॥૧૬૪॥ ૬૬ ॥૧૬૫॥ ૬૬ ॥૧૬૬॥ ૬૬ ॥૧૬૭॥ ૬૬ ॥૧૬૮॥ ૬૬ ॥૧૬૯॥ ૬૬ ॥૧૭૦॥ ૬૬ કરીને નોકે; પણ તેહને બદલે ઊપલી રીતે વપરાણ થએલુંછે. ॥૧૭૧॥ ૬૬ ॥૧૭૨॥ ૬૬ ॥૧૭૩॥ ૬૬ ॥૧૭૪॥ ૬૬ ॥૧૭૫॥ ૬૬ ॥૧૭૬॥ ૬૬ ॥૧૭૭॥ ૬૬ ॥૧૭૮॥ ૬૬ ॥૧૭૯॥ ૬૬ ॥૧૮૦॥ ૬૬ ક્રિયાપદોમાંનું પેહલું ઈરાંતી અને ખીજું સેમીટીકને મલવુંછે; જેઓના દાખલાઓ નીચે જણાવેઓ પરમાણે આપણને મલેછે; ॥૧૮૧॥ ૬૬ ॥૧૮૨॥ ૬૬ ॥૧૮૩॥ ૬૬ ॥૧૮૪॥ ૬૬ ॥૧૮૫॥ ૬૬ ॥૧૮૬॥ ૬૬ ॥૧૮૭॥ ૬૬ ॥૧૮૮॥ ૬૬ ॥૧૮૯॥ ૬૬ ॥૧૯૦॥ ૬૬ (વીર૦). અતીશીય સંકલસને લીધે (તાંહું) કોઈથી રહેવાઈ સકે નહી; ॥૧૯૧॥ ૬૬ ॥૧૯૨॥ ૬૬ ॥૧૯૩॥ ૬૬ ॥૧૯૪॥ ૬૬ ॥૧૯૫॥ ૬૬ ॥૧૯૬॥ ૬૬ ॥૧૯૭॥ ૬૬ ॥૧૯૮॥ ૬૬ ॥૧૯૯॥ ૬૬ ॥૨૦૦॥ ૬૬ (કાર૦). કારણ કે અરદવાંત વધારે ભાએગસારી હતો તેહને લીધે પાપકથી તે હોકમ રદ કરાઈ તથા છુપવાઈ સકાએઓ નહી; ॥૨૦૧॥ ૬૬ ॥૨૦૨॥ ૬૬ ॥૨૦૩॥ ૬૬ ॥૨૦૪॥ ૬૬ ॥૨૦૫॥ ૬૬ ॥૨૦૬॥ ૬૬ ॥૨૦૭॥ ૬૬ ॥૨૦૮॥ ૬૬ ॥૨૦૯॥ ૬૬ ॥૨૧૦॥ ૬૬

(દાદ૦). જે સખખને લીધે માણસીથી આગે તનને લગતા ગુનાહ
ની ગુનારેશ અને રવાંતને છોડવું થાઈ સકેછાં હોત; ॥૫૫૭॥
॥૫૫૮॥ ॥૫૫૯॥ ॥૫૬૦॥ ॥૫૬૧॥ ॥૫૬૨॥ ॥૫૬૩॥ ॥૫૬૪॥ ॥૫૬૫॥ ॥૫૬૬॥ ॥૫૬૭॥ ॥૫૬૮॥ ॥૫૬૯॥ ॥૫૭૦॥ (દીન૦). જે
આગે હુનીઆનાં લોકોછે તેઓથી પેદાના કરનારને પીછાંણવું ત
થા તે પેદાના કરનારથી પુજોરગ પેદાએશ કેમ થાઈ તે જલદીથી
સહમજાઈ સકાવું નથી. કર્તરી વાચકમાં ॥૫૭૧॥ ની માફક
॥૫૭૨॥ અથવા ॥૫૭૩॥ ના સેગાઓ અસલ ક્રિયાપદની
આગલ મેલેઆમાં આવેલાછે; જે વીસેના દાખલાઓ આપણને
નીચે જણાવેઆ પરમાંણે મેલેછે:— ॥૫૭૪॥ * ॥૫૭૫॥ ॥૫૭૬॥
* ॥૫૭૭॥ ॥૫૭૮॥ ॥૫૭૯॥ ॥૫૮૦॥ (કાર૦). તે ગુનેહગાર * *
કેહી જગોએ ગીઓચ અને હો (તેહને) કેઆરે પકડી સકસું;
॥૫૮૧॥ ॥૫૮૨॥ ॥૫૮૩॥ ॥૫૮૪॥ ॥૫૮૫॥ ॥૫૮૬॥ ॥૫૮૭॥ ॥૫૮૮॥ ॥૫૮૯॥ ॥૫૯૦॥
॥૫૯૧॥ ॥૫૯૨॥ ॥૫૯૩॥ (કાર૦). આપણને દોડવુંતો જોઈએ
કેમકે તેહને તે ખોરેહ મલે તેહની આગલ કદાચ આપણ તેહને
પકડી સકીએ; ॥૫૯૪॥ ॥૫૯૫॥ ॥૫૯૬॥ ॥૫૯૭॥ ॥૫૯૮॥ ॥૫૯૯॥ ॥૬૦૦॥
॥૬૦૧॥ ॥૬૦૨॥ ॥૬૦૩॥ (પુત૦). કબુ અંધારી રાતે જમીન ઊપર
એક બાલ (હોએતો તેહને) તે જોઈ સકે; ॥૬૦૪॥ ॥૬૦૫॥ ॥૬૦૬॥

† પેદલવી પુસ્તકોમાં સકાર્યની અંદર ઘણેએક કેકાંણે સામાન્યરૂપ અ
થવા ખુતકાલના સેગાઓનો નીઅમ સમવાએલા નથી; જેમ ફારસી ભાષામાં
کتاب، کلام، کلام، અને کلام ની પાસે کلام، کلام، હેવા સેગાઓ ખુતકાલની
હાલતમાં લખાએછે અને તેહનો અરથ સામાન્યરૂપમાં યાએછે, તેમ આગે
ભાષામાં અસલ ક્રિયાપદના સેગાઓ કોઈ વખતે સામાન્યરૂપની હાલતમાં ખુતકા
લને માફ લખાએલા આવેછે અને ખુતકાલના સેગાઓ સામાન્યરૂપના અરથને
માફ લખાએલા આપણને મેલેછે.

જાણી જમણી બાજી ૧૫૦ ૥૫ (વીર૦). હેવી રીતનું અંધારું કે
હાલે પકડી સકે; ૧૫૬૬ જિ ૫૫ ૫૬૬ જિ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫
જમણી ૫૫ ૫૫૬૬ જિ ૫૫૬ ૫૫ ૫૫૫૫ જમણી બાજી
(પુન૦). નો તે પુરુશને આએ વખતે આએ જમીન ઊપર જલદી
થી પેદા કરી શકત તો ઘનામીનો આએ રીતે જાલેમ નહી થએઓ
હોત; ૫૫૬ જાણી ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬
જાણી જમણી ૫૫૬ જમણી ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬
(ઘાદ૦). પુરા લોકોનાં કરતાં સારા લોકોને હુલાકી સાવાસતે પોહોચે
છે, ખસુસન તે કારણસર કે જેહને લીધે તેઓને જેહશતમાં (જવાનો)
મારગ થાઈ સકે; ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬
જાણી જમણી ૫૫૬ (ઈજ૦ ૧૦). કારણ કે દીનનો રેવાજ ખ
સુસન દીનદરોની મારફતે થાઈ સકેછે. હરકાંઈ ચીજની જરૂરીઅત
ખતલાવવાને સારૂ ૫૫૬૬૬૬ ક્રિયાપદના સેગાઓ અથવા જમણી,
૫૫૬૬, ૫૫૬૬૬૬ અને જમણી હવા લોગતો અસલ ક્રિયા
પદની આગલ અથવા પછવાડે મેલેઆમાં આવેછે. અને તે વીસેના
ઘખલાઓ આપણને આએ રીતે મેલેછે; જેમકે:— ૫૫૬ ૫૫૬
૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬ જાણી ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬
૫૫૬ જમણી ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬ (ઘાદ૦). અથો મરદને આએ દુની
આમાં સા કારણને માટે પેદા કરેલોછે અને તેહને આએ દુનીઆ
માં કેહવી રીતે રેહવું નોઈએ? જમણી ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬
(વન૦ ૪). કારણ કે તે (કાંમ) તેણે ચાલુ કરવું નોઈવું નહી હવું;
— ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬ જાણી ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬ ૫૫૬
જમણી ૫૫૬ (વીર૦). ઘણી તરેહની વાત અને તકરાર આએ

ઊપર થાઈ કે આપણે ઊપાએ સોધવો નોઈએ. 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥
 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 (વીર૦) મોહ્યો જાણ્યો આપવો પડતો હતો.
 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 (કાર૦)
 ઈરાંન શેહરની પાંદશાહી તુંને ઘણાં વરસ કરવી પડશે. 𐭥𐭥𐭥
 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥
 (વન૦ ૫) પકાવેલું ખાનું (ચુરદાંથી) તરણ કદમની અંદરનું ઈઅ
 જદાંની ઈઆદને સાડ મુતલક રવા નથી; 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥
 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 (વન૦ ૮) જેઆરે લેઈજાએ તેઆરે
 પાછું નહી લાવ્યું નોઈએ; 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥
 𐭥𐭥𐭥𐭥 (વન૦ ૮) સોશીઓશ કહીકિંછે કે રોદીખી સુ
 કી ખાવી નોઈએ; 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥
 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥
 𐭥𐭥𐭥𐭥 (વન૦ ૫) નો કોઈ આદમીઓ ખાલવાનાં લાકડાં લાવ્યા
 સાડ જાએ તો તેહની જગાની હદ નથી; કેમકે જાંહાં હોએ તાંથી
 તે કાપવાને ચોગીઅછે; 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥
 𐭥𐭥𐭥𐭥 (વન૦ ૧) (જાદુઈનાં કાંમને) હલકુ કહેલુંછે; કારણ
 કે તે કાએદસર ઘટ્યું નથી. 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥
 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 (વન૦ ૫) ધરમ ગુરુઓ તેહે
 નાં રવાંનનો એક તરતીઆકિંશ ગુનાહ રદ કરેતો વાજખીછે.
 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 (વીર૦) જે તેહેનેક
 રવું તથા શરમાવ્યું નોઈતું હતું તે તેણે નહી કીધું તથા નહી (કરવા)
 શરમાવીકિં. 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥
 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 (દાદ૦) ખશુશન તે ખીજા વધારે

સંપુરણ વીચારવાલા દાનેશમંદ અશો મરદો ઊપર (તમોએ) લખ વું જોઈવું હતું.

૧૪૮. આએ ઊપર જણાવેલી સાહાયકારક ક્રિયાપદના સેગાઓ ની મદદ સાથની શક્યાર્થની રીત પછવાડેથી દાખેલ થાએલી માલું મ પડેછે; કેમકે એ સેવાએ શક્યાર્થની મતલબ જણાવ્યા સારૂ ખીજી રીત ક્રિયાપદના સેગાઓમાં પેહલ્લા પુરૂષ સેવાએ ખીજા અને તરી જા પુરૂષના અંત્યવર્ણોમાં નીચે જણાવેલા મુજબનો ફેરલોએક ફેર શર થવાથી વપરાએલી આપણને મલેછે.

૧૪૯. શક્યાર્થની આએ રીતના અંદર ખીજા પુરૂષનાં એક વચનને સારૂ ۱۰۰۰۰ યોફશ, ۱۰۰۰ અથવા ۱۰۰ યોશ, ۱۰۰ યોફ, ۱۰۰ એશ, ۱۰૦ ઈશ, ۱૦ શ, અને ۱૦ યા, હેવા અંત્યવર્ણો આવે છે; તેમાં ۱۰۰۰૦ અથવા ۱۰૦૦ યોફશ-એ અંત્યવર્ણી અવસતા મધે આવેલા પેહલ્લા Potential (શક્યાર્થ) ના ખીજા પુરૂષ એકવચનને સારૂ Active Voice (પરસમઈપદ) માં વપરાએલા ۱۰۰૦૦ ઓફશ-પ્રત્ય ઊપરથી લીધામાં આવેલોછે; એ આકારમાં આગલ વપરાએલી ૦ ઈ-વધારા તરીકે દાખેલ થાએલી ધારવામાં આવેછે; અને ۱۰૦ યોફ, ۱۰۰۰૦ યોફશ, માંથી ۱૦ શ-નીકલી જાઈને ખનેલો આકારછે. ۱۰૦ એશ, તથા ۱૦૦ ઈશ-એ પ્રત્યયો ખીજા પુરૂષ એકવચનને સારૂ અવસતામાં એજ અર્થના Middle Voice (આતમનેપદ) નાં અંત્યવર્ણો ۱۰۰۰૦૦ અફશ-તથા ۱۰۰૦૦ ઈશ-ને ખરોખર મલ તા આવેછે; અને ۱૦ શ-એ તેહનો શંકોપ થાએલો આકારછે. ۱૦ યા-એ આકાર અવસ્તામાં વપરાએલા ખીજા શક્યાર્થના પરસ મઈપદમાં ખીજા પુરૂષ એકવચનને સારૂ વપરાએલા ۱۰૦૦૦ યાક-પ્રત્ય

ને મલતોછે. આએ છેલ્લા પ્રત્યને બદલે ઈટલેએક ઠેકાંણે ૫ વ-
વપરાએલો મલેછે, તેને ૫૫ યા-નો સંકોચાએલો આકાર આપણે ૭
ણવો જોઈએ.

૧૫૦. બીજા પુરૂષનાં અનેકવચનને સારૂ ૧૨૫ ચેત-પ્રત્ય વપરા
એલો મલેછે, અને તે ચેત તથા એત એ બેહુ ઊચ્ચારથી બોલાએ
છે. આએ અંત્યવાણીની ઊત્પન્નતી અવસ્થાના પેહલ્લા અને બીજા
શક્યાર્થની અંદર બીજા પુરૂષ અનેકવચનને સારૂ Act. Voice માં
વપરાએલા અંત્યવાણી ૫૫૫૫૫ અસ્ત-અથવા ૫૫૫૫૫ ચેત-ઊપ
રથી થાએલી ધારેઆમાં આવેછે.

૧૫૧. તરીજા પુરૂષ એકવચનને સારૂ બે રીત વપરાએલી જો
એઆમાં આવેછે; તેમાં એક અંત્યવાણીમાં ૧૨૫ ઈત, અથવા એત,
અને ૩૫ ઈદ-પ્રત્યયો આવેછે. આએ છેલ્લો આકાર કાંઈ જુદો ન
થી; પણ તે ૧૨૫ ઈત-ઊપરથીજ બનેલોછે, એમાં ૫, એ ૫ ના
આકારમાં અને ૫ એ ઈ ના ઊચ્ચાર તથા એમલામાં બદલાઈ
ગીઓછે. ૧૨૫ ઈત, પ્રત્ય અવસ્થાના એજ અર્થમાં તરીજા
પુરૂષ એકવચનને સારૂ Middle Voice માં વપરાએલા અંત્યવાણી
૫૫૫ ઈત, ને મલતોછે. બીજી રીતમાં વર્તમાનકાળના તરીજા
પુરૂષ એકવચનનો સેગો વપરાએછે, અને તેહની આગલ ૫,
૫, ૫ અને ૫૫ શક્યાર્થની નીશાંની બતલાવ્યા સારૂ મેલે
આમાં આવેછે. આએ ઉપસર્ગોમાંનો પેહલ્લો અને તરીજો આકાર
શક્યાર્થને સારૂ અવસ્થામાં વપરાએલી ૫૫૫ ૫-ના ઊચ્ચાર તથા
આકારને મળતોછે, અને બીજો આકાર તેઓ ઊપરથી શંસેપ
થાઈને બનેલોછે.

૧૫૨. તરીજા પુરૂષનાં અનેકવચનને સારખી ઊપલીજ રીત વાપરેઆમાં આવેલીછે; તેમાં કેટલીએક વેલા વર્તમાનકાળના તરીજા પુરૂષ અનેકવચનના સેગાઓની આગળ ઊપલા ઊપસર્ગો મેલેઆમાં આવેછે, તે ઊપરાંત ૩૫૭-૩૬૬ ચેન્દ, ૧૫૭ યાંત-૫૭-૬૬ ચેન, અને ૩૫૬-૬૬૬ અંત્યવર્ણો ક્રિયાપદના સેગાઓમાં મલેછે; અને જાંહાં એ પ્રત્યયો વપરાએલા આવેછે, તાંહાં ૩-૫-૭ અને ૫-૭ એ ઊપસર્ગો ઘણાં કંમ વપરાએલા મલેછે. એ ઊપલા અંત્યવર્ણો એજ અર્થ ને સારૂ વપરાતા અવસતાના ૫-૭-૬૬-૬૬-ચન્ત, ૧૬૬ યાંત, અને ૧૬૬ ચેન-પ્રત્યયોને ખરોખર મલતા આવેછે. એ વાસેના ઘખલાઓ આપણને આએ રીતે મલેછે; જેમકે:—

પેહલવો પુરૂષ એકવચન.

૫૬ ૧૧૭ ૫૭૫૭૧૭૭ ૫૭ ૫૬ ૬૬ ૬૬ (વનં ૯)
 તે તરંણ ખીજા ખાડા પાંણીને સારૂ તું ખોધજે; ૬ ૬૬ ૬૬
 ૫૭૫૭૧૭૭ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬ (વનં ૯) તરંણ
 કશ અંદરથી અંદરનાં છ ખાડાથી એહલાએલા તું ખેંચજે; ૫૭૫
 ૫૭૫૭૧૭૭ ૬૬ ૬૬ ૬૬ (વનં ૯) તેવાર પછી
 (તેહની) આગલ તું ખાર કશ ખેંચજે; ૫૭ ૫૭૫૭૧૭૭ ૬૬ ૬૬
 ૫૭૫૭૧૭૭ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬
 (વનં ૯) પછી તું જરતોશત કશની ઊપરની ખાંતુએ એક હદમાં
 ઊભો રેહજે, અને તે વેલા આએ કલાંમેને પદજે; ૬૬ ૬૬
 ૫૭૫ ૧૧૭ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬ (વનં ૯) પછી તું
 લોહાડાં ઈઆ સીસાંની વસતુની મારફતે નીરંગ છાંડજે; ૬૬
 ૫૭૫ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬ ૬૬

(વનં ૯) એક લાકડીને તું પસંદ કરજે અને તેહેનાં નવ ગાંઠને
તું ગણજે; ۛۛۛۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛۛۛ ۛۛۛۛۛ ۛۛۛ
ۛۛ ۛۛۛۛۛ (વનં ૧૯) અએ જરતોશત (તેહેને સાડ) ખશ
સંન વગર ખસી કરેલા ગોધાનો દીનની કીરીઆથી તઈઆર
કરેલો નેરંગ (ઈઆને નેરંગદીનને) તું પસંદ કરજે; ۛۛۛۛ
ۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ (વનં ૧૯)
(તે નેરંગદીનથી) અહુરમજદની પેદા કરેલી જમીન ઊપર તું પા
કી લેઈજાજે (ઈઆને આપજે). કેટલીએક વેળા ۛ ૛ ની સાથે
થોડે ફેરે મલતા આવતા આકારને લીધે ۛ ને ખદલે ۛ
લખાએલો જોઆમાં આવેછે. જેમકે:—ۛۛ ۛۛ ۛۛۛ ۛۛ
ۛۛۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ (વનં ૯) તેહેનાં
માથાનાં પાછલા ભાગ ઊપર તું છાંડજે, તે જગોએ કે બાંહાં ખાલ
ઊગેલાછે; હીઆં ۛۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ
ના તરજુમાં દાખલ વપરાએલોછે. ۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ
(વનં ૧૭) તેહેને તું તે જગોએ લેઈજાજે; ۛۛ ۛۛ ۛۛ
ۛۛۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ (વનં ૧૭) ઓ જરતો
શત! તેઆરે આએ જોકારી ભરેલા વચનોને તું ખાલજે; ۛ ۛ
ۛۛۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ (વનં ૧૮)
(વનં ૧૮) અહુરમજદે આએ રીતે કહીશિં કે ઓ જરતોશત!
તેહેને તું અથોરનાન માં કેહેતો. કોઈ કોઈ જગોએ ۛ ખી નીક
લી બાઈને ફક્ત આસાર્થને મલતો સેગો જોએઆમાં આવેછે. જેમ
કે:—ۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ ۛۛ (ઈજં ૬૮
છં) ઓ અહુરમજદી ઓલદનાં નુર તું મહને આપજે ઊતાવહું સુખ;

આએ જગોએ ॥૫૭ બોલ અવસતામાં આવેલા ॥૫૭૭૭૭ બોલના
તરંગમાં ઘામલ વચરાએલોછે. ઘણી વેલા આસાર્થ બીજાપુરુષ એક
વચનના સેગાઓનો આકાર સક્યાર્થના એજ પુરુશને લગતા સેગા
ઓને મલતો આવેછે; જેમકે:— ॥૫૭૭૭૭૭ ૭ ॥૫૭૭૭૭૭ ॥૫૭
॥૫૭૭૭ ૭૭૭૭ (વનં ૧૮) અએ જરતોશત, તું પદ સવાસે ખુદ
દાદને; ॥૫૭૭૭ ૭૭ ॥ ૭ ॥૫૭૭૭ ॥૫૭૭૭૭૭ ૭ ॥૫૭૭૭૭૭ ॥૫૭
૭૭૭૭ અએ જરતોશત, તું પદ હું જે અહુરમઝદ છેડાં તે માહારાં
શરોહરને.

બીજો પુરુષ અનેકવચન.

૥૭ ॥૭૭૭ ॥૫૭૭૭ ॥૫૭૭૭ ૭૭ ૭૭૭૭૭ ॥૫૭૭૭ ૭૭ ૭૭૭૭
૥૭૭૭ ૥૭ ॥૫૭૭૭ ॥૫૭૭૭૭ ॥૫૭૭ ॥૫૭૭૭ (વનં ૧૮)
મનની મારશ્તે સાડ વીચારવું, સખુનની મારશ્તે સાડ બોલવું, અને
કરણીની મારશ્તે સાડ કરવું, એ તરણુ ઓમદા વસતુને લાએક ત
મો પોતે માં થતા; ॥૫૭૭૭ ॥૫૭૭૭ ૭૭ ૭૭૭૭૭ ॥૫૭૭૭
૥૭ ॥૫૭૭૭૭૭ ॥૫૭૭૭૭ ॥૫૭૭૭૭ ॥૫૭૭૭ ૥૭ ૭૭૭૭
૥૭૭૭ (વનં ૧૮) મનની મારશ્તે ખુરં વીચારવું, વચનની માર
શ્તે ખુરં બોલવું, અને કરણીની મારશ્તે ખુરં કરવું, એ તરણુલણી
ખરાખ વસતુને લાએક તમો પોતે થાએ; કેટલીએક વેલા ૭ નીકલી
જાઈને શકત ૭ ય, મલેછે; અને કોઈ વેલાતો લખનારની ચુકથી
૭ ય, બી નીકલી જાઈને આસાર્થ એકવચનનાં સેગાના જેવોજ
આકાર મલેછે. જેમકે:— ॥૫૭૭૭ ॥૫૭૭૭ ॥૫ ૭૭૭૭૭૭૭૭૭
૥૭૭૭૭ ॥૫ ૭૭૭૭૭૭૭૭૭ (ઈજં ૮ હૂં) તમો પુનવંતને
સકતીવાંનપાણું અને પાપીને અસકતપાણું આપએ; ૭૭ ૭ ૭૭

॥ ૧૫૦ ॥ ૧૫૦ ॥ * * * ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ (ઈજાં ૬૫ હાં)
તમારીથી સારા ખદલાની હું ઊમેદ રાખુંચ તે તમે મહને આપજો.
આએ ઊપલા વાક્યઓમાં વપરાએલા ૫૦૫, ૫૦૫ અને ૫૦૫
ખોલો અસલ અવસતામાં આવેલા ૫૦૫ અને ૫૦૫
ના તરજુમાં ઘખલ વાપરેઆમાં આવેલાછે.

તરીજો પુરૂષ એકવચન.

૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ (વનં ૫)
તે તરંણ રાત પછી (પોતાનાં) સઘલાં શરીરને જરૂર ધોએ;
૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ (વનં ૬) અએ જરતોશત! તે જરૂર જલદીથી નજદીક જાએ
અને મુરદાંને પાંજીમાંથી બાહર લાવે; ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫
૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ (વનં ૧૪) તેણે ભલા સવાખને ખાતર
તથા રવાંનનો ગુનાહ કમ થવા સારું, સતર, પશુ તથા અનુમીને અ
શે મરદોને સવાધીન કરવાં ઘટારતછે. ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫
૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ (દીનં ૬) જો તે દીરતી
વાંન થવા માંગેતો, તેણે ખોરશેદની ખુશ અવાજે યાદ કરવી જોઈએ.
૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫
૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫
(દીનં ૬) કોઈ ચાહે કે તે જે આરાધના કરે તે ખોદાની હજુરમાં
તુરત પોંહ્યે, તો તે (આરાધના કરતી વખતે) યાદીઆવ કરે અને
પોતાનાં ખદન તથા કપડાંને સફાઈ સાથનાં રાખે; ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫
૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ ૫૦૫ (ઈજાં ૮૬)

સમખને લીધે તે (ચાપીઓ) નો ગુનાહ રદ થાયે;
 આ ગુણ ૧૦૦ ૫૬ ૧૧ ૧૬ ૧૫૫ ૫૫૫ ૬ ૫ ૫૫૫
 ૧૧ ૧૬ ૫૫૫૫૫ (કાર૦) અરદેશેરે અરદવાંનના ઘોડાઓમાંથી
 બે ઘોડા જે એક દાણડામાં ૬૦ શરસંગ ચાલી સકે તેઓ ઊપર છંન
 નાખેજિં; ૬ ૧૧ ૬ ૧૫૫ ૧૫૫૫ ૧૧ ૫ ૧૧ ૬ ૬
 ૫૫૫૫૫ (દીન૦ ૬) તનમાંથી દરજને ખાહર કાણડેઓ હોએ
 તે પાછો તેહને તેઓએ ખદનમાં દાખલ થવા દેવો જોઈએ નહી.
 ૫૫ ૧૬ ૧૦૫ ૬ ૫૬ ૬ ૬૫૫૫ ૫૫૫૫ ૬ ૫૫૫૫૫
 ૫૫૫૫ ૧૧ ૧ (દીન૦ ૭) અદમીઓ ગઈઓમરદની ઓલાદથી
 છે, માંડે તેઓને સારો ચીજ એછે કે તેવો સવાખનું કાંમ
 જરૂર કરે.

૧૫૩. કેટલીએક વખતે સકચાર્યને સારૂ ઊપલી નીશાંનો મુતલક
 જોએઆમાં આવતો નથી અને તેહને ખદલે શકત વરતમાંનકાલના
 સેગાઓ આપણને મલેછે; અને તે સેગાઓ સકચાર્યને વાસતે તાંહાં
 વપરાએલાછે હેવું શકત એખારતની રચનાં ઊપરથીજ પીછાંની સકા
 એછે; જે વીસેના કાંઈએક દાખલાઓ હમો અતરે ખતલાવીએછે. ૬
 ૫૫ ૬ ૧૧૫ ૧૧ ૫૫૫ ૧૦૫ ૬ ૧૧૫ ૧૫૫ ૬
 ૫૫ ૧૫૫૫ ૫૫૫ (કાર૦) શું એમ ખનવું જોઈએ? કે અર
 દેશેરને પોતાને નખલાઈ, તથા દુખ અને ગમ પોહાયે; (ઈઆને
 પોહોંચી સકે); ૫૫૫ ૧૦૫ ૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫૫ ૬ ૧૫
 ૫૫૫ ૧૫ ૫૬ ૧ ૫૫૫૫ ૧૧ (કાર૦) જો તેઓ તેથી કચિઅત
 મંદ થસે અને (પોતાના) ખાપનું વેર લેવા માંગસેતો તેઓ ખચીત
 માહારાં ખચાંઓને દુખ દેનાર થસે.

૧૫૪. આએ ઊપલા દાખલાઓ સેવાએ શક્યાર્થને સારું
 “દાદસ્તાન” “દીનકરદ” અને વંદીદાદના પેહલવી તરજુમાં મધે તરી
 નાપુરૂષ એકવચનના પ્રત્યયોની આગલ ૫૭ ય, અથવા ૫૮ ઇ, વપરાએ
 લો આપણને મલેછે, કે જે અવસતાના ૫૭ ય, તથા ૫૮ ઇ, ને મલતોછે;
 જે વીસેના દાખલાઓ આએ રીતેછે:— ૫ ૧૧૭૬ ૧૧૭ ૫૭ ૧૧૭૬
 ૧૧૭૫ ૬૧ ૫૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૫૭ ૫૭ ૬૧ ૧૧૭ ૬૧
 ૬૧ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૬૧ ૫૭ ૬૧ ૧૧૭ ૬૧ ૧૧૭
 ૧૧૭ ૫૭ ૫૭ ૫૭ (દાદ૦) જેમ દીનમાં ફરમાવેલુંછે તેમ તે નસુ
 શવાલાં (ઈઆને જીવ નીકલી જવાથી ખરાબ અવસ્થામાં આવેલાં)
 કાલખુદને પાછાડ ઊપર તેહની જગાએ રોશનીમાં મેલે, અને
 તેહને પાંણી તથા જાહાડ પાંણમાં અને (ખોદાની) ઈઆદ કર
 વાવાલાં આદમીઓની નજદીક નહીં લેઈ જાવા સારું કાએદા પર
 માંણે જરૂર ખાંદોખતીમાં રાખે (ઈઆને તેહને જાલવણીથી જરૂર
 રાખે); ૬ ૬૬ ૭૭ ૫૭ ૬૧ ૬૬ ૭૭ ૧૧૭ ૬૭
 ૧૧૭ ૬૭ ૫૭ ૫૭ (દીન૦ ૬) તેઆરે આએ રીત ખેહતરછે કે
 તેહેવા નોકસાંનકારક ગુનાહોને આએ દુનીઆંથી જરૂર ખાહર લેઈ
 જાએ; (ઈઆને દુનીઆંમાંથી તેહને દુર કરવા ઘણરતછે.) ૭ ૭૭
 ૭૭ ૬૬ ૬૬ ૧૧૭ ૭૭ ૭૭ ૬૬ ૬૬ ૭૭ ૭૭ ૭૭
 ૭૭ ૭૭ ૭૭ ૭૭ ૭૭ ૭૭ ૭૭ ૭૭ ૭૭ ૭૭ ૭૭
 ૭૭ ૭૭ (દીન૦ ૬) માંણસ જાતે આએ ચીજ ઘણી ઓતમ સ
 હમજવી જોએછે કે, જે કોઈ ઓતમ ગણેઆંન મેલવસે તે સારી વ
 સગુને પીછાંણી સકસે અને તેહને જાહર કરવાને સકતીવાંન થસે;
 ૭૭ ૭૭ ૭૭ ૭૭ ૭૭ ૭૭ ૭૭ ૭૭ (વંન૦ ૬) વગર

અટકાવે તે આતશ આગલ નહીં જાએ. એજ પરગરદમાં ખીજે
કેંકાંણે જીવે રસ્યેદ, ને બદલે જીવાજીવ જામવુન્યેદ, નો સેગો અ
વસ્તાના જીવે જીવે, બોલનાં તરજુમાં દાખલ આવેલોછે.

संशयार्थः.

૧૫૫. સંશય અથવા સંકેતાર્થ, શક, ઈઆ સંધે ભરેલી હાલત ખતલાવેછે, અને તે શક અથવા સંધે ખરેખરો નહીં; પણ અટકલેલો તથા તરક ખાંધેલો અને આસા તથા ઊમેદ ધરાવનારો હોયછે. આ એ અર્થની સહમજ ખતલાવ્યા સાડું આગે ભાષામાં ધાતુ અને પુરુશ સર્વનાંમના પ્રત્યયોની વચ્ચે, ઈઆ તે પ્રત્યયોને છેડે ॥ આ, મેલેઆ માં આવેછે, અને તે અવસતામાં મજકુર અર્થની સહમજને વાસતે વપરાતા ॥ આ, ઊપરથી લીધેલો હોયે હવું ધારેઆમાં આવેછે. પુરુશ સર્વનાંમોની આગલ સંશયાર્થની ॥ આ, ફક્ત વર્તમાનકાલ ના સેગાઓમાં ખીજા અને તરીજા પુરુશનાં એકવચનમાં તથા અ નેકવચનમાં કાએદાસર મલેછે. એ સેવાએ પેહલ્લા પુરુશનાં એકવચનમાં તથા ખીજા પુરુશનાં અનેકવચનમાં તે મલતી નથી; પેહલ્લા પુરુશનાં અનેકવચનમાં તે કોઈ કોઈ ઠેકાંણે પુરુશ સર્વનાંમની પછી વપરાયેલી મલેછે. આએ અર્થના લુતકાલને સાડું, લુતકાલના કોઈ ખી સેગાની પછી ॥ આમના, અથવા ॥ આમનાદ, ખો લો મેલેઆમાં આવેલાછે. આએ સખદો એજ અરથને સાડું કોઈ કોઈ વેલા વર્તમાનના સેગાઓની પાસેખી વાપરેઆમાં આવેલાછે. એ વીસેના દાખલાઓ આપણને આએ રીતે મલેછે:—

પેહલો પુરુષ અનેકવચનના દાખલા.

[illegible]

[illegible]

ખીજા પુરુષ એકવચનના દાખલા.

૧૫૬. ખીજા પુરૂષ એકવચનને સાદું આહ, આશ, અથવા યા, અને આ, એવા અંત્યવર્ણો વપરાયેલા છે. એ અંત્યવર્ણોમાં શંસ્વાર્યની આ, ની યાસે ખીજા પુરૂષ એકવચનનાં સર્વનાંમ તરીકે શ, અને હ, વપરાયેલા છે; તરીજા આકારમાં પુરૂષ સર્વનાંમ પછી આ, વપરાયેલા છે; અને છેલ્લે આકાર ખીજા પુરૂષનું જમીર નીકલી જાઇને પ્રકત આ, થી રહેલા છે. કટલીએક વેલા યા, નો આકાર ના જેવો લખાણની અંદર આપણને મલે છે; એ વીસેના દાખલાઓ નીચે જાણાવેલા પ રમાંણે આવેલા છે:—

દેશમાં બેહુમનને (ઈઆને બધા વીચારની સકતીને) સાર્યો સાથી
 કરશે, ઈઆને (તાહારાં દેશમાં) તેહેને ઊતારશે, તો તેથી સારી
 ચાલને સાડ કીઓ મારગછે અને નરસ ચાલને સાડ કીહો મારગછે,
 તે બેહુ મારગને તું સહમજશે. ॥૯॥ ૧૭ ૫૫૫૫ ૧૫૫૫ ૫૫૫
 ૫૫૫ ૫૫ ૫૫૫ ૫૫ ૫૫૫ (કાર૦) જો તું માહારા જાન
 અને બદનને ઈજા નહી પોંહાંચાડવાની કબુલ્લાત આપેતો હું
 (તુહુને) સાચું કહેલું. ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫
 ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ (વન૦ ૧૮ પર૦) જાંહાંવેર તું જીવે તાંહાં
 વેર તું ખુશી ભરેલી જાંદગીથી જીવજે. ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫
 ૫૫ (વન૦ ૨) એટલેજે તું ચાલતી થા! ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫
 ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ (મા૦ ગો૦) તું રાહજાન જોલમમાર
 દરવંદ જીવતાંજીવત ફકીર તરીકે થજે; ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫
 ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ (કાર૦) હું શાહપુર છેડોં તે તું કેમ જાંણે;
 ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ (મા૦ ગો૦)
 કોઈખી સવાલ તું તેહેને કરશેતો તે તુહુને જવાબ વાલશે.
 ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫
 ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ (વન૦ ૧૮) બધી મ
 જદીઅસની દીનનો તું ધીકાર કર, કે જેમ તે વદગન પાદશાહે (ખુ
 ખી) મેલવી તેમ તું ખુખી મેલવે. † ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫
 ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ (વન૦ ૧૮) ઊગતાં જાહુએ
 ની નજદીક તું જા ઓ સપેતમાંન જરતોશત!

† આએ વચન અંધરમેનીહિનાછે અને તે પેગમખર અથો જરતોશત
 ને ફરેખ દેવાની ધારણાથી તેણે કહેઆ હતા.

૫૫૫૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫ (વનં ૭) નો પેહલવી વખત દેવ
 પરસ્ત (ઈઆને વાજેખુલ કતલ) નાં દરદને કાપે અને તેથી તે મ
 રે, નો ગ્રીલ વખત દેવપરસ્તનાં દરદને કાપે અને તેથી તે મરે;
 નો તરોલ વખત દેવપરસ્તનાં દરદને કાપે અને તેથી તે મરે, તો
 તે (હકીમ) હમેશ થુધી નાલાએકહે; ૫૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫ ૫૫
 ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ (વનં ૫) તે જે ઓરત (છે) તે ખોરાકમાંનો કી
 હો ખોરાક પેહલવાં ખાએ?; ૫૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫
 ૫૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫ ૫૫ (ઈજં ૬૧) નેકી તે પુરશને
 હોજો કે જે હમેશે તુંડુને ઘણો આરાધે; ૫૫૫૫ ૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫
 ૫૫૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫
 (દીનં ૬) ભલા લોકોની ભલાઈ ઊપર (ઈઆને સવાખનાં કાંમ
 ઊપર) શોક કરતો રહે, કે જેથી તેહનું દેલ સમરે; ૫૫ ૫૫ ૫૫
 ૫૫૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫
 ૫૫૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ (વનં ૧૫) નો કણુ છુપી રીતે એખતી
 આર કરેલું ખચું જણમેતો મજદીઅસનાંનોમાંથી તેહનું વાલીપણું
 કોણ કરે?; ૫૫૫૫ ૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫ ૫૫
 ૫૫૫૫ ૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫ (ઈજં ૮) નો તે પુર
 તી ઊમરના અને પદવાને સકતીવાંન મજદીઅસનાંનોમાંથી જે કો
 ઈ આએ કલાંમે પદવાને નહી પસંદ કરે; ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫
 ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫
 ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫
 (દીનં ૬) જે પુરપ હમેશગીને લગતી વસતુની ખોલ, અને
 પીછાંણ કરસેતો તે, મરતખો, વખાંણ, કઠિઅત અને દોલતને ખે

થી આપણને મલેછે. જેમકે:— ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 (१) ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ (१) ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥

૧૬૧. તરીજા પુરૂશ અનેકવચનને સાંઝં ઘાણું કરીને ઐશ્વર્ય આનંદ
અને મુક્તિ યાત્રા અથવા મુક્તિ યાત્રા, પ્રત્યક્ષો વપરાએલા જોએઆ
માં આવેછે; તેહમાં ઐશ્વર્ય આનંદ, એ આકાર અવસ્થાના અનુભવ આ
ક્રમે-ઉપરથી ખનેલો ધારેઆમાં આવેછે; અને મુક્તિ યાત્રા-અથવા
મુક્તિ યાત્રા-એ આશીર્વાદ અર્થમાં તરીજા પુરૂશ અનેકવચનને સાંઝં
વપરાએલા મુક્તિ યાત્રા, પ્રત્યક્ષ ઉપરથી ખનેલોછે. એ વીસેના ઘાખલા
જો નીચે લખી જણાવેઆ પરમાંજો આપણને મલેછે:—
મુક્તિ યાત્રા મુક્તિ યાત્રા મુક્તિ યાત્રા મુક્તિ યાત્રા મુક્તિ યાત્રા (વનં ૧૫)
જો પેદાના કરનાર! કેઆરે તે કુતરાંજો પોતાની મેલે જીવનદગી લો
ગવનાર અને ખોરાક ખાનાર થાએ. મુક્તિ યાત્રા મુક્તિ યાત્રા મુક્તિ યાત્રા
મુક્તિ યાત્રા મુક્તિ યાત્રા મુક્તિ યાત્રા મુક્તિ યાત્રા મુક્તિ યાત્રા (વનં ૫)
તાંજોવેર કે પાપશીજો ઊડે ઈઆને ફરહર કરે,
અને જાણક યાંનો નીકલે ઈઆને ઊગે; મુક્તિ યાત્રા મુક્તિ યાત્રા મુક્તિ યાત્રા
મુક્તિ યાત્રા મુક્તિ યાત્રા મુક્તિ યાત્રા મુક્તિ યાત્રા મુક્તિ યાત્રા (વનં ૬)
હવી રીતે કે તેહને અગત કરીને કાલબુદને ખાનારાં સગ અને પરં
દાંજો જોલખે; મુક્તિ યાત્રા મુક્તિ યાત્રા મુક્તિ યાત્રા મુક્તિ યાત્રા મુક્તિ યાત્રા
મુક્તિ યાત્રા મુક્તિ યાત્રા મુક્તિ યાત્રા મુક્તિ યાત્રા મુક્તિ યાત્રા (વનં ૬) જો પેદા
ના કરનાર! જો તેજો (તે જમીનને) હાડકાં, ખાલ, મુરદાર ગોશત,

* એજ પરગરદમાં ચેઆર ડોકાંણે અવસતાના પરાદ પાલના ત રજુમા દાખલ થય જાય ને બસે થય જાય અને એક ડોકાંણે થય જાય હેવા એમલાઓ લખાએલા મલેછે.

વાક્યમાં તેહની આગલ અનેકવચનનું જમીર જરૂર કરીને લખેઆ
માં આવેછે. જેમકે:- $\text{જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ}$
 $\text{જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ}$
 $\text{જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ}$
 $\text{જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ}$
જો તે મજદીઅસનાનો પ્રલવંત જમીનને પાંણી સીપવા, ખેડવા અને
ખી વાવવા ચાહે.

૧૬૫. આએ ઊપર જાણાવેલી વીગત સેવાએ ઘણી વેલા સંશય
ર્યની નીશાંની નીકલી જવાથી તેહને લગતા સેગાઓ સાદા વરતમાંન
ના આકારમાં લખેલા આવેછે. ભુતકાલ અથવા ભુતકરીદંતના સેગા
ઓની પછી સંશયાર્યને સાડું $\text{જાણીએમ અથવા જાણીએમ જાણીએમ}$ અને
 જાણીએમ જાણીએમ તથા જાણીએમ અને જાણીએમ એવા શબ્દો વાપરેઆ
માં આવેછે. તેમાં પેહલલા તરણ શબ્દોમાં સંશયાર્યની નીશાંન તરીકે
 જાણીએમ આ, વપરાએલાછે, અને છેલ્લા તરણમાં તે વીસેની કોઈ નીશાં
ની નથી; પણ તેઓ સંશયાર્યને સાડું વપરાએલાછે હવું તેહને લગ
તા વાક્યની રચના ઊપરથી જાણાએછે. અને તે વીસેના દાખલાઓ
નીચે લખી જાણાવેઆ પરમાંજે આપણને મલેછે. $\text{જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ}$
 $\text{જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ}$
 $\text{જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ}$
 $\text{જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ}$
(બુનં) જો કબુ કહીગિ હોતે, તો દેવો ભેદ
ને જાણી સકતે, અને નોકસાંન કરી સકતે. $\text{જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ}$
 $\text{જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ}$
 $\text{જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ}$
 $\text{જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ}$
(વનં ૫) જેહરે પરંદાઓ ઊડેઆં હોએ, જાહુડ પાંન ઊગેઆં હોએ, અ
ને પવને જમીનને સુકવી હોએ; $\text{જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ જાણીએમ}$

૧૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ (વનં ૭) જેમકે તેહને તો જવ
 તેજ વખતે ગીઓ હોએ તેમ; ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧
 ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ (કારં) તમારા જેવા પુત્રોરગ
 ઘરસથ (હમારીથી) મરાણ પાંમે તે હોએને ઘટતું નથી; ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧
 ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧
 ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧
 (વીરં) મહને તુંએ પુખી અને નેકી કાંએ નહી સીકવી, કે હુંએ
 પુખી અને નેકી કરી હોતેતો, આએ હલાકી ભોગવાને લાએક નહી
 થતે; ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧
 ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ (વનં ૮) જેમકે
 તનોમદ દુનીઆમાં દશ હજાર ખલતા આતશને તેણે દાદગાહમાં પોં
 હાંચાડેઆ હોએ; ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧
 ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ (દીનં ૬)
 નો કષ્ટ ઘણો મુશ્વેસ થએઓ હોતતો હુંએ મુશ્વેસીથી ઘણી ઈન્ન
 નોઈ અને ભોગવી હોત; ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧
 ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ (વનં ૫) તેહને સાડ જે
 કાંઈ પેદા કરીશાં હોએચ તે તેહને ઊદીઓગથી મલેચ; ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧
 ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧
 (વનં ૭) નો ઊનનો તકીઓ અને ખીછાનું સઘલું તેસાથે લાગેલું
 હોએતો તે એકમલતું છે; ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧
 ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧
 (વનં ૮) તે ખેહુ હુરકાઈ હોએતો ચાલે, એક મરદ અને એક ઓ
 તર હોએતો ચાલે, અને વહી ખંધે ચોરત હોએ તે (ખી) ચાલે. ૧૧૧

૧૫૭૭) જો મોહન જો માલિક જો (કારં) જો તારામાં
 કાંઈથી માએઆ હોએતો હમારો એલાજ કર; આએ અર્થમાં કેટ
 લાએક વાક્યઓ શરત્ય હલતની અંદર રચેલા આપણને મલેછે.
 જેહમાં પેહલાં ક્રિયાપદનો હવાર તે વાક્ય મધેનાં ખીજાં ક્રિયાપદ
 ઊપર રેહછે. જેમકે:— ૧૫૭૭૭૭૭૭ ૧૫૭૭૭૭ ૧ ૫ ૧૫૭૭ ૧૫
 ૧૫૭૭૭ ૧૫૭૭ ૭ ૫ ૧૫૭૭ (વીરં) જો માહારે વીરે મત
 પડેતો હું ખુશીથી તે અશ્વો લોકોના મકાંન તરફ જાઝીં. ૧૫૭૭૭૭
 ૧૫૭૭૭ ૧૫૭૭૭ ૭ ૧૫૭ જો હાકમ હોએતો રવાંનને લગતી
 આરાધના કર; ૧૫૭૭૭ ૧ ૧૫૭૭ ૧૫૭૭ ૧૫૭૭ ૧૫૭ ૧૫
 ૧૫૭૭ ૧૫૭૭૭ ૧૫૭૭૭ ૧૫૭ (કારં) જો ખોદતાલા ઈરાંન શેહરને
 લગતાં ખોરેહને આપણી મદદે મોકલસેતો આપણ છુટકારો પાંમશું.
 ૧૫૭ ૧૫૭૭ ૧૫૭૭૭ ૧૫૭ ૧૫૭ ૧૫૭ ૧૫૭૭ ૧૫૭૭ ૧૫૭૭ ૧૫૭૭
 ૧૫૭૭૭ ૧૫૭૭૭ ૧૫૭૭ ૧૫૭ (ખુનં) જો તરંણ પગનું અમના
 પાંણીમાં નહી હોતતો દરીઆમાંથી સઘલું પાંણી ઘસી ગીઝી હોત;
 ૧૫૭૭ ૧૫૭૭૭ ૧૫૭૭૭ ૧૫૭૭ ૧૫૭૭ ૧૫૭૭ ૧૫૭૭ ૧૫૭૭ ૧૫૭૭ ૧૫૭૭
 ૧૫૭૭૭ ૧૫૭૭૭ ૧૫૭૭ ૧૫૭ ૧૫૭૭ ૧૫૭૭ ૧૫૭૭૭ (વનં ૧)
 એ સ્થેતમાંન જરતોશત ! જો હુંએ ખુશી આપનારી જગાને પેદા
 કરી નહી હોતતો કોઈ કોંણે ખુશી અપાત નહી.

૧૬૬. ઊપર જણાવેલી રીતીઓ સેવાએ સંશયાર્થને લગતી
આ, એ અર્થની મતલબ જણાવ્યા સાડ પુરૂપ સર્વનાંમોનો સા
થે જોડાઈને આએ આક્રમમાં લખાએલી મલેછે. જેમકે:—
પાઠ દ્વારા ૧) જિમ પુણે ૧૧૭૬ ૬ ૧૭૫૬ ૫૫૫૫
જિમ ૧૭૫ ૧) ૧૫ (૧૫૦ ૨) તેઆરે જમશેદ વીચારીજીં

એ ભાષામાં પાંચમો આશીરવાદાર્થ છે ; પણ તેહને વાસતે કોઈ નવા પ્રત્યક્ષો વાપરેઆમાં આવેલા નથી, કેમકે જેમ અવસતાના ખીજ શક્યાર્થની અંદર તરીખા પુરૂષનો અંત્યવાર્ણ હ્રમ્મ યાદ, આશીરવાદાર્થને સાડ વપરાએલોછે, તેહનેજ આધારે પેહલવીમાંખી તે શક્યાર્થનો પ્રત્ય -૦૭ અથવા ૧૪ યાદ, એવા આકારથી આશીરવાદાર્થને સાડ વાપરેઆમાં આવેલોછે. એ સેવાએ કોઈ કોઈ વેલા ખીજા પુરૂષ એકવચનમાં -૦૮ યાજ-અથવા -૯ યા, પ્રત્યક્ષો આશીરવાદાર્થની મતલબને સાડ વપરાએલા મલેછે, તે અવસતામાં હ્રમ્મ યાક-પ્રત્ય, જે ખીજા શક્યાર્થની અંદર ખીજા પુરૂષ એકવચનને સાડ વપરાએછે, અને તે સંકેતા અથવા આશીરવાદાર્થને સાડખી આવેછે, તે જી પરથી બનેલો આકારછે. એ વીસેના દાખલાઓ આપણને આએ રીતે મલેછે:-

૫૬૫૫ ૭૬ ૩૬ * * ૧૨૫૧૫૫ ૭૬ ૧૫ ૫૦૫૫ ૧૧૫
૩૬ ૧૫૦૫ (ઈજ ૦ ૮ હા.) તે અહુરમઝદની પોતાની તરફનો બદલો નેકીની મારફતે હોમને પોંહયો, (ઈઆને હોમને મલો.)
૩૬ + ૧૦૫૧૫૫ ૬૬ ૫૦૫૫ ૫૫ ૫૦૫૫ ૭૬ ૧૫ ૧૧૫૫
(ઈજ ૦ ૬૨ હા.) એ રવેશે તે લલા મરદને લલાઈનો બદલો પોંહયો (ઈઆને મલો;) ૫૫ ૧૨૫૧૫ ૩૧૫ ૫૦ ૬ ૧૧ ૧૫૦૫૦૫
૧૫૫૫ ૫ ૫ ૧૦૫૫ ૫૦૬ (ઈજ ૦ ૬૨ હા.) હવે આએ મકાંનથી ગોસપંદનો અઘટારો થજો, ઈઆને ગોસપંદનો ટોલો માં ઘટતો; ૦૫ ૧૦૫૫ ૭ ૬ ૧૨૫૧૫ ૧૫ ૫૦ ૭૬
૧૨૫૫૫ (ઈજ ૦ ૬૪ હા.) જે તાહરી હમેશાં યાદ કરે, તે મરદ

† આપે વાત્રીઆમાં ૧૦ એ એમણા ૨૪૫ યાદ-ને બદલે હજેઆમાં આ વેણાએ.

માં આવેછે ; જેને મલતા શરસીમાં ૪૫ અને ૬૫ લોગતો ઊપલા અરથને સાડ વપરાયેલાછે.

૫૬ દર્શાવનાં-કાલ.

૧૭૦. પેહલવી ભાષામાં વર્તમાન અને ભૂત એવા બે મુખેઅ કાલછે. જેમ અરબીમાં *الحاضر* મોજારે, ના સેગાઓ વર્તમાન અને ભવીષ્ય, એ બેહુ કાલને સાડ વપરાયેછે, તેમ પેહલવીમાં વર્તમાનને લગતા સેગાઓ ભવીષ્યને માટે એકસરખી રીતે વપરાયેલાછે; અને તેઓના વર્ગને લગતા બીજા કાલોનાં રૂપો તેઓની પાસે *જાહન* પુદન, *જાહન* જાહનતન- *જાહન* ઈસ્તાદન, *જાહન* જકવીમુ નતન, અને *જાહન* હોમન-ઈન્ સહાયકારક ક્રિયાપદોના સેગાઓ આ લેઆથી, અથવા ઊપસર્ગો આગલ મેલેઆથી બનેલાંછે.

વર્તમાન.

૧૭૧. વર્તમાનકાલના પરકાર તરંગુછે; એક વર્તમાન, બીજો અપૂર્ણ વર્તમાન અને તરીજો રીતી વર્તમાન છે; તેમાં ધાતુ અથવા આસાર્થના બીજા પુરુષ એકવચનના સેગાને છેડે નીચે જણાવેલા પુરુષ સર્વનાંમોને લગતા પ્રત્યયો લગાડવાથી વર્તમાનકાલ બનેછે; જેમકે *જાહન* વીનાર-અને *જાહન* વાહન- એ ધાતુઓને નીચે જણાવેલા અંત્યવર્ણો લગાડે;—

પુરુષ એકવચન.

૧ ૬ મ્

૨ ૭ ઈ

૩ ૮ એદ

પુરુષ અનેકવચન.

૧ ૬ ઇમ્

૨ ૭ ઈત્

૩ ૭ ઈન્દ

૪ ૭ ન્દ

અવસ્થા ઉપરથી બનેલાં ક્રિયાપદમાં આએ બે રીત મળેછે; પંચ સેને ટીકમાં રૂકત ૩ મળેછે.

૧૭૨. આએ ઊપલા પ્રત્યઓ અવસતામાં વર્તમાનકાલને સારૂ વપસઓલા અંત્યવર્ણોને મલતા આવેછે; પણ તેહમાં તથાવત માંતરે ઐઠલોજછે કે તરંણે પુરૂષ સર્વનાંમોનાં એકવચનને છેડે અવસતા મ ધે પરસ્મૈપદમાં ૭ ઈ, અને આત્મનેપદમાં ૫ ઐ, આવેછે, તે પેહલવીમાંથી નીકલી ગએલીછે. જે વીસેનો વીચાર નીચે જણાવેલા ઓઠા ઊપરથી વાંચનારને જણાસે. જેમકે:—

અવસ્તા એકવચન		તેહનું પેહલવી.
પરસ્મૈપદમાં.	આત્મનેપદમાં.	
પુરૂષ ૧ ૪૬ મી,	૫૦ ઐ,	૬ મ્
૨ ૪૭ હી,	૫૦૭ હે,	૭ ઈ
૩ ૪૯ તી,	૫૦૯ તે,	૯ એદ
અનેકવચનમાં.		અનેકવચનમાં.
૧ ૪૭૫૬ મહી,		૬ ઈમ્
૨ ૫૦૯ ત,		૯ ઈત્
૫૦૯ થ,		
૩ ૪૭૫૫ અન્તી,	૫૦૯૫૫ ઐન્તે,	† ૩૫ ઈન્દ
		૩ ન્દ

૧૭૩. આએ ઊપલા પ્રત્યઓમાં બીજા પુરૂષ એકવચનને સારૂ જે ૫ હ ને બદલે પેહલવીમાં ૫ ઈ, થાઈછે, તેહનો સખખ પેહલવી અક્ષરોમાં ૫ હ અને ૫ ઈ, નો એકસરખો આકાર હોવાને લીધે બનેલો ધારેઆમાં આવેછે. તરીજા પુરૂષ એકવચનના પ્રત્યમાં ૯ ત, ની આગલ ૭ ઈ, આવેલીછે તે અવસતાના કાએઘ પરમાં હો ૯ ત, ની આગલની પુશતીની ૭ ઈ, ને લગતીછે. આએ ૭ ઈ,

† ૩૫ ઈન્દ-એ આકાર ઘણું કરીને અવસતાનાં ચોથા વર્ગનાં ધાતુ ઉપરથી બનેલાં ક્રિયાપદના સેગાઓમાં મળેછે.

જાણીએ છું કે જાણીએ જાણીએ (વનં ૫) એ દાદાર ! જેઓ
 રે ગરમીની ફસલ જાણે અને થંડીની મોસમ આવેછે, આજે પા
 છલા વખતના એમલાઓ ઊપરથી શરસીમાં ઝડ, છ, ઝ, ઈ
 સેગાઓ તરીજા પુરુશનાં એકવચનને સાડું વપરાયેલાછે.

પેહલો પુરુષ અનેકવચન.

જાણીએ જાણીએ * * જાણીએ જાણીએ જાણીએ જાણીએ
 જાણીએ જાણીએ જાણીએ જાણીએ જાણીએ (વીરં) આજે ઈજશને
 તથા બાજ, આશરીગાંન અને કીરીઆ * * આપણે કરવામાં લા
 વીએછે તે ઈજદને પોંહાંએછે કે દેવાને ; જાણીએ જાણીએ જાણીએ
 જાણીએ જાણીએ જાણીએ જાણીએ (ઈજં ૨૫ હ.) એ
 સ્વેશે તમારી દીનને હમે એખતીઆર કરીએચ, અને વહી ખીજા
 ઓને (સિહની) સહમજ આપીએચ ; જાણીએ જાણીએ જાણીએ
 જાણીએ જાણીએ જાણીએ જાણીએ જાણીએ જાણીએ (કારં) તેઓની પછવાડે તું ઘણો જલદી જાણે, પણ હમે નહી
 જાણતા કે તેથી તું સરસ થાઈ સકે.

ખીજો પુરુષ અનેકવચન.

જાણીએ જાણીએ જાણીએ જાણીએ જાણીએ જાણીએ જાણીએ
 જાણીએ જાણીએ જાણીએ જાણીએ જાણીએ જાણીએ જાણીએ (વનં ૭) તમે જે આદ
 મીઓ છેઓ તે જાણીએ, અને સહમજોચ, અને ખાધા પછી વહી ફ
 રીને (તે ખોરાક વીસેનો) વીચાર રાખો છેઓ ; જાણીએ જાણીએ જાણીએ
 જાણીએ જાણીએ જાણીએ જાણીએ જાણીએ જાણીએ જાણીએ (વીરં) દરએક એખાઈ તથા પવીતરાઈ જે તમે કરો
 છેઓ, અને રાખો છેઓ, તે સઘળું કાએદાસર રાખો છેઓ.

તરીજો કુરૂપ અનેકવચન.

ક્રમ ૩૧૫૭ ક્રમ ૩૧૬૦ ક્રમ ૩૧૬૩ ક્રમ ૩૧૬૬ ક્રમ ૩૧૬૯ ૥૥
 ૩૧૭૨ ક્રમ ૩૧૭૫ (વન ૫) પાંણીઓ પોતીક (નાંમના)
 દરીઆમાંથી શરાંકનત (નાંમના) દરીઆમાં સપાઈથી વેહુછે;
 ૩૧૭૮ ક્રમ ૩૧૮૧ ક્રમ ૩૧૮૪ ક્રમ ૩૧૮૭ ક્રમ ૩૧૯૦ ૥૥
 ૩૧૯૩ ક્રમ ૩૧૯૬ ક્રમ ૩૧૯૯ ક્રમ ૩૨૦૨ (વીર ૦) આદમીઓ ગુજરેલાં
 ઓની પછવાડે ૥૥ અંણધટી રીતે જે આંસુ નાંખેછે, તેથી આ
 એ નદીમાં વધારો થાયછે. ૩૨૦૫ ક્રમ ૩૨૦૮ ક્રમ ૩૨૧૧ ક્રમ ૩૨૧૪
 ૩૨૧૭ ક્રમ ૩૨૨૦ ૥૥ ૩૨૨૩ ક્રમ ૩૨૨૬ ક્રમ ૩૨૨૯ ક્રમ ૩૨૩૨
 ૩૨૩૫ ક્રમ ૩૨૩૮ ક્રમ ૩૨૪૧ ક્રમ ૩૨૪૪ ક્રમ ૩૨૪૭ ક્રમ ૩૨૫૦ (ઈ ૦ ૨૩ હા.) ખાંનાંમાં લો
 ઠો જે આંણદીક લેજત જોએય તે તેહના વસીલાયીછે; ૩૨૫૩ ક્રમ ૩૨૫૬
 ૩૨૫૯ ક્રમ ૩૨૬૨ ક્રમ ૩૨૬૫ ક્રમ ૩૨૬૮ ક્રમ ૩૨૭૧ ક્રમ ૩૨૭૪ ક્રમ ૩૨૭૭ ક્રમ ૩૨૮૦ (ઈ ૦ ૧૬ હા.)
 જે પવીતર ઠડ સરદાર તરીકે હાવનીમની આસપાસ ઘણા નજ
 દીકથીછે.

અપૂર્ણ વર્તમાન.

૧૭૫. વર્તમાનકાલની ચાલુ અને ચોકસ હાલત સહમજાવ્યા સાડું
 પેહલવી ભાષાનાં પુસ્તકોમાં વર્તમાનના સેગાઓની આગલ ૩૬ અ
 થવા ૩૬ હુમૈ, એવા બે ઊપસર્ગોમાંનો કોઈખી ઊપસર્ગ મેલેઆ
 માં આવેલોછે. ૩૬ હુમૈ, એ ખોલનો અર્થ ‘હુમેશો’ નો થાયછે,
 તેજ મતલબને ધેઆંનમાં રાખીને ચોકસ વર્તમાનના અર્થની સહ
 મજ ખતલાવ્યા સાડું એ ઊપસર્ગને વર્તમાનના સેગાઓની આગલ
 વાપરેઆમાં આવેલોછે. શરસી ભાષામાં ચોકસ વર્તમાનની સહમજ

† સેમીટીક ક્રિયાપદના સેગાઓમાં હમેશ તેહનાં ધાતુમાં આવેલા. ને
 લીધે અનેકવચનને લગતો. ન, સમાસ હાલતમાં રહેછે.

રીતે કપાએછે (ઈઆને દોજખમાં જવાનો મારગ ખંદ થાયેછે.)
 ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ (દાદ૦)
 જે કોઈ શખશ કાંઈ બદલો મેલવેછે, તે બદલો (તેહની) જીનદગીને
 લગતો (એટલેજે તેણે આએ દુનીઆમાં કરેલાં કાંમોનો) છે. ૫૫૫૫
 ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ (દાદ૦)
 (બુન૦) તેઓની અંદરથી ખીજાં પાંણીઓ તરેહવાર રીતે વેહ્છે.

રીતિ વર્તમાન.

૧૭૭. રીતી વરતમાન, એક કાંમ વર્તમાનકાલની અંદર આ
 લુ લુલતમાં હોએચ તેહની સહમજ આપેછે, અને તેહને સાડું લુ
 તકિંદત અથવા લુતકાલના સેગાની પાસે ૫૫૫૫૫ અથવા ૫૫૫૫
 ક્રિયાપદના વર્તમાનના સેગાઓ મેલેઆમાં આવેછે. જેમકે:—
 ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ (દાદ૦)
 જેમ બચું માએનાં પેટમાં વધતું જાયેછે તેમ; ૫૫૫૫ ૫૫૫૫
 ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ (દાદ૦)
 (વન૦ ૩) જે અનાજ વાવેચ તે અશોધને વાવેચ, ઈઆને તેહની
 રોપની કરતો રેહ્ય; ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫
 ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ (ઈજ૦
 ૧૯) અહુરમજદની હકુમતને સહમજતો રેહ, એટલેજે તે પોતાની
 જાત ઊપર અહુરમજદને ખોદા તરીકે રાખતો રેહ; ૫૫૫૫
 ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ (ઈજ૦ ૧૯) એટલેજે તે ગા
 થાએને ચાલુ રાખતો રેહ્ય; ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫
 ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫ (વન૦ ૧૧)
 એટલેજે તેઓ ગોસપંદોને સાડું આએ ઓતમ કાંમ કરતા રેહ કે

(વીર૦) એકલેજે નેક કરણીના ખવાસને લીધે તે (ઓતમ) જગોએ હું પેાંહ્યેઓ. $\text{𐭥𐭩𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥}$
(દાદ૦) જેઆરે શેહરેવર મહીને હું શીરાજમાં આવેઓ.

અપૂર્ણભૂત.

૧૮૦. અપૂર્ણભૂતને શરસી વ્યાકર્ણમાં 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 નું નાંમ આપેઆમાં આવેલુંછે, અને તે ગુજરેલા વખતમાં એક કાંમની ચાલુ હાલત ખતલાવેછે. આએ કાલની સહમજને સાડું પેહલવીમાં ભૂતકાલના સેગાની આગલ 𐭥𐭥𐭥𐭥 અથવા 𐭥𐭥𐭥𐭥 હમૈ, નો ઊપસર્ગ મેલે આમાં આવેછે; અને તે વીસેના દાખલાઓ આપણને નીચે જણાવેઆ પરમાંછે મલેછે:—

$\text{𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥}$ (દીન૦ ૬) તેઓ એકલા મહીને અવસતાઓજંદ પદતા હતા; $\text{𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥}$ $\text{𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥}$ (દીન૦ ૫) ખેહુ જણ ઊંચે દર જેની ધરમને લગતી ફેલવાણી આપવા, અને દીનના હોકમને લગતું કાંમ ખબલવા સાડું ઘેરેઘેર જતા હતા; $\text{𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥}$ (વીર૦) એક ઓરત નાં રવાંનને હુંએ જોઈગિ કે જેહનાં સઘલાં સરીરને ખરશસતરો ખાતાં હતાં; $\text{𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥}$ (પુન૦) એ રીતે કેળોસરોની હકુમતવેર આતુનગોશસપ આલમને આસરો આપતો હતો; $\text{𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥𐭥}$

ભાષણ (કારં) તેઓ ખચોરને વખતે તેજ પવનની માફક જ
તા હતા, અને તારાં કરતાં બેહદ ચાલતા હતા.

પૂર્ણભૂત.

૧૮૧. પૂર્ણભૂત—આએ કાલ એક કાંમની કીરીઆ ગુજરેલા
વખતની અંદર પુરી થાઈ ચુકી હોએ, તેહની આપણને સહમજ ખત
લાવેછે, અને તેહનું રૂપ કોઈબી કયાપદના ભુતકાલની પાસે ॥ભાષણ
જહુનતન, અથવા ॥ભાષણ બુદન, અને ॥ભાષણ વજરનતન, ક્રિયા
પદના ભતકાલનો સેગો આવેઆથી બનેછે; જેમકે ॥ભાષણ ભાષણ
કેહી રેહો, ॥ભાષણ ॥ભાષણ જતો રેહો; ઈં જે વીસેના દાખલાઓ આ
પણને નીચે જણાવેઆ પરમાંણે મલેછે:—

ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ જી ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ (બુનં) તેઓથી ૩૦
દાહડા ખોરાક જતો રેહો; ॥ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ
ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ (બુનં) જેઆરે તે (અહુનવરના)
તરણ ભાગોમાંનો એક ખોલી રેહો, તેઆરે ગનામીનો પોતાને માંડેની
ધાસતીથી અંદર ભરાઓ; ॥ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ
ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ
ભાષણ ॥ભાષણ (બુનં) જેઆરે તેઓ દુધ પી રેહાં તેઆરે મશી
અએ મશીનેને કહીશાં કે મને તેથી ખુશી હોપછે; કારણ કે હુંએ
(એ પરમાંણેનો ખોરાક) ખાધોતો નહી; ॥ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ
ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ (ઈજં ૪૧) એટલેજે પ
વીતરાઈની વખાણ થાઈ, તેજ દેવની હાલતનો ધીકાર થાઈ ચુકો;
ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ ॥ભાષણ
(કારં) અરદવાંને બાંણીશાં કે અરદશેરની સાથે તેહની દાસી ના

ગાંધીજીનાં કાલનાં પેહલવી રીતીમાં વપરાયેલાં ક્રિયા પદનાં પુરૂષ સર્વનાંઓ વર્તમાનના સેગાઓના આકાર સાથે એકમલ તા હોવાથી, કેટલાએક વાકીઓમાં નાંહું તેઓ ભૂતકાલના સેગાની પછી પુરૂષ સર્વનાંઓ તરીકે કર્તા તથા કર્મની હાલતમાં વપરાયેલાં છે. ગાંધીજીનાં કાલનાં પેહલવી રીતીમાં વપરાયેલાં ક્રિયા પદનાં પુરૂષ સર્વનાંઓ વર્તમાનના સેગાઓના આકાર સાથે એકમલ તા હોવાથી, કેટલાએક વાકીઓમાં નાંહું તેઓ ભૂતકાલના સેગાની પછી પુરૂષ સર્વનાંઓ તરીકે કર્તા તથા કર્મની હાલતમાં વપરાયેલાં છે. ગાંધીજીનાં કાલનાં પેહલવી રીતીમાં વપરાયેલાં ક્રિયા પદનાં પુરૂષ સર્વનાંઓ વર્તમાનના સેગાઓના આકાર સાથે એકમલ તા હોવાથી, કેટલાએક વાકીઓમાં નાંહું તેઓ ભૂતકાલના સેગાની પછી પુરૂષ સર્વનાંઓ તરીકે કર્તા તથા કર્મની હાલતમાં વપરાયેલાં છે.

૧૮૬. આએ કાલની પેહલવી રીતીમાં વપરાયેલાં ક્રિયા પદનાં પુરૂષ સર્વનાંઓ વર્તમાનના સેગાઓના આકાર સાથે એકમલ તા હોવાથી, કેટલાએક વાકીઓમાં નાંહું તેઓ ભૂતકાલના સેગાની પછી પુરૂષ સર્વનાંઓ તરીકે કર્તા તથા કર્મની હાલતમાં વપરાયેલાં છે.

† અતરે ગાંધીજી નો સેગો ગાંધીજી નો આકારમાં લખાયેલો છે, તેમાં કાતેબની બુલથી ને બદલે તેહનો આકાર જ કરીને લખેઆમાં આવેલો છે.

તેહમાં અને ભૂત વર્તમાનનાં રૂપમાં કરસો શરક દેખાતો નથી; પણ વાક્ય રચનાની સહમજ ઊપરથીજ તેઓની એક ખીલાથી ખીલાંણુ યાદી સકે છે. જેમકે:—

ક્રિષ્ણ ભગવાન ગામડાં ભણાવે છે (૧૪૦ હા. ૮) કારણ કે સઘલી જ સમાંની આલમની અંદરથી ઘણે સુનદરખી મેં તુહને જોએઆ છે; ભગવાન ભગવાન ક્રિષ્ણજીવન-ગુણજીવન ગીતા (પુનઃ) હુંએ તમેને ઘણીજ આતમ સંપુરણ મનસકતી આપી છે. જ ક્રિષ્ણજીવન ક્રિષ્ણ ભગવાનજીવન (વનઃ ૨) આદમીઓમાંથી તે સાથે થેહલાં હુંએ પુછપરછ કીધી.

अविष्य.

૧૮૭. ભવિષ્યકાલને સાદું કોઈખી સાહીઆકાર્કે (કયાપદ અથવા
 ઊપસર્ગો વગર પ્રકત અનિયમીત વર્તમાનકાલના સઘલા સેગાઓ એ
 કસરખી રીતે વાપરેઆમાં આવેલાછે; જેમકે:— જાણ્યો ગંગાકે ગંગા
જાણ્યો ગંગા ગંગા જાણ્યો ગંગા ગંગા જાણ્યો ગંગા ગંગા (કાર૦) નાંહાં
 વેર હું જીવતો રેહવસ તાંહાંવેર હું પોતે (માહુરાં) પ્રજાંદો સાથે તા
 હરો તામેદાર રેહવસ; જાણ્યો ગંગા ગંગા જાણ્યો ગંગા ગંગા જાણ્યો ગંગા ગંગા
જાણ્યો ગંગા ગંગા જાણ્યો ગંગા ગંગા જાણ્યો ગંગા ગંગા જાણ્યો ગંગા ગંગા
 (દીન૦ ૭) તે પ્રજાકંતને વખતે હું જે અહુરમજદ છેલો તે ઈશ્વર
 પરમાંણે દુનીઆનાં લોકોમાં હમેશની જનદગી, હમેશનો પ્રજાંદો,
 અને મરજી મુજબનું સુખ આપસ; જાણ્યો ગંગા ગંગા જાણ્યો ગંગા ગંગા
જાણ્યો ગંગા ગંગા જાણ્યો ગંગા ગંગા જાણ્યો ગંગા ગંગા જાણ્યો ગંગા ગંગા
જાણ્યો ગંગા ગંગા (કાર૦) જો ખોદાઈ નુર ઈરાંન શેહરને માંડે આપણી મદ
 દે પોંહચસેતો આપણે ખનચસું, અને નેકી તથા ખુશીએ પોંહચસું;

૧૭૫૭ ૧૭૭૭ ૫૭ ૧૭૭૭ ૧૭૭૭ ૧૭૭૭ ૧૭૭૭ ૧૭૭૭ ૧૭૭૭ ૧૭૭૭
 ૧૭૭૭૭ (૧૭૭૭ ૬ હા.) માંસરે સાથે તનપસીન સુધી તું રહેશે,
 એટલેજે લોકો ઈશ્વરનેની કીરીઆમાં તુહુને વાપરશે; ૧૭૭૭૭
 ૧૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭ ૫૭ ૧૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭
 (૬૬૦) તેઓને સાડું સેતારા, ચંદર, અને સુરીઅની રોશની રેહી
 સકશે કે નહીં? ૧૭૭૭ ૧૭૭૭ ૧૭૭૭ ૧૭૭૭ ૧૭૭૭ ૧૭૭૭ ૧૭૭૭ ૧૭૭૭
 (પુન૦) રવાંન (પોતાનાં) શરીરને પીછાંણસે કે આએ માહડું
 (સરીર) છે; ૧૭૭૭ ૧૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭
 ૧૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭
 ૧૭૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭૭ (કાર૦) હેવું જણાએછે કે એક નવો હકમ
 અથવા પાદશાહ પરસીધ થશે તથા તે ઘણા હકમોને કતલ કરશે અને
 દુનીઆને પાછી એક રાજ તલે લાવશે; ૧૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭
 ૧૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭ ૧૭૭૭૭ (પુન૦) પછી
 સઘલાં આદમીઓ તાવેલી ધાતુમાંથી ગુજર કરશે અને પાક થશે.

૧૮૮. ભવિષ્યકાલનાં એ સેવાએ ખીળ એઆર પ્રકારછે:—
 અપૂર્ણ ભવિષ્ય, વર્તમાન ભવિષ્ય, ભૂત ભવિષ્ય, અને ભવિષ્ય ભવિષ્ય.

૧૮૯. અપૂર્ણ ભવિષ્યને સાડું કોઈખી અપૂર્ણ ભુતકાલના સેગા
 ની પાસે ૧૧૧૧૧૧૧ અથવા ૧૧૧૧૧૧૧ ક્રિયાપદના વર્તમાનના સેગા
 ઓ મેલેઆમાં આવેછે; જેમકે:—

૧૧૧૧૧૧ } ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧ હું થતો હસ.

૧૧૧૧૧૧ } ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧ તું થતો હસે.

૧૧૧૧૧૧ } ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧ તે થતો હસે.

૧૯૦. વર્તમાન ભવિષ્યને સાડું ધાતુની સાથે જામ પ્રત્ય જોડાઈ ને ખનેલાં વીસેપણોની પાસે જામ શબ્દ તરીજા પુરૂષનાં એકવચન સેવાએ પાંચે પુરૂષ સરવનાંમા સાથે વાપરેઆમાં આવેલોછે, અને તરીજા પુરૂષનાં એકવચનમાં જામ અથવા જામી નો સેગો વપરા એલોછે; જેમકે:—

જામ જામી હું પુછનાર છેહીં.
 જામ જામી તું પુછનારછે.
 જામ જામી તે પુછનારછે ઈં.

૧૯૧. ભૂત ભવિષ્ય—ને સાડું કોઈખી ક્રિયાપદના ભૂતકાલના સે ગાની પાસે જામી અથવા જામી ક્રિયાપદના અનીઅમીત વર્તમાનકાલના સેગાઓ મેલેઆમાં આવેછે; જેમકે:—

જામી } જામી હું થએઓ હસ.
 જામી } જામી તું થએઓ હસે.
 જામી } જામી તે થએઓ હસે. ઈં

૧૯૨. ભવિષ્ય ભવિષ્યને સાડું વર્તમાન ભવિષ્યમાં વપરાએલાં વીસેપણોની પાસે જામી અથવા જામી ક્રિયાપદોના અની અમીત વર્તમાનના સેગાઓ મેલેઆમાં આવેછે; જેમકે:—

જામી } જામી હું પોંહયનાર હઈસ.
 જામી } જામી તું પોંહયનાર હસે.
 જામી } જામી તે પોંહયનાર હસે. ઈં

કૃદંત.

૧૯૩. પેહલવી ભાષામાં બે કૃદંતછે :- વર્તમાન, અને ભૂત; નેહ માં વર્તમાન કૃદંતને સાદું બે નીશાંન વપરાયેલીછે, એક જ આન, અને બીજી જ આક, અને એ બેહુ નીશાંનો ક્રિયાપદનાં ધાતુ અથવા આસારૂપને લગાડેઆથી તેહનો વર્તમાન કૃદંત થાયછે. જેમકે :-

ધાતુ		તે ઉપરથી વર્તમાન કૃદંત.
ખેલ		ખેલતો.
ડી		ડીડતો.
પકાવ		પકતો.
લેઈ જા		લેઈ જતો.
છુપાવ		છુપાવતો.
જો		જોતો.
દોડ		દોડતો.
ખલ		ખલતો.

૧૯૪. આએ ઊપલી વર્તમાન કૃદંતની નીશાંનોમાંની પેહલવી નો આકાર જ આન, છે, તે અવસતામાં વર્તમાન કૃદંતને સાદું આ તમને પદની અંદર વપરાતા જ આન, પ્રત્યને મલતો આવેછે; બીજો આકાર જ આક—છે તે ઊપલાં જ આન, ને છેડેનો ૧ ન, ૭ ક, ના આકારથી લખાઈને બનેલો ધારેઆમાં આવેછે. આએ બેહુ શેકલોનું જેમ પેહલવીમાં વપરાણ થાયેલુંછે, તેમજ તે શરસીમાં પણ થાયેલુંછે; ફક્ત શરસીમાં પેહલવી જ આક, નો એમલો લાંબા ઊચારની ા આ, થી લખાયેછે. જેમકે;— دوید દોડવું, તેહનું دوید દોડવું; پیدا પેહલવું, તેહનું پیدا પેહલવું; دانستن ડાનસ્તું.

ગાલમ્મ હાથ ડેરિમ્મગા ડરુફ મ્મલ્લ (વનં ૬) નસા સાથ નાં વેહતાં પાંણી આગલ તેઓ જાએ; જાણાજુમ્મ ડરુફ ગાપ્ડ જાણાજુમ્મ ડરુફ ૥૥ ડેલ્લમ્ ગાપ્ડ જાપ્ડ જાપ્ડ ગાપ્ડ (વનં ૫) તે જવતો પાંણીને હાંની પોંહ્યાડેય, જવતો આતશને જુજાવેય અને જવતો ગોસપંદોને તંગા પોંહ્યાડેય; ગાપ્ડ ડે ફામ્મ ડે ડેમ્મલ્ ૥૥ જહેલ મ્મંડાલ જિલ્લે ૥૥ જામ્મ (કારં) જાંહાં સુધી હું જવતો રેહસ તાંહાં સુધી હું (માહરાં) ફરજંદો સાથે તારો તામેદાર રેહવસ.

૧૯૫. ભૂત કૃદંત—એ ભૂતકાલના સેગા ઊપરથી બે રીતે બ નેલોછે, તેમાં એક ભૂતકાલના સેગામાં વપરાતો એખલો ૯ ત, અથવા ૯ દ, સાકેન આએ કૃદંતનતને સાડું વપરાએલો મલેછે, અને બીજી રીતમાં ૯ ત, અથવા ‘દ’ ની પાસે ૭—અથવા ૧ તેહને લાંમખા ઊચારથી બોલવા સાડું આવેછે, અને તે પ્રત્ય અ વસતા તથા સેમીટીક એ બેહુ જાતનાં ધાતુની સાથે એકસરખી રીતે જોડાઈને આવેછે. જેમકે:— જાજુ ખસ્ત, અથવા જાજુ ખસ્ત—ખાંધેલું; જાજુ દાદ, અથવા જાજુ દાદ—આપેલું; જાજુ જરહુન્ત, અથવા જાજુ જરહુન્ત—જનમેલું; જાજુ જમીતુન્ત, અથવા જાજુ જમીતુન્ત—મુવેલું; જાજુ પુન્સીદ, અથવા જાજુ પુન્સીદ—પુછેલું. અવસતામાં ભૂત કૃદંતની નીશાંની તરીકે સંપુરંણ ૭ ત, છે, તે ઊપરથી પેહલવીમાં ધાતુને છેડે ૭ ત, અથવા ૯ દ, ભૂત કૃદંતને સાડું વપરાએલોછે. શરસીમાં اسم مفعول ને સાડું જે ૭ અથવા ૭ વપરાએલોછે તેહની ઊપલાજ પ્રત્યઓ ઊપરથી નકલ થએલીછે; જેમકે ૭ કહેલું; ૭ ગએલું; ૭ આએ

નો ભુત કૃદંત ॥૧૭ અથવા ॥૧૭ પ્રત્ય લાગીને બનેછે. જેમકે; ॥૭
 ૫૫ ॥૧૭-૫૫૫૫૫ ૫૫ ॥૭ ૫૫૫૫૫ ૫૫ ॥૧૭-૫૫૫ ૫૫ ॥૧૭-૫૫૫ ૫૫
 ૫૫૫૫ (૬૬૦) અકલે કરી દરએક પુરાર્થ જાંખ પાંમેલી, અને
 અકલે કરી દરએક પ્રુખી પુનોરગીએ પોંહ્યેલીછે. ૩ ॥૧૭ ૫૫
 ૫૫ ॥૭ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ॥૭ (૬૪૦ ૩૫ લ.) જે હમણાં
 શુધી કરેલું અને જે કાંઈ હવેથી આગલ કરાનારું (છે.)

સામાન્ય રૂપ.

૧૯૭. આએ ભાષામાં સામાન્ય રૂપ તરેવાર રીતે બનેલાંછે, તે
 માં એઆર રીત મુખીઅછે. જેમાંની પેહલવી રીતમાં ધાતુની પાસે
 ॥૧૦ તન, અથવા ॥૧૦ દન, અને ॥૧૭ ઈદન, † એવા પ્રત્યઓ મેલે
 આમાં આવેછે, જેમકે ધાતુ- ૭૫ આમુજ-સીખ, તેનું ॥૧૭ખ
 આમુખતન-સીખવું; ५૫ ખુર-ખા, તેનું ॥૧૫ ખુરદન-ખાવું;
 ॥૧૭ ખાતુન-આવ, તેનું ॥૧૭ખાતુન-આવું; ૭૫ વરજ-
 એખતીઆર કર, તેનું ॥૧૭૭ વરજીદન-એખતીઆર કરવું; ખી

† આએ ॥૧૭ ઈદન, પ્રત્યમાં વપરાએલી ૫૫, સઘલેકાણે સામાન્ય રૂપના
 અસત્ર પ્રત્યને લગતી નથી; પણ તે કેટલીએક વેલા અવસતાના ચોથા વર્ગનાં ધાતુની
 નીશાંત્રી દાખલ, કેટલીએક વેલા નાંમને ક્રિયાપદની હાલતમાં લાવ્યા સાથે અવસતા
 માં વપરાએલા ૫૫ ૫, ની જગેએ, અને કોઈ વેલા વધારા તરીકે દાખલ કરે
 આમાં આવેલીછે. જેમકે અવસતાના ચોથા વર્ગને લગતાં ધાતુ ૫૫ જાય,
 ઉપરથી ॥૧૭ ઈદન-જનમવું; ૫૫ ૫૫ ૫૫, ઉપરથી ॥૧૭ અમુજીદન-
 અમુજવું, લડવું; અવસતાના પેહલવા વર્ગનાં ધાતુ ૫૫ ખત્ર-વેહમવું; તેને
 ૫૫ ૫, લાગવાથી ૫૫ ખત્રી-ખાગ, હીરસો; હેવું પરીચક નાંમ બનીઈ, અને તે
 હની ઉપર ૫૫ ૫, વધારેઆથી તેહનું સામાન્ય રૂપ ૫૫ ખત્રીઅ-ખખશવું;
 અથવા વાંટણી કરવી; જે ઉપરથી પેહલવી સામાન્ય રૂપ ॥૧૭ ખત્રીદન-વેહમવું,
 ખખશવું. વસી ૫૫ ગેરેસ-પોકારવું, રડવું; ૫૫ ૫૫ તેરેસ-ખીહવું; એ
 અવસતાનાં પેહલવા વર્ગનાં ધાતુ ઉપરથી ॥૧૭ ગેરજીદન-પોકારવું; અને
 ॥૧૭ તેરસીદન-ખીહવું; ઈતિઆદી રૂપો બનેલાંછે.

જ રીતમાં ધાતુની પાસે પેહલ્લાં ૧૫૦ શને, પ્રત્ય મેલીને તેહનું પ રીથક નાંમ બનાવેઆમાં આવેછે, અને તેઆર પછી તેહની પાસે ૫ અથવા ૫ ય, સામાન્ય રૂપની નીશાંની દાખલ મેલેઆમાં આવેછે. જેમકે, ૧૫ ગોખ-ખોલ, તેનું ૧૫૦૧૫ ગોખશને-ખોલી; અને તે ઊપરથી ૫૦૦૧૫ ગોખશનશ-અથવા ૫૦૦૧૫ ગોખશની-ખોલવું; ૧૧૧૧૧ ઈતીયુન-ખેસ, તેહનું ૧૧૦૧૧૧૧ ઈતીયુનશને-ખેદક; અને તે ઊપરથી ૫૦૦૧૧૧૧૧ ઈતીયુનશનશ-અથવા ૫૦૦૧૧૧૧૧ ઈતીયુનશની-ખેસવું. તરીજ રીતમાં ધાતુની પાસે ૫૦૦ તી, અથવા ૧૦૦ દી, હેવા પ્રત્ય મેલેઆમાં આવેછે, જેમકે; ૧૧ ખૂ-યા, તેહનું ૫૦૦૧૧ ખૂદી-થવું-અથવા હેવું; ૧૦૦૧૦૦૧૦ પદીરોશ-કયુલ, તે ઊપરથી ૫૦૦૧૦૦૧૦૦૧૦ પદીરોશતશ-કયુલ કરવું.

૧૯૮. ચોથી રીતમાં નાંમ અથવા વીશેપાણુની પાસે ૫ શ-અથવા ૫ ય, આવેઆથી તેહનું સામાન્ય રૂપ બનેછે. જેમકે; ૧૦૦૦ અકાર-નકાંમું, તે ઊપરથી ૫૦૦૦૦ અકારાશ-નકાંમું થવું; વગર ઊપીઓગનું બનવું; ૧૦૦૦ અવીજ-નીરમલ, તે ઊપરથી ૫૦૦૦૦ અવીજગશ-નીરમલ રેહવું; ૧૦૦૦૦ પેદાક-ઝાહર, તે ઊપરથી ૫૦૦૦૦૦૦૦ પેદાકશ-ઝાહર થવું; ૧૦૦૦૦૦૦૦ ઓસતોખાંન-ઓસતવાર, તે ઊપરથી ૫૦૦૦૦૦૦૦૦૦ ઓસતોખાંનશ-ઓસતવાર રેહવું; ૫૦૦ હીમ-ખસલત, તે ઊપરથી ૫૦૦૦૦ હીમશ-ખસલત થવી.

૧૯૯. આઠે ઊપલી સામાન્ય રૂપની ચેઆર નીશાંનીઓમાં ની પેહલ્લી નીશાંની ૧૧૦ તન-અથવા દન, ને લગતો આકાર અવસતામાંથી આપણને મલતો નથી; પણ ખીલારોકી તખતીઓનાં લખાણમાં સામાન્ય રૂપની નીશાંની તરીકે તન પ્રત્ય વપરાએલો મ

લેછે, જેમકે; અન્તરે પાપેરેતાને-લઙાઈ કરવાની અંદર; આએ
 એખારતમાં વપરાએલા પાપેરેતાને ખોલની અંદર આવેલો પાપેરે
 વીસ્તાર ખતલાવનારો ધાતુછે, તેહની પાસે આવેલો તન સામાન્ય
 રૂપનો પ્રત્યછે, અને તેની સાથે જોડાએલો એ ચોથી એકવચનની
 નીશાંનીછે. પાપેરેતાને ની અંદર તન ને ખદલે તાન પ્રત્યછે, તેમાં
 આવેલી આ અસલ અ છે; પણ કાએદા પરમાંજો તેની પાસે ન આ
 વેઆને લીધે તેનો ઊચ્ચાર આ નો થએલોછે. સામાન્ય રૂપની ખી
 છ તથા ચોથી રીતમાં ભાવવાચક નાંમ અથવા વીજોપનની પાસે
 જ શ-અથવા ઝ-જ ય, વપરાએલોછે, તે અવસતામાં નાંમનું સા
 માન્ય રૂપ ખનાવ્વા સારું નાંમની પાસે ઝઝ ય, મેલેઆમાં આવેલે
 તે ઊપરથીછે; જેમકે- ઝઝૈય પેરેસન-સવાલ, તેહનું ઝઝૈય
 પેરેસન-સવાલ કરવો; ઝઝૈય વીઆખમન-વીચાર, તેહનું
 ઝઝૈય વીઆખમનીઅ-વીચાર કરવો. પેહલવીમાં સા
 માન્ય રૂપની નીશાંની દાખલ જે જ શ-વપરાએલોછે, તે અસલ
 અવસતાના ઝઝ ય, નો આકારછે, પણ તે આકાર જ શ-ને એ
 કસરખી રીતે મલતો હોવાને લીધે પાછલથી તે શ, નાજ ઊચ્ચારથી
 ખોલાવા લાગેછે. અને તેથી તે પેહલવી તથા શરસી એ બેહુભાષામાં
 એકસરખી રીતે શ ને નાંમે આલખાએછે. તરીછ રીતમાં ધાતુને
 ઝઝ તી, અથવા ઝઝ દી, ના પ્રત્ય સામાન્ય રૂપને સારું લગાડેઆ
 માં આવેછે તે અવસતામાં સામાન્ય રૂપના અર્થને સારું વપરાતા
 ઝઝઝ તય, અથવા ઝઝઝ દીઅ, પ્રત્યને ખરોખર મલતા આવેછે;
 જેમકે, અવસતાના ધાતુ- ઝઝ મન, ઝઝ વચ, અને ઝઝ વે
 રેજ- ઊપરથી ઝઝઝ મતય, વીચારવું; ઝઝઝ ઊખતય,

ખોલવું; ૫૫૫૫૫૫૫૫ વર્ષતય, ઐખતીઆર કરવું. તેમજ અવસ-
તાનાં ધાતુ- ૫૫૫ વજ- ૫૫૫ સર-અને ૫૫૫ વેરેજ-ઊપરથી
તેહનું સામાન્ય રૂપ ૫૫૫૫૫૫૫૫ વજઐદીઅ-લેઈ બાવું; ૫૫૫૫૫૫૫૫
સરઐદીઅ-સાંભલવું; ૫૫૫૫૫૫૫૫ વેરેજેદીઅ-ઐખતીઆર કરવું.
જેમ ખીલ અને ચોથી રીતમાં ૫૫ ય, નો આકાર ૫૫ શ-ને મલ
તો લખેઆમાં આવેઐછે, તેમજ આઐ તરીલ રીતમાં ફેટલીઐક
વેલા ૫ ને ખદલે ૫૫ આવેછે, અને તેહનો ઊચ્ચાર શ નો કરેઆ
માં આવેછે. આઐ ઊપલી તરંગે રીતમાં જોકે ૫ ય, વપરાઐલો
છે, તોપણ તેહનો ઊચ્ચાર દીર્ઘ ઈ થી કરેઆમાં આવેછે.

૨૦૦. આઐ ઊપલાં સામાન્ય રૂપને લગતા આકારોને નામ
સાધિત ધાતુને નાંમે જો આપણ ખોલીઐતો તે કાંઈ અંનઘટ્ટું ન
થી; કેમકે તે ધાતુને નાંમી પ્રત્ય લાગીને બનેલાછે.

૨૦૧. ઊપર જણાવેલી પેહલલી રીત સેવાઐનાં નાંમસાધિત
ધાતુઓ જેમ સામાન્ય રૂપને સાડું વપરાઐલાંછે, તેમજ તે નાંમ તથા
વીશેષનને અરથે પણ વપરાઐલાછે. ઐમાં ખીલ રીતની અંદર
વપરાઐલો ૫૫૫ શને, પ્રત્ય અવસતામાં પરીચક અથવા ભાવવાચક
નાંમ બનાવ્વા સાડું ૫૫૫૫૫ થવેમ, પ્રત્ય વપરાઐલોછે, તે ઊપરથી
લીધામાં આવેલોછે; કેમકે અવસતાનો ૫૫૫૫૫ થવેમ, પ્રત્ય પેહલવી
માં ૫૫૫ શને, ના ઊચ્ચારથી લખાઐલો આપણને મલેછે. જેમકે
અવ૦ ૫૫૫૫૫૫૫૫ થેથવેમ, ખોરાક; તેહનું પેહલવીમાં ૫૫૫૫૫ પશ
ને, તેમજ ૫૫૫૫૫૫૫૫ સ્તોથવેમ, નું ૫૫૫૫૫૫૫૫ સેતાફશને,
સ્તુતી, વખાણ; ૫૫૫ શને, ની પાસે જેઆરે ૫ ય, અથવા ૫૫ શ,
હવો પ્રત્ય લાગેછે તેઆરે તેહની સેવટે વપરાઐલો ન - નીકલી

જાએછે, જેમકે 𐭠𐭣𐭥𐭥 મીનશને, વીચાર ; તેહનું 𐭠𐭣𐭥𐭥 મીનશ
ની, અથવા 𐭠𐭣𐭥𐭥 મીનશનશ, વીચાર કરવો.

૨૦૨. નાંમસાધીત, પ્રયોજક અને ઊભયવિધ અથવા કર્મણી
વાચક ધાતુઓની સેવટે સામાન્ય રૂપની નીશાંની દાખલ હુમેશ
𐭠𐭣𐭥𐭥 ઈદન, પ્રત્ય લગાડેઆમાં આવેછે, જેમકે 𐭠𐭣𐭥𐭥-𐭠𐭣𐭥𐭥 બેશજ
નીદન-આરાંમ કરવો ; 𐭠𐭣𐭥𐭥-𐭠𐭣𐭥𐭥 શરાદયઈનીદન-શરાખી આ
પવી ; 𐭠𐭣𐭥𐭥-𐭠𐭣𐭥𐭥 પેદાકીનીદન-જાહેર કરવું ; 𐭠𐭣𐭥𐭥-𐭠𐭣𐭥𐭥 ન
પીકીનીદન- નકલ કરવી. 𐭠𐭣𐭥𐭥-𐭠𐭣𐭥𐭥 સાતુનીનીદન- ચલાવું ;
𐭠𐭣𐭥𐭥-𐭠𐭣𐭥𐭥 વરદીનીદન-ફેરવું ; 𐭠𐭣𐭥𐭥-𐭠𐭣𐭥𐭥 વીનારશીદન-સમરવું ;
𐭠𐭣𐭥𐭥-𐭠𐭣𐭥𐭥 તુજશીદન-સજા થવી. જો કે ઊપલાં સામાન્ય રૂ
પોની અંદર વપરાએલા ૫ ઈદન-અને ૫ શ-પ્રત્ય અવસતાના
𐭠𐭣𐭥𐭥 અય, અને 𐭠𐭣𐭥𐭥 ય, એ ચોક્કસ પ્રત્યઓ ઊપરથી લીધામાં
આવેલાછે, માંટે કાએદા પરમાંજે ઊપલાં સામાન્ય રૂપોનો ઊચ્ચાર
બેશજઅઈદન—શરાદયઈદન—પેદાકીઅઈદન—નપીકયઈદ
ન—સાતુનયઈદન—વરદયઈદન—વીનારયઈદન—અને તુજય
ઈદન—કરીને થવો જોઈએ ; પણ અક્ષરના એકમલતા આકાર અ
ને ઊચ્ચારની સેહલાઈને સારું તેઓ પાછલથી ય ને બદલે ઈદન અ
ને શ ના આવાજથી બોલાતા આવેઆછે. 𐭠𐭣𐭥𐭥-𐭠𐭣𐭥𐭥 જાઈતશુન
તન-લાવું ; 𐭠𐭣𐭥𐭥-𐭠𐭣𐭥𐭥 દરનખીનીદન-ગણવું ; 𐭠𐭣𐭥𐭥-𐭠𐭣𐭥𐭥 મર
ચોનીદન-ખરાબ કરવું, એ સામાન્ય રૂપમાં વપરાએલા ૫ ને તે
હનાં અસલ ધાતુને લગતો સહમજવો.

ધાતુ ૩૫.

૨૦૩. પેહલવી ભાષામાં 𐭠𐭣𐭥𐭥 બૂદન, 𐭠𐭣𐭥𐭥 ઈસ્તાદન,

અથવા ॥૧૭૫૧૭॥ એસ્તાદન, ॥૧૭૫૧૭॥ જહુનતન, અને ॥૧૭૫૧૭॥ જહવીમુનતન, આએ સામાન્ય રૂપો આવેછે, જેઓનો અર્થ “થવું” અથવા “હાવું” હોવા થાએછે, અને તેના સેગાઓ ખીજા ક્રિયા પદોના સેગાઓની પછી સાહીઅકારક ક્રિયાપદ તરીકે ઘણાંખરાં જોડાએછે. આએ સામાન્ય રૂપોમાંનું પેહલવું રૂપ અવસતાના ૭ ખૂ-ધાતુ ઊપરથી, ખીજું અને તરીજું અવસતાનાં ૭ અસ, ધાતુ ઊપરથી, અને ચોથું તથા પાંચમું સેમીટીક ૭ હુહ, તથા ૬૧ કવીમ, ઊપરથી જનેલુંછે. એ સેવાએ અવસતાનાં ૭ અસ, તથા સેમીટીક ૭ હુહ, ધાતુ ઊપરથી પેહલવીમાં બે સંક્ષેપ આકારો વર્તમાનકાલનો અંદર વપરાએલા આપણને મલેછે, તેમાં ૭ હુહ, ઊપરથી ૬૧ હુમન, હેવું એક નાંખી ક્રિયાપદ પુરૂષ સર્વનાંમોની સાથે જોડાઈને આવેછે. ૭ અસ, નો સંક્ષેપ આકાર ૭ અ, † પેહલવા પુરૂષ એકવચનમાં તથા તરીજા પુરૂષ અનેકવચનના સેગામાં વપરાએલો મલેછે, પણ પેહલવા પુરૂષ એકવચનનું સર્વનાંમ ૬ આવવાને લીધે કેટલીએક વેલા ૭ નો આકાર † માં બદલ થએલો આપણને મલેછે. અને તરીજા પુરૂષ એકવચનમાં તેહનો ખરો આકાર ૧૭ અસ્ત, આપણને વારેલડીએ જડેછે. એ સેવાએ પેહલવા પુરૂષનાં અનેકવચન, તથા ખીજા પુરૂષનાં એક તથા અનેકવચનમાંથી ૭ નો આકાર લખાણમાં થી નીકલી ગએઓછે; તોપણ ઊચ્ચારમાં કાંઈએક તેહની નીશાં ન જલવાએલી આપણને દેખાએછે. શરસીમાં ખીજા પુરૂષ એકવ

† ૭ અ—એ અમલ અવસતાનાં ૭ અસ—ધાતુની અંદર આવેલા ૭ મ, ઊપરથી થાએલો ૭ હ, છે; પણ પાછલથી તેહનો ઉચ્ચાર ૭ થી કરેઆમાં આવેલોછે.

ચન સેવાએ સઘલા સેગાઓમાં , અ, લખાણમાં જરવાઈને રેહે લોછે. આએ ۞ અસ, તથા ۞ હુમન, ઊપરથી બનેલા વર્ત માંનકાલના સેગાઓની વીગત હુમો અતરે આપીએછે :—

સ વા ર્થ .

વર્તમાંન.

ધરાંની.	સેમીટીક.
૫૦ એકવચન.	૫૦ એકવચન.
૧ 𐭠-𐭡 હું છેલિં,	૧ 𐭠𐭡-𐭠𐭡 હું છેલિં.
૨ 𐭢 તું છે,	૨ 𐭢 તું છે.
૩ 𐭣 તે છે,	૩ 𐭣 તે છે.
અનેકવચન.	અનેકવચન.
૧ 𐭤 હમો છઈએ,	𐭤 હમો છઈએ.
૨ 𐭥 તમો છેઓ,	𐭥 તમો છેઓ.
૩ 𐭦 } તેઓએ,	𐭦 અથવા 𐭦 તેઓએ.
𐭦 }	

૨૦૪. શરસીમાં 𐭠, 𐭡, 𐭢 એકવચનને સારું અને 𐭣, 𐭤, 𐭥 અનેકવચનને સારું વપરાયેલા સેગાઓ આપણને મલેછે, તે ઊપલા આકારને બરોબર મલતાછે; આએ બેહુ જાતના આકારોના દાખલા આપણને પેહલવી પુશતકોમાં નીચે જણાવેઆ પર માંણે મલેછે :—

† તરીજ પુરૂષ એકવચનમાં કાએદા પરમાંણે 𐭠 હુમનેદ—જોહએ તેહને બદલે 𐭠 હઈત, બાલ વપડાએલોછે તેમાં 𐭢 હઈ, એ સેમીટીક તરીજ પુરૂ પનો સેગોએ અને તેને છેડે ધરાંની કાએદા મુજબ તરીજ પુરૂષનાં સર્વનાંમને સારું 𐭠 લગાડેઓછે.

॥૧૯૫૦॥ ઈસ્તાદન—અથવા ॥૧૯૫૧૧૬॥ જકવીમુનાતન—આએ
 ખે સામાન્ય રૂપોમાંનું પેહલવું રૂપ અવસતા અને ખીજું સેમીટીક મુલ
 ઊપરથી બનેલુંછે, તેઓનો અર્થ ‘હાવું’ અથવા ‘ઊભુ રહેવું’ હોવો
 થાયછે. આએ સામાન્ય રૂપના સેગાઓ જેમ છુટા તેમજ ખીજા
 ક્રિયાપદોના સેગાઓની પછી જોડાઈને આવેછે; તેમાં જેઆરે તેહ
 ના સેગાઓ છુટા વપરાયેલા હોય તેઆરે તેહને અસલ ક્રિયાપદને
 લગતા ગણવા, અને ખીજાં કોઈ ક્રિયાપદની પછવાડે તે વપરાયેલા
 હોયતો તેહને સહીઆકારક સહમજવા. તેઓનું રૂપાખ્યાપન ની
 ચે જણાવેઆ પરમાંછેછે :—

અનિયમિત વર્તમાનકાલ. †

ઈરાની.		સેમીટીક.	
પુ૦	એકવચન.	પુ૦	એકવચન.
૧	ફી૦૦૦ હું હોઈ.	૧	ફી૦૧૧૬ હું હોઈ.
૨	અ૦૦૦ તું હોયે.	૨	આ૦૧૧૬ તું હોયે.
૩	જ૦૦૦ તે હોયે.	૩	જા૦૧૧૬ તે હોયે.
પુ૦	અનેકવચન.	પુ૦	અનેકવચન.
૧	ફી૦૦૦ હમે હોઈએ.	૧	ફી૦૧૧૬ હમે હોઈએ.
૨	જ૦૦૦ તમે હોવ.	૨	જા૦૧૧૬ તમે હોવ.
૩	૩૦૦૦ } તેઓ હોયે, ૩૫૦૦ }	૩	૩૦૧૧૬ તેઓ હોયે.

† એના વર્તમાનકાલનાં રૂપ અનિયમિતને મળતાંછે, અને તે ‘છે’ ને
 અર્થે વપરાયેછે.

ભૂતકાલ.

૬૦	સે૦
પુ૦ એકવચન.	પુ૦ એકવચન.
૧ જુનઝ-ફ-ફુ-જી } હું હતો, }	૧ જુનાફીઝ-ફ-ફુ-જી } હું હતો. }
૨ જુનઝ જુનઝુ-જી } તું હતો, }	૨ જુનાફીઝ-જુનઝુ-જી } તું હતો. }
૩ જુનઝ યુનઝુ-જી } તે હતો, }	૩ જુનાફીઝ યુનઝુ-જી } તે હતો. }
પુ૦ અનેકવચન.	પુ૦ અનેકવચન.
૧ જુનઝ-જુફ-જુફુ-જી } હમે હતા, }	૧ જુનાફીઝ-જુફ-જુફુ-જી } હમે હતા. }
૨ જુનઝ જુજુ-જુનઝુ-જી } તમે હતા, }	૨ જુનાફીઝ-જુજુ-જુનઝુ-જી } તમે હતા. }
૩ જુનઝ-જુનઝુ-જુનઝુ-જી } જુનઝુ તેઓ હતા, }	૩ જુનઝુ-જુનઝુ-જુનઝુ-જી } જુનાફીઝ તેઓ હતા. }

૨૦૭. ભવિષ્યકાલને માંડે ઊપર લખી જણાવેલા અનિયમિત વર્તમાનના સેગાઓ કરસો ફેરફાર થએલા વગર વપરાએછે.

૨૦૮. કેટલાંએક લખાણોમાં જુનઝુ તથા જુનાફીઝ ના ભૂત તથા વર્તમાનકાલના સેગાઓને બદલે જુનઝુ બૂદન-અથવા જુનઝુ જહુનતન-ના સેગાઓ વપરાએલા મલેછે, તે ફેરફાર પાછ લથી થાએલો ધારેલામાં આવેછે, અને તે ઊપરથી શરસીમાં સઘલે કેકાંણે ઊપલા અર્થને ત્રાફે استادن ને બદલે જુનઝુ ના સેગાઓ વપરાએલાછે. જેમકે—જુનઝુ કીધું હતું; જુનઝુ કીધું હોએ; ૬૦

૨૦૯. અવસતાના જી ખૂ-ધાતુ ઊપરથી બનેલાં જી ખૂદન-
તથા સેમીટીક જી હુહ-ઊપરથી બનેલાં જી જહુનતન-
એ સામાન્ય રૂપોનો અસલ અર્થ “થવું” છે. તે ઊપરાંત એ સામા-
ન્ય રૂપોના સેગાઓ “હોવું” તથા “રેહવું” હવે અર્થ પાણ વપરા-
એલા છે, અને તેઓની ગરદાંન અથવા રૂપાખ્યાપન નીચે જણાવે
આ પરમાંણે આપણને મલે છે.—

સ વા ર્થ.

વર્તમાનકાલ.

પુ૦	ધ૦	પુ૦	સે૦
એકવચન.		એકવચન.	
૧ જી હું થાગિં છેગિં (અ.)	૧ જી હું થાગિં છેગિં (અ.)		
હું થાગિં,	હું થાગિં.		
૨ જી તું થાએ છે (અ.) તું	૨ જી તું થાએ છે (અ.) તું		
થાએ,	થાએ.		
૩ જી તે થાએ છે (અ.) તે	૩ જી તે થાએ છે (અ.) તે		
થાએ,	થાએ.		

અનેકવચન.

અનેકવચન.

૧ જી હમે થઈએ છે (અ.) હમે	૧ જી હમે થઈએ છે (અ.)
થઈએ,	હમે થઈએ.
૨ જી તમે થાઓ છેઓ (અ.)	૨ જી તમે થાઓ છેઓ
તમે થાઓ,	(અ.) તમે થાઓ.
૩ જી તેઓ થાએ છે (અ.) તે	૩ જી તેઓ થાએ છે (અ.)
ઓ થાએ,	તેઓ થાએ.

૨૧૦. આએ ઊપર જણાવેલા જી ને લગતા વર્તમાનકાલના
સેગાઓનાં રૂપની અંદર ખીલા પુરૂષ એકવચનના સેગા સેવાએ કો

વર્તમાનની બીજી રીત.

અથવા

અપૂર્ણ વર્તમાન.

ઇ૦

સ૦

પુ૦ એકવચન.

પુ૦ એકવચન.

૧ ફ { સફ } ફ-ફલ
સફ } હું થાઉં છેઝીં.૧ ફીાસ { સફ } ફ-ફલ
સફ } હું થાઉં છેઝીં.૨ ડા { સફ } ડ-ડલ
સફ } તું થાએછે.૨ ડાાસ { સફ } ડ-ડલ
સફ } તું થાએછે.૩ ડા { સફ } ડ-ડલ-ડલ
સફ } તે થાએછે.૩ ડાાસ { સફ } ડ-ડલ-ડલ
સફ } તે થાએછે.

પુ૦ અનેકવચન.

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ફ { સફ } સફ-સફ-ફલ
સફ } હુમો થઈએછે.૧ ફીાસ { સફ } સફ-સફ-ફલ
સફ } હુમો થઈએછે.૨ ડા { સફ } ડ-ડલ-ડલ
સફ } તમો થાએછો.૨ ડાાસ { સફ } ડ-ડલ-ડલ
સફ } તમો થાએછો.૩ ડા { સફ } ડ-ડલ-ડલ-ડલ
સફ } તેમો થાએછે.૩ ડાાસ { સફ } ડ-ડલ-ડલ-ડલ
સફ } તેમો થાએછે.

રીતિ વર્તમાન.

ધ૦	સે૦
પુ૦ એકવચન.	પુ૦ એકવચન.
૧ $\left. \begin{array}{c} \text{ફ} \\ \text{ફામ્મ} \end{array} \right\} \text{ા} \text{ હું થતો રેહુંચ. ૧}$	૧ $\left. \begin{array}{c} \text{ફામ્મ} \\ \text{ફ} \end{array} \right\} \text{ામ્મ} \text{ હું થતો રેહુંચ. ૧}$
૨ $\left. \begin{array}{c} \text{ા} \\ \text{ામ્મ} \end{array} \right\} \text{ા} \text{ તું થતો રેહય. ૨}$	૨ $\left. \begin{array}{c} \text{ામ્મ} \\ \text{ા} \end{array} \right\} \text{ામ્મ} \text{ તું થતો રેહય. ૨}$
૩ $\left. \begin{array}{c} \text{ે} \\ \text{ેમ્મ} \end{array} \right\} \text{ા} \text{ તે થતો રેહય. ૩}$	૩ $\left. \begin{array}{c} \text{ેમ્મ} \\ \text{ે} \end{array} \right\} \text{ામ્મ} \text{ તે થતો રેહય. ૩}$
પુ૦ અનૈકવચન.	પુ૦ અનૈકવચન.
૧ $\left. \begin{array}{c} \text{ફામ્મ} \\ \text{ફ} \end{array} \right\} \text{ા} \text{ હમે થતા રહીએચ. ૧}$	૧ $\left. \begin{array}{c} \text{ફામ્મ} \\ \text{ફ} \end{array} \right\} \text{ામ્મ} \text{ હમે થતા રહીએચ. ૧}$
૨ $\left. \begin{array}{c} \text{ેમ્મ} \\ \text{ે} \end{array} \right\} \text{ા} \text{ તમે થતા રેહય. ૨}$	૨ $\left. \begin{array}{c} \text{ેમ્મ} \\ \text{ે} \end{array} \right\} \text{ામ્મ} \text{ તમે થતા રેહય. ૨}$
૩ $\left. \begin{array}{c} \text{ામ્મ} \\ \text{ા} \end{array} \right\} \text{ા} \text{ તેઓ થતા રેહય. ૩}$	૩ $\left. \begin{array}{c} \text{ામ્મ} \\ \text{ા} \end{array} \right\} \text{ામ્મ} \text{ તેઓ થતા રેહય. ૩}$

બ ત કા લ.

ધ૦	સે૦
પુ૦ એકવચન.	પુ૦ એકવચન.
૧ $\left. \begin{array}{c} \text{ા} \\ \text{ા} \end{array} \right\} \text{ે} \text{ હું થએઓ, ૧}$	૧ $\left. \begin{array}{c} \text{ામ્મ} \\ \text{ા} \end{array} \right\} \text{ે} \text{ હું થએઓ. ૧}$

* રીતિ વર્તમાનની અંદર જેમ જૂત કદંતનો તેમજ ખુતકાલનો સેગો એકસરખી રીતે વપરાએલાછે.

૨ ના } નેય તું થએઓ,
ને

૨ નામ } નેય તું થએઓ.
ને

૩ ના } નેય તે થએઓ,
ને

૩ નામ } નેય તે થએઓ.
ને

પુ૦ અનેકવચન.

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ના } મ્નેય હમે થએઓ,
મ્ને

૧ નામ } મ્નેય હમે થએઓ.
મ્ને

૨ ના } મ્નેય તમે થએઓ,
મ્ને

૨ નામ } મ્નેય તમે થએઓ.
મ્ને

૩ ના } મ્નેય તેઓ થએઓ,
મ્ને

૩ નામ } મ્નેય તેઓ થએઓ.
મ્ને

ભતકાલની બીજી રીત.

ધ૦
પુ૦ એકવચન.

સ૦
પુ૦ એકવચન.

૧ ના } નેય તું થએઓ,
ને

૧ નામ } નેય તું થએઓ.
ને

૨ ના } નેય તું થએઓ,
ને

૨ નામ } નેય તું થએઓ.
ને

૩ ના } નેય તે થએઓ,
ને

૩ નામ } નેય તે થએઓ.
ને

પુ૦ અનેકવચન.

પુ૦ અનેકવચન.

- ૧ $\left. \begin{matrix} \text{ફીજિય} \\ \text{ફીજિય} \end{matrix} \right\} \text{જા} \text{ હમે થએઆ,}$ ૧ $\left. \begin{matrix} \text{ફીજિય} \\ \text{ફીજિય} \end{matrix} \right\} \text{જામ્યો હમે થએઆ.}$
 ૨ $\text{જોજિય જા} \text{ તમો થએઆ,}$ ૨ $\text{જોજિય જામ્યો તમો થએઆ.}$
 ૩ $\left. \begin{matrix} \text{ઝીજિય} \\ \text{ઝીજિય} \end{matrix} \right\} \text{જા તેઓ થએઆ,}$ ૩ $\left. \begin{matrix} \text{ઝીજિય} \\ \text{ઝીજિય} \end{matrix} \right\} \text{જામ્યો તેઓ થએઆ.}$

આપણું ભૂત.

ઈ૦

સ૦

પુ૦ એકવચન.

પુ૦ એકવચન.

- ૧ $\left. \begin{matrix} \text{જા} \\ \text{જા} \end{matrix} \right\} \text{ફી હું થાતો હતો,}$ ૧ $\left. \begin{matrix} \text{જામ્યો} \\ \text{જામ્યો} \end{matrix} \right\} \text{ફી હું થાતો હતો.}$
 ૨ $\left. \begin{matrix} \text{જા} \\ \text{જા} \end{matrix} \right\} \text{જોય તું થાતો હતો,}$ ૨ $\left. \begin{matrix} \text{જામ્યો} \\ \text{જામ્યો} \end{matrix} \right\} \text{જોય તું થાતો હતો.}$
 ૩ $\left. \begin{matrix} \text{જા} \\ \text{જા} \end{matrix} \right\} \text{જોય તે થાતો હતો,}$ ૩ $\left. \begin{matrix} \text{જામ્યો} \\ \text{જામ્યો} \end{matrix} \right\} \text{જોય તે થાતો હતો,}$

પુ૦ અનેકવચન.

પુ૦ અનેકવચન.

- ૧ $\left. \begin{matrix} \text{જા} \\ \text{જા} \end{matrix} \right\} \text{જામ્યો હમે થાતા હતા,}$ ૧ $\left. \begin{matrix} \text{જામ્યો} \\ \text{જામ્યો} \end{matrix} \right\} \text{જામ્યો હમે થાતા હતા.}$
 ૨ $\left. \begin{matrix} \text{જા} \\ \text{જા} \end{matrix} \right\} \text{જામ્યો તમો થાતા હતા,}$ ૨ $\left. \begin{matrix} \text{જામ્યો} \\ \text{જામ્યો} \end{matrix} \right\} \text{જામ્યો તમો થાતા હતા.}$

૩ ના } સ્વ } મુગલે,
 } સ્વ } મુગલે તેઓ થતા ૩ નામ } સ્વ } મુગલે તેઓ થા
 } સ્વ } મુગલે હતા, } સ્વ } મુગલે તો હતા.

આપૂર્ણ ભૂતકાલની બીજી રીત.

ધ૦	સે૦
પુ૦ એકવચન.	પુ૦ એકવચન.
૧ ફીર્મ } સ્વ હું થતો ફીર્મ } ના સ્વ હતા,	૧ ફીર્મ } સ્વ હું થતો ફીર્મ } નામ સ્વ હતા.
૨ ગાર્મ } સ્વ તું થતો ગાર્મ } ના સ્વ હતા,	૨ ગાર્મ } સ્વ તું થતો ગાર્મ } નામ સ્વ હતા.
૩ યુના } સ્વ તે થતો યુના } ના સ્વ હતા,	૩ યુનામ } સ્વ તે થતો યુનામ } ના સ્વ હતા.

પુ૦ અનેકવચન.	પુ૦ અનેકવચન.
૧ ફીર્મ } સ્વ હોમો થતા ફીર્મ } ના સ્વ હતા,	૧ ફીર્મ } સ્વ હોમો થતા ફીર્મ } નામ સ્વ હતા.
૨ ગાર્મ } સ્વ તમો થતા ગાર્મ } ના સ્વ હતા,	૨ ગાર્મ } સ્વ તમો થતા ગાર્મ } નામ સ્વ હતા.
૩ ડીર્મ } સ્વ તેઓ થતા ડીર્મ } ના સ્વ હતા,	૩ ડીર્મ } સ્વ તેઓ થતા ડીર્મ } નામ સ્વ હતા.

પૂર્ણ ભૂત.

૧૦	એકવચન.	૫૦	એકવચન.
૧	જાણ્યો જાણ્યો ફ-ફ-જો હું થઈ રહ્યો,	૧	જાણ્યો જાણ્યો ફ-ફ-જો હું થઈ રહ્યો.
૨	જાણ્યો જાણ્યો જ-જ-જો તું થઈ રહ્યો,	૨	જાણ્યો જાણ્યો જ-જ-જો તું થઈ રહ્યો.
૩	જાણ્યો જાણ્યો જ-જ-જો તે થઈ રહ્યો,	૩	જાણ્યો જાણ્યો જ-જ-જો તે થઈ રહ્યો.

બીજી રીત.

૫૦	એકવચન.	૫૦	એકવચન.
૧	જાણ્યો જાણ્યો	૧	જાણ્યો જાણ્યો
૨	જાણ્યો જાણ્યો	૨	જાણ્યો જાણ્યો
૩	જાણ્યો જાણ્યો	૩	જાણ્યો જાણ્યો
૫૦	અનેકવચન.	૫૦	અનેકવચન.
૧	જાણ્યો જાણ્યો	૧	જાણ્યો જાણ્યો
૨	જાણ્યો જાણ્યો	૨	જાણ્યો જાણ્યો
૩	જાણ્યો જાણ્યો	૩	જાણ્યો જાણ્યો

† હુંએ ૧૮૨ મા નંબર વાલા ફેકરામાં જણાવીદિધે કે પૂર્ણભૂતકાલની મહત્ત્વ અવલાબ્યા માટે જાણ્યો ના સેગાની પાસે જાણ્યો નો સેગો વપરાયેછે, તે માં જો ના દાખલા ઉપરથી, પણ તેહને મલતો બીજો દાખલો મને મલે એ નથી, માટે કાએદા પરમાણે જાણ્યો અથવા જાણ્યો ના સેગાએ ઉપલાં રૂપાખ્યાપ નમાં હુંએ મલેલાછે.

ભૂતભૂતકાલ.

ધૌ

સે૦

પુ૦ એકવચન.

પુ૦ એકવચન.

૧ $\left. \begin{array}{l} \text{જાજા} \\ \text{જાજા} = \text{જા} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{જી} \\ \text{જી} \end{array} \text{ હું થએઓ હતો, } ૧ \left. \begin{array}{l} \text{જાજા} \\ \text{જાજા} = \text{જા} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{જી} \\ \text{જી} \end{array} \text{ હું થએઓ હતો.}$

૨ $\left. \begin{array}{l} \text{જાજા} \\ \text{જાજા} = \text{જા} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{જી} \\ \text{જી} \end{array} \text{ તું થએઓ હતો, } ૨ \left. \begin{array}{l} \text{જાજા} \\ \text{જાજા} = \text{જા} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{જી} \\ \text{જી} \end{array} \text{ તું થએઓ હતો.}$

૩ $\left. \begin{array}{l} \text{જાજા} \\ \text{જાજા} = \text{જા} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{જી} \\ \text{જી} \end{array} \text{ તે થએઓ હતો, } ૩ \left. \begin{array}{l} \text{જાજા} \\ \text{જાજા} = \text{જા} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{જી} \\ \text{જી} \end{array} \text{ તે થએઓ હતો.}$

પુ૦ અનેકવચન.

પુ૦ અનેકવચન.

૧ $\left. \begin{array}{l} \text{જાજા} \\ \text{જાજા} = \text{જા} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{જી} \\ \text{જી} \end{array} \text{ હમે થએઓ } ૧ \left. \begin{array}{l} \text{જાજા} \\ \text{જાજા} = \text{જા} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{જી} \\ \text{જી} \end{array} \text{ હમે થએઓ}$

૨ $\left. \begin{array}{l} \text{જાજા} \\ \text{જાજા} = \text{જા} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{જી} \\ \text{જી} \end{array} \text{ તમે થએઓ } ૨ \left. \begin{array}{l} \text{જાજા} \\ \text{જાજા} = \text{જા} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{જી} \\ \text{જી} \end{array} \text{ તમે થએઓ}$

૩ $\left. \begin{array}{l} \text{જાજા} \\ \text{જાજા} = \text{જા} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{જી} \\ \text{જી} \end{array} \text{ તેઓ થએઓ } ૩ \left. \begin{array}{l} \text{જાજા} \\ \text{જાજા} = \text{જા} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{જી} \\ \text{જી} \end{array} \text{ તેઓ થએઓ}$

આએ કાલને સાદું જાજા અને જાજા ને બદલે જાજા
અથવા જા ના સેગાઓ પણ વપરાયેલાછે, જે વીસેના દાખલાઓ
હમોએ ૧૮૪ માં શેકરામાં જણાવેલાછે.

વર્તમાનભૂત.

પુ0 ધ0 એકવચન.	પુ0 સે0 એકવચન.
૧ ફાજિમ ફાજિમ ફાજિમ ફાજિમ	૧ ફાજિમ ફાજિમ ફાજિમ ફાજિમ
૨ મુજિમ મુજિમ મુજિમ મુજિમ	૨ મુજિમ મુજિમ મુજિમ મુજિમ
૩ રુમ રુમ રુમ રુમ	૩ રુમ રુમ રુમ રુમ
૧ ફાજિમ ફાજિમ ફાજિમ ફાજિમ	૧ ફાજિમ ફાજિમ ફાજિમ ફાજિમ
૨ રુમ રુમ રુમ રુમ	૨ રુમ રુમ રુમ રુમ
૩ ડાજિમ ડાજિમ ડાજિમ ડાજિમ	૩ ડાજિમ ડાજિમ ડાજિમ ડાજિમ

પુ૦ ઘનેકવચન.

૧ $\frac{\text{પ્રમુ}}{\text{પ્રમુ}}$ } હમે થાઈએ,

૨ $\frac{\text{પ્રમુ}}{\text{પ્રમુ}}$ તમે થાઈએ,

૩ $\frac{\text{પ્રમુ}}{\text{પ્રમુ}}$ } તેઓ થાઈએ,

પુ૦ ઘનેકવચન.

૧ $\frac{\text{પ્રમુપ્રમુ}}{\text{પ્રમુપ્રમુ}}$ } હમે થાઈએ.

૨ $\frac{\text{પ્રમુપ્રમુ}}{\text{પ્રમુપ્રમુ}}$ તમે થાઈએ.

૩ $\frac{\text{પ્રમુપ્રમુ}}{\text{પ્રમુ}}$ } તેઓ થાઈએ.

શ ક યા થીં .

ધ૦

વર્તમાન.

સ૦

પુ૦ એકવચન.

પુ૦ એકવચન.

૧ $\frac{\text{પ્રમુ}}{\text{પ્રમુ}}$ હું થાઈ સકું, ૧ $\frac{\text{પ્રમુપ્રમુ}}{\text{પ્રમુપ્રમુ}}$ હું થાઈ સકું.

૨ $\frac{\text{પ્રમુપ્રમુ}}{\text{પ્રમુપ્રમુ}}$ તું થાઈ સકે, ૨ $\frac{\text{પ્રમુપ્રમુપ્રમુ}}{\text{પ્રમુપ્રમુપ્રમુ}}$ તું થાઈ સકે. અ૦
તું થજે, $\frac{\text{પ્રમુપ્રમુ}}{\text{પ્રમુપ્રમુ}}$ " તું થજે.

$\frac{\text{પ્રમુપ્રમુ}}{\text{પ્રમુપ્રમુ}}$ "

$\frac{\text{પ્રમુપ્રમુ}}{\text{પ્રમુપ્રમુ}}$ "

$\frac{\text{પ્રમુપ્રમુ}}{\text{પ્રમુપ્રમુ}}$ "

$\frac{\text{પ્રમુપ્રમુ}}{\text{પ્રમુપ્રમુ}}$ "

$\frac{\text{પ્રમુપ્રમુ}}{\text{પ્રમુપ્રમુ}}$ "

$\frac{\text{પ્રમુપ્રમુ}}{\text{પ્રમુપ્રમુ}}$ "

૩ $\frac{\text{પ્રમુપ્રમુપ્રમુ}}{\text{પ્રમુપ્રમુપ્રમુ}}$

૩ $\frac{\text{પ્રમુપ્રમુપ્રમુ}}{\text{પ્રમુપ્રમુપ્રમુ}}$

$\frac{\text{પ્રમુપ્રમુપ્રમુ}}{\text{પ્રમુપ્રમુપ્રમુ}}$ તે થાઈ
 $\frac{\text{પ્રમુપ્રમુપ્રમુ}}{\text{પ્રમુપ્રમુપ્રમુ}}$ " સકે.

$\frac{\text{પ્રમુપ્રમુપ્રમુપ્રમુ}}{\text{પ્રમુપ્રમુપ્રમુપ્રમુ}}$ તે થાઈ
 $\frac{\text{પ્રમુપ્રમુપ્રમુપ્રમુ}}{\text{પ્રમુપ્રમુપ્રમુપ્રમુ}}$ " † સકે.

શકયાર્થ.

૧૧૯૫૫૫૫ ને લગતું રૂપાખ્યાન.

પુઠ	સો
એકવચન.	એકવચન.
૧ ૧૧૫૫ ૫૦ ૫૫	૧ ૧૧૫૫૫ ૫૦ ૫૫૫
૨ ૧૧૫૫ ૫૦ ૫૫	૨ ૧૧૫૫૫ ૫૦ ૫૫૫
૩ ૧૧૫૫ ૫૦ ૫૫	૩ ૧૧૫૫૫ ૫૦ ૫૫૫
૬૫૫ ૫૫૫ ૬૫૫ " ૬૫૫ ૫૫૫ ૬૫૫-૬ હું થાઈ સંકેત.	૬૫૫ ૫૫૫ ૬૫૫ " ૬૫૫ ૫૫૫ ૬૫૫-૬ હું થાઈ સંકેત.
૬૫૫ ૫૫૫ ૬૫૫ " ૬૫૫ ૫૫૫ ૬૫૫-૬ હું થાઈ સંકેત.	૬૫૫ ૫૫૫ ૬૫૫ " ૬૫૫ ૫૫૫ ૬૫૫-૬ હું થાઈ સંકેત.
૬૫૫ ૫૫૫ ૬૫૫ " ૬૫૫ ૫૫૫ ૬૫૫-૬ હું થાઈ સંકેત.	૬૫૫ ૫૫૫ ૬૫૫ " ૬૫૫ ૫૫૫ ૬૫૫-૬ હું થાઈ સંકેત.

† પાછલાં લખાણની અંદર ૧૧૫૫ ને બદલે ૧૧૫૫ ૫૫૫ તથા ૬૫૫ ૫૫૫ ને બદલે ૬૫૫ ૫૫૫ મેલેલું.

ભૂતકાલ.

૬૦

પુઠ એકવચન.

- ૧ ૧૧૧૧) અં ૧૧) { ૧૧૧૧/૧૧ } ૧-૬૦-૧ } હું યાહ મેકેઓ,
- ૨ ૧૧૧૧) અં ૧૧) { ૧૧૧૧/૧૧ } ૧૧-૧૦-૧ } તું યાહ મેકેઓ,
- ૩ ૧૧૧૧) અં ૧૧) { ૧૧૧૧/૧૧ } ૧૧-૧૦-૧ } તે યાહ મેકેઓ,

પુઠ અનેકવચન.

- ૧ ૧૧૧૧) અં ૧૧) { ૧૧૧૧/૧૧ } ૧૧-૧૦-૧ } હમે યાહ મેકેઓ,
- ૨ ૧૧૧૧) અં ૧૧) { ૧૧૧૧/૧૧ } ૧૧-૧૦-૧ } તમે યાહ મેકેઓ,
- ૩ ૧૧૧૧) અં ૧૧) { ૧૧૧૧/૧૧ } ૧૧-૧૦-૧ } તેઓ યાહ મેકેઓ,

સેઠ

પુઠ એકવચન.

- ૧ ૧૧૧૧) અં ૧૧૧૧) { ૧૧૧૧/૧૧ } ૧-૬૦-૧ } હું યાહ મેકેઓ.
- ૨ ૧૧૧૧) અં ૧૧૧૧) { ૧૧૧૧/૧૧ } ૧૧-૧૦-૧ } તું યાહ મેકેઓ.
- ૩ ૧૧૧૧) અં ૧૧૧૧) { ૧૧૧૧/૧૧ } ૧૧-૧૦-૧ } તે યાહ મેકેઓ.

પુઠ અનેકવચન.

- ૧ ૧૧૧૧) અં ૧૧૧૧) { ૧૧૧૧/૧૧ } ૧૧-૧૦-૧ } હમે યાહ મેકેઓ.
- ૨ ૧૧૧૧) અં ૧૧૧૧) { ૧૧૧૧/૧૧ } ૧૧-૧૦-૧ } તમે યાહ મેકેઓ.
- ૩ ૧૧૧૧) અં ૧૧૧૧) { ૧૧૧૧/૧૧ } ૧૧-૧૦-૧ } તેઓ યાહ મેકેઓ.

આઓ અર્થને લગતા ભવીષ્યકાલને સારું એના વર્તમાનના એગાઓ વપરાયોલાહે.

॥૧૦૦૦૦૦૦ કિયાપદનું રૂપાભ્યાસન.

પુ૦	ધ૦	વર્તમાનકાલ.	પુ૦	સે૦	શ્રેષ્ઠવચન.
૧	૧૧૧ } અં } ૧૧૧ }	ધુ-ઇ-ક-જી-૧ હું થાઈ સકું,	૧	૧૧૧૭ } અં } ૧૧૧૧૭ }	ધુ-ઇ-ક-જી-૧ હું થાઈ સકું.
૨	૧૧૧ } અં } ૧૧૧ }	ઇ-મ-ઇ-જી-૧ તું થાઈ સકે,	૨	૧૧૧૭ } અં } ૧૧૧૧૭ }	ઇ-મ-ઇ-જી-૧ તું થાઈ સકે.
૩	૧૧૧ } અં } ૧૧૧ }	જી-મ-ઇ-જી-૧ તે થાઈ સકે,	૩	૧૧૧૭ } અં } ૧૧૧૧૭ } + ૧૧૧૧૭ }	જી-મ-ઇ-જી-૧ અં જી-મ-ઇ-જી-૧ તે થાઈ સકે.

ભ ત ક ળ .

પુઁ	ધૃં	પુઁ	સો
૧	ભૃં અં ભૃં	૧ અં ભૃં	સો એકવચન
	ભૃં થાઈ સકેઓ,		ભૃં થાઈ સકેઓ.
૨	ભૃં અં ભૃં	૨ અં ભૃં	ભૃં થાઈ સકેઓ.
	ભૃં થાઈ સકેઓ,		ભૃં થાઈ સકેઓ.
૩	ભૃં અં ભૃં	૩ અં ભૃં	ભૃં થાઈ સકેઓ.
	ભૃં થાઈ સકેઓ,		ભૃં થાઈ સકેઓ.

પુ. અનેકવચન.

૧ } ૧૧૫ } ૧૫૫-૫૬-૫૬-૫૬
અં }
૧૧૫ } હોયા થાઈ સકેઆ,

૨ } ૧૧૫ } ૧૫૫-૫૬-૫૬-૫૬
અં }
૧૧૫ } તેઓ થાઈ સકેઆ,

૩ } ૧૧૫ } ૧૫૫-૫૬-૫૬-૫૬
અં }
૧૧૫ } તેઓ થાઈ સકેઆ,

લવીબ્યકાલનાં રૂપ વર્તમાન પરમાણુ મલેછે.

પુ. અનેકવચન.

૧ } ૧૧૫ } ૧૫૫-૫૬-૫૬-૫૬
અં }
૧૧૫ } હોયા થાઈ સકેઆ.

૨ } ૧૧૫ } ૧૫૫-૫૬-૫૬-૫૬
અં }
૧૧૫ } તેઓ થાઈ સકેઆ.

૩ } ૧૧૫ } ૧૫૫-૫૬-૫૬-૫૬
અં }
૧૧૫ } તેઓ થાઈ સકેઆ.

ભૂતકાલ.

ધ૦	પુ૦	એકવચન.
૧	"	મને થવું પડીહિ,
૨	જાણી	તુંને થવું પડીહિ,
૩	જાણી	તેહને થવું પડીહિ,

સે૦	પુ૦	એકવચન.
૧	"	મને થવું પડીહિ.
૨	જાણી	તુંને થવું પડીહિ.
૩	જાણી	તેહને થવું પડીહિ.

ધ૦	પુ૦	અનેકવચન.
૧	"	આપણને થવું પડીહિ, હમાને થવું પડીહિ,
૨	જાણી	તમિને થવું પડીહિ,
૩	જાણી	તેઓને થવું પડીહિ,

સે૦	પુ૦	અનેકવચન.
૧	"	આપણને થવું પડીહિ. હમાને થવું પડીહિ.
૨	જાણી	તમિને થવું પડીહિ.
૩	જાણી	તેઓને થવું પડીહિ.

એને લગતો ભવીયકાલ વર્તમાનનાં રૂપને મલતોછે.

સંસ્થાર્થ.

વર્તમાન.

ધ૦	પુ૦	એકવચન.
૧	"	હું થાહિં,
૨	જાણી	તું થાએ-
૩	જાણી	તે થાએ,

સે૦	પુ૦	એકવચન.
૧	"	હું થાહિં.
૨	જાણી	તું થાએ-
૩	જાણી	તે થાએ,

બીજી રીત.

୫୦ ଐକବ୍ୟନ.

१. $\frac{y^2 + 1}{y^2 - 1}$ } $\begin{cases} \text{१. } y^2 + 1, \\ \text{२. } y^2 - 1, \\ \text{३. } 1, \end{cases}$

२. † १०६१ १॥ } पुं थअअओ,
१०६२ ॥ } पुं थअअओ होत,
१०६३ ॥ } पुं थात,

३ ॥११॥ } ते थयेयो,
 } ते थयेयो हात,
 } ते थात,

૫૦ એકવચન.

१ ५६४३ २०॥१७० }
५६४३ { थमेयो.
थमेयो हात.
थात.

२. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ } $\frac{1}{4}$ थप्पेप्पो.
 $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ } $\frac{1}{4}$ थप्पेप्पो होत.
 $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ } $\frac{1}{4}$ यात.

३ १०६१ १॥१० { ते थयेओ.
 { ते थयेओ हात.
 { ते थात.

५० अनेकुवचन.

1. $\frac{1}{x^2} = x^{-2}$ } हमें थोड़े-थोड़े,
 $\frac{1}{x^3} = x^{-3}$ } हमें थोड़े-थोड़े,
 $\frac{1}{x^4} = x^{-4}$ } हमें थोड़े-थोड़े,

२. १०६१ १॥ } तमि यम्मेम्मा,
 } तमि यम्मेम्मा होत,
 } तमि थात,

३ ३५६५ } तेअो थअेआ,
 ३५६५ } तेअो थअेआ ह्वात,
 } तेअो थात,

५० अनेकवचन.

१ $\frac{1}{\sqrt{2}}$ $\frac{1}{\sqrt{2}}$ } हमे थप्पेम्मा.
 } हमे थप्पेम्मा होत.
 } हमे थात.

२. १०६१ ११११० } तमि थय्येम्मा.
हमि थय्येम्मा होत
हमि थात.

3 ३१६१ ३१६२ } तेजो ध्येयमा.
 } तेजो ध्येयमा होत
 } तेजो ध्यात.

[illegible]

પુ૦ અનૈકવચન.

૧ ॥૧ાઁ અં ૧ાઁ { ૫ાઁ ૫ાઁ } ૫ાઁ-૫ાઁ-ફે
 હમો યાદિ એકિઆ હોત,
 હમો યાદિ એકત,

૨ ॥૧ાઁ અં ૧ાઁ { ૫ાઁ ૫ાઁ } ૫ાઁ-૫ાઁ-ફે
 તમો યાદિ એકિઆ હોત,
 તમો યાદિ એકત,

૩ ॥૧ાઁ અં ૧ાઁ { ૫ાઁ ૫ાઁ } ૫ાઁ-૫ાઁ-ફે
 તેઓ યાદિ એકિઆ હોત,
 તેઓ યાદિ એકત,

પુ૦ અનૈકવચન.

૧ ॥૧ાઁ ૫ાઁ અં ૧ાઁ ૫ાઁ { ૫ાઁ ૫ાઁ } ૫ાઁ-૫ાઁ-ફે
 હમો યાદિ એકિઆ હોત,
 હમો યાદિ એકત.

૨ ॥૧ાઁ ૫ાઁ અં ૧ાઁ ૫ાઁ { ૫ાઁ ૫ાઁ } ૫ાઁ-૫ાઁ-ફે
 તમો યાદિ એકિઆ હોત,
 તમો યાદિ એકત.

૩ ॥૧ાઁ ૫ાઁ અં ૧ાઁ ૫ાઁ { ૫ાઁ ૫ાઁ } ૫ાઁ-૫ાઁ-ફે
 તેઓ યાદિ એકિઆ હોત,
 તેઓ યાદિ એકત.

૩	જ્ય જ્યજ્ય-જ્યજ્ય	૩	જ્યજ્યજ્ય જ્યજ્ય-જ્યજ્ય
	તેઓને થાઓ,	જ્ય ”	તેઓને થાઓ.
	તેઓને થજો,		તેઓને થજો.

કૃ દં ત .

	ધ૦		સે૦
કર્તૃવાચક	જ્ય } થાતું, જ્યજ્ય } થનાર,	જ્યજ્યજ્ય } થાતું. જ્યજ્યજ્યજ્ય } થનાર.	
કર્મવાચક	જ્યજ્ય } થએલું, જ્યજ્ય } થએલું.	જ્યજ્યજ્ય } થાએલું. જ્યજ્યજ્યજ્ય } થાએલું.	
ક્રિયાવાચક	જ્યજ્યજ્ય } હોનારત, જ્યજ્યજ્ય } હોનારત.	જ્યજ્યજ્યજ્ય હોનારત.	
	જ્યજ્યજ્યજ્ય થવું,	જ્યજ્યજ્યજ્યજ્ય થવું.	

સંકર્મક ક્રિયાપદ.

જ્યજ્ય અથવા જ્યજ્યજ્ય ક્રિયાપદનું રૂપાખ્યાયન.

મૂલ લેદ .

સ્વાર્થ .

	ધ૦	વર્તમાનકાલ.	સે૦
પુ૦	એકવચન.	પુ૦	એકવચન.
૧	જ્ય હું આપુ,	૧	જ્યજ્ય હું આપુ.
૨	જ્ય તું આપે,	૨	જ્યજ્યજ્ય તું આપે.
૩	જ્યજ્ય } તે આપે, જ્યજ્ય } તે આપે.	૩	જ્યજ્યજ્યજ્ય તે આપે.

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ફ-ય હમો આપીએ,

૨ જ-ય તમો આપો,

૩ ડ-ય } તેઓ આપે,
ડ-ય

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ફી-ય હમો આપીએ.

૨ જી-ય તમો આપો.

૩ ડી-ય તેઓ આપે.

અ પૂર્ણ વર્તમાન.

પુ૦ એકવચન.

૧ ફ-ય સફ હું આપુંછું,

૨ જ-ય સફ તું આપેછે,

૩ જ-ય } સફ
અં }
જ-ય } જ-ય તે આપેછે,
જી-ય

પુ૦ એકવચન.

૧ ફી-ય સફ હું આપુંછું.

૨ જી-ય સફ તું આપેછે.

૩ જી-ય } સફ
અં }
જી-ય } જી-ય તે આપેછે.
જી-ય

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ફ-ય સફ હમો આપીએછે,

૨ જ-ય સફ તમો આપો
છેઓ,

૩ ડ-ય સફ તેઓ આપેછે,

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ફી-ય સફ હમો આપીએછે.

૨ જી-ય સફ તમો આપો
છેઓ.

૩ ડી-ય સફ તેઓ આપેછે.

રીતી વર્તમાન.

પુ૦ એકવચન.

૧ ફી-ય } જ-ય હું આપતો
ફી } રેહ્ય,

૨ જી-ય } જ-ય તું આપતો
જી } રેહ્ય,

૩ જી-ય } જ-ય તે આપતો
જી } રેહ્ય,

પુ૦ એકવચન.

૧ ફી-ય } જી-ય હું આપતો
ફી } રેહ્ય.

૨ જી-ય } જી-ય તું આપતો
જી } રેહ્ય.

૩ જી-ય } જી-ય તે આપતો
જી } રેહ્ય.

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ફામ્મ } ઇયુ હમો આપતા
ફા } રહીએચ,૨ જામ્મ } ઇયુ તમો આપતા
જા } રેહોચ,૩ ગામ્મ } ઇયુ તેઓ આપતા
ગા } રેહ્ય,

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ફામ્મ } જામ્મ હમો આપ
ફા } તા રહીએચ.૨ જામ્મ } જામ્મ તમો આપ
જા } તા રેહોચ.૩ ગામ્મ } જામ્મ તેઓ આપ
ગા } તા રેહ્ય.

ભૂતકાલ.

પુ૦ એકવચન.

૧ ઇયુ ફ-ફય-
હુંએ આપીગિં,૨ ઇયુ જય-જય-જ-
તુંએ આપીગિં,૩ ઇયુ યમ-યય-જો
તેણે આપીગિં,

પુ૦ એકવચન.

૧ જામ્મ ફ-ફય-
હુંએ આપીગિં.૨ જામ્મ જય-જય-જ-
તુંએ આપીગિં.૩ જામ્મ યમ-યય-જો
તેણે આપીગિં.

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ઇયુ મફ-મફય-જો
હમોએ આપીગિં,૨ ઇયુ મજય-મજય-જો
તમોએ આપીગિં,૩ ઇયુ મયમ-મયય-મયજો
તેઓએ આપીગિં,

પુ૦ અનેકવચન.

૧ જામ્મ મફ-મફય-જો
હમોએ આપીગિં.૨ જામ્મ મજય-મજય-જો
તમોએ આપીગિં.૩ જામ્મ મયમ-મયય-મયજો
તેઓએ આપીગિં.

બીજી રીત.

૬૦	સે૦
પુ૦ એકવચન.	પુ૦ એકવચન.
૧ $\left. \begin{array}{l} \text{ફીર્જી} \\ \text{ફ} \\ \text{ફી} \end{array} \right\} \text{જુઓ આપીશિં,}$	૧ $\left. \begin{array}{l} \text{ફીર્જી} \\ \text{ફ} \\ \text{ફી} \end{array} \right\} \text{જુઓ આપીશિં.}$
૨ $\left. \begin{array}{l} \text{પાર્જી} \\ \text{પ} \end{array} \right\} \text{તુંએ આપીશિં,}$	૨ $\left. \begin{array}{l} \text{પાર્જી} \\ \text{પ} \end{array} \right\} \text{તુંએ આપીશિં.}$
૩ પજુઓ તેણે આપીશિં,	૩ પજુઓ તેણે આપીશિં.
પુ૦ અનેકવચન.	પુ૦ અનેકવચન.
૧ $\left. \begin{array}{l} \text{ફીર્જી} \\ \text{ફ} \end{array} \right\} \text{હમોએ આપીશિં,}$	૧ $\left. \begin{array}{l} \text{ફીર્જી} \\ \text{ફ} \end{array} \right\} \text{હમોએ આપીશિં.}$
૨ $\left. \begin{array}{l} \text{જુર્જી} \\ \text{જુ} \end{array} \right\} \text{તમેએ આપીશિં,}$	૨ $\left. \begin{array}{l} \text{જુર્જી} \\ \text{જુ} \end{array} \right\} \text{તમેએ આપીશિં.}$
૩ $\left. \begin{array}{l} \text{ઝીર્જી} \\ \text{ઝી} \end{array} \right\} \text{તેઓએ આપીશિં.}$	૩ $\left. \begin{array}{l} \text{ઝીર્જી} \\ \text{ઝી} \end{array} \right\} \text{તેઓએ આપીશિં.}$

અ પૂર્ણ ભૂત.

૬૦	સે૦
પુ૦ એકવચન.	પુ૦ એકવચન.
૧ જુઓ આપતા હતા, છં	૧ જુઓ આપતા હતા. છં
પુ૦ અનેકવચન.	પુ૦ અનેકવચન.
૧ જુઓ આપતા હતા, છં	૧ જુઓ આપતા હતા. છં

ખીજ રીત.

પુ૦ એકવચન.

૧ ફીજીસ } જીજી સફ
ફ } હું આપતો હતો,
ફી } ઈં

પુ૦ એકવચન.

૧ ફીજીસ } જીજીસ સફ
ફ } હું આપતો હતો.
ફી } ઈં

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ફીજીસ } જીજી સફ
ફ } હમો આપતા હતા,
ફી } ઈં

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ફીજીસ } જીજીસ સફ
ફ } હમો આપતા હતા.
ફી } ઈં

રીતી ભૂત.

ઈં

પુ૦ એકવચન.

૧ જીજીસ } જીજી-ફ-ઈં
અં } હું આપતો રેહો,
જી }

૨ જીજીસ } જીજી-જી-ઈં-ગ
અં } તું આપતો રેહો,
જી }

૩ જીજીસ } જીજી-જી-ઈં-ફે
અં } તે આપતો રેહો,
જી }

પુ૦ અનેકવચન.

૧ જીજીસ } જીજી-ફ-ઈં-ફે
અં } હમો આપતા રેહો,
જી }

૨ જીજીસ } જીજી-જી-ઈં-ફે-ગ
અં } તમો આપતા રેહો,
જી }

૩ જીજીસ } જીજી-જી-ઈં-ફે-જી-ફે
અં } તેઓ આપતા રેહો,
જી }

સેં

પુ૦ એકવચન.

૧ જીજીસ } જીજીસ-ફ-ઈં
અં } હું આપતો રેહો,
જી }

૨ જીજીસ } જીજીસ-જી-ઈં-ગ
અં } તું આપતો રેહો,
જી }

૩ જીજીસ } જીજીસ-જી-ઈં-ફે
અં } તે આપતો રેહો,
જી }

પુ૦ અનેકવચન.

૧ જીજીસ } જીજીસ-ફ-ઈં-ફે
અં } હમો આપતા રેહો,
જી }

૨ જીજીસ } જીજીસ-જી-ઈં-ફે-ગ
અં } તમો આપતા રેહો,
જી }

૩ જીજીસ } જીજીસ-જી-ઈં-ફે-જી-ફે
અં } તેઓ આપતા રેહો,
જી }

ખીજ રીત.

ધૃ	સે
પુ૦ એકવચન.	પુ૦ એકવચન.
૧ } ૧૧૧૫ ૧૧૫ ૧ } ૨૦ ૧ } ૧૫ હું આપતો રેહો, ૬૦	૧ } ૧૧૧૫ ૧૧૫ ૧ } ૨૦ ૧ } ૧૫ હું આપતો રેહો. ૬૦

પૂર્ણ ભૂત.

ધૃ	સે
પુ૦ એકવચન.	પુ૦ એકવચન.
૧ } ૧૧૧૫ } ૧૧૫-૬૦-૬૦ ૨ } ૨૦ } ૧ } ૧૫ } હું આપી રેહો,	૧ } ૧૧૧૫ } ૧૧૫-૬૦-૬૦ ૨ } ૨૦ } ૧ } ૧૫ } હું આપી રેહો.
૨ } ૧૧૧૫ } ૧૧૫-૧૧૫-૧૧૫-૬૦ ૨ } ૨૦ } ૧ } ૧૫ } તું આપી રેહો,	૨ } ૧૧૧૫ } ૧૧૫-૧૧૫-૧૧૫-૬૦ ૨ } ૨૦ } ૧ } ૧૫ } તું આપી રેહો.
૩ } ૧૧૧૫ } ૧૧૫-૧૧૫-૧૧૫-૬૦ ૩ } ૨૦ } ૧ } ૧૫ } તે આપી રેહો,	૩ } ૧૧૧૫ } ૧૧૫-૧૧૫-૧૧૫-૬૦ ૩ } ૨૦ } ૧ } ૧૫ } તે આપી રેહો.
પુ૦ અનેકવચન.	પુ૦ અનેકવચન.
૧ } ૧૧૧૫ } ૧૧૫-૬૦-૬૦-૬૦ ૨ } ૨૦ } ૧ } ૧૫ } હમો આપી રેહો,	૧ } ૧૧૧૫ } ૧૧૫-૬૦-૬૦-૬૦ ૨ } ૨૦ } ૧ } ૧૫ } હમો આપી રેહો.
૨ } ૧૧૧૫ } ૧૧૫-૧૧૫-૧૧૫-૬૦ ૨ } ૨૦ } ૧ } ૧૫ } તમે આપી રેહો,	૨ } ૧૧૧૫ } ૧૧૫-૧૧૫-૧૧૫-૬૦ ૨ } ૨૦ } ૧ } ૧૫ } તમે આપી રેહો.
૩ } ૧૧૧૫ } ૧૧૫-૧૧૫-૧૧૫-૬૦-૬૦ ૩ } ૨૦ } ૧ } ૧૫ } તેઓ આપી રેહો.	૩ } ૧૧૧૫ } ૧૧૫-૧૧૫-૧૧૫-૬૦-૬૦ ૩ } ૨૦ } ૧ } ૧૫ } તેઓ આપી રેહો.

ખીજી રીત.

ધૃ૦
પુ૦ એકવચન.
૧ ઠાઠા } જાજા જાજા
ઠાઠા } અં
ઠાઠા } જા હું આપી રેહો,
ઠાઠા } ઠાઠા

સૈ૦
પુ૦ એકવચન.
૧ ઠાઠા } જાજા જાજા
ઠાઠા } અં
ઠાઠા } જા હું આપી રેહો.
ઠાઠા } ઠાઠા

ભૂત ભૂત કાલ.

પુ૦ એકવચન.
૧ " } ઠાઠા-ઠાઠા
હુંએ આપીઉં હવું,
જાજાઠા } જાજા-ઠાઠા
૨ અં } તુંએ આપીઉં હવું,
જાજાઠા } જાજાઠા
૩ " } ઠાઠા-ઠાઠા-ઠાઠા
તેણે આપીઉં હવું,

પુ૦ એકવચન.
૧ " } ઠાઠા-ઠાઠા
હુંએ આપીઉં હવું.
જાજાઠા } જાજા-ઠાઠા
૨ અં } તુંએ આપીઉં હવું.
જાજાઠા } જાજાઠા
૩ " } ઠાઠા-ઠાઠા-ઠાઠા
તેણે આપીઉં હવું.

પુ૦ અનેકવચન.
૧ " } ઠાઠા-ઠાઠા-ઠાઠા
હમોએ આપીઉં હવું,
જાજાઠા } જાજા-ઠાઠા-ઠાઠા
૨ અં } તમોએ આપીઉં હવું,
જાજાઠા } જાજાઠા
૩ " } ઠાઠા-ઠાઠા-ઠાઠા-ઠાઠા
તેઓએ આપીઉં હવું,

પુ૦ અનેકવચન.
૧ " } ઠાઠા-ઠાઠા-ઠાઠા
હમોએ આપીઉં હવું.
જાજાઠા } જાજા-ઠાઠા-ઠાઠા
૨ અં } તમોએ આપીઉં હવું.
જાજાઠા } જાજાઠા
૩ " } ઠાઠા-ઠાઠા-ઠાઠા-ઠાઠા
તેઓએ આપીઉં હવું.

વર્ત માં ન ભૂત.

પુ૦ એકવચન.
૧ ઠાઠા } જાજા-ઠાઠા
ઠાઠા } અં
ઠાઠા } જા હુંએ આપીઉંછે,
ઠાઠા } ઠાઠા

પુ૦ એકવચન.
૧ ઠાઠા } જાજા-ઠાઠા
ઠાઠા } અં
ઠાઠા } જા હુંએ આપીઉંછે.
ઠાઠા } ઠાઠા

૨ $\left. \begin{array}{l} \text{૧૧૬૪} \\ \text{૧૬૪} \\ \text{૧૧૬૪} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{સુ-સુ-સુ-૩} \\ \text{તુંએ આપીઉંછે,} \end{array}$

૨ $\left. \begin{array}{l} \text{૧૧૬૪} \\ \text{૧૬૪} \\ \text{૧૧૬૪} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{૧૧૧૬૪-સુ-સુ-૩} \\ \text{તુંએ આપીઉંછે.} \end{array}$

૩ $\left. \begin{array}{l} \text{૧૦૦} \\ \text{૧૦૦} \\ \text{૧૦૧૬૪} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{સુ-સુ-સુ-૬૦} \\ \text{તેણે આપીઉંછે.} \end{array}$

૩ $\left. \begin{array}{l} \text{૧૦૦} \\ \text{૧૦૦} \\ \text{૧૦૧૬૪} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{૧૧૧૬૪-સુ-સુ-૬૦} \\ \text{તેણે આપીઉંછે.} \end{array}$

પુ૦ અનેકવચન.

પુ૦ અનેકવચન.

૧ $\left. \begin{array}{l} \text{૬૧૬૪} \\ \text{૬૬૪} \\ \text{૬૧૬૪} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{સુ-૬૬-૬૬૦-૬૦} \\ \text{હમોએ આપીઉંછે,} \end{array}$

૧ $\left. \begin{array}{l} \text{૬૧૬૪} \\ \text{૬૬૪} \\ \text{૬૧૬૪} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{૧૧૧૬૪-૬૬-૬૬૦-૬૦} \\ \text{હમોએ આપીઉંછે.} \end{array}$

૨ $\left. \begin{array}{l} \text{૧૦૧૬૪} \\ \text{૧૦૬૪} \\ \text{૧૦૧૬૪} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{સુ-૬૬-૬૬૦-૬૦-૬૦} \\ \text{તમોએ આપીઉંછે,} \end{array}$

૨ $\left. \begin{array}{l} \text{૧૦૧૬૪} \\ \text{૧૦૬૪} \\ \text{૧૦૧૬૪} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{૧૧૧૬૪-૬૬-૬૬૦-૬૦-૬૦} \\ \text{તમોએ આપીઉંછે.} \end{array}$

૩ $\left. \begin{array}{l} \text{૩૧૬૪} \\ \text{૩૬૪} \\ \text{૩૧૬૪} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{સુ-૬૬૦-૬૬૦-૬૬૦} \\ \text{તેઓએ આપીઉંછે,} \end{array}$

૩ $\left. \begin{array}{l} \text{૩૧૬૪} \\ \text{૩૬૪} \\ \text{૩૧૬૪} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{૧૧૧૬૪-૬૬૦-૬૬૦-૬૬૦} \\ \text{તેઓએ આપીઉંછે.} \end{array}$

ભ વિ ષ ય ભૂ ત .

પુ૦ એકવચન.

પુ૦ એકવચન.

૧ $\left. \begin{array}{l} \text{૬-૬૦-૩} \\ \text{૧૧૧૬૪} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{હું આપનાર હતો,} \\ \text{૨ અં } \left. \begin{array}{l} \text{૧૧૧૬૪} \\ \text{૧૧૧} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{તું આપનાર હતો,} \\ \text{૩ " } \left. \begin{array}{l} \text{૧૧૧૬૪} \\ \text{૧૧૧} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{સુ-સુ-૬૦} \\ \text{તે આપનાર હતો,} \end{array} \end{array}$

૧ $\left. \begin{array}{l} \text{૬-૬૦-૩} \\ \text{૧૧૧૬૪} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{હું આપનાર હતો.} \\ \text{૨ અં } \left. \begin{array}{l} \text{૧૧૧૬૪} \\ \text{૧૧૧} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{તું આપનાર હતો.} \\ \text{૩ " } \left. \begin{array}{l} \text{૧૧૧૬૪} \\ \text{૧૧૧} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{સુ-સુ-૬૦} \\ \text{તે આપનાર હતો.} \end{array} \end{array}$

પુ૦	અનેકવચન.	પુ૦	અનેકવચન.
૧	હમો આપનાર હતા, તમે આપનાર હતા, તેઓ આપનાર હતા,	૧	હમો આપનાર હતા. તમે આપનાર હતા. તેઓ આપનાર હતા.

૨૧૩. ભવિષ્યકાલને સાડું વર્તમાનકાલનાં છએ રૂપ એકસર ખી રીતે વપરાયેલાંછે. ભવિષ્ય વર્તમાનને સાડું કર્તૃવાચક વિશેષનની પાસે જિજ્ઞાસે લગતા વર્તમાનના સેગાઓ વપરાયેલાંછે; ભવિષ્યભૂતને સાડું જિજ્ઞાસે અથવા જિજ્ઞાસે ક્રિયાપદના ભૂતકાલના સેગાઓ કર્તૃવાચક વિશેષનની પાસે મેલેઆમાં આવેલાંછે. વર્તમાન ભવિષ્ય અથવા અપૂર્ણ ભવિષ્યને સાડું ઊપલાં મેલું ક્રિયાપદના વર્તમાનના સેગાઓ ભૂતકૃદંતના સેગાની પાસે મેલેઆમાં આવેલાંછે. ભૂતભવિષ્યને સાડું ભૂતકાલના સેગાની પાસે મજકુર ક્રિયાપદના વર્તમાનકાલના સેગાઓ વાપરેઆમાં આવેલાંછે, અને ભવિષ્ય ભવિષ્યકાલને સાડું ઊપલા સેગાઓ કર્તૃવાચક વિશેષનની પાસે મેલેઆમાં આવેલે. જેમકે:—

ભાવપયકાલ.

પુ૦	એકવચન.	પુ૦	એકવચન.
૧	ફિજ હું આપસ, ઈ૦	૧	ફિજ હું આપસ. ઈ૦

ભવિષ્યવર્તમાન.

૧	ફિજ } હું આપનાર છેડાં. ઈ૦	૧	ફિજ } હું આપનાર છેડાં. ઈ૦
---	------------------------------	---	------------------------------

ભવિષ્યભૂત.

૧	જાણીયા	{	જાણીયા	{	જાણીયા
	અં				અં
	જાણીયા				જાણીયા

હું આપનાર હતો, હું આપનાર હતો.

ખીલ રીત.

૧	જાણીયા	{	જાણીયા	{	જાણીયા
	અં				અં
	જાણીયા				જાણીયા

હું આપનાર હતો, હું આપનાર હતો.

અપૂર્ણ અથવા વર્તમાન ભવિષ્ય.

૫૦	એકવચન.	૫૦	એકવચન.	
૧	જાણીયા	{	જાણીયા	
	અં			અં
	જાણીયા			જાણીયા

હું આપતો હતો, હું આપતો હતો.

ભૂત ભવિષ્ય.

૧	જાણીયા	{	જાણીયા	{	જાણીયા
	અં				અં
	જાણીયા				જાણીયા

હું આપીશ હતો, હું આપીશ હતો.

ભવિષ્ય ભવિષ્ય.

૧	જાણીયા	{	જાણીયા	{	જાણીયા
	અં				અં
	જાણીયા				જાણીયા

હું આપનાર હતો, હું આપનાર હતો.

આ રા થી.

વર્તમાનકાલ.

ધૃ	સે
પુ૦ એકવચન.	પુ૦ એકવચન.
૧ $\left. \begin{array}{l} \text{અપ્પ} \\ \text{અપ્પ} \\ \text{ફપ્પ} \end{array} \right\} \text{હું આપું,}$	૧ $\left. \begin{array}{l} \text{અપ્પાપ્પ} \\ \text{અપ્પાપ્પ} \\ \text{ફાપ્પાપ્પ} \end{array} \right\} \text{હું આપું,}$
૨ $\left. \begin{array}{l} \text{અપ્પ} \\ \text{અપ્પ} \end{array} \right\} \text{આપ,}$ $\left. \begin{array}{l} \text{અપ્પ} \\ \text{અપ્પ} \end{array} \right\} \text{તું આપ,}$	૨ $\left. \begin{array}{l} \text{અપ્પાપ્પ} \\ \text{અપ્પાપ્પ} \end{array} \right\} \text{તું આપ.}$
૩ $\left. \begin{array}{l} \text{અપ્પ} \\ \text{અપ્પ} \\ \text{અપ્પ} \end{array} \right\} \text{તે આપે,}$	૩ $\text{અપ્પાપ્પાપ્પ} \text{ તે આપે.}$
પુ૦ અનેકવચન.	પુ૦ અનેકવચન.
૧ $\left. \begin{array}{l} \text{અપ્પ} \\ \text{અપ્પાપ્પ} \\ \text{ફપ્પ} \end{array} \right\} \text{હમો આપીએ,}$	૧ $\left. \begin{array}{l} \text{અપ્પાપ્પાપ્પ} \\ \text{અપ્પાપ્પાપ્પ} \\ \text{ફાપ્પાપ્પાપ્પ} \end{array} \right\} \text{હમો આપીએ.}$
૨ $\text{અપ્પાપ્પ} \text{ તમે આપો,}$	૨ $\text{અપ્પાપ્પાપ્પ} \text{ તમે આપો.}$
૩ $\left. \begin{array}{l} \text{અપ્પાપ્પ} \\ \text{અપ્પાપ્પ} \end{array} \right\} \text{તેઓ આપે,}$	૩ $\left. \begin{array}{l} \text{અપ્પાપ્પાપ્પાપ્પ} \\ \text{અપ્પાપ્પાપ્પાપ્પ} \end{array} \right\} \text{તેઓ આપે.}$

સક થા થી.

વર્તમાનકાલ.

ધૃ	સે
પુ૦ એકવચન.	પુ૦ એકવચન.
૧ $\text{ફપ્પ} \text{ ૧૨ } \left. \begin{array}{l} \text{હું આપું,} \\ \text{હું આપી સકું,} \end{array} \right\}$	૧ $\text{ફાપ્પાપ્પ} \text{ ૧૨ } \left. \begin{array}{l} \text{હું આપું.} \\ \text{હું આપી સકું.} \end{array} \right\}$

૨ - ૫૦૫૦-૫૦ તું આપે,
 ૫૦૫૦ " તું આપી સકે,
 ૫૦૫ " તું આપજે,
 ૧૫૦ " ,
 ૫૦૫ " ,
 ૫૦ " ,
 ૫૦ " ,
 ૫૦ " ,
 ૫૦૦ ૧૨

૨ - ૫૦૫૦૧૧૦૦ તું આપે,
 ૫૦૫૦ " તું આપી સકે,
 ૫૦૫ " તું આપજે.
 ૧૫૦ " ,
 ૫૦ " ,
 ૫૦ " ,
 ૫૦ " ,
 ૫૦૦ ૧૨

૩ ૧૦૫૦ ૧૨ - ૫૦૫૦૫૦૫૦
 ૧૦ " તે આપે,
 ૧૦૫૦૫૦ તે આપી સકે,
 ૧૦૫૦
 ૩૫૦૦

૩ ૧૦૫૦૦ ૧૨ - ૫૦૫૦૫૦૫૦
 ૧૦૫૦૦૫૦ તે આપે,
 ૧૦૫૦૦૫૦ તે આપી સકે.

૫૦ અનેકવચન.

૫૦ અનેકવચન.

૧ ૬-૫૦ ૧૨ હોમો આપીએ,
 હોમો આપી સકીએ,

૧ ૬-૫૦ ૧૨ હોમો આપીએ.
 હોમો આપી સકીએ.

૨ ૧૦૫૦ તમે આપો,
 ૧૦૫૦ ૧૨ તમે આપી સકો,
 તમે આપજો,

૨ ૧૦૫૦૦ તમે આપો.
 ૧૦૫૦૦ ૧૨ તમે આપી સકો.
 તમે આપજો.

૩ ૩૫૦૦ ૧૨ - ૫૦૫૦૫૦૫૦
 ૩૫ " તેઓ આપે, આપી
 ૩૫ " સકે,
 ૩૫ " ,
 ૧૫૦ " ,
 ૫૦ " ,
 ૬ " ,

૩ ૩૫૦૦ ૧૨ - ૫૦૫૦૫૦૫૦
 ૩૫ " તેઓ આપે, આપી
 ૩૫ " સકે; જરૂર આપે.
 ૩૫ " ,
 ૧૫૦ " ,
 ૫૦ " ,
 ૬ " ,

અ પૂર્ણ ભૂ ત .

પુ૦	ક્રિ૦	એકવચન.	સે૦	એકવચન.
૧	૧	$\begin{array}{l} \text{૧૧૧૫૫} \\ \text{અ.} \\ \text{૧૫૫} \end{array} \left\{ \begin{array}{l} \text{૧૧૫૫૫૫} \\ \text{૧૫૫૫} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{૧૫૫-૫-૫૫૫} \\ \text{હું આપી સકતો હતો.} \\ \text{ઈ૦} \end{array}$	૧	$\begin{array}{l} \text{૧૧૧૫૫} \\ \text{અ.} \\ \text{૧૫૫} \end{array} \left\{ \begin{array}{l} \text{૧૧૫૫૫૫} \\ \text{૧૫૫૫} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{૧૫૫-૫-૫૫૫} \\ \text{હું આપી સકતો હતો.} \\ \text{ઈ૦} \end{array}$

ભૂ ત ભૂ ત .

૧	૧	$\begin{array}{l} \text{૧૧૧૫૫} \\ \text{અ.} \\ \text{૧૫૫} \end{array} \left\{ \begin{array}{l} \text{૧૧૫૫૫૫૫૫} \\ \text{૧૫૫૫૫૫} \\ \text{૧૫૫૫૫૫૫} \\ \text{૧૫૫૫૫૫} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{૧૫૫-૫-૫૫૫} \\ \text{હું આપી સકેઓ હતો,} \\ \text{ઈ૦} \end{array}$	૧	$\begin{array}{l} \text{૧૧૧૫૫} \\ \text{અ.} \\ \text{૧૫૫} \end{array} \left\{ \begin{array}{l} \text{૧૧૫૫૫૫૫૫} \\ \text{૧૫૫૫૫૫} \\ \text{૧૫૫૫૫૫૫} \\ \text{૧૫૫૫૫૫} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{૧૫૫-૫-૫૫૫} \\ \text{હું આપી સકેઓ હતો.} \\ \text{ઈ૦} \end{array}$
---	---	---	---	---

ભૂતકાલ.

પુ૦ એકવચન.

૧ અં { ભને આપવું પડીગિં,
૧૧૧૧૧૧ } ઈં

પુ૦ એકવચન.

૧ અં { ભને આપવું પડીગિં.
૧૧૧૧૧૧ } ઈં.

બીજી રીત.

પુ૦ એકવચન.

૧ અં { ઈંભિં ભને આપ
૧૧૧૧૧૧ } વું પડીગિં,
ઈં

પુ૦ એકવચન.

૧ અં { ઈંભિં ભને આપવું
૧૧૧૧૧૧ } પડીગિં.
ઈં

સંસ્કાર્થ.

વર્તમાનકાલ.

પુ૦ ઈં
એકવચન.

૧ { મ્મિં આપું,
મ્મિં } ઈં

પુ૦ સેં
એકવચન.

૧ { મ્મિં આપું,
મ્મિં } સેં

૨ મ્મિં તું આપે,

૨ મ્મિં તું આપે.

૩ { મ્મિં મ્મિં } તે આપે,
મ્મિં મ્મિં
મ્મિં મ્મિં

૩ { મ્મિં મ્મિં } તે આપે.
મ્મિં મ્મિં
મ્મિં મ્મિં

પુ૦ અનેકવચન.

૧ } મ્હ-મ્હ } હમો આપીએ, ૧

૨ } જી-જી } તમો આપો, ૨

૩ } ડમ્હ-મ્હ-મ્હ } તેઓ આપે, ૩

પુ૦ અનેકવચન.

૧ } મ્હ-મ્હ } હમો આપીએ.

૨ } જી-જી } તમો આપો.

૩ } ડમ્હ-મ્હ-મ્હ } તેઓ આપે.

ભૂત.

ધ૦

પુ૦ એકવચન.

૧ } મ્હ-મ્હ-મ્હ } હમો આપીઉં હોએ,
હમો આપીઉં હોત,
૨ } જી-જી-જી } તમો આપીઉં હોએ,
તમો આપીઉં હોત,
૩ } ડમ્હ-મ્હ-મ્હ-મ્હ } તેઓ આપીઉં હોએ,
તેઓ આપીઉં હોત,

સ૦

પુ૦ એકવચન.

૧ } મ્હ-મ્હ-મ્હ } હમો આપીઉં હોએ.
હમો આપીઉં હોત.
૨ } જી-જી-જી } તમો આપીઉં હોએ.
તમો આપીઉં હોત.
૩ } ડમ્હ-મ્હ-મ્હ-મ્હ } તેઓ આપીઉં હોએ.
તેઓ આપીઉં હોત.

પુ૦ અનેકવચન.

૧ } મ્હ-મ્હ-મ્હ-મ્હ } હમોએ આપીઉં હોએ,
હમોએ આપીઉં હોત,
૨ } જી-જી-જી-જી } તમોએ આપીઉં હોએ,
તમોએ આપીઉં હોત,
૩ } ડમ્હ-મ્હ-મ્હ-મ્હ-મ્હ } તેઓએ આપીઉં હોએ,
તેઓએ આપીઉં હોત,

પુ૦ અનેકવચન.

૧ } મ્હ-મ્હ-મ્હ-મ્હ } હમોએ આપીઉં હોએ.
હમોએ આપીઉં હોત.
૨ } જી-જી-જી-જી } તમોએ આપીઉં હોએ.
તમોએ આપીઉં હોત.
૩ } ડમ્હ-મ્હ-મ્હ-મ્હ-મ્હ } તેઓએ આપીઉં હોએ.
તેઓએ આપીઉં હોત.

ખીલ રીત.

પુ૦ એકવચન.

૧ મુર્દુનિ જુઝ
હુંએ આપીગિં,
હુંએ આપીગિં હાત-હાએ,

૨ મુર્દુનિ જુઝ
હુંએ આપીગિં,
હુંએ આપીગિં હાત-હાએ,

૩ જુર્દુનિ જુઝ
તેણે આપીગિં,
તેણે આપીગિં હાત-હાએ,

પુ૦ એકવચન.

૧ મુર્દુનિ જામુઝ
હુંએ આપીગિં.
હુંએ આપીગિં હાત-હાએ.

૨ મુર્દુનિ જામુઝ
હુંએ આપીગિં.
હુંએ આપીગિં હાત-હાએ

૩ જુર્દુનિ જામુઝ
તેણે આપીગિં.
તેણે આપીગિં હાત-હાએ.

પુ૦ અનેકવચન.

૧ મુર્દુનિ જુઝ
ફુર્દુનિ
હુમોએ આપીગિં,
હુમોએ આપીગિં હાત-હાએ,
હુમો આપત,

૨ જુર્દુનિ જુઝ
તમોએ આપીગિં,
તમોએ આપીગિં હાત-હાએ,
તમો આપત,

૩ ઝુર્દુનિ જુઝ
તેઓએ આપીગિં,
તેઓએ આપીગિં હાત-હાએ,
તેઓ આપત,

પુ૦ અનેકવચન.

૧ મુર્દુનિ જામુઝ
ફુર્દુનિ
હુમોએ આપીગિં.
હુમોએ આપીગિં હાત-હાએ.
હુમો આપત.

૨ જુર્દુનિ જામુઝ
તમોએ આપીગિં.
તમોએ આપીગિં હાત-હાએ.
તમો આપત.

૩ ઝુર્દુનિ જામુઝ
તેઓએ આપીગિં.
તેઓએ આપીગિં હાત-હાએ.
તેઓ આપત.

આ શી રવા દા થઈ.

ધ૦	એકવચન.	સે૦	એકવચન.
૧	"	૧	"
૨	જેમ-જે	૨	જેમાણે
૩	"	૩	"
૪૦	અનેકવચન.	૪૦	અનેકવચન.
૧	"	૧	"
૨	જેમ-જે	૨	જેમાણે
૩	"	૩	"

કૃદંત.

ધ૦	સે૦
કર્તૃવાચક	આપતો-તી-તું.
૧-૪૦	આપનાર.
૧-૪૦	આપનાર.
૧-૪૦	આપનાર.
૧-૪૦	આપનાર.
૧-૪૦	આપનાર.

† પતવાંદનાંમે અથવા નેકાહને લગતા બંદાખસતમાં ઉપલાં સર્વનાંમિ ક્રિયાપદના સેગાની પછી વપરાએલાછે. જેમકે ૧-૪૦ ૧-૪૦ ૧-૪૦ આપનો તમોને દાદાર અહુરમઝદ.

કર્મવાચક ॥૯૫ } આ પેલું,
૧૯૫

૧૯૫ ॥૧૦ } આ પેલું.
૧૯૫ ॥૧૦

ક્રિયાવાચક ॥૧૦-૫ } આપ, પેદાએશ,
૫૦૧૯૫

૧૧૦ ॥૧૦ આપ, પેદાએશ.

૫૦૧૦-૫ } આપલું,
૫૧૦-૫

૫૦૧૦ ॥૧૦ } આપલું.
૫૧૦ ॥૧૦

૨૧૪. આએ ભાષામાં મતહ હેવાં સેમીટીક ધાતુ ઊપરથી ॥૯૬ મદન-ક્રિયાપદ વપરાએલુંછે, જેનો અર્થ 'પોંહચવું' હોવો થા એછે, તેનું રૂપાખ્યાપન સેમીટીક ધાતુઓ ઊપરથી બનેલાં સામાન્ય રૂપોની રીત પરમાંણે થએલું નથી; પણ તદન ગુદી રીતે થાએલું છે. સેમીટીક ધાતુની પાસે ॥ આવેઆ પછો મસદરની નીશાંની ॥૯ લાગીને સઘલાં પેહલવી સામાન્ય રૂપો બનેલાંછે, પણ આએ રૂપમાં તે ॥ મુતલક વપરાએલી નથી, ફક્ત અસલ ધાતુ ૫૯૬ મતહ-છે તેહને છેડેનો ૫ હ નીકલી જાઈને તેહની પાસે ॥ વધી ધાતુનો ૯ ત-મસદરી ત ની જગોએ વપરાએલોછે; અને ભૂતકાલ સેવાએ બીજા સઘલા કાલ અને અર્થોને લગતા સેગાઓ સાહીઆ કારક ક્રિયાપદોની મદદથી બનેલાછે; જેનું રૂપાખ્યાપન ગુદુ બત લાવેઆ વના વીધ્યારથીઓને સહમજ પડી સકે નહીં, માંટે હમો તે હની ગરદાંન વીગતે નીચે જણાવીએછે.

૧૧૯૬ ક્રિયાપદનું રૂપાખ્યાપન.

સ વાર્થ.

વર્તમાનકાલ.

પ્ર૦	એકવચન.	પ્ર૦	અનેકવચન.
૧	ક્રીઝ્મૃ } ૧૬ હું પોંહચું,	૧	ક્રીઝ્મૃ } ૧૬ હમો પોંહચીએ.
૨	પ્રીઝ્મૃ } ૧૬ તું પોંહચે,	૨	પ્રીઝ્મૃ } ૧૬ તમો પોંહચો.
૩	પ્રીઝ્મૃ } ૧૬ તે પોંહચે, પ્રીઝ્મૃ †	૩	પ્રીઝ્મૃ } ૧૬ તેઓ પોંહચે. પ્રીઝ્મૃ †

અપૂર્ણ વર્તમાન.

પ્ર૦	એકવચન.	પ્ર૦	અનેકવચન.
૧	ક્રીઝ્મૃ } ૧૬ સફ ક્રીઝ્મૃ } હું પોંહચુંછું,	૧	ક્રીઝ્મૃ } ૧૬ સફ ક્રીઝ્મૃ } હમો પોંહચીએછે.
૨	પ્રીઝ્મૃ } ૧૬ સફ પ્રીઝ્મૃ } તું પોંહચેછે,	૨	પ્રીઝ્મૃ } ૧૬ સફ પ્રીઝ્મૃ } તમો પોંહચોછે.
૩	પ્રીઝ્મૃ } ૧૬ સફ પ્રીઝ્મૃ } તે પોંહચેછે,	૩	પ્રીઝ્મૃ } ૧૬ સફ પ્રીઝ્મૃ } તેઓ પોંહચેછે.

† જુઓ “અંદરજે વજોરગ મનુન” ૧૬ ૧૭ નંબર ૬ ૧૬ ૧૭ ૧૮
આપરગીઓ જેઆરે કાંમ સરજાંમ પોંહચે (તેઆરે જાણેચ.)

૨ $\left. \begin{array}{l} \text{પાઠા} \\ \text{પાઠા} \end{array} \right\} \text{૯૬ ૧૦૦-૧૦૦-૬૭}$
 $\left. \begin{array}{l} \text{પાઠા} \\ \text{પાઠા} \end{array} \right\} \text{તું પોંહચેઓછે,}$

૨ $\left. \begin{array}{l} \text{પાઠા} \\ \text{પાઠા} \end{array} \right\} \text{૯૬ ૧૦૦-૧૦૦-૬૭}$
 $\left. \begin{array}{l} \text{પાઠા} \\ \text{પાઠા} \end{array} \right\} \text{તમે પોંહચેઓ છોઓ.}$

૩ $\left. \begin{array}{l} \text{પાઠા} \\ \text{પાઠા} \end{array} \right\} \text{૯૬ ૧૦૦-૧૦૦-૬૭}$
 $\left. \begin{array}{l} \text{પાઠા} \\ \text{પાઠા} \end{array} \right\} \text{તે પોંહચેઓછે,}$

૩ $\left. \begin{array}{l} \text{પાઠા} \\ \text{પાઠા} \end{array} \right\} \text{૯૬ ૧૦૦-૧૦૦-૬૭}$
 $\left. \begin{array}{l} \text{પાઠા} \\ \text{પાઠા} \end{array} \right\} \text{તેઓ પોંહચેઓછે.}$

અ વિ પ ય કા લ .

પુ૦ એકવચન.

પુ૦ અનેકવચન.

૧ $\left. \begin{array}{l} \text{પાઠા} \\ \text{પાઠા} \end{array} \right\} \text{હું પોંહચસ,}$

૧ $\left. \begin{array}{l} \text{પાઠા} \\ \text{પાઠા} \end{array} \right\} \text{હમે પોંહચસું.}$

૨ $\left. \begin{array}{l} \text{પાઠા} \\ \text{પાઠા} \end{array} \right\} \text{તું પોંહચસે,}$

૨ $\left. \begin{array}{l} \text{પાઠા} \\ \text{પાઠા} \end{array} \right\} \text{તમે પોંહચસો.}$

૩ $\left. \begin{array}{l} \text{પાઠા} \\ \text{પાઠા} \end{array} \right\} \text{તે પોંહચસે,}$

૩ $\left. \begin{array}{l} \text{પાઠા} \\ \text{પાઠા} \end{array} \right\} \text{તેઓ પોંહચસે.}$

નોમાં જૂતકાલના સેગાની આગલ તથા પાછલ બેહુ જાતનાં સરવનાંમો વપરાએલાં છતાં તે સેગાઓ ખાસ જૂતકાલના અરથને સારું વપરાએલાંછે. જેમકે પેહલવી વીરાકમાં— $\left. \begin{array}{l} \text{પાઠા} \\ \text{પાઠા} \end{array} \right\} \text{૯૬ ૧૦૦-૧૦૦-૬૭}$ હું એક જગોએ પોંહચેઓ, તાર્કાં તે સપ્તીનાં રવાનને જોઈઃ; $\left. \begin{array}{l} \text{પાઠા} \\ \text{પાઠા} \end{array} \right\} \text{૯૬ ૧૦૦-૧૦૦-૬૭}$ હુંએ જોએઓ આમેશાસપદોને, હુંએ જોએઓ ખીજા ઈજદોને. $\left. \begin{array}{l} \text{પાઠા} \\ \text{પાઠા} \end{array} \right\} \text{૯૬ ૧૦૦-૧૦૦-૬૭}$ આદમીઓ શકમાં હતાં. (જુનદેહશને) $\left. \begin{array}{l} \text{પાઠા} \\ \text{પાઠા} \end{array} \right\} \text{૯૬ ૧૦૦-૧૦૦-૬૭}$ તેઓ બાલિઓ કે ગનામીનાએ પાંણી પેદા કરીહું; $\left. \begin{array}{l} \text{પાઠા} \\ \text{પાઠા} \end{array} \right\} \text{૯૬ ૧૦૦-૧૦૦-૬૭}$ તેથી દેવો ધણા કહિઅતદાર થાએ આ. આએ હપની રચના ફારસી લખનામાં આપણને વારંધકીએ મલેછે.

તે ઈજદશને હા. ૯ મો $\left. \begin{array}{l} \text{પાઠા} \\ \text{પાઠા} \end{array} \right\} \text{૯૬ ૧૦૦-૧૦૦-૬૭}$ અહુરમજદે કહેલું હતું કે, બેહુ જરૂર મલ સે, અને જેઓરે તે હોમને પોંહચસે (હિમાને મલસે) તેઓરે પોંચતાંવાર તેને તે પીછાંણસે.

ભવિષ્ય વર્તમાન.

પુ૦ એકવચન.

૧ ફાફા } મલક-ફ-ફથ }
 ફાફા } હું પેહલ્યનાર છેઉં,
 ફ } ઈ૦

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ફાફા } મલક-મલક-મલક-ફથ }
 ફાફા } હમે પેહલ્યનાર છઈએ.
 ફ } ઈ૦

ભવિષ્ય ભૂત.

પુ૦ એકવચન.

૧ જાખાફા } મલક }
 જાખાખા
 અ૦ } હું પેહલ્યનાર હતો,
 જાખાખા
 જા } ઈ૦

પુ૦ અનેકવચન.

૧ જાખાફા } મલક ફથ }
 જાખાખા
 અ૦ } હમે પેહલ્યનાર હતા
 જાખાખા
 જા } ઈ૦

આ રા થી.

વર્તમાનકાલ.

પુ૦ એકવચન.

૧ ગખાખા લક }
 ગખાખા " } હું પેહલ્યું,
 ગખા " }

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ગખાફાખા લક }
 ગખાખા " } હમે પેહલ્યીએ.
 ગખા " }
 ગખા " }

૨ ખાખા લક }
 ખા " } હું પેહલ્ય,
 ખાખા " }

૨ જાખાખા લક }
 જા " } તમે પેહલ્યો.

૩ જાખાખા લક }
 જા " } તમે પેહલ્યો.

૩ ગખાખા લક }
 ગખા " } તમે પેહલ્યો.

સ ક યા ર્થ .

પુ૦ એકવચન.

પુ૦ અનેકવચન.

૧ કાાાા ૯૬ ૧૨ હું પેાંહચું, ૧ કાાાા ૯૬ ૧૨ હમો પેાંહચીએ,
કાાાા „ હું પેાંહચી સકું, કાાાા „ હમો પેાંહચી સકીએ.

૨ અાાાાાાા ૯૬ તું પેાંહચજે, ૨ અાાાાા ૯૬ ૧૨ તમે પેાંહચી સકો.
અાાાાાા „ તું પેાંહચી સકે, અાાા „ તમે પેાંહચજો.

અાાાા „

ાાાાા „

અાાાા „

અાાાા „

અાાા „

અાાા „

અાા „

૩ અાાાાા ૯૬ સસસસસ ૩ ળાાા ૯૬ ૧૨ સસસસસ
અાાાા „ તે પેાંહચે, ળાા „ તેઓ પેાંહચે.

અાાા „ તે પેાંહચી સકે, ળાાાા „ પેાંહચી સકે.

અા „

ળાાાા „

ાાાાા „

અાાા „

ાાાા „

ળાાાા „

શ ક યા થે .

॥છાપ્પા॥ ને લગતું રૂપાખ્યાયન.

વર્તમાનકાલ.

પુ૦	એકવચન.	પુ૦	અનેકવચન.
૧	$\left\{ \begin{array}{l} \text{૯૬} \left\{ \begin{array}{l} \text{કીર્તિપ ૧૫૥૯} \\ \text{કીર્તિપ ૧૫૭૦} \end{array} \right. \\ \text{અ૦} \\ \text{૧૧૯૬} \left\{ \begin{array}{l} \text{કીર્તિપ ૧૫૭૧} \\ \text{કીર્તિપ ૧૫૭૨} \end{array} \right. \end{array} \right. \left\{ \begin{array}{l} \text{૧૫૬૯-૧૫૭૦-૬૯} \\ \text{હુમે પોંહચી સકીએચ.} \\ \text{ઈ૦} \end{array} \right.$	૧	$\left\{ \begin{array}{l} \text{૯૬} \left\{ \begin{array}{l} \text{કીર્તિપ ૧૫૥૯} \\ \text{કીર્તિપ ૧૫૭૦} \end{array} \right. \\ \text{અ૦} \\ \text{૧૧૯૬} \left\{ \begin{array}{l} \text{કીર્તિપ ૧૫૭૧} \\ \text{કીર્તિપ ૧૫૭૨} \end{array} \right. \end{array} \right. \left\{ \begin{array}{l} \text{૧૫૬૯-૧૫૭૦-૬૯} \\ \text{હુમે પોંહચી સકીએચ.} \\ \text{ઈ૦} \end{array} \right.$

ભૂતકાલ.

પુ૦	એકવચન.	પુ૦	અનેકવચન.
૧	$\left\{ \begin{array}{l} \text{૯૬} \left\{ \begin{array}{l} \text{છાપ્પા ૧૫૬૯} \\ \text{અ૦} \end{array} \right. \\ \text{૧૧૯૬} \left\{ \begin{array}{l} \text{છાપ્પા ૧૫૭૦} \\ \text{છાપ્પા ૧૫૭૧} \end{array} \right. \end{array} \right. \left\{ \begin{array}{l} \text{૧૫૬૯-૧૫૭૦-૬૯} \\ \text{હુમે પોંહચી સકીએ.} \\ \text{ઈ૦} \end{array} \right.$	૧	$\left\{ \begin{array}{l} \text{૯૬} \left\{ \begin{array}{l} \text{છાપ્પા ૧૫૬૯} \\ \text{અ૦} \end{array} \right. \\ \text{૧૧૯૬} \left\{ \begin{array}{l} \text{છાપ્પા ૧૫૭૦} \\ \text{છાપ્પા ૧૫૭૧} \end{array} \right. \end{array} \right. \left\{ \begin{array}{l} \text{૧૫૬૯-૧૫૭૦-૬૯} \\ \text{હુમે પોંહચી સકીએ.} \\ \text{ઈ૦} \end{array} \right.$

ભવીષ્યકાલનાં રૂપ વર્તમાનકાલને મળતાંછે.

સ ક યા ર્થ .

॥૧૦૦૦૦૦ ક્રિયાપદને લગતું રૂપાખ્યાપન.

વર્ત માં ન કા લ .

પુ૦ એકવચન.

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ૧૦૦ } ૧૦૦૦
અ૦ } હું પેહલ્યું,
૧૧૦૦ } હું પેહલ્યી સકું,
ઈ૦

૧ ૧૦૦ } ૧૦૦૦
અ૦ } હમો પેહલ્યીએ.
૧૧૦૦ } હમો પેહલ્યી સકીએ.
ઈ૦

ભૂ ત કા લ .

પુ૦ એકવચન.

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ૧૦૦ } ૧૦૦૦૦૦ ૧-૧૦૦
અ૦ } હું પેહલ્યી સકેઆ,
૧૧૦૦ } ઈ૦

૧ ૧૦૦ } ૧૦૦૦૦૦ ૧૦૦-૧૦૦૦-૧૦૦
અ૦ } હમો પેહલ્યી સકેઆ.
૧૧૦૦ } ઈ૦

ખી જ રીત.

પુ૦ એકવચન.

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ૧૦૦ } ૧૦૦ ૧૦૦૦૦૦
૧૦૦ } હું પેહલ્યી સકેઆ,
૧ } ઈ૦

૧ ૧૦૦ } ૧૦૦ ૧૦૦૦૦૦
૧૦૦ } હમો પેહલ્યી સકેઆ.
૧ } ઈ૦

ભવીપયકાલનાં રૂપો વર્તમાં ને લગતાં છે.

સ ક યા ર્થ .

॥૧૦૦૦૦૦ ક્રિયાપદ સાથનું રૂપાખ્યાપન.

વર્ત માં ન કા લ .

પુ૦ એકવચન.

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ૧૦૦ } ૧૦૦૦ ૧-૧૦૦
અ૦ } મને પેહલ્યું નોઈએ,
૧૧૦૦ } હુંએ પેહલ્યું નોઈએ,
ઈ૦

૧ ૧૦૦ } ૧૦૦૦ ૧૦૦-૧૦૦૦-૧૦૦
અ૦ } હમોએ પેહલ્યું નોઈએ.
૧૧૦૦ } ઈ૦

ભૂતકાલ.

પુ૦ એકવચન.

૧ જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન
અં } મને જવું પડીતું,
જ્ઞાન } ઈં

પુ૦ અનેકવચન.

૧ જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન
અં } હમોને જવું પડીતું.
જ્ઞાન } ઈં

ભવીપચકાલનાં રૂપ વર્તમાનને લગતાં છે.

શં રચાર્થ.

વર્તમાનકાલ.

પુ૦ એકવચન.

૧ જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન
જ્ઞાન " } હું પોહયું,
જ્ઞાન " }
૨ જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન
જ્ઞાન " } તું પોહયે,
જ્ઞાન " } તું પોહયતે,

૩ જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન
જ્ઞાન " } તે પોહયે,
જ્ઞાન " }

પુ૦ અનેકવચન.

૧ જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન
જ્ઞાન " } હમો પોહયીએ.
જ્ઞાન " }
૨ જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન
જ્ઞાન " } તમે પોહયો.

૩ જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન
જ્ઞાન " } તેઓ પોહયે.
જ્ઞાન " }

ભૂતકાલ.

પુ૦ એકવચન.

૧ જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન
જ્ઞાન " } હું પોહયેઆ,
જ્ઞાન " } હું પોહયેઆ હોત,
જ્ઞાન " } હું પોહયત,
૨ જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન
જ્ઞાન " } તું પોહયેઆ,
જ્ઞાન " } તું પોહયેઆ હોત,
જ્ઞાન " } તું પોહયત,
૩ જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન
જ્ઞાન " } તે પોહયેઆ,
જ્ઞાન " } તે પોહયેઆ હોત,
જ્ઞાન " } તે પોહયત,

પુ૦ અનેકવચન.

૧ જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન
જ્ઞાન " } હમો પોહયેઆ.
જ્ઞાન " } હમો પોહયેઆ હોત.
જ્ઞાન " } હમો પોહયત.
૨ જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન
જ્ઞાન " } તમે પોહયેઆ.
જ્ઞાન " } તમે પોહયેઆ હોત.
જ્ઞાન " } તમે પોહયત.
૩ જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન
જ્ઞાન " } તેઓ પોહયેઆ.
જ્ઞાન " } તેઓ પોહયેઆ હોત.
જ્ઞાન " } તેઓ પોહયત.

બીજી રીત.

પુ૦ એકવચન.

૧	જ્ઞાન્ જ્ઞાન્	હું પોંહચેઓ,
	જ્ઞાન્ "	હું પોંહચેઓ હોત,
		હું પોંહચત,
૨	જ્ઞાન્ જ્ઞાન્	તું પોંહચેઓ,
	જ્ઞાન્ "	તું પોંહચેઓ હોત,
		તું પોંહચત,
૩	જ્ઞાન્ જ્ઞાન્	તે પોંહચેઓ,
		તે પોંહચેઓ હોત,
		તે પોંહચત,

પુ૦ બનેકવચન.

૧	જ્ઞાન્ જ્ઞાન્	હમો પોંહચેઓ.
	જ્ઞાન્ "	હમો પોંહચેઓ હોત.
		હમો પોંહચત.
૨	જ્ઞાન્ જ્ઞાન્	તમો પોંહચેઓ.
		તમો પોંહચેઓ હોત.
		તમો પોંહચત.
	જ્ઞાન્ જ્ઞાન્	તેઓ પોંહચેઓ.
	જ્ઞાન્ "	તેઓ પોંહચેઓ હોત.
		તેઓ પોંહચત.

આ શી રવા દાર્ય.

પુ૦ એકવચન.

૧	"	જ્ઞાન્ જ્ઞાન્-જ્ઞાન્	મને પોંહચો,
૨	જ્ઞાન્ જ્ઞાન્	જ્ઞાન્ જ્ઞાન્-જ્ઞાન્	તુંને પોંહચો,
	જ્ઞાન્ જ્ઞાન્	જ્ઞાન્ જ્ઞાન્-જ્ઞાન્	તેહને પોંહચો,

પુ૦ બનેકવચન.

૧	"	જ્ઞાન્ જ્ઞાન્-જ્ઞાન્	હમોને પોંહચો.
૨	જ્ઞાન્ જ્ઞાન્	જ્ઞાન્ જ્ઞાન્-જ્ઞાન્	તમોને પોંહચો.
૩	"	જ્ઞાન્ જ્ઞાન્-જ્ઞાન્	તેઓને પોંહચો.

કૃદંત.

કર્તૃવાચક, જ્ઞાન્ જ્ઞાન્ } પોંહચતાં, પોંહચતો,
જ્ઞાન્ જ્ઞાન્ } પોંહચનાર.

કર્મવાચક, જ્ઞાન્ જ્ઞાન્ } પોંહચેલું.

ક્રિયાવાચક, જ્ઞાન્ જ્ઞાન્ } પોંહચ.

જ્ઞાન્ જ્ઞાન્ } પોંહચેલું.

અપર્ણ વર્તમાન.

પુ૦ એકવચન.

૧ જગ્જાગૃણ -ફ હું જાહેર કરુંછું,

જગ્જાગૃણ -ફ હું કુખ દેઉંછું,

૨ જગ્જાગૃણ -ફ તું જાહેર કરેછે,

જગ્જાગૃણ -ફ તું કુખ દીએછે,

૩ જગ્જાગૃણ -ફ
અં } તે જાહેર કરેછે,
જાગૃણ -ફ
જાગૃણ -ફ

જગ્જાગૃણ -ફ
અં } તે કુખ દીએછે,
જાગૃણ -ફ
જાગૃણ -ફ

પુ૦ અનેકવચન.

૧ જગ્જાગૃણ -ફ હમો જાહેર કરીએછે,

જગ્જાગૃણ -ફ હમો કુખ દેએછે,

૨ જગ્જાગૃણ -ફ તમો જાહેર કરેછો,

જગ્જાગૃણ -ફ તમો કુખ દેએછો,

૩ જગ્જાગૃણ -ફ તેઓ જાહેર કરેછે,

જગ્જાગૃણ -ફ તેઓ કુખ દીએછે,

પુ૦ એકવચન.

૧ જગ્જાગૃણ -ફ } હું જાહેર થાઉંછું.
જાગૃણ -ફ

જગ્જાગૃણ -ફ } હું કુખી થાઉંછું.
જાગૃણ -ફ

૨ જગ્જાગૃણ -ફ } તું જાહેર થાએછે.
જાગૃણ -ફ

જગ્જાગૃણ -ફ } તું કુખી થાએછે.
જાગૃણ -ફ

૩ જગ્જાગૃણ -ફ } તે જાહેર થાએછે.
જાગૃણ -ફ
જાગૃણ -ફ

જગ્જાગૃણ -ફ } તે કુખી થાએછે.
જાગૃણ -ફ
જાગૃણ -ફ

પુ૦ અનેકવચન.

૧ જગ્જાગૃણ -ફ } હમો જાહેર થાએછે.
જાગૃણ -ફ

જગ્જાગૃણ -ફ } હમો કુખી થાએછે.
જાગૃણ -ફ

૨ જગ્જાગૃણ -ફ } તમો જાહેર થાએછો.
જાગૃણ -ફ
જાગૃણ -ફ

જગ્જાગૃણ -ફ } તમો કુખી થાએછો.
જાગૃણ -ફ
જાગૃણ -ફ

૩ જગ્જાગૃણ -ફ } તેઓ જાહેર થાએછે.
જાગૃણ -ફ
જાગૃણ -ફ

જગ્જાગૃણ -ફ } તેઓ કુખી થાએછે.
જાગૃણ -ફ
જાગૃણ -ફ

રીતીવર્તમાંન.

પુ૦ એકવચન.

૧ ઠાપુ { ૧૪૫૩૪૭ હું જાહેર કરતો
રેહ્ય,
ફા) ૧૪૫૪૭ હું કુખ દેતો
રેહ્ય,

૨ ધાપુ { ૧૪૫૩૪૭ તું જાહેર કરતો
રેહ્ય,
પા) ૧૪૫૪૭ તું કુખ દેતો
રેહ્ય,

૩ ઠાપુ { ૧૪૫૩૪૭ તે જાહેર કરતો
રેહ્ય,
ઠા) ૧૪૫૪૭ તે કુખ દેતો
રેહ્ય,

પુ૦ એકવચન.

૧ ઠાપુ { ૧૪૫૩૪૭ હું જાહેર થતો
રેહ્ય,
ફા) ૧૪૫૪૭ હું કુખી થતો રેહ્ય

૨ ધાપુ { ૧૪૫૩૪૭ તું જાહેર થતો
રેહ્ય,
પા) ૧૪૫૪૭ તું કુખી થતો રેહ્ય

૩ ઠાપુ { ૧૪૫૩૪૭ તે જાહેર થતો
રેહ્ય,
ઠા) ૧૪૫૪૭ તે કુખી થતો રેહ્ય

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ઠાપુ { ૧૪૫૩૪૭ હમો જાહેર કર
તા રહીએય,
ફા) ૧૪૫૪૭ હમો કુખ દેતા
રહીએય,

૨ ઠાપુ { ૧૪૫૩૪૭ તમો જાહેર કર
તા રેહ્ય,
ઠા) ૧૪૫૪૭ તમો કુખ દેતા
રેહ્ય,

૩ ઠાપુ { ૧૪૫૩૪૭ તેઓ જાહેર કર
તા રેહ્ય,
પા) ૧૪૫૪૭ તેઓ કુખ દેતા
રેહ્ય,

પુ૦ અનેકવચન.

૧ ઠાપુ { ૧૪૫૩૪૭ હમો જાહેર થતા
રહીએય,
ફા) ૧૪૫૪૭ હમો કુખી થતા
રહીએય.

૨ ઠાપુ { ૧૪૫૩૪૭ તમો જાહેર થતા
રેહ્ય,
ઠા) ૧૪૫૪૭ તમો કુખી થતા
રેહ્ય.

૩ ઠાપુ { ૧૪૫૩૪૭ તેઓ જાહેર થતા
રેહ્ય,
પા) ૧૪૫૪૭ તેઓ કુખી થતા
રેહ્ય.

પ્ર૦ અનેકવચન.

૧ ભાગ્યભાગ્ય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } હમોએ જાહેર કરીકે,ભાગ્યભાગ્ય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } હમોએ કુખ દીધું,૨ ભાગ્યભાગ્ય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } તમોએ જાહેર કરીકે,ભાગ્યભાગ્ય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } તમોએ કુખ દીધું,૩ ભાગ્યભાગ્ય } મ્મ-મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } તેઓએ જાહેર કરીકે,ભાગ્યભાગ્ય } મ્મ-મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } તેઓએ કુખ દીધું,

પ્ર૦ અનેકવચન.

૧ ભાગ્યભાગ્ય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } હમો જાહેર થએઆ.ભાગ્યભાગ્ય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } હમો કુખી થએઆ.૨ ભાગ્યભાગ્ય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } તમો જાહેર થએઆ.ભાગ્યભાગ્ય } મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } તમો કુખી થએઆ.૩ ભાગ્યભાગ્ય } મ્મ-મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } તેઓ જાહેર થએઆ.ભાગ્યભાગ્ય } મ્મ-મ્મ-મ્મ-ફે
જા " } તેઓ કુખી થએઆ.

ભૂતકાલની ખીજ રીત.

પ્ર૦ એકવચન.

૧ ફાફા { ભાગ્યભાગ્ય હુંએ જાહેર કરીકે,
ફાફા { જા " }
ફાફા { ભાગ્યભાગ્ય હુંએ કુખ દીધું,
ફાફા { જા " }
હં

પ્ર૦ એકવચન.

૧ ફાફા { ભાગ્યભાગ્ય હું જાહેર થએઆ.
ફાફા { જા " }
ફાફા { ભાગ્યભાગ્ય હું કુખી થએઆ.
ફાફા { જા " }
હં

પ્ર૦ અનેકવચન.

૧ ફાફા { ભાગ્યભાગ્ય હમોએ જાહેર કરીકે,
ફાફા { જા " }
ફાફા { ભાગ્યભાગ્ય હમોએ કુખ દીધું,
ફાફા { જા " }
હં

પ્ર૦ અનેકવચન.

૧ ફાફા { ભાગ્યભાગ્ય હમો જાહેર થએઆ
ફાફા { જા " }
ફાફા { ભાગ્યભાગ્ય હમો કુખી થએઆ.
ફાફા { જા " }
હં

અ પૂર્ણ ભૂત .

પુ0 એકવચન.

૧ ભાગ્યભય } -ફ-ફ-ભય-
જા " } હું જાહેર કરતો હતો,

ભાગ્યભય } -ફ-ફ-ભય-
જા " } હું કુખ દેતો હતો,
હિં

પુ0 એકવચન.

૧ ભાગ્યભય } -ફ-ફ-ભય-
જા " } હું જાહેર થતો હતો.

ભાગ્યભય } -ફ-ફ-ભય-
જા " } હું કુખી થતો હતો.
હિં

ખીજ રીત.

પુ0 એકવચન.

૧ બિદા ભાગ્યભય -ફ-ફ-ભય- હું જાહેર કરતો
બિદા જા " હતો,
ફ ભાગ્યભય -ફ-ફ-ભય- હું કુખ દેતો
બિ- જા " હતો,

હિં

પુ0 એકવચન.

૧ બિદા ભાગ્યભય -ફ-ફ-ભય- હું જાહેર થ
બિદા જા " તો હતો.
ફ જા "
બિ- ભાગ્યભય -ફ-ફ-ભય- હું કુખી થ
જા " તો હતો.

હિં

પૂર્ણ ભૂત કાલ .

પુ0 એકવચન.

૧ ભાગ્યભય -ફ-ભય-
જા " હું જાહેર કરી રહેો,
જા " હું જાહેર કરી ચુકો,
જા ભાગ્યભય -ફ-ભય-
જા " હું કુખ દેઈ રહેો,
જા " હું કુખ દેઈ ચુકો,
હિં

પુ0 એકવચન.

૧ ભાગ્યભય -ફ-ભય-
જા " હું જાહેર થઈ રહેો.
જા " હું જાહેર થઈ ચુકો.
જા ભાગ્યભય -ફ-ભય-
જા " હું કુખી થઈ રહેો.
જા " હું કુખી થઈ ચુકો.
હિં

ખીજ રીત.

પુ0 એકવચન.

૧ બિદા ભાગ્યભય
બિદા જા " હું જાહેર કરી રહેો,
ફ જા " હું જાહેર કરી ચુકો,
બિ- જા ભાગ્યભય
જા " હું કુખ દેઈ રહેો,
જા " હું કુખ દેઈ ચુકો,

પુ0 એકવચન.

૧ બિદા ભાગ્યભય
બિદા જા " હું જાહેર થાઈ રહેો.
ફ જા " હું જાહેર થાઈ ચુકો.
બિ- જા ભાગ્યભય
જા " હું કુખી થાઈ રહેો.
જા " હું કુખી થાઈ ચુકો.

ભૂ ત ભૂ ત કા લ .

પુ૦ એકવચન.

૧ ભાશાફી.૨ { ભાશાભય ફ-ભ-)
 જમ " હુંએ જાહેર કરીહું
 ભાજમ { ભાશાભય ફ-ભ-)
 જમ " હુંએ કુખ દીધું
 હું, હું,
 હિં

પુ૦ એકવચન.

૧ ભાશાફી.૨ { ભાશાભય ફ-ભ-)
 ભા " હું જાહેર થએએ
 જમ " હતા.
 ભાજમ { ભાશાભય ફ-ભ-)
 ભા " હું કુખી થએએ
 જમ " હતા.
 હિં

વર્તમાન ભૂ ત .

પુ૦ એકવચન.

૧ બાશાફી.૨ { ભાશાભય ફ-ભ-)
 બાશા " હુંએ જાહેર કરેહું,
 બાજમ { ભાશાભય ફ-ભ-)
 બાજમ " હુંએ કુખ દીધું,
 હિં

પુ૦ એકવચન.

૧ બાશાફી.૨ { ભાશાભય ફ-ભ-)
 બાશા " હું જાહેર થએએહું.
 બાજમ { ભાશાભય ફ-ભ-)
 બાજમ " હું કુખી થએએહું.
 હિં

ભવીષ્યકાલનાં રૂપો વર્તમાનકાલનાં રૂપોને મલતછે.

આ રા થી .

વર્તમાનકાલ.

પુ૦ એકવચન.

૧ અપ્રત્યયભય { હું જાહેર કરું,
 અપ્ર " }
 * અપ્રત્યયભય { હું કુખ દેહિં,
 અપ્ર " }
 અપ્રત્યયભય { હું કુખ દેહિં,
 અપ્ર " }
 અપ્રત્યયભય { હું કુખ દેહિં,
 અપ્ર " }

પુ૦ એકવચન.

૧ અપ્રત્યયભય { હું જાહેર થાગિં.
 અપ્ર " }
 અપ્રત્યયભય { હું કુખી થાગિં.
 અપ્ર " }
 અપ્રત્યયભય { હું કુખી થાગિં.
 અપ્ર " }

* (વન૦ પ૨૦ ૧૧) અપ્રત્યયભય જમ ૧૧૦ ૧૦૩ ધરને હું કેહવી રીતે
 પાક કરું. (વન૦ પ૨૦ ૨) અપ્રત્યયભય જમ જમ હું આએ તારી કુખીઆને
 વધારી કરું.

૩	અપ્પગમ્ભલ	} તેઓ જાહેર કરે,	૩	અપ્પગમ્ભલ	} તેઓ જાહેર થાએ.
૩પ	"		અમ્ભ	"	
	અપ્પમ્ભલ		અપ્પમ્ભલ		
	અપ્પમ્ભલ	} તેઓ દુખ દીએ,		અપ્પમ્ભલ	} તેઓ દુખી થાએ.
*	અપ		અમ્ભ	"	
	અપ્પમ્ભલ		અપ્પમ્ભલ		

શ ક યા ર્થ .

વર્તમાનકાલ.

પુ૦	એકવચન.	પુ૦	એકવચન.
૧	જગ્મ્ભલ ૧૨ હું જાહેર કરે,	૧	જગ્મ્ભલ ૧૨ હું જાહેર થાઉં.
	જગ્મ્ભલ ૧૨ હું કુપ દેઉં,		જગ્મ્ભલ ૧૨ હું કુપી થાઉં.
૨	† જગ્મ્ભલ	૨	જગ્મ્ભલ
	જગ્મ્ભલ " { તું જાહેર કરે,		જગ્મ્ભલ " { તું જાહેર થાએ.
	જગ્મ્ભલ " { તું જાહેર કરી મોકે,		જગ્મ્ભલ " { તું જાહેર થાઈ મોકે.
	જગ્મ્ભલ ૧૨ { તું જાહેર કરશે,		જગ્મ્ભલ ૧૨ { તું જાહેર થાઈ મોકે.
	જગ્મ્ભલ " { તું કુપ દીએ,		જગ્મ્ભલ " { તું કુપી થાએ.
	જગ્મ્ભલ " { તું કુપ દેઈ મોકે,		જગ્મ્ભલ " { તું કુપી થાઈ મોકે.
†	જગ્મ્ભલ ૧૨ { તું કુપ દેશે,		જગ્મ્ભલ ૧૨ { તું કુપી થાઈ મોકે.

* (હજિ૦ અપ્પીઆયા) જગ્મ્ભલ ૨૨ હું જાહેર કરે, જગ્મ્ભલ ૧૨ હું જાહેર થાઉં. તેઓ અહુરમઝ્દની અમલના અને તેમજ પુત્રના નામ કરે હિઆને (તેને) ખરાબ કરે.

† (વત૦ ૫૨૦ ૨૨ મી) જગ્મ્ભલ ૧૨ હું જાહેર કરે, જગ્મ્ભલ ૧૨ હું જાહેર થાઉં. તેથી ધણે જાહેરમંદ તું માંમરેસપંદ મારી (પેદાએશ) તું કુપ નીવારન કરે; જગ્મ્ભલ ૧૨ હું જાહેર કરે, જગ્મ્ભલ ૧૨ હું જાહેર થાઉં. તેથી તું તામિદારીને પસંદ કરનાર મારી (પેદાએશ) તું કુપ નીવારન કરે. (હજિ૦ હા. ૧૧) જાગે જગ્મ્ભલ ૧૨ હું જાહેર કરે, જગ્મ્ભલ ૧૨ હું જાહેર થાઉં. તે હોમનાં દેશ વીસે કુશેશ કરશે.

† (હજિ૦ હા. ૬) જગ્મ્ભલ ૧૨ હું જાહેર કરે, જગ્મ્ભલ ૧૨ હું જાહેર થાઉં. તેથી તું કુપ નીવારન તું કરી મોકે.

॥ ૧૨૭ ॥ ૧૦ ક્રિશ્ચિયાપદ સાથનું રૂપાભ્યાસન.

વર્ત માં ન કાલ.

પુ	એકવચન.	પુ	એકવચન.
૧	૧-૨મણલ ॥ ૧૨ ॥ અં ૨-૩મણલ ૧૨	૧	૧-૧૨-૨૩મણલ ॥ ૧૨ ॥ અં ૧૨-૨૩મણલ ૧૨
	ગિમ ॥ ૧૦ ગિમ ગિ- ॥ ૧૦ ૬-૬૫ હું નાહર કરી સકુંચ,		ગિમ ॥ ૧૦ ગિમ ગિ- ॥ ૧૦ ૬-૬૫ હું નાહર થાઈ સકુંચ
	ઈં		ઈં
૧	૧-૨૩મણલ અં ૧૨-૨૩મણલ	૧	૧-૧૨-૨૩ ॥ ૧૨ ॥ અં ૧૨-૨૩મણલ ૧૨
	ગિમ ॥ ૧૦ ગિમ ગિ- ॥ ૧૦ ૬-૬૫ હું દુખ દેઈ સકુંચ,		ગિમ ॥ ૧૦ ગિમ ગિ- ॥ ૧૦ ૬-૬૫ હું દુખી થાઈ સકુંચ.
	ઈં		ઈં

ભૂ ત કા લ.

પ્રાં	એકવચન.	પ્રાં	એકવચન.
૧	ભૂતમભૂત અં ભૂતમભૂત ભૂતમભૂત અં ભૂતમભૂત	૧	ભૂતમભૂત અં ભૂતમભૂત ભૂતમભૂત અં ભૂતમભૂત
	ભૂતમભૂત અં ભૂતમભૂત ભૂતમભૂત અં ભૂતમભૂત		ભૂતમભૂત અં ભૂતમભૂત ભૂતમભૂત અં ભૂતમભૂત
	ભૂતમભૂત અં ભૂતમભૂત ભૂતમભૂત અં ભૂતમભૂત		ભૂતમભૂત અં ભૂતમભૂત ભૂતમભૂત અં ભૂતમભૂત

॥જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ સાથનું રૂપાખ્યાપન.

વર્તમાનકાલ.

પુ૦ એકવચન.

૧ જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦ } હું જાહેર કરી મરું,

૧૧જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ " }

જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦ } હું કુપી દેહી મરું.

૧૧જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ " }

પુ૦ એકવચન.

૧ જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦ } હું જાહેર થાઈ મરું.

૧૧જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ " }

જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦ } હું કુપી થાઈ મરું.

૧૧જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ " }

ભૂતકાલ.

પુ૦ એકવચન.

૧ જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦ } જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦
જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦ } જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦
જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦ } જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦
હું જાહેર કરી મરું,

જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦ } જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦
જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦ } જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦
જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦ } જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦
હું કુપી દેહી મરું,

પુ૦ એકવચન.

૧ જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦ } જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦
જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦ } જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦
જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦ } જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦
હું જાહેર થાઈ મરું.

જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦ } જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦
જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦ } જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦
જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦ } જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦
હું કુપી થાઈ મરું.

॥જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદને લગતું રૂપાખ્યાપન.

વર્તમાનકાલ.

પુ૦ એકવચન.

૧ જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦ } જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦
જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦ } હું જાહેર કરવું જોઈએ,

પુ૦ એકવચન.

૧ જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦ } જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦
જ્યોત્સ્નૃષ્ટિયાપદ ૨મ૦ } હું જાહેર થવું જોઈએ.

$\left. \begin{array}{l} \text{ભાગ્ય} \\ \text{અં} \end{array} \right\} \text{ભાગ્ય ફ-ફો-}$
 $\left. \begin{array}{l} \text{ભાગ્ય} \\ \text{અં} \end{array} \right\} \text{હુંએ કુખ દેવું જોઈએ,}$

$\left. \begin{array}{l} \text{ભાગ્ય} \\ \text{ભા} \end{array} \right\} \text{ભાગ્ય ફ-ફો-}$
 $\left. \begin{array}{l} \text{અં} \\ \text{ભા} \end{array} \right\} \text{હુંએ કુખી થવું જોઈએ}$
 $\left. \begin{array}{l} \text{ભાગ્ય} \\ \text{ભા} \end{array} \right\}$

ભૂતકાલ.

પુ ૦ એકવચન.

પુ ૦ એકવચન.

$\left. \begin{array}{l} \text{ભાગ્યભાગ્ય} \\ \text{અં} \end{array} \right\} \text{ભાગ્ય ફ-ફો-}$
 $\left. \begin{array}{l} \text{ભાગ્યભાગ્ય} \\ \text{અં} \end{array} \right\} \text{હુંએ જાહેર કરવું પડીકું,}$
 $\left. \begin{array}{l} \text{ભાગ્યભાગ્ય} \\ \text{અં} \end{array} \right\} \text{મને જાહેર કરવું પડીકું,}$

$\left. \begin{array}{l} \text{ભાગ્યભાગ્ય} \\ \text{ભા} \end{array} \right\} \text{ભાગ્ય ફ-ફો-}$
 $\left. \begin{array}{l} \text{અં} \\ \text{ભા} \end{array} \right\} \text{મને જાહેર થવું પડીકું.}$
 $\left. \begin{array}{l} \text{ભાગ્યભાગ્ય} \\ \text{ભા} \end{array} \right\}$

$\left. \begin{array}{l} \text{ભાગ્ય} \\ \text{અં} \end{array} \right\} \text{ભાગ્ય ફ-ફો-}$
 $\left. \begin{array}{l} \text{ભાગ્ય} \\ \text{અં} \end{array} \right\} \text{હુંએ કુખ દેવું પડીકું,}$
 $\left. \begin{array}{l} \text{ભાગ્ય} \\ \text{અં} \end{array} \right\} \text{મને કુખ દેવું પડીકું,}$

$\left. \begin{array}{l} \text{ભાગ્ય} \\ \text{ભા} \end{array} \right\} \text{ભાગ્ય ફ-ફો-}$
 $\left. \begin{array}{l} \text{અં} \\ \text{ભા} \end{array} \right\} \text{મને કુખી થવું પડીકું.}$
 $\left. \begin{array}{l} \text{ભાગ્ય} \\ \text{ભા} \end{array} \right\}$

હં

હં

શં રથાર્થ.

વર્તમાનકાલ.

પુ ૦ એકવચન.

પુ ૦ એકવચન.

$\left. \begin{array}{l} \text{મજામજા} \\ \text{ફ} \end{array} \right\} \text{હું જાહેર કરું,}$
 $\left. \begin{array}{l} \text{મજામજા} \\ \text{ફ} \end{array} \right\}$

$\left. \begin{array}{l} \text{મજામજા} \\ \text{ફ} \end{array} \right\} \text{હું જાહેર થાઉં.}$
 $\left. \begin{array}{l} \text{મજામજા} \\ \text{ફ} \end{array} \right\}$

$\left. \begin{array}{l} \text{મજામજા} \\ \text{ફ} \end{array} \right\} \text{હું કુખ દેઉં,}$
 $\left. \begin{array}{l} \text{મજામજા} \\ \text{ફ} \end{array} \right\}$

$\left. \begin{array}{l} \text{મજામજા} \\ \text{ફ} \end{array} \right\} \text{હું કુખી થાઉં.}$
 $\left. \begin{array}{l} \text{મજામજા} \\ \text{ફ} \end{array} \right\}$

$\left. \begin{array}{l} \text{મજામજા} \\ \text{મ} \end{array} \right\} \text{તું જાહેર કરે,}$
 $\left. \begin{array}{l} \text{મજામજા} \\ \text{મ} \end{array} \right\}$

$\left. \begin{array}{l} \text{મજામજા} \\ \text{મ} \end{array} \right\} \text{તું જાહેર થાએ.}$
 $\left. \begin{array}{l} \text{મજામજા} \\ \text{મ} \end{array} \right\}$

$\left. \begin{array}{l} \text{મજામજા} \\ \text{મ} \end{array} \right\} \text{તું કુખ દીએ,}$
 $\left. \begin{array}{l} \text{મજામજા} \\ \text{મ} \end{array} \right\}$

$\left. \begin{array}{l} \text{મજામજા} \\ \text{મ} \end{array} \right\} \text{તું કુખી થાએ.}$
 $\left. \begin{array}{l} \text{મજામજા} \\ \text{મ} \end{array} \right\}$

ભૂતકાલ.

એકવચન.

પુ

- ૧ " " { ૬-૬૦-૩
હુંએ જાહેર કરીઈ, કરીઈ હોત, કરત,
હુંએ કુખી દીકું, દેત, દીકું હોત,
તુંએ જાહેર કરીઈ, કરીઈ હોત, કરત,
તુંએ કુખી દીકું, દેત, દીકું હોત,
- ૨ " " { ૧૦-૧૦-૭
તેજે જાહેર કરીઈ, કરીઈ હોત, કરત,
તેજે કુખી દીકું, દેત, દીકું હોત, દેત,
- ૩ " " { ૧૦-૧૦-૭-૬૦
તેજે જાહેર કરીઈ, કરીઈ હોત, કરત,
તેજે કુખી દીકું, દેત, દીકું હોત, દેત,

અનેકવચન.

પુ

- ૧ " " { ૬-૬૦-૩-૬૦
હમીએ જાહેર કરીઈ, કરીઈ હોત, કરત,
હમીએ કુખી દીકું, દેત, દીકું હોત, દેત,
તમીએ જાહેર કરીઈ, કરીઈ હોત, કરત,
તમીએ કુખી દીકું, દેત, દીકું હોત, દેત,
- ૨ " " { ૧૦-૧૦-૭-૬૦
તમીએ જાહેર કરીઈ, કરીઈ હોત, કરત,
તમીએ કુખી દીકું, દેત, દીકું હોત, દેત,
- ૩ " " { ૧૦-૧૦-૭-૬૦-૬૦
તમીએ જાહેર કરીઈ, કરીઈ હોત, કરત,
તમીએ કુખી દીકું, દેત, દીકું હોત, દેત,

એકવચન.

પુ

- ૧ " " { ૬-૬૦-૩
હું જાહેર થએઓ, હોત, થાત,
હું કુખી થએઓ, હોત, થાત,
તું જાહેર થએઓ, હોત, થાત,
તું કુખી થએઓ, હોત, થાત,
- ૨ " " { ૧૦-૧૦-૭
તે જાહેર થએઓ, હોત, થાત,
તે કુખી થએઓ, હોત, થાત,
- ૩ " " { ૧૦-૧૦-૭-૬૦
તે જાહેર થએઓ, હોત, થાત,
તે કુખી થએઓ, હોત, થાત,

અનેકવચન.

પુ

- ૧ " " { ૬-૬૦-૩-૬૦
હમી જાહેર થએઆ, થએઆ હોત, થાત,
હમી કુખી થએઆ, થએઆ હોત, થાત,
તમી જાહેર થએઆ, થએઆ હોત, થાત,
તમી કુખી થએઆ, થએઆ હોત, થાત,
- ૨ " " { ૧૦-૧૦-૭-૬૦
તમી જાહેર થએઆ, થએઆ હોત, થાત,
તમી કુખી થએઆ, થએઆ હોત, થાત,
- ૩ " " { ૧૦-૧૦-૭-૬૦-૬૦
તમી જાહેર થએઆ, થએઆ હોત, થાત,
તમી કુખી થએઆ, થએઆ હોત, થાત,

બીજી રીત.

પ્રાં	એકવચન.	પ્રાં	એકવચન.
૧	$\left\{ \begin{array}{l} \text{જાગૃત્વ} \\ \text{ફ.} \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{l} \text{જાગૃત્વ} \\ \text{જા.} \\ \text{જા.} \\ \text{જા.} \\ \text{જા.} \end{array} \right\}$	૧	$\left\{ \begin{array}{l} \text{જાગૃત્વ} \\ \text{ફ.} \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{l} \text{જાગૃત્વ} \\ \text{જા.} \\ \text{જા.} \\ \text{જા.} \\ \text{જા.} \end{array} \right\}$
૨	$\left\{ \begin{array}{l} \text{જાગૃત્વ} \\ \text{જા.} \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{l} \text{જાગૃત્વ} \\ \text{જા.} \\ \text{જા.} \\ \text{જા.} \\ \text{જા.} \end{array} \right\}$	૨	$\left\{ \begin{array}{l} \text{જાગૃત્વ} \\ \text{જા.} \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{l} \text{જાગૃત્વ} \\ \text{જા.} \\ \text{જા.} \\ \text{જા.} \\ \text{જા.} \end{array} \right\}$
૩	$\left\{ \begin{array}{l} \text{જાગૃત્વ} \\ \text{જા.} \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{l} \text{જાગૃત્વ} \\ \text{જા.} \\ \text{જા.} \\ \text{જા.} \\ \text{જા.} \end{array} \right\}$	૩	$\left\{ \begin{array}{l} \text{જાગૃત્વ} \\ \text{જા.} \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{l} \text{જાગૃત્વ} \\ \text{જા.} \\ \text{જા.} \\ \text{જા.} \\ \text{જા.} \end{array} \right\}$

કૃદંત .

ક્રિયાવાચક,	જાહેર કરવું,	જાહેર થવું.
" "	જાહેર કરાણું,	જાહેર રાત, જાહેરી.
" "	કુખી કરવું,	કુખી થવું.
" "	કુખ કરાણું,	કુખી આરાપણું.
કર્તૃવાચક,	જાહેર કરનાર,	જાહેર થનાર.
" "	જાહેર કરતાં, કરતો,	જાહેર થતાં, થતો.
" "	કુખ દેનાર,	કુખી થનાર.
" "	કુખ દેતાં,	કુખી થતાં, કુખી થતો.
કર્મવાચક,	જાહેર કરેલું,	જાહેર થાએલો.
" "	કુખ દીધેલું,	કુખી થાએલો.

પ્રયોજક ક્રિયા પદ.

જાહેર કરનાર તથા જાહેર કરાણું ક્રિયાપદનું રૂપાખ્યાયન.

વર્તમાન કાલ.

હરાંતી.

સેમીટીક.

પ્રથમ એકવચન.

પ્રથમ એકવચન.

૧ જાહેર કરનાર હું વરસાગિં,

૧ જાહેર કરનાર હું પોંહયાહું.

૨ જાહેર કરનાર તું વરસાવે,

૨ જાહેર કરનાર તું પોંહયાહે.

૩ જાહેર કરનાર તે વરસાવે,

૩ જાહેર કરનાર તે પોંહયાહે.

૫૦ અનેકવચન.

૧ ફપ્પા હમો વરસાવીએ,

૨ જપ્પા તમો વરસાવો,

૩ અપ્પા } તેઓ વરસાવે,
૩ અપ્પા }

૫૦ અનેકવચન.

૧ ફપ્પાલપ્પુ હમો પોંહ્યાડીએ.

૨ જપ્પાલપ્પુ તમો પોંહ્યાડો.

૩ અપ્પાલપ્પુ } તેઓ પોંહ્યાડે.
૩ અપ્પાલપ્પુ }

અપૂર્ણ વર્તમાન.

૪૦

૫૦ એકવચન.

૧ ફપ્પા સફ
હું વરસાગિંધું,

૨ જપ્પા સફ
તું વરસાવેછે,

૩ જપ્પા સફ
તે વરસાવેછે,

૬૦

૫૦ એકવચન.

૧ ફપ્પાલપ્પુ સફ
હું પોંહ્યાડુંધું.

૨ જપ્પાલપ્પુ સફ
તું પોંહ્યાડેછે.

૩ જપ્પાલપ્પુ સફ
તે પોંહ્યાડેછે.

૫૦ અનેકવચન.

૧ ફપ્પા સફ
હમો વરસાવીએછે,

૨ જપ્પા સફ
તમો વરસાવોછે,

૩ અપ્પા } સફ
૩ અપ્પા }
તેઓ વરસાવેછે,

૫૦ અનેકવચન.

૧ ફપ્પાલપ્પુ સફ
હમો પોંહ્યાડીએછે.

૨ જપ્પાલપ્પુ સફ
તમો પોંહ્યાડોછે.

૩ અપ્પાલપ્પુ } સફ
૩ અપ્પાલપ્પુ }
તેઓ પોંહ્યાડેછે.

ભૂતકાલ.

પુ૦ એકવચન.

- ૧ ભાષા ફ-હા-૧
હુંએ વરસાવીડં,
- ૨ ભાષા ભા-જા-૩
તુંએ વરસાવીડં,
- ૩ ભાષા ભા-જા-જો
તેણે વરસાવીડં,

પુ૦ અનેકવચન.

- ૧ ભાષા જ-જા-જો
હમોએ વરસાવીડં,
- ૨ ભાષા જા-જા-જો
તમોએ વરસાવીડં,
- ૩ ભાષા જા-જા-જા-જો
તેઓએ વરસાવીડં,

પુ૦ એકવચન.

- ૧ ભાષા જ-હા-૧
હુંએ પોંહચાડીડં.
- ૨ ભાષા જા-જા-૩
તુંએ પોંહચાડીડં.
- ૩ ભાષા જા-જા-જો
તેણે પોંહચાડીડં.

પુ૦ અનેકવચન.

- ૧ ભાષા જ-જા-જો
હમોએ પોંહચાડીડં.
- ૨ ભાષા જા-જા-જો
તમોએ પોંહચાડીડં.
- ૩ ભાષા જા-જા-જા-જો
તેઓએ પોંહચાડીડં.

ભૂતકાલની ખીજ રીત.

પુ૦ એકવચન.

- ૧ ફાજા } ભાષા હુંએ વરસાવીડં,
ફાજા
ફ-
- ૨ ફાજા } ભાષા તુંએ વરસાવીડં,
ફાજા
જાજા
- ૩ જા } ભાષા તેણે વરસાવીડં,

પુ૦ અનેકવચન.

- ૧ ફાજા } ભાષા હમોએ વરસાવીડં,
ફાજા
ફ-
- ૨ જાજા } ભાષા તમોએ વરસાવીડં,
જાજા
- ૩ જાજા } ભાષા તેઓએ વરસાવીડં,
જાજા

પુ૦ એકવચન.

- ૧ ફાજા } ભાષા હુંએ પોંહચાડીડં.
ફાજા
ફ-
- ૨ જાજા } ભાષા તુંએ પોંહચાડીડં.
જાજા
- ૩ જા } ભાષા તેણે પોંહચાડીડં.

પુ૦ અનેકવચન.

- ૧ ફાજા } ભાષા હમોએ પોંહચાડીડં.
ફાજા
ફ-
- ૨ જાજા } ભાષા તમોએ પોંહચાડીડં.
જાજા
- ૩ જાજા } ભાષા તેઓએ પોંહચાડીડં.
જાજા

અ પૂર્ણ ભૂત .

જામૈ = વરસાવતો હતો,

જામાજમૈ = પેહલ્યાડતો હતો.

પૂર્ણ ભૂત કાલ .

પુ0 એકવચન.

૧ જામા જામૈ { હું વરસાવી
જા) " { રહેા,

૨ જામા જામૈ { તું વરસાવી
જા) " { રહેા,

૩ જામા જામૈ { તે વરસાવી
જા) " { રહેા,

પુ0 એકવચન.

૧ જામા જામાજમૈ { હું પેહલ્યાડી
જા) " { રહેા.

૨ જામા જામાજમૈ { તું પેહલ્યાડી
જા) " { રહેા.

૩ જામા જામાજમૈ { તે પેહલ્યાડી
જા) " { રહેા.

પુ0 અનેકવચન.

૧ જામા જામૈ { હમો વરસાવી
જા) " { રહેા,

૨ જામા જામૈ { તમો વરસાવી
જા) " { રહેા,

૩ જામા જામૈ { મુખે
જા) " { મુખે તેઓ વરસાવી
મુખે રહેા.

પુ0 અનેકવચન.

૧ જામા જામાજમૈ { હમો પેહલ્યાડી
જા) " { રહેા.

૨ જામા જામાજમૈ { તમો પેહલ્યાડી
જા) " { રહેા.

૩ જામા જામાજમૈ { મુખે
જા) " { મુખે તેઓ પેહલ્યા
મુખે ડી રહેા.

બીજી રીત.

પુ0 એકવચન.

૧ જામા જામાજમૈ { હું વરસાવી
જા) " { રહેા,
જા) " { હું

પુ0 એકવચન.

૩ જામા જામાજમૈ { હું પેહલ્યાડી
જા) " { રહેા,
જા) " { હું

ભૂત ભૂત કાલ .

પુ૦ એકવચન.

૧ ભાગી = ભાગી } ક-લ-૧
ભાગ્ય " } હુંએ વરસાવીઉં
હવું.

૨ ભાગી = ભાગી } ભા-લ-૩
ભાગ્ય " } તુંએ વરસાવીઉં
હવું.

૩ ભાગી = ભાગી } ભા-લ-૬
ભાગ્ય " } તેણે વરસાવીઉં
હવું.

પુ૦ ઘનેકવચન.

૧ ભાગી = ભાગી } ક-લ-૬
ભાગ્ય " } હમાએ વરસાવીઉં
હવું.

૨ ભાગી = ભાગી } ભા-લ-૬
ભાગ્ય " } તમાએ વરસાવીઉં
હવું.

૩ ભાગી = ભાગી } ભા-લ-૬
ભાગ્ય " } તેઓએ વરસાવીઉં
હવું.

પુ૦ એકવચન.

૧ ભાગી = ભાગી } ક-લ-૧
ભાગ્ય " } હુંએ પોહસાડીઉં
હવું.

૨ ભાગી = ભાગી } ભા-લ-૩
ભાગ્ય " } તુંએ પોહસાડીઉં
હવું.

૩ ભાગી = ભાગી } ભા-લ-૬
ભાગ્ય " } તેણે પોહસાડીઉં
હવું.

પુ૦ ઘનેકવચન.

૧ ભાગી = ભાગી } ક-લ-૬
ભાગ્ય " } હમાએ પોહસાડીઉં
હવું.

૨ ભાગી = ભાગી } ભા-લ-૬
ભાગ્ય " } તમાએ પોહસાડી
ઉં હવું.

૩ ભાગી = ભાગી } ભા-લ-૬
ભાગ્ય " } તેઓએ પોહસાડી
ઉં હવું.

ખીજ રીત.

પુ૦ એકવચન.

૧ બાગી = ભાગી } હુંએ વરસા
બાગ્ય " } વીઉં હવું.
ક-

પુ૦ એકવચન.

૧ બાગી = ભાગી } હુંએ પોહસા
બાગ્ય " } ડીઉં હવું.
ક-

વર્તમાંન ભૂત કાલ .

પુ૦ એકવચન.

૧ બાગી } ભાગી ક-લ-૧
બાગ્ય } હુંએ વરસાવીઉંએ,
બાગી

પુ૦ એકવચન.

૧ બાગી } ભાગી ક-લ-૧
બાગ્ય } હુંએ પોહસાડીઉંએ.
બાગી

૨. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥 વરસાવે,	૨. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥 પેાંહયાડે.
𐭠𐭣𐭥𐭥 𐭥𐭥 𐭥𐭥 વરસાવી સકે,	𐭠𐭣𐭥𐭥 𐭥𐭥 𐭥𐭥 પેાંહયાડી સકે.
𐭠𐭣𐭥𐭥 𐭥𐭥 𐭥𐭥 વરસાવજે,	𐭠𐭣𐭥𐭥 𐭥𐭥 𐭥𐭥 પેાંહયાડજે.
𐭠𐭣𐭥𐭥 𐭥𐭥	𐭠𐭣𐭥𐭥 𐭥𐭥
𐭠𐭣𐭥𐭥 ૧૨	𐭠𐭣𐭥𐭥 ૧૨

૩. 𐭠𐭣𐭥𐭥 ૧૨ 𐭠𐭣𐭥𐭥	૩. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 ૧૨ 𐭠𐭣𐭥𐭥
𐭠𐭣𐭥𐭥 𐭥𐭥 વરસાવે,	𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥 પેાંહયાડે.
𐭠𐭣𐭥𐭥 𐭥𐭥 𐭥𐭥 વરસાવી સકે,	𐭠𐭣𐭥𐭥 𐭥𐭥 𐭥𐭥 પેાંહયાડી સકે.

પુ૦	અનેકવચન.	પુ૦	અનેકવચન.
૧. 𐭠𐭣𐭥𐭥 ૧૨ હમો વરસાવીએ,	૧. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 ૧૨ હમો પેાંહયાડીએ		
હમો વરસાવી સકીએ,	હમો પેાંહયાડી સકીએ.		
૨. 𐭠𐭣𐭥𐭥 𐭥𐭥 તમો વરસાવો,	૨. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥 તમો પેાંહયાડો.		
𐭠𐭣𐭥𐭥 ૧૨ તમો વરસાવી	𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 ૧૨ તમો પેાંહયાડી		
સકો,	સકો.		
૩. 𐭠𐭣𐭥𐭥 ૧૨ 𐭠𐭣𐭥𐭥	૩. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 ૧૨ 𐭠𐭣𐭥𐭥		
𐭠𐭣𐭥 𐭥𐭥 𐭥𐭥 તમો વરસાવે,	𐭠𐭣𐭥 𐭥𐭥 𐭥𐭥 તમો પેાંહયાડે,		
𐭠𐭣𐭥 𐭥𐭥 𐭥𐭥 વરસાવી સકે,	𐭠𐭣𐭥 𐭥𐭥 𐭥𐭥 પેાંહયાડી સકે.		
𐭠𐭣𐭥 𐭥𐭥	𐭠𐭣𐭥 𐭥𐭥		
𐭠𐭣𐭥 𐭥𐭥	𐭠𐭣𐭥 𐭥𐭥		
𐭠𐭣𐭥 𐭥𐭥	𐭠𐭣𐭥 𐭥𐭥		
𐭠𐭣𐭥 𐭥𐭥	𐭠𐭣𐭥 𐭥𐭥		
𐭠𐭣𐭥 𐭥𐭥	𐭠𐭣𐭥 𐭥𐭥		

શક્યાર્થ.

॥છાખ્ખાલ ક્રિયાપદના સેગાઓ સાથનું રૂપાખ્યાપન.

વર્તમાનકાલ.

પુઠ	૧ ॥છાખ્ખાલ અં છાખ્ખાલ	૫૦	૧ ॥છાખાલખ્ખ અં છાખાલખ્ખ	સેઠ એકવચન.	૬૦
				કીખ્ખાલ કીખ્ખાલ કીખ્ખાલ	કીખ્ખાલ કીખ્ખાલ કીખ્ખાલ
					હું ચોહ્યાડી સકુંચ. ઈં

ભૂતકાલ.

પુઠ	૧ ॥છાખ્ખાલ અં છાખ્ખાલ	૫૦	૧ ॥છાખાલખ્ખ અં છાખાલખ્ખ	સેઠ એકવચન.	૬૦
				કીખ્ખાલ કીખ્ખાલ કીખ્ખાલ	કીખ્ખાલ કીખ્ખાલ કીખ્ખાલ
					હું ચોહ્યાડી સકેઓ. ઈં

ભવીષ્યકાલના રૂપો. વર્તમાનને લગતાંછે.

શ ક યા ર્થ .

॥૧૦૦૦૦૦૦ ક્રિયાપદના સેગાઓ સાથનું રૂપાખ્યાપન.

વર્તમાનકાલ .

૧૦	સે૦
પુ૦ એકવચન.	પુ૦ એકવચન.
૧૦૦૦૦૦૦ } ૧૦૦૦૦૦૦ ક્રિયા- અ૦ } હુંએ વરસાવવું ૧૧૦૦૦૦૦ } જોઇએ, ઈ૦	૧૦૦૦૦૦૦ } ૧૦૦૦૦૦૦ ક્રિયા- અ૦ } હુંએ પોંડ્યાડવું ૧૧૦૦૦૦૦ } જોઇએ. ઈ૦

ભૂતકાલ .

પુ૦ એકવચન.	પુ૦ એકવચન.
૧૦૦૦૦૦૦ } ૧૦૦૦૦૦૦ ક્રિયા- અ૦ } મને વરસાવવું ૧૧૦૦૦૦૦ } પડીકાં, ઈ૦	૧૦૦૦૦૦૦ } ૧૦૦૦૦૦૦ ક્રિયા- અ૦ } મને પોંડ્યાડવું ૧૧૦૦૦૦૦ } પડીકાં. ઈ૦

ભવીષ્યકાલનાં રૂપ વર્તમાનને લગતાંછે.

શં રયા થીં .

વર્ત માંનકાલ.

પુ૦ એકવચન.

૧ મ્હમ્હા } હું વરસાઠિં,
દ્દ " }૨ મ્હમ્હા } તું વરસાવે,
અ " }૩ * મ્હમ્હા } તે વરસાવે,
મ્હમ્હા } તે વરસાવે,

પુ૦ એકવચન.

૧ મ્હમ્હા } હું પોંહ્યાહું.
દ્દ " }૨ મ્હમ્હા } તું પોંહ્યાહે.
અ " }૩ મ્હમ્હા } તે પોંહ્યાહે.
મ્હમ્હા } તે પોંહ્યાહે.

પુ૦ અનેકવચન.

૧ મ્હમ્હા } હમો વરસાવીએ,
દ્દ " }૨ મ્હમ્હા } તમો વરસાવો,
અ " }

૩ મ્હમ્હા } તેઓ વરસાવે,

પુ૦ અનેકવચન.

૧ મ્હમ્હા } હમો પોંહ્યા
હીએ.

૨ મ્હમ્હા } તમો પોંહ્યાહે.

૩ † મ્હમ્હા } તેઓ પોંહ્યાહે.

* (વન ૫૨૦ ૫) મ્હમ્હા એક મ્હમ્હા મ્હમ્હા, મા, મ્હમ્હા મ્હમ્હા
ધાતકી જેમમાંનું જાએ અને પવન જમીનને જતલીથી મુકવે.

† (વન ૫૨૦ ૬) મ્હમ્હા હા હા મ્હમ્હા, મા, મ્હમ્હા મ્હમ્હા
તે હાડકાંને લેધ જાધને તેઓ પાંછી અને ઝાડ પાંન ઉપર પોંહ્યાહે.

ભૂતકાલ.

પ્રાં	ધો	એકવચન.	સે
૧	૧	હુંએ વરસાવીડં, હુંએ વરસાવીડં હોત, હોએ, હું વરસાવત,	હુંએ પોહ્યાડીડં. હુંએ પોહ્યાડીડં હોત, હોએ. હું પોહ્યાડત.
૨	૨	તુંએ વરસાવીડં, તુંએ વરસાવીડં હોત, હોએ, તું વરસાવત,	તુંએ પોહ્યાડીડં. તુંએ પોહ્યાડીડં હોત, હોએ. તું પોહ્યાડત.
૩	૩	તેણે વરસાવીડં, તેણે વરસાવીડં હોત, હોએ, તે વરસાવત,	તેણે પોહ્યાડીડં. તેણે પોહ્યાડીડં હોત, હોએ. તે પોહ્યાડત.

પુ	અનેકવચન.	પુ	અનેકવચન.
૧	હમોએ વરઆવીઈ, હમોએ વરઆવીઈ હોત, હોએ, હમો વરઆવત,	૧	હમોએ પોહ્યાડઈ. હમોએ પોહ્યાડઈ હોત, હોએ, હમો પોહ્યાડત.
૨	તમોએ વરઆવીઈ, તમોએ વરઆવીઈ હોત, હોએ, તમો વરઆવત,	૨	તમોએ પોહ્યાડઈ. તમોએ પોહ્યાડઈ હોત, હોએ, તમો પોહ્યાડત.
૩	તેઓએ વરઆવીઈ, તેઓએ વરઆવીઈ હોત, હોએ, તેઓ વરઆવત,	૩	તેઓએ પોહ્યાડઈ. તેઓએ પોહ્યાડઈ હોત, હોએ, તેઓ પોહ્યાડત.

બીજી રીત.

એકવચન.

પુ0

૧ હુએ વરઆવીઈ, હુએ વરઆવીઈ હોત, હુએ,
હુએ વરઆવીઈ હોત, હુએ,
હુ વરઆવત,

૨ તુએ વરઆવીઈ, તુએ વરઆવીઈ હોત, હુએ,
તુએ વરઆવીઈ હોત, હુએ,
તુ વરઆવત,

૩ તેણે વરઆવીઈ, તેણે વરઆવીઈ હોત, હુએ,
તેણે વરઆવીઈ હોત, હુએ,
તે વરઆવત.

અનેકવચન.

પુ0

૧ હમાએ વરઆવીઈ, હમાએ વરઆવીઈ હોત (અ0) હુએ,
હમાએ વરઆવીઈ હોત (અ0) હુએ,
હમા વરઆવત,

૨ તમાએ વરઆવીઈ, તમાએ વરઆવીઈ હોત (અ0) હુએ,
તમાએ વરઆવીઈ હોત (અ0) હુએ,
તમા વરઆવત,

૩ તેઓએ વરઆવીઈ, તેઓએ વરઆવીઈ હોત (અ0) હુએ,
તેઓએ વરઆવીઈ હોત (અ0) હુએ,
તેઓ વરઆવત,

એકવચન.

પુ0

૧ હુએ પોહચાડઈ, હુએ પોહચાડઈ હોત, હુએ,
હુએ પોહચાડઈ હોત, હુએ,
હુ પોહચાડત.

૨ તુએ પોહચાડઈ, તુએ પોહચાડઈ હોત, હુએ,
તુએ પોહચાડઈ હોત, હુએ,
તુ પોહચાડત.

૩ તેણે પોહચાડઈ, તેણે પોહચાડઈ હોત, હુએ,
તેણે પોહચાડઈ હોત, હુએ,
તે પોહચાડત.

અનેકવચન.

પુ0

૧ હમાએ પોહચાડઈ, હમાએ પોહચાડઈ હોત (અ0) હુએ,
હમાએ પોહચાડઈ હોત (અ0) હુએ,
હમા પોહચાડત.

૨ તમાએ પોહચાડઈ, તમાએ પોહચાડઈ હોત (અ0) હુએ,
તમાએ પોહચાડઈ હોત (અ0) હુએ,
તમા પોહચાડત.

૩ તેઓએ પોહચાડઈ, તેઓએ પોહચાડઈ હોત (અ0) હુએ,
તેઓએ પોહચાડઈ હોત (અ0) હુએ,
તેઓ પોહચાડત.

આ શી રવા દા થં .

ધ૦	સે૦
$\left. \begin{array}{l} \text{જાણી} \\ \text{જાણી} \\ \text{જાણી} \end{array} \right\} \text{વરસાવળે,}$	$\left. \begin{array}{l} \text{જાણી} \\ \text{જાણી} \\ \text{જાણી} \end{array} \right\} \text{પોંહ્યાડળે,}$

કૃ દં ત .

ધ૦	સે૦
$\left. \begin{array}{l} \text{કર્મવાચક,} \\ \text{જાણી} \\ \text{જાણી} \end{array} \right\} \text{વરસાવળું, તો, તી, તાં,}$	$\left. \begin{array}{l} \text{જાણી} \\ \text{જાણી} \\ \text{જાણી} \end{array} \right\} \text{પોંહ્યાડળું, તો,}$
$\left. \begin{array}{l} \text{જાણી} \\ \text{જાણી} \end{array} \right\} \text{વરસાવનાર,}$	$\left. \begin{array}{l} \text{જાણી} \\ \text{જાણી} \end{array} \right\} \text{તી, તાં.}$
$\left. \begin{array}{l} \text{કર્મવાચક,} \\ \text{જાણી} \\ \text{જાણી} \end{array} \right\} \text{વરસાવિહું,}$	$\left. \begin{array}{l} \text{જાણી} \\ \text{જાણી} \end{array} \right\} \text{પોંહ્યાડનાર.}$
$\left. \begin{array}{l} \text{ક્રિયાવાચક,} \\ \text{જાણી} \\ \text{જાણી} \end{array} \right\} \text{વરસાવિહું,}$	$\left. \begin{array}{l} \text{જાણી} \\ \text{જાણી} \end{array} \right\} \text{પોંહ્યાડહું.}$
$\left. \begin{array}{l} \text{જાણી} \\ \text{જાણી} \end{array} \right\} \text{વરસાવત,}$	$\left. \begin{array}{l} \text{જાણી} \\ \text{જાણી} \end{array} \right\} \text{પોંહ્યાડહું.}$
$\left. \begin{array}{l} \text{જાણી} \\ \text{જાણી} \end{array} \right\} \text{વરસાવણી,}$	$\left. \begin{array}{l} \text{જાણી} \\ \text{જાણી} \end{array} \right\} \text{પોંહ્યાડણી.}$
$\left. \begin{array}{l} \text{જાણી} \\ \text{જાણી} \end{array} \right\} \text{વરસાવણું,}$	$\left. \begin{array}{l} \text{જાણી} \\ \text{જાણી} \end{array} \right\} \text{પોંહ્યાડણું.}$

શકય ભેદ અથવા કર્મણી વાચ્યં.

૨૧૬. હુંએ ૧૨૮ મી કલમમાં ઊભયવિધ ક્રિયાપદનાં મથા
લાં હેઠલ કર્મણી વાચક રૂપનું વર્ણન કરીગાંછે, અને અતરે તેહ
નું રૂપાખ્યાપણ આપુંછું; તેહની આગમચ હુંએ જણાવવું નોઈએ
છે કે કર્મણી વાચ્યં ક્રિયાપદનું સામાન્ય રૂપ જેમ સંકર્મક તેમજ અક
ર્મક ક્રિયાપદનાં ધાતુને ॥જ-ચૈદન, પ્રત્ય લાગીને બનેછે.
જેમક; ॥જખલ સુખતન, ઢાંકવું; તેહનું ॥જખલ્લ સુખજૈદન,
ઢાંકવું; ॥જછે વરજીદન, એખતીઆર કરવું; તેહનું ॥જખછે,
વરજૈદન, એખતીઆર કરાવું; ॥જખજ જહૂન્તન, થવું; તેહનું
॥જખજાજ જહૂન્જૈદન, થવાવું; ॥જખજે અમૂન્તન, સુવું; તેહનું

પુ૦ અનેકવચન.

- ૧ ફાાપા ૧ાણાઠાં } હમો દંકાઠાંએ
ફા " " } છઠાંએ,
૨ જાાપા ૧ાણાઠાં } તમો દંકાંએછો,
જા " " }
૩ ફાાપા ૧ાણાઠાં } તેઓ દંકાંએછે,
ફાાપા ૧ાણાઠાં }
ફા " " }

પુ૦ અનેકવચન.

- ૧ ફાાપા ૧ાણાઠાં } હમો મરાઠાંએ
ફા " " } છઠાંએ.
૨ જાાપા ૧ાણાઠાં } તમો મરા
જા " " } એછો.
૩ ફાાપા ૧ાણાઠાં } તેઓ મરા
ફાાપા ૧ાણાઠાં } એછે.
ફા " " }

રીતી વર્તમાન.

પુ૦ એકવચન.

- ૧ ફાાપા ૧ાણાઠાં } હું દંકાંતો રેહું,
ફા " " }
૨ જાાપા ૧ાણાઠાં } તું દંકાંતો રેહ,
જા " " }
૩ જાાપા ૧ાણાઠાં } તે દંકાંતો રેહ,
જા " " }
જાાપા ૧ાણાઠાં }

પુ૦ એકવચન.

- ૧ ફાાપા ૧ાણાઠાં } હું મરાંતો રેહું.
ફા " " }
૨ જાાપા ૧ાણાઠાં } તું મરાંતો રેહ.
જા " " }
૩ જાાપા ૧ાણાઠાં } તે મરાંતો રેહ.
જા " " }
જાાપા ૧ાણાઠાં }

પુ૦ અનેકવચન.

- ૧ ફાાપા ૧ાણાઠાં } હમો દંકાંતા રહીએ,
ફા " " }
૨ જાાપા ૧ાણાઠાં } તમો દંકાંતા રેહો,
જા " " }
૩ જાાપા ૧ાણાઠાં } તેઓ દંકાંતા રેહ,
ફા " " }
ફાાપા ૧ાણાઠાં }

પુ૦ અનેકવચન.

- ૧ ફાાપા ૧ાણાઠાં } હમો મરાંતા રહીએ
ફા " " }
૨ જાાપા ૧ાણાઠાં } તમો મરાંતા રેહો.
જા " " }
૩ જાાપા ૧ાણાઠાં } તેઓ મરાંતા રેહ.
ફા " " }
ફાાપા ૧ાણાઠાં }

* (દીન૦ ૪ દૃક૦) ને ઘણાં જાણેલાં સુઝાપા ૧ાણાઠાં જાાપા ૧ાણાઠાં જાાપા ૧ાણાઠાં
હમણાં કરાવું રેહછે, તે દાંતાપને મલતુછે કે નહીં ? જોકે રીતી વર્તમાનને આરં
કાએદાસર જાાપા ૧ાણાઠાં ને મલતો સેગો ઉપલા વાક્યમાં મલેએછે, તેમ જ
ધણે કેકાણે તે કર્મણી વાચક જૂત કુંદંતના સેગો સાથે આપણને મલતો નથી; પણ
તેહને બદલે સાદા જૂત કુંદંતને જાાપા ૧ાણાઠાં અથવા જાાપા ૧ાણાઠાં ક્રિયાપદના વર્તમાનના સે
ગાઓ લાગીને બનેલો મલેછે. જેમકે; (વન૦ પર૦ ૫) જાાપા ૧ાણાઠાં જાાપા ૧ાણાઠાં
જાાપા ૧ાણાઠાં જાાપા ૧ાણાઠાં દરવંદાનાં અંધારાં મકાંનને (દોહાખને)
તે પુરેછે. એટલેજ તે જગોમાં તેહની પુરણી કરાવી રેહછે.

સ ક યા થં.

॥૧૮૭૫॥ ના સેવાઓ સાથનું રૂપાભ્યાપન.

વર્તમાનકાલ.

પ્ર૦	ધ૦	એકવચન.	પ્ર૦	સૈ૦	એકવચન.
૧	૧	ગામ્ ॥૧૮૭૫॥	૧	ગામ્ ॥૧૮૭૫॥	॥૧૮૭૫॥ ક-૬૮૭
		ગામ્ "		ગામ્ "	
		ગામ્ "		ગામ્ "	
		ગામ્ ॥૧૮૭૫॥		ગામ્ ॥૧૮૭૫॥	હું મરાઈ સકુંચ.
		ગામ્ ॥૧૮૭૫॥		ગામ્ ॥૧૮૭૫॥	
૨	૨	ગામ્ ॥૧૮૭૫॥	૨	ગામ્ ॥૧૮૭૫॥	॥૧૮૭૫॥ ક-૬૮૭
		ગામ્ "		ગામ્ "	
		ગામ્ "		ગામ્ "	
		ગામ્ ॥૧૮૭૫॥		ગામ્ ॥૧૮૭૫॥	હું મરાઈ સકુંચ.
		ગામ્ ॥૧૮૭૫॥		ગામ્ ॥૧૮૭૫॥	

ભૂત, ૧૧૭-૫૭૧ }
 † ૫૫૭-૧૧૭ } ઢંકાએલું, ૧૧૭-૫૧૧૫૭ } મરાએલું.
 અં ૧૧૭-૫૧૧ }
 ૧૧૭-૫૧૧ }

ક્રિયાવાચક, ૧૧૭-૫૭૧ }
 † ૫૫૭-૧૧૭ } ઢંકાંણ, ૧૧૭-૫૧૧૫૭ } મરાંણ.
 ૧૧૭-૫૧૧ }
 ૧૧૭-૫૧૧ }

૧૧૭-૫૭૧ }
 ૫૫૭-૧૧૭ } ઢંકાવું, ૧૧૭-૫૧૧૫૭ } મરાવું.
 ૫૫૭-૧૧૭ }
 ૫૫૭-૧૧૭ }

૨૧૮. આએ ભાષામાં વપરાએલાં સામાન્ય રૂપનો મોહુઓ ભા
 ગ અવસતા જાણાંનનાં ધાતુઓ ઊપરથી બનેલોછે, તેથી અવસતા
 ના કાએદા પરમાંણે સામાન્ય રૂપની નીશાંની. ૧૧૭ તન, ની આ

† (દાદ૦ ૨ પા૦) ૧૧૭-૫૭૧, † ૫૫૭-૧૧૭ પેદા કરનારની
 મરણ મુજબ રેહવા સારું પેદાએશ પેદા કરેઆમાં આવેલીછે. ૧૧૭-૫૧૧
 ૫૫૭-૧૧૭ ૧૧૭-૫૭૧ ૫૫૭-૧૧૭ ૧૧૭-૫૭૧ ૧૧૭-૫૭૧ ૧૧૭-૫૭૧ ૧૧૭-૫૭૧
 ૧૧૭-૫૭૧ (દાદ૦ ૩૦ પા૦) વલી બેહશત અને ગરેયમાંની અંદર તે યુજરેલાં
 રવાંનને તેહને સારું કરાએલાં મધલાં મવાબનાં પરમાંણુ અને મંબંધ પરમાંણિનું સુ
 ખ, ખુશી, અને રાહતછે.

‡ (દાદ૦ ૩૧ પા૦) ૧૧૭-૫૭૧ ૧૧૭-૫૭૧ ૧૧૭-૫૭૧ ૧૧૭-૫૭૧ ૧૧૭-૫૭૧
 ૧૧૭-૫૭૧ ૧૧૭-૫૭૧ ૧૧૭-૫૭૧ ૧૧૭-૫૭૧ ૧૧૭-૫૭૧ ૧૧૭-૫૭૧ ૧૧૭-૫૭૧
 ૧૧૭-૫૭૧ ૧૧૭-૫૭૧ ૧૧૭-૫૭૧ ૧૧૭-૫૭૧ ૧૧૭-૫૭૧ ૧૧૭-૫૭૧ ૧૧૭-૫૭૧
 (દાદ૦ ૧ પા૦) કારણુ કે જે કાંઈ શુરજની રાશની દેખાએય, તે અંધારાનાં ઢંકાંણુ
 થીછે, અને માંજના માએઆનાં ઢંકાંણુથી, ડુનીઆને પરકામણુ, તથા દાહડા અને
 રાતોનું ચલણછે.

ગલ ધાતુનો જે અક્ષર મૃદુ: હોએતો તે બદલાઈને તેજ સ્થાનનો કઠોર થાએછે; તેમજ નો ધાતુનો છેલ્લો અક્ષર કોઈખી જાતનો હ્રસ્વ, કે દિર્ઘ સ્વર હોએછેતો જ ત, નો કઠોર ઊચ્ચાર તેહના મૃદુ: માં બદલાઈ જાએછે, અને ત, ને બદલે તેહનો ઊચ્ચાર દ થાએછે; અને તેજ રીત શરસીમાંખી કાએમ રહેલીછે; પણ સેમેટી ક ભાષાનાં ધાતુઓમાં એ રીત મુતલક વાપરેઆમાં આવેલી ન થી, માટે તેહમાં ધાતુનો અસલ અક્ષર કોઈખી જાતનો ફેરફાર થએઆ વગર જેમનો તેમ રહેછે. અવસતા જખાંનને લગતાં ધાતુને સામાન્ય રૂપની નીશાની ॥૯૦ તન, લાગતી વખતે જે ફેરફાર થાએછે, તે વીસે શકત આટલોજ ખોલાસો કરીને આ ગલ ચાલી સકાતું નથી; કેમકે એ સેવાએ કેટલાંએક ધાતુઓનાં અસલ રૂપમાં મસદરને લગતો ॥૯૦ પ્રત્ય લાગવાથી જુદા જુદા ફેરફારો થએલાછે. વાસતે તેહને લગતા સાધારણ તરીકાઓની ટુક વીગત સામાન્ય રૂપ, ધાતુ અથવા આસાર્થના સેગાઓથી હમો અતરે આપીએછે. નોકે ધાતુ, અને આસાર્થનું રૂપ ઘણું કરીને એક સરખું હોએછે; તોપણ કેટલાંએક આસાર્થનાં રૂપો ધાતુથી જુદા આકારમાં વપરાએલાં મલેછે, તેથી તેહની વીગત અતરે આપવાની હમોને જરૂર જણાઈછે.

કાએદો પેહલો.

૨૧૯. સામાન્ય રૂપનાં ॥૯૦ તન, પ્રત્યની આગલ — આ, આ વેલો હોએ અને તેહની આગલ નો જ ત, અથવા — હ, હોએતો આસાર્થ રૂપમાંથી તે — આ, નીકલી જાએછે. જેમકે:—

સામાન્ય રૂપ.	ધાતુ.	આસાર્થ.
૧૧૮૫૫ } હોવું, ઉમુ રેહવું; ૨૫૦ ૫૫૫	هست	هست
૧૧૮૫૬ } મોકલવું;	فرست	فرست
૧૧૮૫૭ } ૫ડવું; ૨૫૦ ૫૫૭	اوقت	اوقت
૧૧૮૫૮ } ઉમુ થવું, ઉકવું; ૨૫૦ ૫૫૮	اوست	اوست
૧૧૮૫૯ } મેલવું; ૨૫૦ ૫૫૯	نید	نید

કાએદો બીજો.

૨૨૦. સામાન્ય રૂપના પ્રત્ય ૧૧૯ ની આગલ । ઊ, આવેલો હોએતો આરા રૂપમાં તે બદલાઈને ૫ આફ, થાએછે, અને જો આકાર બદલાતો નહીતો । ઊ, નો ઊચ્ચાર ૫ અથવા ઓ, નો થાએછે. જેમકે:—

સામાન્ય રૂપ.	ધાતુ.	આસાર્થ.
૧૧૯૬૦ } ફરમાવવું; ૨૫૦ ૧૧૯૬૦	فرم	فرمای
૧૧૯૬૧ } દેખાડવું; ૨૫૦ ૧૧૯૬૧	نم	نمای
૧૧૯૬૨ } તપાસવું; ૨૫૦ ૧૧૯૬૨	آزم	آزمای
૧૧૯૬૩ } તપાસવું; ૨૫૦ ૧૧૯૬૩	آزم	آزمای
૧૧૯૬૪ } સ્તુતી કરવી, તારીફ કરવી; ૨૫૦ ૧૧૯૬૪	ست	ستای

* સેમેટીક ધાતુઓ ઉપરથી બનેલાં સામાન્ય રૂપમાં જોકે કરસો ફેરફાર થાએલો નથી; તોપણ ૧૧૮૫૫૫ મેલવું, અને ૧૧૮૫૬૬ હુમુ રેહવું, અથવા હોવું; એ બે સામાન્ય રૂપમાં ઉપલી રીતને મળતો ૫ આ, વધારા તરીકે વપરાએલો છે.

સામાન્ય રૂપ.	ધાતુ.	આસાર્થ.
૧૧૯૫ } ગાહું; ૨૫૦ ૧૫	سرور	سرایی
૧૧૯૬ } થવું; ૨૫૦ ૨૧	بور	بورایی
૧૧૯૭ } અનાજ કાપવો;	دور	دورایی
૧૧૯૮ } માંભલવું; ૨૫૦ ૧૬	اشنو	اشنورایی

કાએદો ૩ જો.

૨૨૧. સામાન્ય રૂપની નીશાંની ૧૧૯ ની આગલ જો ધાતુને લગતી ડ ઈ, આવેલી હોએતો આસાર્થમાં તેહની પાસે । ન, વ ધારેઆમાં આવેછે. જેમકે:—

સામાન્ય રૂપ.	ધાતુ.	આસાર્થ.
૧૧૯૯ } ચુરવું, વીછવું; ૨૫૦ ૧૪	چي	چين
૧૧૯૯ } પસંદ કરવું, ચુકી કાઢાડવું; ૨૫૦ ૧૪ + ૧૫૦ ૧૦	چي	چين
૧૧૯૯ } જોવું; ૨૫૦ ૧૭	دي	دين

કાએદો ૪ થો.

૨૨૨. જે આસારૂ રૂપને છેડે ડ નંદ, ૯ ત, ૭ હ, ૩ દ, અને ડ ઈ, આવેલી હોએતો સામાન્ય રૂપની નીશાંની ૧૧૯ ની આગલ તે બદલાઈને ડ સ, થાએછે. જેમકે:—

† આએ ઉપર જણાવેલાં સામાન્ય રૂપોમાંનું પેહલું અને બીજું રૂપ અવશતાના પાંચમાં વર્ગનાં ધાતુ ઉપરથી બનેલુંછે, તેથી એ વર્ગની નીશાંની ઘા અલ આમા રૂપમાં તેહને લગતો । ન, વપરાએલો આપણને મલેછે. તરીજું સામાન્ય રૂપ ઉપલા વર્ગને મલતું નથી; પણ તેહના વર્તમાનકાલનાં આકારમાં ૧૭૦૦ વેન, બોલ વપરાએલોછે, તે ઉપરથી તેનાં આમા રૂપમાં ૧૧ ૭૦ થએલોછે.

આરા ૩૫.

સામાન્ય ૩૫.

અવસતા.

۱۱) بند باند,	۱۱) بستن બાંધવું.	۱۱) پند—باندવું.
۱۱) شیکند تود,	۱۱) شیکستن તોડવું.	۱۱) رکن—تود.
۱۱) پتونک سبند કર,	۱۱) پتونستن સંબંધ કરવો.	۱۱) پتونک + سبند પેતી + વીન્દ.
۱۱) اونت ۴۵,	۱۱) اوبستن ૫૩વું.	۱۱) اونت + ۴۵ અવ + ૫૫.
۱۱) کک ۵۲,	۱۱) کستن ૬૨વું.	۱۱) کک—۵۲ કસ—૬૨વું.
۱۱) خوا ۵۴,	۱۱) خواستن ૬૪વું.	۱۱) خوا—۵۴ વસ—૬૪વું.
۱۱) نشهد } બેસ,	۱۱) نشهستن } બેસવું.	۱۱) نشهد—۵۴ નીશહદ—બેસવું.
۱۱) روی ۶۱,	۱۱) رستن ૭૧વું.	۱۱) روی—۶۱ રો—૭૧વું.
۱۱) شوی ۶۳,	۱۱) شوستن ૭૩વું.	۱۱) شوی—۶۳ શો—૭૩વું.

કાએદા ૫ મો.

૨૨૩. આરાથીમાં છેલ્લો અખશર ۱ ર, ۲ લ, ૩ જ, હાએ અને તેહની આગલ જો ۴ આ, ૫ ય, આવેલો હાએતો સામાન્ય રૂપમાં ۱ ર, ۲ લ, અને ૩ જ, નો ૪ શ, થાએછે. જેમકે:—

* ۱۰) એ એમલાનું શહી ઉકલાંમણુ નશહદ, હેવું જોઇએ; કેમકે તે અવસતાના ۱۱) નીશહદ—બોલ ઉપરથી નીકળેલાછે, પણ ૫ દ, નો એમલો પેહલવી લખાંતની એક સરખી રૂપને લીધે, ન, ને મળતો આવવાથી તેહનું વન માંન ન, કરી થાએલુંછે, અને તેજ ઉપરથી ફારસીમાં તેહને મળતો ૭ વપરાએ છે અને લખાએછે.

† ۱) ۲) ۳) માં વપરાએલો છેલ્લો અખશર અમલ ૫ દ, છે પણ ૫ દ અને ૫ દ, નો એક સરખો આકાર હોવાને લીધે અમલ ઉચ્ચાર એ બોલમાં સ્વ વાદરહેઓ નથી; અને ફારસીમાંની તે ۲ દ, નાજ આકાર અને ઉચ્ચારથી વપરાએલોછે, અને તેમજ ۴) شوی બોલમાંની બળીઉછે, કેમકે એને મળતો સંસકરીત બોલ शुध to be clean, ને અરથે આપણને મળેછે. અવસતામાં ۵) રના, બોલ વારેઘડીએ વપરાએલો ઉપલો અર્થને સાફ આપણને મળેછે.

આરા ૩૫.

સામાન્ય ૩૫.

અવસતા.

دار ૨૫,	داشتن ૨૫વું.	دار ૨૫ ૫૬૬વું.
انبار ૬૨,	انباشتن ૬૨વો,	انبار ૬૨ ૪૫૫૨૧
પુર,	પુરવું.	કરવો.
انکار ૬૩,	انکاشتن ૬૩વું,	انکار ૬૩ ૪૫૫૨૧
પોહચાડ,	આપવું,	જોએ
هیل ૬૩, હેકે	هیشتن ૬૩વું, હેકે	હું, તપાસેલું.
મેલ,	મેલવું.	જોએ નાંખવું,
افراج ૬૩,	افراشتن ૬૩વું.	તજવું.
હિજ ૬૩,	هیشتن ૬૩વું.	હિજ ૬૩ ૪૫૫૨૧
برنج ૬૩,	برداشتن ૬૩વું.	કો ૬૩ ૪૫૫૨૧

કાએદા ૬ ઠા.

૨૨૪. સામાન્ય ૩૫ની નીશાંની ૧૧૦ ની આગલ સું ઈરાંની કે સેમેટીક એ બેહુ જાતનાં ધાતુની પાસે જો ૫ સ, વધારાનો આ વેલો હોએતો તે આરા ૩૫માંથી હમેશ નીકલી જાએછે. જેમકે:—

આરા ૩૫.	સામાન્ય ૩૫.	અવસતા.
زیو ૭૫,	زیوستن ૭૫વું.	जीव—७५वुं.
دان ૭૫,	دانستن ૭૫વું.	{ دان ૭૫—७५वुं.
دوبار ૭૫,	دوبارستن ૭૫વું.	{ ۱۶۵ ૭૫—७५वुं.
قیمون ૭૫,	قیمونستن ૭૫વું.	۱۶۵ ૬—६५वुं.
۱۶۵ ૫૬,	۱۶۵ ૫૬વું.	સે ૦ ૫૬ ૫૬ to Stand.
۱۶۵ ૫૬,	۱۶۵ ૫૬વું.	સે ૦ ૫૬ ૫૬ to fall down.

કાએદા ૭ મો.

૨૨૫. સામાન્ય ૩૫ની નીશાંની ૧૧૦ ની આગલ આવેલા ૨, ની આગલ જો ૧ ઠા, આવેલા હોએતો તે ધણું કરીને આરા ૩૫માં ૫ આ, અથવા ૫ ઈ, સાથે બદલ થાએછે, ઈઆતો નીકલી જાએછે. જેમકે:—

આરા ૩૫.

સામાન્ય ૩૫.

અવસતા.

آچار آچار

آچار آچار દુ:ખ દેવું.

آچار آچار—દુ:ખ દેવું.

آچار آچار

آچار آچار સોફવું.

آچار آچار—સોફવું.

آچار آچار

آچار آچار હોશમોરડન ગણવું.

آچار آچار હોશ મેરે—ગણતરી કરવી.

آچار آچار

آچار آچار યુગરવું.

آچار آچار—યુગરવું.

آچار آچار

آچار آچار મરવું.

آچار آچار—મરવું.

آچار آچار

آچار آچار મરવું.

آچار آچار—મરવું.

કાએદો ૮ નો.

૨૨૬. આરા ૩૫ને છેડે ૭ જ, આવેલો હાએયતો તેહની આ ગલ સામાન્ય ૩૫ની નીશાની ૧૧૯ તન, આવેઆથી તે બદલાઈને ૭ ખ, થાએછે. જેમકે:—

આરા ૩૫.

સામાન્ય ૩૫.

અવસતા.

آچار آچار

آچار آچار છુપાવવું.

آچار آچار છુપાવવું, ઠાંકવું.

آچار آچار

آچار آچار મલગાવવું.

آچار آچار મલગાવવું.

آچار آچار

آچار آچار સીખાવવું.

آچار آچار સં ૦ મુજ to

Sound.

آچار آچار

آچار آچار દુર રેહવું,

آچار آچار આસપાસથી

પરેહજ કરવી.

તરફ કરવું. સં ૦ સૂજ.

to abandon.

آچار آچار

آچار آچار નાંખવું.

آچار آچار હન + તમ.

آچار آچار

آچار آچار પકાવવું.

آچار آچار પચ—પકાવવું.

آچار آچار

آچار آچار દોડવું.

آچار آچار તચ—દોડવું.

آچار آچار

آچار آچار ઓછું કરવું,

આશુ નુશ—નોકમાંનતો

મજા કરવી.

બદલો લેવો, દુ:ખ દેવું.

સં ૦ તુદ to inflict

pain.

آچار آچار

آچار آچار પાલવું.

آچار آچار મુચ—પાલવું.

સામાન્ય રૂપ.	આરા રૂપ.	અવસ્થા.
૧૧૯૦૨ કોત્તિ કેહવું.	کوب کہ.	گفتن—ભાશા. મું ગુ. to sound.
૧૧૯૦૩ રક્તિ જવું.	رکت ج.	رفتن—ગુજરવું મું જ. to go.
૧૧૯૦૪ કોત્તિ કુંવું.	کوب ک.	گفتن—કેાકું આ વાજ કરવો.
૧૧૯૦૫૦૦ બંકોત્તિ અથડવું.	بکوب امثد.	بکوب + امثد—અથડવું.
૧૧૯૦૫૧ નેવોત્તિ ઢાંકવું.	نهب د.	نهبتن—વેરનવ-ઢાંકવું.
૧૧૯૦૫૨ વશોત્તિ અરાખ કરવું.	وشتو امرام کر.	وشتن—ખ રાખ કરવું.
૧૧૯૦૫૩ ફરિયત્તિ ડગવું.	فرو د.	فرودن—ફરેખ દેનાર. મું દેખ, to deceive.
૧૧૯૦૫૪ તાફતિ તપવું.	تار ت.	تار—તપવું.
૧૧૯૦૫૫ શકાત્તિ આવાજ કરવો, વગડવું.	شکو وگد.	
૧૧૯૦૫૬ હોશ્તાફતિ હિતાવજ કરવી.	هشتاو هتاवल کر.	هش + هتا
૧૧૯૦૫૭ ફરોત્તિ પહવું, કરહર કરવી.	فروانت پد، کرہر کر.	فرود + پد—પમંદ કરવું. ફરહર કરવું.
૧૧૯૦૫૮ આશોત્તિ વીઅરાવું, અરાખ થવું.	آشونت ویرا. امرام یا.	آشوب અરાખ થવું.

૨૨૯. એ સેવાએ ૧૧૯૦૫૭ બદિરત્તિ કબુલ કરવું; ૧૧૯૦૫૮ કોત્તિ પકડવું; અને ૧૧૯૦૫૯ આશોત્તિ સાંભલવું; આએ તરણ મ્સદ ની અંદર સામાન્ય રૂપની નીશાંની ૧૧૯ ની આગલ આવેલો ૭ ૫, તે નાં આરા રૂપમાંથી નીકલી જાઇને તેહનું રૂપ ૧૧૯ બદિર-તથા ૧૧૯૦૫૭ અશો અને ૧૧૯૦૫૮ કીર કરીને આપણને મલેછે. જેને લગતાં ધાતુઓ અવસ્થાનાં ૧૧૯૦૫૭૦૦૦ પેચસ-નજદીક થવું; ૧૧૯૦૫૭૦૦ જે રેવ-પકડવું; અને ૧૧૯૦૫૭૦૦ સર સાંભલવું; એ યોલો ઊપરથી નીકલેલાંછે.

દુઃખ વગરનું; અરાસ-કમારગનું; અનર્ધર-નાશરમાં
ન; અનઆવ-પાંણી વગરનું; અનઅવરવસ્ત
રગ-કપડાં વગરનું; અનોશ-વગર ખોતનું. ફેટલીએક
વેલા અન-કાએદાથી ઊલટી રીતે વ્યંજનથી શરૂ થતા શબ્દની
આગલખી વપરાએલો મલે છે. જેમકે:—અનખીન-નજર
વગરનો, અથવા અનદીઠ; અનલાલા અવરનેદ-
તે ઊપર ખોધે નહી. એ સેવાએ ફેટલાંએક નાંખોની આગલ
અ-વગર અરથે વપરાએલો આવે છે. જેમકે:—અવં ઊપરથી
અદુર-દુર; અવં વક્ષ-ઊપરથી
અવખશ-વરધી.

૨) આ-આએ ઊપસર્ગ નજદીક, તથા પાસેના અર્થને સારું
વપરાએલો છે, અને તે શકત શેહરના લોગતની આગલ આપણને મલે
છે. જેમકે:—આદેહયર્ધ-શેહરની આગલનું. શેહરની આગલનાં પાક શરોહરોની
હું યાદ કરું છું. (ઈજ્ઞ ૭૭. ૨૬) અવં આદખીઊ-
ઊપરથી ઊપલા ખોલની ઊતપન્તી થાઈ છે.

૩) આજ-આજ-અથવા આજ-આએ ઊપસ
ર્ગોની ઊતપન્તી અવરતાના ઊજ-ખોલ ઊપરથી ઊપલા તરંગ
આકારમાં થાએલી છે, અને તેનો અર્થ દુર, પેલીગમ, અને ઊનચે-
નો થાએ છે. જેમકે:—આજદેહયર્ધ-શેહરની પેલી ગ
મનું. આજદેહ-અથવા આજદેસ-અને આજદેસ-
આજદેસ-ઊનચે ખનાવેલું, ઊનચે આપેલું; એટલેજે ખુત અથવા
ખુતલું. જે ઊપરથી ખુતપરસ્તી કરનારને આજદેસ આ

૭) ગ્ અવી-અથવા ગ્ અવા-આએ ઊપસર્ગ નહી, ઊલ
હું, ખરાખ, વગર, અને વીના; હેવા અરથને સાઈ નાંમની આગલ
જોડાઈને આવેછે. એને મલતો અવં ગ્, સંં અવ, પાં ગ્
અને શં ગ્ આપણને મલેછે. આએ ઊપસર્ગ સાથના ખોલો પે
હલવીમાં આપણને ખેહદ મલેછે. જેમકે:—ગ્ ગ્ વગર શકનું;
ગ્ ગ્ વગર ધાસતીનું; ગ્ ગ્ નકામું; ગ્ ગ્ ઊલએ મારગ
પકડનાર-કમારગી; ગ્ ગ્ ખુદાપા વગરનું; ગ્ ગ્ વગર
હજેતનો; ગ્ ગ્ ખરાખ મારગનો. પાછલથી ગ્ નો ઈમલો
ખરાખ થાઈને તેને બદલે ગ્ અદવ-ખોલ વપરાએલોછે, અને
તે ઊપરથી ગ્ ગ્ અદવદાદ-હેવો મીસર શખ્દ વગર કાએદ,
ને અરથે પુશકલ જગોએ વપરાએલો મલેછે.

૮) ડ્ દુષ-અથવા ડ્ દુ-આએ ઊપસર્ગને મલતો અવસ્તામાં
ડ્ અથવા ડ્ દુ-સંં દુષ, પાં ડ્, શં ડ્ આપણને
મલેછે. એનો અરથ ખરાખ, ઊલહું, હેવો થાએછે. જેમકે:—
ડ્ ડ્ પુરા ખવાશનું; શં ડ્, ડ્ પુરો વીચાર; ડ્ ડ્
બદનાંમી વાલું; ડ્ ડ્ ખરાખ સહમજનું.

૯) ની-અથવા ન-આએ ઊપસર્ગ ઘણો કમ વપરાએલોછે,
અને તે અવસ્તાના ડ્ અથવા ડ્ અને તેમજ સંં નિચ્ અ
થવા નિર્ ને મલતોછે. એનો અરથ વીના, ખાહર, અને નીચું;
હેવો થાએછે. જેમકે:—ડ્ નીચ ઈદછ, પુરો લોખ, ડ્
બદ દુઆ, ડ્ ખાહર વગરનું. શં ડ્ અને ડ્.

૧૦) હ્ હમ્-આએ ઊપસર્ગ સાથે, એખદું; હેવો અરથ ખતલા
વ્યા સાઈ નાંમની આગલ જોડાઈને આવેછે, અને તે અવસ્તાના ગ્

હમ, સં૦ સમ્-અને શ૦ هم અથવા ۞ ને મલતોછે. જેમકે:—
 ۞ એક દીનવાલો; ۞ સાથે કાંમ કરનાર; ۞ સાથે
 ઊભો રહેનાર; (ઈઆને સાંખો હરીફ.) ۞ સાથે પુછપ
 રછ કરનાર; ۞ સાથે ખેલનાર; શ૦ همدين , همنا , انبار .

૧૧) ۞ જવીદ-વીનાં, ઊલટું, અને જુદું; એવો અરથ ખતલા
 વ્યાસારૂ આએ ઊપસર્ગ ખોલની શરૂઆતમાં વપરાએછે. જેમકે:—
 ۞ પાંણી વગરનું, ۞ જાડ પાંન વગરનું, ۞
 ۞ ઊલટા ચુકાદાનું, ۞ દેવથી એહલાએદુ-દેવ
 વગરનું, ۞ ઊલટા વીચારનું; એને મલતો અવસ્તામાં
 ۞, અથવા ۞, પાં ۞ અને શ૦ جد અથવા ۞
 ખોલ આપણને મલેછે.

૧૨) ۞-અં ۞ એ ઊપસર્ગ નાંમની આગલ સાંમણે, ઊપ
 ર, અને તરફ, હેવા અર્થને સારું વપરાએલોછે; અને તે અવસ્તાના
 ۞ ખોલને મલતોછે. જેમકે:—۞ પાછો આપ, સાંમ
 નો બદલો, શ૦ ۞, પાં ۞; ۞ સળ, સાં
 માણી પુછપરછ; અવં ۞, પાં ۞,
 શ૦ ۞; ۞ હકુમત કરનાર, શ૦ ۞; ۞
 પાછો સખુન, ઈઆને જવાબ-પ્રતિઊત્તર, અવં ۞,
 પાં ۞, શ૦ ۞.

ઈ સ ગા . (AFFIXES.)

રરર. ۞ ઈચ, અથવા ۞ ચ-આએ ખે હરશે નાંમ અને વી
 શેષનોની પછવાડે હમેશ જોડાઈને આવેછે, અને તેહનો અરથ કોઈ,
 કોઈ, ખચીત, ભી, અને, ઈત્યાદીનો થાએછે. જો આપણ એને

વવાચકનાંમે ખનેલાંછે. જેમકે:—**ખ** ઘન-નું **ખખ** જાણનાર, **ખ** નું **ખખ** જોનાર, **ખ** નું **ખખ** ખોલનાર, **ખ** નું **ખખ** આપનાર, **ખખ** નું **ખખખખ** અથવા **ખખખ** કુશેશ કરનાર, ઊદીઓગી; **ખ** નું **ખખ** નસા, નાસ પાંમેલું; **ખખ** અથવા **ખખ** સઘલું, હ મેશે; **ખખખ** અથવા **ખખખ** જાતે પેદા થનાર, સાહેબ; **ખખ** નું **ખખખખ** ઈઆદ, **ખ** નું **ખખ** ખાતું, **ખ** નું **ખખ** ઊન ચું અથવા ઊનચાઈ, **ખખ** લાંમખું અથવા લાંખાઈ, જે **ખ** નું **ખખ** ગરમી, હુનાલો; જે **ખ** નું **ખખ** વસંત રૂતુ, **ખખ** ખીહકનું, તે ઊપરથી **ખખખ** ખીહક, **ખખ** દુઃખી, તે ઊપરથી **ખખખ** દુઃખીઆરાપણું, **ખખ** કઊચતદાર, તે ઊપરથી **ખખખ** કઊચ તમનદી, કુદરત. આએ પ્રત્ય અવસ્તાના ઊપલી મતલખને લગતા **ખ** પ્રત્યને મલતોછે, અને પાજંદ તથા હાલની શરસીમાં તે **ખ**, **ખ** આ, ના ઊચ્યારથી રહેલોછે. જેમકે:—**ખખ**, **ખ**, જાણનાર; **ખખ**, **ખ**, જોનાર; **ખખ**, **ખ**, ઊનચું; **ખખ**, **ખ**, લાંમખું; **ખખ**, **ખ**, હુનાલો; **ખખ**, **ખ**, સઘલું.

૨) **ખ** આંન-અથવા **ખ**, આએ પ્રત્ય નાંમની સેવટે જોડાઈને આવેછે, તેઆરે તે નાંમને વીશેપણની હાલતમાં લાવેછે; જેમકે. **ખખ** ઊમેદ, હાજત, તેનું, **ખખખ** ઊમેદવાર, હાજતમંદ; **ખખ** શરજ વાલું. **ખખ** નવરે (ખુબે) જીવનાર, **ખખ** કીમતી, **ખખખ** ખોલનાર, **ખખ** આપનાર, **ખખ** લાર કરનાર. ૨) કોઈ શખસની ખુનીઆદ અથવા નીસખત તેહનાં ખાપ ઈઆ કોઈ નીઆગાંનની સાથે જણાવવા સાડું ખાપ અથવા નીઆગાંનનાં નાંમની સાથે **ખ** પ્રત્ય લગાડેઆમાં આવેછે, જેમકે:—**ખખખખ**

સચેતમાંનની ઓલાદનો જરતોશત ; સચાસચ
મારસપંદનો આદરખાદ ; મગચ ડાસમખ પાપ
કનો અરદેશીર ; મસચા મેમ કોખાદનો ખુસરુએ ; મામચ
મસમખ અરદેશીરનો શાહપુર. ૩) છઠી વીલકતીના અ
ર્થને સાડું નાંમ અથવા વીશેપણની સાથે જોડાઈને આવેછે. જે
મકે :— મમ અશોનું ; મમા જુઠાનું ; મમડ જોતીનું ;
મસમ હમેશનું.

૩) જા અને—આએ પ્રત્ય નાંમ અથવા વિશેષણની સાથે જો
ડાઈને આવેછે, તેઆરે તેહનો અર્થ મલતું, સરખું, જેવું, ખરાખરનું ;
હવો થાએછે. જેમકે :— જમજ એકમલતું, એકસરખું ; જમડ
મરદના જેવું, મરદની ખરાખરીનું ; હલની ચાલુ શરસીમાંખી
જા પ્રત્ય એજ મતલખને સાડું વપરાએલોછે, કેમકે તેહમાં પણ
, કાક, કાહા, કાગ, હવાજ ખોલો ઊપલી મતલખસર વપરા
એલાછે.

૪) ડામંન્દ—અથવા ડામંન્દ—આએ પ્રત્યયો અવ
સ્તાના જમન્દ મન્ત—પ્રત્યને જા ઊપસર્ગ લાગીને તે ઊપરથી ખનેલા
છે. આએ પ્રત્યયો નાંમની સેવરે જોડાઈને અથવા છુટા આવેછે, અને
તેહના સંબંધથી રાખનાર, વાલું, ભરેલું, સાથનું, હવો અર્થ ખતલાવના
રાં વીશેષણો ખનેછે. જેમકે :— ડામ જુઠા ભરેલું ; ડામ જા
હોમ સાથનું ; ડામડ મોહત વાલું ; ડામાનુ નુરમંદ, ખોરેહ વાલું ;
ડામ માણવંત ; ડામ માણ આરાધના વાલું ; ડામ
ડામ અકલમંદ ; ડામ છ પાણી સાથનું. પાન્દ, અથવા શર
સીમાંખી ડામ, અથવા ડામ એ પ્રત્ય નાંમની સાથે જોડાઈને વપ

રાએલા આપણને મલેછે. જેમકે:— برمند શરીર સાથનું; برمند પ્રસવન્ત; برمند પુટીવાંન. કોઈ કોઈ વેલા برمند ને ખદલે برمند ઈમન્દ, પ્રત્ય વપરાએલો મલેછે; જેમકે برمند શએદમંદ, નશા ભરેલું.

૫) برمند આવન્દ—આએ પ્રત્ય અવસ્તાના برمند વન્ત—પ્રત્યની આગલ برمند આ—વધીને ખનેલોછે, અને તે નાંમની સાથે જોડાઈને આવેઆથી, ઊપર જણાવેલા برمند પ્રત્યના અર્થને ખરોખર મલ તાં વીશ્વપણે ખનાવેછે. જેમકે:— برمند પુજોરળી ભરેલો; برمند જોરાવર; برمند સગાઈ વાલું; برمند દુઃખકારક; برمند હીમતવાંન; برمند ઈદછાવન્ત, મોરાદ ભરેલું. આએ પ્રત્યનું વપરાણ હાલની શરસીમાંખી એજ રીતે રહેલું આપણને મ લેછે; કેમકે برمند , برمند , અને برمند ઈતીઆદી ખોલો તેમાં આપણને વારેઘડીએ મલેછે.

૬) برمند આએ પ્રત્યની ઊત્તપનતી અવસ્તાના برمند અ, برمند અ ને برمند ય, પ્રત્યથો ઊપરથી થાએલી ધારેઆમાં આવેછે; કેમકે અ વસ્તાના برمند ય, ઊપરથી પેહલવીમાં કેટલાએક પ્રત્યથોએ જનમ લીધોછે, તેમાં برمند અથવા برمند ય, એ મુખ્ય પ્રત્યછે, અને તેહનો સંખ્સે ય આકાર برمند અથવા برمند ઈ, આપણને મલેછે; તેમજ અવસ્તાના કેટલાએક ખોલોની સેવટે આવેલા برمند અ—ને ખદલે પણ ઊપલો આ કાર વપરાએલો આપણને મલેછે. (એ વીસેનો ખોલાસો પેહલ વી અક્ષરોની તખદીલ હોએએ અવસ્તાના અક્ષરો સાથે ખનલાવીછે તેમાં આગલ કરેલોછે.) આએ પ્રત્ય ધાતુ, અથવા નાંમની સાથે જો ડાઈને આવેછે તેઆરે તેહનો અર્થ વાલું, ભરેલું, કરનાર, લગ

તું, હેવાં વીશેપણેને લગતો થાએછે. જેમકે:— ૧૩૫ ગન્ધાતું, ૫૬૫૫ ભરેલું; ૧૪૫૫ આગેવાંન; ૧૫૫૫ વધનાર; ૧૬૫૫ બ લનાર; ૧૭૫૫ હમેશને લગતું; ૧૮૫૫ ખાલેસ, નીરમલ; ૧૯૫૫ વચલું; ૨૦૫૫ જોનારને લગતું (ઈઆને જોનાર તરીકેનું); ૨૧૫૫ ચાકરી કરનાર; ૨૨૫૫ ખંધવાલો, કેદી, તાબેદાર; એને મ લતો શરસીમાંઆપણને મલેછે. જેમકે:— ૨૩૫ ગન્ધાતું; ૨૪૫ તાબેદાર; ૨૫૫ વરસનું, વરસ વાલું. ૨૬૫ આએ ખોલની સેવટે આવેલો ૨ એ ૧ ને મલતોછે; પણ પાછલા વખતમાં તેહનો ઊચ્ચાર ૨ ૬ અથવા ૩ સાથે તેના એકસરખા આકારને લીધે ખદલાઈ ગી આછે; જેનો અર્થ ધુપી રીતે હલાક કરનાર, હેવો થાએછે. પાજંદમાં એ ખોલ ૨૭૫૫ અથવા ૨૮૫૫ એ ખેહુ રીતે આપણને મલેછે. એ સેવાએ કેટલાંએક ભાવવાચક તથા ખીજાં નાંમો આએ પ્રત્ય લા ગીને ખનેલાંછે. જેમકે:— ૨૯૫૫ ખસલત, ૩૦૫ વેર, ૩૧૫ ખાહેશ, ઈદછા; ૩૨૫ એલાજ, ઊપાએ; ૩૩૫ તરફ, ૩૪૫ મર ૫, ઈદછા; ૩૫૫ ઘર, ૩૬૫ નુર, કીરતી; ૩૭૫ વર્ણ, જાત; ૩૮૫ ટોલો, ૩૯૫ કીનારો, કાંઠો. એ ખોલો, અવસ્તાના ૪૦૫, ૪૧૫, ૪૨૫, ૪૩૫, ૪૪૫, ૪૫૫, ૪૬૫, ૪૭૫, ૪૮૫, ૪૯૫ અને ૫૦૫ ઊપરથી ખનેલાછે; અને તે શરસીમાં કિંચ, જાજ, કિંચ, કાંક, કાંક, કાંક, કાંક કરી આપણને મલેછે.

૭) ૫૧૫ આયન્દહે—આએ પ્રત્ય નાંમ અથવા ધાતુને લગાડ વાથી પ્રયોજક વીશેપણે ખનેછે. જેમકે:— ૫૨૫ ભાગ, હીરસો; તે ઊપરથી ૫૩૫-૫૪૫ ખખશેશ કરાવનાર, ભાગ પરાવનાર;

અર્થ માફી, તે ઉપરથી અર્થ માફી કરાવનાર; આએ પ્રત્ય અવસ્તાના પ્રત્ય ઉપરથી બનેલો છે. શબ્દો પ્રત્ય એજ અર્થને સારું આપણને મલે છે.

૮) ૧ ક-આએ પ્રત્ય ધાતુને લાગીને, ક્રિયાઓનાં નાંમો, તેમજ વીશેષણો બનેલાં છે. જેમકે:— અર્થો અર્થ; આનાર; અર્થો અર્થ; અર્થો અર્થ, અથવા મમાવો; અર્થો શુકું; અર્થ એક; આએ પ્રત્ય અવસ્તાના પ્રત્ય ઉપરથી બનેલો છે, તેથી તેહનો ઉચ્ચાર આએ ભાષામાં તેમજ શરસીમાં એકસરખી રીતે ક, નો રહ્યો છે. ઉપલા લોગતોને મલતા શરસી બોલો, અર્થ એક, અર્થ શુકું, અર્થ, અર્થ, અર્થ આદી આપણને મલે છે.

૯) ૧ કાર-આએ પ્રત્ય ઉપસર્ગ અને નાંમની સાથે જોડાઈ ને આવે છે, તેઆરે તેહનો અર્થ 'કરનાર', 'વાલો', હવે થાએ છે. જેમકે:— અર્થ સાથે કાંમ કરનાર, અર્થ પાપ કરનાર, અર્થ નોકસાંન કરનાર, અર્થ મોરાદવંતો. પાવંદ અથવા શરસીમાં આએ પ્રત્ય વપરાયેલો છે તેમાં ૧ ક-ને બદલે ક થાએ છે. જેમકે:— અર્થ ગુનાહ કરનાર, અર્થ જોલમ કરનાર, અર્થ નોકસાંન કરનાર, અર્થ મોરાદવંતો.

૧૦) ૧ અથવા ૨ ગર-આએ પ્રત્ય ઉપલા પ્રત્ય ઉપરથી નો લોપ થાઈને બનેલો છે, અને તે નાંમની સેવડે જોડાઈને આવેઆથી ઉપલીજ રીતે "કરનાર", "રાખનાર" ઈતી આદી અર્થનાં વીશેષણો બનેલાં છે. જેમકે:— અર્થ શતેહ કરનાર, અર્થ ઈછકારક કાંમ કરનાર, અર્થ પવીતર કાંમ કરનાર, અર્થ સકતીવાંન, અર્થ આરાધના કરનાર,

𐭣𐭥𐭥 ચુક કરનાર, તકસીરવાર; 𐭣𐭥𐭥 હુશાબ શુમાર કરનાર,
𐭣𐭥𐭥 સંવાળકાર, 𐭣𐭥𐭥 કાંમ કરનાર, 𐭣𐭥𐭥 કલિચતદાર,
𐭣𐭥𐭥 હકુમત કરનાર. આએ પ્રત્ય પાં ૧૦ અને ૫૦ કર
કરીને આપણને મલેછે.

૧૧) ૧૧ કીન, અથવા ૧૧૦ ગીન—આએ પ્રત્ય જેઆરે નાંમની
શવરે જોડાઈને આવેછે તેઆરે તેને સંખંધ અથવા એખતીઆર ખતલા
વનારાં વીશેપાણીની હાલતમાં લાવેછે. જેમકે:—૧૧૧ લએ ભરેલું;
૧૧૧૧ ગુનાહ ભરેલું; ૧૧૧૨ શરમ વાલું; ૧૧૧૩ દુઃખકારક;
૧૧૧૪ રૂનું. કોઈ કોઈ વેલા ૧૧૧ ની આગલ વધારાનો ૨ આ-
દખેલ થાએલો આવેછે. જેમકે:—૧૧૧૫ ગિનનું, ગિનથી ખના
વેલું; પાછલથી એ પ્રત્યમાંની વચેની ૨ ઈ, નીકલી જાઈને કેટલાએ
ક ખોલોને ૧૧૧ અથવા ૧૧, પ્રત્ય લાગેલા આપણને મલેછે. જેમકે:—
૧૧૧૬ ગમગીન, ઊદાસ; ૧૧૧૭ શરમીનદું; ૧૧૧૮ ગોસા ભરે
લું. વલી કોઈ કોઈ ઠેકાંણે નાંમને છેડે પ્રકત ૧૧ ને બદલે તેહનો આ
ગલો એકજ અક્ષર આપણને મલેછે. જેમકે:—૧૧૧૯ સીજગ-
દુઃખકારક; આએ ૧૧૧ કીન—પ્રત્યની ઊતપનતી ચોક્સ જાણાતી
નથી; પણ સંસકરીત ફ્ય—પ્રત્યની આગલ વધારાનો ક દાખેલ થા
ઈને કોય, પ્રત્ય કેટલાંએક નાંમોને છેડે વપરાએલોછે, જેમકે—
સ્વ પોતે, તેહનું સ્વકોય પોતાનું, પોતાને લગતું; રાજ હકુમત, તે
નું રાજકોય હકુમત વાલું, રાજ ધરાવનાર; તેહને આએ ૧૧૧ પ્ર-
ત્ય નજદીક મલતો આવેછે. શરસીમાં ૧૧૧ અથવા ૧૧ એજ પ્ર-
ત્યને મલતો આપણને મલેછે. જેમકે:—૧૧૧૧ ધાસતી ભરેલું,
૧૧૧૨ ભયંકાર.

૧૨) ૧૧૭ ઘન-આએ પ્રત્ય કેટલાંએક નાંભોની સેવટે નોડાઈને આવેછે, તેઆરે તેહનો અર્થ 'મારનાર' 'ઈળ દનાર' હોવો થા એછે. જેમકે:— ૧૧૭૧૬ સાંપને મારનાર, ૧૧૭૧૭ મુલ જાનવરને મારનાર. આએ પ્રત્યની ઊત્પત્તિની અવસ્થાના ૧૧૭ ઘન-પ્રત્ય ઊપરથી થાએલીછે.

૧૩) ૧૧૭ જાન-આએ પ્રત્ય ૧ ન-થી આખર થતાં નાંભોની સેવટે અનેકવચનના અર્થને સાડું આવેછે. જેમકે:— ૧૧૭૧૭૭ દુઆઓ, ૧૧૭૧૭૭ છોકરીઓ, ઈત્યાદી.

૧૪) ૧૧૭ જાર-આએ પ્રત્ય જગો, મકાંન, અને હાર અથવા કાર, હોવો અર્થ ખતલાવવા સાડું કેટલાંએક નાંભોની સાથે નોડાઈ ને આવેછે. જેમકે:— ૧૧૭૧૭ ફુલની હાર, ૧૧૭૧૭૭ ખેતરની હાર, ૧૧૭૧૭૭ ગોસપંદની જગો, ૧૧૭૧૭૭૭ ખુતખાનું-ખુ તની જગો. પાજંદ તથા હાલની શરસીમાં એ પ્રત્ય વપરાએલો આપણને મલેછે, તેમાં ૭ જ-ને ખદલે કાએદા પરમાંણે ૭, ૭ લખાંણે રહેલુંછે. જેમકે:— ૧૧૭૧૭૭૭ ખુતખાનું, ૧૧૭૧૭૭૭ ફુલની વાડી અથવા ફુલનું ખેતર.

૧૫) ૧૧૭ તાર (અથવા) દાર-આએ પ્રત્ય ઈરાંની અને સેમે દીક એ બંધે જાતનાં ધાતુને લાગીને તેહનાં કર્ત્વી રૂપી નાંભો ખને લાંછે. જેમકે:— ૧૧૭૧૭ આપનાર, પેદા કરનાર; ૧૧૭૧૭૭ સીખવનાર; ૧૧૭૧૭૭ પાલનાર; ૧૧૭૧૭૭ ઠગનાર; ૧૧૭૧૭ મા રનાર; ૧૧૭૧૭ કરનાર; ૧૧૭૧૭૭ મારી નાંખનાર; ૧૧૭૧૭૭ ખેડનાર; ૧૧૭૧૭૭ ખાનાર; ૧૧૭૧૭૭ ખોલનાર. પણ જે ધાતુઓને સામાન્ય રૂપની નીશાંની ૧૧૭ લાગેલી હાએછેતો તેહ

ની સેવટે 𐭥𐭮𐭥 પ્રત્ય જોડાઈને આવેછે. જેમકે:—𐭥𐭮𐭥 એ ખતીઆર કરનાર; 𐭥𐭮𐭥 માફ કરનાર; 𐭥𐭮𐭥 ખરીદ કરનાર. આએ પ્રત્યયો હાલની શરસીમાં ઊપલાજ અર્થને સાદું ધાતુની સેવટે જોડાઈને વપરાએલા આપણને મલેછે. જેમકે:—𐭥𐭮𐭥 પેદા કરનાર, 𐭥𐭮𐭥 પાલનાર, 𐭥𐭮𐭥 ખખશનાર, માફ કરનાર. એ સેવાએ આએ પ્રત્ય કેટલાંએક ધાતુને લાગીને આવ્યાથી તેહનો અર્થ કર્મણી વાચ્યમને લગતા અથવા સાદા ભૂતકૃદંત નો થાએછે. જેમકે:—𐭥𐭮𐭥 પકડાએલો, પકડમાં આવેલો; 𐭥𐭮𐭥 મોતની હાલતમાં આવેલું, અથવા નાસ પામેલું. આએ પ્રત્યની ઊત્પત્તિ અવસ્તાના 𐭥𐭮 તર, અથવા 𐭥𐭮 પ્રત્ય ઊપરથી થાએલીછે. જેમકે:—𐭥𐭮 આપનાર; 𐭥𐭮 પકડનાર; 𐭥𐭮 જોતી.

૧૬) 𐭥 ત—અથવા 𐭥 અને 𐭥 તે—આએ પ્રત્ય ધાતુને લાગવાથી તેહનો ભૂતકૃદંત થાએછે. જેમકે:—𐭥 આપ, તેહનું 𐭥 અથવા 𐭥 આપેલું; 𐭥 ના, તેહનું 𐭥 અથવા 𐭥 ગએલું; આએ પ્રત્યની ઊત્પત્તિ અવસ્તાના 𐭥 ત, ઊપરથી થાએલીછે. પાજંદ તથા શરસીમાં ઊપલાજ અર્થને સાદું 𐭥 અથવા 𐭥 પ્રત્ય વપરાએલો આપણને મલેછે. જેમકે:—𐭥 આપેલું; 𐭥 કહેલું.

૧૭) 𐭥 તન—આએ પ્રત્ય સામાન્ય રૂપની નીશાંની દાખલ ધાતુની સેવટે જોડાઈને આવેછે.

૧૮) 𐭥 તર—આએ પ્રત્ય ધાતુને લાગીને કેટલાંએક કુટુંબી નાંખે અનેલાંછે. જેમકે:—𐭥 માએ; 𐭥 ખાપ; 𐭥 ભાઈ;

જોડકરી; જે ઊપરથી સેમીટીક માએ, અને પાપ, એ જે નાંમેની વચે વધારાની ાઈ, દાખલ કરીને તેહને આએ પ્રત્ય લગાડેઆમાં આવેલોછે. જેમકે:—જોડકરી માએ, જોડકરી પાપ; ઈતીઆદી. આએ પ્રત્ય અવસ્તાના માએ અને સંસકરી ત ત, ને એકસરખી રીતે મલતોછે. કેમકે એ ભાષાઓમાં માએ માતૃ માએ, પિતૃ પાપ, ભાઈ. ઈતીઆદી નાંમેમાં ઊપલો પ્રત્ય આપણને મલેછે. તેમજ એ પ્રત્ય શરસી , , , , ઈત્યાદી નાંમેમાં વધરાએલો આ પાણને મલેછે, અને તેજ પરમાંણે તે ઘણીખરી એરીઅન ભાષા માં ઊપલાં નાંમેની અંદર વધરાએલોછે. ૨) વલી પ્રત્ય જોડકરીને કેટલાંએક તરફ અથવા દસાને લગતાં તેમજ ખીળાં નાં મે ખનેલાંછે. જેમકે:—જોડકરી ઊગમણ, જોડકરી પસચમ, જોડકરી દક્ષણ, જોડકરી ઊતર, જોડકરી અતરે, આએ તરફ; જોડકરી આગલી ગમ, જોડકરી શરશોસ્તર, જોડકરી કપડું, જોડકરી રાશી-ઈત્યાદી. આએ પ્રત્યની ઊત્તપનતી અવસ્તાના માએ ત્ર-પ્રત્ય ઊપરથી આએલીછે. પાજંદ તથા હાલની શરસીમાં પાણ એ પ્રત્ય ઊપલી મતલખને મલતો આપણને માએ , , , , ઈત્યાદી ખોલોમાં મલેછે. ૩) પ્રત્ય વિશેષણને છેડે જોડકરીલો આવેઆથી અધીકાર્યની નીશાની દાખલ તે ગણાએછે. જેમકે:—જોડકરી મહું, તેનું જોડકરી વધારે સાઈ; જોડકરી ખુર, તેનું જોડકરી વધારે ખુર; જોડકરી આગલ, તેનું જોડકરી વધારે આગલ. જોડકરી ઊ નચું, તેનું જોડકરી વધારે ઊનચું, ઈત્યાદી. આએ પ્રત્ય ઊપલાજ અર્થને સાઈ અવસ્તામાં વધરાએલો માએ પ્રત્યને મલતોછે. પા

જ'દ તથા હાલની શરસીમાંથી તેનું વપરાણ ઊપલી મતલબને સા
ર ચાલું રહેલું છે; કેમકે એ ભાષાઓને લગતાં લખાણમાં ۱۰۰۰,
۲۰۰૦ પ્રત્ય અધીકાર્યને સાદું વિગ્રેપણની સેવટે વપરાયે છે. જેમકે:—
۱۰۰۰ વધારે સાદું, ۲۰۰૦ વધારે લાંમણું, ۳۰۰૦ વધારે નાંધણું, ઈત્યાદી.

૧૯) ۱۰૦૦ તુમ-આએ પ્રત્ય વિગ્રેપણને છેડે અતિસ્થાર્યની ની
શાંની દાખલ નોડાઈને આવે છે, અને તેહની ઊતપનતી અવસ્તાના
۱۰۰૦૦ પ્રત્ય ઊપરથી થાયેલી છે, કે જે ઊપલાજ અર્થને માંડે અ
વસ્તામાં વપરાયેલો છે. હાલની શરસીમાં આપણને એ પ્રત્યને
ખદલે થોડેએક ફેરે વપરાતો ۱۰૦૦ પ્રત્ય મલે છે. આએ પ્રત્ય ۲૦ અ
ને ۱૦ એ બે જુદા જુદા પ્રત્યથો મલીને ખનેલો છે.

૨૦) ۱۰૦૦ દાન-આએ પ્રત્ય મકાંન, અથવા વાસંન, હુવો અર્થ
ખતલાવ્યા સાદું નાંમની સેવટે નોડાઈને આવે છે. જેમકે:—
۱۰۰૦૦૦ જવાંમ રાખવાનું વાસંન; ۱۰۰૦૦૦ ખરસમને મેલવાનું
વાસન, ઈઆને માહરોએ; ۱۰૦૦૦૦ ખંદીખાંનું, તુરંગ; ۱۰૦૦૦૦૦
હાડકાંને રાખવાની જગો; ۱۰૦૦૦૦૦ આતશને રાખવાનું વાસન,
ઈઆને આશરંગાંનીગિં. અવસ્તામાં ۱۰૦૦૦૦ પ્રત્ય ઊપલીજ મત
લબને સાદું વપરાયેલો છે, તે ઊપરથી આએ પ્રત્યની ઊતપનતી
થાયેલી ધારેઆમાં આવે છે. શરસીમાં ۱۰૦૦૦૦ કલમ મેલવાનું વા
સન; ۱۰૦૦૦૦ શાકર રાખવાનું વાસંન; ۱۰૦૦૦૦ નીમખદાંની, ઈ
ત્યાદી ખોલોમાં ۱૦૦ પ્રત્ય આપણને મલે છે.

૨૧) ۱૰૦૦ દાર-આએ પ્રત્ય નાંમની સેવટે રાખનાર, માંનનાર,
હુવો અર્થ ખતલાવ્યા સાદું નોડાઈને આવે છે. જેમકે:— ۱۰૦૦૦૦૦
આભાર માંનનાર; ۱૰૦૦૦૦ હુમેલ ધરાવનાર; ۱૰૦૦૦૦૦ ચોક

સી રાખનાર; **𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮** દોલત ધરાવનાર; એને મલતી શબ્દ
 سیدار, برادر, بزرگ, ખોલો આપણને મલેછે.

૨૨) **𐭥𐭮** નાક-આએ પ્રત્ય કેટલાંએક ભા. વા. નાંમની સેવટે
 વીશેપણનો અર્થ ખતલાવનાર તરીકે વપરાયેલોછે. જેમકે:—
𐭥𐭮𐭥𐭮 ધાસતી વાલું કરનાર, **𐭥𐭮𐭥𐭮** ગોસ્તા વાલું કરનાર, ઈ
 ત્યાદી. આએ પ્રત્ય **𐭥** ઈન, અને **𐭥** આક-એ બે પ્રત્યયો જોડા
 ઈને ખનેલા **𐭥𐭮** નો **𐭥** ઈ-નીકલી જાદને રહેલો આકારછે. એ
 પ્રત્ય શરસીમાં પણ આપણને મલેછે. જેમકે:— **𐭥𐭮𐭥𐭮** દુખી,
 ترسناک ધાસતી ભરેલો; ઈત્યાદી.

૨૩) **𐭥𐭮** નદે-અથવા **𐭥** નદ-આએ પ્રત્ય ધાતુને લાગી કેટ
 લાંએક વિશેષણો ખનેલાંછે. જેમકે:— **𐭥𐭮𐭥** જીવનાર, જીવતું;
𐭥𐭮𐭥 સંતોષી, રાજ રહેનાર; **𐭥𐭮𐭥** દંખ દેનાર; **𐭥𐭮𐭥** જ
 નાર; **𐭥𐭮** તેજ ભરેલું; આએ પ્રત્ય અવસ્તાના **𐭥𐭮𐭥**
 પ્રત્યને ખરોખર મલતો આવેછે. એ ઊપરથી પાજંદમાં **𐭥𐭮𐭥**
 અથવા **𐭥𐭮** અને શરસીમાં **𐭥𐭮** અથવા **𐭥** પ્રત્યયો ધાતુની સે
 વટે ઊપલાજ અર્થને સાફ વપરાયેલા આપણને મલેછે. જેમ
 કે:— **𐭥𐭮𐭥𐭮**, **𐭥𐭮** જીવતું; **𐭥𐭮𐭥𐭮**, **𐭥𐭮** સંતોષી, ખુશ;
𐭥𐭮𐭥, **𐭥𐭮** ઊનચું.

૨૪) **𐭥𐭮** પાન્-આએ પ્રત્ય નાંમની સેવટે જોડાઈને આવેઆ
 થી રાખનાર, ધરાવનાર, સંભાલ કરનાર, જાલવનાર, હેવી મતલ
 ખનાં વિશેષણો ખનેછે. જેમકે:— **𐭥𐭮𐭥** પાએદાર રાખનાર,
 ખચાવનાર; **𐭥𐭮** સકતીવાંન; **𐭥𐭮** લડાઈમાં ખચાવ કરના
 ર (દાલ); **𐭥𐭮** જાગીરદાર; **𐭥𐭮** દોરની જાલવણી કર

નાર; 𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭥દીખાંનાં ઊપરી. આએ પ્રત્યની ઊતપન
તી અવસ્તાના 𐭥𐭥𐭥 અથવા 𐭥𐭥𐭥 શખદ ઊપરથી થાએલી
છે. જેમકે 𐭥𐭥𐭥𐭥 રનમાં ખચાવ કરનાર (ઈઆને ઢાલ);
તથા 𐭥𐭥𐭥 𐭥𐭥𐭥 દોડની પાસખાંની કરનાર, હેવા શખદો
અવસ્તામાં વપરાએલા આપણને મલેછે. પાજંદ તથા હાલની શ
રસીમાં એ પ્રત્ય 𐭥𐭥 અથવા 𐭥𐭥 અને 𐭥 મલેછે. જેમકે:—
𐭥𐭥𐭥 ઊંઠની તપાસ રાખનાર; 𐭥𐭥 ગોવાલીઓ; 𐭥𐭥 જાગી
રદાર; 𐭥𐭥 ખારનાં આગલ ચોકી કરનાર.

૨૫) 𐭥 પત્—આએ પ્રત્ય સાહેબ, ધણી, માલેક, ગુર, હેવો
અર્થ ખતલાવ્યા સારું નાંમની સેવટે જોડાઈને આવેછે. જેમકે:—
𐭥𐭥 𐭥ર ધણી, 𐭥𐭥𐭥 શેહરનો માલેક (પાદશાહ), 𐭥𐭥𐭥
ગાંમ ધણી, 𐭥𐭥 પવીતરાઈ ધરાવનારનો ગુર, 𐭥𐭥 𐭥રમની
કેલવાણી આપનાર, 𐭥𐭥 સેનાપતી, લશકરનો સરદાર. પા
જંદમાં આએ પ્રત્ય 𐭥 અને શરસીમાં 𐭥 કરી આપણને મ
લેછે. જેમકે:— 𐭥𐭥, 𐭥 પારસીનો ધરમગુર. 𐭥𐭥𐭥,
𐭥 લશકરનો સરદાર; અવસ્તાના 𐭥 સાહેબ, ખોલ ઊપ
રથી આએ પ્રત્યની ઊતપનતી થાએલીછે. સં૦ પત્તિ, ધણી, ખોલ
એને મલતો આવેછે.

૨૬) 𐭥 ખાર—આએ પ્રત્ય લાગીને કેટલાંએક એખતીઆર
ખતલાવનારાં વિશેષણો ખનેલાંછે. જેમકે:— 𐭥 મજબુતી
વાલું, મકમ; 𐭥 ખોળ વાલું; પા૦ તથા શરસીમાં 𐭥,
𐭥, એ પ્રત્યને ખદલે વપરાએલો આપણને મલેછે.

૨૭) 𐭥 ખર—આએ પ્રત્ય નાંમની સેવટે જોડાઈને આવેઆ

થી, રાખનાર, ધરાવનાર, કરનાર, ઈત્યાદી અર્થે ખતલાવેછે. જે
 મકે:—**۱۱۱۱۱** દોલત રાખનાર (ખર્ચાનચીન), **۱۱۱۱۱** ઈનસાફ
 કરનાર, નીઆધીશ; **۱۱۱۱۱** દસ્તુર—દીનની દાંનાઈ ધરાવનાર;
 ૨) લેઈ જાનારનો અર્થે ખતલાવેછે, અને તે આવ૦ **۱۱۱** લેઈ જાવું,
 હુવાં ધાતુ શિપરથી નીકલેલોછે. જેમકે:—**۱۱۱** સંધેસો લેઈ જા
 નાર, **۱۱۱** ખોરાક લેઈ જાનાર, **۱۱۱** અવસ્તાનો અભેઆશ
 કરનાર, **۱۱۱** મુજદ લેનાર, (મજુર). આએ પ્રત્ય પા૦ તથા
 શરસીમાં **۱۱**, **۱۱۱**, **۱۱** અને **۱۱**, **۱۱**, એ આકારોમાં રહ્યો
 આપણને મલેછે. જેમકે:—**۱۱۱**, **دستور** દીનનો એલમ જાણ
 નાર, **۱۱۱**, **۱۱۱** ખર્ચાનો રાખનાર, **۱۱۱**, અથવા **۱۱۱**
۱۱۱ નીઆધીશ, **۱۱۱**, **۱۱۱**, **۱۱۱**, **۱۱۱**, **۱۱۱**, **۱۱۱**, **۱۱۱**, **۱۱۱**
 ઈત્યાદી.

૨૮. **۱۱۱** માર—આએ પ્રત્ય નાંમ તથા વીશેષણને જોડાઈને વ
 પરાએલો થોડેએક ઠેકાણે મલેછે; અને તે નાંમને વીશેષણ તથા વીશેષ
 ણને બા૦ વા૦ નાં૦ ખનાવેછે, અને તેહમાં હસાખ તથા ગણતરીનો
 અર્થે ખતલાવેછે. જેમકે:—**۱۱۱** જોસી, રાસીનો વરતારો
 કરનાર, **۱۱۱** પાછી વરતનુક (ઇઆને સજા.) **۱۱۱** સેતા
 રાની ચાલની ગણતરી કરનાર; જેને મલતો **۱۱۱** આ
 પાણને મલેછે. લા૦ Astranomer ને જો આપણે એની સાથે મેલ
 વીએતો તેહમાં આપણ બુલ કરસું નહી.

૨૯. **۱۱۱** માલ—આએ પ્રત્ય કેટલાંએક નાંમ અને અવ્યયોની
 સેવટે જોડાઈને આવેછે; અને તેથી તેઓને હરીશઈ, તથા લડત
 કરનાર, એવી મતલખનાં વીશેષણો ખનાવેછે. જેમકે:—**۱۱۱**

આગલથી હરીશર્ષ કરનાર, (ઈઆને વાદી), 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 પાછલથી હરીશર્ષ કરનાર, (પ્રતીવાદી), 𐭠𐭣𐭥 સાથે હરીશર્ષ કરનાર, અથવા હુમનખરદ, 𐭠𐭣𐭥 કાંન ચીમેટનાર; આએ પ્રત્ય અવ૦ 𐭠𐭣𐭥 ધાતુ ઊપરથી બનેલાં સાં ૩૦ 𐭠𐭣𐭥 ૧૦ 𐭠𐭣𐭥 ઊપરથી જન મ પાંમેલોછે, અને તે પાં ૧૦ તથા ૧૦માં 𐭠 કરીને એકસરખી રીતે આપણને મલેછે. જેમકે:— 𐭠𐭣𐭥, 𐭠𐭣𐭥 એકેક સાથે લડત કરનાર, 𐭠𐭣𐭥 વાદી, 𐭠𐭣𐭥 પ્રતીવાદી, 𐭠𐭣𐭥 કોશ્માલી સળ, 𐭠𐭣𐭥 સળ કરનાર.

૩૦) 𐭠 મન્દ-આએ પ્રત્ય અવ૦ 𐭠 પ્રત્ય ઊપરથી બનેલુંછે, અને તે કેટલાંએક નાંમેને છેડે આવેઆથી તેહને વાલું, ધરાવનાર, ઈત્યાદી અર્થ કરનારાં વીશેપણ બનાવેછે. જેમકે:— 𐭠 સશર્ષદાર, 𐭠 વીદવાંન. એને મલતું પાં 𐭠 અને ૧૦ 𐭠 પ્રત્ય આપણને મલેછે.

૩૧) 𐭠 અથવા 𐭠 યાક-આએ પ્રત્ય નાંમને લાગાથી તેહનું વીશેપણ બનાવેછે. જેમકે:— 𐭠 ચલકાટ ભરેલું, 𐭠 લુકદાર; 𐭠 રૂમી, રૂમને લગતું; 𐭠 એખલો, તનહ.

૩૨) 𐭠 યાર-આએ પ્રત્ય નાંમની સેવટે જોડાઈને આવેછે, તે આરે તેહનો અર્થ મદદગાર, અથવા રક્ષન કરનાર, અને ધરાવનારનો થાએછે. તેમજ તે જોડાઈને કેટલાંએક વીશેષ નાંમે પણ બનેલાંછે. જેમકે:— 𐭠 શેહરનું રખશન કરનાર, 𐭠 પાદશહ, શેહરનો મદદગાર, 𐭠 હાથ ધરાવનાર, 𐭠 માહીઆર, 𐭠 મતુનીઆર; જેને મલતા શરસી ખોલો, 𐭠, 𐭠, 𐭠 અને 𐭠 ઈત્યાદી આપણને મલેછે.

૩૩) ય-અથવા ય અને ય ઈ-આગે પ્રત્ય અવસ્તાનાં
 ય, પ્રત્ય ઊપરથી ઊત્પન્ન થાયેલાછે, અને તે નાંમ, વીશે
 પણ અને કિં અં ની સેવડે જોડાઈને આવેછે. જેઆરે તે
 વીશેપણ અથવા કિં અં અને સાં નાં ની સાથે આવેછે
 તેઆરે તેહને ભાં નાં અથવા સામાન્યરૂપ ખનાવેછે; અને
 નાંમની સાથે આવેછે તેઆરે તેહને સંખંધ, તથા એખતીઆર ખ
 તલાવનારૂં વીશેપણ ખનાવેછે. અને ભાવં નાં ની પાસે આ
 વેઆથી કોઈ વેલા વીશેપણ અને કોઈ વેલા સામાન્યરૂપની હાલત
 ખતલાવેછે. જેમકે:—યુગલ્ય ખાલેસી, નીરમલપણું, યુગલ્ય
 રાહત, સુખ ચેન; યુગલ્ય હલાકી, દુઃખ; યુગલ્ય તવાનાઈ,
 સકતીવાંનપણું; યુગલ્ય હીમતવાંનપણું, યુગલ્ય ઠગાઈ,
 યુગલ્ય ખેઈનસાશી, યુગલ્ય ખુરલગરી, ખેડુતપણું;
 યુગલ્ય માતાપણું, અથવા માત થવું; યુગલ્ય પીતા થવું, અ
 થવા પીતાપણું; યુગલ્ય મુશ્લેસી, ઠંગાલીઅત; યુગલ્ય મીઠાસ,
 યુગલ્ય અકલમંદી, વીદવાંન થવું; યુગલ્ય મોહટાઈ, યુગલ્ય
 પરતી, નીચાઈ; યુગલ્ય પાદશાહી, રાજ; યુગલ્ય દુની
 આઈ, દુનીઆંને લગતું; યુગલ્ય ખેહશતી, યુગલ્ય ગરોથમાંન
 ને લગતું, યુગલ્ય ઈરાંની, ઈરાંનનો રેહવાસી; યુગલ્ય તુરાંનનો
 રેહવાસી, યુગલ્ય ગાથાને લગતું, ગાથા વાલું; યુગલ્ય કીમત વા
 લું, કીમતી; યુગલ્ય કાંનને લગતું, કાંન વાલું; યુગલ્ય જલમી;
 યુગલ્ય અથવા યુગલ્ય ચાલનાર, અથવા ચાલવું; યુગલ્ય ખોલ
 નાર, અથવા ખોલવું; યુગલ્ય કરનાર અથવા કરવું. અસલ અવં
 માં યુગલ્ય આરાધનાને લગતું, યુગલ્ય લખાણને લગતું,

અહુરમજદને લગતું, સંધરવું, અથવા નાંખવું, ખેડેલું કરવું, હકદાર, યોગીય, આપ વાલો. એવા શબ્દો અથવા પ્રત્ય લાગીને ખનેલા આપણને મલેછે. સંસકરીતમાં પણ એજ પરમાંણે નાંખને ય લાગાથી એખતીઆર અથવા સંબંધ ખતલાવનારાં વીશેપણે, તેમજ ભા० નાં ખનેલાંછે. જેમકે:—ગ્રામ ગાંમ, નું ગ્રામ્ય ગામડીઓ; મુખ મોહુડું, નું મુખ્ય સરદાર, વડુ માંણસ; અર્ધ આખરૂ, નું અર્ધ આખરૂ આપવાનોગ; સલિ દોસત, મીત્ર, નું સહયં દોસ્તી; ગણિજ્ સોદાગર, નું ગણિજ્યા સોદાગરો, વેપાર; ઇત્યાદી. પા० તથા શરસીમાં ૮ અથવા ૯ ઊપલા પ્રત્યની જગોએ એકસરખી રીતે વપરાયેલી આપણને મલેછે.

૩૪) ૫ ય-આએ પ્રત્ય કાંઈ જુદો નથી, પણ ઊપલાજ અવ० નાં પ્રત્ય ઊપરથી ખનેલોછે. જેમકે:—**کلی**=અવ० દરીઆ, **کلی**=ઘરને લગતું, **کلی**=ઘાહુડાને લગતું; ઇત્યાદી.

૩૫) ૬ ઈ-આએ પ્રત્યને કેટલાએકો ઈક કરીને વાંચેછે; પણ તે હુમોએ ઊપર જણાવેઆ પરમાંણે અવ० ના પ્રત્ય ઊપરથી જનમ લીધેલો પ્રત્યછે; માંટે ક ના ઊચ્ચારનો આધાર આપણને મલતો નથી. આએ પ્રત્ય ઈરાંની તેમજ સેમેટીક ખોલોને જોડવાથી વીશેપણ તથા ભા०વા० અને સા०નાંખો ખનેલાંછે. જેમકે:—**کلی** અકલ વાલું, **کلی** કરનાર, **کلی** ઘટતું, લાએક; **کلی** વધારો કરનાર, **کلی** ખુજોરગ, માનવંત; **کلی** જાતી, પોતાનું; **کلی** સકતીવાંત, **کلی** દીનનું, દીનને લગતું;

મુખ્ય લિપી, લખવાનો હોતર; મુખ્યલિપી મદદ કરનાર, મુખ્ય ભરોશો, ખાતેરી.

૩૬) મુખ્ય ચાહ-આએ પ્રત્ય નીરજીવ મદારથોને લાગીને આ વેછે, તેઆરે તે અનેકવચનની નીશાંની દાખલ ગણાએછે. જેમ કે:—મુખ્યલિપી શેહરો, મુખ્યલિપી નદીઓ, મુખ્યલિપી પાહડો; ઈત્યાદી. શરસીમાં એને લગતો ૧૦ પ્રત્ય મલેછે. જેમકે:—ખાજ જગાઓ, ખાજ દેશો. ૨) ક્રિયા વીશેપણ અવ્ય તરીકે નાંમ તથા વીશેપણની પાસે વપરાએલો મલેછે. જેમકે—મુખ્યલિપી પાપી થવા સાદું, મુખ્યલિપી કાએદા પરમાંણે, મુખ્યલિપી જોવા સાથે, મુખ્યલિપી જાણી જોઈને, મુખ્યલિપી ખચગીથી, મુખ્યલિપી દોસ્તીથી, મુખ્યલિપી સચાઈથી, ઈત્યાદી. આએ પ્રત્યની ઊત્ત પનતી અવ. ૦ અવ. ૧ થસ-અથવા ફેડ થો, પ્રત્ય ઊપરથી થાએ લીછે. જેમકે:—મુખ્યલિપી ફેડાજાજા, મુખ્યલિપી ફેડાજાજા દી નના હોકમ પરમાંણેની જગો, દીનની રાહ કરેલું. પાજંદમાં એ પ્રત્ય અવ. ૧ ઈજા, નાં ઊચ્ચારમાં આપણને મલેછે. જેમકે:—મુખ્યલિપી ખુખીથી, ખુખી ભરેલી રીતે, મુખ્યલિપી દાંનાઈથી, દાંનાઈ ભરેલી રીતે; એને મલતો સીરીઆક લાપામાં થત પ્રત્ય આપણને મલેછે. જેમકે:—દકયો-ખાલેસ, સાફ, નું દકયોયત-સફાઈથી, સફાઈ ભરેલી રીતે. ઈત્યાદી.

૩૭) ૧૫ ઈન-અથવા ૧૫ ઈન-આએ પ્રત્ય નાંમની સેવટે આ વેછે તેઆરે તેને સંબંધ અથવા એખતીઆર ખતલાવનારું વિશેપણ કરેછે. જેમકે:—૧૫૫૫ રૂપાનું, ૧૫૫૫ સુનાનું, ૧૫૫૫ સુનેરી, ૧૫૫૫ ઝોરવરનું, ૧૫૫૫ જોએનું, ૧૫૫૫ પથરનું, ૧૫૫૫ ચાંમ

ડાંનું, 𐭠𐭣𐭥 ૩નું; 𐭠𐭣𐭥 અદેખું, 𐭠𐭣𐭥 કરોધ વાલું, જો
સા ભરેલું, 𐭠𐭣𐭥 દુઃખકારક, 𐭠𐭣𐭥 પસતાવાને લગતું, 𐭠𐭣𐭥
લાકડાંનું. આએ પ્રત્યની ઊત્પત્તિ અવસ્તાના 𐭠𐭣𐭥 પ્રત્ય ઊ
પરથી થાએલી ધારેઆમાં આવેછે. જેમકે:— 𐭠𐭣𐭥 ૩
પાનું, 𐭠𐭣𐭥 થુનાંનું, ઈત્યાદી જોલો અવં માં આપણને મ
લેછે. એ ઊપરથી 𐭠𐭣𐭥 અથવા 𐭠𐭣𐭥 પ્રત્યથા એજ અર્થને સાડું
નાંમની સાથે વપરાએલા આપણને મલેછે. જેમકે:— 𐭠𐭣𐭥 થુ
નેરી, 𐭠𐭣𐭥 ઊનનું.

૩૮) 𐭠𐭣𐭥 ઈવન્દ-આએ પ્રત્ય ભાં વાં નાંમની સેવટે વીશપ
ણના અર્થને સાડું જોડાઈને આવેછે. જેમકે:— 𐭠𐭣𐭥 ખીમીવ
ન્દ-ભએ ભરેલું, 𐭠𐭣𐭥 સેહમીવન્દ-ધાસ્તી ભરેલું. જેમ 𐭠𐭣𐭥
ખુજોરગો ભરેલું, 𐭠𐭣𐭥 હ્રીમતવાંન, એ જોલોમાં 𐭠𐭣𐭥 આ-વધા
રા તરીકે દાખલ થાએલોછે, તેમ આએ પ્રત્યની અંદર, વધારાની
𐭠𐭣𐭥 દાખલ થાએલીછે; ખાકી અવસ્તાના વિશેષણ ખનાવવાને
સાડું વપરાતા 𐭠𐭣𐭥 વન્ત-પ્રત્ય ઊપરથી આએ પ્રત્યથે જનમ
લીધેલોછે.

૩૯) 𐭠𐭣𐭥 ઈસ્ત-આએ પ્રત્ય અતિસ્થાર્યકની નીશાંની દાખલ
વિશેષણની સેવટે જોડાઈને આવેછે. (જુવો સરે ૬૫ મે ૩૦ ૬૬ મો)

૪૦) 𐭠𐭣𐭥 વાને-આએ પ્રત્ય કોઈ કોઈ વેલા ધાતુ, અથવા નાં
મની સેવટે જોડાઈને આવેછે, અને તેહને વિશેષણના અર્થમાં બદ
લી નાંખેછે. જેમકે:— 𐭠𐭣𐭥 ઊડ, તેનું 𐭠𐭣𐭥 ઊડનાડું, પર રા
ખનાર, પંખેડું; 𐭠𐭣𐭥 ૫રજ, તેનું 𐭠𐭣𐭥 અથવા 𐭠𐭣𐭥 ૫ર
જ વાલું. આએ પ્રત્યની ઊત્પત્તિ અવન્નો 𐭠𐭣𐭥 વદ-પ્રત્ય જોડાઈ

ને ખનેલાં વિશેષણનો આકાર પુરં ૫-૧ વચનમાં 𐭥𐭮𐭥𐭮 થાયેછે, જેમકે:— 𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮 અમવદ-નું 𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮 અમવાક-હીમતવાન; તે ઊપરથી થાયેલી ધારેઆમાં આવેછે.

૪૧) 𐭥𐭮 વાર- 𐭥𐭮 વારે-અથવા 𐭥𐭮 વર-આએ પ્રત્યયો ધાતુ અથવા નાંભોને લાગીને ફેરલાંએક એખતીઆર ખતલાવનારાં વિશેષણો તથા નાંભો ખનેલાંછે. જેમકે:— 𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮 ઊમેદ રાખનાર, 𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮 વરસ વાલું, વરસને લગતું; 𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮 પાદશાહને લાએક નું, 𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮 વખાણ કરવાએગ, વખાણદાર; 𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮 કાંતની ખાલી, 𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮 માથાંની ટોપી, 𐭥𐭮𐭥𐭮 દોલત રાખનાર, 𐭥𐭮𐭥𐭮 દાવર, નીઆધીસ, 𐭥𐭮𐭥𐭮 લોખી, 𐭥𐭮𐭥𐭮 વેર રાખનાર, 𐭥𐭮𐭥𐭮 હુશમ ત વાલો, 𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮 કંગાલ, 𐭥𐭮𐭥𐭮 દુઃખી; આએ પ્રત્યને લગતો 𐭥𐭮𐭥𐭮 અથવા 𐭥𐭮𐭥𐭮 હવો પ્રત્ય અવસ્તામાં ઊપલાજ અર્થને સાદું વપરાએલો આપણને મલેછે. જેમકે:— 𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮 હુશમત ધરાવનાર, 𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮 કાંતનું ઘરેણું, 𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮 માથાંની ટોપી. આએ પ્રત્ય 𐭥𐭮𐭥𐭮 વૃ, અથવા 𐭥𐭮𐭥𐭮 વર-પસંદ કરવું, એ ધાતુ ઊપરથી ખનેલો ધારેઆમાં આવેછે. સંસકરીતમાં પણ એ વર પ્રત્ય ઊપલા અર્થને માંડે વપરાએલો આપણને મલેછે. જેમકે:— 𐭥𐭮𐭥𐭮 સકતીવાંન થવું, તેનું 𐭥𐭮𐭥𐭮 સકતી ધરાવનાર; માસ પરકાશવું, તેનું માસ પરકાશવાન, ચલકાટ ધરાવનાર; ઈત્યાદી. આએ પ્રત્ય શરસીમાંખી એજ રીતે રહેલોછે. જેમકે:— 𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮 દાંનાઈ વાલો, 𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮 વેરી, વેર ધરાવનાર, 𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮 દુઃખી, 𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮 જીવ ધરાવનાર, 𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮 માથાંની ટોપી, 𐭥𐭮𐭥𐭮𐭥𐭮 કાંતનું જેવર; ઈત્યાદી.

૪૨) 𐭥𐭮 વન્દ-આએ પ્રત્ય અવં 𐭥𐭮𐭥𐭮 વન્ત-પ્રત્ય ઊપ

રથી બનેલાં છે, અને તે ભા. નાં ની સેવડે જોડાઈને આવે છે, તે આરે તેહને એખતીઆર ખતલાવનારૂં વિશેષણ બતાવે છે. જેમકે:—
 ૩૫૭ રૂદન વાલું, ૩૫૮ અશ્વોરા વાલું, ૩૫૯ તરફ વાલું,
 ૩૬૦ ખુજોરગી વાલું, ૩૬૧ તેજ વાલું; એને મલતો પા. ૩૬૨
 પ્રત્ય આપણને મલે છે.

૪૩) ૪૩ વશ—આએ પ્રત્ય મીસાલ અથવા તરેહનો અર્થ ખત
 લાવનાર તરીકે વિશેષણની સાથે જોડાઈને આવે છે. જેમકે:—
 ૪૩૧ હુવશ—સારી તરેહનું, ૪૩૨ ચંદરના જેવું. ૪૩૩ શ. ૪૩૪
 ગોલાખનાં કુલની કલી જેવું.

૪૪) ૪૪ સ્તાન—આએ પ્રત્ય લાગીને કેટલાંએક જગો તથા
 મકાંન ખતલાવનારાં નાંમે બનેલાં છે. જેમકે:—૪૪૧ કીરીઆનું
 મકાંન (છઆને પુશતક), ૪૪૨ દખમાંની જગો, ૪૪૩ દશતાંનખાનું,
 ૪૪૪ ઈનસાફની જગો, અદાલત; ૪૪૫ નીશાલ, લખવા વાંચવાની કેલવાણી મેલવાની જગો;
 ૪૪૬ વીદીઆ મેલવાની જગો, મદરેસા; ૪૪૭ ધરમની કેલવ
 ણી લેવાની જગો, હરખદનું મકાંન; ૪૪૮ પશુનું મકાંન,
 ૪૪૯ ગાવખાનું, ગાયેનું મકાંન; ઈત્યાદી. ૪૫૦ પ્રત્યની ઊ
 તપનતી અવ. ૪૫૧ ગોલ ઊપરથી થાએલી છે; કેમકે અવ
 સ્તામાં ૪૫૨ સ્તાન—ગોલ જગો તથા મકાંનના અર્થને સાદું
 વારેલડીએ આપણને મલે છે. જેમકે:—૪૫૩ ગાવ
 ખાનું, ૪૫૪ ઊઠખાનું, ઊઠને રેહવાની જગો. સં
 સ્થાન, અને ૪૫૫ પ્રત્યએ એને મલતો આપણને મલે છે.

૪૫) ૪૫ શ—આએ પ્રત્ય વિશેષણ તથા નાંમની સેવડે ભા.

વા૦ નાંમનો અર્થ ખતલાવવા સાદું આવેછે, અને એની ઊત્પત્તિ અવસ્થામાં સ્ત્રીલિંગ નાંમને છેડે વપરાએલી ૭ અથવા ૮ ઈ-ને પેહલવી એકવચનનો પ્રત્ય મ્ શ-લાગીને તેહનો ઊચ્ચાર મ્ અથવા મ્ ઈશ-કરીને થાએલોછે, તે ઊપરથી થાએલીછે; જોકે પેહલવીમાં ૭ ઈ, નો ઈમલો લખાણની અંદર રહેલો નથી; પણ તે ઊચ્ચારમાં રહેલોછે, તેથી મ્ શ-ની આગલનો અખ્શર હમેશ મ્ જેર-થી ખોલેઆમાં આવેછે; જેમકે મ્ શાદેશ-સખાવત, મ્ નીઓકેશ-નેકી, મ્ શાદેશ-ખુશી, મ્ દાનેશ-દાનાઈ, મ્ વેહેશ-લલાઈ, મ્ વીનાકેશ-દેખાવ, ન જર, મ્ જનેશ-માર, મ્ દાતોખરેશ-દાવરી, નીઆધીશપણું, ઈત્યાદી. અવ૦ મ્ સખાવત, મ્ ખુશી, મ્ સલાહ સંપજ. એને મલતો પા૦ મ્ પ્રત્ય આપણને મલેછે. જેમકે:—(આશ૦ દહમ૦) મ્ સચાઈ, મ્ લલાઈ, મ્ ચલંણ, અથવા ચાલવું; હાલની ચાલુ શરસીમાંખી એ પ્રત્ય શ ના આકારમાં આપણને મલેછે; પણ તેમાં શ ની આગલનો અક્ષર મ્ ને બદલે મ્ જખર-ના ઊચ્ચારથી ખોલેઆમાં આવેછે; જેમકે:—કંશ કુનશ-કાંમ, શ સખાવત; પણ શ ખારેશ-વરસાદ, માં અસલ ઊચ્ચાર રહેલો આપણને મલેછે.

૪૬) મ્ શને-આએ પ્રત્ય આસાદપને છેડે જોડાઈને આવે છે, અને તેને ભા૦ વા૦ નાંમ બનાવેછે. જેમકે:—મ્ કરણી, મ્ ભાખા, મ્ ખુશી, મ્ વરધી, ઈત્યાદી. પા૦ મ્ અથવા મ્ અને શ૦ કંશ પ્રત્યે ઊપલાજ અર્થને સા

૩ વપરાએલા આપણને મલેછે. જેમકે:—**𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣** નાં મની સ્તુતી, **𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥** બદલો, **𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥** આપ. આએ **𐭠𐭣** પ્રત્યની ઊત્પત્તિ વીશે જુઓ. શેકરો ૨૦૧ મો.

૪૭) **𐭠𐭣𐭥** શનેશ-આએ પ્રત્ય ધાતુને જોડાઈને આવેછે, અને તેથી **𐭠𐭣** નાં વિશેષણ અને સામાન્યરૂપ બનેછે. જેમકે:—
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 મીનશનેશ-વીચાર, વીચારનાર, વીચારવું; **𐭠𐭣𐭥𐭥** ખોલી, ખોલનાર, ખોલવું; **𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥** ખોરાકી ખાવું, ખાનાર; **𐭠𐭣𐭥𐭥** માફીજત, લેઈ જવું, લેઈ જાનાર. પાં **𐭠𐭣𐭥𐭥** મલેછે.

સ મા સ નાં મ .

૨૩૪. પેહલવી ભાષામાં અવસ્તા અને સંસકરીત તેમજ હલ ની શરસી ભાષાની માફક તરેહવાર રીતે બનેલા જોડ શબ્દોછે; તેમાંથી જોડ શબ્દોની સહમજ નીચે જણાવેલી પાંચ મુખ્ય રીતમાં હોયો આપીએછે.

દવંદ સમાસ. (Copulative Compound.)

આએ પેહલવી રીતમાં બે નાંબોની વચે આવનારો શબ્દયોગી અવ્ય ૧ વ, અથવા **𐭠𐭣** ચ, નો લોપ થાએછે. જેમકે:—**𐭠𐭣𐭥** ૧, ૫થુ (અને) માંનસ, **𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥** ખોરાક (અને) મીઅજદ, **𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥** ખોરદાદ (અને) અમેરદાદ, **𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥** એક પંચવાડીજી (અને) એક માસ. અવસ્તામાં એ દબની જોરાણી ઘણી વાર આપણને મલેછે. જેમકે:—**𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥** **𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥** **𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥** આએ આરાધનાંની અંદર હું ચાહુંચ ખાંનાંને (અને) મીઅજદને (તથા) ખોરદાદ (અને) અમેરદાદ

(તથા) ખુખી આપનાર ગોસપંદ (અને) પાંણી (તથા) ઝોરવર (અને) કાઠી (તથા) જોએને.

તત્સુરૂપ સમાસ. (Compound of Dependency.)

જે જોડાએલા શબ્દોમાં પેહલલા શબ્દનો આધાર તે પછીના શબ્દની ઊપર હોએ, અથવા પેહલલા શબ્દની વીલકતીનો લોપ ખી ના શબ્દની સાથે તેહનો સંબંધ હોવાથી થાએઓ હોએ તેહને તત્સુરૂપસમાસ સહમજવો. જેમકે:—**જોડાપત-શેહરનો** ધણી, **જોડાપત-જંદાનપત-ખંદીખાનાંનો** ધણી, **જોડાપત-વેહ દોસ્ત-ભલાનો** મીતર, **જોડાપત-દીનખુરદાર-દીનને** ધરાવનાર (ઈઆ ને દીનદાર), **જોડાપત-દીન નમુદાર-દીનને** દેખાડનાર, **જોડાપત-આશતીખવીહુન-સુવેહને** પસંદ કરનાર, **જોડાપત-દીન આકાસ-દીનથી** વાકેશકાર, **જોડાપત-જવીદ શીદ-દેવથી** જુદ, **જોડાપત-રાસ્ત જોખશને-સાચી** વાત, અથવા સાચું જોલનાર, **જોડાપત-શીદ દાદે-દેવનું** આપેલું.

કર્મધારય સમાસ. (Adjective Compound.)

નાંમનો ગુણ ખતલાવનારું વિશેષણ નાંમની આગલ આવીને, સંબંધ ખતલાવનારી ૨ એખપત-વગર, નાંમની સાથે જોડાએછે, તેહને કર્મધારય સમાસ કરી જાણવો. (એને શરસી વ્યાકરણે ખનાવ નારાઓ **کلمه** ને નાંમે જોલજોછે.) જેમકે:—**જોડાપત-મરદ-ભલો** પુરૂષ, **જોડાપત-અહલોખ ગખના-અશો** મરદ, **જોડાપત-પાહલુમ ખાનાંન-ઓતમ મકાંન** (ઈઆ ને દુનીઆં), **જોડાપત-યોશદાર-દમીક-પાક** જમીન, **જોડાપત-સલીઆ ખપત-ખરૂખખત**, **જોડાપત-જવીદરસ્તગશ-ઊલદી** ચાલચલાણ.

ખહુત્રીહિ સમાસ. (Possessive Compound.)

આએ વર્ગ ઊપલા વર્ગોને મલતોછે; પણ માતરે તેમાં ત શવત એટલોજછે કે એ વર્ગમાં નાંખો ગુણ ખતલાવનાર તરીકે વ પરાએલાંછે, અને તેથી તેઓ વિશેષણ તરીકે ગણાએછે. જેમકે:—

ખહુત્રીહિ ખરસમ ચદમન—ખરસમ સાથના હાથ વાલો, (ઈઆને હાથમાં ખરસમ રાખનાર), ખહુત્રીહિ અનહોમા દાદ રતાન—અહુરમજદી ઈનસાફ વાલો, ખહુત્રીહિ જરદ ગોશ—પીલા કાંન વાલું, ખહુત્રીહિ સપીદ ગુન—સરેદ રંગ વાલું, ખહુત્રીહિ ખીવર ચશમ—દશ હજાર આંખવાલો, ખહુત્રીહિ કદખા ગોખશને—જુહું ખોલનાર, ખહુત્રીહિ કરાફન કુનશને—સાફ કાંમ કરનાર, ખહુત્રીહિ ઈરગ ગોશ—હજાર કાંનનો, હજાર કાંનવાલો; ખહુત્રીહિ જપીદ ખેશ—આગર વગરનું, નીરરોગી; અવસ્તામાં આએ જો રણી વારેઘડીએ વપરાએલી આપણને મલેછે. જેમકે:—ખહુત્રીહિ સુનેરી રંગ વાલું, ખહુત્રીહિ હજાર થાંમ વાલું; ઈત્યાદી. આએ રીત હાલની શરસીમાં પણ વપરાએલીછે. જે મકે:—ખહુત્રીહિ સારા દેખાવ વાલો, ખહુત્રીહિ સારો ચેહરો રાખનાર, ઈત્યાદી.

અવ્યયભાવ સમાસ. (Particle Compound.)

નાંમ અથવા ધાતુને ઊપસર્ગો, તથા અવ્યયો અને ક્રિયાવિ શેષણો લાગીને જે જોર શખદો ખનેલા હોએચ, તેહને અવ્યયભાવ સમાસ કરીને દેહછે. જેમકે:—ખહુત્રીહિ સખખ વગરનું, ખહુત્રીહિ નાખો રાદ, ઈત્યાદી વગરનું; ખહુત્રીહિ હમેશે ખલતો, ખહુત્રીહિ નાપ સંદ કરનાર, ખહુત્રીહિ સાથની પુછપરછ, ખહુત્રીહિ હમેશાં

સાફ વીચારનાર, 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 તૈયાર ખનેલું, 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 એકસરખા રંગ
નું, એક તરેહનું; 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 આગલથી બાંધેલું, 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 પછલા
હેથી સહમજનાર, 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 વગર કાએદા સાથની અકલ,
𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 દીન સાથની જગો; ઈત્યાદી.

વિલક્ષણ સમાસ. (Anomalous Compound.)

ઊપર જણાવેલી શબ્દોની જોરણીમાં થાએલા સમાસો સેવાએ,
કાએદાથી ઊત્પત્તિ રીતે પ્રમાણ વાચક ક્રિયાવિશેષણ અવ્યયનો લેખ
થાએલા જોર શબ્દો આએ ભાષામાં વપરાએલા આપણને મલેછે. જે
મકે:- 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 જમીનની પેહલાઈ શુધીનું; 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥
સુરજની ઊનચાઈ વેરનું; 𐭠𐭣𐭥𐭥 નદીની લંખાઈ જેરલું;
𐭠𐭣𐭥𐭥 સેતારાના જેવા ખડાવનું; 𐭠𐭣𐭥𐭥 સુરજ
ના જેવા દેખાવનું; 𐭠𐭣𐭥𐭥 વરસની મુદત શુધી; ઈત્યાદી.
આએ વિલક્ષણની સમાસ જોરણીને લગતા એજ અરથના શબ્દો
અવસ્તામાં . 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 ; 𐭠𐭣𐭥𐭥 ; 𐭠𐭣𐭥𐭥 ; 𐭠𐭣𐭥𐭥
- 𐭠𐭣𐭥𐭥 ; 𐭠𐭣𐭥𐭥 ; 𐭠𐭣𐭥𐭥 ; 𐭠𐭣𐭥𐭥 ; 𐭠𐭣𐭥𐭥
- 𐭠𐭣𐭥𐭥 કરીને મલેછે. 𐭠𐭣𐭥𐭥 લખાણમાં પણ એ દેખ
વપરાએલી 𐭠𐭣𐭥𐭥 ની અંદર આપણને મલેછે.

અ વ્ય યો .

ર૩૫. ભાષાની અંદર અવ્યયો, વગર ગરદાનનાં શબ્દો દાખલ
ગણાએછે; જેમાં ક્રિયાવિશેષણ, ઊભયાન્વયી, શબ્દયોગી, અને
કેવલપ્રયોગી અથવા ઊન્દારવાચી અવ્યયોછે. એને અરખી તથા
પ્રારસી વ્યાકર્ણમાં 𐭠𐭣𐭥 ને નાંમે જણાવેલાછે.

ક્રિયાવિશેષણ અવ્યય.

૨૩૬. આએ ભાષામાં જેમ ઈરાની અને સેમેટીક ક્રિયાપદો વપરાએલાંછે, તેમજ ક્રિયાવિશેષણ અને ખીજા અવ્યયો પણ એ ખેહુ ભાષાઓનેલગતા વપરાએલાંછે. ક્રિયાવિશેષણ અવ્યય ઘણી તરેહથી બનેલાંછે; જેમાં પેહલવી રીત એછેકે નાંમ તથા વિશેષણની સેવટે ۛۛۛ ઈસ્ર-પ્રત્ય જોડાઈને આવેછે. જેમકે:—ۛۛۛ દાદ-કાએદો, તરીકે; ۛۛۛ રાસ્ત-સાચુ; તેનું ۛۛۛۛۛ દાદીહા-કાએદાસર, વાજખી રાહે. ۛۛۛۛۛ રાસ્તીહા-સાચી રીતે, સાચવટથી. ۛۛۛۛۛ સરજખાનીહા-લાંખખી મુદતવેર; ઈત્યાદી. ૨) જેમ શરસીમાં કેટલીએક વેલા ۛ ક્રિયાવિશેષણ તરીકે વપરાએલો નાંમ અથવા વિશેષણની આગલ આપણને મલેછે, તેમ પેહલવીમાં ۛۛ મલેછે. જેમકે:— ۛۛۛ ۛۛ ۛۛ પસ્તાવા સાથે, ۛۛ ۛۛ ગુનાહ તરીકે, ۛۛ ۛۛ છુપી રીતે.

એ સેવાએ આએ ભાષામાં તરેહવાર રીતની જોડણીથી નાંમ, સર્વનાંમ અને વિશેષણો ક્રિયાવિશેષણ અવ્યયો તરીકે વપરાએલાં આપણને મલેછે; તેમાંથી વખત-ઠેકાણું-રીત અથવા હાલત-હા તથા નકાર અને જથો ખતલાવનારા અવ્યયોની થોડીએક વીગત હેતો અતરે આપીએછે.

વખત ખતલાવનારાં ક્રિં વિં અવ્યયો.

ۛۛۛۛ અયોકખાર-એકવાર, એક વખતે; (ۛۛۛ ۛۛ). ۛۛۛۛ અયોકરદગી અથવા ۛۛۛۛ અયોકરદગશ-એક વાર; એકમરતખે; એકખારગી. (અવં ۛۛ ۛ સં સકૃત્ ۛۛ ۛۛ). ۛۛۛ ۛۛ-અથવા ۛۛ ۛۛ-હમણાં; હવડાં;

આએ વખતે. (અવ૦ 𐭠𐭣𐭥𐭥 અને 𐭠, 𐭠𐭣𐭥 અથવા 𐭠𐭣𐭥
 Chald. 𐭠𐭣𐭥 now. સં૦ અધુના). 𐭠𐭣𐭥 અકનીન-એકનદર;
 મલીને; જુમલે; સાથે. (અવ૦ 𐭠𐭣𐭥 Chald. 𐭠𐭣𐭥 અથવા
 𐭠𐭣𐭥 together, at once. Samar. 𐭠𐭣𐭥). 𐭠𐭣𐭥 અકરજ-
 કાંઈ વખતે; કબુ; કાંઈ કાલે. (𐭠𐭣𐭥 સં૦ કહિંચિત્). 𐭠𐭣𐭥 અ
 થવા 𐭠𐭣 અગીન્-ત્યારે; તારે; (ક૦ પા૦ 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥
 Chald. 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 અજશ-ત્યારે; તારે; તે વખતે. (અવ૦
 𐭠𐭣 ઊપરથી). 𐭠𐭣 અદર-તાંહાંવેર; તે વખત થુધી; ૨) નાં
 હાંવેર, જે વખત થુધી. (Chaldee-Samaritan. 𐭠 અને 𐭠, જે
 હુનો પેહલવી આકાર 𐭠 અને 𐭠 થાએલોછે, તે બેહુ આકારો
 જોડાઈને 𐭠 બોલ ખનેલો ધારેઆમાં આવેછે; એમાં 𐭠 નો અ
 સલ આકાર 𐭠 ની અંદર ફેરવાએઆ વગર જેમનો તેમ રહેલોછે).
 𐭠 અદમત્-કેહારે; કેહી વખતે; (Syr. 𐭠). 𐭠 અમત-
 અથવા 𐭠 અમત્ય-જેઆરે; જારે; જે વખતે. (Syr. 𐭠
 અથવા 𐭠 Hibu. તથા Samar. 𐭠 Chald. 𐭠, 𐭠).
 𐭠 અરઅત-રખેને; કદાચ. (Chald-Samar. 𐭠, અને
 અવ૦ 𐭠 ઊપરથી ખનેલા 𐭠 અત-ના મેલાવરાથી એ
 બોલ ખનેલોછે. એજ વપરાંણ ઊપરથી ફારસીમાં 𐭠 અને 𐭠
 જોડાઈને 𐭠 બોલ વપરાએલોછે.) 𐭠 અવાજ-પાછુ; ફરીને;
 ખીજ મરતખે. (અવ૦ 𐭠, 𐭠, 𐭠, 𐭠, 𐭠).
 𐭠 અથવા 𐭠 અવદમ-સેવટે; છેલ્લે સરવારે. (અવ૦
 𐭠, 𐭠, 𐭠, 𐭠, 𐭠). 𐭠 અવદમચ-છેક છે
 હલે; આખેરશ. 𐭠 અથવા 𐭠 અવલા-પેહલે; પેહલાં;

(Chald. ܐܠ Arab. اول). ܐܠܐܘ અવલન્-પેહલે; પેહલ્લાં.
 ܐܠܐܘܐܠ અવલવારે-પેહલ્લી વખત; પેહલ્લી મરતમે; (ܐܠ અવ
 લ-અને ܐܠܐ વારે). ܐܠܐ અહર-પછી; તેઆરે. (Hib. ܐܠ
 to be behind. Chald. آخر). ܐܠܐܠ આહરમેન્-પછી;
 (આએ અવ્યય અવ. ܐܠܐܠ નાં વપરાંણ ઊપરથી ܐܠ અને ܐ
 એ ખે શબ્દો જોડાઈને બનેલોછે). ܐܠܐܠ આહર મેન જક-
 તેવાર પછી, ત્યાર પછી. (અવ. ܐܠܐܠ ܐܠܐ ܐܠܐ ની
 ઢપને મલેછે). ܐܠܐܠ આહરીય-છેક છેહલ્લે, છેહલ્લે સરવારે.
 (ܐܠܐ અને ܐ મલીને એ રૂપ બનેલુછે.) ܐܠܐܠ એમરોજ-
 આજે; આજને દીવસે; આજ. (અવ. ܐܠܐ અને ܐܠܐ ઊપ
 રથી ܐܠܐ). ܐܠܐ અનાજોમ અથવા ܐܠܐ રજોમન
 જોમ-આજે, આજને દીવસે. (Chald. ܐܠܐ this, અને ܐܠܐ day;
 તથા ܐܠܐ now. અને ܐܠܐ day. મલીને). ܐܠܐ કનૂ-હમ
 હાં; હવડાં; હાલ. (અવ. ܐܠܐ ܐܠܐ Chald. ܐܠܐ now;).
 ܐܠܐ કનૂઈય-હવે પછી; હવેથી. ܐܠܐ કનૂય-હમણાં; આએ
 પલે; હમણાંનું હમણાં. ܐܠܐ ܐܠܐ મેન કનૂ પ્રનાજ-હવેથી આ
 ગત્ત; હવે પછી. ܐܠܐ ܐܠܐ, ܐܠܐ બીજવાર; ૨રીને (આએ બોલ
 Chald. Samar. ܐܠܐ second, another,) ઊપરથી બનેલો. ધારે
 આમાં આવેછે; કેમકે અવ. ܐܠܐ અથવા ܐܠܐ ઊપરથી
 બનેલા આકારો ܐ અથવા ܐ આપણને મલેછે; જેહમાં પેહ
 લ્લો અક્ષર ܐ દ-છે. જોકે ܐ ઊપરથી બનેલો ܐ નો એ
 મલો ܐ તની-કરીને વંચાઈ સકેછે; પણ જેમ પેહલવીમાં ૧ ન-
 ઊ, અને ૧, એ તરંણે રીતે વંચાઈ સકેછે, તથા ૧ નો-ઈ, દ, ગ,

અને જ-નો ઊચાર થાએછે, તેજ પરમાંણે ચેઆલદી તથા હીખ
 રૂમાં ઈ, અને દ, તથા ન, અને ઊ, અથવા વ, નો આકાર
 એક ખીખને ઘણેજ થોડે ફેરે મલતો આવેછે; એટલા માંટે ગિપ
 લા સેમેટીક ખોલનો ઊચાર ફેરવાઈને તની, ને બદલે દૂદ થા
 એતો તેહમાં અચરત થવા જોગ કાંઈ નથી.) છાજ દૂદીચ-
 વલી ફરીને; વલી ખીજવાર. (આએ આકાર ગજ દૂદ, અને
 જ, જોડાઈને બનેલોછે.) જ દી, અથવા જ, જ દીવ-
 ગેઈ કાલે; (જાં જ અથવા જાં). જાજ ચીચુન-જેહારે;
 જે વખતે. (અવં ગજ અને જાંજ મલીને). જાજા જાવે
 દાન-હમેશાં; સદા; સદાકાલ. (અવં જાજાજાજાજાજા, જાં જાંજાંજાં
 અથવા જાંજાં). જાં જુદ-જલદી; ઊતાવલે. (Chald. Hib.
 જાં to fast. હીખર અને ચેઆલદી લાખામાં મ નો આકાર
 ત ની સાથે મલતો આવેછે; તેથી જાં ની અંદર મ ને બદલે
 ત નું લખાંન થાએલુંછે; અને પેહલવીમાં ઊચારની સેહલાઈને
 માંટે જ નો ઊચાર દ થાએછે). જાંજાં જુદજુદ-વારેઘડીએ;
 દર વખતે. જાં જાં દાનર દાનર-દર વખતે; વારેઘડીએ;
 (અવં જાંજાં). જાં જાં દાનર-કોઈ વખતે; કોઈ કદાચ. (જાં
 અને સામાન્ય સર્વનાંમની જ મલીને બનેલો જોડ શબ્દછે).
 જાં જાં દારે-કોઈ વખતે; કોઈ કદાચ; (આએ જાં માંથી જ ન-
 નીકલી જાઈને બનેલો આકારછે.) જાંજાં દુગાને-ફરીને; ખીજ
 મરતખે; (અવં જાંજાં અને જાંજાં મલીને તે ઊપરથી બનેલો
 શબ્દછે). જાં જાં દન દમાન-તુરત; તેજ વખતે; તાખરતોર.
 જાં જાં દન-તુરત; તાખરતોર. જાંજાં દેહીગર-ખીજ મરતખે; જ

રીને; (અવ૦ ۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰ ઊપરથી શ૦ ۱۰). ۱۱۱ નૂન-
હવડાં; હમણાં; હાલી; (અવ૦ ۱۰۰۰۰ ઊપરથી). ۱۱۲ નજરત-
نجرت—અથવા نجرت—પેહલ્લાં; પરથમ; પેહલ્લી
મરતબે. (અવ૦ ۱۰۰۰۰۰۰۰ ઊપરથી શ૦ نخست). ۱۱۳
પીશ—આગલ; આગલે વખતે. (અવ૦ ۱۰۰۰۰۰۰ ઊપરથી પા૦
پیش, શ૦ پیش). ۱۱۴ પરાર—અથવા પરیر—ઘેઈ પ
રમ. ۱۱۵ પરકરત—કદાચ; કોઈ વખતે; (પા૦ ۱۰۰۰۰۰).
۱۱۶ પસાય—પછી; (અવ૦ ۱۰۰۰۰, શ૦ پس از). ۱۱۷ પ્રનાજ-
આગલ; આગલે વખતે; ۲) જલદી; ઊતાવલે; (અવ૦ ۱۰۰۰).
પા૦ ۱۰۰ શ૦ فراز અથવા فرا). ۱۱۸ પ્રદા—આવતી કાલે;
(શ૦ فردا). ۱۱۹ પ્રદમ—પેહલ્લાં; પેહલ્લી વખતે; (અવ૦
۱۰۰۰), શ૦ فردم). ۱۲۰ ખાસતાન—હમેશાં; સદાકાલ;
(અવ૦ ۱۰۰۰ અથવા ۱۰۰۰۰). ۱۲۱ ખના કુ-
તુરત; તેજ વખતે; (અવ૦ ۱۰۰ ની રૂઢી ઊપરથી). ۱۲۲
માર—અથવા مار مار—આવતી કાલ; (Chald. مهر, syr.
ܡܪܝܐ). ۱۲۳ મયન—કેહારે; (Hib. منن). ۱۲۴ મેન જક
અમત—જેઆરથી, જે વખતથી. ۱۲۵ રાઈક—ઘોડે; અસુરે.
(Chald. رخيخ). ۱۲۶ રખાર—શરીને; બીજી વખતે;
(Chald. رهبر). ۱۲۷ રવીન—આગલ; અગાઉ; (Syr. روم).
۱۲۸ રગોમન જોમ—આજે, આજ; (Chald. ل અને يومين
નું ۱۲۹, અને ۱۳૦ નું ۱૩). ۱૨૯ વદ-શુધી; લગી; ઘેર; (Syr.
عد, until). ۱૳૦ ૩ વદ અમત—જાંહાંવેર; જાંહાંતલક; જાંહાંશુધી.
૳૧ ૩ વદ જક—તાંહાંવેર; તાંહાંશુધી; તાંહાંલગી. ۱૳૨ સતવર-

ગિતાવલે; જલદી; (અવં 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥, 𐭥𐭥𐭥𐭥). 𐭠𐭣 અથવા 𐭠𐭣 𐭠𐭣-પરીને; ખીલ મરતખે. ૨) હજુરલગી; અલપિ; હમણાં શુધી; (Chald. ܐܘܢ, yet, again, 𐭠𐭣 𐭠𐭣, 𐭠𐭣 𐭠𐭣 ને અવં 𐭠𐭣 સાથે સરખાવીએતો 𐭠𐭣 નો 𐭠𐭣 અને 𐭠𐭣 નો 𐭠𐭣 ખનવો 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 𐭠𐭣-અથવા 𐭠𐭣 𐭠𐭣 𐭠𐭣-તેઆરે ખ શુશ; તેઆરે ખરેખર; ૨) 𐭠𐭣 𐭠𐭣; 𐭠𐭣 𐭠𐭣; ૩) હજુરવેર; હજુર તલક; હમણાં લગી. 𐭠𐭣 𐭠𐭣 𐭠𐭣-ચેવટે; છેલ્લે; છેલ્લે વખતે. 𐭠𐭣 અથવા 𐭠𐭣 𐭠𐭣 𐭠𐭣-હમેશાં; 𐭠𐭣. (અવં 𐭠𐭣, 𐭠𐭣 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 𐭠𐭣 𐭠𐭣 𐭠𐭣 𐭠𐭣-તાંહાં શુધી; તાંહાં લગી. 𐭠𐭣 𐭠𐭣 𐭠𐭣-હમેશાં; 𐭠𐭣; સદા. (𐭠𐭣 𐭠𐭣) 𐭠𐭣 𐭠𐭣 𐭠𐭣, અથવા 𐭠𐭣 𐭠𐭣 𐭠𐭣 𐭠𐭣-તેજ વખતે; તેજ વેલા; તાખડતોખ; (અવં 𐭠𐭣 અને 𐭠𐭣 𐭠𐭣 𐭠𐭣 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 𐭠𐭣-અથવા 𐭠𐭣 𐭠𐭣 𐭠𐭣-વારેઘડીએ; દર વખતે; વારંવાર; (𐭠𐭣 𐭠𐭣).

કેકાંણું ખતલાવનારાં કિં વિં અચ્ચો.

𐭠𐭣 𐭠𐭣-અતરે; હીંયાં; આ જગોએ; (અવં 𐭠𐭣, 𐭠𐭣 𐭠𐭣, 𐭠𐭣 𐭠𐭣, 𐭠𐭣 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 𐭠𐭣-નીચે; હેઠલ; તલે; (અવં 𐭠𐭣, 𐭠𐭣 𐭠𐭣, 𐭠𐭣 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 𐭠𐭣-ગિનચે; ગિપર; (અવં 𐭠𐭣, 𐭠𐭣, 𐭠𐭣 𐭠𐭣, 𐭠𐭣 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 𐭠𐭣 𐭠𐭣-ગિનચેથી; ગિપલી ખાનુએથી; (અવં 𐭠𐭣, 𐭠𐭣, 𐭠𐭣, 𐭠𐭣 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 𐭠𐭣-ગિનચે; ગિપર; (અવં 𐭠𐭣, 𐭠𐭣 𐭠𐭣, 𐭠𐭣 𐭠𐭣; અથવા 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 𐭠𐭣-શુધી; લગી; (Samar. ܐܕܝ, ܐܕܝ).

અનદર-અંદર; મધ્ય; (અવ. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥, 𐭠𐭣𐭥, અં. અન્તરે).
 𐭠𐭣𐭥 અનદર-અંદરની ખાત્રુએ; અંદર; (𐭠𐭣𐭥 અને 𐭠𐭣𐭥
 ડાઈને બનેલો શબ્દ છે. અવ. 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 ની રૂઢી
 ઊપરથી). 𐭠𐭣 અમત-ભાંડાં; જે છેકાંણે. 𐭠𐭣 અરીક-દુર;
 લાંબે; આંધે; દુરદરાજ; (Chald. ܐܪܝܟ, અથવા ܐܪܝܟ, long.
 ܐܪܝܟ, to Extend, Prolong.). 𐭠𐭣 આગ-કાંડાં; કિયે છેકાંણે ?
 (Hib. ܐܝ, અથવા ܐܝ, Chald. ܐܝ, અથવા ܐܝ,) ૨) ભાં
 ડાં; જે છેકાંણે. 𐭠𐭣 𐭠𐭣 આગ જીનાક-કેહી જગોએ; કિયે છેકાંણે.
 𐭠𐭣 આહરીય-પછવાડે; પુઠે; (એ શબ્દ 𐭠𐭣 આહર અને
 𐭠𐭣, એ બે અચરો નોડાઈને બનેલો છે. કોઈ કોઈ વેલા 𐭠𐭣,
 નોડાઈને આવે છે, તેઆરે તેહની અને નોડાએલા શબ્દની વચ્ચે વ
 ધારાની 𐭠 ઈ, દાખેલ થાયેલી આપણા નોવામાં આવે છે, તેજ પર
 માંણે આએ શબ્દની અંદર તેહનું લખાંણ થાયેલું છે). 𐭠𐭣 𐭠𐭣
 કના જીનાક-હર કથે; કોઈખી જગોએ; (આએ શબ્દ 𐭠𐭣,
 Chald. ܐ અને 𐭠𐭣 નોડાઈને બનેલો છે). 𐭠𐭣 𐭠𐭣
 કનામચએ જીનાક-હર કથે; કોઈખી જગોએ; ભાંડાં તાંડાં; દાંમે
 દાંમ. 𐭠𐭣 તમમન-તાંડાં; ત્યાં; (Syr. ܬܡܢ, Chald. ܬܡ, ܬܡ
 અથવા ܬܡ, Samar. અને Hibu. ܬܡ, ܬܡ). 𐭠𐭣 દયેન (અ
 થવા) દીફન-અંદર; વચ્ચે; (Aram. ܕܝܢ). 𐭠𐭣 દર-વચ્ચે; અં
 દર; (અવ. 𐭠𐭣 ઊપરથી, 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 દૂર-લાંબે; આંધે;
 (અવ. 𐭠𐭣, 𐭠𐭣, 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 નેયન-નીચે; હેઠલ;
 (અવ. 𐭠 અને 𐭠 ઊપરથી, 𐭠). 𐭠𐭣 નજદીક-પાસે;
 કને; નજદીક; (અવ. 𐭠, 𐭠, 𐭠 અથવા

૭૩૦). 𐭠𐭣𐭥𐭥 પીરામુન (અથવા) 𐭠𐭣𐭥𐭥 પીરમુન-આસપાસ;
 ચોતરફ; ફરતું; (અવં 𐭠𐭣𐭥𐭥, અને 𐭠𐭣𐭥𐭥 ઊપરથી, પાં 𐭠𐭣𐭥𐭥,
 𐭠𐭣𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥). 𐭠𐭣𐭥𐭥 પદીરે-સાંભણે; સન્મુખ; (અવં 𐭠𐭣𐭥𐭥
 અને 𐭠𐭣, પાં 𐭠𐭣𐭥𐭥, 𐭠𐭣 𐭠𐭣). 𐭠𐭣𐭥 પદ્મ-સાંભણે; સાં
 ખે; સન્મુખ; (અવં 𐭠𐭣𐭥𐭥). 𐭠𐭣𐭥 પદ્મ-તર-પેલી તરફ;
 આગલી ગમ; (અવં 𐭠𐭣𐭥𐭥). 𐭠𐭣𐭥 પસાજ-પછવાડે; પાછલ
 થી; (અવં 𐭠𐭣𐭥𐭥, સં 𐭠𐭣, 𐭠𐭣 𐭠𐭣 અથવા 𐭠𐭣). 𐭠𐭣𐭥
 પસાજ-પછવાડે; પાછલથી; (એમાં 𐭠𐭣, ને 𐭠𐭣 𐭠𐭣-વપરાએ
 લોછે). 𐭠𐭣𐭥 પ્રેત (અથવા) પ્રેત-નીચે; તલે; હેઠલ; (અવં 𐭠𐭣𐭥)
 અને 𐭠𐭣 ઊપરથી પાં 𐭠𐭣, 𐭠𐭣 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 પ્રનાજ-આગલ;
 પાસે; સાંભણે; (અવં 𐭠𐭣𐭥, સં 𐭠𐭣 પ્રાક, પાં 𐭠𐭣, 𐭠𐭣 𐭠𐭣).
 𐭠𐭣 𐭠𐭣-ઊનચે; (અવં 𐭠𐭣, પાં 𐭠𐭣, 𐭠𐭣 𐭠𐭣).
 𐭠𐭣 𐭠𐭣-ખાહર; ખાહરની તરફ; ખાહરની ખાજીએ; (Chald.
 𐭠𐭣, ખેર-Hib. 𐭠𐭣, 𐭠𐭣 𐭠𐭣; આએ 𐭠𐭣 𐭠𐭣-𐭠𐭣, અને
 𐭠𐭣 𐭠𐭣 જોડાઈને બનેલોછે). 𐭠𐭣 બના-ખાહર; ખાહર;
 (Chald. 𐭠𐭣, Samar. 𐭠𐭣, Syr. 𐭠𐭣, પાં 𐭠𐭣, 𐭠𐭣 𐭠𐭣).
 𐭠𐭣 મદમ-ઊપર; માંથે; (Hib. 𐭠𐭣, Chald. 𐭠𐭣 અને 𐭠𐭣 નો
 ડાઈ 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 𐭠𐭣 મદમ જીનાક-તાંડાંજ; તેજ જગોએ.
 𐭠𐭣 રતમમન-અતરે; હીયાં; આ જગોએ; (Chald. 𐭠𐭣
 અથવા 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 રાઈક-લાંબુ; દુર; (Chald. 𐭠𐭣).
 𐭠𐭣 રવીન-નજદીક; પાસે; આગલ; (Chald. 𐭠𐭣). 𐭠𐭣
 રાઈન-આગલ; અગાડી; (Chald. 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 રાઈનો
 આહર-આગલ પછવાડે; (અવં 𐭠𐭣 𐭠𐭣 ની રૂઢી ઊપ

રથી). 𐤔𐤕𐤁 𐤔𐤕𐤁—ઊનચે; ઊપર; (Chald. 𐤔𐤕𐤁, 𐤔𐤕𐤁 અથ
વા 𐤔 અને 𐤔𐤕𐤁 નોંધાઈને 𐤔𐤕𐤁, Samar. 𐤔𐤕𐤁). 𐤔 વદ-
શુધી; ઘણી; તલક; (Syr. અને Chald. 𐤔, Samar. 𐤔 𐤔𐤕-
અથવા 𐤔); 𐤔 વર—ઊપર; ઊનચે; (Chald. અને Syr.
𐤔, Samar. 𐤔, પા. 𐤔). 𐤔 વર તમમન—તાંછાં;
પેલી જગોએ; (Syr. 𐤔). 𐤔 વર પદીરે—સાંમણે;
મોકાળલે. 𐤔 વર રવીન—પાસે; નજદીક.

રીત અથવા હાલત ખતલાવનારાં ક્રિં વિં અથયો.

𐭪 (અથવા) 𐭪 અફ-એમ; એ પરમાંણે. (અવ૦
 𐭪𐭪𐭪𐭪). 𐭪𐭪𐭪 અફદૂન-એ પરમાંણે; એમ; હેવી રીતે;
 (અવ૦ 𐭪𐭪𐭪𐭪𐭪, પા. ૦ ૧૧૬, ૫૦ ૭૭). 𐭪𐭪𐭪 અયો
 માને-ખરોખર; એકસરખું. 𐭪𐭪𐭪 એકનુ-ઘણુંકરીને; અગત
 કરીને. 𐭪𐭪𐭪 એશતાવ-જલદી; ઊતાવલે; (અવ૦ 𐭪𐭪
 અને 𐭪𐭪, ૫૦ ૫૭). 𐭪𐭪𐭪 એમાનાક એફ (અથવા)
 𐭪𐭪𐭪 એમાનાક વરમન-તે પરમાંણે; તે મીસાલે; (અવ૦
 𐭪𐭪𐭪𐭪𐭪 ની રૂઢી ઊપરથી). 𐭪𐭪 અગીન-હેવી રીતે;
 તેમ; તેહવું; (Chald. 𐭪𐭪). 𐭪 અચ-તેજ પરમાંણે; તેમજ;
 (આએ શબ્દ Chald. 𐭪 અથવા 𐭪, ઊપરથી ખનેલોછે; પણ
 𐭪 𐭪, અને 𐭪 𐭪, 𐭪 𐭪, ની સાથે જોડાઈ જવાથી 𐭪 અને 𐭪
 નો એકસરખો આકાર હોવાને લીધે તેમાં આવેલો 𐭪 𐭪, (અથવા)
 𐭪, 𐭪 𐭪, થી વંચાએઓછે). 𐭪𐭪 એદમત-કેમ; કેહવી રીતે;
 (Chald. 𐭪𐭪). 𐭪𐭪 એમત-કેમ; કેહવી રીતે; (આએ આકાર
 𐭪𐭪 નો સંક્ષેપછે). 𐭪𐭪 અવાજ-જાહેર રીતે; ખોલવું; વીસતા

રીને; (અવ૦ 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 ઊપરથી; અથવા 𐭠 અને 𐭠𐭣𐭥𐭥 મલી
 ને). 𐭠𐭣 અવીન-તે પરમાંણિ; તેમ. ૨) એ પરમાંણિ; એમ; હેવું;
 (અવ૦ 𐭠𐭣𐭥). 𐭠𐭣 અવીર-ઘણીએક રીતે; ઘણીએક તરેહથી.
 ૨) હેવું; હેવી તરેહનું. 𐭠𐭣𐭣 અવીરતર-ચોકસ રીતે; સારી તરેહ
 થી. 𐭠𐭣𐭣𐭣 𐭠𐭣 અવીન ઓમાનાક-તે મીસાલે; તે પરમાંણિ;
 આએ તરેહથી; એમ. 𐭠𐭣𐭣 ચીગૂન-એમ; એ પરમાંણિ; કેમ; કેહ
 વી રીતે; (અવ૦ 𐭠 અને 𐭠𐭣𐭣, પા૦ 𐭠𐭣𐭣, ૧૦ 𐭠𐭣𐭣).
 𐭠𐭣 ચી-(અથવા) એ-કેમ; સી રીતે. (અવ૦ 𐭠 અને 𐭠).
 𐭠𐭣 એમ-કેમ; સી રીતે; કેહવી પરકારે. 𐭠𐭣 𐭠𐭣 જવીદ જવીદ-
 તશસીલવાર; વીગતે. 𐭠𐭣 જવીતર-ખીજી રીતે; જુદી તરેહ
 થી; (અવ૦ 𐭠𐭣𐭣, ૧૦ 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 જુદ-ઊતાવલે; જલદી.
 𐭠𐭣 જકીચ-તેજ પરમાંણિ; તેમજ; (આએ અવ્યય 𐭠 અને
 𐭠𐭣 ના મેલાવરાથી બનેલોછે, અને તેહમાં 𐭠𐭣 ને બદલે તેહ
 નો સંક્ષેપ આકાર 𐭠 વપરાએલોછે). 𐭠𐭣 જકચે-તેમજ; તે
 જ પરમાંણિ; (એમાં 𐭠𐭣 ને બદલે 𐭠 વપરાએલોછે). 𐭠
 તીજ-જલદી; ઊતાવલે; (અવ૦ 𐭠𐭣 વેહું, તેજ વાહું).
 𐭠𐭣 નામચેશતી-વીગતે; તશસીલવાર. 𐭠𐭣 મેમન-કેમ;
 સીરીતે; (Samar. 𐭠, Chald. 𐭠). 𐭠 રારત-ખરેખર; ખરે
 ખરું; (અવ૦ 𐭠𐭣, ૧૦ 𐭠). 𐭠 હમઅંગોશીદ-
 તે મીસાલે; તે માફક. 𐭠 હમઆઈનીને-તેજ પરમાંણિ; તેજ મા
 ફક; તે માફક. 𐭠 હમે-એવી રીતે; તેમ; તે પરમાંણિ; (અવ૦
 𐭠). 𐭠 હમચુને-એ તરેહથી; તે પરમાંણિ; ૨) એકસરખી
 રીતે. 𐭠 હમદીન-(અથવા) 𐭠 હામેદીન-તે પરમાંણિ;

તે પરકારે; તે રીતે; (અવં 𐭠𐭣𐭥𐭥 અને 𐭠𐭣𐭥𐭥). 𐭠𐭣𐭥𐭥
હમગનશ-તે પરમાંણે; તેમ; (અવં 𐭠𐭣𐭥 અને 𐭠𐭣𐭥𐭥).
𐭠𐭣𐭥𐭥 હમચીથન-તે પરમાંણે; ૨) જેમ; જેહું; જે પરમાં
ણે. 𐭠𐭣 (અથવા) 𐭠𐭣 અવા-શાથે; મલીને; (Syr. 𐭠𐭣,
પા. 𐭠𐭣; 𐭠𐭣 𐭠𐭣 અથવા 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 જવિદ-ચુદું; અલાહેદું;
(અવં 𐭠𐭣, 𐭠𐭣 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 બીગાને-ચુદી રીતે; હલા
એદી રીતે; ચુદું; છુદું; (અવં 𐭠𐭣 અને 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 રોતમન-
શાથે; મલીને; (Samar. 𐭠𐭣 અથવા 𐭠𐭣, Chald. અને Syr.
𐭠𐭣). 𐭠𐭣 અમત-કેમ; સાસાર. 𐭠𐭣 ચે-સાવાસતે; કેમ; (અવં
𐭠𐭣, 𐭠𐭣 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 મેમન-(અથવા) 𐭠𐭣 મેમનરા-સાસાર;
કાંએ; સામાંટે. 𐭠𐭣 અવેચેમ-વગર સામણે; શેકટ; વગર કા
રણે; (અવં 𐭠𐭣 અને 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 મવન-કાંએ; સાસાર;
(Syr. 𐭠𐭣).

હ. તથા નકારને લગતાં કિં વિં અવ્યયો.

𐭠𐭣 અર-માં; નાં; (Samar. અને Chald. 𐭠𐭣). 𐭠𐭣
અર અત-કદાચીત; રખેને; મગર. 𐭠𐭣 કમ-નહી; (અવં
𐭠𐭣, 𐭠𐭣 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 કુનરત-દીક; ભલે; વાર; 𐭠𐭣 બના-
નહી; નાં; (Samar. 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 યાવશ-નહીતર; નહીતો.
𐭠𐭣 પરગરત-માખાદ; કદાચ. 𐭠𐭣 રવીત-નથી. (Chald.
𐭠𐭣, 𐭠 અને 𐭠 મલીને. Samar. 𐭠, Syr. 𐭠). 𐭠 લા-
નહી; નાં; (Syr. Chald. Hib. અને Arab. 𐭠). 𐭠 લા
અકરજ-હરબીજ નહી; કદી નહી. 𐭠 લાય-નહીજ; કયુ નહી.

જથો ખતલાવનારાં કિં વિં અવ્યયો.

૧૬ અમર-પેહલ; પુશકલ; (અવં ૫ અને ૧૦). ૧૭ અન્દક-
થોડુએક; જરાક; (કં પાં ૫૦, ૫૦, ૫૦, ૫૦, ૫૦). ૧૮ અન્દક
અન્દક પ્રનાજ-થોડુંઘણું. ૧૯ અવીર-ઘણું; વધારે. ૨૦
અવદ-પુશકલ; ઘણુંએક; (Syr. عبد). ૨૧ કેમ-ઘણું; કમ;
થોડું. ૨૨ કથદ-ઘણું; અતિશય. (Chald. અને Hib. کبد
to be heavy). ૨૩ ચન્દ-કેટલું; ૨) જેટલું; (અવં
۵۰). ૨૪ નચુરત- (અથવા) ૨૫ નજેરત-પેહ
લાં; પરથમ. ૨૬ નજદીકતર-ઘણુંકરીને; અકસર.
૨૭ પુર-ઘણું; વધારે; પુશકલ; (અવં ૧૦). ૨૮
પરગાંન-વધારે; ઘણું; (અવં ૧૦ અને ૫). ૨૯
(અથવા) ૩૦ પ્રેહ-વધારે; ઘણું; (અવં ૫).
૩૧ પ્રહેરત-ઘણુંજ; અતિશય; પુશકલ; (અવં ૫).
૩૨ માહેલર-ઘણુંકરીને; અકસર; ૩૩ મનદુમય-મુત
લક; તદન; જરાખી. ૩૪ રયા-વધારે; પુશકલ; (Hib. ر ,
Chald. Syr. ر (અથવા) Arb. ر). ૩૫ વેશ-ઘણું; વધારે;
(કં પાં ૫૦, ૫૦, ૫૦, ૫૦, ૫૦). ૩૬ વદ-મુતલક-
મુદલ; તદન. ૩૭ વસ-ઘણું; વધારે; (૫૦, ૫૦, ૫૦).
૩૮ વરથાર-પુશકલ; ઘણું; વધારે; (કં પાં ૫૦, ૫૦, ૫૦,
૫૦). ૩૯ હાવન્દ-સરખુ; ખરાખર; (અવં ૫, ૫, ૫,
૫). ૪૦ હમયુનય-જરાક; થોડુંએક; જરાખી;
૨) તદન; ખીલકુલ.

[illegible]

નીચે લખી જણાવેલા અવ્યયો ઊભયાંતરથી તરીકે વપરાયેલા,
આએ ભાષામાં લખાયેલાં પુશતકો અને રેસાલાઓની અંદર આપ
ણને મળેછે:—

१) व-अने, ने, तथा; २) तेथी, तेआरे; ३) पणु; ४) मांटे, वास्तते; (अव० ॐ, ॐ, सं० उत्त, ३० पा० ॐ, पा० ॐ, श० ॐ, Chald. Syr. ॐ). ॐ अ- (अथवा) ॐ-ॐ अच-
तोपणु, ते छतां, तोली, तथापि, पणु; (Chald. ॐ, पेडुलवीमां
ॐ ॐ-अने ॐ अ-नो आकार ऐक पीनाने मलतो आव्वा ने क्षीधे,
आमे शेरशर थाऐलोछे). ॐ अथवा ॐ, ॐ अह-कांऐके;

૨) એટલેને, ઈઆને, એમછેકે; ૩) કે; ૪) તો; (Samar. તથા Hib. آى, અથવા اى). ۱۰۰ અગર-નો, અગર; (પા. ۱۰۰ ۱۰۰, શા. ۱۰۰). ۱۰۰ અત-નો, અગર; ૨) નોકે, તો નોકે; (અવ. ۱۰۰ ۱۰۰, કં ૫૦ ۱۰۰ ۱۰۰; સં. ૦ યદિ; Chald. اس). ۱۰۰ અર-અગર, નો; ૨) પાણ; (Samar. ۱۰ અથવા ال; Arab. اى, Chald. اى અથવા ۱۰). ۱۰૦ એમત-નો, અગર; ૨) કે; ૩) કારણકે; ૪) પાણ; ૫) અને; (Chald. Samar. ۱۰૰ અથવા ۱۰૰; Chald. ۱۰, because). ۱۰૦ એમતય-નો કણ, અગરનો; (આએ અથવા Chald. ۱۰૰ અને અવ. ۱۰૰ નોકાઈને બનેલોછે). ۱۰૰ અતય-(અથવા) ۱۰૰ અતમેમન, અગરનો, નો કણ; (અવ. ۱۰૰ ۱۰૰, શા. ۱۰૰; ۱۰૦ મેમન-એ ۱૦ ને બદલે વપરાયેલોછે). ۱۰૰ અદીન-અથવા ۱۰૰ અદીન-પાણ; ૨) તોપાણ; ૩) તો; ૪) અગર; (Syr. ۱۰). ۱۱ ۱۰૰ અદીન પવન-તોપાણ. ۱۱૦ અદુપ-અથવા, ઈઆ; ૨) અને, તથા; ૩) કે; (અવ. ۱۰ ۱۰, ૫૦ ۱۰૰ અથવા ۱۰૰, શા. ૫). ۱۱૦ એમનત-એમછેકે; ૨) એટલેને. ۱۱૦ એમનાત-એમછેકે; ૨) કે; ૩) એટલેને. ۱૧૦ અઈ ત મવન-પાણ. ۱૨ આગ-એટલેને, ઈઆને; ૨) કે; ૩) કારણકે; ૪) અને; ૫) નો; (Chald. ۱۲, અથવા ۱۲, Arab. ۱۲; નો ۱૨ આગ-ને ۱۲, અથવા ۱۲ ની સાથે મેલવીએતો ۱, અથવા ૩ ને બદલે ۱૨ અને ૭ અથવા ૭ ને બદલે ૧ થાયેલો જણાયેછે. ۱૩ દયન-ની અંદર વપરાયેલા ۱૩, નો આકાર ۱૩-ના આકાર સાથે મલી જવાથી ۱૩, ની જગોએ તે ૩ વં

યાએઓછે). ૧. આગચ-કારણકે. ૨. આહરચ-તોપણ, તોખી, તે છતાં. ૩. અઈવશ-નહીતો, નહીતર; (Chald. ܐܝܬܐ, Whether.). ૪. અરઅત-નહીતો, નહીતર. ૫. આહર-તેઆરે, હવે; ૨) તે પરથી, તેથી; ૩) પછી. ૬. એમ એમ ૨-એટલા વાસતે, એ કારણસર; (એમાં ૬, ૬ અને ૭ એ તરણ અચથો નોડાએલાછે). ૮. અજશ-તેઆરે; ૨) તે ઊપરથી, તેથી; (અવં ૯ ઊપરથી). ૯. ચ-જો, કણ; ૨) કારણકે, કેમકે; ૩) લી, ખી; ૪) તો; ૫) અને, તથા. (આ અચથ હમેશાં શબ્દને છેડે નોડાઈને આવેછે. એની ઊત્પત્તિ અવસ્તાના ܚܝܢ, ܚܝܢ અને ܚܝܢ ઊપરથી થાએલીછે). ૧૦. એ-કેમકે, સાવાસતે કે, કારણકે; (અવં ૧૧, સં. હિ). ૧૧. પવન-માંડે, વાસતે; ૨) પણ, બલકે; (Chald. ܡܝܢ). ૧૨. બના-પણ, બલકે; ૨) વાસતે, માંડે; (Chald. ܒܢܐ, Samar. ܒܢܐ). ૧૩. બના અમત-પણ, બલકે; (એ ઊપરથી શરસીમાં ܐܡܬ વપરાએ લેાછે). ૧૪. બનાશ-તોપણ, તોલી, તોએપણ; (આએ અચથ ની અંદર ૧૫ ની સાથે ૧૬ નોડાએલાછે તે ઊચારની ચેહવાઈ ને માંડે ૧૭ ને બદલે વપરાએલાછે). ૧૫. બના અત-પણ, મગર, નહીતર. ૧૬. મેમન અત-જો કણ, અગરજો. ૧૭. હાન-(અથવા) ૧૮. હાન-અને; ૨) વહી. ૧૯. વઅમત-પણ જો, બલકે. ૨૦. કનુ-હવે. ૨૧. કનુચ-હવેતો. ૨૨. મેમન-કારણકે, કેમકે, સાવાસતે કે; (Chald. ܡܡܢ). ૨૩. મવન-કે, કારણકે; ૨) જો; (Syr. ܡܡܢ). ૨૪. લા અત-નહીતર, નહીતો. ૨૫. ચીયુન-જેમ, જે પરમાંણે. ૨૬. ૨૭. ચીયુન

અમત-(અથવા) 𐭠𐭣𐭥𐭥 ચીચુન મવન-કારણ કે. 𐭠𐭣 હમ-
લી, ખી. 𐭠𐭣𐭥𐭥 અના મવન-એટલા વાસતે કે. 𐭠𐭣 𐭠𐭣 મેમ
ન રા-સાવાસતે કે. 𐭠𐭣 𐭠𐭣 મેમન વદ-કારણ કે. 𐭠𐭣 𐭠𐭣
શાયેદ આગ-કદાચ, મખાદા; (𐭠𐭣 𐭠𐭣).

કેવલપ્રયોગી અવ્યયો.

૨૩૯. કેવલપ્રયોગી અવ્યયો, મનનો જોરસો અથવા વિકાર ખત
લાવ્યા સાથે વાપડેઆમાં આવેછે. જેમકે:— 𐭠𐭣𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣 𐭠𐭣
𐭠𐭣𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥 * * અપ્રસોસ હોજો! આવી રીતે અંત લાવનાર
માંણુશ ઊપર. 𐭠𐭣𐭥𐭥 𐭠𐭣 𐭠𐭣 અરે! શું કરવા કેહ્ય.
𐭠𐭣𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣 અએ! અશો જરતોશત.

નીચે લખી જણાવેલા કેવલપ્રયોગી અવ્યયો આએ ભાષામાં સા
ધારણ રીતે વપરાએલા આપણને મલેછે. જેમકે:—

𐭠𐭣 અયા-અરે, એ, રે; (Syr. عيا). 𐭠𐭣, 𐭠𐭣, 𐭠𐭣
અએ-અરે, એ, રે; (અવ૦ 𐭠𐭣, Syr. 𐭠𐭣— ah, alas;).
𐭠𐭣 અના-અરે, ઓ; (Hib. 𐭠𐭣, ho! Wao!). 𐭠𐭣
ગાર-જોની, જોતો ખરો; (અવ૦ 𐭠𐭣 અને 𐭠𐭣; 𐭠𐭣).
𐭠𐭣 આહ-ઓ, અરે; (Hib. 𐭠𐭣, oh! alas!). 𐭠𐭣 હા-જો,
જો વાડ; (Hib. અને Choldy. 𐭠𐭣, lo! behold.). 𐭠𐭣 વાએ-
અપ્રસોસ, હાઅ; (𐭠𐭣 𐭠𐭣). 𐭠𐭣 કાફ-કેહવું સાથે! 𐭠𐭣 મેમન-
છદ, ચદલ; (Hibru. તથા Samaratic. 𐭠𐭣 મે— Choldy. 𐭠𐭣
What, How.)

અરદવાંન, તું તથા હું અને દુનીઆં મધેનાં ઘણાંએક આદમીઓ
ઊપર તન, આતમા, દેહત અને માલમતાની અંદર વધારે સરસાઈ
બોગવનાર (છે).

વી શે પણ.

૧) વિશેષણ લીંગ, વચન અને વીભક્તીની અંદર નાંમની સાથે
મલતું રેહ્ય. જેમકે:— **ساراں છોકરાં** ; **دادهآ پودنه**.

૨) એક વીશેષણ, જે અથવા બેથી વધારે કોઈની લીંગમાં વપ
રાએલાં નાંમનો. ગુણ ખતલાવનાર તરીકે વપરાએલું હોએય તો તે,
قلب اضم માં પેહલ્લાં નાંમની આગલ, અને **کسر ک توصیفی** માં
છેલ્લાં નાંમની પછી મેલેઆમાં આવેછે, જેમકે:— **سوی لکوتا**
دادهآ **دادهآ** **سوی** **دادهآ** **دادهآ** ઘણો ભાએગસારી ખા
વંદ અને ઓરત, તેણે મેલવેલાં અસલ સાનથી (છે) ; **دادهآ** **سوی**
دادهآ **سوی** **دادهآ** **سوی** **دادهآ** પુરી ચક્રુતમ
અને શરમને માંડે પોતાનાં રવાંનને દોજખમાં સપુરદ માં કરતો ;
دادهآ **سوی** **دادهآ** **سوی** **دادهآ** કે તારી ઊપર ભારી
દુઃખ અને ગમ નહી પોંહ્યે.

૩) જેઆરે એક વાક્યમાં એકથી વધારે વીશેષણો કોઈ શખસને
લગાડેઆમાં આવેલાં હોએ, અને તે વાક્ય ન્તે **کتاب** વાલો
હોએતો, નાંમ હમેશાં સઘલાં વીશેષણોની પછવાડે આવેછે. જેમકે:—
دادهآ **سوی** **دادهآ** **سوی** **دادهآ** **سوی** **دادهآ** **سوی**
دادهآ પરહેજગાર તથા કાંમની અજમાએશવાલા અને ચાલાક
તથા સારો ખસલત ધરાવનારા પુરુશની સાથે પુછપરછ કરજે.

𐭥𐭮𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮𐭥𐭮 તાંહાં, (કે) જાંહાં ઊતારો લેવા સારૂ
નેકં કરણીછે.

ક્રિયા ૫૬.

૧) ક્રિયાપદને તેહના વિષય પરમાંણે એક કર્તા હોએચ, અને
તે તેહના સઘલા કાલોની અંદર લીંગ તથા વચનમાં પોતાના કર્તા
સાથે મલતું રેહ્ય. જેમકે:— 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮
𐭥𐭮 𐭥𐭮 દરએક જણ એમ વીચારેચ કે, હું એખલો છોકો.
𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 જેઓ તે ઊપર ખેડાંછે.

૨) જો કોઈ આખરૂદાર અને દરબાવાલા પુરૂષને આંમાંણસાંમાંણ
એકખીજાને સારૂ લખાંણ અથવા ખોલવું કરેઆમાં આવીજાં હોએ
ચતો, ઈજજતને ખાતર તેહને લગતું ક્રિયાપદ અનેકવચનમાં આવેછે.
જેમકે:— 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮
𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮
તેણે (અરદવાંને) પાપક ઊપર પતર લખેઓ કે, હુમેએ સાંભલીજાં
ચ કે, તમોને એક લાએકી વાલો છોકરોછે, તેહને હમારી દરબાર
ખાતે તમો મોકલો.

૩) જો કોઈવાકયમાં માતરે એક ક્રિયાપદ હોએ અને તેહના કર્તા
તરીકે એકથી વધારે નાંમો એકવચનમાં વપરાએલાં હોએતો, તે
ક્રિયાપદખી એકવચનમાંજ આવેછે. જેમકે:— 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮
𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 𐭥𐭮 સરોશ
અશો અને આદર ઈજદ કેહવા લાગા કે, આએ જગોને 'હમેસ્ત
ગાન' કેહ્ય.

સેમીટીક પેહલવી શબ્દ કોશ.

અ અ.

૧) અબ—(અથવા) ૨) અબુ—નાં બાપ, પિતા. (Hib. Chald. અને Arab. ا ب અથવા ا ب Syr. ا ب એબુ.)

૩) અબીતર—નાં બાપ, પિતા. આએ બોલ અમલ ૪) અબુ—છે, તેહને ૫) તર—હેવો અવસ્તાનો પ્રત્ય લાગીને ૬) અબુ—થઈગેછે.

૭) અબુનતન—કિં રાંધવું, પકાવવું. (Hib. અ Chald. અ અફહ અથવા ا ا Syr. ا ا એફા to cook, bake.)

૮) અપમન—નાં બરડો, પીક. (Hib. ا ب Back. ધણુંકરીને પેહલવીમાં સેમીટીક ا ب—ને બદલે ૭ પ—નો એમલો આપણને મલેછે, જેમકે ૭ નું ૭. આએ એમલામાં ૮ ની અંદર આવેલો ૭ ગ—૭ પ—ની સાથે જોડાઈ જવાથી ગ ને બદલે અ વંચાએલો ધારેઆમાં આવેછે.)

૯) અતએાર—(અથવા) ૧૦) અતોર—નાં ખાંડ. (Hib. ا ا અહલ to be sweet.)

૧૧) અતોત—વિં તેજ, જનદ, તીવ્રશન. (Chald. ا ا એતત—to be sharp, a thistle. Hib. ا ا અતત—to go softly.)

૧૨) અતીનુતન—કિં બરવું, પુર કરવું. (Arab. ا ا અથવા ا ا પેટ બંધ થવું. જાડો કપાળ થવો. Hib. ا ا અતમ Syr. ا ا અતીમા—to shut.)

૧૩) અતુનતન—કિં શીવું, સાંધવું. (Chald. ا ا અતત to sew. Arab. ا ا خيطه—ا ا).

૧૪) અજદરનતન—કિં કાપણી કરવી, ઠાલવું. ૨) ચાલવું, ઝાટકવું, વા દેવો. (Talmud. ا ا to reap. Chald. ا ا ચખર to heap up, store up.)

૧૫) અદા—નાં આત્મા, પ્રાણ; (Chald. ا ا અથવા ا ا અથવા Hib. ا ا અદહ Syr. ا ا અદા to live, be, exist. ધણુંકરીને સેમીટીક બોલોમાં વપરાએલી ૭, નો ઉચ્ચાર અને તેમજ તેહનું લખાંત પેહલવીમાં ૭ દ—થી કરેલુંછે; એટલુંજ નહીં પણ કેટલાએક અવસ્તાના

મિલિમાં વપરાયેલી. અથવા ને પાલુ પેહલવી લખાણ કરનારાઓએ
 ને દ્વા—ના ઉચ્ચારથી લખીને તેહનું વપરાણું કરેછું, જેમકે:—
 ગેખી: એના નું રીત, તરીકા: એના નું એક અલ્પવરજ—લડા
 ને કરનાર, લડાએક.)

ॐ = आदेश—नां० शम्भु, आदमी, पुरुष. (Hib. **ايش** a man.)

॥ ३५ ॥ अथ धर्मसूत्रम्—किं वीक्ष्य वा दत्वा, मानवुः । (Chald.
 Syr. ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ—to believe. ܐܡܝܢ to be faithful. Chald. ايمان Arab. faith.)

અર્થબોનીના—તાં વિખડું, કુટ, ખડબુચ. (Chald.
 ܐܪܬܐ ܒܢܝܢܐ. આખે ખોલ ધારવામેલે) અર્થ—અને ܐܪܬܐ ܒܢܝܢܐ
 એ એ લાગતા જોડાઈને બનેલોછે, અને ܐ. અર્થ—એ ફારસી ܐܪܬ ܒܢܝܢܐ ને બદલેને
 એમણે હેવા જોઈએ; કેમકે ܐܪܬ ܒܢܝܢܐ નો અર્થ “માલીક નામએ અસવરી”
 ની અંદર “કાકડી” નો કરેલોછે; અને એજ ફરહંગમાં ܐܪܬ ܒܢܝܢܐ ખોલની નીચે
 ܐܪܬ ܒܢܝܢܐ ખોલ તેહના અર્થને સાર થેલોછે; માટે ܐܪܬ ܒܢܝܢܐ નો માએનો
 “ધવેડાંને ખાવાની કાકડી” હેવા થવા જોઈએ. આપણે જોઈને ખડબુચ કરીને
 ખોલીએય તે ખોલ ܐܪܬ ܒܢܝܢܐ નીકલેલોછે અને ܐܪܬ ܒܢܝܢܐ ખોલની ઉતપત્તી
 ܐܪܬ ܒܢܝܢܐ ઉપરથી ચાએલી ધારેઆમાં આવેછે.)

જાણીતા—નાં ધરના માર, માલીઓ. (આએ પાલ Chald.
 ૭૮ અમન—'ઉપર'; અને જાણીતા—'ધર' એ બે શબ્દ મલીને ખનેસાએ)

॥१॥ अरुणतन—क्रि० सी०पुं०, नलपुं०, शि०पुं०, नलपुं०.
(Hib. أَلَفَ अलफ़ to learn; عَلَّمَ to teach. Chald. اَلَفَ अलफ़—
to learn, Syr. اَلَفَ अलफ़ अथवा عَلَّمَ عَلَّمَ to learn, اَلَفَ अलफ़—
to teach. Arab. أَلَفَ to learn.)

॥१॥ अरदनतन—किं वातुं, स्नान करुं; (Syr. خلل अलेन—to purify. Chald. خلل अवनन—to wash.)

॥ अरुद्ध—तां भेदुं, गाड्ड, घेदुं. (आमे शुब्दने अश्वपर मलता
 सागत सेनीयिक भाषामां मली आवतो मही; पणु Chald. ܐܪܘܬܐ a ram.
 Syr. ܐܪܘܬܐ— a bullock. तथा ܐܪܘܬܐ— a sheep, lamb.
 हेवा शुब्दो अमे भाषता अमेवाने तथा आमेनीने घाड्डले मलता आपणुने
 मलेछे. Arab. ܐܪܘܬܐ शिकार.)

૪૦૬) અરતા—nāo જમીન, ધરતી, ભૂમિ. (Chald. أَرع land; Hib. أرض earth. Arab. أرض Syr. اَرعو a earth, land.)

૪૦૭) અરસીઆ—nāo તપ્ત, સિંહાસન, ગાદી. (Syr. عروس a bed, couch, bier. Chald. Samar. عرس a bed, couch. Arab. عرش.)

૪૦૮) અરકુનતન—કિં વેહવું, ભાગ પાડવો. (Hib. خلق to divide. Chald. خلق to share, portion off.)

૪૦૯) અરકીઆ—nāo કૂવો, વાવ. (આએ ભોગતને બરેબર મલતો શબ્દ સેમીટીક ભાષામાં આપણને મલતો નથી; પણ તેહને ઘણે દરજ્જે મલતા નીચે લખી જણાવેલા શબ્દો આપણને મળેછે. જેમકે—Arab. اكتر કૂવો, قعر ઉકું. Hib. حور to hollow, bore. حلد હલદ to dig. હીબર અને ચેઆલદી ભાષાના અપશરેમાં દ અને ક નો આકાર એક જીભને મલતોછે, માટે આએ ભોગતમાં દ ને બદલે ક વનચાએઓ હોએતો તે બની શકે હેવુંછે.)

૪૧૦) અરકુનતન—કિં શુવું, ઉઘવું, જોઆખ કરવો. (Chald. عرام a bed. Syr. حلم ખલઅમ to dream. Chald. حلم ખઅલઅમ to dream.)

૪૧૧) અસદર—nāo સિંહ, વાઘ. (Chald. اري અથવા ار a lion. Samar. ار a lion, m. આએ ار શબ્દની અંદર ૧) અસદર—ખાલને લગતા ચેહારે અપશરે કાંઈએક ફેરફાર આવેલાછે; જેમાં ૨) સદ ને બદલે દ થાયેલાછે, અને ૩) સેવરે આવેઓ જોઈએ તેહને બદલે ૪) અ ની પાસે આવેલાછે; પણ જેઆરે અરબી اسد અમઅદ—ની સાથે આપણુ ૫) અસદર ને મેલવીએય તેઆરે ૬) સેવાએ મધલો એમલો એકસરખી રીતે મલતો આવેછે.)

૪૧૨) અસદનતન—કિં બાંધવું, કેદ કરવું. (Hib. أسر અથવા اشر Chald. أسر Syr. أسر એસર Arab. أسر to bind.)

૪૧૩) અસુનતન—કિં જોવું, દેખવું, બાલવું. (Samar. عسى to conceive. Chald. Samar. عى અથવા عى to see. હીબર તથા ચેઆલદી મ નો આકાર સ ને નજીક મલતો આવેછે, તે ઉપરથી ૧) અસુન ની અંદર મ ને બદલે સ વપરાએલો હોએ હેવું મનિઆમાં આવેછે.)

૪૧૪) અજ, ૫) અજગ—nāo બકરો. (Syr. عزة એજુ a goat. Chald. Samar. عز goat. m. Hib. عز એજ she-goat.)

כרם અજબા—નાં ક્રેહિલું. શિયાલ. (Arab. عقف, ضواع).

כרם અજરા—અથવા כרם અજરે—નાં કુકર, કુકર, સુઅર, બુંડ.
(Syr. חזיר אגרי—a sow. Arab. خنزير hog. અનેકવં חזיר, خنزير Hib. חזיר, a swine, boar)

כרם અજીતુનતન—કિં જોવું; સહમજવું. (Chald. خزا, خزه
અને חזי to see, behold. Samar. خز to see, understand.
Hib. خزه Syr. حزو אגת. to see.)

כרם અશિકહુનતન—કિં મેલવું, ઉપન કરવું. (Hib. Hiph.
חשק חשק—to cause. Chald. Afel. חשק חשק—
અથવા חשק to find. ઉપરથી.)

כרם અશરીઆ—વિં દશ. ૧૦. (Syr. אשירה—Chald.
אשירה Hib. אשירה “ten” Arab. عشرة).

כרם અકલીઆ—નાં ધારી નમ, ધારી રગ. (Arab. عرق).

כרם અલોઆ—(અથવા) כרם અલીઆ—નાં કુધ. (Arab. حليب
કુધ. Chald. خا, خله, خالي to be sweet. Syr. חלי to be sweet.)

כרם અમ—નાં માએ, મા, માતા. (Hib. Chald. Samar. Arab.
ام Syr. אמו—a mother.)

כרם અમીતર—નાં મા, માતા, માએ. (જુઓ אמו બાલમાં કરે
લો બાલાસો.)

כרם અમરા—નાં દાર, થરાખ. (Chald. Samar. Syr. عمر
અમરા—wine. Samar. خمر Vine, Arab. خمر).

כרם અમરા અથવા כרם અમના—નાં ધધેડું, (Chald. Samar.
અમરા, خمر, خمر Syr. חמר—an ass.)

כרם અમોતીઆ—નાં આકરી, દાસી. (Chald. خمت to bow.
one's self down. Chaldee-Samaritan. אמת—
Maid-Servant. Syr. אמת a handmaid. Arab. أمت.)

כרם અના—દર્શન સં, કિંવિં આએ, એ. તે, પેહું. એમ, એ પર
માણે. (Syr. חנו חנו, (અથવા) חן חנו, ether. Hib. Chald.
חן, (અથવા) חן હવા, હો હવહ. he.)

૧૧૧૧૧૧ અનાતુનતન—કિં મુકવું, મેલવું, ડેડવું, મુકરર કરવું.
(Chald. Samar. خوا ખવા to place, set. Syr. خنت ખત to put forth.)

૧૧૧૧૧૨ અનીતુનતન—કિં જાણવું, સમજવું, કદવું, વિચારવાં
આવું. (Hib. کر to conceive. Syr. هون हुन, to be prudent,
wise. Chald. هون हुन, to understand. Samar. خنا, خني
to indicate. Syr. خنر ખનો, to observe.)

૬૧ અનબમન—નાં દરાખ, દ્રાક્ષ, અંચુર. (Chald. Hib. અને
Arab. عنب એનબ, Syr. عنبر એ-મેા, a grape.)

૨૫૫૫ અનશુતા—નાં માણસ, મનુષ્ય, આદમી. (Syr. انوشوتو
અનોશુતો humanity. انوش અનોશો, (અથવા) انوش અનોશ, a man.
Hib. Chald. انوش અનોશ, Arab. ناس અથવા انسان.)

૨૭૫૫ અનજોયા—નાં કાણા. (Arab. هندبا.)

૬૪ અયોમન—નાં આંખ. (Hib. Chald. Arab. عين eye.
Syr. عين અઈન to see consider.)

૨૭૬૫ ઓમીદ—નાં આદેશ, ઇચ્છા, ઉમેદ. (Chald. خمد ખમદ
to desire. Samar. حميد desirable.)

૭૦ અવશ—નાં ધૂલ, ગિરદ, ધૂલાડું. (Chald. Arab. عفر
dust. Syr. عفر અફરે. Hib. تفر to throw dust.)

૧૧૧૧૨૦ અવશનતન—કિં ખણવું, ખાધવું. (Hib. Chald. Arab.
خفر ખફર to dig, search out. Syr. خفر ખફર, to search out.)

૬૭૫ ઓપમન—નાં ચેહેરો, મુરત, ચેકન. (Chald. Samar. ايم
countenance. Syr. ايم અપીમ—اين اપીન—face, countenance.)

૨૭૫૨ ઓબરીઆ—નાં બંદીખાંતું, જોલ. (Chald. حبس ખબશ
to bind. Arab. حبس.)

અ. ૨.

૨૭૭૭ આરીઆ—નાં છાતી, ઉર. (Syr. خديو અદયો, the breast.)

૧૧૧૧૨૦ આઈતગુનતન—કિં લાવું, લઈ આવું. (Syr. ايتي.)

ખ.

ખાતર—કિં વિં પછી. (Chald. Samar. ^{בִּתְר} અથવા ^{בִּתְר}, Syr. ^{ܒܝܬܪ} ખુતર—'after.' Arab. ^{بعد}.)

બાજરા—નાં વાવણીનો દાનો, રાપણીનો અનાજ. (Syr. ^{ܒܕܪ} બદ, અર, to saw, scatter. Hib. ^{בדר} બેદર, Chald. ^{ܒܕܪ} બદર.)

બબા—નાં બારણું, દરવાજો. (Chald. ^{ܒܒܐ} અથવા ^{ܒܒܐ} Arab. ^{باب}) ૨ દરગાહ, દેવાંખાનું. ૩ કાએદા, બંદોબસ્ત, ધારો. ૪ બાબત, ખીના, પ્રકરણ, બાબ.

બતમાહર અથવા બતમાર—નાં ગેઈ કાલ. ('ગેઈ કાલ' ના અર્થને સાર Chaldy માં ^{ܬܡܠܝ} તમલી, Syr. માં ^{ܬܡܪܝܬܐ} તેમરીઅઃ, અ ને Samar. માં ^{ܬܡܠ} તમલ, હેવા બોલો આપણને મલેછે, તે ^{ܬܡܪܝܬܐ} ને બરાબર મલતા આવે હેવું નથી; પણ ^{ܬܡܪܝܬܐ} મખર, બોલ Chaldy. અને Samar. માં, તથા ^{ܬܡܪܝܬܐ} મખાર, હેવા શબ્દ Syr. માં 'આવતી કાલ' ના અર્થને સાર વ પરાએલોછે, અને તે ઉપરથી પેહલવીમાં ^{ܬܡܪܝܬܐ} માર, અથવા ^{ܬܡܪܝܬܐ} માહર, શબ્દ એજ અર્થને સાર વપરાએલો મલેછે, માટે ^{ܬܡܪܝܬܐ} બાતર, નો સંખ્યેષ આકાર ^{ܬܡܪܝܬܐ} બત, ની સાથે ^{ܬܡܪܝܬܐ} માહર, અથવા ^{ܬܡܪܝܬܐ} માર, જોડાઈને ^{ܬܡܪܝܬܐ} બતમાહર અથવા ^{ܬܡܪܝܬܐ} બતમાર, એ બોલો 'આવતી કાલ' ને સાર બનેલાછે હેવું ચોક્કસ હોય.)

બએન—નાં ચાકર, નોકર, શેવક. (જોકે આએ બોલને બરાબર મલતો લોગત સેમીટીક ભાષામાંથી મહને મલી આવેઓ નથી, તોપણ Syr. માં ^{ܒܥܢ} બઅન, to tread down. હેવે અર્થે એક શબ્દ મલેઓછે તે આએ શબ્દની મતલબને મલેછે.)

બરાહુ—નાં જાલ, જવલા, બગુકો, આંચ. (Hib. Chald. ^{ܒܪܗܘ} બહર, to shine. Samar. ^{ܒܪܐ} to be pure. Chald. ^{ܒܪܗܐ} flame? Chald. Samar. ^{ܒܪܐ} lamp, flame. ^{ܒܪܐ} to burn.)

બરાહુને—વિં નાથું, નગ્ન, ઉઘાડું. (Chald. ^{ܒܪܐܬܐ} બરીશત. naked. જોકે ^{ܒܪܐܬܐ} નો ઇમલો ^{ܒܪܐܬܐ} બરીશત, કરીને વગર શકે વંચાઈ સ કેછે; પણ કદીમ પેહલવી વીઠીઆર્થીઓએ જેમ ખીજ સેમીટીક બોલોના ઉચ્ચાર થોડાણે ફેરફાર કરેલાછે, તેમજ આએ બોલને અમલ ઉચ્ચાર પણ તેઓએ ફેરવે લોછે અને પાંચ ^{ܒܪܐܬܐ} તથા ^{ܒܪܐܬܐ} બોલોની ઉત્પત્તીનું મુલ ઉપલો શબ્દછે.)

અરબીતા—નાં રાજ્ય સભાસદ, અદાલતનો વકીલ, રાજદરબારી મસલહત આપનાર. (Syr. *ܡܪܝܬܐ* *maritha*, senator, counsellor. Arab. *مُرِيْتَا*.)

અરહીનીદન—ક્રિં ઉત્પત્ત કરવું, પેદા કરવું, બહાર કરવું. (આએ સામાન્યરૂપની બાંધણી ધરાંની ધાતુઓનાં બંધારણ પરમાણે થાએલીછે; પણ એનું ધાતુ સેમીટીકછે, અને તેહને મલતું Hib. *אָרָא* અરા, Chald. *אָרָא* અરા, (અથવા) *ܐܪܝܐ* અરી, Samar. *אָרָא* અરા, અને Syr. *ܐܪܐܐ* અરૌ, to create. ‘પેદા કરવું’ હેવું ધાતુ આપણને મલેછે. અને એજ પરમાણે **અરહીનીદન**—કૃત્યવું; **નકીરીદન**—જોવું; **લકીખ્તન**—ચાટવું. ઇત્યાદી સામાન્યરૂપે જો કે તેહનાં ધાતુઓની ઉત્પત્ત સેમીટીક બાપામાંથી થાએલીછે, તે છતાં તે ધરાંની બાંધણીમાં વપરાએલાંછે. જે ઉપરથી ફારસીમાં *نَکَرْدَن* અને *نَکَرْدَن* અને *نَکَرْدَن* એ વાં સામાન્યરૂપે ઉપલા અર્થને સાર વપરાએલાંછે; પણ તે ધરાંની નથી, કેમકે Hib. *לָל* જલલ, to tremble, shake. ઉપરથી **તથા** Chaldee-Samaritan. *ܥܠܐ* અગલ, to see. ઉપરથી **અગલ**; અને Syr. *ܥܠܐ* લખ્પક, to lick, ઉપરથી **અગલ**; હેવાં રૂપે બનેલાંછે, હેવું માંતવાને આપણને થોડાજ શક રહેછે. જો કે ઉપલી સરખામણીમાં *לָל* નું *હી* બનવામાં ; જ, નો *હજ*, થાએઓછે તે, જેમ અવસ્તાના *હ* નો પેહલવી , અથવા *હજ*, થાએએ તેમ કા એદાસર બનેલુંછે, અને તે આશ્ચર્ય ફેરવાઇને પેહલવીમાં આગલને બદલે પછવાડે વપરાએઓછે, અને તેમ એક બીજામાંથી નીકળેલી બાપાઓની અંદર ઘણા બાલો માં બનેલુંછે. *ܥܠܐ* નું *હજ*—*ܥܠܐ*, બનવામાં *હ* ને બદલે પેહલવીમાં , *ન*, થાએલો છે, તેહનું કારણ દેખાઇતુંછે કે, સેમીટીક *હ* ને બદલે પેહલવીમાં , *વ*, થાએલોછે, અને તેહનો આકાર , *ન*, ને મલતો આવવાથી અતરે *વ*, ને બદલે *ન*, થાએલોછે, અને , ની પાસે , *હ*, આવેલીછે તે ભુતકરીદંતની નીચાંની તરીકેછે. સેમીટીક ધાતુઓને ભુતકરીદંતની હાલતમાં લાવેઆ પછી તેહની પાસે સામાન્યરૂપના પ્રત્યયો મેલાએલાં ઘણાં મસદરૌ પેહલવીમાં વપરાએલાંછે, જેમકે :—**કતબ**—લખવું; તેહનો ભુંકિં *ܡܠܟܐ* કતીબ, તે ઉપરથી **અકતીબુનતન**—લખવું. *ܡܠܟܐ* એરક—નાહસવું; તેહનો ભુંકિં *ܡܠܟܐ* એરીક, તે ઉપરથી **વરીકુનતન**—નાહસવું. પેહલવીમાં *હ* ને બદલે , *વ*, થાએલો ઘણા બાલોમાં આપણને મલેછે. જેમકે—*ܡܠܟܐ* જવું, યુજર કરવી; તે ઉપરથી **અજર**, **વજર**—જવું, યુજરવું. *ܡܠܟܐ* જવું, રવાના થવું, યુજરી જવું. તે ઉપરથી

૧૧૧૫૫ વદરદન—જવું, આગે દુનીઆંથી યુગ્મ કરવી. عل—ઉપર, માં, ને; તે ઉપરથી ૬, વર—ઉપર, માં, ને.)

૧૧૧૫૬ બજગુનતન—કિં ઉડવું. (Hib. ૬૫ to flee away, depart. Chald. ૬૫ અથવા ૬૫ to flee. જો કે આગે બોલ અર્થમાં ૧૧૧૫૬ ને થોડે ફેર મળતો આવેછે, પણ સાદી નજરે જોતાં ઉચ્ચારમાં તે બ રાખર મળતો નથી; તોપણ, ને બદલે પેહલવીમાં ૬ થાએલો મહમજીએતો, ૬ હ, નો ઇમ્લો પેહલવીમાં બરાખર ૬ ને મળતોછે, તેથી ધારેઆમાં આવેછે કે પેહલવીમાં તેહનો ઉચ્ચાર ફેરવાઈને ૬ થાએલોછે. જો હીબર ૬૫ બજક, to disperse. ની સાથે આપણે ૧૧૧૫૬ ને મેલવીએતો ઉચ્ચારમાં નજદીક મળતો આવેછે; પણ અર્થમાં થોડા ધણે દુર જાયછે.)

૬૫ અથવા ૬૫ બજેહ—નાં યુનાહ, તકસીર, ચુક. (Chald. ૬૫ અથવા ૬૫ to despise. Syr. ૬૫ બજેહ, Chald. ૬૫ બજઅ, to spoil, tear.)

૬૫ બજત—નાં બાગ, બાગીચો, ચમન, વાડી. (Chald. ૬૫ બજત, garden.)

૬૫ બસરીઆ—નાં માંસ, ગોશત, સાખ. (Chald. ૬૫ બસરી, Hib. ૬૫ બશર, Arab ૬૫, Syr. ૬૫ બસરી, flesh.)

૬૫ બસીમ—વિં શાફ, મજનું. (Chald. ૬૫ બસમ, Syr. ૬૫ બસમ, to be sweet, to rejoice. Hib. ૬૫ બસીમ, to be pleasant.)

૧૧૧૫૭ બરદનતન—કિં શીજવું, રાંધવું, બાફવું. (Chald. ૬૫ Hib. ૬૫ બરદન, to be cooked, ripened; Samar. ૬૫ to boil, Syr. ૬૫ બરદન, to boil, cook, ripen. ૧૧૧૫૭ બરદન—બાફવું, રાંધવું, બુજવું; એવા અર્થને શાફ પેહલવીમાં તેમજ ફારસીમાં જે સામાન્યરૂપે વપરાયેલોછે, તેહનું અમલ મુલ આગેજ સેમીટીક ૬૫ બરદન, બોલેછે. ફકત છેડેનો ૬ હ, કે જે પેહલવીમાં ફેરવાઈને ૬ સાથે બદલ થાયેલોછે, તે વચ્ચે આવા સેવાએ તેહમાં ખીજે કરસો ફેરફાર થાયેલો નથી. પેહલવીમાં ૬૫ બરીજન, અને ફારસીમાં ૬૫, બોલ—લોહડી, તલવાનો પેનો, અને કહડા ધના અર્થને વાસતે વપરાયેલોછે, તેહની ઉત્પત્તિ એજ ૧૧૧૫૭ બરદન, બોલ ઉપરથી થાયેલીછે.)

૬૫ બકરા—નાં બાજ, પાલો, ગ્રાડ્યાંજી. (Hib. ૬૫ બકઅ, અથવા ૬૫ બકહ, tree. ૬૫ પાક, Chaldee—Samar. ૬૫ બરાહ, desert,

wilderness. ܕܪ ܐܪܬ, અથવા ܐܪܬ ܕܪ, field. Arab. بقل—نور
(. وسيد)

૧૭) બલુન—નાં ૧૦ ગંગલી મેહનકું, ગેટું. (Syr. ܐܪܬ ܕܪ: a lamb.)

૧૮) બેનપરામન—સર્વનાં પુત્ર, પેતે. (Chald. Samar. ܐܪܬ
ܐܪܬ, life, soul; તેહને આગલથી ૨ જોડાઈને બનેલો થયુંછે. Rabbin.
ܐܪܬ ܐܪܬ, by himself. Arab. نفس Syr. ܐܪܬ ܐܪܬ,
to become whole.)

૧૯) બનતમન—નાં દીકરી, દોકરી. (Chald. Samar. ܐܪܬ
ܐܪܬ, daughter. Arab. بنت.)

૨૦) બેનમન—નાં પુત્ર, દોકરી, દીકરી. (Chald. Syr. ܐܪ, ܐܪ,
Hib. ܐܪ, અથવા ܐܪ ܐܪ, son, child. Arab. ܐܪ ܐܪ.)

૨૧) બવીહુનરતન—કિં ૫ મંદ કરવું. ૨ માંગી લેવું, વિનંતી કરવી.
૩ પુછવું, માંગવું. ૪ આહિથ કરવી, આહવું. (Hib. ܐܪܬ ܐܪܬ,
Chald. ܐܪܬ ܐܪܬ (અથવા) ܐܪ ܐܪ, to ask, Syr. ܐܪܬ ܐܪܬ, to
ask, seek, will.)

૨૨) બહુનતન—(અથવા) ૨૩) બહુનરતન—કિં ૨૩ વું, આંત્ર
પાડવાં. (Hib. ܐܪ ܐܪ, Chald. ܐܪ ܐܪ, અથવા ܐܪ ܐܪ, to weep.
Syr. ܐܪ ܐܪ, to weep. Samar. ܐܪ ܐܪ to weep, ܐܪ ܐܪ,
grief, mourning.) ૨ કરવું, બનાવવું. (Chald. ܐܪ ܐܪ, to make,
work, do.)

૨૪) બીતા—નાં ઘર, ઇમારત, હવેલી. (Syr. ܐܪܬ ܐܪܬ, બિતો,
બિતો, Hib. ܐܪ ܐܪ Arab. بيت ܐܪ, house.)

૨૫) બીલા અથવા ૨૬) બીલા—નાં કુતો, વાવ, વાવડી. (Chald.
ܐܪ ܐܪ, Syr. ܐܪ ܐܪ, Samar. ܐܪ ܐܪ, Arab. ܐܪ ܐܪ, well.)

૨૭) બીના—નાં મહીનો, માસ, માહ. (આએ બોલના પેહલો ܐܪ
ܐܪ, નીકળી જાહેને વપરાતો થયું Chaldy. ܐܪ ܐܪ Samaritan
માં ܐܪ ܐܪ, કરીને આપણને મહેલે, ܐܪ ܐܪ તેહનો અર્થ “મહીનો” કરીને થા
એછે. Hibru માં ܐܪ ܐܪ, બોલ “ચન્દર”, તથા “ચન્દરમાહેને ફેરી કરવાનો
વખત” ܐܪ ܐܪ “મહીનો” એવા અર્થને યાદ વપરાયેલોછે. ܐܪ ܐܪ
Syriac. માં ܐܪ ܐܪ, the moon, a month. (ચન્દર, મહીનો) ܐܪ ܐܪ

અર્થે આપણને મળેછે. અરબીમાં **افتح** અથવા **افتح** ખાલ 'મહીના' ના અર્થે ને સાર વપરાયેલોછે. સેમીટીક, ૨ પેહલવીમાં ૧ ના સાથે અને ૪ હું = આ, સાથે બદલ થાયેલા વારંધડીએ આપણને મળેછે, તે પરમાંલે ઉપલા ખાલની અંદર **افتح** ખીરહ, નું પેહલવી **افتح** ખીના, થાહડીએ.)

૭ પ.

افتح પતસાર—(અથવા) **افتح** પતિસાર—નાં શરૂઆત, પ્રારંભ, આરંભ. (આએ ખાલ Chaldy. Samaritan, અને Arab. **افتح** ફતહ, Syr. **افتح** ફતહ, to begin, open. (આરંભવું, શરૂ કરવું.) તેહની સાથે મેલવાઈ મળેછે. કેમકે સેમીટીક પતઅ અથવા ફતઅનું પેહલવી **افتح** પતસ, અને ૭ થા કે જેનો આકાર ૭ શ ને મળતોછે, તેને બદલે **افتح** આર નું લખ્યાં ન થાઈ મળે હેવુંછે. જેમકે **افتح** શનાસનું **افتح** શનાઅ—ખીજાંલવું; **افتح** નસોબાર નું **افتح** નખોબાર—ફરીને. તેમજ ૭ નું **افتح** જેમકે:—**افتح** આશમોગ નું **افتح** હારમોગ; **افتح** અસો નું **افتح** હાલોબ, ઇત્યાદી.)

افتح પરસતન—કિં ઉડવું. (Hib. અને Syr. **افتح** પરઅદ, to fly, flee. “ઉડવું”, પેહલવીમાં સામાન્યપણા **افتح** તન—ની આગલ આવેલા : ૬ હમેશ = સ માં બદલ થાયેછે. જેમકે:—**افتح** ફુદ ઉપરથી **افتح** ફાસતન, “ઉડવું”.)

افتح પરશુનતન—કિં ખાલાસો કરવો, સમજાવવું. (Hib. Chald. Samar. અને Syr. **افتح** ફરઅથ, to explain, interpret. Arab. **افتح** ખાડથી ખેઆન કરવું; **افتح** આલાસો, વીગત ચાહવી.)

افتح પરહુનસતન—કિં સોધવું, તલાશ કરવી, ખાલ કરવી; ૨ આ શાદવંતુ થવું, ધંધા મેલવી. (Hib. **افتح** to search out, Chald. **افتح** ફર to flourish. Hib. Chald. **افتح**, Samar. **افتح**, Syr. **افتح** ફરો, to be fruitful. Arab. **افتح** અસલ સતન—**افتح**.)

افتح પરશીઆ—નાં ઘોડેસવાર, સવાર, ટુરકસવાર. (Syr. **افتح** ફરોશો, horseman. Chald. **افتح** ફરશ, Arab. **افتح** ફારસ. સેમીટીક નાં મોત્તી સેવટે ૭ થા, હેવો પ્રત્ય જોડાયેલા આપણને મળેછે, તે આએ ભાષામાં અનેકવચનને સાર વપરાતો ૭ થાહ, પ્રત્યે; પણ પેહલવીમાં તેહનું વપરાંણ તેહથી મતલબથી થાયેલું આપણને ધણું કમ મળેછે. કેમકે **افتح** શમસીઆ—સૂર્ય; **افتح** સુસીઆ—ઘોડો; **افتح** કમરીઆ—ચંદ્ર. ઇત્યાદી ખાલો

એકવચનને વામતે વપરાયેલા આપણને મલેછે. આએ 𐭪𐭥𐭥𐭥 ૫૨૨શીઆ, બોલની અંદર આવેલા 𐭪 ૨ ને બદલે, ન થાઇને વપરાયેલા બીજો 𐭪𐭥𐭥𐭥 ૫૨૨ શીઆ, બોલ એજ અર્થને સાર આપણને મલેછે.)

𐭪𐭥𐭥𐭥 ૫૨૨શીઆ—કિં પરાગંદા કરવું, વીખરી નાંખવું, પ્રસારવું, ફેલાવવું. (Chald. Hib. ܦܫܐ ફશા, ܦܫܐ ફશહ, to spread, to be propagated.)

𐭪𐭥𐭥𐭥 ૫૨૩શીઆ—કિં એંચવું, તાંણવું. (જોકે આએ શબ્દની ઉત્પત્તિ સેમીટીક ભાષા ઉપરથી થાયેલીછે; પણ તેને બરાબર મલતો બોલ એ ભાષાના શબ્દ કોશમાં આપણને મલતો નથી; પણ અરબીમાં ٲٲٲٲ ٲٲٲٲ, બોલ “એંચવા” ને અર્થ આપેલાછે, તે આએ શબ્દને કેટલેએક દરજે મલતો આવેછે.)

𐭪𐭥𐭥𐭥 ૫૨૪શીઆ—કિં કાપવું, વેતરવું. (Hib. ܦܫܐ ૫૨૪, Chald. ܦܫܐ, Syr. ܦܫܐ to cut, cut off; Arab. ٲٲٲٲ ૫૨૪.)

𐭪𐭥𐭥𐭥 ૫૨૫—નાં શબ્દ, શિક્ષા, શાસન. (Syr. ܦܫܐ ૫૨૫, Chald. ܦܫܐ ૫૨૫, to bind, retard. Syr. ܦܫܐ ૫૨૫, a blow. આએ 𐭪𐭥𐭥𐭥 બોલની અંદર આવેલા 𐭪 ૫, 𐭪 ૫, સાથે બદલ થાઇને 𐭪𐭥𐭥 ૫૨૫, બોલ ઉપલા અર્થને સાર વપરાયેલા આપણને મલેછે.)

𐭪𐭥𐭥𐭥 ૫૨૬—નાં ઉસ્તાદ, શિક્ષક, ચિકવતાર. (Hib. ܦܫܐ ૫૨૬ overseer, officer; Chald. Samar. ܦܫܐ ૫૨૬, to command, Syr. ܦܫܐ ૫૨૬, to decree, command. Syriac માં ܦܫܐ ૫૨૬ એપીતરફ, હુલા બોલ ‘શિક્ષક’ ને અરથે આપણને મલેછે; પણ તેહના સંબંધ આએ બોલની સાથે મેલવતાં ઘણો દુર જાયેછે.)

𐭪𐭥𐭥𐭥 ૫૨૭—નાં શિક્ષા, શબ્દ, શાસન. ૨ આંકુશ, ચાંક, દાખ. (Chald. ܦܫܐ ૫૨૭, Syr. ܦܫܐ to bridle, restrain.)

𐭪𐭥𐭥𐭥 ૫૨૮—અરધો ભાગ, નિમ ભાગ, અર્ધ. (Aram. ܦܫܐ ૫૨૮, a half. Chald. Samar. Syr. ܦܫܐ ૫૨૮, to divide.)

𐭪𐭥𐭥𐭥 ૫૨૯—નાં મુખ, મોહાકું, મોહા. (Hib. Chald. ܦܫܐ ૫૨૯, Samar. ܦܫܐ ૫૨૯, mouth. Syr. ܦܫܐ ૫૨૯, a mouth, edge.)

𐭪𐭥𐭥𐭥 ૫૩૦—નાં પોશાક, ડગલો, જાંઘો. (Syr. ܦܫܐ ૫૩૦, priest's garment.)

𐭪𐭥𐭥𐭥 ૫૩૧—નાં હત્તી, હાથી, બીલ. (Chald. ܦܫܐ ૫૩૧, Hib. ܦܫܐ ૫૩૧, Syr. ܦܫܐ ૫૩૧, elephant. Arab. ٲٲٲٲ ૫૩૧.)

૯ ત.

𐭠𐭣𐭥𐭥 તાબા—નાં સોનું, સુવર્ણ, હેમ, કેતક, કંચન. (Aram. ذهب દેહબ, gold.)

𐭠𐭣𐭥𐭥 તાલમન—નાં કોહોલું, શિયાલ, લોખંડી. (Chald. تال تامل, અથવા 𐭠𐭣𐭥𐭥 તઅલા, fox.)

𐭠𐭣𐭥𐭥 તબદનતન—કિં બાંગવું, તોડવું, ફોડવું. (Hib. Chald. Samar. 𐭠𐭣𐭥𐭥 તેબર, અને Syr. 𐭠𐭣𐭥𐭥 તબર, to break.)

𐭠𐭣𐭥𐭥 તબના—નાં ધાંસ, ધાસ, ચારો. (Chald. 𐭠𐭣𐭥𐭥 તેબના, grass. 𐭠𐭣𐭥𐭥 તબન, straw. Arab. نبات)

𐭠𐭣𐭥𐭥 તતદનતન—કિં વરસાદ પડવો, વરસાદ વરસવો. (Hib. Chald. Samar. 𐭠𐭣𐭥𐭥 મતર, to rain, Syr. 𐭠𐭣𐭥𐭥 મતર, to rain. પેહલવીમાં મતર ને બદલે તતર થવાનો સખખ હીબર ત અને મ નો આકાર એકસરખો છે, તેહને લીધે મ ને બદલે ત વંચાઇને ઉપલો ફેરફાર થાયેલો છે.)

𐭠𐭣𐭥𐭥 તતરો—નાં હુનાલો, ગરમીની રૂત.

𐭠𐭣𐭥𐭥 તતમમન—નાં ફાલુ, લોખંડી. (Chald. 𐭠𐭣𐭥𐭥 તેમન)

𐭠𐭣𐭥𐭥 તતમતો—નાં બાહારીય, બાહારીય, રીછ.

𐭠𐭣𐭥𐭥 તરનાવરીઆ—નાં મરધો, કુકડો. (Rabbin. 𐭠𐭣𐭥𐭥 તરી નવલ, a cock. એ સેવાએ Chald. 𐭠𐭣𐭥𐭥 તરનયુલા, બોલ “પંખરા” ને અરથે વપરાયેલો આપણને મલે છે, અને તે પેહલવીમાં વપરાયેલો 𐭠𐭣𐭥𐭥 તન ગુરીઆ, શબ્દને મલતો આવે છે.)

𐭠𐭣𐭥𐭥 તરીઆ—વિં નવ, ૯. (Chald. Hib. Samar. અને Syr. 𐭠𐭣𐭥𐭥 તશઅ, અથવા 𐭠𐭣𐭥𐭥 તશઆ, nine.)

𐭠𐭣𐭥𐭥 તફતુનતન—કિં વકીલ થવું, કાએદો મહમબવો. (Chald. અને Hib. 𐭠𐭣𐭥𐭥 તે, ફત, to be a lawyer.)

𐭠𐭣𐭥𐭥 તકદનતન—કિં તોલવું, જોખવું. (Chald. Hib. Samar. 𐭠𐭣𐭥𐭥 તેકલ, અને Syr. 𐭠𐭣𐭥𐭥 તેકલ, to weigh.)

𐭠𐭣𐭥𐭥 તકી, અથવા તગી—વિં જોરાવર, કહિઅતદાર, બલવાંન. (Chald. 𐭠𐭣𐭥𐭥 તેકક, to be strong. ઉપરથી Samar. 𐭠𐭣𐭥𐭥 તેકક, strong.)

𐭠𐭥𐭥 તલબા—𐭠𐭥𐭥 ચરખી, ચીકણાઈ, ચીકાસ. (Samar. ترب, fat, fatness. Syr. اتریب ترب to fatten.)

𐭠𐭥𐭥 તલતા—વિં તરણુ, ૩; (Chald. Samar. تلت, Syr. تلت, Arab. ثلث અથવા ثلاث, three.)

𐭠𐭥 તલીન—અથવા દલીન—વિં બે, ૨; (Syr. ثرين તરીન, Chald. تربી તરી, two.)

𐭠𐭥 તમમન—કિં વિં તાંહાં, ત્યાં. (Chald. تم તેમમ, અથવા تم તમ, Hib. شم شم, Samar. تم તમન, અથવા تم્ન તમન, Syr. تمون તમોન, there.)

𐭠𐭥 તનયુરીઆ—𐭠𐭥 પરનકુ, ચુરગ, પંખેર. (Chald. ترنگول તર-ચુલ—“મરગી”.)

𐭠𐭥 તોષા—𐭠𐭥 સેબકલ, સેબ. (Chald. نف, Hib. نفو Arab. نفاح તોફા.)

𐭠𐭥 તોષા—𐭠𐭥 પોશાક, લેખાસ. (Chald. توب, Arab. ثوب.)

𐭠𐭥 તોષતન—કિં પરચાપ કરવો, પરતાવું, પશિમાન થવું, ડુનાઈ, ની તોળશ કરવી. (Syr. توش, to repent.)

𐭠𐭥 તોરા—𐭠𐭥 બલદ, બેલ, ગોધા, આખલો. (Syr. ثور તકેરા, Chald. Samar. ثور, Arab. ثور સોર, Hib. ثور, an ox, bullock, bull. 𐭠𐭥 તોરા, ની અંદર આવેલા ૧૨, પેહલવીમાં ૧૨, સાથે બદલ થાકને 𐭠𐭥 તોના, હેવા ખીજે બોલ પેહલવી લખાનામાં એજ અર્થને સાર વપરાયેલા વાર્ધકીએ આપણને મળેછે.)

𐭠𐭥 તઓમા—અથવા તનમા—𐭠𐭥 લમણ, લમણ. (Chald. نوم, Syr. توموا તકિમા, Arab. ثوم અથવા ثوم Hib. ثوم, garlic.)

𐭠𐭥 તોમનીઆ—વિં આઠ, ૮; (Syr. تمنيا તમોનીઆ, Chald. Samar. تمنى તમની, Arab. ثمان eight.)

𐭠𐭥 તાહુનતન—કિં દલવું, પિસવું, બરડવું, વાટવું. (Syr. طحن, to grind. Arab. طحن ‘દલવું’, طحان ‘દલનાર’.)

𐭠𐭥 તનુર—𐭠𐭥 પદરખાનાંની બટ્ટી, બટ્ટી. (જો કે આએ બોલ આ પણને અવસ્થામાં 𐭠𐭥 તનૂર, કરીને એજ અર્થને સાર વપરાયેલા મળેછે;

તોપણ તે સીરીઆકમાં تَنُور તનૂરૈઃ, અને સેમીટીકમાં تَنُور તનૂર, 'furnace' (બકી), ને અર્થે વપરાયેલા આપણને મલેછે. એજ મુજબ પેહલવીમાં જોજ પુર, અથવા જોજ તર—“બરુ” હેવા અર્થને સાર અવસ્તાના અર્થે શબ્દ ઉપરથી વપરાયેલા એક શબ્દછે, તોપણ તેહને મલતો તો તણા, બોલ સીરીઆકમાં “youthful”, (જુવાન, તરણ) ને અર્થે વપરાયેલા શબ્દ આપણને મલેછે.)

તીબા—નાં હરણ, મૃગ. (Chald. تَبيبا તબીઆ, Syr. تَبِيو તબીઆ, Hib. تَبِي جَبِي, Arab. ظبي a deer, roe.)

તીના—નાં અનુર. (Syr. تَينَ તીનહ, Chald. تَينَ તીના, Samar. تَين તાનહ, Arab. تَينَت અથવા تَين a Fig.)

તીના—નાં કાદવ, મટાકી. (Syr. تَينَوا તીનોઃ, Chald. تَينَ tina, Ara. طين clay, earth.)

૩ જ.

જાતુનતન—કિં આવું. (Chald. Samar. جَا અતા, અથવા جَا અતહ, Syr. جَا એતોઃ, to come, go.)

જાતન—નાં ફરેશતો, ઇર્શદ. (આએ બોલનો ઉચ્ચાર માલીક નામે અસવરી ‘ઈઆને પેહલવી પાજંદ શબ્દ કોશ’ ની અંદર જાતન, કરીને આપેલોછે, તે સહી અને વાજખીછે. જેમ જાતન ફરેશતો—“માકલવું”; આએ ક્રિયાપદ ઉપરથી જાતન ફરેશતે, ઇઆને ‘ઈર્શદ’ અથવા ‘ફરેશતો’ હેવા બોલ નીકલેલોછે, તેમજ સેમીટીક ધાતુ جَا અતા—અથવા جَا અતહ—ઉપરથી જાતુનતન—“આવું” હેવું ક્રિયાપદ બનેલુંછે, અને તે ઉપરથી જાતન, બોલ ‘આવનાર’ ને અર્થે આપણને મલેછે. જેમ ફરેશતે, બોલનો અર્થ “માકલેલો” હેવા થાયછે, અને તેહની મતલબ ઉપરથી ‘ઈર્શદ’ ને તે નામ આપેઆમાં આવીઉછે; તેજ મુજબ જાતન—“આવનાર” એ બોલની મતલબ ઉપરથી ‘ફરેશતા’ ને એ નામ આપેઆમાં આવેલુંછે. જાતન, બોલની સેવટે આવેલો ન, સેમીટીક બાષાના કાએદા પરમાણે આમા રૂપની નીશાંનીછે, તેથી જાતન, બોલનો લોગવી અર્થ આવ, હેવા થવા જોઇએ; પણ આપણે જાણીએછે કે આમારૂપી શબ્દો પેહલવી અને તેમજ ફારસી બાષામાં اسم فاعل (ઈઆને કર્તારૂપી નામ) તરીકે વપરાયેલા વાર્ધકીએ આપણને મલેછે; જેમકે:—જાતન રીકન ગુમાંની વજાર—ઈઆને

“સંધિને તોડનારે ખાલાસો”, ܠܚܕܐ ܕܠܥܝܢܐ “જીરું ખાલનાર” ઇત્યાદિ. હાલ માં કેટલાએક સાહેબોએ આએ ખાલના અસૂલ ઉચ્ચારને ફેરવી તેહને અવસ્તાના ܠܥܝܢܐ ચઝત, ખાલની સાથે મેલવવાની કોશિશ કરીછે, તેમાં તેઓએ પુરવી તલાશ કરેઆ વગર ઉતાવલ કરેલીછે; કેમકે ܠܥܝܢܐ ચઝત, ખાલ ઉપરથી નીકળેલા પેહલવી ܠܥܝܢ ܕܥܝܢ, અથવા ܠܥܝܢ ܕܥܝܢ, ખાલનું લખાંત આપણને મલેછે, તે ܠܥܝܢ ગાતન, ના ઇમલાથી તદન જીરુંછે.)

ܠܥܝܢ ગારા—નાં ૦ પત્થર, ઘોડો, પાખાણ. (Arab. ܠܥܝܢ.)

ܠܥܝܢ ܕܥܝܢ—કિં ૦ પોતાના સ્વાધીનપણમાં ધરાવું, રાખવું. (Chald. ܠܥܝܢ ܕܥܝܢ, to possess, Arab. ܠܥܝܢ possession.)

ܠܥܝܢ ܕܥܝܢ—કિં ૦ પોહચવું, આવવું. (Syr. ܠܥܝܢ મતો; to come, reach, Chald. Samar. ܠܥܝܢ મતહ, to arrive, ܠܥܝܢ માં ૦ આ, વધેલા જણાએછે, તે કાંતો અસૂલ સેમીટીક ચ, ની અંદર આવેલી ઈ, અને અ, ને બદલે પેહલવીમાં ૦ ગ, અને ૦ આ, થાએઓ હોએ, ઇઆ તો ܠܥܝܢ ની અંદરનો ૦ હ, પેહલવીમાં આગલ વપરાએઓ હોએ.)

ܠܥܝܢ ગારા—નાં ૦ ધમની, ધોરી નસ.

ܠܥܝܢ ܕܥܝܢ—કિં ૦ લાવું, લેઈ આવું. (Chald. ܠܥܝܢ ܕܥܝܢ, to come, ઉપરથી પ્રયોગકનું ૩૫ બનેલુછે, અને તેમાં અસૂલ ૦ ઈ, ને બદલે પેહલવીમાં ૦ ગ, નો ઉચ્ચાર થાએલોછે. કેટલીએક વેલા ૦ ગ, નીકલી જાઇને એજ અર્થને સારૂં ܠܥܝܢ ܕܥܝܢ ગાઈવુંતતન, નો ઇમલા લખાણ માં વપરાએલો આપણને મલેછે.)

ܠܥܝܢ ܕܥܝܢ—કિં ૦ લુટવું. (Chald. ܠܥܝܢ ܕܥܝܢ, to spoil. પેહલવી ܠܥܝܢ ܕܥܝܢ ગાઈવુંતતન, માં આવેલો ܠܥ, એ સેમીટીક ܠ ચ, ઉપરથી (ܠܥ ܕܥ ૦ ની માફક) બનેલોછે, અને ܢ, એ અસૂલ ગ, ઉપરથી, ગ, અને ܢ, ના એકસરખા આકારને લીધે વંચાએલોછે. પેહલવીમાં ૦ હ, હજલ, ખાલ ‘લુટારે’, ‘વાટપાડો’ એ અર્થે આપણને મલેછે, તેહમાં વપરાએલો ૦ હ, અસૂલ નથી; પણ ૦ ગ, અને ૦ ચ, અથવા ગ, એ બેના એક બીજા સાથે જોડવાથી તેહનો આકાર ૦ હ, કરીને વંચાએલોછે, બાકી અસૂલ સાથે મેલવતાં તેહનો ખરો ઉચ્ચાર ગજલ, કરીને થવો જોઈએ. અવસ્તામાં ܠܥ ܕܥ ૦ ખાલ ૦ હ, હજલ, ના અર્થને સારૂં વપરાએલોછે, તે ઉપર ઘેઆં ન એઆવાથી એ ફેરફાર થએલો ધારેઆમાં આવેછે.)

𐭠𐭣𐭠𐭣 માનુનતન—કિં હેવું, થવું, બનવું. (Hib. ܡܢܗ, ૫૫૬, અથવા ܡܢܗ, to breathe, live. Syr. ܡܢܗ, to be, to happen. જો કે કાએદા પરમાણે 𐭠𐭣𐭠𐭣 નો ઉચ્ચાર જાહેરુનત, કરીને થવા બિહાએ; પણ જેમ બીજા લોગતોની અંદર અપ્પશરના એકમરખા આકારને કીધે તેહના પેહલવી ઉચ્ચારમાં ફેરફાર થએલોછે, તેમ એમાં પણ ܡ, ܡ, ની જગ્યાએ ܡ, ܡ, અને ܡ, ܡ, ની જગ્યાએ ܡ, ܡ, વંચાતો આવેલોછે.)

𐭠𐭣𐭠𐭣 જદમન—નાં નસીબ, ભાગ્ય. (Syr. ܡܢ ܡܢ, fortune. Hib. ܡܢ ܡܢ, અથવા ܡܢ ܡܢ, good fortune, luck, Arab. ܡܢ ܡܢ.)

𐭠𐭣𐭠𐭣 જકતલુનતન—કિં મારી નાંખવું, કાપી નાંખવું, કતલ કરવું. (Chald. ܡܢ ܡܢ, Hib. ܡܢ ܡܢ, to kill, slay, cut. Syr. Samar. ܡܢ ܡܢ, Arab. ܡܢ ܡܢ, to kill.)

𐭠𐭣𐭠𐭣 જકતીબુનતન—કિં લખવું, લખાણું કરવું, લખ કરવા. (Hib. ܡܢ ܡܢ, Chald. Syr. ܡܢ ܡܢ, to write, describe, prescribe. મુતકિદંત ક્તિબ 'લખેલું', તે ઉપરથી 𐭠𐭣𐭠𐭣 લખેલું કરવું, લખત કરવું.)

𐭠𐭣𐭠𐭣 જકનીમુનતન—કિં ઉઠવું, ઉઠું થવું. હેવું. (Chald. ܡܢ ܡܢ, કોમ, Hib. ܡܢ ܡܢ, to rise, stand, live. Syr. ܡܢ ܡܢ, અથવા ܡܢ ܡܢ, to arise, live. Arab. ܡܢ ܡܢ, to arise. ܡܢ ܡܢ, to stand.)

𐭠𐭣𐭠𐭣 જલલી—નાં આંમડી, જાલ. (Hib. ܡܢ ܡܢ, peel, skin. Arab. ܡܢ ܡܢ.)

𐭠𐭣𐭠𐭣 જલકા—નાં બાજીપાણી, તરકારી, શાકભાજી. (Hib. ܡܢ ܡܢ, vegetable, cabbage. Chald. ܡܢ ܡܢ, to be green, ઉપરથી ܡܢ ܡܢ, green, vegetable.)

𐭠𐭣𐭠𐭣 જમરનતન—કિં બોલવું, કેહવું. (Syr. ܡܢ ܡܢ, Hib. ܡܢ ܡܢ, Chald. ܡܢ ܡܢ, to say, order. Arab. ܡܢ ܡܢ, ܡܢ ܡܢ.)

𐭠𐭣𐭠𐭣 જમહલુનતન—કિં કેહવું, બોલવું. (Syr. ܡܢ ܡܢ, Chald. ܡܢ ܡܢ, to speak.)

𐭠𐭣𐭠𐭣 જમના—નાં ઉક, ઉટ. (Chald. ܡܢ ܡܢ, Hib. ܡܢ ܡܢ, ગમખલ, Syr. ܡܢ ܡܢ, a camel. Hib. ܡܢ ܡܢ, to carry. Arab. ܡܢ ܡܢ.)

૧૧૧૧૧૧ જમનુનતન—કિં કેહવું, બાલવું. (આએ આમા-પરપની ઉ તપન્તી ૧૧૧૧૧૧ માં આવેલા ૧ ર, ને બદલે ૧ ન, થવાથી થાએલીછે.)

૧૧૧૧૧૧૧ જમીનુનતન—કિં મરવું, મરણ પામવું. (Syr. Chald. Arab. موت મુત, અથવા میت મીત, to die.)

૧૧૧૧૧૧૧૧ યુગન—નાં ધીરમ; એક જાતનો ધરિંગી રૂપાનો સિક્કો. પૈસો, નાણું, જર. (Syr. زوز; જુજો; a penny. Chald. زوز જુજ, a denarius, or penny. Samar. زوز money.)

૧૧૧૧૧૧૧૧૧ જોસબુનતન—કિં લેવું, પકડવું, મેલવું. (Chald. نسيب નસ્યબ, to take, receive. Syr. نسيب નસ્યબ, to take. એમાં સેમી ટીક ૧ ન, ને બદલે પેહલવીમાં ૧ ઓ, થએઓછે, તે ફેરફાર ૧ ન, અને ૧ વ, ના એકસરખા આકારને લીધે બનેલાછે.)

૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧ જોસબુનતન—કિં પાછું લેવું, છીનવી લેવું, લેવું, પકડવું. (Hib. نسيب નસ્યસગ, to draw back. نسيب નસ્યસગ, to lay hold of.)

૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧ જોમ—નાં દાહડો, દીવસ. ૨ વખત, વેલા. (Hib. Chald. Syr. يوم યોમ, a day. Chald. Samar. يوم day, day time. Arab. يوم.)

૯૨.

૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧ થબુન, (અથવા) ૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧ થબુન—નાં વસ્તુ, ચીજ. માલ, મતા. (Chald. زبن થબીન, Syr. موقوف; થબૂતો; a thing, matter.)

૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧ થથા—નાં ગરડ પક્ષી, ઓકાબ. (Chald. عزا થુઝ, Arab. عزا an eagle.)

૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧ થદદનતન—કિં ચુંટવું, વીનવું. (Syr. دق; થદઅક, to be just, righteous. Chald. دق થદઅક, to be equal. Hib. دد; થદઅદ, to search for.)

૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧ થોલમન—નાં ગરદન, ડોક, ડાકી. (Syr. ضرور; થોરો; the neck. Chald. ضرور, the neck.)

૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧ થીબા, (અથવા) ૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧ થીયા—નાકડું, બાલવાની કાકી. (Syr. صوف અથવા صوف, to burn; તે ઉપરથી صوف અથવા صوف બાલવાને લગતી વસ્તુ અથવા 'બાલવાનાં લાકડાં'; હું ધારંચ કે ફારસીમાં વપરાતા صوف

શબ્દની ઉત્પત્તિ ઉપલબ્ધ સેમીટીક મુલથી થાઈ હશે. કેમકે અવસ્તાનાં *amē* એસમ, બાલ ઉપરથી પેહલવી *am* એસમ, અને ફારસી *am* બોલોની ઉત્પત્તિ થાએલીછે.)

ખ.

ખા—નાં બાઈ. (Syr. *amā*, Chald. Samar. અને Arab. *amā* brother.)

ખાતમન—નાં બેહન. (Chald. *amāt*, Hib. *amāt*, Samar. અને Arab. *amāt*, sister.)

ખાઈતુનતન—કિં સીવાવું, ભાગવું. (આએ આમા-૫૩૫
ખાઈતુનતન—‘સીવું’ તે ઉપરથી કર્મણિ વાચ્યમનું રૂપ લેઈને ખ નેલુંછે. સેમીટીક ભાષામાં કર્મણિ વાચ્યમના કાલબોધક કૃદંત (passive participle) ને માર, ધાતુના છેલ્લા અક્ષરની આગલ *ay* ઈ, વધારેઆમાં આવેછે. જેમકે ધાં *qāl* કતઅલ—‘મારી નાખવું’, તે ઉપરથી તેના કર્મણિ વાચ્યમ કાલબોધક કૃદંત *qāl* કતીલ—‘મરાઈ’, અથવા ‘મરાયેલું’.)

ખલીઆ—નાં સરકો, શુકત. (Syr. *amā*, Arab. *amā*, vinegar.)

ખામશીઆ—વિં પાંચ, ૫. (Syr. *amā*, Chald. *amā*, Samar. *amā*, અથવા *amā*, અને Arab. *amā* five.)

દ.

દાઆ—નાં શું. (Chald. *amā*, Syr. *amā*, ગો, gold.)

દાઆનતન—કિં આપવું, પેદા કરવું. (Chald. *amā*, Hib. *amā*, Syr. *amā*, to give, place, put. Arab. *amā*.)

દાઆનતન—કિં હસવું. (Chald. *amā*, to laugh, Arab. *amā*, મજાન કરવી; હસવું.)

દાઆનતન—કિં ખીહીવું, ધાસવી પાવી. (Chald. *amā*, Hib. *amā*, Syr. *amā*, to fear. Arab. *amā*, ધાસવી, ખીહીક.)

𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥—𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥, 𐭠𐭣𐭥 કરવી. (Chald. 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥, Syr. 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥, to will, desire.)

𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥—𐭠𐭣𐭥 લેધ જવું. (Chald. 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥, to take away. Chald. 𐭠𐭣𐭥 to disperse. Samar. 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 to draw, Syr. 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥, to draw up, elevate.)

𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥—𐭠𐭣𐭥 નવીનતા, લખનાર, વાંચનાર. (Hib. 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥, to speak, to rule. Chald. 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥, to rule, navigate. પેહલવીમાં ઘણું કરીને સેમીટીક 𐭠𐭣𐭥 નો ઉચ્ચાર 𐭠𐭣, અને 𐭠𐭣, નો ઉચ્ચાર 𐭠𐭣, કરીને થાએલાએ, માટે 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥, બોલને 𐭠𐭣 𐭠𐭣, ઉપરથી બને લા શબ્દજવો. એ ઉપરથી એલમ સીખવાની મદદમાને 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥, નું નામ આપેઆમાં આવેલું છે, અને એલમ અથવા વીદીઆને આર 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥, બોલ વપરાએલાએ; 𐭠𐭣 ઉપરથી ફારસીમાં 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 અથવા 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥 બોલો ઉપલી મતલબને આર વપરાએલાએ.)

𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥—𐭠𐭣𐭥 એકાલ, ગરૂડ પક્ષી. (Arab. 𐭠𐭣𐭥 an eagle.)

𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥—𐭠𐭣𐭥 અથુરીનું ઝાડ. (Syr. 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥, a palm-tree. Hib. 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥.)

𐭠𐭣𐭥—સર્વં તે, પેહલું. (Hib. 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥, (અથવા) 𐭠𐭣 𐭠𐭣𐭥)

𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥—વિં પાક, શોષ્યું, નીર્મલ, ચોખું. (Chald. 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥, to be clean, pure. Samar. 𐭠𐭣𐭥, pure. Syr. 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥, અથવા 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥, to be pure, to cleanse.)

𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥, અથવા 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥—𐭠𐭣𐭥 દરિયો, સમુદ્ર, સાગર. (Chald. Samar. 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥, 'sea,' ઉપરથી બેવરાએલા આકાર છે. Syr. 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥, the sea. Arab. 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥, the sea. plur. 𐭠𐭣𐭥.)

𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥—𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥—𐭠𐭣𐭥 નદી, નદ. (Chald. Samar. 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥, the sea. ઉપરથી.)

𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥—𐭠𐭣𐭥 લોહી, રક્ત. (Chald. 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥, Syr. 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥, Arab. 𐭠𐭣𐭥, 𐭠𐭣𐭥 અને 𐭠𐭣𐭥, blood.)

𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥—𐭠𐭣𐭥 ઠાહી. (Syr. 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥, Chald. 𐭠𐭣𐭥 the beard.)

𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥, અથવા 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥—𐭠𐭣𐭥 પુછડું, છેડા. (Syr. 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥, the tail, extremity. Chald. 𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥, the tail, end.)

ܕܝܬܐ દેબા, (અથવા) ܕܝܬܐ દેબા—નાં વર, લાંડગો. (Syr. ܕܝܬܐ
 ܕܝܬܐ, (અથવા) ܕܝܬܐ ܕܝܬܐ, a wolf, Samar. ܕܝܬܐ, Arab. ܕܝܬܐ
 plur. ܕܝܬܐ.)

ܕܝܬܐ દીના—નાં હનિમાફ, ચુકાદો. ૨. મત, વીચાર. (Samar. ܕܝܬܐ
 judgment, m. ܕܝܬܐ f.)

ܕܝܬܐ દોબરા—નાં તલવાર. (Chald. Samar. ܕܝܬܐ pestilence.)

૨.

ܕܝܬܐ—વિં ૬૬, માપ, અને મંજ્યામાં મોહટું, દરજ્જા વાલું. (Chald.
 ܕܝܬܐ, ܕܝܬܐ, અને ܕܝܬܐ, to be great. Syr. ܕܝܬܐ, to be
 multiply. Hib. ܕܝܬܐ to be multiply. Chald. Samar. ܕܝܬܐ, to
 be great. ܕܝܬܐ great (મોહટું), more (વધારે), lord (સાહેબ), master
 (ધણી, માલિક), ܕܝܬܐ mistress (સેકાંણી), ܕܝܬܐ greatness (મોહટાઈ),
 Arab. ܕܝܬܐ બુજુરગ.)

ܕܝܬܐ રબમમન—નાં અંતઃકરણ, હૃદય, મન, હેડ, વચગાલો.
 (Chald. ܕܝܬܐ લેબબ, Hib. ܕܝܬܐ લેબ, (અથવા) ܕܝܬܐ લેબબ, the
 heart (હૃદય), the seat of thought (વીચારની જગ્યા); the seat
 of will and resolution the midst (વચગાલો) Samar. ܕܝܬܐ.)

ܕܝܬܐ રપાહ, (અથવા) ܕܝܬܐ રપીઆ—નાં નોકર, આકર, દાસ.
 (Chald. Samar. ܕܝܬܐ રપી, youth, a servant, m.)

ܕܝܬܐ રપીતા—નાં આકરડી, દાસી, બાંડી. (Chald. Samar. ܕܝܬܐ
 damself, આમે ܕܝܬܐ રપીતા, બાલની અંદર આવેલા ૦ ૫, નો એમલો
 જરા ફેરવાએઆથી બીજો ܕܝܬܐ રપીતા, બાલ એજ અર્થને મારે પેહલવી પુ
 શતકોમાં વપરાએલોછે.)

ܕܝܬܐ રપમમન—નાં ગોલાંમ, તામેદાર. (આમે બાલની ઉત્પત્તી
 ܕܝܬܐ રપાહ, અથવા ܕܝܬܐ રપીઆ, શબ્દોની અંદર આવેલા ૦ આ, અથ
 વા ૦ ૬, ની બદલી ૦ મ, ની સાથે થવાથી થાએલોછે. Chaldy. Samar.
 અને Syiac માં ܕܝܬܐ રપમ, એવું એક ધાતુ આવેલુંછે, અને તેનો અર્થ એ
 ઉપલી તરફે બાપામાં એકસરખી રીતે to lie down (નીચે પડવું, શુષ જવું);
 કરીને કહેલોછે; તેમજ હીબ્રમાં ܕܝܬܐ લબા, બાલ to bow (નમવું, શેજદા

કરવો), એ અર્થને શાહ વપરાયેલો છે, અને આએ બેહુ શબ્દોના એકમલતા અર્થ ઉપરથી તાબેદાર રેહવાની તથા ફરમાંબરદાર થવાની મતલબ નીકળી મળે છે. અને હ, અથવા હા, એ ધાતુ પેહલવી ૫૭) અથવા ૫૮) ને ઘણું કરીને અર્થ તથા ઉચ્ચારમાં મલતું આવે છે; માટે હેવું ધારવામાં આવે છે કે ૬૬૭) રપમમન, બાલમાં વપરાયેલો ૬ મ, ખચ્ચીત ૫ આ, નો આકાર ફેરવાઈને બનેલો છે; અને તેહની પાસે ૬ મન, પ્રત્ય જેમ સેમીટીક નાંમને છેડ પેહલવીમાં ૬ મન, વપરાયેલો છે, તેમ નાંમના પ્રત્ય તરીકે આવેલો છે.)

૧૧૧૬૬) રપમમુનતન—કિં તાબેદાર રેહવું, ફરમાંબરદારી કરવી. (આ શામાન્યરૂપ Chald; Samar. Syr. હ, to be down, Hib. לָבָא to bow, ઉપરથી બનેલાં ૬૬૭) હેવાં એક નાંમ ઉપરથી બનેલું છે.)

૧૧૧૧૭) રાતુનતન—કિં દોડવું. (Chald. Hib. ૬૫, રઅહત, to run. Syr. ૬૫, રહઅત, to run.)

૧૧૭) રપુન—નાંમ ઢાલ. (Arab. نفى, Chald. لبني, لبني.)

૭) રદદા—વિં શાશું, ખરું, વાજખી. (Chald. ૭) રદા, Syr. ૭) રદો:, to chastise. 'મજા કરવી', 'ચુનાહથી પાક કરવું'.)

૭) રખશ—નાંમ ઘોડો. (Chald. رخش a horse.)

૧૧૧૧૭) રહતુનતન—કિં દોડવું. (Chald. ૭) રમા, અથવા ૭) રમ, to run.)

૭) રસપીના—નાંમ પાનખર રત.

૭) રકીતા—નાંમ ચેલા, શાગરીદ. (આએ બાલ ૭) લ, અને ૭) કીતા, એ બે શબ્દો જોડાઈને બનેલો છે.)

૭) રોશમના—૭) રોમના—નાંમ દારમ, દાડમ, અનાર. (Chald. ريمونا રિમોના, અથવા رومنا રમઅના, Hib. ريمون રિમુન, Syr. رومون રોમોનો:, Arab. رمان રોમાન, a pomegranate.)

૭) રોશમન—નાંમ માથું, મથાફ, છેડો, અંત. (Hib. ראש રાશ, Chald. ريش રેશ, ראש રાશ, Samar. ريش, Syr. ريش a head, extremity.)

૧૧૧૧૭) રમીતુનતન—કિં નાંખી દેવું, ફેંકી દેવું, ફેંકવું, ઉડાડવું. (Chald. ૭) રમા, અથવા ૭) રમહ, to cast, throw. Syr. رموا રમો:, to throw.)

૧૧૧૧૦૯ **રીશુનતન**—કિં ખમીર ચઢાવું, માંત ચઢાવું, ખમીર ચઢાવીને ટુલાવું. (Chald. Samar. **לִיש** લીશ, 'dough.' "ખમીર ચઢાવેલા આટો" Hib. **לִיש** 'to be strong.')

૬૪.

૧૧૧૧૧૦ **જાબા**—નાં શું. (Hib. **ذهب**; 'gold'. Arab. **ذهب**.)

૧૧૧૧૧૧ **જબજબા**—નાં શુરજ, શુરય, ખારશેદ. (આએ શબ્દ Hib. **سجد** સજદ, અથવા **سجد** જબજદ, 'to shine', (પરકાશવું), ઉપરથી ખેવરાઈ ને બનેલા હોએ, અથવાતો **سجد** જબા, બોલ એજ ભાષામાં 'આદાનો યજમાન' હેવે અર્થે વપરાયેલાછે, તે મતલબ ઉપરથી બનેલા હોએ.)

૧૧૧૧૧૨ **જજશ**—નાં પરનકુ, પંખેર, પખ્સી. (Syr. **مصرور** અથવા **مصرور** જજશ:, 'a cricket', 'moth.')

૧૧૧૧૧૩ **જરપુન**—નાં જેમસ્તાનગી રૂત, શિયાણો. (Hib. **ضرب** જરપ, 'to melt.' (પાણીનું પીગલવું.) Chald. **زرب**; જલપ, અથવા **زرب** જરપ, 'to flow.' (પાણીનું વેહવું; જીવાર આવે.) Syr. **زبور** જોલપો, 'effusion.' "વરછી; વરસાદનું વરસાન.")

૧૧૧૧૧૪ **જરમા**—નાં વસંત રૂત, બાહરની મુસમ. (Chald. **زمر**; 'green herb.' અવન **زمر**.)

૧૧૧૧૧૫ **જરહુનતન**—કિં જનમવું, જનમ પાંમવો; જનમ આપવો, જનવું. (Hib. **رَح**; જ-રખ, 'to rise.' **مرح** મ-રખ, 'to be clear.' Samar. **رح**, 'to rise.' Syr. **رَح**; જ-રખ, 'to rise.')

૧૧૧૧૧૬ **જરીતુનતન**—કિં જમીન ખેડવી, ખી વાવું, ખેતી કરવી. (Syr. **زرع**; જઅ'રઅ, 'to sow.' Chald. Samar. **زرع** જરઅ, Arab. **زرع**.)

૧૧૧૧૧૭ **જક**—સર્વનાં તે, પેલું. જે. (Chald. **ܕܝ** that, which; **ܕܝ** દપ, **ܕܝ** દા, 'this.' Hib. **ח**; જેખ, 'this.' Syr. **ܕܝ**, 'who', 'which'; 'that.' આએ સીરીઆક **ܕܝ** દ, પેહલવીમાં નાંમની સેવટે વપરાતી **ܕ**, કે જેહને આપણુ સંબંધ બતાવનારી **ܕܝ** ને નાંમે બોલાખીએછે, તેહના અર્થ અને મતલબને બરોબર મલતો આવેછે.)

૧૧૧૧૧૮ **જકતલુતન**—કિં મારી નાંખવું, કાપી નાંખવું, કાર કરવો. (જુઓ ૧૧૧૧૧૯ જકતલુતન.)

૧૧૧૫૦૬ જકષદુનતન—કિં ઉચકવું, ઉઠાવું, ઉઠાવે સમ્પવું, ઠાંગવું.
(Chald. ܐܬܬܝܠܦ ܐܬܬܝܠܦ; 'to hang.' Syr. ܐܬܬܝܠܦ; 'to lift up.')

કૃત અથવા કૃત જકર—nāo પુરુષ, નર. ૨ નરબતીનું. (Hib. ܐܬܬܝܠܦ, Samar. Chald. ܐܬܬܝܠܦ, Syr. ܐܬܬܝܠܦ, Arab. ܐܬܬܝܠܦ, 'a male.')

કૃત જકીઆ—nāo પાણીની મથક. (Chald. ܐܬܬܝܠܦ, 'a sack.' (કાથરો, યુલ) Samar. ܐܬܬܝܠܦ, Syr. ܐܬܬܝܠܦ; ܐܬܬܝܠܦ, 'a bottle.')

કૃત જુગા—nāo પવન, વાક, વા. (Syr. ܐܬܬܝܠܦ; ܐܬܬܝܠܦ, 'a vehement wind,' (જોશ બરેલો પવન). Arab. ܐܬܬܝܠܦ; ܐܬܬܝܠܦ, 'to design.')

૧૧૧૫૦૭ જકુનતન—કિં ખરીદવું, વેચાતું લેવું. ૨ વેચવું. (Syr. Chald. Hib. ܐܬܬܝܠܦ, 'to buy', 'purchase.' Chald. Hib. ܐܬܬܝܠܦ, (અથવા) ܐܬܬܝܠܦ, 'to design.')

કૃત જજદતેરીઆ, (અથવા) જજદ—nāo મુરગ, પરનક.
(Syr. ܐܬܬܝܠܦ, 'a bird, sparrow.')

૧૧૧૫૦૮ જમરદનતન—કિં ગાવું, સરોદ કરવો. (Chald. ܐܬܬܝܠܦ, 'to sing.')

કૃત જોઆ—nāo ચોર. (Chald. ܐܬܬܝܠܦ, ܐܬܬܝܠܦ, 'to adulterate', (છીનાલીનું કાંમ કરવું.) Hib. ܐܬܬܝܠܦ, 'to afflict.'

(કુખી કરવું, ઈન કરવી.) ܐܬܬܝܠܦ; 'flow away.' ܐܬܬܝܠܦ; 'to follow after.'

Syr. ܐܬܬܝܠܦ; ܐܬܬܝܠܦ, 'to commit fornication.' જો કે ઉપર જણાવેલા બોલો,

આએ ܐܬܬܝܠܦ શબ્દના અર્થની સાથે મતલબને લગતી માંચેનીથી મલતા આવે છે, પણ હું એ બોલને Syr. ܐܬܬܝܠܦ, તથા Hib. ܐܬܬܝܠܦ,

'to steal', (ચોરી કરવી), હેવાં ધાતુ ઉપરથી બનેલા Syr. ܐܬܬܝܠܦ, તથા Hib. ܐܬܬܝܠܦ, 'thief' (ચોર) ની સાથે મેલવવાને વાજબી ધા

રેખ:—કેમકે સેમીટીક ગ, નો પેહલવી ܐ, બનેલોછે; જેમકે ܐܬܬܝܠܦ ગમલા, નું ܐܬܬܝܠܦ—“ઉઠ”; ܐܬܬܝܠܦ, ܐܬܬܝܠܦ—“માંમક”; તેમજ

પેહલવી ܐ, નો પાછલથી ܐ, બનેલોછે, જેમકે ܐܬܬܝܠܦ ܐܬܬܝܠܦ, ܐܬܬܝܠܦ, ܐܬܬܝܠܦ—“મારી નાંખવું”; એ સેવાએ ܐܬܬܝܠܦ બોલની અંદર ܐ, ને બદલે પેહલવીમાં ܐ, નો ઉચ્ચાર થયેલોછે, તે પણ પેહલવી ܐ, ન,

અને ܐ, નો, ના એકસરખા આકારને લીધે બની શકેલા જોગ ફેરફારછે.)

𐭠𐭣𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥—નાં કરજ, દેત. (Hib. 𐭠𐭣𐭥; 𐭠𐭣𐭥, અથવા 𐭠𐭣𐭥, 'to borrow.')

𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥—નાં દીરમ, એક જાતનું રૂપાનું ચલન, (Chald. 𐭠𐭣𐭥, Syr. 𐭠𐭣𐭥, 'a denarius, or penny.')

𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥—નાં હથિઆર. કહિઆત, સકતી. (Syr. 𐭠𐭣𐭥, Chald. 𐭠𐭣𐭥, 'to arm.' (હથિઆરબંધ થવું), તે ઉપરથી 𐭠𐭣𐭥; 𐭠𐭣𐭥—હથિઆર, કહિઆત.)

𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥—નાં બંદીઆનું, કેદઆનું. (Syr. 𐭠𐭣𐭥, 'a chain.' બેડી. 𐭠𐭣𐭥, 'to bind.')

૫ સ.

𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥—ફિં ચાલવું, જવું, સીધારવું. (Chald. 𐭠𐭣𐭥, 'to go astray.' "વાટ ચુકીને જવું"; "આડે મારગે જવું". Hib. 𐭠𐭣𐭥, 'to pass the winter.' "શીઆલાનું જવું"; Syr. 𐭠𐭣𐭥, 'to go astray, incline.' 𐭠𐭣𐭥, 'to pass the winter.')

𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥—નાં બાલ, રૂઆં. (Arab. 𐭠𐭣𐭥, અથવા 𐭠𐭣𐭥, "ઘોડાની પેશાની અથવા કપાલ ઉપરના બાલ." Syr. 𐭠𐭣𐭥, 'hair.')

𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥—નાં સફરજલ, સફરજન, બેદાણા. (Arab. 𐭠𐭣𐭥, 'سفرجل').

𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥—નાં છુપો બેદ, મર્મ, રહસ્ય. (Arab. 𐭠𐭣𐭥, અથવા 𐭠𐭣𐭥, "બેદ"; "મર્મ". Syr. 𐭠𐭣𐭥, 'to apprehend.' "મતલબ સહમજવી.")

𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥—ફિં હમખીસતર થવું, સોહખત કરવી. (Hib. Chald. 𐭠𐭣𐭥, 'to loose, "મોકલું કરવું"; "ઠીલું કરવું." Arab. 𐭠𐭣𐭥, "સોહખત", Syr. 𐭠𐭣𐭥, 'to be lascivious.' "સ્ત્રી લંપટ થવું.")

𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥—ફિં ચાલવું, જવું. (Hib. 𐭠𐭣𐭥, 'to wander.' "અહીં તહીં રખડવું"; "ભટકવું.")

𐭠𐭣𐭥 𐭠𐭣𐭥—વિં ખરાબ, નકારે, બુંક, જખુન. (Chald. 𐭠𐭣𐭥, 'to be corrupt.' "ખરાબ થવું"; "ખીગડવું". Chald. Samar.

سورخ અથવા سرور, 'wicked; impious.' "પાપી"; "નાપાક". Syr. سری سرى, અથવા سرور سرى, 'to be corrupt.' Arab. شر અથવા شر (شر) સરીના—નાં છરી, પાલી, ચપ્પુ, ચાકુ. (Chald. Samar, سكين, Arab. سكين સેકીન, 'knife', Syr. سكينو سركينو, 'a knife-sword'.)

سوم سامગ—નાં તન, તીવ્ર. (Syr. سوما سوما, سم, 'a medicine'.) سبر સુબરા—નાં ઉમેદ, આશા. (Hib. Chald. سبر સેબર, 'to hope, expect', (આશા કરવી) તે ઉપરથી سبور سبور, અથવા سبر સેબર, 'hope, expectation.' Syr. سبر س-બર, 'to hope'.)

سوس સુસીઆ—નાં ઘોડો, અરપ. (Hib. سوس સુસ, Chald. અને Samar. سوس સોસ, Syr. سوسيا સુસીઆ, 'a horse'.)

سوسا سોસો-બરબીતા—નાં પાલિયું ચલીકું, અથવા બગલો. (આખે બાલનો અર્થ 'માલીક નામે અમલદારી' ની અંદર پرستوك નો આ પેલા છે, જેનું વપરાણું પાછલથી ફારસીમાં پرستو અથવા پرست કરીને રહેલું છે, અને તેહનો અર્થ રીચેરડસને 'a swallow.' કરીને કરેલો છે; પણ આખે سوسا سوسો-બરબીતા, બાલ તરણ શબ્દોની જોરણીથી બનેલો છે. જેમ કે:—સોસો-બર-બીતા, જેમાં ಸುસ સોસો, બાલ હીબર سوس સુસ, ની સાથે મળે છે, જેનો અર્થ 'ચલીકું', 'બગલું' અથવા હેવીજ જાતનાં ખીજાં પરં દાનો થાય છે; અને ચેઆલકી તથા સેમીટીન, અને સીરીઆકમાં بر بર, એ બાલ 'છોકરી' અથવા 'બચ્ચું' હોવે અર્થે આપણને મળે છે, અને بربا 'બીતા, નો અર્થ 'ધર' નો થાય છે. તે ઉપરથી સોસોબરબીતા, બાલનો ચારાદો અર્થ "ધરનું પાલિયું ચલીકું" હોવો થાવો જોઈએ, અને તે વાજબી છે. અરબી سفونيت, سفونوت અને سفونو બોલો એજ અર્થને મારે વપરાયેલા આપણને મળે છે.)

سوك سોકા, (અથવા) سوق શોકા—નાં બજાર, ચૌકું, યુજરી. (Syr. سوقو શોકો, 'market-place.' Arab. سوق સોક.)

سوك سોમાહુર—નાં ગેઈ કાલ. (આખે બાલ ಸુ સો, અને ಸوك માહુર, એ બે શબ્દો જોડાઈને બનેલો છે; તેમાં ಸુ સો, એ અમલ ઉચ્ચાર વાલો લોગત નથી, પણ ૦ દીવ, અથવા ಸુ દીવ, જેનો અર્થ 'ગેઈ કાલ' નો થાય છે, અને તે ઉપરથી ફારસીમાં دی دی, અથવા دیروز 'ગેઈ કાલ' ના અ

ર્થને યાદ વપરાયેલાં છે; તે ૪૦ દીવ, ના એમણા અપ્પશરની એકસરખી વલાંન ને લીધે ૪૦ સૌ, કરીને વંચાયેલાં છે.)

𐭠𐭡𐭣𐭥𐭭 સિમીનુનતન—કિં ધારવું, વીચારવું. (Hib. ܣܡܝܢܐ, 'to understand,')

𐭠𐭡𐭣𐭥𐭭 સીકુનતન—કિં ફાડવું, ચીરવું. (Chald. ܣܝܩܐ, 'to tear', "ફાડવું", "ચીરવું" Syr. ܣܝܩܐ, 'to tear' Arab. شق شک.)

૪૦ શી.

𐭠𐭡𐭣𐭥𐭭 શારમન—નાં બાલ, કેશ, રૂવાં. (Hib. Chald. અને Arab. شعر શેઅર, Syr. شعرو શએરો; 'a little feather, down, hair.' شعیل 'બાલ વાલું.')

𐭠𐭡𐭣𐭥𐭭 શારમન—નાં ભવાં, ભમર, અખર. (જો કે આએ બોલને બ શાયર મલતો લોગત, શેમીટીક બાષામાંથી મળી આવતો નથી; પણ Chald. અને Syr. માં شهر શહર, બોલ 'ચોકી કરવી' અથવા 'ચોકીદાર થવું' હેવા અર્થને યાદ વપરાયેલો આપણને મળે છે, અને તેહની મતલબ આંખનાં ભવાં ની સાથે સંબંધ ધરાવનારી છે; કેમકે જોમ એક છજીઉ બારીની અંદર વરસાદનાં જાપટાંને આવવાનો અટકાવ કરે છે, તેમ આંખનાં ભવાં આંખની ઉપર આવનારા આસેબોથી આંખની ચોકી કરનાર તરીકે છે.)

𐭠𐭡𐭣𐭥𐭭 શબા—વિં સાત, ૭. (Hib. Chald. અને Syr. ܣܒܥ, Arab. سبع 'seven.')

𐭠𐭡𐭣𐭥𐭭 શબકુનતન—કિં છોડી દેવું. છુટકારો આપવો. (Chald. Samar. ܣܒܩ શેબક, 'to leave, forsake.' Syr. ܣܒܩ શબક, 'to leave, allow.')

𐭠𐭡𐭣𐭥𐭭 શપરીર—નાં તલવાર. (Syr. ܣܦܝܪܐ, 'a sword.' આપણને ફારસીમાં شمشیر બોલ 'તલવાર' ના અર્થને યાદ વપરાયેલો મળે છે, તેહની ઉત્પત્તિ આએ ઉપલા બોલ ઉપરથી થાયેલી છે.)

𐭠𐭡𐭣𐭥𐭭 શપીર—વિં યાદ, બહુ, યુગાર. (Chald. Samar. ܣܦܝܪ શેપીર, 'fair, good.' ܣܦܝܪ શેપર, 'to be fair.' Syr. ܣܦܝܪ શપર, 'to be beautiful.' ܣܦܝܪ શપરો; 'the dawn,' "બાંમદાદ.")

સપ્ત શતા—વિંચ, ૬. (Chald. שַׁבַּת, Syr. شِبْع, 'six'.)

સપ્ત શતાર—નાં કીનારો, કાંઠો, કોર. (Chald. שַׁתָּר, 'a side', Syr. سَطْرَا, 'the side.' Samar. سَطْر 'extremity'.)

સપ્ત અતમતા—નાં નાહું, જાએ. (Arab. سَمِد 'a brook'.
હું ધારૂં કે સપ્ત શતાર—'કાંઠો' અને સપ્ત મતા—'ગાંમ' એ શબ્દો
ની જોડણીથી આએ લોગત બનેલાછે, જેનો અર્થ 'ગાંમનો કાંઠો' કરીને
થાએછે, અને તેહની મોરોદી માંએની ઉપરથી 'નાંહલી નદી' અથવા 'નાહું'
હેવું નાંમ નીક્ષીઉં હાએ.)

સપ્ત શતમન—નાં કુન, બેઠક, ગાંડ. (Hib. שוּט, 'to sit.'
Syr. سَتْم, 'a foundation'.)

સપ્ત શગરા—નાં ઝાડ, દરખત. (Arab. شَجَر, plur. أشجار.)

સપ્ત શતુનતન, (અથવા) સપ્ત શતુનતન—કિં મોકલવું.
(Syr. سَد, (અથવા) سَد, 'to send.' Chaldee-Samar. سَد
શગદ, 'to send, send out.' Chald. سَد, 'to send'.)

સપ્ત શરકુનતન—કિં મેલવું, પાંમવું. (Hib. Chald. שָׁרַק
શેકક, 'to find, acquire.' Samar. شَقَّ 'to find.' Syr. شَقَّ, 'to find.'
આએ પેહલવી શબ્દની અંદર સેમીટીક ִשָּׁ, ִשָּׁ, ִשָּׁ, અને ִשָּׁ, ને
અલે) નો આકાર બનેલો ધારૂંઆમાં આવેછે.)

સપ્ત શરીતુનતન—કિં ખાલું કરવું. (Chald. שָׁרַ, અથવા
שָׁר, Hib. שָׁר, 'to loose', Syr. שָׁר, 'to loosen'.)

સપ્ત શરપુતન—કિં ચાવું. (Hib. שָׁרַ, 'to
absorb, consume, join together'.)

સપ્ત શતલુનતન—કિં ધાવું, સ્નાન કરવું. (આએ શબ્દ અમલમાં
જ, અને સપ્ત અતલુનતન, છે, તેથી એનો ઉચ્ચાર સપ્ત અતલુનતન,
કરીને થયો જોઈએ, અને તે Syr. שָׁלַ, અતલુનતન, ની સાથે મળેછે;
પણ જ, અને અ, ને એક પીળ સાથે જોડાવાથી તેહનો આકાર સપ્ત, ના
જોવા હોવાને લીધે, પાછળથી તેહનો અમલ ઉચ્ચાર બુલ બરેલી રીતે ફેરવાયેલાછે.)

સપ્ત શરીતા—નાં પાદચાહ, હાકમ. (Chald. שָׁלַ, Hib.
અને Syr. שָׁלַ, 'to rule, have dominion', (હકુમત કરવી, રાજ

અબાવું.) તે ઉપરથી Samar. شليط 'lord, governor.' Arab. سلطان 'પાદશાહ'; سلطنت 'હકુમત', 'રાજ.)

ܐܰܕܰܡܰܐ શબ્દ—વિં પાતી, યુનેહગાર. (Chald. ܐܰܕܰܡܰܐ શબ્દ, અથવા ܐܰܕܰܡܰܐ શબ્દ, 'a demon.' (દૈત, જીત.) Hib. ܐܰܕܰܡܰܐ 'to hurt, injure.' ઉપરથી ܐܰܕܰܡܰܐ શબ્દ, 'the destroyer', 'નાશ કરનાર'; આએ મેહલવી ભાલની અંદર વપરાયેલા ܐܰܕܰܡܰܐ, એઆલડી ઉ, અથવા ܐܰ, ને બદલે થાયેલાછે; હીબરમાં ઉ, અથવા , વ, અને ܐܰ, તો આકાર ; ܐܰ, ને નજદીક મળતોછે, તે ઉપરથી આએ ફેરફાર થાયેલા ધારેઆમાં આવેછે.)

ܐܰܠܰܐܰܐ શબ્દ—વિં હોઠ, ઓષ. (Syr. ܐܰܠܰܐܰܐ સેફ્તો, 'lip, edge, extremity.' (હોઠ, કીનારી, છેડો.) Chald. Samar. ܐܰܠܰܐܰܐ શબ્દ, Arab. ܐܰܠܰܐܰܐ અથવા شفت plur. شفتات; આએ ܐܰܠܰܐܰܐ ભાલની અંદર આવેલા ܐܰ. ܐܰ, પ્રત્ય અનેકવચનની નીશાંની દાખલ વપરાયેલાછે.)

ܐܰܠܰܐܰܐ શબ્દ—વિં હેઠે મેલવું, હેઠે નાંખવું, નીચે મેલવું. (Chald. ܐܰܠܰܐܰܐ શબ્દ, Hib. ܐܰܠܰܐܰܐ, 'to lie, lie down.' Samar. ܐܰܠܰܐܰܐ 'to lie down, sleep.' Syr. ܐܰܠܰܐܰܐ, 'to lie,')
ܐܰܠܰܐ શબ્દ—વિં ફકીર, મીસકીન, સુલેસ, કંમલ. (Chald. ܐܰܠܰܐ સેકન, 'to be poor.' Arab. ܐܰܠܰܐ મેસ્કીન, 'poor.' Syr. ܐܰܠܰܐ 'to be poor, needy.')

ܐܰܠܰܐ શબ્દ—વિં (અથવા) શબ્દ—વિં તાપેશ બરેલું રેહવું, તપવું, તપાવું, ઉજમ રાખવો. (Hib. ܐܰܠܰܐ, 'to be sleepless, watch.' જો કે 'માલીક નામએ અસવરી' ની અંદર ܐܰܠܰܐ તો ઉચ્ચાર શબ્દ, કરીનેજ આવેલાછે; પણ હું ધાર્યું કે આએ આમા-પરપનાં ધાતુ ની સેવટે આવેલા ܐ. ܐ, તો એમણે હ, ના આકારને એકચરખી રીતે મળતો હોવાથી, શબ્દ, ને બદલે તે શબ્દ, કરીને વંચાયેલાછે.)

ܐܰܠܰܐ શબ્દ—વિં તીરે કરીને વીધી નાંખવું, તીર મારવો, તીરઅંદાજ કરવી. (Hib. ܐܰܠܰܐ, 'thorn' તે ઉપરથી ܐܰܠܰܐ, 'to prickle, to cut.' ܐܰܠܰܐ, 'a thorn, prickle, transf. to a pointed weapon.' Arab. شوك, شوك, 'કોટી, કંટક.')

ܐܰܠܰܐ શબ્દ—વિં નામ, સંમ. (Hib. અને Chald. ܐܰܠܰܐ, Arab. اسم 'a name', Syr. ܐܰܠܰܐ, 'to name.')

𐭪𐭫𐭮 શમસ્થા—નાં સૂર્ય, સૂરજ, રવી, ઝારશેદ. (Hib. شمس શેમેથ, 'the sun.' Samar. شمس, Arab. شمس શમ્સ.)

𐭪𐭫𐭮 શમીઆ—નાં આસમાન, આકાશ. (Hib. سمي 'heaven.' Syr. شميوا શમીઓ; 'heaven,' 'air' Arab. سما સમા.)

𐭪𐭫𐭮 શમશદર—નાં કાંદો, પીઆજ. (Syr. سمور و 'a flower.') (Syr. سمور و 'a flower.')

𐭪𐭫𐭮 શમીતુનતન—કિં નાશ કરવો, બાંછ કોડી પાવામાલ કરવું, ફેંટા કરવું. (Hib. شمد શ,મદ, અથવા صمت સમત, 'to destroy', 'lay waste'.)

𐭪𐭫𐭮 શના—નાં ભાષી, બાષા, જાપાન. (Chald. لشن લેશન, Syr. ليشون લેશોન, 'a tongue', 'language.' Arab. لسان. આએ ઉપલા પેહલવી ભાષામાંથી 𐭪 લ, નીકલી જાહેને તે અધુરા આકારથી વપરાયેલો છે.)

𐭪𐭫𐭮 શનત, (અથવા) શુત—નાં વરસ, સાલ, વર્ષ. (Hib. Chald. شنه શ,નહ, Syr. شنو શનો; Arab. سنة, 'a year'.)

𐭪𐭫𐭮 શોષકા—નાં વનકર. (Arab. شوكه શુષકહ.)

𐭪𐭫𐭮 શોલમન—નાં દોજખ, જાહાનમ, નરક. (Hib. شول શોલ, 'hell'.)

𐭪𐭫𐭮 શુમાશમન—નાં ખીલાડી, ખિલ્લી. (Chald. شومر શુમર, 'a cat.' Arab. سنور સુનવર. હીબર અને અરબી શબ્દમાં વપરાયેલા 𐭪 ન, ને બદલે પેહલવીમાં 𐭪 મ, થાયેલો છે તે ફેરફાર આએ બહુ અપ્પશરનાં એકસરખાં સ્થાને લીધે બનેલો છે.)

𐭪𐭫𐭮 શુમન—નાં પેશાંતી, કપાલ, નીદાર. (જો કે એને મલતો શબ્દ સેમીટીક ભાષામાં મને મલેઓ નથી; પણ Syriac માં شوما શુમા; 'a swelling', "ઝૂંછ આવેલું"; "ઉંચપઢ આવેલું". હેવા અર્થના શબ્દ આવેલો છે, તે જેમ ઉચ્ચારમાં નજદીક મલતો આવેલો, તેમ અર્થની અંદર તેહની મ તલખ સાથે સરખાવતાં "પેશાંતી" કે જે બદનનો બાહર નીકલી આવેલો એક ભાગ છે, તેની સાથે મલી મેકે છે. ફારસીમાં پيشانی બોલ 'નીદાર' ના અર્થને સાફ વપરાયેલો છે, તેહનો અર્થ ખી "આગલ નીકલી આવેલું" એવો જ થાયેલો.)

𐭪𐭫𐭮 શૂન—નાં લસંણ, લસૂન. (Hib. અને Chald. شوم શુમ, Arab. ثوم 'garlick'.)

૫૦૦ શીદા—નાં દેવ, થેતાં. (Hib. شیط થેત, 'the back slider, sinner, wicked.' emph. شیطا શીતા, Arab. شيطان.)

૧૧૧૧૩૦૦ શીકુનતન—કિં છેડી દેવું, પડવું નેલવું. (Chald. شكن થેકન, 'to lie', 'settle down.' Hib. شک ش'કહ, 'to leave.')

૭ ક.

૫૦૦ કાલા—નાં પોકાર, જુમ, આવાજો, ગોંધાટ, કહો. (Hib. قول કહલ, (અથવા) قول કુલ, 'a voice of man, sound, noise.' Chald. قول, کلا, Syr. قول કોલ, Arab. قيل وقال.)

૫૦૦ કામા—નાં આટો, લોટ. (Hib. قمض કમમ, Chald. قمض કમમ, 'to grind, pound.' قمض કેમમ, 'meal.' Samar. قمض 'flour.')

૫૦૦ કબદ—વિં કિંવિં ઘણું, પુશકલ, વધારે, વારંધકીએ. (Hib. کبد કમેદ, 'numerous.' Arab. کيسه અથવા کيس.)

૫૦૦ કપા—નાં કડકી, કડકી. ચમચ, ચમચો. (Syr. کفوا કફો; અથવા કપો કપો; 'a handful.' Samar. کف અથવા کپ 'the paw.' Hib. کپ, کبي, 'pan, dish, curved, hollowed', Chald. Syr. کپ 'to bend, bow down.' par. کف, کبي. "માલીક નાંને અસવરી" માં ૫૦૦ કપા, નો અર્થ ૫૦૦ કફીજ, કરીને પેહલવીમાં લખેલાં છે, અને ૫૦૦ ઉપરથી ફારસી કફ અથવા કબજ બોલો "કડકી" અથવા "ચમચા" ના અર્થને સારૂ વપરાયેલાં છે.)

૫૦૦ કતા—નાં ચોપડી, પુશતક, રેસાલો, ચોપાંનીઉ. (આએ બોલ ૫૦૦ કરીતા, ની અંદરથી ૫૦ શી, નીકલી જાણને બનેલાં છે, અને તેહની ઉતપ નવી Hib. તથા Chald. کتا "પહવું"; "વાંચવું". હેવાં ધાતુ ઉપરથી થાયેલી છે.)

૧૧૧૧૧૦૦ કતરનતન—કિં રેહવું, કરવું, મયર કરવી, થોખવું. ઓટી રે હવું, વાત જોવી. (Chald. کتر કતર, Syr. کتر ک-તર, 'to tarry, wait.')

૫૦૦ કતરે—નાં ખાંધ, ખમું. (Chald. کتف કતેફ, Syr. کتفوا ક-તફો; 'the shoulder.' Arab. کتف.)

૫૦૦ કદબા—નાં જુલું, ખોટું, લખાડી. (Chald. Hib. Samar. کدب કદબ, 'to lie, falsify.' Syr. کدیب ક-દેબ, 'to lie, falsify, deny.' Arab. کذب, کذبان 'a lie.')

૧૧૧૧૧૧૧૧ કદદનતન—કિં માપવું, માનવું. (Arab. قد راند از, 'to measure.' Chald. کول کول, 'to measure.' 'a measure.' Syr. ائکيل ائکيل 'to measure.' 'a certain measure.')

૧૧૧૧૧૧૧૧ કદદુનરતન—કિં ઉગવું, ઉછાલવું, વધવું. (Hib. قد خد, 'to grow.')

૧૧૧૧૧૧૧૧ કરગદમન—નાં પેટ, ઉદર, શિકમ. (Chald. કરસા કરસા, Samar. کرس, کرس, Rabb. کرس કરસ, 'the belly, womb.' Syr. કરસો કરસો, Arab. قلع, 'the belly.' પેહલવીમાં ૦ સ, તું બાપાંણુ ૦ નદ, કરીને વંચાવાથી ૧૧૧૧૧૧૧૧ કરસમન, ને બદલે કરગદમન, નો ઉચ્ચાર થાયેલો.)

૧૧૧૧૧૧૧૧ કરીતુનતન—કિં પઢવું, વાંચવું, બોલાવું. (Syr. કરા કરા, 'to call, read.' Hib. Chald. Samar. કરા કરા, 'to cry, call, cry out, invoke.' Arab. قرات 'બહુથંણુ, પઢાણું.')

૧૧૧૧૧૧૧૧ કરદનતન—કિં જડવું, વીધવું. (Hib. કર કર, કર કર, 'to meet with, to join, connect.')

૧૧૧૧૧૧૧૧ કરસ'પા—નાં રૂપું, ચાંદી. કીમત, ભાવ. (Syr. કરસો કરસો, 'silver, money.' Chald. Samar. કરસ કરસ, 'to desire', 'silver, money', Arab. قيسور.)

૧૧૧૧૧૧૧૧ કરસપમન—નાં રત્ન, જવાહર, ગોહર, હીરા, માતી. (Arab. કરસ કરસ, Syr. કરસ કરસ, 'pearls'.)

૧૧૧૧૧૧૧૧ કરસમક—નાં અનાજનું કનચણું. (આએ બોલ 'માલીક નાં મેં અસવરી' ની અંદર આવેલો, તાંહાં તેહેનો અર્થ ૧૧૧૧૧૧૧૧ કરસો; જે ઉપરથી કેટલાએક માહેબો એ બોલનો અર્થ زیتون 'an olive', અથવા 'an olive tree', નો કરેછે; પણ તે ખરો નથી. Chaldees માં કરસમ, બોલ 'an ear of corn', ને અર્થે વપરાયેલો આપણને મલેછે, અને તે હમોએ કરેલા ઉપલા અર્થને ખરોખર મલતો આવેછે.)

૧૧૧૧૧૧૧૧ કરીતા—નાં કમાન, ધનુષ્ય, કાંમકુ. (Arab. કરસ કરસ, 'bow.' Hib. કરસ કરસ, 'a bow', 'an archer.' Chald. કરસ કરસ, 'to throw, shoot an arrow.' Chaldees

Samar. قشت, અથવા قشت કથત, 'bow, archer.' Syr. قشت કથત, 'to shoot,' قشت કથેત, 'a shoot.'

𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥—કિં ખિરવું, ખિરકું કરવું. ઝાફ કરવું, તુછવું. (Chald. کفر ક'ફર, 'to wipe away.' Syr. قفل કફલ, 'to uncover.' Arab. قفر—(بیابان بی آب و گیاہ)

𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥—𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥, દંત. (Chald. کک ککا, 'tooth.')

𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥—𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 કુતર, કુતરે, કુત્રો. ચોકીદાર, પાસખાંન. (Hib. کلب ક'લબ, Chald. کلب કલબ, Syr. کلبو કલબો, 'a dog.' 'to bark.' Arab. کلب, 'a dog.')

𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥—કિં ખરાખ કરવું, ફાડવું, તોડવું. (Hib. Chald. قرح કરખ, 'to rend,' Samar. قلی કલી, 'to break.')

𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥—𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 દરાખ, દરાફ. દરાખનો ખાગ, દરાખનો માંડો. (Samar. کرم, 'vineyard.' Chald. کرم ક'રમ, 'a vine,' Arab. کرم 'vine,' plur. کورم.)

𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥—𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 મેંદું, ઘેંદું. (Hib. کر کر, 'a lamb.')

𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥—𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 ડેલ, ડીડ. (Syr. قمصا કમસો, 'a locust,' Samar. قمص 'a fowl,' Hib. قمص ક-મસ—'હાથ (અથવા) મોહડાંએ ખચકો ભરવો.')

𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥—𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 ચાંદ, ચંદ્ર, ચાંદો, ચંદ્રમા. (Hib. کمر કમર, 'to glow, burn,' Chald. کومر કુમર, 'a priest.' Samar. کمر, 'to warm.' Arab. قمر, 'the moon.')

𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥—𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 માછલી, માછી, માત્સ્ય. (Chald. Rabb. کرش કરશ, 'a species of fish.' Syr. قلا ک-લો, 'a fish.')

𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥—𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 શગલું, તમાંમ. દરએક, દરીએક. (Syr. کل, کل, Samar. کهل, કલ, કલો, કલો, 'all.')

𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥—𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 કોઈ, કાંઈ. (Syr. کنوم કનોમ, 'person, substance.')

𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥—𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 કનીતુનતન—કિં પદવું, વાંચવું. (આએ એમણો 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 ઉપરથી) 𐭠𐭣, ની જગ્યાએ 𐭠, ન, તું વપરાંણુ યાદને બનેલોછે.)

𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥—𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 મીજલસ, શબ્દ, અનજુમન. (Syr. کنش

ક'નશ, Chald. کُنش ક'નશ, 'to collect, gather.' ઉપરથી Syr. کُنشો કૈનશો:, Chald. کُنش અથવા کُنش, Samar. کُنش 'council, convention.' کُنش 'congregation.')

કા, કનીઆ—નાં વાંસ, બાંધ. લાકડી, બર. (Chaldee. Samar. کُنش કનહ, 'stalk, reed.')

કુતીના—નાં અચર. (Syr. کون نوا 'a mule.' Chald. کون کુના.)

કુજ'બરતા, (અથવા) کوج'બરતા—નાં ધાણા, કોથમીરનાં બી. (Chald. کوسبر کુસ'બર, અથવા کوسبر کુસ'બરતા, Syr. کوسبر کુસ'બરતા:, Arab. کزبر, 'coriander.')

કુશસે—નાં ચોપાનીઠિ, રેસાણા. બાલાસો, બેઆંત. (આએ શબ્દ Syr. قرا કોરા, 'to call, read', ઉપરથી બનેલોછે; એમાં کુશ, ની સેવટે ૭૦ સે, હેવો પ્રત્ય જોડાઇને આવેલોછે તે, અમલ અવરતાના ૨૨, ઉપરથી વપરાયેલા પેહલવી ک, છે, પણ તેહના આકાર બખાણમાં કંઈએક ફેર વાઇને ૭૦ થવાને લીધે, તેહનું વંચાણુ 'સે' કરીને થયેલુંછે; માટે જો આપણે ઉપલી રીતે کુશ નો અર્થ કરવા વાંચીએતો તે, 'વાંચવા (અથવા) કહેવાને લ ગતું' હેવો થાયેછે, અને તે તેહના અમલ અર્થને એકસરખી રીતે મળેછે.)

કોશક—નાં ગોલાંમ, દાસ, બંદા. (Syr. کوش 'to bind together.')

કુકા—નાં ચંદ્ર, ચાંદો, ચંદરમાહ. (Syr. کيوسا કયોસા, 'the full moon.' Hib. کور کોકર, 'a round shape, round cake.')

કુકબા—નાં તારો, સેતારો, ઘરેહ. (Chald. کوک کોકબ, Samar. کوک کોકબ, Syr. کوک کોકબ:, Arab. کوک 'a star.')

કુકબા—નાં તારો, સેતારો, ઘરેહ. (આએ બોલ કોકબ ની અંદર આવેલા બ બ, ૦ ૫, ની સાથે બદલ થાઇને બનેલોછે.)

કુકમા—નાં કુજો, ઘડો, બરણી, તરબાણુ. (Syr. کوقو કૂકો:, 'a cask.')

કુમતરા—નાં અમરત, અમરતફલ. (Arab. کُمثرات, 'plur.')

કઉન—કિં વિં હમણાં, હવડાં, હાલ, હાલમાં, હવે. (જો કે

“માલીક નાંમે અશવરી” ની અંદર ૧૧૭, નો ઉચ્ચાર ܡܠܝܟ કરીને આપેલો છે; પણ પાછલથી અશ્વરની એકશ્વરની વહાનને લીધે તેહનો ઉચ્ચાર ܡܠܝܟ કરીને બોલાવા લાગો, અને તે ઉપરથી ફારસીમાં ܡܠܝܟ અથવા ܡܠܝܟ બોલો એજ અર્થને સારૂ વપરાયેલો છે. આએ શબ્દ Chaldee ܡܠܝܟ ની સાથે મળે છે.)

૧૧૭ કુના—નાં ܡܠܝܟ, ગોશ્વપંદનું ܡܠܝܟ, નાધલું મેહનકું, હલવાન. (જો કે આએ શબ્દ સેમીટીક છે, પણ તેને મલતા ઉચ્ચાર અને અર્થ વાલો કોઈ શબ્દ, આએ ભાષાની શાખાઓમાંથી હમીને મળેલો નથી; તોપણ Syrac માં ܡܠܝܟ ગરીઓ; અથવા ܡܠܝܟ ગરા, બોલ ‘a whelp, a young lion’, અને Samar. માં ܡܠܝܟ ‘lion’s whelp’, ને અર્થે વપરાયેલો આપણને મળે છે, અને તે ગોશ્વપંદનાં ܡܠܝܟને ટુકાણે દરેક જાનવરનાં ܡܠܝܟને સારૂ વપરાયેલો છે; પણ જો ܡ, અને ܢ ના આકારને ૧૧ સાથે બદલ થાયેલો ગણીએ તો આ શબ્દ Syr. ܡܠܝܟ કરજો; ‘a buck, goat, ram.’ સાથે મળે છે.)

૧૧૮ કહોબન—વિં ܡܠܝܟ, પુરાતન, પુરાણ. (Arab. ܡܠܝܟ ‘old.’ Chald. ܡܠܝܟ કોક, ‘to be aged.’)

૧૧૯ કીબા—નાં ܡܠܝܟ, બોલ, લભાર. (આએ શબ્દ ܡܠܝܟ કદબા, ઉપરથી ૬, ને બદલે છે, વંચાધને બનેલો છે.)

૧૨૦ કીપા—નાં ܡܠܝܟ, પાંડો, પાપાંણ, મંગ. (Samar. ܡܠܝܟ, Syr. ܡܠܝܟ કીપ, (અથવા) ܡܠܝܟ કીપો; ‘a stone, rock.’)

૧૨૧ કીતા, ૧૨૨ કીદા—નાં ܡܠܝܟ, કૈતાબ, પુશતક. (આએ બોલ ܡܠܝܟ કરીતા, ઉપરથી તેહની અંદરનો ૧૨, નીકલી જાધને બનેલો છે.)

૧૨૩ કીમનરતન—કિં ܡܠܝܟ, ઉમ્મુ થવું, ઉમ્મુ રેહવું. (Hib. ܡܠܝܟ કુમ, Chald. ܡܠܝܟ કુમ અથવા ܡܠܝܟ કુમ, ‘to rise, stand, live’; Syr. ܡܠܝܟ કુમ, અથવા ܡܠܝܟ કુમ, ‘to arise, live.’)

૧૨૪ કીના—નાં ܡܠܝܟ, ઘેટું. (Hib. ܡܠܝܟ ‘lamb.’)

૩ ગ.

૧૨૫ ગબા—નાં ܡܠܝܟ, ચમચ, ચમચો. (Hib. ܡܠܝܟ, ‘to gather, to put together, or to dig; to both significations the noun derived therefrom suits.)

गुग्गुलु—नां क्षीरं घृतं. (Hib. गुग्गुलु, 'dweller on hills.')

॥॥ गण्डवृत्त—किं पक्कीने सेह नवुं, धसकीने सेह नवुं, मलावुं.
(Hib. كبر गबर, 'to conduct oneself haughtily.' Samar. بيل
यबल, 'to bring, remove.' Syr. بيل हिल, 'to bring, convey.'

हृद्य गव्य, भमन—नां पीड, पयडा, वांसो. (Hib. کب گव्य,
'the back.')

𐤎𐤍 𐤁𐤏𐤍—𐤏𐤃 𐤕𐤁𐤕, 𐤏𐤃, 𐤎𐤏𐤏𐤏, 𐤎𐤏𐤏𐤏. (Hib. 𐤁𐤏𐤍 𐤁𐤏𐤍, 'a man, warrior.' Chald. 𐤁𐤏𐤍 𐤁𐤏𐤍, 'to be strong, to make firm.' Samar. 𐤁𐤏𐤍 'a man, any one, m. powerful, strong.' Syr. 𐤁𐤏𐤍 𐤁𐤏𐤍, 'a man.'))

॥ १॥ ॐ अथ श्रुत्वा—किं आदेशयन्तु यत्, उद्दिष्टा मिलयन्ती, इत्यदृष्टं
यत्. (Hib. ३०३, (अथवा) ३०३ परह, to bring forth (fruit.)
३०३ 'to bloom.' Chald. ३०३ 'to be fruitful'.)

१५० गदमन—नां० श्रीरती, आश्ल. आश्लं आश्लेग, यदुते दशनेनुं न
सीय. (Hib. ऊँ गद, 'good fortune.' Syr. १, ऊँ गदोः, 'fortune.')

१५७ गरजदभन, (अथवा) १५७ गरजदभन—नां पुरी वीमार,
ताहमत, बाहतांत. (Syr. قروا करसे, अथवा قروा करणेह, 'accusation.')

गरीता—*nān* लपवान्नी टेबल. कुवात, क्लमदान्त. (Chald.
گشر गशर, 'a table.' Syr. کوسو कोसो; 'a cup.' کشا काशा, 'bind
together.')

דְּבַשׁ דְּבַשׁ—*ni* מִדְּבַשׁ. (Chald. *ܕܒܫܐ*, Hib. *דְּבַשׁ*, *דְּבַשׁ*, (מִדְּבַשׁ) *דְּבַשׁ*, 'honey, either from bees or berries.' Samar. *ܕܒܫܐ*, Syr. *ܕܒܫܐ*, Arab. *دبس*, 'honey.')

—*qib*—*qib*—*qib*. (Hib. *qib*, Chald. *qib*, Samar. *qib*, 'cheese.')

॥१॥१०४ गे१५कुनतन—क्रि० उनये आबुं, तलु थवुं. (Syr. ग१५
ग१५५, 'to be eminent.' Hib. گۈڤه گۈڤه, 'to be high.')

५१ गोभिल—श्वर्वांतो आये, आ, ये. (Hib. Arab. m. ७३
देन, अं ३ देनह, f. 'this.')

૪ લ.

𐭪 𐭪𐭭—કિં વિં નાં, નહીં. (Hib. Chald. Samar. Arab.
𐭪 𐭪𐭭, Syr. ܠܐ: 'no, not.')

𐭪 𐭪𐭭—વિં કિંવિં ઉનચું, બુલંદ. ઉનચે, બુલંદીએ. (Samar.
𐭪 𐭪𐭭, 'above', Arab. 𐭪 𐭪𐭭 અથવા 𐭪 𐭪𐭭.)

𐭪 𐭪𐭭—નાં રાઠી, બાખરી, રાઠલી, નાં. ખાંણું, ખોરાક, ખન.
(Hib. 𐭪 𐭪𐭭, 'food, nourishment, bread.' Chald. Samar.
𐭪 𐭪𐭭, 'bread, food.' Syr. ܠܚܡܐ: 'bread.' Arab.
𐭪 𐭪𐭭 અથવા 𐭪 𐭪𐭭.)

𐭪 𐭪𐭭—નાં દૂધ. (Hib. 𐭪 𐭪𐭭, 'the white one.'
Hib. 𐭪 𐭪𐭭, Chaldee Samar. 𐭪 𐭪𐭭 Arab. 𐭪 𐭪𐭭 અથવા
𐭪 𐭪𐭭, 'milk.')

𐭪 𐭪𐭭—નાં હદ વાલી જમીન, સરજમીન. (Hib. 𐭪 𐭪𐭭,
'length, extension, length of a town.')

𐭪 𐭪𐭭—નાં પગ, ટાંઠિયો, ટાંગ, ટંગડી. (Hib. 𐭪 𐭪𐭭,
'to go', 𐭪 𐭪𐭭, 'to move the feet.' Chald. 𐭪 𐭪𐭭, 'to go',
Samar. 𐭪 𐭪𐭭, 'foot.' 𐭪 𐭪𐭭, 'footman.' Syr. ܠܚܡܐ: 'a foot.'
Arab. 𐭪 𐭪𐭭, 'foot.')

𐭪 𐭪𐭭, (અથવા) 𐭪 𐭪𐭭—નાં ઘોડી. (Hib. Chald.
𐭪 𐭪𐭭, 'a mare.' Arab. 𐭪 𐭪𐭭.)

𐭪 𐭪𐭭—નાં રાત, રાત્ર. (Hib. 𐭪 𐭪𐭭, Aram. 𐭪 𐭪𐭭
લેલયા, Chald. 𐭪 𐭪𐭭, (અથવા) 𐭪 𐭪𐭭, Samar. 𐭪 𐭪𐭭
(અથવા) 𐭪 𐭪𐭭, Syr. ܠܝܠܐ: (અથવા) ܠܝܠܐ: 𐭪 𐭪𐭭, 𐭪 𐭪𐭭,
Arab. 𐭪 𐭪𐭭 (plur. 𐭪 𐭪𐭭, 𐭪 𐭪𐭭, 𐭪 𐭪𐭭) 'the
night.')

𐭪 𐭪𐭭—કિં ચાટવું, ચુસવું. (Syr. ܠܚܡܐ, 'to
lick, lap.' Samar. 𐭪 𐭪𐭭, 'to lick.' Arab. 𐭪 𐭪𐭭.)

૬ મ.

𐭪 𐭪𐭭 માદીઆન, (અથવા) 𐭪 𐭪𐭭 માદીઆન—નાં આખત, કેરી
આત, પીના.

ܐܝܠ ܡܪܝܬܝܐ—nāo તેલ. (Hib. Samar. Aram. مشح م'શח, 'oil.')
 ܐܝܠ ܡܪܝܬܝܐ—nāo ગેઈ કાલ. (આએ શબ્દ ધારવાએ ܐܝܠ ܡܪܝܬܝܐ નો શબ્દોપ આકારછે.)

ܐܝܠ ܡܠܝܐ—vīo બરેહું, પુર્ણ, બરપુર. (Hib. ܡܠܝܐ 'to fulfil', ܡܠܝܐ 'full.' Chald. Samar. ܡܠܝܐ મ'લેઆ, 'to fill' 'to fulfil' Syr. ܡܠܝܐ, 'to be full, perfect.' Arab. ܡܠܝܐ, 'full.')
 ܐܝܠ ܡܠܝܐ—nāo હરફ, અક્ષર; શબ્દ, બોલ. (Hib. ܡܠܝܐ મિલો ܐ, f. of manifold significations, like. ܡܠܝܐ, word, speech, conversation, transf. to a thing, matter, from ܡܠܝܐ.)

ܐܝܠ ܡܠܝܐ—nāo પ્યાહું, વાટી, જંમ, કાંસીઓ. (Hib. ܡܠܝܐ માન, 'a vessel', Samar. ܡܠܝܐ માન, 'vessel, weapon.' Syr. ܡܠܝܐ માન, 'an instrument.')
 ܐܝܠ ܡܠܝܐ—nāo આવતી કાલ. (Syr. ܡܠܝܐ ܡܠܝܐ, Chald. Samar. ܡܠܝܐ ܡܠܝܐ, 'tomorrow.')
 ܐܝܠ ܡܠܝܐ—nāo મારવું. (Chald. ܡܠܝܐ મ'આ, 'to smite, destroy.' Hib. ܡܠܝܐ મ'આ, 'to smite, strike, clap.' Samar. ܡܠܝܐ મ'આ, ܡܠܝܐ મ'આ, 'to smite.')
 ܐܝܠ ܡܠܝܐ—nāo શહેર, નગર, નગરી. (Syr. ܡܠܝܐ ܡܠܝܐ, 'city.' Chald. ܡܠܝܐ.)
 ܐܝܠ ܡܠܝܐ—nāo રાશિ, રાશિ ચક્ર-મંડલ. આકૃતાબ્ધ અને ખીજા ધ રહેને ફરવાની હદ. (Hib. ܡܠܝܐ ܡܠܝܐ, 'place of keeping, from. ܡܠܝܐ નતર; 2, aim, target.')
 ܐܝܠ ܡܠܝܐ—nāo વરસાદ, મેઘ. (Hib. ܡܠܝܐ મ'તર, 'to rain', ܡܠܝܐ ܡܠܝܐ, 'to cause to rain.' Chald. ܡܠܝܐ મ'તર, 'to rain.' Samar. ܡܠܝܐ 'rain.' Syr. ܡܠܝܐ ܡܠܝܐ, 'to rain.' Arab. ܡܠܝܐ 'rain.' plur. ܡܠܝܐ.)
 ܐܝܠ ܡܠܝܐ—nāo મતન, (અથવા) મદન—કિં પોંદચવું, આવ્યું. (Syr. ܡܠܝܐ ܡܠܝܐ, 'to come, reach.' Hib. ܡܠܝܐ મ'તા, 'to come to, reach to',

Samar. 𐭪𐭥𐭥 મતહ, 'to arrive.' Arab. ٤٠, 'પોહચ.' Chald. 𐭪𐭥𐭥 મ'તા, 'to come, meet, happen.')

૩૬ મદ—𐭪𐭥 દેરમનો ચોથો ભાગ, ૧૭૦ જવનાં વજનનો એક રૂપાનો સીકો. (Hib. 𐭪𐭥 મદ, 'a measure.')

૩૭ મદમ—𐭪𐭥 કિં 𐭪𐭥 ઉપર, પર. આગલ, તરફ, વીસે, બાબે. (Samar. 𐭪𐭥, 'before.')

૩૮ મદમચુનસ્તન—કિં સૂકવું, યોગીય થવું, લાએક થવું. ૫ સંદ કરવું, ચાહવું, ખાદિશ કરવી. (Hib. 𐭪𐭥 ૩ ૬-મહ, 'to be like, become like.' Chald. 𐭪𐭥 ૩ ૬'મા, 𐭪𐭥 ૩ ૬'મહ, 𐭪𐭥 ૩ ૬'મી, 'to be like.' Syr. ܡܕܡܚܘܢܬܢ, 'to be like', 'to resemble.' ૩૯ ની શરૂઆતમાં વપરાયેલો ૬ મ, સેમીટીક ભાષાઓના કાએદા પરમાણે 'કાલબોધક કૃદંત' તથા નાંખી બનાવ્યા શરૂ થાતુની આગલ મેલાતા ઉપરથી તરફે આવેલો છે.)

૪૦ મદીના, (અથવા) ૪૦ મદિના—નાં પરગણુ, પ્રાંત, જિલ્લો. શહેર, નગર. (Hib. Aram. ܡܕܝܢܐ મદીના, 'a province, a country.' ૪૧ મદીનહ, 'district of a certain jurisdiction.' Samar. ܡܕܝܢܐ 'city.' Arab. ܡܕܝܢܐ (plur. ܡܕܝܢܐ) 'a city.')

૪૨ મર—નાં સાહેબ, સરદાર. (Hib. Chald. ܡܪܝܐ મરેઆ, અથવા ܡܪܝܐ મરૈ, 'a lord, master.' Samar. ܡܪ, 'lord.')

૪૩ મરબોચા—નાં ખડખડ, ખડખડું. (Chald. ܡܪܒܝܚܐ મલપ, પુનીઆ, Syr. ܡܪܒܝܚܐ મલપૂનો:.)

૪૪ મર-શીઆ—નાં એરવદ, અંધેઆર, જરતોશતીઓનો ધરમ યુર. (Syr. ܡܪܝܬܐ ܡܪܝܬܐ, 'a leader, guide.')

૪૫ મજદા—નાં બાલ, કેશ, રવાં. (Chald. ܡܝܕܐ મજવા, Syr. ܡܝܕܐ મેનો:, 'hair.' ૪૬ મજઆ, 'fine linen.')

૪૭ મજદુનતન—કિં વેચવું. ખરીદવું. (Hib. ܡܝܕܐ મ-હર, 'to buy.' Hib. ܡܝܕܐ મ-કર, Chald. ܡܝܕܐ મ'કર, 'to sell', Samar. ܡܝܕܐ 'to buy.' Syr. ܡܝܕܐ મર, (અથવા) માર, 'to buy.')

૪૮ મજદુબર, (અથવા) ૪૮ મજદુર—નાં મજુર, હેલકરી. (Hib. ܡܝܕܐ 'to bind gird, restrain.' ૪૯ ધારંચ કે ૪૯, અને ૪૯ બોલોમાં વંચાએલો ૪૯, સેમીટીક ૮ ને બદલે છે અને તેહની સેવે

વપરાએલો. ૧) બર, અથવા ૧) વર, એ એખતીઆર બતલાવનારાં વિશેષણનાં પ્રત્યયોછે. જો કે અવસ્થામાં ܐܘܠܡܐ મીજદ, બોલ 'દનાંમ' અથવા 'બક્ષીસ', ને અર્થે વપરાએલો આપણને મળેછે, ૨) ઉપરથી પેહલવીમાં ܐܠܡ અને ફારસીમાં ܐܠܡ શબ્દોનું વપરાણુ થાએલુંછે, તોપણ હું ઉપલા શબ્દોનાં ધાતુને સેમીટીક ܐܠܡ ની સાથે મેલવવાને વધારે વાજબી ગણુંછું.)

ܐܠܡ મહના—નાં તરાણું, તરાણુ', કટા, તોલ. (Arab. ميزان 'a balance.' Hib. ܐܠܡ ܐܠܡ, 'pointed weapon.' ܐܠܡ ܐܠܡ, to weigh, ઉપરથી. Chald. ܐܠܡ 'to weigh.' Syr. ܡܫܬܐ મસતા, (અથવા) ܡܫܬܐ મસરતા, 'a balance.')

ܐܠܡ મસનાક—નાં આંમડાંનું કવર, ગલેફ. (Chald. Samar. ܡܫܢ મસન, Syr. ܡܫܢܐ ܡ'સેનો, 'a shoe.')

ܐܠܡ મશદનતન—ફિં ચુંટવું, વીનવું, ઝાફ કરવું. (Chald. ܐܠܡ ܡܫܡ, 'to be sound, complete.' Samar. ܡܫܡ 'perfect, just.'.)

ܐܠܡ મશકાર—નાં આંમડાંનું મીઆંન, કવર, ગલેફ. (Chald. Samar. ܡܫܬ ܡ'શક, 'skin.' Syr. ܡܫܬܐ મિશકો, 'a skin.')

ܐܠܡ મશમશ—નાં નાધણું આલુ. (Arab. مشمش.)

ܐܠܡ મશીઆ—નાં તેલ. (Hib. Samar. ܡܫܬ ܡ'શમ, 'oil.')

ܐܠܡ મકદનતન, (અથવા) ܐܠܡ મકબલુનતન—ફિં કબુલ કરવું, કબુલવું, કહીલું માનવું. (Syr. Chald. ܡܫܬ ܡ'કદ, 'to subdue.' Arab. قبول, 'consent.' مقبول 'કબુલ થાએલું.' Syr. Samar. ܡܫܬ ܡ'કલ, 'to receive', Chald. Samar. Syr. ܡܫܬ ܡ'કલ, 'to bind.')

ܐܠܡ અથવા ܐܠܡ મગરતા—નાં ચોપડી, દફતર, પુસ્તક. કાગળ, પત્ર. (Hib. ܡܫܬ ܡܫܬ, 'something rolled together, roll of manuscript, scroll.' હું ધાર્ય કે આએ બોલ ܡܫܬ 'પટ્ટવું, વાંચવું.' તે ઉપરથી બનેલા ܡܫܬ, કરીતા, શબ્દનો સંકોચાએલો આકાર ܡܫܬ, કરીને બને લોછે, અને તેહની આગલ સેમીટીક બાપાના કાએદા પરમાણે કેટલાંએક નાંખા બનાવ્યા સાર ઉપસર્ગ તરીકે વપરાતો ܡ, મેલઆમાં આવેલોછે.)

ܐܠܡ મગીશીઆ—નાં પારસીએનો ધરમચુર, જરતોશથી ધરમચુર, એરવદ. (Syr. ܡܫܬ ܡܫܬ, (અથવા) ܡܫܬ ܡܫܬ, 'a magian.' Chald. ܡܫܬ ܡܫܬ, 'a magian priest.')

૪૪ મગીઈ—નાં મગધ્યમની ધરમ પાલનાર, જરતોશતી, યજ્ઞધાંપર સ્તી દીનનો તામેદાર. (Hib. **מג** મગ, 'a magion. a magi, a priest.' (among the persians); hence **מג רב**, 'head magi'.)

૪૫ મલાઈ, (અથવા) મેલોહી—નાં નીમક, ખાર, મીઠું, બૂણ, ક્ષાર. (Hib. **מלח** મેલખ, 'a salt flood', **מלח** મલખ, 'to salt.' **מלח** મ'લખ, 'salt', **מלח** મ'લેખહ, 'saltiness.' Samar. **מלח** 'salt', Syr. **מלח** મ'લખ, 'to salt', Arab. **ملح** (plur. **ملح**) 'salt'.)

૪૬ મલકા, (અથવા) મલુકા—નાં રાજા, પાદશાહ, રાએ. (Hib. **מלך**, 'to rule, be king', ઉપરથી **מלך** મલેક, 'a king', Chald. **מלך** મલેક, emphat. **מל** મલકા, Syr. **מלך** મલેક, emphat. **מלך** મલકોઃ, 'a king.' Arab. **ملك** અથવા **ملك**.)

૪૭ મલકોતા—નાં રાણી, બેગમ, રાજાની બધરી. (Hib. **מלכות** મલકોહ, 'Queen, pl. princesses, who descend from kings.' Chald. emp. **מלכות** મલકોતા, Arab. **ملكة**, 'a princess'.)

૪૮ મલકુતા—નાં રાજ્ય, પાદશાહત, રાજ. (Hib. **מלכות** મલકુત, (pl. **מלכות** મલકુયોત.) 'kingdom, dominion, empire.' Arab. **ملك** અથવા **ملكوت**, 'a kingdom'.)

૪૯ મેમન—સર્વનાં કિંવિં અને નાં કોણુ?, કહું?, થું?, જે કાંઈ કેમ, કેહવી રીતે, સાવાસતે. દોલત, મતા. (Syr. **מי** મે, Chald. **מ**, અથવા **מ**, 'what.' Hib. **מי** મી, 'who? generally of persons, but also of inanimate objects.' Samar. **מ**, 'how, why', Syr. **מ** મોદીન, 'wherefore, therefore.' Syr. **מ** મોમોનો, 'wealth'.)

૫૦ મનદુમ—નાં કોઈ ચીજ, વસ્તુ, પદાર્થ, જિજ્ઞાસુ. (Chald. **מ** મનદમ, (અથવા) **מ** મેદ'દમ, Syr. **מ** મતકિમ, (અથવા) **מ** મેદમ, 'any thing, any one'.)

૫૧ મનીતુનતન—કિં ગણવું, ગણતરી કરવી. (Chald. **מ** મ'ના, 'to number, count.' Hib. **מ** મનહ. Samar. **מ** મની. Syr. **מ** મના, 'to number, distribute.' Arab. **حسب**, 'ગણતરી'.)

૫૨ મનશીઆ—નાં પારસીઓનો ધરમચુર, મામેદ, જરતોશતી ઉ

પાધીઓ. (આએ શબ્દ સ્પષ્ટ મગેશીઆ, ખોલની અંદરથી ય મ, નીકલી જાઇને બનેલા છે.)

શબ્દ મોદા—નાં શબ્દ, ખોલ, સખુન. (Chald. ܡܕܐ મ'લલ—'ખોલવું', એ ધાતુ ઉપરથી બનેલાં ܡܡܠܐ ક્રિયાપદ ઉપરથી આએ શબ્દની ઉત્પત્તિ થાએલી ધારેઆમાં આવે છે, તેથી એના ઉચ્ચાર મનીઆ, કરીને થવા જોઇએ; પણ પેહલવી ܡ, અને ܡ, નો આકાર, ܡ, અને ܡ, ને એકસરખી રીતે મલતો આવવાને લીધે, આએ શબ્દના અસલ ઉચ્ચારમાં ફેરફાર થાએલો છે. Chald. ܡܡܠܐ મેલ'લા—'શબ્દ', ܡܡܠܐ મેલ'લા—'શબ્દો'. Samar. ܡܡܠܐ મેલહ, 'word, saying'.)

શબ્દ મોદીના—નાં શહેર, નગર. પરગણું, પ્રાંત, જિલ્લો. (જુઓ ܡܡܠܐ મદીના, શબ્દનું વર્ણન.)

શબ્દ મોરેતા, (અથવા) ܡܡܠܐ મોરેતા—નાં કલમદાન, ખડીઓ કલમ વગેરે લખવાને લગતી વસ્તુ મેલવાનું વાસન, કુવાત. (Samar. ܡܡܠܐ, 'the filling'.)

શબ્દ મુક—નાં જોડા, પગરખું, જુટ. (Syr. ܡܡܠܐ મુકા, 'a shoe.')

શબ્દ મોઈ—નાં પારસી ધરમચુર, મોખેદ, જરતોશતી ઉપાધીઓ. (Syr. ܡܡܠܐ 'a magian, wiseman.')

શબ્દ મવન—સર્વનાં કોણુ?, કિયું?, જો. (Syr. ܡܡܠܐ મન, (અથવા) ܡܡܠܐ મન. 'who? which? who.' Samar. ܡܡܠܐ મન, 'who? what.')

શબ્દ મોના—નાં ખોદા, ઇશ્વર. ખાવંદ, માલિક, શેઠ. (Syr. ܡܡܠܐ મોના, Hib. ܡܡܠܐ મરેઆ, Chald. ܡܡܠܐ મરન, અથવા ܡܡܠܐ મરના, 'the lord.')

શબ્દ મોનતા—નાં શેઠાણી, બાનું, અમીરની બધરી. (અ. ઉપરથી.)

શબ્દ મીઆ—નાં પાણી, જલ, આબ. (Syr. ܡܡܠܐ મીઆ. Hib. ܡܡܠܐ. Chald. ܡܡܠܐ મોઈ, emp. ܡܡܠܐ મયા. Samar. ܡܡܠܐ અને Arab. ܡܡܠܐ, 'water.')

શબ્દ મીતા—નાં જોડા, પગરખું, જુટ. (Chald. Samar. ܡܡܠܐ મસન. Syr. ܡܡܠܐ મસના, 'a shoe', Hib. ܡܡܠܐ મતહ, 'to cover.')

શબ્દ મીલવાઈ—નાં નીમખ, મીઠું. (જુઓ ܡܡܠܐ મલાઈ, નું વર્ણન.)

૧ ન.

૧૦૧ નાદાન—નાં ઉત્પેડું, ઉભસ, પ્રકાશ, રોશની. (આએ શબ્દ 'માલીક નામે અમ્મવરી' ની અંદર આસમાંનને લગતી વસ્તુઓના બાબમાં સૂર્ય નાં નાંમની આગલ આવેલોછે. આએ શબ્દનો ઉચ્ચાર અસલમાં 𐭌𐭎𐭏 નારીઆ, કરીને હોવા જોઇએ, કેમકે સેમીટીક 𐭌𐭎𐭏 નહર, જેનો અર્થ 'to shine' અથવા 'light', નો થાએછે, તે ઉપરથી એની ઉત્પત્તી થાએલી મારા ધારેઆમાં આ વેછે. ઘણી વેલા પેહલવી શબ્દોની અંદર વપરાએલા ૧ ર, નો આકાર વચ્ચેથી ધસાઈ અથવા પુટી જવાને લીધે, તેહનું રૂપ ૩ ૫ ૬, ના આકારને બરોબર મલતું હોવાથી ૧ ર, ને બદલે તે ૩ ૬, વંચાએલોછે, તેમ આએ શબ્દની અંદર પણ બનેલુછે. એજ પરમાણે આએ ૧૦૧ નાદાન, શબ્દની સેવટે 𐭌𐭎𐭏 થા, ને બદલે 𐭌𐭎𐭏 આન, પ્રત્ય આકારના સેહજ ફેરફારે બનેલોછે.)

૧૧૧૧૧ નબતુનતન—કિં ઉગવું. (Chald. ܢܒܬܢ ન'બત, 'to look forth', Hib. 'to look'.)

૧૧૧૧૧ નતરનતન—કિં સંભાલવું, જતનમાં રાખવું. બચાવું, રખેવા લી કરવી. જોડી રેહવું, વાત જોવી, સંબર કરવી. (Hib. ܢܬܪ નતર, 'to guard, to keep, to preserve, to watch.' Syr. Chald. Samar. ܢܬܪ નતર, to watch, keep.' Arab. ٢٢.)

૧૧૧૧૧ નપચુનતન—કિં ચાંપવું, દાબવું. નિચવું, પિલવું. (Syr. ܢܦܫܢ ન'ફ્સ, 'to pour forth, to shake off', Hib. ܢܦܫ નફ્સ, 'to dash scatter'.)

૧૧૧૧૧ નપશમન—સંનાં પોતે, ખુદ, જાતે. (Samar. Hib. ܢܦܫ નપેશ, 'life, soul, person; with suff. ܢܦܫ is used for self, in the sense of a reflective pronoun.' Arab. ܢܦܫ 'self'.)

૧૧૧૧૧ નદુક—વિં સારું, નેક, બહુ, રૂઝું. (Chald. Samar. ܢܕܘܚ નિરુક, 'desirable'.)

૧૧૧૧૧ નેજા—નાં લડાઈ, કજીઓ. (Samar. ܢܙܐ 'quarrel', Arab. ٢٢.)

૧૧૧૧૧ નેસહુનતન—કિં જડવું, ચપટાવું. ચઢાવું, ઝોસવું, ધાલવું. Chald. ܢܥܫ ન'અસ, 'to fix', ܢܥܫ ન'આ, 'to take up, lift up'.)

૪૦) નસીમ, (અથવા) ૧૫૦) નસીમન—નાં નમન, નમસકાર, સલામ. (Hib. نَسَك n'sak, 'to worship a deity.')

૪૧) નકદર—નાં નજર, દ્રષ્ટિ, દર્શન. (Hib. نَكَر n-ker, 'to see.')

૪૨) નકસર—નાં નજર, દ્રષ્ટિ, દર્શન. (Hib. نَصَرَ n-sar, 'to look at, to see, to watch.' Arab. نَظَرَ n-azara, 'watcher.' Arab. نَظَر n-azara.)

૧૧૧) નકસુનતન—કિં મારવું, કાર કરવો, મારી નાંખવું. (Chald. Syr. نَكَس n-aks, 'to slay, kill.' Samar. نَكَس n-aks, 'to slay.')

૪૩) નકસીઆ—નાં દોલત, ખજાનો, ધન, સંપત્તિ, દ્રવ્ય. (Syr. نَكْسَا n-aksa, 'riches.' Chald. Samar. نَكَس n-aks, 'wealth, treasure.' Hib. نَكَس n-aks, 'property, goods, wealth.')

૪૪) નગલીઆ—નાં આતશ, અગ્નિ. (Hib. نِير n-ir, 'light, lamp.' પેહલવીમાં ગ, સેમીટીક یر, ને બદલે બનેલો ધારેઆમાં આવેલો.)

૧૧૨) નગીરીદન—કિં જોવું, નજરે દેખવું, બાલવું. (Hib. نَكَر n-ker, 'to see,' ઉપરથી મુતફદંત ૪૫) , نَكِير, બનીને તેહને સામાન્યરૂપનો પ્રત્ય ૧૧૩) ઈદન, લગાડેઆમાં આવેલો. Samar. عَمِل, અથવા هَمِل 'to see,')

૪૫) નુકી—નાં દોલત, ખજાનો, દ્રવ્ય.

૪૬) નુરા—નાં આતશ, અગ્નિ. (Hib. Chald. Samar. نور n-ur, (અથવા) نورا n-ura, 'fire.' Syr. نور n-ur, 'to give light'; ઉપરથી نور n-ur, 'light, fire.' Arab. نور plur. انوار.)

૪૭) નીગક—નાં બાલો, તેજો, બરછી. (Syr. نَيْزَك n-izak, 'a spear, lance.' ૬૧) نَيْزَك અથવા نَيْز, (.)

૧૧૩) નેશમન—નાં બર્ષી, બાવડી, ઘોરત, નાર, સ્ત્રી. (Chald. Samar. نَس n-as, અથવા نَش n-as, 'a woman, a wife.' plur. نَسِينَ n-sin, અથવા نَشِيم n-shim, 'women, wives.' Hib. נָשָׁה n-ashah, 'to take a wife.' Arab. نَسَا n-sa, 'a woman.')

૪૮) નેહર—નાં જરે, નાલુ; નદ, નદી. (Samar. نَهَر n-her, 'river,' نَخْل n-akh, 'stream.')

૧ વ.

૧ વ—ઉંમર અને, તથા. (Hib. Chald. Samar. , ૧, અથવા , ૧, Syr. અને Arab. , ૧.)

1141) **𐤁𐤁𐤏𐤏𐤏𐤏**—𐤏𐤏 𐤏𐤏𐤏𐤏, 𐤏𐤏; 𐤁𐤁𐤏𐤏. (Hib. 𐤁𐤁𐤏𐤏, 'to pass over something, to pass through a place, to pass beyond something.' Chald. Samar. 𐤁𐤁𐤏𐤏 'to pass over', Syr. 𐤁𐤁𐤏𐤏, 'to pass over, transgress.')

॥१५॥ **વાદુનતન**—ક્રિં કરવું, બનાવવું, બનાવવું. (Hib. ܐܕ ܐܡܥܕ, 'to do, to make, to work, to labor, to serve.' Chald. Samar. Syr. ܐܕ 'to make, perform, to serve.' આએ ॥१५॥ **વાદુનતન**, ના એમલામાં પ્રથમ વપરાયેલો, **વ**, સેમીટીક **ב** **ב**, ની ઉપરથી બનેલો ધા રેઆમાં આવેછે, ફક્ત સેમીટીક ધાતુમાં **ב** **ב**, ખીજા અપ્પર તરફ વપરાયે લેછે, અને પેહલવીમાં તે શરૂઆતમાં આવેલેછે, એ સેવાએ ખીજો કરસો ફર ફર થાયેલો નથી.)

૧૧૧૪૪ વાગુનતન—કિં ધરવું, પકડવું. (Syr. ܐܚܕ ܡܥܬܕ, Chald. ܐܚܕ ܡܥܬܕ, 'to take, seize.' Arab. اخذ, گرفتار Samar. اخذ 'to lay hold of.' અને Hib. तथा Samar. اخذ 'to seize.' આએ વાત ઈઆદ રાખવી જોઇએકે, સેમીટીક ܐ અને ܐ, ને ܐદલે પેહલવીમાં ઘણા શબ્દોની અંદર, ܐ, વપરાયેલોછે, તે મુજબ ૧૧૧૪૪ વાગુનતન, મ પણ સેમીટીક ܐ, ને ܐદલે પેહલવી, ܐ, થાયેલોછે, અને ܐ, ની જગોં એ તેના એકસરખા આકારને લીધે ܐ, વંચાયેલોછે. સેમીટીક ܐ ܐ, પેહલવી માં એકસરખા આકારને લીધે અંગત કરીને ܐ, અથવા ܐ, કરીને વંચાયેલા છે, જેમકે ܐ ܐ, અને ܐ ܐ, ખાતમન, ܐ સેમીટીક ܐ, અને ܐ ܐ 'બાઈ (અને) પેહન.'))

५१) वप्तिन—नाम आकर, नोकर, ताबेदार. (Hib. ۱۱۳۱ ۱۱۳۱, (अथवा) अम्बद, 'a slave, servant'.)

३. वद—शुभं शुभं, शुभं, शुभं, शुभं. (Syr. Hib. Samar.
 ३. ३३, 'until, even, till, whilst.')

५॥ वदना—नां वपन, वेला, काल, समय. (Hib. Chald. Samar. ܐܕܢ ʾܡܕܢ, 'time, opportunity.' Syr. ܐܕܢ ʾܡܕܢ, (अथवा) ܐܕܢ ܐܡܕܢܐ, 'time, period.' Arab. ٤د ان.)

५. वर—शंकिं अ० ने, वासते, तरङ्ग, गम, उपर. (Samar. ال
अल, 'to', על 'upon, concerning, against.' Hib. ال अल,
'upon, onover.')

૫૫) વરતા—nao ગોલાબનું ફૂલ, ગુલાબ. (Syr. ورد وરદો, Chald. وردا વરદા, Arab. ورد અથવા ورد 'a rose.')

૫૬) વરકતા—nao હાડ, હાડકું. (Chald. عرقوما (અથવા) عرقوم, Arab. عظم 'a bone.')

૫૭) વરમન—સર્વનાં તે, પેલું. (Hib. ال અલ, (અથવા) ال અલ, dem. pron. 'that.')

૫૮) વરીખતન—કિં નાહસી જવું, નાહાસભાગ કરવી. (જો કે આખે સામાન્યરૂપ ઉપરથી ફારસીમાં گریختن 'નાહસી જવું' એવું એક મસદર વપરાયેલું છે, પણ તેહની ઉત્પત્તિ સેમીટીક ભાષામાંથી થાયેલી છે; કેમકે Syr. અને Chald. عرق અરક, 'to flee', ઉપરથી તેનો ભુતકૃદંત عريق બનીને આખે સામાન્યરૂપે જનમ લીધેલો છે, અને જંદના કાએદા પરમાણે ૫૮, ની આ ગલ ૭ ક, આવેઆથી તે ૫૮ ખ, સાથે બદલ થાયેલો છે.)

૫૯) વરીકુનતન—કિં નાહસી જવું, નાહાસભાગ કરવી. (Syr. અને Chald. عرق અરક, 'to flee', ઉપરથી તેહેનો ભુતકૃદંત عريق બની ને તે ઉપરથી આખે સામાન્યરૂપ બનેલું છે.)

૬૦) વજદનતન—કિં જવું, ગુજરી જવું, ગુજર કરવી. પાછું ફરવું, પાછું જવું. થવું, રહેવું. (Chald. عزل અજલ, 'to depart.' Samar. عزل અથવા ازل 'to go, walk, depart.' Syr. عزل 'to spin.' (ફેરવું). Chald. Hib. Samar. ازل અથવા عزل 'to go away.' Arab. عزل—عزل بيكسو شدن و دور شدن از كنيزك وزن—عزل Samar. عزل, 'to return, dwell.' Chald. خزر ખ'જર, 'to return, go round.' પેહલવી પુસ્તકોમાં ૬૦) વજદનતન, ક્રિયાપદ જેમ જુદા જુદા અર્થને સારૂ વપરાયેલું છે, તેમ તેહને લગતા અર્થો ઉપલાં સેમીટીક ધાતુઓ ઉપરથી આપણને મલી આવે છે, અને તે ઉપરથી આપણા આગલા ધરાંનની સર જમીન ઉપર વસતાર નીઆગાંનો સેમીટીક ભાષાનું કેટલું બિહલું માન ધરાવતા હતા તે વાતની આપણને હાલમાં સાબિતી મળે છે.)

૬૧) વશતમુનતન—કિં ખાવું પીવું, ખાણું પાવું, જમવું. (આખે સામાન્યરૂપ نشت નેશત, 'to drink', અને طعم તએમ, 'to taste, eat', હેવાં બે Syriac ધાતુઓ જોડાઈને બનેલું છે, તેથી એનો ઉચ્ચાર કાએદા પરમાણે ૬૧) વશતએમુનતન, કરીને થયો જોઇએ; પણ ઉ

આચારની સેહલાઈને ચારે નિશાન, અને નેશત, અને પદ, ફળ તથા મ, એ
 બે શબ્દોને જોડાતાં એકજ સ્થાનના બે અપ્શર હોવાને લીધે એક જ ન, નો
 લોપ થએલો છે, અને પદ, ફળ તથા મ, ની અંદરથી ૬, નીકળી ગીઓ છે.
 ૧૧. ૧૨. વશત મુનતન, ની શરૂઆતમાં સેમીટીક ૭ ન, ને બદલે પેહલવી
 , વ, વંચાએઓ છે, તેહનું કારણ પેહલવીમાં પાછલથી , ન, અને , વ, ની શે
 કલ એકસરખી હોવાને લીધે બનેલું છે, અને હેવા ફેરફાર સેમીટીક ધાતુઓ ઉપ
 રથી બનેલા ધણા પેહલવી શબ્દોમાં થાએલો છે.)

॥१॥६६॥ वशममुनतन—कि० सांभवुं, अवलु करवुं. (Hib. שמע
 ש, מ, שמ, 'to hear, to hearken to', Chald. Samar. שמע ש'מ, שמ
 'to hear, obey.' Syr. שמע ש'מ, 'to hear.' Arab. سمع—سَمِعْتُ،
 ॥१॥६७॥ वशममुनतन, اسماع، استماع، شنودن—اسماع
 नी शब्दात्तमां वपरायेलो, व, Chaldee, અને Syriac भाषाना पांयमा
 वर्ग Aphel ने लगतोछे, तेथी ॥१॥६८॥ ना खली अर्थ 'सांभवुं' तेने अहले
 'सांभवुं' हेवा passive मां थवा जेध/ये. ॥१॥६९॥ वशममुनतन, मां
 आवेलो छेलो ६ म, सेमीटीक ६ ने अहले आवेलोछे, અને धल्ली वेला पेहल
 वीमां शब्दानी छेउ वपरायेलो सेमीटीक । अ, अथवा ६, ने अहले पेहलवीमां
 ६ म, थायेलोछे, जेमेके Chaldee صا सप्ता, અને ۶ २यम्, धातुयो उपर
 थो पेहलवी ॥१॥७०॥, ॥१॥७१॥, ७२॥, धत्यादी शब्दानी उतपनवी थाधेछे।

11141901 **पड़लुनतन**—कि० पडवुं, पडी नवुं. अरी पडवुं, गलवुं.
(Chald. Syr. Hib. Samar. **נפל** न'फ़ल, 'to fall, fall down.')

૨) વ'કદ—નાં માદા, સ્ત્રી જાતીય, સ્ત્રી જાત સંબંધી. (Hib. ડક ન,કદ, 'to sprout, to grow.' ડક નેકદ, 'descendent', (વંશી, વંશને લગતું, વંશજ.) 'off spring, (ખોલાદ.) 'spring, (જરે, ઉગમ.) જો કે ૨) વ,કદ, ખોલ 'ખોરત' અથવા 'માદા' ને અર્થે સેમીટીક ભાષાની અંદરથી આપણને મળી આવતો નથી, પણ તેહેને લગતી મતલબને મલતો ઉપર જણાવેલો હીબ્રૂ ડક નકદ, શબ્દ આપણને મળે છે.)

૧૧૫૫. વનજદુનતન—કિં ટોકુ, કુટુ, આકાડુ. (Hib. Samar. ડગ નકહ, (અથવા) કિં નકા, 'to strike, to smite.' હું ધાર્યં કે ડગ નકહ, ને બદલે પેહલવીમાં ડ. વનજદ, હેવો આકાર, અને ઉચ્ચાર મુલ બરેલી રીતે પાછળથી થાએસિહે, આએ પેહલવી ડ. વનજદ, બાલમાં ડક,

અને , ન, ના થોડે ફેર એકબીજાને મળી ચક્રે જેના આકાર હોવાને લીધે ક, ન બદલે ન, બનેલાછે, અને તેમજ = હુ, ના આકાર તેહની આગળના ભાગ ડ આએ રીતે જરા લખાંતની અંદર વધવાને લીધે તેહનો ઉચ્ચાર ડ જદ, કરીને થાયેલાછે.)

ۛۛۛ વનકા—નાં દોહત, દરવ. (Hib. عقیق અનક, 'ornament of the neck.')

— ૬.

ۛۛۛ હુનીતા—નાં મેદી. (Hib. ܡܕܝܬܐ હદમહ, 'myrtle', Chald. અને Arab. هدهد.)

ۛۛۛ હોબચા—નાં બંદીખાંતું, કેદખાંતું, તુરંગ. (Hib. અને Chald. ܠܚܒܝܬܐ હબથ, 'to bind, to tie round.' Arab. حبس — (وقف کردن جیزي را — احباس, بازداشت کردن.)

ۛۛۛ હુપમન—નાં ચેહરો, ચેકલ, રૂપ. (Hib. ܚܦܢܐ f. 'hypocrisy.' هف هનેક, 'to cover, to conceal.' ઉપરથી.)

ۛۛۛ હોચત, પમન—નાં આંગળું. (Hib. ܐܡܝܥ ܐܝܬܐ 'માઅ, pl. اصبعوت 'finger.' ધો اصبع 'to seize, to attack.' ઉપરથી. Samar. اصبع, Syr. اصبع, Arab. اصبع 'a finger.')

ۛۛۛ હોચરત—નાં પોશાક, લેખાશ.

ۛۛۛ હુનીઆ—નાં કાન, કર્ણ. (Chald. ܐܕܢ અને, 'the ear.' Samar. ܐܕܢ, Syr. ܐܕܢܐ અનેના, ܐܕܢܐ અનેના, Arab. آذن ʾઝીન, 'the ear.')

ۛۛۛ હીર—નાં દોહત, મતા. (Hib. ܚܝܠ ખહલ, 'strength, power, transf. to wealth, property.')

— ૭.

ۛۛۛ ચતિબુનતન—કિં બેસવું. (Hib. Chald. Samar. ܚܬܒܐ યતબ, 'to sit', ܚܬܒܐ યતિબ, 'sitting.' Syr. ܚܬܒ ܕܬܝܒ, 'to sit.')

૧૫૦ ચદમન—nao હાથ, હાત, દસ્ત. (Hib. ܚܕ, 'the limb which seizes, the hand.' Chald. ܚܕ, 'a hand, power.' Syr. ܚܕ, 'a hand.' Arab. ܚܕ.)

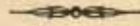
૧૫૧ ચજબા—nao કોહોલુ, શિયાલ. (Hib. ܚܝܒܐ, 'beast of prey', 'hyena.' (તરચ, દિપકું.)

૧૧૧૧૫૨ ચજબાનુતન—કિં ઇજવું, યાદ કરવું, ભજવું. અરજ, અથવા વીનંતી કરવી. (Hib. ܚܝܒܐ, 'offering of sacrifice, thank offering.' Samar. ܚܝܒܐ; 'to sacrifice', Arab. ܚܝܒ; 'an offering'.)

૧૧૧૧૫૩ ચજદનતન—કિં લેઈ જવું. (Hib. ܚܝܒܐ; 'to carry, to bear..')

૧૫૦ ઈહાન—nao ઇજદો, ફરેશતાઓ. ઓદા, પરમેશ્વર. (Hib. ܚܕ, 'the poetic abbreviated name of.' ܚܕ, 'God.' Syr. ܚܕ, 'God.' પેહલવી પુસ્તકોમાં ૧૫૦ ઈહાન, શબ્દ 'ઇજદો' તથા 'ઓદા' એ બેહુ અર્થને સારૂં વપરાયેલાં છે, તેમજ પેહલવી અને પાર્સી લખાનામાં ૧૫૦ ઇજદાન, અથવા ૧૫૦, ૧૫૦ ચજદાન, બોલ ઉપલા બેહુ અર્થોને સારૂં વપરાયેલાં છે, અને તેહની ઉત્પત્તિ અવસ્થાના ૧૫૦ ચજદાન, શબ્દ ઉપરથી થાયેલી છે. ફારસીમાં જો ܚܕ બોલ 'ઓદા' ને સારૂં વપરાયેલાં છે તેહની ઉત્પત્તિ ૫૧૦ ૧૫૦ ચજદા, શબ્દ ઉપરથી થાયેલી છે.

આ પુસ્તકમાં કેટલેએક ઠેકાંણે છાપતાં ભુલો થઈ છે
તેહનું શુદ્ધી પતરક.

સર્કી.	સતર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૧૩	૪	بیش	بیش
"	"	بیش	بیش
૧૭	૧૧	ખાજા	ખાજા
૨૭	૧૬	નોમજ	નોમજ
૨૯	૪	بیش	بیش
"	૬	بیش	بیش
"	૧૩	نحت	نحت
૩૨	૩	પુના	પુના
૩૫	૫	بیش	بیش
"	૬	بیش	بیش
૪૦		Ethiopic	Athiopic
"		Phenicion	Phoenician
૪૧	૫	ખાજા	અખ
૪૨	૬	ગમના	ગમના
"	૮	ગમના	ગમના
૪૪	૧૬	بیش	بیش
૫૨	૬	ચાલ	ચાલો
૬૪	૩	રસતામાં	તે રસતાઓમાં
"	૧૫	સલશ	સલીઆ
૬૬	૩	(દીન૦ ૫)	(દીન૦ ૫)
૭૬	૧૬	સર્વતાંમો	સર્વતાંમો
૭૮	૫	આવેછે	આવેલું છે
૮૦	૧૫	તે	તેનું

સ્રી.	સતર.	અશુધ.	શુધ.
૮૩	૧૬	હુપેઆ ખખનાં	પુમતકખાનાં
૯૩	૨૧	એ	એમ,
૧૧૨	૨૦	ખખખ	ખખખ મુખ,
૧૧૪	૨૧	તબેર	તબર
૧૧૫	૧	સબેર	સબર
"	૨	અલેપ	અલપ
"	૭	તબેર	તબર
"	૧૦	કતેબ	કતીબ
"	૧૧	મકેર	મકીર
"	૧૫	નજેલ, જખું;	નજલ, પાંણીનું પેહલું;
"	"	નકેલ	નકલ
"	"	નતેર, કાએમ રેહલું;	નતર, સંખાલખું.
"	૧૮	હેરર	ખલલ
"	"	મેલલ	મલલ
"	૨૧	હેરક	ખલક
"	"	હેરમ	ખલમ
"	૨૨	હેરેર	ખકેર
"	"	જેરઅ	જરઅ
૧૧૬	૩	ઈહીબ	ઈહુબ
"	"	ઈતેબ	ઈતબ
"	૧૩	કેવા	કેવી.
"	૧૫	ખખ	અતા
૧૧૯	૫—૧૦	ખખખ	ખખખ
"	૧૩	ખ	ખ
"	૧૭	પલ	કારલ કે
૧૨૩	૨	કોલ	કોલ
૧૩૪	૧૮	ખખખ	ખખખ
૧૪૦	૧૩	ખખખખખખ	ખખખખખખ
૧૪૦	૨૧	ખખખખખ	ખખખખખ

સંદે.	સતર.	અશુધ.	શુધ.
૧૫૬	૧૧	પેહલો	ખીજો
૧૫૯	૧૪	સતર	મહિદ
૧૬૦	૫	(વત ૪૫૦)	(વત ૫૨૦ ૪)
૧૭૧	૧	જોજો	જોજો
૧૭૨	૪	વધદિને	વધદિને
૧૭૪	૧૧	જાગી	જાગી, જાગ
૧૭૬	૨	માએઆ,	હમારી માએઆ,
૧૭૭	૯	—	—
૧૮૦	૧	જોને	તેને
"	૫	મોજરે,	મોજરેઅ,
૧૯૦	૮	ભતકાલનો	ભૂતકાલનો
૧૯૫	૨૦	મુજબનું સુખ,	મુજબની હકુમત,
૨૦૩	૯	જા દી,	જા દી,
"	૧૧	જોજો પદીરફતશ,	જોજો પદીરફતી,
૨૧૭	૧૧	ભતકાલ,	ભૂતકાલ,
૨૧૮	૭	ભતકાલની	ભૂતકાલની
૨૧૭	૬	પૂર્ણ	પૂર્ણ
૨૭૯	૧	અપૂર્ણ	અપૂર્ણ
૩૧૪		જા	જા
૩૨૬	૨૬	ચલણુએ,	ચલણુ જાણાએઅ.
૩૨૮	૪	અં ૧૦૦	અં ૧૦૦૦૦
૩૩૦	૪	મંબંધ	મંબંધ
૩૩૧	૧૬	દ—	દવર.
૩૩૩	૧૭	૧૦ મો	૯ મો
૩૩૬	૧૦	ઉપસંગા	ઉપસર્ગો
૩૪૦	૨૦	ધસંગા	ધસર્ગો
૩૪૨	૧૯	નવરે	નાવરે
૩૫૬	૧૩	માતા થવું,	માતા થવું,
૩૫૯	૯	વીશપણ	વીશેપણ,

અક્ષી.	અતર.	અશુધ.	શુધ.
૩૭૪	૧૭	مضم	مقدم
૩૮૧	૧	વીર	વીચાર.
૩૮૪	૧૫	ha Wao,	ho, Wo,
"	૧૭	oh	ah
"	૧૮	bihold	behold
૪૦૮	૧૦	Sye,	Syr,
"	૨૩	eountenance,	countenance,
૪૧૨	૧	نر	نر
૪૧૯	૩૦	حمل	جمل
૪૨૩	૨૭	Syiac	Syriac
૪૨૭	૧૧	સગુનતન,	સાગુનતન,
૪૩૧	૧૧	વાંચીએ	માંગીએ
૪૩૭	૭	Syrac	Syriac

સાંકલી ઉ'.

५३।.

[illegible]

	મકે.
ઉભયવિધ ક્રિયાપદ	૧૩૨
પ્રયોગક ક્રિયાપદ	૧૩૪
ભેદ વિચાર	૧૪૦
રૂપ વિચાર	૧૪૦
અર્થ વિચાર	૧૪૧
અવાર્થ	૧૪૧
આગાર્થ	૧૪૧
શક્યાર્થ	૧૪૭
સંશયાર્થ	૧૬૪
આશીરવાદાર્થ	૧૭૭
કાલ	૧૮૦
વર્તમાન	૧૮૦
અપૂર્ણ વર્તમાન	૧૮૫
સીતિ વર્તમાન	૧૮૭
જૂત	૧૮૮
અપૂર્ણ જૂત	૧૮૯
પૂર્ણ જૂત	૧૯૦
જૂતજૂત	૧૯૧
વર્તમાન જૂત	૧૯૩
ભવિષ્ય	૧૯૫
અપૂર્ણ ભવિષ્ય	૧૯૬
વર્તમાન ભવિષ્ય	૧૯૭
જૂત ભવિષ્ય	૧૯૭
ભવિષ્ય ભવિષ્ય	૧૯૭
કુદંત	૧૯૮
વર્તમાન કુદંત	૧૯૮
જૂત કુદંત	૨૦૦
આમાન્ય રૂપ	૨૦૨
ધાતુ રૂપ	૨૦૬
ક્રિયાપદનું રૂપાખ્યાપન	૨૦૮
અથવા ૧૧૧૧૧૧૧૧ ક્રિયાપદનું રૂપાખ્યાપન	૨૧૪
સકર્મેક ક્રિયાપદ	૨૪૪
અથવા ૧૧૧૧૧૧૧૧ ક્રિયાપદનું રૂપાખ્યાપન	૨૪૪
૧૧૧૬ ક્રિયાપદનું રૂપાખ્યાપન	૨૬૫

નામી ક્રિયાપદનું રૂપાખ્યાપન	૨૭૬
પ્રયોગક ક્રિયાપદ	૨૯૬
૥૥૥૥૥ તથા ૥૥૥૥૥૥૥ ક્રિયાપદનું રૂપાખ્યાપન	૨૯૬
કર્મણી વાચ્ય	૩૧૦
૥૥૥૥૥૥૥ } તથા ૥૥૥૥૥૥૥ } ક્રિયાપદનું રૂપાખ્યાપન	૩૧૧
સુખજ્યેદન } માહત્તુ-યેદન }	
સામાન્યરૂપની નીચાંની ૥૥, અને ૥૥ ની આગલ ધાતુના અખ્ય	
રેના ફેરફાર થવા વીસે	૩૨૫
શબ્દોની આગલ વપરાતા ઉપસર્ગો	૩૩૬
ધસર્ગો	૩૪૦
પ્રત્યયો	૩૪૧
સમાસનામ	૩૬૩
દ્વંદ્વ સમાસ	૩૬૩
તત્પર સમાસ	૩૬૪
કર્મધારય સમાસ	૩૬૪
બહુવ્રીહિ સમાસ	૩૬૫
અવ્યયબાવ સમાસ	૩૬૫
વિલક્ષણ સમાસ	૩૬૬
અવ્યયો	૩૬૬
ક્રિયાવિશેષણ અવ્યયો	૩૬૭
શબ્દયોગી અવ્યયો	૩૭૯
ઉચ્ચિત્વવચી અવ્યયો	૩૮૦
કેવલપ્રયોગી અવ્યયો	૩૮૪
એન્નકૃત વીસે	૩૮૫
વાચ્ય રચના	૩૮૫
સેમીટીક પ્રત્યયો	૪૦૨
સેમીટીક પેહલવી શબ્દ કોશ	૪૦૪

CATALOGUED,

465 /

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY

GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.

B. B. 148. N. DELHI.